

കോര്ട്ട് ഡയർ

105-ഒം
കുറി
യിലെ
പൊൻ
കുട്ടി

ങ്ങ അണിലാവ് സ്കൂൾ

ബേതൻ ദഗ്ധത്

105-ാം
മറ്റി
യിലെ
പെൺ
കുട്ടി

ങ്ങൾ അണിലാവ് നോറി

105-ഒ മുറിയിലെ പെൺകുട്ടി

ചേതൻ ഭഗത്

മികച്ച വില്പനനേടിയിട്ടുള്ള എട്ട് നോവലുകളുടെ രചയിതാവാൺ ചേതൻ ഭഗത്. നോവലുകളുടെ ഒരു കോടി ഇരുപത് ലക്ഷം പ്രതികൾ ഇതുവരെ വിറ്റശിഞ്ഞു. ഇരുപതിൽപ്പരം ഭാഷകളിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടു.

‘ഇന്ത്യയുടെ ചരിത്രത്തിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ വിൽക്കപ്പെടുന്ന ഏഴുത്തുകാരൻ’ എന്ന് ന്യൂയോർക്ക് ടെംസ് വിശേഷിപ്പിച്ചു. ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും സ്വാധീനശക്തിയുള്ള 100 പ്രേരിൽ ഒരാളായി ടെം മാഗസിന് അംഗീകരിച്ചു. അനവധി നോവലുകൾ മികച്ച പ്രദർശനവിജയം നേടിയ ബോളിവുഡ് ചിത്രങ്ങളാക്കി. മികച്ച തിരക്കമാക്കുത്തിനുള്ള ഫിലിംഹൈർ അവാർഡ് നേടിയിട്ടുണ്ട്.

ടെംസ് ഓഫ് ഇന്ത്യ, ദൈനിക് ഭാസ്കർ എന്നീ പ്രമുഖ ദിനപത്രങ്ങളിൽ പംക്തികൾ കൈകാര്യം ചെയ്തുവരുന്നു. രാജ്യത്തെ പ്രമുഖ പ്രഭാഷകരിൽ ഒരാളാണ്.

ഹൃഷേക്രീ ഡൽഹി, ഹൃഷേക്രീഷ്ണ അഹമ്മദബാദ് എന്നിവിടങ്ങളിൽ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്തു. മുഴുവൻ സമയ ഏഴുത്തുകാരനായി മാറുന്നതിനുമുമ്പ് ഒരു ദശാഖ്യാതത്തോളം ഇൻവെസ്റ്റിമെന്റ് ബാങ്കിൽ രംഗത്ത് ജോലി ചെയ്തു.

കബനി സി

തൃശൂരിൽ ജനനം. സിവിക് ചന്ദ്രൻ്റെയും ശ്രീദേവിയുടെയും മകൾ. ഇംഗ്ലീഷിൽ ബിരുദവും ബിരുദാനന്തരബിരുദവും. ഗ്രാമവികസന വകുപ്പിൽ അസിസ്റ്റന്റ് ഡാക്ടർ കമ്മീഷൻ. ഭർത്താവ് ഷിബു ടി ജോസഫിനോടും മകൾ കാര്തി സുരൂഖാലയോടുമൊപ്പം കോഴിക്കോട് താമസം. ആ മരം ഈ മരം കുലാസ് മരം എന്ന ലേവനസമാഹാരം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആനുകാലികങ്ങളിൽ ലേവനങ്ങളും

കുറിപ്പുകളും എഴുതുന്നു. ഇരുപതിലധികം പുസ്തകങ്ങൾ വിവർത്തനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

105-ാം മുറിയിലെ പെൺകുട്ടി

നോവൽ

ചേതൻ ഭഗത്

വിവർത്തനം

കമ്പനി സി

This is a work of fiction. Names, characters, organisations, places, events, and incidents are either products of the author's imagination or are used fictitiously. Any resemblance to actual persons, living or dead, or actual events is purely coincidental.

Text copyright © 2018 Chetan Bhagat

Translation copyright © 2019 Kabani C.

Lyrics on page 186 have been taken from the song You've Got a Friend in Me by Randy Newman (Walt Disney Music Company)

All rights reserved.

No part of this book may be reproduced, or stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, or otherwise, without express written permission of the publisher.

Published in Malayalam as *Noottiyanchaam Muriyile Penkutty* in 2019
by Westland, Seattle

www.apub.com

Amazon, the Amazon logo, and Westland are trademarks of Amazon.com, Inc., or its affiliates.

ISBN-13: 9781542044233

ISBN-10: 1542044235

Cover design by Rachita Rakyan

Cover photographer: Aishwarya Nayak

Cover model: Kashmira Irani

ഓരിക്കലും തൊറു കൊടുക്കാത്തവർക്ക്,
എന്നെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവർക്ക്,
എന്നെ സ്വന്നഹിക്കാതിരിക്കുന്നത്
ദുഷ്കരമനു കരുതുന്നവർക്ക്

ഉള്ളടക്കം

കടപ്പാടും വായനക്കാർക്കുള്ള കുറിപ്പും

അത്മവും

അരധായം 1

അരധായം 2

അരധായം 3

അരധായം 4

അരധായം 5

അരധായം 6

അരധായം 7

അരധായം 8

അരധായം 9

അരധായം 10

അരധായം 11

അരധായം 12

അരധായം 13

അരധായം 14

അരധായം 15

അരധായം 16

അരധായം 17

അരധായം 18

അരധായം 19

ശ്രീനഗർ

അരധായം 20

അരധായം 21

അരധായം 22

അരധായം 23

ଓৱেজ কোড়ি 24

ওৱেজ কোড়ি 25

ওৱেজ কোড়ি 26

ওৱেজ কোড়ি 27

ওৱেজ কোড়ি 28

ওৱেজ কোড়ি 29

ওৱেজ কোড়ি 30

ওৱেজ কোড়ি 31

ওৱেজ কোড়ি 32

ওৱেজ কোড়ি 33

ওৱেজ কোড়ি 34

കടപ്പാടും വായനക്കാർക്കുള്ള കുറിപ്പും

എല്ലാവർക്കും ഹായ്!
നന്ദി!

ഇൻ്റെഗ്രാമിന്റെയും
യൂട്ടൂബിന്റെയും കാലത്ത്, പ്രേസ്യകിച്ചും ഫോറ്റോകൾ പുസ്തകകം
കയ്യിലെടുക്കുന്നതിന്, നിങ്ങൾ തീർച്ചയായും നന്ദി
അർഹിക്കുന്നുണ്ട്!

ഒരു പുസ്തകവും ഓലൈന്റെ മാത്രം പരിശോമഫലമല്ല. ഈ
പുസ്തകത്തിനുവേണ്ടിയും എനിക്ക് നിരവധി പേരോട് നന്ദി
പറയാനുണ്ട്:

ഷൈനി ആൻഡ്സി, എൻ്റെ എഡിറ്ററും സുഹൃത്തും എൻ്റെ
എല്ലാ പുസ്തകങ്ങളുടെയും ആദ്യത്തെ വായനക്കാരിയും-
നിങ്ങളുടെ വിലയേറിയ സഹായത്തിന് നന്ദി.

കയ്യഴുത്തു പ്രതി വായിച്ച് അഭിപ്രായം അറിയിച്ചവർ.
(അക്ഷരമാലാക്രമത്തിൽ) ആമിൽ ജയ്‌പുരി, അനൂഷ്കക്കെ ഭഗത്,
അയേഷ റാവൽ, ഭക്തി ഭട്ട്, കുഷാൻ പാരിവ്, മാൻസി ഇഷാൻ
ഷാ, മെക്കൽ ഷെട്ടി, പ്രതീക് ധവാൻ, സിതിൻ ധവാൻ-
സഹായത്തിനും നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കും നിങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും
നന്ദി.

സൗഹ്യദത്തിനും സഹായത്തിനും മോഹിത് സുരിക്കും
വിക്രാന്ത് മണേയിക്കും കഷ്മീര ഇരാനിക്കും സകല്പ്
സാധനയ്ക്കും അൻശൂൽ ഉപലിനും സിദ്ധാർഥ അമയ്ക്കും.

ഈ പുസ്തകത്തെ കൂടുതൽ മികച്ചതാക്കാൻ പരിശോമിച്ച
വെള്ളലാൻണീലെ എല്ലാ എഡിറ്റർമാർക്കും.

ഈ പുസ്തകത്തിനുവേണ്ടി കർിനമായ പ്രയത്നിച്ചതിന് ആമണ്ണോൺിന്റെയും വെള്ളലാന്തിന്റെയും മുഴുവൻ മാർക്കറ്റിങ്ങ്, സെയിൽസ്, പ്രോഡക്ഷൻ ടീമുകൾക്ക്.

ഈ പുസ്തകത്തെ എന്റെ വായനക്കാരുടെ കൈകളിലെത്തിച്ചു മുഴുവൻ ‘അണ്റലെലൻ ഡെലിവറി’ ആണ്റകുട്ടികൾക്കും പെൺകുട്ടികൾക്കും.

എന്റെ വിമർശകൾ-നിങ്ങൾ എന്ന
താഴ്മയുള്ളവനാക്കുകയും സ്വയം മെച്ചപ്പെടുത്താൻ
സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. താൻ എല്ലാം തിക്കണ്ണവന്നല്ല.
താനെല്ലായ്പോഴും ശരിയുമല്ല. താൻ കൂടുതൽ കർിനമായി
അഭ്യാസിക്കുകയും മെച്ചപ്പെടുകയും ചെയ്യും. എന്നോട്
എല്ലായ്പോഴും യോജിക്കാത്തവരോട്, നിങ്ങളുടെ
അഭിപ്രായങ്ങളെ താൻ ബഹുമാനിക്കുന്നുണ്ട്.
അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളെല്ലാം മാറ്റിവെച്ച്, എന്നിക്കു
പറയാനുള്ളതെന്താണെന്നുവെച്ചാൽ, നമുകൾ ആളുകളെ
കൂടുതൽ വായിപ്പിക്കാൻ പ്രയത്നിക്കാം. അത്
പരമപ്രധാനമാണ്.

എന്റെ കൂടുംബം-അതാണ് എന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ നേട്ടുംതുണ്ട്. എന്റെ അമ്മയായ രേവ ഭഗത്, എന്റെ ഭാര്യ അനൂഷ ഭഗത്, മകളായ ശ്രാമും ഇഷ്ടാനും. എന്റെ കൂദയുണ്ടായിരിക്കുന്നതിന് എല്ലാവർക്കും നന്ദി.

നമ്മൾ സ്നേഹത്തെ ആഞ്ചോപാഷിക്കുന്നവരാണ്. പക്ഷേ. ചിലപ്പോഴേക്കിലും നമ്മൾ സ്നേഹത്തെ അഴിച്ചു കളയുകയും വേണം.

നൃത്വം മുൻയിലെ പെൺകുട്ടിയെ കാണാൻ നേരമായി.

അത്മവം

ഇൻധിഗോ ഫ്ലൈറ്റ് 66 എച്ച് വൈ ഡി-ഡിഇൽ

“നിങ്ങളുടെ സീറ്റുബെൽറ്റുകൾ ദയവായി മുറുക്കു. നമ്മൾ ആകാശചൂഴിയിലുടെ കടനു പോകുകയാണ്,” ഫ്ലൈറ്റ് അറുന്ധയൻ്റെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

അടഞ്ഞ കണ്ണുകളോടെ താൻ ബെൽറ്റു തസ്ഥിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചുകൂടിലും സാധിച്ചില്ല.

“താങ്ങളുടെ സീറ്റുബെൽറ്റ് മുറുക്കു, സർ,’ ഫ്ലൈറ്റ് അറുന്ധയൻ്റെ എന്ന വ്യക്തിപരമായി തന്ന ഓർമ്മപ്പട്ടത്തി. തീരെ ലളിതമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ പോലും അനുസരിക്കാനീയാത്ത മണ്ഡൻ യാത്രക്കാരിലെബാരാളാണു താനെന്നതു പോലെ അവളെനെ നോക്കി.

“ക്ഷമിക്കണം, ക്ഷമിക്കണം,” താൻ പറഞ്ഞു. അതിരിക്കെടു, എന്റെ ബെൽറ്റിന്റെ മറ്റൊരുമെവിടെ? ഉറകച്ചുടവു കൊണ്ട് എന്റെ തല വേദനിച്ചു.

താൻ ആ ദിവസം മുഴുവനും ഫൈറ്റരാബാറിലെ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസ സമേളനത്തിൽ ചിലവഴിയുന്നു. പാതിരാത്രിയിലെ അവസാനത്തെ ഫ്ലൈറ്റിൽ ഡൽഹിയിലേക്ക് പറക്കുകയായിരുന്നു താൻ.

നാശം, എന്റെ ബെൽറ്റിന്റെ കൊള്ളുത്തവിടെ?

“നിങ്ങൾ ബെൽറ്റിനു മുകളിലാണിരിക്കുന്നത്,” എന്റെ തോട്ടുത്തിരുന്നയാൾ പറഞ്ഞു.

‘ഓ, മണ്ഡൻ!’ അവസാനം എന്റെ ബെൽറ്റ് മുറുക്കിക്കൊണ്ട് താൻ പറഞ്ഞു. എന്റെ കണ്ണുകൾ തുറക്കാൻ വിസ്മയിച്ചു.

‘ദുഷ്കരമായ പറക്കൽ, അല്ലോ?’ അയാൾ പറഞ്ഞു.

“അതിനെക്കുറിച്ചു പറയു, എൻ പറഞ്ഞു. ‘എനിക്കൊരു കാപ്പി വേണോ.’

‘ഇപ്പോൾ ആകാശചുഴി കാരണം ഒരു തരത്തിലുള്ള സേവനവും ലഭിക്കില്ല,’ അയാൾ പറഞ്ഞു. ‘എതെങ്കിലും പരിപാടിക്കു പോകുകയാണോ?’

‘ഒരുണ്ണം കഴിഞ്ഞു മടങ്ങുന്നു,’ അല്പം അതിശയത്തോടെ എൻ പറഞ്ഞു. ‘അയാൾക്കങ്ങെന അതറിയാം?’

‘ക്ഷമിക്കണം. നിങ്ങളുടെ ബോർഡിങ് പാസ് എൻ കണ്ടു. ചേതൻ ഭഗത്. എഴുത്തുകാരൻ, അല്ലോ?’

‘ഇപ്പോഴാകട്ടെ ഒരു മണിം.’

അയാൾ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

‘ഹായ്, എൻ കേശവ് രാജ്പുരോഹിത്.’

വശങ്ങളിൽ നിന്ന് അതെ സുവകരമല്ലാത്ത മട്ടിൽ തങ്ങൾ കൈകൾ പിടിച്ചു കുലുക്കി.

തങ്ങൾ രോഷാകുലമായ മേഖങ്ങൾക്കിടയിലുടെ കടന്നു പോയി. കട്ടിയുള്ള ലോഹവസ്തു തങ്ങളെ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നത് മേഖങ്ങൾക്ക് ഒട്ടും ഇഷ്ടമായിട്ടില്ല. പാടയിലിട്ട വെള്ളാരക്കല്ലുപോലെ വിമാനം കിലുങ്ങി. എൻ ഇരിപ്പിടത്തിന്റെ കൈത്താങ്ങികളിൽ കയറിപ്പിടിക്കുകയും മുപ്പത്തടായിരം അടി ഉയരത്തിൽ വ്യമാ സ്ഥിരത തിരയുകയും ചെയ്തു.

‘മോസം, അല്ലോ?’ കേശവ് ചോദിച്ചു.

എൻ വായിലുടെ ശ്വസിക്കുകയും തല കുലുക്കുകയും ചെയ്തു. ശാന്തനായിരിക്കു, എല്ലാം നേരെയാകും, എൻ എന്നോടുതന്നെ പറഞ്ഞു.

‘ഓർക്കുബോൾ രസം തോന്തുനില്ലോ? നമ്മൾ ആകാശത്തിലുടെ ഒഴുകിനീങ്ങുന്ന വലിയൊരു ലോഹപ്പട്ടിയ്ക്കൈത്താണ്. കാലാവസ്ഥയുടെ മേൽ നമുകൾ യാതൊരു നിയന്ത്രണവുമില്ല. ശക്തമായ ഒരു കാറ്റ് ഈ വിമാനത്തെ കീറിയെറിയും,’ അയാൾ ശാന്തമായ ശബ്ദത്തോടെ പറഞ്ഞു.

‘ഇക്കാര്യം ആശ്വാസം പകരുന്നതു തന്നെ, കേശവ്’ എന്നർപ്പണമെന്നു.

അയാൾ പിന്നയും പോട്ടിച്ചിരിച്ചു.

അരമൺക്കുറിനു ശ്രേഷ്ഠ കാലാവസ്ഥ ശാന്തമായി. കാബിനേറ്റയുള്ളിലെ സേവനം പുനരാരംഭിച്ചു. എന്നർപ്പണിക്കായി രണ്ടു കപ്പു കാപ്പി കൊണ്ടു വരാൻ പറഞ്ഞു.

‘ഒരു കപ്പു കാപ്പി കഴിക്കണമെന്നുണ്ടോ?’ എന്നർപ്പിച്ചു.

‘കാപ്പി വേണ്ട. വെറും പാലു കിട്ടുമോ?’ അയാൾ ഫ്രെഞ്ച് അറുന്ദഡിനോട് ചോദിച്ചു.

‘ഇല്ല, സർ. ചായയും കാപ്പിയും ശ്രീതളപാനീയങ്ങളും മാത്രമെയുള്ളു’ അറുന്ദഡ് പറഞ്ഞു.

താൻ ഏവിടെയാണെന്നാണ് അയാൾ വിചാരിക്കുന്നത്? ഡയറി ഹാമിലോ? അയാൾക്കുത്തെ വയസ്സായി? പറ്റണ്ട്?

‘എക്കിൽ, ചായ,’ അയാൾ പറഞ്ഞു, ‘കൂടുതൽ പാൽ സാഹേഷകളോട്.’

എന്നർപ്പണത്തെ കപ്പു കാപ്പി വിശ്വാസി. ലോ ബാററിയുള്ള പ്രോണർ അവസാനം ചാർജ്ജർ കാണുന്നതു പോലെ എനിക്കു തോന്തി. എന്നർപ്പണത്തെ നിമിഷത്തെക്കൈലും റീബുട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ടു. നക്ഷത്രങ്ങൾ പീച്ചിത്തരിപ്പിച്ച രാത്രികാലാകാശത്തെ എന്നർപ്പണിച്ചു.

‘നിങ്ങളുടെ അവസ്ഥ ഇപ്പോൾ മെച്ചപ്പെട്ടു,’ കേശവ് പറഞ്ഞു.

അയാളെ ശരിക്കും നോക്കാനായി എന്നർപ്പണ വശം തിരിഞ്ഞു.

ആശവും തവിട്ടു നിറവുമുള്ള, ആകർഷണീയമായ കണ്ണുകൾ. സുന്ദരമായ മുഖം. ഇരുപതുകളുടെ മദ്യത്തിലായിരിക്കാം അയാളുടെ പ്രായമെന്ന് ഉള്ളിച്ചകിലും അതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ ജീവിതം അയാൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് തോന്തി. ഇരുട്ടിൽ പോലും അയാളുടെ കൃഷ്ണമണികൾ തിളങ്കി.

‘ഇതൊരു ദുർഘട്ടനാണ്,’ കപ്പിലേക്ക് ചുണ്ടിക്കാണിച്ചു കൊണ്ട് എന്നർപ്പണമെന്നു. ‘നല്ലതല്ല.’

‘ഇതിനേക്കാൾ മോശം ദുർഘട്ടനങ്ങളുണ്ട്,’ കേശവ് പറഞ്ഞു.

‘സിഗററുകൾ? മദ്യം?’ എന്നർപ്പിച്ചു.

‘അതിനേക്കാൾ മോശം.’

‘മയക്കുമരുന്ന്?’ ഞാൻ പിറുപിറുത്തു.

‘അതിനേക്കാൾ മോശം.’

‘എന്താണത്?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘പ്രണയം.’ ഇത്തവണ അയാൾ മന്തിച്ചു.

ഞാൻ പൊട്ടിപ്പോട്ടിച്ചിരിച്ചതിനാൽ കാപ്പി മുകലിലുടെ
തുള്ളുവി.

“അഴത്തിലുള്ളത്,” ഞാനങ്ങനെ പറയുകയും
ഇരിപ്പിടത്തിന്റെ കൈതതാങ്ങിയിലിരുന്ന അയാളുടെ കൈ
തലോടുകയും ചെയ്തു, ‘അത് അഴത്തിലുള്ളതാണ്,
സുഹൃത്തെ. കാപ്പി അതെയും മോശമല്ലെന്ന് എനിക്കു
തോന്നുന്നു.’

അയാൾ തലമുടിയിലുടെ വിരലോടിച്ചു-അയാളു്
പട്ടാളക്കാരുടെ മട്ടിൽ നീളം കുറച്ച് വെട്ടിനിർത്തിയിട്ടുണ്ട്-ഈതു
കാതിൽ തിളങ്ങുന്ന സ്വർഖ്ഖടക്കുകനുണ്ട്.

‘നിങ്ങളുടെ ജോലിയെന്നാണ്, കേശവ്?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘ഞാൻ അദ്ദുപകനാണ്.’

‘കൊള്ളാം. നിങ്ങളെന്നതാണ്...’

‘ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കോളേജിൽ നിന്നാണ്.’

‘നേരോ?’

‘ഷൈഫ്രീ, ഡൽഹി. 2013 ലെ കൂസ്.’

‘എനിക്കെത്ര പ്രായമായെന്ന് നിങ്ങളിപ്പോൾ ഓർമ്മിപ്പിച്ചു,’
ഞാൻ പറഞ്ഞു. തങ്ങളിരുവരും പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

‘നേരു പറഞ്ഞതാൽ, നിങ്ങൾക്കു വേണ്ട ഒരു കമ എനിക്ക്
തരാനാകുമെന്നു തോന്നുന്നു,’ അയാൾ പറഞ്ഞു.

‘അയ്യോ, വേണ്ട, വീണ്ടും വേണ്ട,’ ഞാനറിയാതെ പറഞ്ഞു
പോകുകയും അതെയും തുറന്നടിച്ചു പറഞ്ഞതിന് എന്ന
ഉള്ളിന്നുംയുള്ളിൽ തൊഴിക്കുകയും ചെയ്തു. കഷിണം
മര്യാദകളെ മായ്ച്ചു കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

‘എന്നോടു കഷമിക്കണം. മര്യാദകോയി പെരുമാറാൻ
ഞാനുദ്ദേശിച്ചിരുന്നില്ല,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘കുഴപ്പമില്ല,’ അയാൾ കൈകൾ കൂട്ടിത്തിരുമ്പി. ‘അതു കമ
കേൾക്കാൻ നിങ്ങൾ അഗ്രഹിക്കുമെന്നു കരുതിയത് എന്ന്

തെറ്റാൻ. എല്ലായ്പോഴും അള്ളകൾ നിങ്ങളുടെ അരികിലേക്കു വരുന്നുണ്ടാക്കുമെന്ന് എനിക്കുറപ്പാണ്.’

‘ചിലപ്പോഴെല്ലാം വരാറുണ്ട്. പക്ഷേ, അപ്രിയകരമായി ഞാൻ പെരുമാറേണ്ടതില്ലാണ്. കഷ്മിക്കണം.’

‘കുഴപ്പമില്ലാനേ,’ അയാൾ പറഞ്ഞു. തൊട്ടു മുമ്പില്ലെങ്കിൽ ഇരിപ്പിടത്തിലേക്ക് അയാൾ തുറിച്ചുനോക്കി.

‘ഞാൻ ക്ഷീണിതനാണ്. അല്ലോ വിശ്രമിക്കുന്നതിൽ കുഴപ്പമുണ്ടാ? ഞാൻ ചോദിച്ചു. അയാളുന്നോട് പ്രതികരിച്ചതെയില്ല.

ഞാൻ കണ്ണുകളടച്ചു. എനിക്കുരങ്ങേണ്ടുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, അതിനു കഴിഞ്ഞതില്ല. കഫിഞ്ഞ് അമിതമായ അളവും കുറവോധവും മയങ്ങുന്നതിൽ നിന്ന് എന്ന തടസ്സു.

ഇരുപതു മിനിറ്റിനുശേഷം ഞാൻ കണ്ണു തുറന്നു. കേശവ് അപ്പോഴും മുമ്പില്ലെങ്കിൽ ഇരിപ്പിടത്തിൽ തുറിച്ചു നോക്കിയിരിപ്പാണ്.

‘ചിലപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ കമ ചുരുക്കിപ്പിറഞ്ഞാൽ എനിക്കു കേൾക്കാനായേക്കും,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘കേൾക്കാൻ കടപ്പടവനാണെന്നാണും തോനേണ്ടതില്ല,’ മുമ്പിലേക്കു തന്ന നോക്കിക്കാണ്ക് അയാൾ പറഞ്ഞു.

തിർച്ചയായും അതോരു ബാധ്യതയായി ഞാനേറ്റുക്കുന്നു, സുഹൃദ്ദത്ത്. പ്രത്യേകിച്ചും നി അസർ നീരസം കാട്ടുകയും കണ്ണിൽ നോക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നോൾ!

‘കേൾക്കു,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു. ‘ഇതാണു കാര്യം. പ്രണയത്തിന് അടിമയാണെന്ന് നിങ്ങൾ പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അതോരു പ്രണയകമയായിരിക്കാം. എനിക്ക് പ്രണയകമകൾ മട്ടുത്തു. മറ്റാരു ചേതൻ ഭഗത് പ്രണയ കമയോ? അത് പറഞ്ഞു പഴകിയ കാര്യമാണിപ്പോൾ. എനിക്ക് മറ്റൊന്തകിലും എഴുതണം. ആയി പിടിച്ചുപറ്റുന്ന രണ്ടാമ്മാക്കളെ കുറിച്ചു മാത്രമല്ല ഞാനെഴുതാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. അല്ലെങ്കിൽ തന്ന ഇക്കാലത്ത് ആരാന്തു ചെയ്യുന്നത്? ഇക്കാലത്ത് ആരും

പ്രണയത്തിൽ വീഴാറില്ല. അവർ വലതേതാട്ടും ഇടതേതാളം സെസ്പ്പ് ചെയ്യുകയാണ്...’

‘അതൊരു പ്രണയകമയല്ല,’ എൻ പുലസ്ത് തടസ്സപ്പെടുത്തിക്കാണ് അയാൾ പറഞ്ഞു.

‘നേരായും?’ ഒറ്റപ്പുരികം ഉയർത്തിക്കാണ് ഞാൻ ചോദിച്ചു. ‘സംസാരിക്കുമ്പോൾ താക്കൾ ദയവായി എൻ മുവദ്ദേശക്കു നോക്കുമോ?’

അയാൾ എനിക്ക് മുഖാമുഖം തിരിത്തിരുന്നു. ‘അത് ഒരു മുൻ കാമുകിയെ കുറിച്ചാണ്. എക്കിലും അതൊരു പ്രണയകമയല്ല,’ അയാൾ പറഞ്ഞു.

‘മുൻ കാമുകി? അപ്പോൾ നിങ്ങൾ വേർപ്പിരിഞ്ഞോ?’

‘ഉം.’

‘ഞാൻ ഉംഹിക്കട്ട. അവൾ പിരിഞ്ഞു പോയി. നിങ്ങൾ ഇപ്പോഴും അവളെ സ്കൈപ്പിച്ചു? അവൾ തിരിച്ചു വരാൻ ആഗ്രഹിച്ചു, അല്ലോ?’

‘അതെ,’ ഇനുകിയ ചുണ്ടുകളോടെ അയാൾ പറഞ്ഞു.

‘എന്നിടങ്ങനെ സംഭവിച്ചു?’

അയാൾ നിഷ്ഠയഭാവത്തിൽ തലയാട്ടി.

‘എനിക്കതിനു കഴിത്തില്ല,’ അയാൾ പറഞ്ഞു.

‘എന്തുകൊണ്ട്?’

‘അതു വിട്ടേക്കു. നിങ്ങൾ ഞാൻ പരയുന്നത് കേൾക്കണമെന്നില്ല.’

‘ഞാൻ വെറുതെ ചോദിക്കുന്നതാണ്.’

‘ഞാൻ തളർന്നിരിക്കുകയാണ്. അല്ലോ വിശ്രമിക്കുന്നതിൽ കുഴപ്പമുണ്ടോ?’ അയാൾ ചോദിച്ചു. അയാൾ ഇരിപ്പിടത്തിൽ ചാണ്ടിരിക്കുകയും അയാളുടെ കൺപോളകൾ താഴ്ന്നു പോകുകയും ചെയ്തു. നേരായും അയാൾ ഉറങ്ങിപ്പോയി. തുലഞ്ഞു പോകട്ട, ഒരു എഴുത്തുകാരനോട് ഇതൊരിക്കലും ചെയ്യുത്. അയാളെ വെക്കി പരക്കുന്ന വിമാനങ്ങളിൽ കയറ്റുക, കാപ്പി കുത്തിനിറയ്ക്കുക, കമ പരയാൻ തുടങ്ങുക, എന്നിട്ട് തുണ്ടാക്കുവാൻ വലിച്ചുരങ്ങുക!

ഞാനയാളെ ചുമലിൽ കുലുക്കി വിളിച്ചു.

‘എന്താണ്?’ പരിഭ്രമത്തോടെ അയാൾ ചോദിച്ചു.

‘നിങ്ങൾക്കും അവർക്കുമിടയിൽ എന്താണു
സംഭവിച്ചത്?’

‘ആർക്കല്ലാമിടയിൽ? എന്തെങ്കിലും സാറയുടെയുമോ?’

‘അതാണോ അവളുടെ പേര്? സാറ? എന്തു സാറ?’

‘സാറാ ലോൺ,’ അയാൾ പറഞ്ഞു.

‘അപ്പോൾ, എന്താണു സംഭവിച്ചതെന്ന് എന്നോടു പറയു.’

കേശവ് പൊട്ടിച്ചിരിക്കാൻ തുടങ്ങി.

‘എന്ത്?’ അതിശയത്തോടെ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘അതിനെന്നിക്ക് മുഴുവൻ കമയും പറയേണ്ടി വരും,
ചേതൻ.’

‘എക്കിൽ പറയു. ചിലപ്പോൾ എനിക്കെതക്കുറിച്ച്
എഴുതാനുമാകും.’

‘എഴുതണമെന്നില്ല. ഞാൻ പറഞ്ഞതു പോലെ, ഇതൊരു
പ്രണയ കമയല്ല. നിങ്ങൾക്ക് എല്ലായ്പ്പോഴും മറ്റാരു
അരുമയായ പ്രണയകമ എഴുതാമല്ലോ-അരുമയായ
പെണ്കുട്ടികമെ. പാതിയോ കാൽഡാഗമോ മറ്റൊ ആയ
കാമുകിയുടെ മട്ടിലുള്ള ഓൺ!’

ഞാൻ ആ പരിഹാസം കേട്ടില്ലെന്നു നടിച്ചു.

‘എന്നോട് ആ കമ പറയു. നിങ്ങൾക്കും സാറാ
ലോണിനുമിടയിൽ എന്തു സംഭവിച്ചുവെന്ന് എനിക്കരിയാൻ
ആഗ്രഹമുണ്ട്,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

അരധായം 1

ആരു മാസങ്ങൾക്കുമുമ്പ്

‘നിർത്തു, ഭായ്, നിർത്തു,’ എൻ്റെ വിസ്കലി ഫോന് തട്ടിപ്പറിച്ചുകൊണ്ട് സൗരദ് പറത്തു.

‘എനിക്ക് മത്തു പിടിച്ചിട്ടില്ല,’ തൊന്ത് പറത്തു. തങ്ങൾ താലകാലികമായി തട്ടിക്കൂട്ടിയ മദ്യശാലയ്ക്കടുത്ത്, സ്വീകരണമുറിയുടെ ഒരു മുലയിലാണ്. കോച്ചിൽ ക്ഷാസ് അഭ്യാപകരിൽ ശ്രേഷ്ഠിച്ചവരെല്ലാം അരോറ സാറിന്റെ ചുറ്റും കൂടിയിട്ടുണ്ട്. അധ്യാളോട് പറ്റിക്കൂടാനുള്ള ഓവസരവും അവർ പാഴാക്കാറില്ല.

ചന്ദൻ ക്ഷാസസ്റ്റിന്റെ ഉടമസ്ഥനും തങ്ങളുടെ ബോസുമായ ചന്ദൻ അരോറയുടെ മാളവ്യ നഗരിലെ വീടിലേക്കു വന്നതായിരുന്നു തങ്ങൾ.

‘രണ്ടാണ്ടുത്തിൽ കൂടുതൽ കഴിക്കില്ലെന്ന് നീ എൻ്റെ തലയിൽ തൊക്ക് ആണയിട്ടതാണ്,’ സൗരദ് പറത്തു.

തൊനവനെ നോക്കി പുഞ്ചിരിച്ചു.

‘പക്ഷേ, തൊനതിന്റെ അളവു പറത്തിരുന്നോ? ഒരെണ്ണത്തിൽ എത്ര വിസ്കലിയെന്നോ മറ്റോ?’ എൻ്റെ വാക്കുകൾ കൂഴഞ്ഞു. നേരെ നിൽക്കാൻ തൊന്ത് പാടുപെടുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

‘നിനക്ക് ശുഭവായുവാണ് ആവശ്യം. വാ, നമുക്ക് ബാൽക്കൺഡിയിലേക്കു പോകാം,’ സൗരദ് പറത്തു.

‘എനിക്ക് ശുഭമായ വിസ്കലിയാണ് ആവശ്യം,’ തൊന്ത് പറത്തു.

സൗര്യ എൻ്റ് കയ്യിൽ പിടിച്ചു വലിച്ച് ബാൽക്കൺഡിയിലേക്കു കൊണ്ടു പോയി. ഈ തടിയൻ എന്നാണിത്രയും കരുത്തനായത്?

‘ഇവിടെ മരം കോച്ചുന തണ്ണപ്പാണ്,’ വിരച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ പറഞ്ഞു. ഞാൻ ചുടുപിടിപ്പിക്കാനായി കൈകൾ രണ്ടും കൂട്ടിത്തിരുമ്പി.

‘ഇത്രയധികം മദ്യപിക്കരുത്, ഭായ്.’

‘ഈന് പുതുവർഷത്തലേനാണ്. അതെന്നാണ് എന്നോടു ചെയ്യുന്നതെന്ന് നിന്നക്കരിയാമല്ലോ.’

‘അത് ചരിത്രമാണല്ലോ. നാലു വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ്. ഇപ്പോൾ 2018 ആകാൻ പോകുന്നു.’

‘നാലു നിമിഷങ്ങൾക്കുമുമ്പുംബാണതെന്നു തോന്നുന്നു,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

ഞാൻ കീഴശയിൽ നിന്ന് ഒരു സിഗററു കുട്ട് പുറതെടുത്തു. സൗര്യ അത് പെട്ടെന്നു തട്ടിപ്പറിക്കുകയും അവൻ്റെ കീഴശയിൽ ഒളിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഞാൻ ഫോൺ വലിച്ചെടുത്തു. ഞാൻ എൻ്റെ അടുത്ത ലഹരിയായ സാരയുടെ ‘കോൺടാക്റ്റ്’ വിവരങ്ങൾ തുറന്നു.

‘അവളെന്നതാണ് ആ രാത്രി പറഞ്ഞത്?’ സാരയുടെ വാട്ടിസാപ്പ് പ്രോഫൈൽ ചിത്രത്തിൽ തുറിച്ചു നോക്കിക്കൊണ്ട് ഞാൻ പറഞ്ഞു. “വീ ആർ ഡിം”. അതാണവൾ പറഞ്ഞത്. “ഡിം” എന്ന വാക്കു കൊണ്ട് അവൾ എന്നതാണുദ്ദേശിച്ചത്? അതും, “നമ്മൾ” എന്ന് അവളെന്നതുകൊണ്ടാണ് ഉപയോഗിച്ചത്? എ ആം നോട്ട് ഡിം.

‘ആ ഫോൺ അവിടെ വെച്ചുകൂ, ഭായ്. നീ അവളെ അറിയാതെ വിളിച്ചുകൂം,’ സൗര്യ പറഞ്ഞു. അവൻ എൻ്റെ ഫോൺ കൈകലൊക്കാൻ മുന്നോട്ടാണ്ടു. ഞാൻ ഒഴിഞ്ഞുമാറി.

‘അവളെ നോക്ക്,’ ഫോണിന്റെ സ്ക്രീൻ സൗര്യിനു നേരെ തിരിച്ചു ഞാൻ പറഞ്ഞു. അവളുടെ പ്രോഫൈൽ ചിത്രം ഒരു സെൽഫിയാണ്-ചുണ്ടു കൂർപ്പിച്ച്, കൈക ഇടുപ്പിൽവെച്ച്, അവളുടെ വെളുത്തതും ഇളംചുവപ്പു തന്നെയായതുമായ

മുവത്തിന് നാടകീയമായ വെവരുദ്ധ്യം വരുത്തുന്ന കരുതൽ സാരിയുടുത്ത!

അവൻ എല്ലായ്പ്പോഴും തന്റെ ചിത്രം പ്രോഹേഡൽ ആയി ഇടാറില്ല. പലപ്പോഴും അവൻ ഉദ്യരണികൾ അവിടെ ചേർത്തു. ‘ജീവിതം നിങ്ങളെ പുരകോട്ടു വലിക്കാതിരിക്കേട്’ എന്നു പോലുള്ള, കേൾക്കുന്നോൾ ആശമുള്ളതും യഥാർത്ഥത്തിൽ അർത്ഥമാടുമില്ലാത്തതുമായ പ്രസ്താവനകൾ.

സാറയുടെ വാട്സാപ്പ് ചിത്രം മാത്രമാണ് ഈപ്പോൾ എനിക്ക് അവളുമായുള്ള ഏക ബന്ധം. അവളുടെ ജീവിതത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നതെന്നാണ് അങ്ങനെയാണ് ഞാനറിയുന്നത്.

‘ആരാൺപ്പോൾ കരുതൽ സാരിയുടുക്കുന്നത്? അവൻക്കരെ ചന്തമൊന്നുമില്ല,’ സൗര്യ പരഞ്ഞു. അവളിൽ നിന്ന് പുരത്തു കടക്കാനായി എന്ന സഹായിക്കാൻ അവൻ എല്ലായ്പ്പോഴും കഴിയാവുന്നതു ശ്രമിച്ചു. എനിക്ക് സൗരഭിന്ന ഇഷ്ടമാണ്-എന്റെ ഏറ്റവുമടുത്ത സുഹൃത്ത്, സഹപ്രവർത്തകൻ, ജീവിതമെന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന ഭ്രാന്തൻ സവാരിയിലെ സഹജീവി, എന്നപ്പോലെ അതിനോടു പൊരുത്തപ്പെടാത്തവൻ. അവൻ ജയ്പുരുക്കാരനാണ്. എന്റെ ജന്മനഗരമായ ആർജ്ജുന പൊതുമരാമത്തു വകുപ്പിൽ ജുനിയർ എഞ്ചിനീയറാണ്. എന്നപ്പോലെ അവനും കൂദാശിൽ നടന്ന അഭിമുഖങ്ങളിലും ജോലി കിട്ടിയില്ല. തെങ്ങൾ രണ്ടു പേരും ചന്ദ്രൻ കൂസുമിനു വേണ്ടി ചന്തി തേയും വരെ കൂസുക്കയാണ്. എങ്കിലും കഴിയാവുന്നതു നേരത്തെ അവിടെ നിന്ന് പുരത്തു കടക്കാനുകൂമെന്നാണ് തെങ്ങളുടെ പ്രത്യാശ.

‘അത് സാറയാണ്. അവളെ കാണാൻ എല്ലായ്പ്പോഴും ചന്തമുണ്ട്,’ ഞാൻ വളച്ചു കെട്ടില്ലാതെ പരഞ്ഞു.

സൗര്യ തോളു വെട്ടിച്ചു.

‘അത് ദുരന്തത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്.’

‘സാറയുടെ ചന്തം കാരണമാണ് ഞാൻ അവളെ ചൊല്ലി ഉമത്തനാകുന്നതെന്നാണോ നീ കരുതുന്നത്?’

‘നീ ആ പ്രോണർ അടച്ചു വെക്കണമെന്നാണ് ഞാൻ കരുതുന്നത്.’

‘മുന്നു വർഷത്തിലധികം! ഉമ്മതമായ മുന്നു വർഷങ്ങൾ.’

‘എനിക്കെന്നാം, ഭായ്. ഈ മദ്യപിക്കില്ലെന്ന് വാക്കു തന്നാൽ നമുക്ക് അകത്തു പോകാം. ഇവിടെ തന്മുള്ളാണ്.’

‘എന്തിനിയാമെന്ന്?’

‘നീ സാരയെ മുന്നു വർഷം പ്രണയിച്ചെന്ന്. അത്താഴം വേണ്ടോ?’

‘അത്താഴം തുലത്തു പോകട്ട. മുന്നു വർഷത്തിലധികം. കൃത്യമായി പറഞ്ഞാൽ മുന്നുവർഷവും രണ്ടു മാസവും മുന്നാഴ്ചയും.’

‘എന്നോടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. “റാഞ്ചറിവു” 2010 മുതൽ 2014-ലെ പുതുവർഷത്തലേന്നു വരെ.’

‘അതേ, “റാഞ്ചറിവു”. അപ്പോഴാണ് തൈങ്ങൾ കണ്ടത്. എങ്ങനെയാണ് തൈങ്ങൾ കണ്ടതെന്ന് നിന്നോടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു. എനിക്ക് തരയിൽ കാൽ ഉറയ്ക്കാതായിരിക്കുന്നു. വീഴാതിരിക്കാൻ സൗരക്ക് എന്ന മുറുകെക്കപ്പിടിച്ചു.

‘ഉംഗി, നീ എന്നോടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവപതു തവണയെങ്കിലും,’ സൗരക്ക് മുറുമുറുത്തു.

‘അവിടെ ഒരു വാദപ്രതിവാദ മത്സരമുണ്ടായിരുന്നു. അവൾ അതിന്റെ അവസാനത്തെ ഘട്ടത്തിലെത്തിയിരുന്നു.’

‘ഭായ്, നിങ്ങളിതെന്നോട് അസംബ്യും തവണ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്,’ അവൻ പറഞ്ഞു. ഞാന്ത് ഗൗണിച്ചില്ല. അവൻ ആ കമ അസംബ്യും തവണയോടൊപ്പം ഓന്നു കുടെ കേൾക്കാം.

അധ്യായം 2

എഴു വർഷങ്ങൾക്ക് അല്ലപോ കൂടി മുഖ്യ

**ക്ഷാശ് ഓഫ് ടെറസ്റ്റ് വാദപ്രതിവാദമത്സരത്തിന്റെ
അവസാന ഘട്ടം റാംഗ്‌വിവു കലോത്സവം, ഏരോട്ടി, ഡൽഹി.
ങ്കോബർ 2010**

അവൻ ഈടകു വശത്തെ പ്രസംഗപീഠത്തിനു പുരകിലാണു നിന്നുത്. നീണ്ടു നിവർന്നുള്ള നിൽപ്പ് അവളെ അഞ്ചുടി മുന്നിൽവ് ഉയരത്തിനേക്കാൾ പൊക്കക്കാരിയാക്കി. അവൻ ഒരു വെള്ളത്ത സർവാർ കമീസാൺ ധരിച്ചിരുന്നു. വെള്ളിനിറത്തിൽ പെപ്പിങ്ഗും, ചുവപ്പും വെള്ളയും പുകളുമുള്ള ദുപ്പടയും. അവളുടെ വസ്ത്രത്തെക്കാൾ സംവാദ മികവിലാണ് ഞാൻ ശ്രദ്ധ കേന്തികരിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും സംവാദത്തിലെ അവളുടെ പ്രതിയോഗി പോലും എതാനും നിമിഷത്തെക്ക് അവളുടെ ആകർഷകമായ, മോഡലിനെ പോലുള്ള രൂപം ഭോക്കിന്നു.

സെമിനാർ ഹാളിൽ വാദപ്രതിവാദത്തിന്റെ വിഷയം പറയുന്ന ഒരു ബാന്ധവായിരുന്നു: മതങ്ങളുടെ പരസ്യമായ പ്രദർശനം നിരോധിക്കേണ്ടതുണ്ടോ?

സാറാ ഭോൾ നിലവിലുള്ള ജേതാവും ഹിന്ദു കോളേജിന്റെ പ്രതിനിധിയുമായ ഇന്നർ ഭാസിനേതിരയാണ് മതസർച്ചത്. രണ്ടു പേരും ‘ക്ഷാശ് ഓഫ് ടെറസ്റ്റ് സി’ന്റെ അവസാനത്തെ ഘട്ടത്തിലെത്തിയിരുന്നു.

അയഞ്ഞതെ കുർത്തയും ചുരുണ്ട മുടിയും വക്കുകളില്ലാത്ത കണ്ണടയുമുള്ള ഇന്നർ, ബംഗാളി ആർക്ക് സിനിമകളിലൊന്നിൽനിന്നും നടന്നു വന്നതുപോലെ തോന്തി.

‘അവസാനമായി ഞാൻ കേട്ടത്, നമ്മളുടെതാരു സ്വതന്ത്ര രാഷ്ട്രമാണെന്നാണ്,’ ഇന്തർ പറഞ്ഞു. ‘നമ്മുടെ ഭരണാധികാരിയുടെ ആമുഖത്തിൽ ‘മത്തേതരം’ എന്ന വാക്കുപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. എത്തെങ്കിലും മതത്തിന്റെ വ്യവഹാരത്തിൽ ദ്രോഡ് ഇടപെടുകയോ വിവേചനം കാണിക്കുകയോ ചെയ്യില്ല. ഭരണാധികാരിയുടെ അനുശ്രദ്ധം 25 മുതൽ 28 വരെ മതസ്വാതന്ത്ര്യം ഉറപ്പു വരുത്തുന്നുണ്ട്.’

തുലണ്ടു പോകട്ട, ആളുകൾക്ക് ഭരണാധികാരിയുടെ അനുശ്രദ്ധങ്ങൾ അറിയാമോ? ഭരണാധികാരിയിൽ ‘അനുശ്രദ്ധങ്ങൾ’ എന്നു പറയുന്ന സംഗതിയുണ്ടെന്ന് എനിക്ക് അറിയുക പോലുമില്ലായിരുന്നു. ഈ വാദപ്രതിവാദത്തിന്റെ ഇരുവശങ്ങളും എനിക്കരിയില്ല. സാറ ജയിക്കണമെന്നേ എനിക്കുള്ളൂ. അവർ പുണ്ണിരിക്കുന്നതു കാണാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചു.

സാറ എതിർക്കാനായി കയ്യുയർത്തി. പകേശ, ഇന്തർ വാദം നിർത്താത്തതിനാൽ അവർക്ക് ഉറഴം കാത്തുനിൽക്കേണ്ടി വന്നു.

‘അനുശ്രദ്ധം 19 പറയുന്നു, ഞാൻ വായിക്കാം,’ ഇന്തർ സംസാരം നിർത്തി തന്റെ കുറിപ്പുകൾക്കിടയിൽ പരതി.

‘ഞാന്ത് വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കാം’ എന്ന് ആളുകൾ പറയുകയും സംസാരം മുറിക്കുകയും ചെയ്യുന്നോൾ അവർ പേടിപ്പിക്കുന്ന തലത്തിലുള്ള ബുദ്ധിജീവികളായി മാറുകയാണ്. നമുക്കെത് അംഗീകരിച്ചു തീരു. ആരും ‘ഞാന്ത് വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കാം’ മട്ടിലുള്ളവരുമായി കൊന്പു കോർക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കാറില്ല.

ഇന്തർ വീണ്ടും സംസാരിച്ചു; വായിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു എന്നു പറയുന്നതാകും കുടുതൽ ശരി!

‘എല്ലാവർക്കും മനസ്സാക്ഷിക്കുന്നുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യവും, മതം സ്വതന്ത്രമായി പ്രവ്യാപ്തിക്കാനും ആചാരിക്കാനും പ്രചരിപ്പിക്കാനും തുല്യമായ അവകാശങ്ങളുമുണ്ട്.’ താൻ പറഞ്ഞത് കാണികൾ മനസ്സിലാക്കാൻ അയാൾ അല്പപനേരം സംസാരം നിർത്തി. ‘കുമാരി സാറാ ലോൺ, നിങ്ങൾ നമ്മുടെ

സംസ്കാരത്തിനെതിരെ മാത്രമല്ല, നമ്മുടെ ഭരണാധിപതിക്കുടിയാണ് സംസാരിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾ നമ്മുടെ ദീപാവലി ആണോലാഷങ്ങൾ എടുത്തു മാറ്റാൻ മാത്രമല്ല, നിയമം ലംഘിക്കാനും ആഗ്രഹിക്കുന്നു.’

അയാൾ തന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിക്കുകയും കുറിപ്പുകൾ മട്ടപ്പോടെ മാറ്റി വെക്കുകയും ചെയ്തു. ഇരുന്നിടത്തു നിന്ന് എനിക്കയൊളുടെ ഗർഭ മണ്ണത്തട്ടുകാനായി. ‘നമ്മളെന്തിനാണ് ഈ ചർച്ച ചെയ്യുന്നതു തന്നെ’ എന്ന ഭാവത്തിൽ അയാൾ തല കുലുക്കി.

കാണികൾ കയ്യടിച്ചു. എനിക്ക് എല്ലാം മുങ്ങിപ്പോകുന്നതു പോലെ തോന്തി. സാറ തോൽക്കുമോ?

എല്ലാ കണ്ണുകളും സാരയുടെ നേർക്കു തിരിഞ്ഞു. സംസാരിക്കുന്നതിനു മുമ്പേ അവൾ കയ്യടിയൊച്ച മാത്രതു പോകാനായി കാത്തുന്നിന്നു.

‘എന്റെ പ്രതിയോഗിക്ക് ഭരണാധിപത്യക്കുറിച്ച് നല്ല വിവരമുണ്ടായും തോന്നുന്നു. തൊന്തിന് അയാളെ അനുമോദിക്കുന്നു,’ സാറ പറഞ്ഞു. ഇന്തർ പുണ്ണിരിച്ചു.

‘പക്ഷേ മാന്യമാരേ, മഹതികളേ, നമ്മളിവിട കൂടിയത് ശരിയായ കാര്യം ചെയ്യുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്യാനാണ്. രണ്ടു നിമിഷം കൊണ്ട് ശൃംഖലയിൽ നിന്ന് കിട്ടാവുന്ന ഭരണാധിപതാവകുപ്പുകൾ ഉദ്ഘരിക്കാൻ മാത്രമല്ല.’

കാണികൾ നിവർന്നിരുന്നു. ഒരുപാടിയ ശരീരമുള്ള ഈ തീക്കുടുക്ക അങ്ങനെ എഴുപ്പുത്തിൽ തോറ്റു കൊടുക്കാൻ പോകുന്നില്ല.

അവൾ തുടർന്നു, ‘നമ്മുടെ റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ ആധാരശരില ഭരണാധിപത്യാണ്. പക്ഷേ, അതു മാറ്റാം. നാം ഭരണാധിപതി നിരവധി തവണ ഭേദഗതി ചെയ്തിട്ടില്ലോ?’

ഹാളിൽ മണ്ണു നൂളളിയിട്ടാൽ കേൾക്കാവുന്ന നിഭൂഖ്യമാണ്.

‘അപ്പോൾ, എന്താണ് എഴുതിവെച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നതല്ല പ്രശ്നം. മറിച്ച് എന്താണെങ്കുതേണ്ടത് എന്നതാണ്,’ അവൾ പറഞ്ഞു.

‘അതെ, ശംഖിരം, സഖാഷ്!’ തൊന്തിയാതെ ഉറക്കെ പറഞ്ഞു പോയി. എന്റെ ഒച്ച നിഭൂഖ്യമായ ഹാളിൽ മുഴങ്ങി.

തുലത്തു പോകടു, കുടുതൽ പേര് കയ്യടിക്കുമെന്നാണ് ഞാൻ കരുതിയത്. എന്നാൽ സാരയടക്കം മുഴുവൻ പേരും എന്ന നോക്കുകയാണുണ്ടായത്.

‘നന്ദി.’ അവളെന്ന നോക്കി പുണ്ണിരിച്ചു. ‘പക്ഷേ, അത് പിന്നേയ്ക്കു കരുതിവെക്കു.’

അത്തുറോളം വരുന്ന കാണികൾ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. ഞാൻ വിരങ്ങലിച്ചുപോയെങ്കിലും ഗൗരവമേറിയ അന്തരീക്ഷം അല്ലം ഉരുക്കി. വൈദ്യുതി നിലയ്ക്കണമെന്ന്, കുറ്റാക്കുറ്റിരുട്ടും പുർണ്ണമായ അദ്യശ്രദ്ധയുമുണ്ടാകണമെന്ന്, ഹാളിനു പുരത്തേക്കാടണമെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. സാറ അവളുടെ പ്രതിവാദത്തിലേക്ക് തിരിച്ചു പോയി.

‘എൻ്റെ സുഹൃത്ത് ഇരുപത്തണ്ണാം അനുചേദത്തെ ഭാഗികമായി മാത്രമാണ് അവതരിപ്പിച്ചത്. മനസാക്ഷികനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള സ്വാത്രന്ത്യവും, മതം സ്വത്രന്തമായി പ്രഖ്യാപിക്കാനും ആചരിക്കാനും പ്രചരിപ്പിക്കാനുമുള്ള അവകാശങ്ങളും തുല്യമായി എല്ലാ വ്യക്തികൾക്കുമുണ്ടെന്ന് ഇരുപത്തണ്ണാം അനുചേദത്തിൽ പറയുന്നുണ്ടെന്നതു നേരു തന്നെ. പക്ഷേ, “പൊതു മര്യാദകൾക്കും സദാചാരത്തിനും ആരോഗ്യത്തിനും വിധേയമായി” എന്നും അതു പറയുന്നുണ്ട്. എൻ്റെ ബഹുമാന്യനായ പ്രതിധേയാഗി അതു മാത്രം എന്തു കൊണ്ടാണ് മറന്നു പോയത്?’

‘അപ്പോൾ, മറ്റുള്ളവരെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുകയാണെങ്കിൽ,’ സാരയെ തടസ്സപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ഇന്തർ പറത്തു. ‘ഒരു മുസ്ലീമെന്ന നിലയിൽ, ദിവസത്തിൽ അഞ്ചു നേരവും ഉച്ചഭാഷിണിയിലുടെയുള്ള വാക്കുവിളി നിങ്ങൾ അവസാനിപ്പിക്കുമോ?’

‘ഉംബ്ര, ഞാൻ അവസാനിപ്പിക്കും.’

കാണികളാനിച്ച് അതിശയത്താൽ വാ പിളർന്നു. ഒരു മുസ്ലീം പെൺകുട്ടി പൊതുവേദിയിൽവെച്ച് അങ്ങനെ പറത്തത് എല്ലാവരുടെയും ശ്രദ്ധ കവർന്നു. അക്കേഷാഭ്യരായി സാറ തുടർന്നു. ‘നിങ്ങൾക്ക് അപ്പോഴും അഞ്ചു നേരം നിസ്കരിക്കാം. നിങ്ങളെ നിസ്കാരത്തിന്റെ

നേരമോർമ്മിപ്പിക്കാൻ ഹോണിൽ ഒരു ആപ്പ് ഉപയോഗിക്കാം. ഹൈഫോൺിലൂടെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കാം. പക്ഷേ, മുഴുവൻ അയൽപക്കക്കാരുടെ മേലും അത് അടിച്ചേൽപ്പിക്കേണ്ടതില്ല. “ഒരു മുസ്ലീമന്ന നിലയിൽ” എന്നതു പോലുള്ള പ്രസ്താവനകൾ നിങ്ങൾ പറയാതിരിക്കുകയാണു നല്ലത്. താനിവിട ഒരു മുസ്ലീമായല്ല, മറിച്ച് “ക്ഷാഷ് ഓഹ് ദൈറുന്സ്” എന്ന വാദപ്രതിവാദ മത്സരത്തിന്റെ അവസാനഘട്ടത്തിലെ മത്സരാർത്ഥിയായിട്ടാണ് നിൽക്കുന്നത്.’

കയ്യടി ചെകിട്ടപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു. ഏതാനും മിനിറൂകൾക്കുശേഷം, ജയ്ജിങ് പാനലിലെ അഭ്യാപകരിലോരാൾ മത്സരഹലം പ്രവൃാപിക്കാനായി വേദിയിലെത്തി.

‘ഇന്നത്തെ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ ഒന്നാന്തരമായിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, മതങ്ങളുടെ പരസ്യമായ പ്രകടനങ്ങൾ നിയന്ത്രിക്കണമെന്നു വാദിക്കുന്നത് ഇന്ത്യയിൽ മാത്രമല്ല, ലോകത്തെല്ലാഡും ദുഷ്കരമാണ്. നിങ്ങൾക്കു കിട്ടിയത് ദുഷ്കരമായ ഭാഗമാണ്, കുമാരി സാറാ. നിങ്ങളുടെ യുക്തിഭ്രമായും സമീകൃതമായും ന്യായികരിച്ചു. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളാണ് ഈ വർഷത്തെ വിജയി, കുമാരി സാറാ ലോൺ.’

കാണികൾ എഴുന്നേറ്റു നിന്ന് കയ്യടിച്ച് സാരയെ അനുമോദിച്ചു. സാറ ട്രോഫി സ്പീകരിക്കാനായി മുന്നോട്ടു വന്നപ്പോൾ താനൊരു കിറുക്കനെ പോലെ കയ്യടിച്ചു. ഹോസ്റ്റലിൽ എന്നോടൊപ്പം കഴിയുന്ന ഓരാൾ ചുളമടിക്കാൻ എന്ന നിർബന്ധിച്ചു. ഡൽഹി ഐഎസ്ടിയിൽ ഏറ്റവുമുച്ചത്തിൽ ചുളമടിക്കുന്നത് താനാണെന്ന കാര്യം നിങ്ങളോടു പറയേതാ? താൻ വലതു തളളവിരൽ ചുണ്ടു വിരലിനോടു ചേർത്തു വെച്ച് ‘ഒ’ ആകൃതിയുണ്ടാക്കുകയും ചുണ്ടിനോടുപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

‘ട്രീണിറ്റ്! എൻ്റെ ഉച്ചത്തിലുള്ളതും തുളച്ചു കയറുന്നതുമായ ചുള്ളം വിളി അത്തരമൊരു മത്സരത്തെക്കാൾ ഫുട്ട്ബോൾ സ്റ്റേഡിയത്തിനാണ് ഇണങ്ങുന്നത്. ബുദ്ധിജീവികളെ പോലെ തോന്നുന്ന ചിലർ എന്ന തിരിഞ്ഞു നോക്കുകയും

ഇത്തരമൊരു പൊള്ളന് അവിടെ പ്രവേശനം ലഭിച്ചതെങ്ങനെയെന്ന് അനുരക്കുകയും ചെയ്തു.

എൻ്റെ ചുള്ളമടി സാരയുടെ ശ്രദ്ധ കവർന്നു. ട്രോഫിയും കയ്യിലേന്തി അവൾ എന്ന നോക്കുകയും ചിരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഞാൻ വായിൽ നിന്ന് വിരലുകൾ പിന്തവലിച്ചു.

‘ചങ്ങാതി, എത്രയെളുപ്പം! അവൾ നിന്റെ കാമുകിയായിരിക്കുന്നു, അല്ലാതെന്ത്?’ എൻ്റെ തൊട്ടടുത്തിരുന്നയാൾ പറഞ്ഞു.

ഈല്ല, അവൾ എൻ്റെ കാമുകിയായിട്ടില്ല. പക്ഷേ, ആകും, ഞാൻ പറയാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. എന്തായാലും പ്രപഞ്ചം അത് അപ്പോഴേ തീരുമാനിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

ഞാൻ ഹാളിൽ നിന്ന് പുരത്തിരഞ്ഞുകയും ആഹാരം വിൽക്കുന്ന സ്ഥാളുകളുടെ നേർക്കു നടക്കുകയും ചെയ്തു.

‘അപ്രാതസാഹിപ്പിച്ചതിനു നന്ദി.’ അവളുടെ ഒച്ച കേടുതും ഞാൻ അടിമുടി ഉറഞ്ഞതു പോയി.

‘സാരാ?’ പുരകോട്ടു തിരിഞ്ഞെത്ത് ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘അതെ, നല്ല കോളേജ്. നീ ഇവിടെ നിന്നാണോ?’

‘അതെ, നീയോ?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘ഡൽഹി കോളേജ് ഓഫ് എഞ്ചിനീയറിംഗ്. ഏതാനും മാർക്കുകൾക്ക് ഒഴുക്കേടി നഷ്ടപ്പെട്ടു. ഞാന്തെ മിടുക്കിയെണ്ണുമല്ല.’

‘അയാളേ നീ ഇവിടെ തകർത്തു. നീ ഉറപ്പായും എന്നുക്കാൾ മിടുക്കിയാണ്.’

കലോത്സവമുള്ളതിനാൽ ആഹാരം വിൽക്കുന്ന സ്ഥാളുകൾ നിരന്ന പ്രധാനപാതയിലുടെ തെങ്ങൾ നടന്നു.

‘നിങ്ങളെങ്ങനെ നടക്കുന്നോൾ സാറ നിനക്കു വിശക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു. നിങ്ങൾ ഒരുമിച്ച് ആഹാരം കഴിച്ചു. ഫോൺ നന്നയുകൾ കൈമാറി...’ എൻ്റെ കമ്പറച്ചിലിന്റെ ഒഴുക്കു മുറിച്ചു കൊണ്ട് സ്വരക്ക് പറഞ്ഞു.

‘എന്ത്? നിനകൾ അതെങ്ങനെയിയാം?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു. ഒരു വെയ്റ്റർ തെങ്ങെളെ ബാൽക്കണിയിൽ കണ്ടു. അയാൾ മദ്യചഷകങ്ങൾ നിറഞ്ഞ താമാളവുമായി തെങ്ങളുടെ അടുത്തേക്കു വന്നു. എന്ന തടയാൻ സൗര്യ ശ്രമിച്ചുകൂടിലും ഞാൻ ഒരു പ്ലാസ് വിസ്കലി എടുത്തു.

‘എയ്, ഭായ്, ദയവു ചെയ്ത്. നിങ്ങൾ ഒരു സാദാദോശ കൊണ്ടു വരാൻ പറഞ്ഞു. അവൾ ഒരു പരാത്യയും. പരാത്യ നല്ലതായിരുന്നില്ല. നീയവർക്കൾ നിന്റെ ഭോശ കൊടുത്തു. ശേഷിച്ചത് ചരിത്രമാണ്. നമുകൾ അകത്തേക്കു പോകാം. ഞാൻ മണ്ണുകട്ടയായി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.’

സൗര്യ അവനെത്തന്നെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു. ഞാൻ വലിയൊരിക്കൽ വിസ്കലി അകത്താക്കി. ചെറിയ തീയുണ്ട് പോലെ അതെന്റെ തൊണ്ടയിലുടെ ഇരങ്ങിപ്പോയി.

‘അല്ലോ മദ്യപികൾ,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു, ‘അപ്പോൾ തന്നുപോകുന്നതും.’

‘അതു ശരിയല്ല. ആൽക്കഹോൾ താപനഷ്ടത്തിനു കാരണമാകും. അങ്ങനെ പുരത്തേക്കു വരുന്ന താപമാണ് നമ്മുടെ തൊലിയെ ചുട്ടു പിടിപ്പിക്കുന്നത്.’

‘ഗോലു, കാരുമായിട്ട് പരയുകയാണ്, ജൈഖ്യം * രസതന്റെ നിർത്തു. ഇത് പുതുവർഷത്തലേനാണ്,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു. ഞാൻ പ്ലാസ് അവന്റെ ചുണ്ടിനോട്ടുപീച്ചു. എന്ന ഒരു തവണ നോക്കിയിട്ട് അവൻ വലിയ നീരസത്തോടെ മദ്യം ഓന്നു മൊത്തിക്കുടിച്ചു.

‘നല്ല കാര്യം, എന്റെ ഗോലു,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു. ‘അപ്പോൾ നിനകൾ ഭോശയുടെ കാര്യവും അറിയാമോ? തെങ്ങളുടെ അടുത്ത കൂടിക്കാഴ്ചയെക്കുറിച്ച് അറിയാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടോ? ആദ്യത്തെ നേരായ പ്രണയസമാഗ്രം?’

‘ദയവായി, വേണ്ട, ഭായ്. നമുകൾ മറ്റുള്ളവരോടൊത്ത് അകത്തു പോയിരിക്കാം. നമ്മൾ സാമൂഹ്യവിരുദ്ധരാണെന്നാണ് അല്ലെങ്കിൽ തന്നെ അവർ കരുതുന്നത്.’

‘അവരോട് പോയിത്തുലയാൻ പറയ്. നമുകൾ ഈ ജോലി വെറുപ്പാണ്,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു. ‘പിന്നെങ്ങനെ നമ്മൾ

സമുഹവുമായി ഇടപഴക്കുമെന്നാണ് നീ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്?’

‘നമുക്കവരോട് അല്ലോ സംസാരിക്കാം.’

‘ഒരു മിനിറ്റ്. എനിക്കൊരു ഫോൺ വിളിക്കാനുണ്ട്.’

ഞാൻ ഫോൺ വലിച്ചെടുത്തു. ഞാൻ സാരയുടെ ‘കോൺടക്ട്’ തുറന്നു. സൗരം അവളുടെ ചിത്രം കണ്ടു.

‘വേണ്ട, ഭായ്, വേണ്ട.’ അവൻ എന്തു ഫോൺിന് കൈ നീട്ടി. ഞാൻ ഓടുകയും അവൻ വിലക്ഷണമായും നിഷ്പദലമായും എന്ന പിന്തുടരുകയും ചെയ്തു.

‘ഭായ്, നില്ക്കു. നീയവളെ വിളിക്കില്ലേണ്.’

‘ഈ പുതുവർഷമാണ്. എനിക്കവളോട് ആശംസകൾ പോലും പറയാനാകില്ലോ?’

‘ഭായ്, വേണ്ട,’ ഞാൻ അവനോട് നിഘ്നബന്ധനാകാൻ പറഞ്ഞു.

‘ശ്രീ ... മണിയടിക്കുന്നുണ്ട്,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു. ഞാൻ ഇടതുകൈ കൊണ്ട് സൗരഡിനെ ദുരത്തു നിർത്തുകയും വലതു കൈ കൊണ്ട് ഫോൺ കാതിനോടു ചേർക്കുകയും ചെയ്തു.

ഒരു മണിയൊച്ച, രണ്ട് മണിയൊച്ച, അഞ്ചു മണിയൊച്ച, ഏഴു മണിയൊച്ച.

‘ഹലോ?’ ഒച്ച കേടുപ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞു. ‘ഹലോ, സാറാ. ഫോൺ വെകരേത്, കേടോ?’

‘നിങ്ങൾ വിളിക്കുന്ന വ്യക്തി ഇപ്പോൾ പരിധിക്കു പുറത്താണ്. ദയവായി അല്ലസമയം കഴിത്തു വിളിക്കുക.’ അത് എയർട്ടെല്ലിന്തു സ്ത്രീയായിരുന്നു, വികാരങ്ങളില്ലാത്ത കൊടിച്ചിപ്പട്ടി. ഈ വിളി എനിക്ക് എത്ര മാത്രം പ്രധാനമാണെന്ന് അവൾ അറിഞ്ഞിരുന്നുകിൽ ...

‘കിട്ടിയില്ലോ? കൊള്ളാം, അതുപേക്ഷിച്ചേക്കും,’ സൗരം പറഞ്ഞു.

ഞാൻ വീണ്ടും നന്ദി ഡയൽ ചെയ്തു. വീണ്ടും ഏഴു മണിയൊച്ചകൾ. വീണ്ടും എയർട്ടെല്ലിന്തു കൊടിച്ചിപ്പട്ടി.

‘നിർത്തത്, ഭായ്. അവൾ മിസ്റ്റർ കൊളുക്കളെല്ലാം കാണുകയും അവരക്കുകയും ചെയ്യും.’

‘ഞാനത് കാര്യമാക്കുന്നില്ല,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു. മറ്റാരാൾക്ക് നിരവധി മിസ്റ്റർ കൊളുകൾ നല്കുന്ന

നാണക്കേട് നിങ്ങളോരിക്കൽ അഭിമുഖികരിച്ചു കഴിത്താൽ, അത് രണ്ടാണോ മൂന്നാണോ എന്നത് പിന്നീടു നിങ്ങൾക്ക് പ്രശ്നമാകില്ല. അല്ലെങ്കിൽ ഏഴ്. അല്ലെങ്കിൽ പത്ത്!

അങ്ങനെയാണ് പത്താംതവണയും താനവള്ളുടെ നബർ ഡയൽ ചെയ്തത്. ഇത്തവണ അത് എയർട്ടെല്ലിന്റെ സ്ക്രീയായിരുന്നില്ല.

‘ഹലോ.’ താൻ സാറയുടെ ശബ്ദം കേടു. അവളുടെ ഓരോറു വാക്ക് ലോകത്തിലെ ഏതു വിസ്തരിക്കും കഴിയുന്നതിനേക്കാൾ നന്നായി എന്ന സാന്തുന്നിപ്പിച്ചു.

‘ഹോയ്, സാറ്,’ തൊണ്ട നേരേയാക്കിയും ‘ഹോയ്’ എന്ന വിളിയുടെ നീളം ആവശ്യത്തിലധികം നീട്ടിയും താൻ പറഞ്ഞു. സൗരക്ക നിരാശരോധാദ നെടുവിൽപ്പിട്ടു. താൻ അവനിൽ നിന്ന് അകന്നു നിന്നു.

‘അതെ, കേശവ്.’ അവൻ അളന്നുമുറിച്ച ഒച്ചയിൽ പറഞ്ഞു. അവളുടെത് തണ്ണുപ്പൻ മട്ടായിരുന്നു. എയർട്ടെല്ലുകാരിയേക്കാൾ തണ്ണുത്തുറത്തെ!

അടുത്തതായി എന്തു പറയണമെന്ന് താൻ അന്വരുന്നു. ‘താൻ നിന്നെ കിട്ടാൻ ശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു,’ താൻ പറഞ്ഞാപ്പിച്ചു.

‘എനിക്കരിയാം. ഓരാൾ പത്തുതവണ ഹോണ്ടുത്തില്ലെങ്കിൽ, അയാൾക്ക് സംസാരിക്കാൻ സാധിക്കില്ലെന്ന് നീയും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്.’

‘ഒന്തു തവണ. പത്തല്ല. എന്തായാലും, നീ തിരക്കിലാണോ? താൻ ചോദിച്ചു. ‘താൻ പിന്നീടു വിളിക്കാം.’ അവളെ വീണ്ടും വിളിക്കാനും അവളുടെ ശബ്ദം വീണ്ടും കേൾക്കാനും എനിക്ക് ഒരു ഒഴികഴിവ് ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നു. താൻ പിന്നീറിയിൽ നിന്ന് സംഗ്രഹിതം കേടു. അവളും ഒരു നൃത്തവിരുന്നിലാണെന്നു തോന്നുന്നു. ചിലപ്പോൾ കരുതൽ സാരിയിൽ. അവളുടെ വകയ്ക്കു കൊള്ളാത്ത മണ്ഡൻ കാമുകനും അവളുടെ കൂടെയുണ്ടാകുമോ എന്നു താൻ അതിശയിച്ചു.

‘എന്താണിത്, കേശവ്? നീയെന്തിനാണ് എന്ന വിളിച്ചത്?’ അവൻ ചോദിച്ചു.

ഞാൻ ബാൽക്കൺഡിയുടെ മൂലയിലേക്കു നീങ്ങോ. സൗര്യ് എന്ന പിന്തുടർന്നില്ലെങ്കിലും ദുരത്തു നിന്ന് എല്ലാം ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ട്.

‘പുതുവത്സരാശംസകൾ പറയാമെന്നു വെച്ചു. എന്തിനാണ് എന്ന ഇങ്ങനെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നത്?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘ഒരു നിമിഷം നിൽക്കും,’ നൃത്തവിരുന്നിലെ മറ്റാരിലേക്കൊ ശ്രദ്ധ മാറിയപ്പോൾ അവൾ പറത്തു. ‘ഹായ്,’ അവൾ പറയുന്നത് ഞാൻ കേട്ടു, ‘നീയും സുന്ദരിയായിട്ടുണ്ട്.’

‘സാറാ, നീയവിഭ്രംതനെന്നയുണ്ടാ?’ എറെ നേരം ഒന്നും കേൾക്കാണ്ടപ്പോൾ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘ഇവിടെ കുറേ ആളുകളുണ്ട്. അതിരിക്കട്ട. നമ്മൾ തീരുമാനിച്ചുതെന്താണെന്ന് നിന്നക്കരിയാമല്ലോ, അല്ലോ?’

‘എന്നേക്കും എന്നന്തേതക്കും ഒരുമിച്ചായിരിക്കാൻ?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു. തുലത്തു പോകട്ട, ഞാനതെന്തിനാണു പറത്തത്?

‘എന്ത്?’

‘ഇല്ലോ, നമ്മൾ യാത്രക്കു പോയപ്പോൾ? ശോവയിലെ പുതുവർഷം.’

‘അതു വളരെ പണ്ടായിരുന്നു, കേൾവ്.’

‘അരു വർഷം മുമ്പ്. 2011 ലെ പുതുവർഷത്തലേൻ്,’ ഞാൻ പറത്തു. പഴയ തീയുതികളെ കുറിച്ചുള്ള വിവരം സുക്ഷിക്കുന്ന തലച്ചോറിന്റെ ഭാഗം ഹൃദയം മുറിപ്പുന്നോൾ കൃത്യമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

‘നമ്മൾ പിരിഞ്ഞപ്പോൾ എന്നാണു ഞാനുദ്ദേശിച്ചത്. പിന്നീട് സമർക്കം പുലർത്തില്ലെന്ന് നമ്മൾ തീരുമാനിച്ചു. നീ അനുസരിക്കാത്ത കാര്യമാണത്. നമ്മൾ പിരിഞ്ഞിട്ടിപ്പോൾ വർഷങ്ങൾ കടന്നു പോയിരിക്കുന്നു.’

‘ശരി, എന്നാൽ എന്നയങ്ങു കൊല്ല്. നിനക്ക് ആശംസ പറയാൻ വിളിച്ചതിന് എന്നയങ്ങ് കൊല്ല്. പുതുവർഷത്തലേൻ് നിനെ ഓർമ്മിക്കുന്നതു കൊണ്ട് എന്നയങ്ങു കൊല്ല്. നമ്മളാദ്യമായി കിടക്കെ പകിട്ടിന്റെ വാർഷികദിവസമായതു കൊണ്ട് എന്നയങ്ങു കൊല്ല്.’

‘കേൾവ്, നിർത്ത്.’

‘എന്തു നിർത്താൻ? നിന്നെക്കുറിച്ചോർമ്മിക്കുന്നതോ? അതിനു കഴിഞ്ഞക്കിലെന്ന് താനും ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ട്,’ താൻ ആക്രോഷിച്ചു. ‘അങ്ങനെ കഴിഞ്ഞക്കിലെന്നത് എന്റെ ദുക്കതെത്തെ മോഹമാണ്! ’

സൗരദ് എന്ന്യെടുത്തെങ്ക് ഓടി വന്നു. കാര്യമെന്താണെന്ന് അവൻ എന്നോട് ആംഗ്യത്തിലുടെ ചോദിച്ചു. താൻ ഒന്നുമില്ലെന്ന് തലയാട്ടി. അവൻ ഹോണ് സ്പീക്കർലിഡാൻ എന്നോട് കൈ ചുണ്ടി ആവശ്യപ്പെട്ടു. താന്തിനു വഴങ്ങി.

‘നീ മദ്യപിച്ചിട്ടുണ്ടോ?’ സാറ അവളുടെ മധ്യുലവും അല്ലം കരുതലുള്ളതുമായ ശബ്ദത്തിൽ ചോദിച്ചു.

‘അതെങ്ങനെ പ്രധാനമാകും? മദ്യപിച്ചാലും ഇല്ലക്കിലും, എനിക്ക് നിന്നെയോർത്ത് നഷ്ടവോധം തോന്നുന്നു, സാറാ. വകയ്ക്കു കൊള്ളാത്ത ആ രഘുവിന്റെ കുടെ നീ എന്തു ചെയ്യാൻ പോകുന്നു, സാറാ?’

‘അവനെ അപമാനിക്കുന്നത് നിർത്തത്, കേൾവ്. എനിക്കു പോകേണ്ടതുണ്ട്.’

സൗരദ് ഡൽഹിയിലെ തണ്ണുത്ത വായുവിനെ കൈ കൊണ്ട് മുറിയ്ക്കുകയും വിളി നിർത്താൻ എന്നോട് സുചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. തീർച്ചയായും താൻ അവന്റെ വിവേകമുള്ള ഉപദേശം അവഗണിച്ചു.

‘ഓ, രഘുവിനെ നീ നന്നായി സംരക്ഷിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ,’ അവന്റെ പേരിനെ കളിയാക്കിക്കൊണ്ട് താൻ പറത്തു. ‘മധും രഘു. അങ്ങനെയാണ് ഹോസ്റ്റലിലുള്ളവർ അവനെ വിളിച്ചിരുന്നത്. മനസ്സിലായോ? മഗ്-ഗു രഘ്-ലു.’

‘എനിക്കിതൊന്നും കേൾക്കേണ്ട കാര്യമില്ല, കേൾവ്,’ സാറ പറത്തു. ‘താൻ ഹോൺ വെക്കുകയാണ്. എന്ന തിരിച്ചു വിളിക്കരുത്.’

‘ആ വടക്ക് കോമാളിയെ തൊട്ടാൽ നിന്നു നിശ്ചയമായും പൊള്ളുമല്ലോ. തന്റെ “ഹക്ക് ഓൾ ഡോക്കോം” കന്യനിയെ മറുന്തിനേക്കാളും സ്നേഹിക്കുന്ന കോമാളി. എന്നെക്കാൾ നിന്നെ സ്നേഹിക്കാൻ അവനു കഴിയില്ല.’

‘നീയിപ്പോൾ പറത്ത “ഹക്ക് ഓൾ ഡോക്കോം” കന്പനി ഇന്ത്യയിലെ എറ്റവും മികച്ച റൂർട്ടപ്പുകളിലെണ്ണാണ്.

രഹ്യവാന്നതു തുടങ്ങിയത്. അതിന്റെ വിപണിമുല്യം നിനക്കരിയാമോ? അല്ലെങ്കിൽ തന്ന നിന്മോടിത്തല്ലാം ഞാനന്തിനാണു പറയുന്നത്?’ മുഴിത്തെ സ്വരത്തിൽ സാറ പറഞ്ഞു.

‘അപ്പോൾ അതു കൊണ്ടാണ് നീ അവനെ തെടിപ്പോയത്. അവന്റെ പണത്തിനു വേണ്ടി,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘ഞാൻ അവനെ തെടിപ്പോയത് എനിക്ക് ഒരു കുടുംബത്തിന്റെ ഭാഗമായിരിക്കാൻ ആഗ്രഹമുള്ളതുകൊണ്ടാണ്. എനിക്ക് ഒരു കുടുംബം വേണമായിരുന്നു. നീയാകട്ട പേടിച്ചോടുകയായിരുന്നു. കാര്യങ്ങൾ മികച്ച രീതിയിൽ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിനു പകരം നീ എന്റെ ആളുകളെ അപമാനിച്ചു.’

‘എനിട്ട് നിന്റെ ആളുകൾ എന്താണു ചെയ്തത്?’

‘ഈ തന്റെ നീ മുസ്യം പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത് ഈ വിലപ്പോകില്ല. എന്ന നിനക്ക് പ്രകോപിപ്പിക്കാനാകില്ല. അപ്പോൾ, വിട. ഈനിയെനെ വിളിക്കരുത്. ഈല്ലെങ്കിൽ എനിക്ക് നിനു “ബ്ലോക്” ചെയ്യേണ്ടിവരും.’

‘എന്ന തടയുമെന്നോ? നീയെനെ തടയുമെന്ന് ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയാണോ-’ അവൾ അപ്പോഴേക്കും ഹോണർ മുറിച്ചതിനാൽ എനിക്ക് പാതിവഴിയിൽ സംസാരം അവസാനിപ്പിക്കേണ്ടി വന്നു.

‘എന്തായാലും, എനിക്കും പോകേണ്ടതുണ്ട്,’ ഞാൻ ഹോണിലുടെ ആരോടെന്നില്ലാതെ പറഞ്ഞു.

‘അവൾ ഹോൺ കട്ടു ചെയ്തു, ഭായ്,’ സൗരദ് പറഞ്ഞു. കൂഴപ്പമില്ല, അവൾ എന്നോടു സംസാരിക്കുന്നത് പാതിയിൽ മുറിച്ചു. അവളങ്ങെന ചെയ്തില്ലെന്ന് ഈ നടിക്കുന്നതെന്തിന്?’

ഞാൻ സൗരഡിനെ നോക്കി. മുവമടച്ചാരു അടിയാണ് ഞാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചത്. അവൻ മുന്നോട്ടു വന്ന് എന്ന കെട്ടിപ്പിടിച്ചു. വിസ്കിയും സാരയുടെ തളളിപ്പിയലും സൗരഡിന്റെ കെട്ടിപ്പിടുത്തവും കൂടിയായപ്പോൾഞാൻ ഉരക്കെ കരയാൻ തുടങ്ങി.

‘നശിച്ച കൊടിച്ചിപ്പടി. “എനിക്ക് നിങ്ങളെ ബ്രോക് ചെയ്യേണ്ടി വരും.”- താൻ അവളെ ഓരോ നിമിഷവും സ്നേഹിക്കുന്നു. എനിട്ട് അവർക്ക് ഇതാണേന്നൊടു പറയാനുള്ളത്,’ താൻ തേങ്ങലുകൾക്കിടയിൽ പറത്തു.

‘ഭായ്, നീ ആ പെൺകുട്ടിയെ മനസ്സിൽ നിന്നു കളയണം. ഇങ്ങനെ ഒരു പാട് നാളായില്ലോ?’ സൗരദ് പറത്തു.

‘താനും അവളെ ഉപേക്ഷിച്ചു കഴിത്തിരിക്കുന്നു,’ താൻ പറത്തു. ഈ നശിച്ച സഹസ്രാബ്ദത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ നൂസം!

‘കൊള്ളാം. നമുക്ക് അക്കത്തെക്കു പോയാലോ?’

‘നില്ക്കണം. എനിക്കവളെ ഓരിക്കൽ കൂടി വിളിക്കണം. താനും അവളെ ഉപേക്ഷിച്ചു കഴിത്തെന്ന് അവളോട് പറയണം.’

‘വേണ്ട, ഭായ്, വേണ്ട...’

സൗരദിന് പ്രതികരിക്കാൻ കഴിയുന്നതിനു മുമ്പേ താനവളുടെ നമ്പർ വീണ്ടും ഡയൽ ചെയ്തു. ഫോൺ മുഴങ്ങി. അവർ ഫോൺ കട്ടു ചെയ്യുമെന്നാണ് തന്റെ വിചാരിച്ചത്. എന്നാൽ ആരോ അതെടുത്തു.

‘പറയു,’ ഒരു പുരുഷർബ്ബം മറുവശത്ത് മറുപടി പറത്തു. തുലഞ്ഞു പോകട്ടു, അത് നൂറ്റാണ്ടിന്റെ കാമുകനാണ്, രജാ.

‘ഓ,’ താൻ പറത്തു, ‘പുതുവത്സരാശംസകൾ.’

‘കേൾക്കു, കേൾവ്, മര്യാദക്കാരനായിരിക്കാനാണ് എനിക്കിഷ്ടം. പകേശ, സാരയെ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നത് നിർത്താൻ നിന്നോടനീക്കു പറയേണ്ടി വരും.’

നാശം, ആരാണാൽ? അവളുടെ അച്ചുണ്ട്? അവളുടെ കാവൽക്കാരൻ? “എനിക്ക് മര്യാദക്കാരനാകുന്നതാണ് ഈഷ്ടം” പോലും. ആരാണങ്ങനെ സംസാരിക്കുന്നത്? അതിന്റെ അർത്ഥം തന്നെയെന്നതാണ്?

‘താനവളെ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നില്ല,’ നാവു കുഴയാതിരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു കൊണ്ട് താൻ പറത്തു.

‘നീ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. അതും പതിവായിട്ട്,’

‘താനങ്ങനെ ചെയ്യാറില്ല.’

‘എന്ത് മുമ്പിൽ വെച്ചു തന്ന പല തവണ അതു സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ദയവായി അതു നിർത്തു. ഞാൻ നിന്നോട് അപേക്ഷിക്കുകയാണ്,’ രഹ്യം പറഞ്ഞു. അവൻ ശബ്ദം ശാന്തവും സമചിത്തതയുള്ളതുമായിരുന്നു. പുതുവർഷത്തലേന്നും അവൻ ചിലപ്പോൾ ഇളന്തിരു മാത്രം കുടിച്ചു കാണും.

‘നോക്കു, ഭേദാ,’ അടുത്തതായി എന്തു പരയണമെന്ന് കണ്ണത്താൻ ശ്രമിച്ചു കൊണ്ട് ഞാൻ പറഞ്ഞു. യുക്തിസഹവും മാന്യവുമായ ഒരു വാക്യം പണിതെടുക്കുന്നതിൽ നിന്ന് വിസ്തി എന്ന തടയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ ആകെ പരയാനാഗ്രഹിച്ചത് ഈത്ര മാത്രം, ‘ഹക്ക് ഓഫ്, സാറ് എന്ന്യാണ്.’ എന്നിരുന്നാലും ഉമത്തമായ അവസ്ഥയിൽ പോലും അതോരു മികച്ച ആശയമാണെന്ന് എനിക്കു തോന്തിയില്ല.

‘ഹോണ് വെക്ക്,’ സാറ് അവന്റെ പുറകിൽ നിന്നു പരയുന്നത് ഞാൻ കേട്ടു. കൊടിച്ചിപ്പട്ടി!

‘പരയു, കേശവ്,’ ക്ഷമയോടെ രഹ്യം പറഞ്ഞു.

‘നോക്കു, ഭേദാ,’ ഞാൻ ആവർത്തിച്ചു. ‘എനിക്ക് സാറയോട് സംസാരിക്കാമോ?’

‘അവൾ നിന്നോടു സംസാരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.’

‘അത് നിന്നും അഭിയാം? അവൾക്ക് ഹോണ് കൊടുക്കു.’

‘അവളെന്നോടു പറഞ്ഞു. ഇനി തങ്ങളെല്ലാം സമാധാനത്തോടെ വിടാമോ? പുതുവത്സരാശംസകൾ.’

‘കേൾക്ക്, രഹ്യം,’ താഴ്ന്ന ശബ്ദത്തിൽ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘എന്ത്?’

‘കേൾക്ക്, രഹ്യം. ഞാൻ വനിട്ട്...’ ആവർത്തിക്കാൻ ടുക്കും ആഗ്രഹിക്കാത്ത ഏറെ കാര്യങ്ങൾ ഞാനവന്നോടു പറഞ്ഞു. ഞാനതോന്നും ഓർക്കുന്നില്ലെന്നതാണ് സത്യം. രഹ്യവിന്റെ അമ്മയോടും സഹോദരിയോടും ചിലപ്പോൾ മുത്തുബൃഥയോടും പരാമർശയോഗ്യമല്ലാത്ത കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത് അതിലുണ്ടായിരുന്നുണ്ടും തോന്നുണ്ടും. ഞാനതെല്ലാം സ്വപ്നങ്ങൾ ഹിന്തിയിൽ, രാജസ്ഥാനിലെ ലോറി ദൈവരംഗാർ

പോലും നാണിച്ചു പോകുന്ന വാക്കുകളുപയോഗിച്ചാണു പറഞ്ഞത്.

‘എന്നിട്ട് താനൊരു വടിയെടുത്ത്...’ സൗരദ് എൻ്റെ കയ്യിൽ നിന്ന് ഫോൺ തട്ടിപ്പറിച്ചു. അവൻ സംസാരം മുറിയ്ക്കുകയും ഫോൺ തന്റെ കീശയിൽ തിരുക്കുകയും ചെയ്തു.

‘എന്തു ചെറുത്തരമാണു നീ ചെയ്യുന്നത്?’ സൗരദ് എന്ന നോക്കി അലറി. അവൻ ഒരിക്കലും അങ്ങനെ ചെയ്യാറില്ല. എന്താണു ചെയ്തതെന്നു മനസ്സിലായതോടെ താനവൻ്റെ മുവത്തു നിന്ന് ദുരേക്കവു നോക്കി.

‘നീ സാരയെ പ്രാക്കുകയായിരുന്നു,’ അവൻ പറഞ്ഞു.

‘അല്ല. രഹ്യവിനെ മാത്രം,’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘നിനക്ക് എല്ലാ ലജ്ജയും നഷ്ടപ്പെടോ?’

‘താൻ സാരയോടൊന്നു സംസാരിക്കാൻ മാത്രമാണു വിളിച്ചത്. അപ്പോൾ ആ നാറി ഫോണെടുത്തു.’

‘അവൾ നിന്നോടു സംസാരിക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെടാത്തതിനാൽ,’ സൗരദ് പറഞ്ഞു.

‘താൻ ഇനിയൊരിക്കലും, ഒരിക്കലും ആ നശിച്ചവള്ള വിളിക്കില്ല.’

സൗരദ് തലയാട്ടുകയും വിഷാദത്തോടെ പുണ്ണിരിക്കുകയും ചെയ്തു.

‘നേരായിട്ടും.’

‘നിനക്കെന്താണ് ആ പെൺകുട്ടിയോട് ഇതു അഭിനിവേശം?’

‘എൻ്റെ ഫോൺ തിരികെക്കത്തരാമോ?’ താൻ സൗമ്യമായി ചോദിച്ചു.

സൗരദ് അവന്റെ കീശയിൽ തട്ടി.

‘താന്ത് സുക്ഷിച്ചു കൊള്ളാം. നീ അക്കത്തേക്കു വനിബ്ലൂക്കിൽ താനിൽ ഈ തരയിൽ എറിഞ്ഞു പോട്ടിക്കും. ഇപ്പോൾ തന്നെ.’

തെങ്ങൾ ചന്ദ്രൻ്റെ സ്വീകരണമുറിയിലേക്ക് തിരിച്ചു ചെന്നു. ചന്ദ്രൻ്റെ കൂസ്സും ലെ രസതന്ത്രങ്ങളാപകനായ കമൽ തെങ്ങളുടെ അടുത്തേക്ക് നടന്നു വന്നു.

‘പുതുവത്സരാശംസകൾ. മറ്റാരു വർഷം, മറ്റാരു ജീഹ്നം. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ മറ്റാരു കൂട്ടം,’ അയാൾ സ്വന്തം തമാഴ ആസ്പദിച്ച് പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

തൊൻ എൻ്റെ ഫ്രാസ് അയാളുടേതിനോട് കൂട്ടിമുട്ടിച്ചു.

‘നിങ്ങൾ രണ്ടു പേരും എവിടെയായിരുന്നു? അരോറ സാർ ചോദിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു,’ അയാൾ പറഞ്ഞു.

‘ക്ഷമിക്കണം, തെങ്ങൾക്ക് അല്ലോ ശുദ്ധവായു വേണ്ടി വന്നു,’ സൗരഡ് പറഞ്ഞു.

‘ഇപ്പോൾ അല്ലോ വിന്റക്കിയും,’ തൊൻ കണ്ണിരുക്കി. ‘കമൽജി, എനിക്കൊരു ഫ്രാസ് മദ്യം തരാമോ?’

‘തീർച്ചയായും,’ അയാൾ പറഞ്ഞു. ‘തൊനിപ്പോൾ വരാം.’

കമൽ പോയതിനു ശ്രേഷ്ഠം സൗരഡ് എന്ന തുറിച്ചു നോക്കി.

‘നിർത്തത്,’ അവൻ പറഞ്ഞു.

‘അവസാനത്തെ ഫ്രാസ്. എൻ്റെ ഹോം തിരിച്ചു തരാമോ?’

‘ഓരിക്കലുമില്ല. അതുതെ നല്ലതായിരുന്നില്ല, കേശവ്. നീയെത്ര ഉച്ചത്തിലാണ് പുരത്തു നിന്ന് ആക്രോശിച്ചത്!’

‘ഗോലുജി! എന്ന ശകാരിക്കുന്നോൾ, നീ വളരെ ഓമനത്തമുള്ളവനാണെന്നു തോന്നുന്നു. നിന്റെ ഉരുണ്ട മുഖം തക്കാളിപോലെ ചുവക്കും,’ തൊൻ പറഞ്ഞു.

‘നിർത്തത്,’ അവൻ പറഞ്ഞു.

തൊൻ അവൻ്റെ അടുത്തേക്കു നീങ്ങി.

‘പുതുവത്സരാശംകൾ. മറ്റാരു വർഷം. മറ്റാരു ജീഹ്നം,’ തൊൻ അവൻ്റെ കുടവയയിൽ ഇക്കിളിയിട്ടു.

തൊൻ ഹോം തിരികെ കിട്ടാനായി അവൻ്റെ കാലുറകളുടെ കീഴയിൽ കയ്യിട്ടു.

‘ഓരിക്കലുമില്ല,’ അവൻ പൊട്ടിച്ചിരിക്കുകയും എൻ്റെ കൈ തള്ളിമാറ്റാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു.

‘നീ പിന്നെയും തടി വെച്ചല്ലോ, ഗോലു,’ അവൻ്റെ വയറു തപ്പിക്കൊണ്ട് തൊൻ പറഞ്ഞു. ‘നിന്നക്ക് മധുരപലഹാരങ്ങൾ വലിയ ഇഷ്ടമാണല്ലോ?’

‘ഓരിക്കലും കിട്ടാത്ത ഒന്നിനെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതിലും നല്ലതാണത്,’ എൻ്റെ കൈ തട്ടിമാറ്റിക്കൊണ്ട് സൗരദ് പറഞ്ഞു.

---

* ജീഹു - ജോയിൻ്റ് എൻ്റ്രെൻസ് എക്സാം

അരയായം 3

‘കടന്നു വരു. മഹാനായ രാജ്പുരോഹിത് സർ,’ ചന്ദ്രൻ അരോറ പറഞ്ഞു. വായ നിറങ്ങിരിക്കുന്നതിനാൽ അയാളുടെ ഒച്ച അമർന്ന മട്ടിലുള്ളതാണ്.

മുഴുവൻ മുറിയിലും പാൻ മസാലയുടെ രൂക്ഷഗന്ധം പരന്നു. അതിന്റെ പ്രദിവസ്ഥാനം ചന്ദ്രൻ തടിയൻ ചുണ്ടുകളായിരുന്നു. അയാൾ ഗുട്ട് ചവച്ചു കൊണ്ട് ഒരു കണ്ണേരയിലേക്ക് കൈ വിശ്രിക്കാണിച്ചു. തൊൻ ഇരിക്കുകയും അയാൾ വായിലെ വിവിധ പദാർത്ഥങ്ങൾ ചവച്ചു തീരുന്നതുവരെ കാത്തിരിക്കുകയും ചെയ്തു. അയാൾക്കു പുരകിലുള്ള ഭിത്തിയിലെ ചിത്രങ്ങളേക്കു തൊൻ തുറിച്ചുനോക്കി. ചില ഹോട്ടോകളിൽ അയാൾ സ്ഥാപനത്തിലെ വിജയികളായ മുൻ വിദ്യാർത്ഥികളോടൊപ്പം നിന്നു. അവരുടെ കയ്യിൽ ഷൈഖ്ഷിക്കിയിലേക്കുള്ള പ്രവേശനക്കത്തുകളുണ്ട്. ഫ്രെയിം ചെയ്തതും ഹോട്ടോഷ്പാപ്പു ചെയ്തെടുത്തതുമായ ഒരു വ്യാജ സാക്ഷ്യപത്രം ഇങ്ങനെ പ്രവ്യാപിച്ചു, ‘ചന്ദ്രൻ സർ, ജൈഹാൻ രസതന്ത്രത്തിന്റെ അജയ്യനായ രാജാവ്’. ഒരു മുൻ വിദ്യാർത്ഥി അയാൾക്കുണ്ടാക്കി കൊടുത്തതാണ് ആ സാക്ഷ്യപത്രം! മറ്റാരു ചിത്രത്തിൽ, അയാൾ സണ്ട്രൂസുകൾവെച്ച് ഡൽഹി ഷൈഖ്ഷിക്കിയുടെ പ്രധാനപ്പെട്ട ബഹുനിലക്കെട്ടിടത്തിന്റെ മുമ്പിൽ കയ്യും കെട്ടി നിൽക്കുന്നുണ്ട്. ഷൈഖ്ഷിക്കിയിലേക്കുള്ള പ്രവേശനപരീക്ഷാസംഖിയാനതെത്തു അയാൾ കീഴടക്കിയതിനെന്നയാണ് അതു സുചിപ്പിക്കുന്നത്. ചന്ദ്രൻ ഓരിക്കലും ഷൈഖ്ഷിക്കിയിൽ എത്തിയില്ല. അയാൾ ഡൽഹി സർവ്വകലാശാലയുടെ പരിധിയിലുള്ള വൈക്കടേശ്വര

കോളേജിൽ രസതന്ത്ര പ്രൊഫസറായിരുന്നു. പത്തുവർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് അധ്യാർ മാളവ്യ നഗരിലെ വീടിന്റെ ഗാരേജിൽ ‘ജൈഡി’ രസതന്ത്രത്തിനായുള്ള ട്രൂഷൻ ക്ലാസുകളെടുക്കാൻ തുടങ്ങി. അത് വലുതാവുകയും അവസാനം ചന്ദൻ ക്ലാസ്സ് ആയി മാറുകയും ചെയ്തു. വീടു നിൽക്കുന്ന അതേ തെരുവിൽ അധ്യാർ ഒരു മുന്നുനിലക്കെട്ടിടം വാടകയ്ക്കെടുത്തു. പതിനഞ്ച് മുഴുവൻ സമയ അദ്ധ്യാപകർ അവിട അധ്യാർക്കായി പണിയെടുത്തു. അതിൽ ഏഴു പേര് ഷൈലേട്ടിക്കാരാണ്. അക്കാദ്യമാര്യത്തിൽ അഹകരിക്കാൻ അധ്യാർ മറന്നതെയില്ല, ‘അതെ, താനാരികളും ഷൈലേട്ടിയിൽ പറിച്ചില്ല. പക്ഷേ, നോക്ക്; ഇപ്പോൾ ഷൈലേട്ടിക്കാർ എനിക്കുവേണ്ടി പണിയെടുക്കുന്നു.’ എന്നാണ് ശ്രീമാൻ അരോറയുടെ യോഗ്യതയെ കുറിച്ച് വേവലാതിപ്പെടുന്ന രക്ഷിതാക്കളോട് അധ്യാർ പറയുന്നത്. ചിലപ്പോൾ അവരുടെ മുമ്പിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കാനായി എന്ന ക്ലാസിൽ നിന്ന് പിടിച്ചു കൊണ്ടു വരികയും ചെയ്യും.

‘ഇദ്ദേഹത്തെ നോക്ക്. ധർപ്പി ഷൈലേട്ടിയിലെ 2013 ബാച്ച്. ഇപ്പോൾ എനിക്കു വേണ്ടി ജോലിയെടുക്കുന്നു.’ ‘എനിക്കു വേണ്ടി’ എന്നത് അധ്യാർ തരപ്പിച്ചു പറയും. ‘എന്തെങ്കിലും പ്രത്യേകതയുണ്ടെന്ന് ഇദ്ദേഹത്തെ കണ്ടാൽ തോന്നുന്നുണ്ടോ? നോക്ക്, ഇദ്ദേഹത്തിന് ഷൈലേട്ടിയിൽ പറിക്കാനാകുമെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ കൂട്ടിക്കുമത് കഴിയും.’

‘ത്തുടർന്നു! ഒരു വാ നിരയെ തുപ്പലിന്റെയും ഗുട്ടഭയുടെയും മിശ്രിതം ചവറ്റു കൂട്ടയിലേക്ക് ഒഴിവാക്കിയതിന്റെ ശബ്ദം എന്ന വർത്തമാനകാലത്തേക്ക് തിരിച്ചു കൊണ്ടു വന്നു.

‘അപ്പോൾ, രാജ്പുരോഹിത് സാർ, നിങ്ങളുടെ ക്ലാസുകളിലും എങ്ങനെ പോകുന്നു?’

ഷൈലേട്ടി കാഴ്ചബംഗ്രാവിലെ മുഗമെന്നതിനു പുറമേ, താൻ ചന്ദൻ ക്ലാസ്സിൽ ഗണിതശാസ്ത്രം പറിപ്പിച്ചു. ഇന്ന് ചന്ദൻ അരോറ എന്റെ ജോലിയെക്കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്യാനാണു വിളിച്ചു വരുത്തിയിരിക്കുന്നത്.

‘നന്നായി പോകുന്നു, ചന്ദൻ സാർ,’ പൊള്ളച്ചിരിയോടെ താൻ പറത്തു. ‘തന്ത്രജ്ഞപ്പോൾ “കാൽക്കുലസ് മൊഡ്യൂൾ”

പുർത്തിയാക്കിയതേയുള്ളു.’

അയാൾ ഒരു പയൽ എൻ്റെ മുന്നിലേക്ക് തജ്ജി.

‘രാജ്ഞപുരോഹിത് ജി,’ അയാൾ പറഞ്ഞു, ‘ഈ നിങ്ങളുടെ വിദ്യാർത്ഥികളിൽ നിന്നുള്ള പ്രതികരണമാണ്. ഐശ്വര്യിലേത്താൻ പരിഗ്രാമിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തിയെന്നാണ് ചിലർ പറയുന്നത്.’

‘ഇല്ല, സാർ.’

അയാൾ പയൽ അടച്ചു വെച്ചു.

‘എങ്കിൽ അവരെന്നൊരു അങ്ങനെ പറയുന്നത്?’

‘സാർ, അങ്ങനെ പറഞ്ഞവർ ഏറ്റവും മോശം വിദ്യാർത്ഥികളായിരിക്കും. എല്ലാ ക്ഷാസ് പരീക്ഷയിലും അവർക്ക് അവസാനത്തെ സ്ഥാനമാണ്. അവർക്ക് ശാസ്ത്രത്തോട് യാതൊരു പ്രതിപത്തിയുമില്ല. മാതാപിതാക്കളാണ് അവരെ ഉന്തിവിടുന്നത്. ഐശ്വര്യിലേക്ക് പ്രവേശനത്തിനു ശ്രമിച്ച് അവർ സമയം പാഴാക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് താൻ കരുതുന്നില്ല.’

ചന്ദൻ പുരകോട്ടു ചാരിയിരുന്നു. സുവ്യാദമായ തോൽക്കണ്ണേര അയാളുടെ ഭാരതത്തിനു കീഴിൽ തരഞ്ഞി.

‘ഇതൊരു കരിയർ ഗൈഡർസ് സ്ഥാപനമല്ല, രാജ്ഞപുരോഹിത് ജി.’

‘പക്ഷേ. അവർ പറയുന്നത് ഐശ്വര്യിലേക്കുള്ള പ്രവേശന പരീക്ഷ എഴുതാൻ പോലും അവർക്ക് താല്പര്യമില്ലെന്നാണ്. മാതാപിതാക്കളാണ് അവരെ ഇവിടെ നിർബന്ധിച്ചു ചേർത്തത്.’

‘അപ്പോൾ നമ്മൾ കുടുംബകാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെടണമെന്നാണോ? നമ്മുടെ ജോലി ക്ഷാസുകൾ എടുക്കുകയെന്നതാണ്.’

‘സാർ, പക്ഷേ-’ താൻ പറഞ്ഞു. അയാൾ വീണ്ടുമെന്ന തടസ്സപ്പെടുത്തി.

‘കൂടാതെ, നിങ്ങൾ പുതിയ വിദ്യാർത്ഥികളെ കൊണ്ടു വരുന്നില്ലെന്നും എൻ്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടിടുണ്ട്.’

‘സാർ, താൻ തിരക്കിട്ട് ക്ഷാസുകളെടുക്കുകയാണ്.’

‘നിങ്ങൾ മാർക്കറ്റിങ്ങും ചെയ്യണ്ടതുണ്ട്. സ്ഥാപനത്തിലേക്ക് പുതിയ സന്ദർശകൾ വരുമ്പോൾ അവരെ നിങ്ങൾ കാണേണ്ടതുണ്ട്. ഈവിടെ ചേരുന്നത് നല്ലതാണെന്ന് അവരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തണം. നിങ്ങൾ ഓരോക്കലുമുത്ത് ചെയ്യുന്നില്ല.’

എൻക്കൽ വെരുപ്പാണ്. മാതാപിതാക്കലെ കാണാൻ, പ്രത്യേകിച്ചും ഓരോക്കലും പരീക്ഷ ജയിക്കാൻ സാദ്യതയില്ലാത്ത കൂട്ടികളുടെ മാതാപിതാക്കലെ കാണാൻ എൻക്ക് ഇഷ്ടമല്ല. ജൈഹാൻ പരീക്ഷയിലുടെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നവരുടെ അനുപാതം രണ്ടു ശതമാനത്തിൽ താഴെ മാത്രമാണ്. അതുകൊണ്ടു തന്നെ, ഐഫോട്ടിയിലക്ക് പ്രവേശനത്തിനു ശ്രമിക്കുന്നവരിൽ ഏറിയ പക്കും തോൽക്കും. പക്ഷേ, നിങ്ങൾ പരിശീലനക്കാസുകൾ നടത്തുകയാണെങ്കിൽ അങ്ങനെയല്ല പറയേണ്ടത്. തന്റെ മകനോ മകളോ ഐഫോട്ടിയിൽ ഏതതുമെന്ന് സ്വപ്നം കാണാൻ നിങ്ങൾ മാതാപിതാക്കലെ പ്രേരിപ്പിക്കണം.

‘രാജ്പുരോഹിത് ജി, പരയുന്നതിൽ വിഷമമുണ്ട്. പക്ഷേ, നിങ്ങൾ അല്ലോ കൂടെ പരിശ്രമശാലി ആകേണ്ടതുണ്ട്.’

തീർച്ചയായും താന്ത്രികം. ‘പരിശ്രമശാലി’ എന്നതിന്റെ അർത്ഥം ഏന്തു നരകമായാലും.

‘എന്തു സംഭവിച്ചു? ഗുട്ട് ചവയ്ക്കുന്ന ആ നാറി എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞെത്താ?’ സൗരക്ക് ചോദിച്ചു. തെങ്ങെളുടെ ചെറിയ രണ്ടു മുറി ഫ്ളാറ്റിലെ, ചെറിയ സ്വീകരണ മുറിയുടെ തറയിലെ ചെറിയ കവളയ്ക്കിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു തെങ്ങൾ. താൻ ബ്ലൈംഗ്സ് പ്രൈവറ്റ് റെസ്റ്റോറാൻ വലിയ പെട്ടുകൾ ഒഴിച്ചു. പുതുവർഷത്തലേന്നുണ്ടായ തകർച്ചക്കു ശ്രേഷ്ഠം, ഒരു മാസത്തേക്ക് താൻ മദ്യപിക്കില്ലെന്ന് സൗരഭിന്നു വാക്കു കൊടുത്തിരുന്നു. താന്ത് പാലിക്കുകയും ചെയ്തു. ശരിക്കും പറഞ്ഞതാൽ, ഒരു മാസത്തെ വിലക്കു പുർത്തിയായിട്ട് ഓരാഴ്ചയിലധികം കഴിഞ്ഞു പോയിരുന്നു.

‘അതു മരന്നേക്ക്,’ താനവന് ഫോസു നീട്ടി.

‘എന്തോ കാര്യമുണ്ട്. നീ ഒരു കൂപ്പി പൊട്ടിച്ചിട്ട് ഏറെക്കാലമായില്ലോ. അതു കശ്മീരി പെൺകുട്ടിയാണോ വീണ്ടും കാരണം?’

‘സാറാ? അല്ലോ?’

‘അവളുടെ പേര് എടുത്തിട്ടുന്നത് എനിക്കിഷ്ടമല്ല. ഉറപ്പാണില്ലോ, അല്ലോ?’

ഞാൻ നിഷ്ഠയഭാവത്തിൽ തലയാട്ടി. അവൻ ചോദിച്ചതിൽ തെറ്റു പറയാനാകില്ല. സാറ എല്ലായ്പോഴും എന്തേ മനസ്സിലുണ്ട്. തെങ്ങൾ രണ്ടു പേരും ഒരുമിച്ചു കയറാറുള്ള ഡിറ്റിസി ബന്ധ വഴിയിൽ വെച്ചു കണ്ടാൽ എനിക്കുവൈള്ള ഓർമ്മ വരും. ദിവസത്തിന്റെ ശേഷിച്ച ഭാഗം ഞാൻ അവളെക്കുറിച്ചു ചിന്തിച്ചു ചിലവഴിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ ചികൻകരി ചുരിദാരിലോ ഞാനൊരു പെൺകുട്ടിയെ കാണും-സാരയ്ക്ക് അതു ധരിക്കാൻ ഏറെ ഇഷ്ടമായിരുന്നു-അപ്പോൾ അഞ്ചു മണിക്കൂർ കുടി പാഴാകും. എന്തേ തലച്ചോറ് അഴിച്ചു പണിത്തായി എനിക്കു തോന്തി; എല്ലാ നാധീകോശങ്ങളും സാരയിലേക്ക് വഴിക്കാട്ടി. ഞാൻ വിസ്താരി നിരച്ച ഫോസിലെ മത്തുകട്ടകൾ ശ്രദ്ധിച്ചു, കശ്മീരിൽ മത്തുണ്ട്-സാറ. തെങ്ങളുടെ കാപ്പിമേശ മരം കൊണ്ടുള്ളതാണ്. സാരയ്ക്ക് മരങ്ങളെയും പ്രകൃതിയെയും ഇഷ്ടമായിരുന്നു. ഏതൊരു വസ്തുവിൽ നിന്നും എന്തേ തലച്ചോറിന് സാരയിലേക്ക് പോകാം.

എനിട്ടും ഞാനിനു മദ്യപിക്കുന്നത് സാരയെ ചൊല്ലിയല്ല.

സൗരക്ഷ മിണ്ടാതെയിരിക്കുന്നേവാൾ ഞാൻ ഒരു വലിയൊരിക്ക് വിസ്താരി കുടിച്ചു. കുത്തിക്കുത്തി ചോദിക്കേണ്ടാത്തത് എപ്പോഴാണെന്ന് പുരുഷമാർക്കരിയാം. ഞാൻ ആദ്യത്തെ ഫോസ് കുടിച്ചു തീർക്കുകയും രണ്ടാമത്തേതത് രണ്ടു പേര് കുമായി നിരയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ഞാനവന് ഫോസു നീട്ടി.

‘നീ പരിധി വിടില്ലെന്ന് ഉറപ്പുണ്ടെങ്കിൽ കൂടെ കൂടാം,’ സൗരക്ഷ പറഞ്ഞു.

‘എനിക്കിനു രാത്രി ഇതു വേണം.’

‘കാര്യമെന്താണെന്ന് എന്നോടു പറയാം. പറയണമെന്ന് തോനുനുണ്ടെങ്കിൽ.’

‘താനെന്നേൻ്തെ ജോലിയെ വെറുക്കുന്നു.’

‘താനും. എന്തെങ്കിലും പുതിയ കാര്യമുണ്ടെങ്കിൽ പറയു.’
അവൻ അടക്കിച്ചിരിച്ചു.

‘നമുകൾ ചന്ദൻ ക്ലാസ്സിൽ എന്നെന്നേക്കുമായി കൂടുങ്ങിക്കിടക്കാനാകില്ല. ഒന്നുമില്ലെങ്കിലും നമ്മൾ പോയത് എപ്പോടിയിലേക്കാണ്.’

‘നീ എപ്പോടിയിലേക്കു പോയി, ഭായ്. താൻ നാഗ്പുരിൽ നിന്നുള്ള പാവം എൻപോടിക്കാരനാണ്.’

‘നീയും ഒട്ടും കുറത്തവന്നു. ഈ മണ്ഡന്തേ കോച്ചിങ്ങ് സെന്റർിൽ നാമെന്തിനാണ് കൂടുങ്ങിക്കിടക്കുന്നത്?’ ആ നാറി ചന്ദൻ എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞേതാ?’

‘ഉവ്. പക്ഷേ, വേരെയും കാര്യങ്ങളുണ്ട്.’

‘എന്ത്?’

‘താൻ രണ്ട് അഭിമുഖങ്ങളിൽ പൊട്ടി.’

‘എത്ത് അഭിമുഖങ്ങൾ?’ സൗരദ്ധ നിവർന്നിരുന്നു.

‘കഷമിക്കണം. താൻ എതാനും കമ്പനികളിലേക്ക് അപേക്ഷകൾ അയച്ചിരുന്നു. ലിക്കഡ്ഹനിലാണ് താൻ ആ പരസ്യങ്ങൾ കണ്ടത്.’

‘നീയത് എന്നോടു പറഞ്ഞതേയില്ല.’

‘കഷമിക്കണം. ആദ്യം എന്തെങ്കിലും തീരുമാനമാക്കുന്നതെന്നു താൻ കരുതി. പത്തു കമ്പനികളിൽ രണ്ടില്ലോ മാത്രമാണ് അഭിമുഖത്തിന് എന്ന വിളിച്ചത്. രണ്ടു കമ്പനികളും ആ ദിവസം തന്നെ എന്ന നിരസിച്ചതായുള്ള അറിയിപ്പുകളും തന്നു.’

‘ആരെല്ലാം?’

‘ഈപ്പോസിസ്. ഫ്ലോ ടെക്നോളജീസ്. അത് ഗുഡ്സാവിലെ വളരെച്ചെറിയ സോഫ്റ്റ് വെയർകമ്പനിയാണ്. അതു ശരിയാകുമെന്ന് താൻ കരുതി. ഈതൊരു നരകം തന്നെ! അവർ പോലും എനിക്ക് ജോലി തന്നില്ല.’

താൻ എന്നേൻ്തെ ഫ്രാസിലെ മദ്യം അടിവരെ വലിച്ചു കുടിച്ചു.

‘തുലണ്ടു പോട്ടു,’ അപ്പേരേത്തിനു ശ്രേഷ്ഠം സൗര്യം പറത്തു.

‘ഞാനെന്തിനാണ് ഷ്ടൈഫുടിക്കുശ്രേഷ്ഠം കോച്ചിംഗ് സെൻ്റർിൽ ചേർന്നതെന്ന് അവരെന്നോട് ചൊദിച്ചു.’

‘അതൊരു കളക്കമാണ്. നമ്മൾ കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങളിൽ കോച്ചിംഗ് കൂസുകളുണ്ടാകുന്നത് നല്ലതല്ല. നമ്മൾ പെട്ടുന്ന കോർപ്പറേറ്റുകൾക്ക് അയോഗ്യരായതു പോലെയാണെന്ന്.’

‘നിന്നേ ലിക്ക്‌ഡൽ പുതുക്കിയോ?’

‘പുതുക്കാൻ യാതൊന്നുമില്ല.’

ഞാൻ സൗര്യിന്റെ ലിക്ക്‌ഡൽ പ്രോഫെഷൻ എൻ്റെ ഫോൺിൽ നിന്ന് തുറന്നു.

‘ഒരു നല്ല ചിത്രമെക്കിലുമിട്ടു കുടെ? നിന്നെക്കണ്ടാൽ ശ്രീശുക്കലെ പീഡിപ്പിക്കുന്നവനാണെന്നു തോന്നും,’ ഞാൻ പറത്തു.

‘കാണിക്കും,’ സൗര്യം എൻ്റെ ഫോൺ വാങ്ങിച്ചു. ‘നീയാണെങ്കിൽ ഒരു നൃത്തസംഘത്തിലെ അംഗമാണെന്നു തോന്നും. നിന്നേ കടുക്കൻ ചിത്രത്തിൽ കാണിക്കുന്നതെന്തിന്? ജോലി കിട്ടാൻ അതു സഹായിക്കുമെന്നാണോ നീ വിചാരിക്കുന്നത്?’

ഞാൻ ഫോൺ തിരികെ വാങ്ങിച്ചു. എന്നിട്ടെന്റെ ചിത്രം നോക്കി.

‘അതെന്റെ രാജസ്ഥാനി സംസ്കാരമാണ്.’

‘ഒരു ടെക് കമ്പനിയും ആഭരണമിടുന്നയാളും ജോലിക്കെടുക്കില്ലോ.’

ഞാൻ ഫോൺ മേശപ്പുറത്തു വെച്ചു.

‘നമ്മൾ ഉള്ളകളാണ്. ഒരു നല്ല പ്രോഫെഷൻ ചിത്രം പോലുമിടാൻ കഴിയുന്നില്ലോ.’

‘സർ, അതു കൊണ്ടാണു ഞാൻ പരയുന്നത്, ഗുട്ട്‌വ ചവയ്ക്കാൻ തുടങ്ങു. ചന്ദൻ കൂസ്സും പൊരുളില്ലാത്ത ജീവിതവും ആസ്യദിക്കും.’

ഞാൻ സൗര്യിനെ തുറിച്ചു നോക്കി.

‘ക്ഷമിക്കണം, ക്ഷമിക്കണം. അതെ, നമ്മൾ തോറു കൊടുക്കാൻ പോകുന്നില്ലോ.’

സൗര്യ് ടിവി വെക്കുകയും വാർത്തയിലേക്ക് ചാനൽ മാറ്റുകയും ചെയ്തു. ബനാറസ് ഹിന്ദു സർവ്വകലാശാലയുടെ ക്യാമ്പസിൽ പൊലീസ് പെൺകുട്ടികളെ ലാത്തി കൊണ്ട് തല്ലിയതിനെക്കുറിച്ചായിരുന്നു പ്രധാന വാർത്ത. എന്താണു പെൺകുട്ടികളുടെ തെറ്റ്? അവർ പീഡനത്തിനെതിരെ പ്രതിഷ്ഠയിക്കുകയായിരുന്നു.

‘ഇവർ കാര്യമായി പരയുന്നതാണോ? ഇതാണ് ഉത്തർപ്പേശിലെ പൊലീസ്. ബഹളമില്ലാതെ, അക്കമമില്ലാതെ പ്രതിഷ്ഠയിക്കുന്ന പെൺകുട്ടികളെ അടിക്കുകയോ?’ സൗര്യ് പറഞ്ഞു.

സാറയ്ക്കും പ്രതിഷ്ഠയപ്രകടനങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കാൻ ഇഷ്ടമായിരുന്നു, എന്തെല്ലാഭക്തിയും തലച്ചോറിൽ ആ ചിന്ത മിന്നി. എന്തെല്ലാം നാഡികോശങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധവല വീണ്ടും അതിനെ പിന്തുടരുകയാണ്.

ഞാൻ കാലത്തിനു പുറകിലേക്കു വീണു. നിരവധി വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് തങ്ങൾക്കിടയിൽ ഒരു ‘ആക്രീവിറ്റ്’ പ്രണയസിദ്ധാപമുണ്ടായ കാലത്തേക്ക്.

അരധായം 4

എഴു വർഷങ്ങങ്ങളു മുമ്പ്

‘ജനർ മന്തറിലെ ഒരു പ്രതിഷ്ഠയപ്രകടനത്തിനു പോകുന്നത് എങ്ങനെ ഒരു യേറ്റാകും?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു. ഞങ്ങൾ കോണോട്ട് ഷൈസിലെ ബാരാബംബ രോധ് മെട്ടോ ദ്രോഷനിൽ നിന്ന് പുറത്തിരഞ്ഞി പാർലമെന്റ് സ്കീറ്റിനു നേരെ നടന്നു.

അവർ മുടി പുറകിൽ ഉരുട്ടി കെട്ടിവെച്ചു. വായിൽ മുടിപ്പിന്നുമായി അവർ പറത്തു, ‘എന്ത് കൂടെ വന്നതിന് നന്ദി. അതിൽ ഏറെ കാര്യമുണ്ട്.’

‘നേരു പറത്താൽ, എന്തിനെക്കുറിച്ചാണീ പ്രതിഷ്ഠയം?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു. ക്ഷർമ്മിരുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എന്തോ ആഞ്ചേരി ഫോണിലൂടെ അവളെനോടു പറത്തിരുന്നു. റാങ്കിവുവിനുശേഷം കാര്യമായി പരിശ്രമിച്ചാണ് അവളേണ്ടാരുമിച്ച് പുറത്തു പോകാൻ ആവശ്യപ്പെടാനുള്ള ദയവും ഞാൻ സംഭരിച്ചത്. ഞാൻ ശരിക്കും ഒരു യേറ്റാണോ ആവശ്യപ്പെടുന്നതെന്ന് ചോദിച്ച് അവളെനെ കളിയാക്കി. ഞാൻ ‘അതെ’ എന്ന വാക്കുപയോഗിച്ച് സാഹസികത കാണിച്ചു; അവർക്കിഷ്ടമുള്ളിടത്തെക്ക് പോകാമെന്ന് ഞാവള്ളോട് പറത്തു. മോശം പരയരുതല്ലോ, അവർ പ്രതിഷ്ഠയപ്രകടനം തിരഞ്ഞെടുത്തു.

‘ഇന്ത്യൻ പട്ടാളം ക്ഷർമ്മിരിലെ സിവിലിയമാരുടെ നേർക്ക് അതിക്രമങ്ങൾ ചെയ്യുകയാണ്. അതിനെതിരെ പ്രതിഷ്ഠിക്കാനാണ് നാമൊത്തുചേരുന്നത്.’

നമ്മുടെ ചുറ്റുമുള്ള മികവരെയും പോലെ, ക്ഷർമ്മിർപ്പേരുതെത്ത കുറിച്ച് എന്നിക്കും കാര്യമായ

അൻവൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. പാക്കിസ്ഥാൻ അത്
 ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടനും ഇന്ത്യ ഓരിക്കലുമത്
 വിട്ടുകൊടുക്കില്ലെന്നും രണ്ടു രാജ്യത്തെയും വേണ്ടാത്ത
 കുറച്ചു പേരു കർമ്മിരിലുണ്ടനും എനിക്കരിയാം. അതോന്നും
 എന്ന സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വലിയ കാര്യമായിരുന്നില്ല. അത്
 ക്ഷാസുകളിൽ നിന്ന് മുങ്ങാനും ലോകത്തിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും
 സുന്ദരിയും മിടുക്കിയും സംഭാഷണ ചതുരയുമായ സാറാ
 ലോണിനോടൊത്ത് ചിലവഴിക്കാനുമുള്ളത് ഒരു
 ദിവസമായിരുന്നു.

ഞങ്ങൾ ജനക മനസിലെത്തി. ഏതാണ്ട് അപയോഗിക്കാൻ തുടർച്ചയാണ് ആ സ്ഥാരകത്തിനു പൂർത്തി ഇരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവർ പുകാർധ്യുകൾ പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്.

‘കശ്മീരിൽ നിരപരാധികളെ കൊല്ലുന്നത്
അവസാനിപ്പിക്കുക.’

‘പെണ്ണ് ഗണ്ണുകൾ പ്രതിഷ്ഠയക്കാരെ അന്യരാക്കുന്നു. അതുപയോഗിക്കുന്നത് നിർത്തു.’

‘ഇന്ത്യൻ പട്ടാളമേ, കർമ്മിരികൾക്കു മേലുള്ള അതിക്രമങ്ങൾ അവസാനിപ്പിക്കു.’

സാറ എൻ്റെ മുമ്പിൽ കയറി നടന്നു. അവർ പ്രതിഷ്യപ്രകടനക്കാരുടെ ഒരു ചെറുസംഘത്തിന്റെ അടുത്തേതക്ക് പോയി. അവർ അവളെ ആലിംഗനം ചെയ്യാനായി എഴുന്നേറ്റു. അവർ എന്ന അവർക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തി.

‘അപ്പ്‌സാന്, സഹിത്, കരീം,’ സാറ പറഞ്ഞു, ‘എൻ്റെ സുഹൃത്ത് കേശവ്.’

ഞാനവർക്ക് കൈ കൊടുത്തു. ഞാൻ വർദ്ധിയവാദിയോ വംശീയവാദിയോ അല്ലെങ്കിലും, നിലവിലുള്ള സാഹചര്യം ഞാൻ ശീലിച്ചതിൽ നിന്ന് അല്ലപം വ്യത്യസ്തമാണ്. എന്തെന്നും സ്വദേശമായ ആശ്രവാരിൽ തെങ്ങൾ മറ്റു മതങ്ങളിലുള്ളവരായി വാസ്തവത്തിൽ ഇടപഴകാറില്ല. ഒരു കൂട്ടം മുസ്ലീംങ്ങൾക്കിടയിൽ എന്ന കണ്ണാൽ എന്തെന്നും അമ്മ ബോധം കൈകു വീഴും. എന്തെന്നും അക്കുന്നെന്നും സൗഹ്യദാന്വയത്തിലുള്ളവരെല്ലാം തന്നെ ആർ എസ്

എന്നുകാരാൻ. എന്നെ മുസ്തിങ്ങളെയൊന്നും ഞങ്ങൾക്കരിയില്ല എന്നതാണു നേര്.

‘സാക്ക്, സലിം, ഇസ്മയിൽ,’ സാറ മറ്റു ചിലർക്കു കൂടി എന്ന പരിചയപ്പെടുത്തി. താൻ അവർക്ക് കൈ കൊടുക്കുകയും പുഞ്ചിരിക്കുകയും ചെയ്തു. എൻ്റെ പേരു കേടപ്പോഴും കാതിലെ കടുകൻ ശ്രദ്ധയിൽ പെടപ്പോഴും അവരുടെ മുഖത്തു വിടർന്ന അതഭൂത ഭാവം താൻ ശ്രദ്ധിച്ചു. ജുക്കാർഡുകളിൽ എത്തക്കിലുമൊന്ന് തിരഞ്ഞെടുക്കാമെന്ന് അവരിലെബാരാൾ എന്നോടു പറഞ്ഞു. താൻ താരതമ്യേന സുരക്ഷിതമായ, ‘താഴുരയിൽ സമാധാനം’ എന്നാഴുതിയ ജുക്കാർഡ് തിരഞ്ഞെടുത്തു. താന്ത് കൈകളിൽ കൂടിപ്പിടിക്കുകയും മറ്റുള്ളവരോടൊത്ത് തയിലിരിക്കുകയും ചെയ്തു. സാറ എന്ന നോക്കി പുഞ്ചിരിച്ചു.

‘എന്താൻ?’

‘നന്ദി. വന്നതിനും എന്ന പിന്തുണാച്ചതിനും.’

അതെ, താനവളെ പിന്തുണക്കുകയാണ്. അവളുടെ സാമീപ്യം നേടാനാണെന്നു മാത്രം. പക്ഷേ, ആ പ്രതിഷ്യയെതെ താൻ പിന്തുണക്കുന്നുണ്ടോ? എനിക്കരിയില്ല.

‘അതിരിക്കെട്ട്, എന്താൻ ശരിക്കും സംഭവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്?’ താൻ ചോദിച്ചു.

‘കഴിഞ്ഞ ആഴ്ചയിൽ കർമ്മിരിലെ ഇന്ത്യൻ പട്ടാളം പ്രതിഷ്യ പ്രകടനക്കാരെ പിരിച്ചു വിടാൻ പെട്ടെന്ന് ഗണ്ണുകൾ ഉപയോഗിച്ചു. അതിലെബാരാൾക്ക് കണ്ണു നഷ്ടപ്പെടുക്കാം.’

‘അത് ഭീകരം തന്നെ,’ എന്തുലോടെ താൻ പറഞ്ഞു.

‘അതെ, അതു നിർത്തേണ്ടതുണ്ട്. കർമ്മിരിന് സമാധാനം വേണം.’

‘പക്ഷേ, എന്തു കൊണ്ടാണ് പട്ടാളത്തിന് പെട്ടെന്ന് ഗണ്ണുകൾ ഉപയോഗിക്കേണ്ടി വന്നത്?’

‘അതാണ് അവർ ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് എന്നതു കൊണ്ടുതന്നെ,’ ഇസ്മയിൽ പറഞ്ഞു. അയാൾ സുഹൃത്തുക്കളോടൊത്ത് എഴുന്നേറ്റു നിൽക്കുകയും മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചു പറയാൻ തുടങ്ങുകയും

ചെയ്തു. എങ്ങൾ തനിച്ചായപ്പോൾ സാറ് എന്നോടു സംസാരിച്ചു.

‘ശരിക്കും അത്രെ ലളിതമല്ല,’ അവർ പറഞ്ഞു. ‘പ്രതിഷ്യപ്രകടനക്കാർ പട്ടാളക്കാർക്കു നേരെ കല്ലുവിഞ്ഞു.’

‘എന്തു കൊണ്ട്?’

‘അവർക്ക് ഇന്ത്യൻ പട്ടാളത്തെ ഇഷ്ടമല്ലാത്തതു കൊണ്ട്.’

‘പക്ഷേ, അതെന്തു കൊണ്ട്?’

‘പട്ടാളത്തിന് ക്ഷർമ്മിരിൽ ഭിക്രവാദികളെ തിരഞ്ഞു പിടിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഭിക്രവാദികൾ സിവിലിയമാരോട് ഇടപഴകിയാണ് ജീവിക്കുന്നത്. ചിലപ്പോൾ, ഭിക്രവാദികളെ വേട്ടയാടുന്നതിനിടയിൽ സിവിലിയമാർക്ക് ഉപദ്രവമുണ്ടാക്കുകയോ ക്ഷതമേൽക്കുകയോ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു പട്ടാളത്തെ വരുക്കുന്നു.’

‘പട്ടാളം അതല്ലാതെ എന്തു ചെയ്യണമെന്നാണ്?’

‘നിരപരാധികളെ ഉപദ്രവിക്കരുത്. അവരെന്തിനാണ് പെണ്ട് ഗണ്യുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നത്?’

‘അവരുടെ നേർക്ക് കല്ലുകളെറിഞ്ഞാൽ അവർ വേരെന്തു ചെയ്യും?’

‘നിനക്കെൽ മനസ്സിലാക്കില്ല,’ സാറ് പറഞ്ഞു, ‘ക്ഷർമ്മിർ പ്രശ്നം വളരെ സകീർണ്ണമാണ്.’

എനിക്ക് നേരായും യാതൊന്നും മനസ്സിലായില്ല. എനിക്ക് സാരയോട് തർക്കിക്കാമായിരുന്നു. പക്ഷേ ഒന്ന്, എനിക്ക് അക്കാദ്യത്തെ കുറിച്ച് കൂടുതലൊന്നുമറിയില്ല. രണ്ട്, സാറ് വാദപ്രതിവാദത്തിൽ വൈദശ്യമുള്ളവളാണ് മുൻ്ന്, എനിക്ക് അവളുടെ മുന്നിൽ ഒരു നല്ല അവസരം ഒത്തുവരണമെന്നുണ്ട്. വിവേകശുന്യമായ എന്തോ രാഷ്ട്രിയത്തെ കുറിച്ചു സംസാരിച്ചു അതു തുലച്ചു കളയാൻ താനാഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.

‘നീ പറഞ്ഞത് പുർണ്ണമായി ശരിയാണ്. ക്ഷർമ്മിരിനെ കുറിച്ച് കൂടുതൽ കാര്യങ്ങൾ എനിക്കു പറഞ്ഞു തരാൻ ചിലപ്പോൾ നിനക്ക് കഴിയും. നമ്മൾ വിശ്വാസം കാണുകയാണെങ്കിൽ,’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘നമ്മൾ കാണും,’ അവർ എന്ന് കൈ പിടിച്ചു തെരിച്ചു. എന്ന തൊടാൻ അവളെടുത്ത മുൻകൈ നല്ലതാണ്, താൻ

എന്നോടു തന്നെ പരിത്യ.

മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ ഉച്ചത്തിലായപ്പോൾ സാറ്
 മുന്നോട്ടായുകയും എന്നോട് പിരുപിരുക്കുകയും ചെയ്തു.
 ‘ശ്രദ്ധിക്ക്, എനിക്ക് സമാധാനമാണ് ആവശ്യം. അക്കമം
 ഇരുവശത്തായാലും ഒരിക്കലും നല്ലതല്ല. എനിക്ക് ഇന്ത്യയെ
 ഇഷ്ടമാണ്. എനിക്ക് കർമ്മീരിനെയും ഇഷ്ടമാണ്.’

ഞാൻ തലയാട്ടുകയും അവളെ നോക്കി
പുതിയിരിക്കുകയും ചെയ്തു.

‘കശ്മീരിന് വികസനം ആവശ്യമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് പറന്ന പുർത്തിയാക്കിയതിനു ശ്രഷ്ടം അവിടെ പോയി പറിപ്പിക്കാൻ താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. വിദ്യാഭ്യാസം സമാധാനം കൊണ്ടു വരും. മറ്റാന്നിനും അതിനാകിലു.’

‘നമുക്ക് അല്ലോ കഴിഞ്ഞ് സമാധാനപരമായ ഒരു അത്താഴമായാലോ?’ താൻ ചോദിച്ചു.

സാറ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. അതു സമ്മതമായി താൻ പരിഗണിച്ചു.

മുന്നു മാസങ്ങൾക്കു ശേഷം

‘നമ്മൾ അണ്ണു മലിക്ക് എഴുന്നേർക്കേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നോ? ഞാൻ തലയ്ക്കുള്ളിൽ ഭാരം തുങ്ങുന്ന അവസ്ഥയിലാണ്. ഇനി അവിടേക്ക് എത്ര ദൂരമുണ്ട്?’ ശ്വാസമെടുക്കാൻ ആയാസപ്പെട്ടു കൊണ്ട് ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘ശ്രീ ശ്രീ ... പാരകർക്കു മുകളിലുള്ള ഡോൺ പഴള പ്രതിമക്കണ്ണൊ? നമ്മൾ അവിടേക്കാണു പോകുന്നത്. പത്തു മിനിറ്റുകൂട്ടി,’ സാറ പറയ്തു.

അതു വർഷത്തെ അദ്യത്തെ സുരേയാദയം കാണാനാഗ്രഹിച്ച്
മുന്നവിലേക്ക് സാറ നടക്കുന്നോൾ തൊൻ കരുത്തു പാരകളിൽ
ശ്രദ്ധയേണ്ട ഓരോ കാലും ഒന്നിനു പുരകെ മറ്റാനായി
വേച്ചു.

‘നമൾ ഗോവയിലേക്കു വന്നത് സ്വന്തമായോടെ
ഇരിക്കാനാണ്. ഇത്യും നേരത്തെ ഏഴുന്നേരുകളുമൊക്കെ
നിമയപരമായി പോലും ശരിയാണോ?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

സാറ പോട്ടിച്ചിരിച്ചു.

‘ശരിക്കും, നമ്മുടെ രാത്രി അത്യേക്കും അതിശയകരമായിരുന്നു,’ താൻ പറഞ്ഞു, ‘എന്നിട്ടിപ്പോൾ ഇതെന്നാണ്? ശ്രീക്ഷയോ?’

തെങ്ങൾ ഗോവയിലേക്കു വന്നത് ആദ്യത്തെ ഒരുമിച്ചുള്ള ഓഫീവുഡിവസവും പുതുവർഷത്തലേന്നും ആഞ്ചേലാഷിക്കാനാണ്. തൊട്ടു മുമ്പിലത്തെ രാത്രി തൊന്തും സാറയും കിടക്കേ പകിട്ടിരുന്നു. പിറ്റേന്നു പകൽ മുഴുവനും കിടക്കയിൽ കൈട്ടിപ്പിടിച്ചു കിടന്ന് അവളെ തൊന്ത്രത്തെ മാത്രം പ്രണയിക്കുന്നിംഗാണ് സാറയോട് പറയണമെന്നാണ് താൻ ആശ്രിച്ചത്. വെളുപ്പിന് നാലു മൺിക്ക് അലാറം വെക്കുന്നവരോട് അന്നശ്വരമായ പ്രണയം പ്രവ്യാപിക്കുന്നത് തീർച്ചയായും ദുഷ്കരമാണ്.

‘തക്കതൊയ്യ കാര്യമുണ്ടാകും, ശ്രീമാൻ,’ പത്തടിയെക്കിലും എന്നേക്കാൾ മുമ്പിൽ നടന്ന് സാറ പറഞ്ഞു.

ഗോവയിൽ പനാജിക്കട്ടുത്തുള്ള കടലോരത്താണ് ഡോണ പറ്റി. സുവാരിനദിയും മാൺഡോവാവി നദിയും അരബിക്കടലീൽ സംഗമിക്കുന്നതിനോടു ചേർന്നാണ് പാരക്കട്ടുകൾ നിന്തെ ആ ഭൂപ്രദേശം കിടക്കുന്നത്. നിരവധി ചലച്ചിത്രങ്ങളിലും പ്രശസ്തമായ, ദന്പതികളുടെ വെളുത്ത പ്രതിമയ്ക്കട്ടുത്തത്താൻ തെങ്ങൾക്ക് ഹോട്ടലിൽനിന്ന് നാൽപത്തിയഞ്ചു മിനിറ്റു വേണ്ടി വന്നു.

തെങ്ങൾ വലിയോരു പാറയുടെ മുകളിൽ ഇരുന്നു. ആകാശം അപ്പോഴും ഇരുണ്ടതായിരുന്നു.

‘നമ്മൾ പടിഞ്ഞാറോട് തിരിഞ്ഞാണിരിക്കുന്നത്. സൗര്യനുഡിക്കുന്നത് കിഴക്കാണ്,’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘എന്നിക്കെന്നിയാം,’ സാറ പറഞ്ഞു. ‘എക്കിലുമിൽ പുതുവർഷമാണ്. ആകാശത്ത് വെള്ള കീറുങ്ങോൾ, നിന്നേ കയ്യും പിടിച്ച് അതിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കണമെന്ന് തൊന്താഗ്രഹിക്കുന്നു.’

അവൾ വിരലുകൾ എന്തേ വിരലുകളിൽ കോർക്കുകയും തെങ്ങളാരുമിച്ച് ഇരുണ്ടു ശുന്നമായ ആകാശത്തെക്കും കടലിലേക്കും ഉറ്റു നോക്കുകയും ചെയ്തു. താൻ തലേന്നു

രാത്രിയെ കുറിച്ചോർത്തു. ചിലപ്പോൾ ഇതുവരെയുള്ള എൻ്റെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും മികച്ച രാത്രിയായിരുന്നിരിക്കാം അത്.

ആകാശത്ത് കുക്കുമവർണ്ണം പുരളാൻ തുടങ്ങി.

‘പുതുവത്സരാശംസകൾ, എൻ്റെ പ്രിയനേ,’ എൻ്റെ കൈ ചുണ്ടാടു ചേർത്ത് സാറ പറഞ്ഞു.

‘എൻ്റെ പ്രിയപ്പെട്ടവളേ, പുതുവത്സരാശംസകൾ,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു. മുഴുവൻ ആകാശവും പ്രകാശപൂർത്തമാകും വരെ തെങ്ങൾ ചുംബിച്ചു കൊണ്ടെയിരുന്നു.

ഞാൻ അവളുടെ മുവത്തേതക്കു നോക്കി. അത്രയധികം ചന്തങ്ങതാട്ട് ഞാനെനെന്നകിലും പൊരുത്തപ്പെടുമോ?

‘നീയെന്തു കൊണ്ടാണ് എന്ന പ്രണയിക്കുന്നത്?’

‘എന്ത്?’ സാറ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. ‘നമ്മൾ പുകഴ്ത്തലുകൾ തേടുന്നവരാണോ?’

‘കാര്യമായിട്ട്, എന്തുകൊണ്ട്? നീ ചന്തമുള്ളവളും ബുദ്ധിമതിയും ഉല്ലാസവത്തിയും വാചാലയുമാണ്. നിനക്ക് ആരെ വേണമെങ്കിലും കിട്ടും. എന്തുകൊണ്ട് ഞാൻ?’

‘അങ്ങനെ ചോദിച്ചാൽ, നീ ചന്തമുള്ളവനാണെന്ന് എന്നിക്കു തോന്നുന്നു.’

‘ഞാൻ കാര്യമായി ചോദിക്കുകയാണ്, സാറാ,’ ആ ചോദ്യത്തിൽ നിന്ന് ഹാസ്യത്തിലുടെ പുറത്തു കടക്കണമെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചില്ല. അല്ലോ നിരുത്തിയതിനു ശേഷം സംസാരിച്ചപ്പോൾ സാറ ദീർഘ നിശ്ചാസം പോഴിച്ചു.

‘ഒരു സ്ത്രീയുടെ ബുദ്ധിശക്തിയെ അംഗീകരിക്കുകയും അതുമായി നേരായി ഒത്തുപോകുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു പുരുഷനു കണ്ടത്താൻ പ്രയാസമാണ്.’

‘എന്ത്?’

‘കാര്യമായി പരയുകയാണ്. പിനെ, നിന്റെ നിഷ്കളകമായ രാഷ്ട്രീയവും എന്നിക്ക് ഇഷ്ടമാണ്.’

‘പക്ഷം, എന്നിക്ക് രാഷ്ട്രീയം ഇഷ്ടമല്ല.’

‘എന്നിക്കരിയാം. നീ ഇടതുപക്ഷമോ വലതുപക്ഷമോ അല്ല. ആ പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തിലോ ഈ പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തിലോ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. എന്നിട്ടും നീ സ്വാഭാവികമായി ഒരു നല്ല വ്യക്തിയാണ്. പുരുഷമേധാവിതുമനോഭാവമുള്ളവനല്ല,

വർഗ്ഗീയവാദിയല്ല, മുൻവിധികളുള്ളവനല്ല. കേവലം നല്ല വ്യക്തി മാത്രം.’

ഞാൻ തലയാട്ടുകയും പുണ്ണിരിക്കുകയും ചെയ്തു.

‘പക്ഷേ, നേരായ കാരണം ഈ കടുകനാണ്.’

‘എന്ത്?’

‘വിചിത്രമായ എത്രൊ കാരണത്താൽ എന്നിക്കത് മത്തു പിടിപ്പിക്കുന്നതായി തോന്നുന്നു. ഇവിടെ വാ,’ അവൾ വീണ്ടും എന്നിലേക്ക് കൈ നീട്ടി. ദോശ പാളയിലെ പ്രതിമ, ഞാൻ ആശയിടുന്നു, എന്ന നോക്കി കണ്ണിറുക്കി.

‘ഭായ്, നിങ്ങളെവിടെയാണ്?’ സൗര്യം എന്റെ കണ്ണുകൾക്കു മുമ്പിൽ കൈ തോടിച്ചു. ഞാൻ ടി വിയിലേക്കു നോക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും മനസ്സ് ഭൂതകാലത്തിൽ നിന്നും ഒരു ജന്തർ മന്തർ വിഡിയോ പ്രദർശിപ്പിച്ചു കഴിത്തിരുന്നു.

‘എൻ്റെ?’ ഞാൻ ചോടിച്ചു. ‘താനിവിടെയുണ്ട്. നീ എന്താണു പറഞ്ഞത്തോ?’

‘ഈ രാജ്യത്തിന് വടക്കു പിടിച്ചേന്. കോളേജിന്റെ വൈസ് ചാൻസലർ പറയുന്നതു കേൾക്ക്. ഓരോ പെൺകുട്ടിയുടെയും പരാതി ഗൗരവത്തോടെ പരിഗണിക്കാനാകില്ലെന്.’

‘വിവരം കെട്ടവൻ,’ ദോശ പാളയിൽ നിന്ന് വിട്ടു പോരാത്ത മനസ്സാടെ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘അവളുടെ ഓർമ്മകളിൽ നഷ്ടപ്പെട്ടു പോയവൻ,’ സൗര്യം കണ്ണുരുട്ടി. ‘എന്നിക്കത് നിന്റെ മുവത്തു നിന്ന് വായിച്ചേടുകാനാകും.’

ഞാൻ എല്ലായ്പ്പോഴും അവളെ കുറിച്ചാണ് ആലോച്ചിക്കുന്നത്, എന്നിക്കു പറയാൻ തോന്തി.

‘അതു വിസ്കാരിക്കാനും കാരണമാണ്.’

‘വിസ്കാരി മാത്രമല്ല. എന്നിക്കിന്നതെത്ത തീയുതി അറിയാം, ഭായ്,’ സൗര്യം സോഹയിൽ ചാരിയിരുന്നു.

‘എത്രു തീയുതി?’ ഞാൻ ചോടിച്ചു.

ഞാൻ അതു നോക്കാനായി ഫോൺ തുറന്നു. ഫെബ്രൂവരി ഐട്ട്, വ്യാഴാഴ്ച. ഏതാനും മണിക്കൂറുകൾക്കുള്ളിൽ ഫെബ്രൂവരി ഓമതാകും. അനാണ് സാറയുടെ പിറന്നാൾ.

‘ശരിയാണ്, തീർച്ചയായും. അതിശയകരം തന്ന. പക്ഷേ, ഞാനതെക്കുറിച്ച് ഈന്ന് ഓർത്തത്തെയില്ല.’

‘അത് ആദ്യമായാണല്ലോ,’ സൗര്യ പറഞ്ഞു. ‘അഭിനന്ദനങ്ങൾ. നിന്നക്ക് ഒന്നിനും കൊള്ളാത്തവനാണെന്ന് തോന്നുണ്ടാകും. മറ്റു കാരണങ്ങൾ കൊണ്ടുകൊണ്ടില്ലോ.’

‘രണ്ടു ദിവസം മുമ്പ് ഞാനതെക്കുറിച്ചുാർത്തിരുന്നു,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു. അവർക്ക് ഇരുപത്തിയേഴു വയസ്സാകുകയാണ്. ഞാൻ മൂന്ന് താഴെ വെക്കുകയും ഇരുക്കെത്തലങ്ങളും തലയുടെ വശങ്ങളിൽ അമർത്ഥകയും ചെയ്തു, അവളുടെ ഓർമ്മകളെ എന്ന് ചിന്തകളിൽ നിന്ന് തെക്കിപ്പുറത്താക്കുന്നതു പോലെ. അവരെ ഓർക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചില്ല. കഴിഞ്ഞു പോയ പിറന്നാളുകൾ തങ്ങൾ ഒരുമിച്ച് ചിലവഴിച്ചതെങ്ങനെയെന്നും. മാവിൽ വലിഞ്ഞു കയറിയാണ് അവളുടെ ഹോസ്റ്റൽ മുറിയിലേക്ക് ജാലകത്തിലും ഞാൻ കടക്കാറുള്ളത്. അപ്പോഴും കയ്യിലെ കേക്കും പുക്കളും ഞാൻ താഴെ വീഴാതെ സുക്ഷിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കും. രാത്രിയുടെ ശ്രേഷ്ഠിച്ച ഭാഗം തങ്ങൾ അവളുടെ കിടക്കയിൽ കാലുകൾ പിണ്ടുവെച്ച്, ഒരുമിച്ചുള്ള ജീവിതം സ്വപ്നം കണ്ക് ചിലവഴിച്ചു. ഞാനെങ്കിലും അത്തരമൊരു ജീവിതം സ്വപ്നം കണ്ടിരുന്നു.

‘ക്ഷമിക്കണം. ഞാൻ അവരെ വലിച്ചു പുരത്തിട്ടുതായിരുന്നു. അവർ ഇം നേരം നിന്ന് മനസ്സിലില്ലെന്ന് എനിക്കെനിയില്ലായിരുന്നു,’ സൗര്യ പറഞ്ഞു.

ചെന്നിക്കുഴികൾ അമർത്ഥിക്കാണ്ടിരുന്ന ഞാൻ തലയാട്ടി.

‘സാരമില്ല. ഞാന്ത് കൈകാര്യം ചെയ്തു കൊള്ളാം.’

‘അവരെ വിളിക്കരുത്. കഴിഞ്ഞ തവണാതെത്ത കാര്യം ഓർമ്മയുണ്ടല്ലോ.’

ഞാൻ തലയിൽ നിന്ന് കൈകളെടുത്തു. അവ എന്ന് വായിലേക്ക് വിസ്കി എത്തിക്കാനുള്ളതാണ്.

‘ഞാനവളെ വിളിക്കുന്നില്ല. എനിക്കിനിയും നാണം കൊന്ത് വയ്ക്കുന്നതും ഏൻ്റെ മനസ്സ് അവളുടെ വാട്ടിനാപ്പിലെ ചിത്രം കാണാൻ തുടിക്കുകയായിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ പിരീനാളിന് അവൾ ചിത്രം മാറ്റിക്കാണും. പരസ്പരം കൈകകൾ കൊണ്ട് ചുറ്റിപ്പിടിച്ച് അവളുടെയും രഖുവിനേന്ത്യും സെൽഫിയായിരുന്നു കഴിഞ്ഞ ആഴ്ച. അവൾ ചിത്രം മാറ്റിയിരുന്നു അവൾക്കിലെന്ന് ഞാൻ ആശിച്ചു. നരകം, ഓന്നിനെക്കുറിച്ചും ആശിക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. ഞാനങ്ങോട് നോക്കാനേ പോകുന്നില്ല.

ഞാൻ പരഞ്ഞത്ത് വിശ്വസിക്കാത്തതു പോലെ സൗര്യം പതിയെ തലയാട്ടി.

‘നിനക്ക് വേണമെങ്കിൽ ഏൻ്റെ ഹോൺ മാറ്റിവെക്കാം,’ ഞാൻ പരഞ്ഞതു.

‘വേണ്ടെ, ഭായ്. ഞാൻ നിനെ വിശ്വസിക്കുന്നു,’ സൗര്യം പരഞ്ഞതു. ‘വാസ്തവത്തിൽ, നിന്റെ ഈ പുതിയ കരുതൽ ആദ്ദോഷിക്കാൻ നമുക്ക് ഓരോന്നു കൂടി കഴിക്കാം.’

അവൻ ഞങ്ങളുടെ ഫ്രാസുകൾ പിന്നെയും നിരച്ചു. ബ്ലൈഞ്ച്ച്‌സ് പ്രൈഡിന്റെ കുപ്പി പകുതി കാലിയായികഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഞാൻ സമയം നോക്കി. പതിനൊന്ന് മുപ്പത്. കൊള്ളാം, ഇതെനിക്ക് ചെയ്യാനായില്ലോ.

ങ്ങു വ്യാഴാഴ്ച രാത്രി അവളെ വിളിക്കാതെ ഏൻ്റെ സുഹൃത്തിനോടൊത്ത് മദ്യപിക്കാൻ എനിക്കു കഴിയും. അവളുടെ പിരീനാളിനു പോലും. ഏറെ വർഷങ്ങൾക്കിടയിൽ ആദ്യമായാണ് എനിക്ക് ഈ ആത്മനിയന്ത്രണം സാമ്പ്രദായത്. ഞങ്ങൾ പിരിഞ്ഞതിനുശേഷം കഴിഞ്ഞ നാലു പിരീനാളിനും പാതിരാത്രിയായാൽ ഞാനാദ്യം ചെയ്യുന്ന കാര്യം അവളെ വിളിയ്ക്കലാണ്. നാലിൽ മൂന്നു തവണയും അവൾ ഹോണെടുത്തില്ലെന്ന് നേരു തന്നെ. ഹോണെടുത്ത ഞ്ഞു വർഷം, തന്റെ ചുറ്റും കുടുംബവാംഗങ്ങളുണ്ടെന്നും സംസാരിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നുമാണ് അവൾ പരഞ്ഞത്. ആശംസകൾ നേരാൻ വേണ്ടി മാത്രമാണു വിളിച്ചതെന്ന് ഞാനവളോടു പരഞ്ഞതു. തന്നുത്തുരത്തും തൃപ്തിയില്ലാത്തതുമായ ഞ്ഞു നന്ദി മാത്രമാണ് അവളാകെ

പറഞ്ഞത്. തെറ്റി വിളിച്ചു നന്ദി താഴെ വെക്കുന്നതിനു മുമ്പു പോലും ഓരാൾ അതിനേക്കാൾ ഉഷ്മളത കാണിക്കും. ഒന്നിനെ വിട്ട് മരുംനിനെ സ്വീകരിക്കാൻ ചിലർക്ക് ഇത്രയും എളുപ്പമാണോ? ഓരാളിൽ നിന്ന് മരുംരാളിലേക്ക്, ടിവിയുടെ ചാനലുകൾ മാറുന്നതു പോലെ? തീർച്ചയായും, ഞങ്ങളുടെ പിരിത്തുപോക്ക് ഭാഗികമായി എന്തെന്ന് തെറ്റാണ്. പക്ഷെ, അവർക്ക് എന്നിൽ നിന്ന് മുക്തയാകാൻ ഇത്രയെളുപ്പത്തിൽ എങ്ങനെ സാധിച്ചു? എന്നിട്ടു കൊണ്ട് എന്നികവെളിൽ നിന്ന് മുക്തയാകാൻ സാധിക്കുന്നില്ല? എന്തെന്ന് തലയിലെന്നോ കുഴപ്പമുള്ളതു പോലെ! ഞാൻ സമയം നോക്കി, പാതിരാത്രിയായിരിക്കുന്നു. ഒരു ഉൾപ്പേരെന്നൈ ചെറുക്കാനുള്ള തയ്യാറെടുപ്പേനോണം എന്തെന്ന് ശരീരം വലിഞ്ഞതു മുറുക്കി. ഹോണ്ടുക്കാനും അവജ്ഞ വിളിക്കാനുമുള്ള ഉൾപ്പേരെന്നൈയാണത്. ഞാനവളെ ഇപ്പോഴും പ്രണയിക്കുന്നുണ്ടെന്നും ഓരാറു അവസരം കൂടി ദയവായി തരണമെന്നും കെണ്ണവാനുമുള്ള ഉൾപ്പേരെന്നു!

ദയവു ചെയ്ത്, ദയവു ചെയ്ത് ...

ഞാൻ വർത്തമാന നിമിഷത്തിലേക്ക് എന്തെന്ന് ശ്രദ്ധയെ കൊണ്ടു വരാൻ ശ്രമിച്ചു. എന്തെന്ന് ഫോസിലെ മദ്യം തീർന്നു പോയിരിക്കുന്നു. മേശപ്പുറത്ത് ഷൈസുമില്ല. അതെന്നിക്ക് എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാനുള്ള അവസരം തന്നു. ഞാൻ അടുക്കളെയിലേക്ക് പോകുകയും ഫീസറിൽ നിന്ന് ഷൈസെടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഞാൻ തിരിച്ചു വന്നിട്ട് അല്ലോ കൂടി മദ്യം തയ്യാറാക്കി. പ്രതിബന്ധം മണി കഴിത്തെ പത്തു മിനിറ്റ്. അതിശയകരം, ഞാനത് മരി കടന്നിരിക്കുന്നു. ഭാഗ്യത്തിന് സൗര്യം മരുംരു വിഷയം എടുത്തിട്ടും.

‘അ ചന്ദന് ഒരു പ്രണയബന്ധമുണ്ട്.’

‘എന്ത്! അരാണ് അയാളുടെ കൂടെ കിടക്കാൻ തയ്യാറാവുക?’

‘അയാളുടെ സെക്രട്ടറി.’

‘ഷീല അന്തി?’ ഞാൻ പല്ലിളിച്ചു. ‘നീ കാര്യമായിട്ട് പറയുകയാണോ? അവർക്ക് ഒരുപത്തു വയസ്സുകും കാണും. നുറു കിലോഗ്രാമ്മുണ്ടാകും, അല്ലോ?’

‘നമ്മുടെ കമാനായകന് അതു മതി. കൂടുതൽ വലുതായാൽ കൂടുതൽ നല്ലത്,’ സൗരദ് പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

‘ഷീലാ ആന്തിയും ചന്ദനും! അതോരും ഭീകരമായ ദ്രശ്യമാണ്.’

‘അവരെ ഭാവനയിൽ കാണാൻ ആരും നിന്നോട് ആവശ്യപ്പെട്ടില്ല,’ സൗരദ് പറഞ്ഞു.

ഞങ്ങൾ അടക്കിച്ചിരിക്കാൻ തുടങ്ങി. ചന്ദൻ ക്ഷാസസ്റ്റിൽ ചേർന്നതു മുതൽ എൻഡ് ഷീല ആന്തിയെ അറിയാം. അവർ പലപ്പോഴും താനുമായി ഉച്ചഭക്ഷണം പകിട്ടു. അവരുടെ വിവാഹിതനായ മകൻ ഭാര്യയ്ക്ക് കൂട്ടിയുണ്ടാകാൻ പോകുന്നു എന്നതാണ് അവസാനമായി കേടു വാർത്ത.

‘അവരെനിക്ക് ഇന്നലെ വെണ്ടയ്ക്കാക്കരി തന്നു,’ താൻ പറഞ്ഞു. ‘എറുവും രൂചികരമായ ഉച്ചഭക്ഷണം കൊണ്ടു വരുന്ന സ്ത്രീ എന്നാണ് താനവരെ സകല്പിക്കുന്നത്. ഇപ്പോൾ നീയെന്നോട് വേരെച്ചിലതു പറയുന്നു, ഭയകരം-അതിരിക്കേട്, നിനക്കെതാങ്ങെന അറിയാം?’

‘താൻ അവർക്ക് ആഴ്ചയിലെ ഹാജർ പട്ടിക നൽകാൻ പോയതാണ്. അവളുടെ ഫോൺ അടുത്തു തന്ന തുറന്നു കിടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ചന്ദൻ അവർക്ക് വാട്ടസാഫ്റ്റ് സൈൻസേഴ്സ് അയച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.’

‘എന്തു തരം സൈൻസേഴ്സ്?’

‘ചുംബന ഇമോജികൾ. എതാനും ചുവപ്പൻ ചുണ്ടുകളും.’

‘അ ഇമോജികളുടെ അർത്ഥമൊന്നും അയാൾക്കരിയാൻ വഴിയില്ല.’

“‘ഷീലാജി, നിങ്ങൾ വളരെ സുന്ദരിയാണ്,’” എന്നാണ് അയാൾ പിന്നിട്ടു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

‘എന്ത്! താൻ ചോദിച്ചു. ‘ഇല്ലേയില്ല!’

‘അടുത്തത്, “ഷീലാജി. ഇന്നു രാത്രി വരെ കാത്തിരിക്കാനാകുന്നില്ല,”’ സൗരദ് പറഞ്ഞു. ‘താനതു കണ്ടു, ഭായ്. ഒരു വശത്തു നിന്. പക്ഷേ, താനതു കണ്ടതാണ്.’

‘ഗംഭീരം. അവരെവിടെ വെച്ചാണതു ചെയ്യുന്നത്?’

‘വേരെവിടെ? അയാളുടെ ഓഫീസിലെ സോഫ്റ്റ് കൺട്രില്ലേ?’

‘ഉവ്. ഞാനതിൽ നിരവധി തവണ ഈന്നിട്ടുമുണ്ട്.’

‘കാര്യം കഴിയുമോൾ അവരത് തുടക്കുന്നുണ്ടന് വിചാരിക്കാം,’ സൗരദ് പറഞ്ഞു.

‘വായടക്ക്,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു. ‘ഞാൻ ആ ഓഫീസിൽ ഈനി ഓരിക്കലും ഈരിക്കില്ലോ.’

‘കാര്യം കഴിഞ്ഞെങ്കിലും അതെല്ലാം തുടച്ചു മാറ്റാൻ അയയാൾ ആവശ്യപ്പെടുമെന്നാണോ നീ കരുതുന്നത്? എന്നായാലും അവർ അയാളുടെ സെക്രട്ടറി ആണേല്ലോ.’

മദ്യം എല്ലാത്തിനെയും കുടുതൽ സെക്രട്ടറിയെ കുടുതലാക്കിത്തീർത്തു. ഞാനും സൗരദും ഉമാദം ബാധിച്ചതു പോലെ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. വിരസമായ ജോലിസ്ഥലത്തെ സംബന്ധിച്ചു ചെറിയ അപവാദം തൈങ്ങളുടെ അതിവിരസമായ ജീവിതത്തിനോട് ഒരു തീപ്പാരി കൂട്ടിച്ചേര്ത്തു. സൗരദ് ചിരിച്ചു ചിരിച്ചു തൈങ്ങളുടെ വഴുക്കലുള്ള കള്ളത്തുകൽ സോഫ്റ്റ്‌വെയർ നിന്ന് വഴുതിവീഴുക പോലും ചെയ്തു. ചുംബിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ചന്ദൻ ഗുട്ടവ തുപ്പികളെയുന്നുണ്ടാകുമോ എന്ന് സൗരദ് അന്വരന്നു. ഇത്തവണ ഞാൻ എറെ ചിരിക്കുകയും വയർ അർത്തിപ്പിടിച്ച് താഴേക്ക് വഴുതി വീഴുകയും ചെയ്തു.

‘ഭായ്, നോക്ക്,’ സൗരദ് മികവൊറും കാലിയായ ഷ്ടൈഞ്ഞേഴ്സ് പ്രൈവറ്റ് വിസ്കിക്കൂപ്പി കുലുക്കിക്കാട്ടി.

‘ശരി. നമ്മൾ എറെ കഴിച്ചു. എത്ര സമയമായി?’

‘രണ്ടു മൺഡാകാരായി, ഭായ്,’

‘ഗംഭീരം. നമ്മൾ ഇതെല്ലാം നേരം സെക്കന്റിയായ ഷീലയെയും കാളക്കൂറുന്നൾ ചന്ദനയും കുറിച്ച് സംസാരിച്ചോ?’

‘അവരിപ്പോൾ കോച്ചിംഗ് സെന്റർിൽ “അതു” ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരിക്കും,’ സൗരദ് പറഞ്ഞു.

‘നമുകൾ പോയി നോക്കിയാലോ? നമ്മൾ അങ്ങോടു കേരിച്ചെല്ലുന്നത് സകല്പിച്ചു നോക്കു. നമുകൾ പഠനക്കുറിപ്പുകൾ എടുക്കാൻ ചെന്നതാണെന്നു പറയാം.’

‘നമുകൾ പോകാം,’ സൗരദ് പറഞ്ഞു. തൈങ്ങളുടെ താമസസ്ഥലത്തു നിന്ന് അഞ്ചു മിനിറ്റു നടന്നാൽ കോച്ചിംഗ് സെന്റർിലെത്തും. തൈങ്ങളുടെ മദ്ദോമത്തവും ആത്മവിശ്വാസം നിരത്തത്തുമായ അവസ്ഥയിൽ ചന്ദന മേൽ പതിയാക്കമണം

നടത്തുന്നത് ഗംഭീരമായ അശയമായി
തെങ്ങൾക്കെങ്ങെന്നേയാ തോന്തി.

‘ശരി, നമുക്കു പോകാം,’ തൊൻ പറഞ്ഞു.

എൻ്റെ ഫോൺ ഒച്ചയുണ്ടാക്കി. എനിക്കാരോ
സന്ദേശമയച്ചിരിക്കുന്നു. അല്ലോ നിമിഷങ്ങൾക്കു ശേഷം അതു
പിന്നെയും എതാനും തവണ ഒച്ചയുണ്ടാക്കി.

‘ആരാൻ’ ഇത്രയും വൈകി എനിക്ക്
സന്ദേശങ്ങളെയക്കുന്നത്?’

‘വല്ല ഫോൺ കമ്പനിക്കാരുമാകും. കുടുതൽ ഡാറ്റ
വാങ്ങാനോ മറ്റോ പറയാനായിരിക്കും,’ സൗരദിന്റെ തല
ഉറക്കപ്പിച്ചിൽ എൻ്റെ തോളിലേക്കു ചാത്തു.

‘ഇത്രയും വൈകി ഇന്ന് നശിച്ചവർ എന്തിനാണ്
സന്ദേശമയക്കുന്നത്?’ എൻ്റെ കണ്ണുകൾ കുന്നാൻ
തുടങ്ങിയിരുന്നു.

ഫോൺ പിന്നെയും ചിലച്ചു.

‘നാശം!’ തൊൻ ഫോൺ കയ്യിലെടുത്തു.

ഫോണിന്റെ പുട്ടിവെച്ച ഫ്രോംസ്കീൻ നോക്കാനായി
തൊൻ വലതു കണ്ണു പിളർത്തി:

സാറാ ലോണിൽ നിന്നുള്ള അഞ്ച് വാട്ട്‌സാപ്പ്
സന്ദേശങ്ങൾ.

തൊന്ത് വിശ്വസിക്കാനാകാതെ തല വെട്ടിച്ചു.
തൊന്ത്രയ്ക്കും മദ്യപിച്ചിട്ടുണ്ടാ? തൊൻ കണ്ണുകൾ
തിരുമ്മിക്കൊണ്ട് പിന്നെയുമത് വായിച്ചു. തൊൻ വായിച്ചതു
നേരാണ്. തൊൻ സൗരദിനെ ഉണർത്താനായി തോള് വെട്ടിച്ചു.

‘ഗോലു, എഴുനേന്ത്തുകൾ,’ തൊൻ പറഞ്ഞു. ‘ഇതു നോക്ക്.’

‘എന്തിന്? എനിക്കവെരുടെ തൊലിഞ്ഞ “അഞ്ചു ജിബി”
വേണ്ട, ഭായ്. തൊൻ ഉറങ്ങേണ്ടു.’

‘സൗരഡ്, ഇങ്ങാട്ടു നോക്ക്.’

സൗരഡ് തരങ്ങിക്കൊണ്ട് തലയുയർത്തി.

‘സാറ നിന്നു സന്ദേശമയച്ചേന്നോ?’

‘അതെത്.’

‘നീ ആദ്യം അവർക്ക് സന്ദേശമയച്ചോ?’

‘ഇല്ല, തൊൻ ആണയിടാം. തൊൻ മദ്യപിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, അവർക്ക് സന്ദേശമയച്ചിട്ടില്ല. നമ്മൾ ചന്ദനക്കുറിച്ചും ഷീലയെക്കുറിച്ചും സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു. തൊൻ എന്തെന്ത് ഹോണ് കൈ കൊണ്ടു തൊട്ടിട്ടില്ല.’

‘ഓ,’ അവൻ നിബൃഥിപ്പനായി.

‘തൊനിത് തുറന്നു നോക്കിക്കോട്ടേ?’ തൊൻ ചോദിച്ചു.

സൗര്യ് മേശപ്പുറത്തു നിന്ന് ബിസ്റ്റലറിക്കുപ്പി കയ്യിലെടുത്തു. അവൻ വലുതും ഉച്ചത്തിലുള്ളതും അലോസരപ്പുടുത്തുന്നതും സാവധാനത്തിലുള്ളതുമായ കവിളനക്ഞങ്ങളിലുടെ വെള്ളം കൂടിച്ചു.

‘പറയു, ഗോലു,’ തൊൻ പറഞ്ഞു.

‘തീർച്ചയായും, ഭായ്,’ വായ തുടച്ചു കൊണ്ട് സൗര്യ് പറഞ്ഞു. ‘അതെന്നൊരു ചോദ്യമാണ്? നിന്തേ ഹോണ് നിനക്കു തുറന്നു കൂടേ?’

തൊൻ വാട്ടസാപ്പ് തുറക്കുകയും അവളുടെ സന്ദേശങ്ങൾ കാണുകയും ചെയ്തു.

‘അപ്പോൾ നീ എന്നിക്ക് ഇനി ആശംസകൾ നേരുക പോലും ചെയ്യില്ലോ?’ ഇന്തായിരുന്നു ആദ്യത്തെ സന്ദേശം. പുറകെ മറ്റൊളവയും.

‘ഇന്നെന്തെന്ന് പിരന്നാളാണ്. നിന്നക്കൽ ഓർമ്മയുണ്ടാക്കുമെന്ന് തൊൻ ആശ്രിക്കുന്നു.’

‘ആശംസകൾ കാണാത്തപ്പോൾ അല്ലം അവരെന്നു പോയി.’

‘എന്തായാലും. തൊനെന്തുകൊണ്ടാണ് നിനെ കുറിച്ച് ആലോച്ചിച്ചതെന്ന് അറിയില്ലോ?’

‘നിന്നക്ക് തിരക്കായിരിക്കുമെന്ന് തൊനുഹിക്കുന്നു.’

അവളുടെ പ്രോഫൈൽ ചിത്രം പുതിയതാണ്. അത് കറുപ്പും വെളുപ്പും നിരങ്ങളിലുള്ള, തനിച്ചുള്ള സെൽഫിയാണ്. അവൾ എന്നതെത്തയും പോലെ അത്യാകർഷകയാണ്. അവൾ ഓൺലൈൻഇംഗ്രേഡന് തൊൻ കണ്ടു.

‘ഗോലു, എന്താണിത്?’

സൗര്യ് സന്ദേശങ്ങൾ വായിച്ചു.

‘അനുകിൽ അവർ നിന്റെ വിലാ മനസ്സിലാക്കി. അല്ലെങ്കിൽ അവർക്ക് നീയിപ്പോൾ ശ്രദ്ധിക്കാത്തതിൽ വിഷമം തോന്തിക്കാണും,’ സൗരദ് പറഞ്ഞു.

‘താൻ മറുപടി അയക്കേണ്ടതുണ്ടോ?’ താൻ ചോദിച്ചു.

‘എനിക്കെറിയില്ല,’ സൗരദ് കോട്ടുവായിട്ടു. ‘എനിക്കുറക്കം വരുന്നു.’

‘ഈ പ്രധാനമാണ്, ശോലു. എനിക്ക് നിന്റെ തെളിഞ്ഞ ചിന്ത വേണം. താൻ ഈ തിൽക്ക് ഏറെ മുഴുകിയവനും ലക്ഷൂക്കട്ടവനുമാണ്.’

‘നിൽക്ക്,’ സൗരദ് പറഞ്ഞു. ‘നമുക്ക് മുഖം കഴുകാം. അപ്പോൾ സുഖോധി തിരിച്ചു കിട്ടും.’

ഞങ്ങൾ കഷ്ടപ്പെട്ട് കൂളിമുറിയിലെത്തി. തന്നുത്ത വെള്ളം മുവത്താഴിച്ചു.

‘നീ അവിടെയുണ്ടോ?’ അവർ മറ്റാരു സന്ദേശം കൂടി അയച്ചു. താൻ അവളുടെ സന്ദേശങ്ങൾ വായിച്ചുന് സുചിപ്പിക്കുന്ന ഇട്ട് നീലശരിയടയാളങ്ങൾ അവർ കണ്ണു കാണണം.

‘ശോലു, താനെന്ത് മറുപടി പറയണം?’ താൻ ചോദിച്ചു.

‘എന്തെങ്കിലും. സാധാരണ മട്ടിൽ സംസാരിക്കു.’

മുടിഞ്ഞ ഉർക്കാഴ്ച തന്നെ!

‘ഉം്ഘ്,’ താൻ സാറയോട് മറുപടി പറഞ്ഞു.

അവർ എതാനും നിമിഷത്തേക്ക് പ്രതികരിച്ചില്ല. താൻ അവർ ‘ടെപ്പു’ ചെയ്യുന്നതു കണ്ടു. എഴുതിയതവർ തിരുത്തുന്നതിനുസരിച്ച് അത് വരികയും പോകുകയും ചെയ്തു.

‘ഹൃ മിസ്യൂ,’ അവർ പറഞ്ഞു.

ഒരു വിറയൽ എന്നിലുടെ പാതയ്ക്കു പോയി. സൗരദ് ആ സന്ദേശം കണ്ടു. താൻ അവനിൽ നിന്നു മാറി നിന്നു. എനിക്ക് അവന്റെ ഉപദേശം ആവശ്യമുണ്ട്. പക്ഷേ, എന്റെ എല്ലാ സ്വകാര്യ സന്ദേശങ്ങളും അവൻ കാണണമെന്ന് എനിക്കാഗ്രഹമില്ല.

‘അതിശയകരം,’ താൻ എഴുതി. ‘ശരിക്കും?’

‘അതെ. നീയില്ലാത്ത ജീവിതം തികച്ചും അപൂർണ്ണമാണ്.’

ഞാൻ ഓക്കാനിക്കുന്ന ശബ്ദം കേടു. സൗര്യ് കാപ്പിമേശക്കു മേൽ ചർച്ചിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രേമസുരഭിലമായ സംഭാഷണത്തിന് അനുയോജ്യമായ അന്തഃരീക്ഷം!

‘ക്ഷമിക്കണം,’ സൗര്യ് പറഞ്ഞു. ‘ഞാൻ അതു വ്യത്തിയാക്കാം.’ അവൻ അടുക്കളെയിലേക്കു പോയി. ഞാൻ ഹോണിലേക്കും.

‘നീ കാര്യമായി പരയുകയാണോ, സാറാ? ഞാൻ ഇതിൽ നിന്നെന്നതാണ് മനസ്സിലാക്കുന്നതെന്ന് നിന്നക്കരിയാമോ?’

‘എനിക്കരിയാം. ഞാൻ നിന്നൊക്ക് പരുക്കൻ മട്ടിൽ പെരുമാറി. നിന്നെ എന്നിൽ നിന് അറുത്തു മാറ്റാൻ ശ്രമിച്ചു. പക്ഷെ, അതു നടക്കുന്നില്ല. എ മിസ് യു.’

‘അപ്പോൾ രഹസ്യവോ?’

സൗര്യ് തുണികൊണ്ട് മേശപ്പുറം തുടച്ചു വ്യത്തിയാക്കി.

‘എല്ലാം നേരെയാണോ?’ അവൻ ചോദിച്ചു.

ഞാൻ തള്ളവിരലുയർത്തിക്കാണിച്ചു.

‘രഹസ്യ നല്ലവനാണ്. വളരെ നല്ലവൻ. പക്ഷെ, അയാള്ല എനിക്കു വേണ്ട ആർഡ്,’ സാറു മറുപടി പറഞ്ഞു.

അവളുടെ സന്ദേശം വായിച്ചപ്പോൾ എനിക്ക് ശ്വാസം മുട്ടി. അതെ, ഇപ്പോഴും എനിക്ക് അവസരമുണ്ട്. നന്ദി, ദൈവമേ.

‘ഞാനും നിന്നെ ഏറെ “മിസ്” ചെയ്യുന്നു,’ ഞാൻ എഴുതി.

‘ഉഖ്യവും. അതുകൊണ്ടാണല്ലോ നീയെന്നേ ജമദിനം മറന്നു പോയത്,’ അവൾ അസ്യസ്ഥയാണെന്നു ധ്യനിപ്പിക്കുന്ന ഇമോജി കൂടി വാക്കുകളോട് കൂട്ടിച്ചേര്ത്തു.

‘ഞാൻ മറന്നിട്ടില്ല. നിന്നെ വിളിക്കാതിരിക്കാൻ ഞാൻ സ്വയം നിയന്ത്രിച്ചതാണ്. വിഷമിക്കാതിരിക്കും.’

‘ഞാൻ തമാഴ പറഞ്ഞതാണ്,’ പൊട്ടിച്ചിരിയും കണ്ണിരും ഇടകലർന്ന, അവൾക്കേറുവും ഇഷ്ടപ്പെട്ട ഇമോജിയുടെ അക്കവടിയോടെ സാറു പറഞ്ഞു.

‘കൊളളാം. എന്നാൽ ആർശംസ പരയാൻ ഞാൻ നിന്നെ വിളിക്കട്ടേ?’

‘എന്തിനു വിളിക്കണം? എന്നെ നേരിൽ കണ്ട് ആർശംസ പരയില്ലോ?’

ഞാൻ ഹോൺ നീക്കി വെച്ചു. ഞാൻ ആകാശത്തേക്ക് കൂപ്പുകയുംയർത്തി. ദൈവത്തിന്റെ ഇടപെടലാണ് സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവൾ എന്ന കാണാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു!

‘തീർച്ചയായും. നാളെ രാവിലെ?’

‘ഇപ്പോഴായാലോ?’

ഞാൻ സമയം നോക്കി.

‘എന്ത്? ഇപ്പോൾ മുന്നുമണിയാക്കാറായി. നീ എവിടെയാണ്?’

‘എന്തെ മുറിയിൽ. ഹിമാദ്രി.’

‘നീ ഹോസ്റ്റലിലാണോ? പിരിനാളിന്? വീട്ടിലേക്ക് പോയില്ലോ?’

‘നാളെ പോകും. ഒരു വിരുന്നുണ്ട്. പ്രധാനമായും ബന്ധുക്കൾക്കു വേണ്ടി.’

‘രാലു എവിടെ?’

‘ഹൈദരാബാദ്.’

‘അ. പുരത്തിരങ്ങാണോ? അതിനു കഴിയുമോ?’

‘ഈ നേരത്ത് പുരത്തിരങ്ങാൻ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. പക്ഷെ, നിനക്ക് ഈങ്ങാട്ടു വരാമല്ലോ. നിനക്ക് ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ.’

‘എങ്ങനെ?’

‘അ. ആശംസ പറയാൻ എങ്ങനെന്നയാണ് മരത്തിൽ കയറി വരാറുള്ളതെന്നല്ലാം ഓരാൾ മരന്നു പോയല്ലോ!’

‘ഹഹഹ. അത് വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പായിരുന്നു.’

‘എനിക്ക് ആ ദിവസങ്ങൾ ഓർമ്മ വരുന്നു.’

‘എനിക്കും.’

‘ഇപ്പോൾ നിനക്കതോന്നും ചെയ്യാനാകുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. നീ കോളേജിലെ പറമ്പ് പുരത്തിയാക്കിയല്ലോ.’

‘എന്ത്?’

‘സാരമില്ല. വരേണ്ടതില്ല.’

‘എനിക്ക് കഴിയും. ഞാൻ വരും. ഇപ്പോൾ?’

‘നേരം ഒരു പാട് വൈക്കി. നല്ല തണ്ണുപ്പുമുണ്ട്. അപകടസാഖ്യതകളുമുണ്ട്. നീയിപ്പോൾ ഇവിടത്തെ വിദ്യാർത്ഥിയല്ലല്ലോ.’

‘നിന്റെ മുൻ ഇപ്പോഴും നുറ്റണ്ട് ആണോ? മാവിനടുത്ത്?’

‘സാരമില്ലേനെ, കെ. നമുക്ക് പിന്നീടു കാണാം.’

അവർ വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷമാണെന്ന കെ എന്നു വിളിച്ചത്. അവർ ഉപയോഗിക്കാറുള്ള ചുരുക്കപ്പേരുകൾ പോലും എന്ന നഷ്ടവോധത്താൽനീറുന്നു.

‘നിന്റെ മുൻയുടെ നമ്പർ പരയു, സാറാ.’

‘അതിപ്പോഴും നുറ്റണ്ടു തന്നെ. എനിക്കെന്റെ മുൻ ഇഷ്ടമാണ്. എന്തിന്?’

‘ഒന്നുമില്ല. അരമൺിക്കുറിനുള്ളിൽ കാണാം.’

അവർ പലിളിക്കുന്ന സ്ഥലമലി അയച്ചു. അവർക്കെന്നെ നന്നായി അറിയാം; അവളെ കാണാനുള്ള അവസരമോ വെള്ളവിളിയോ താനാരികലും നഷ്ടപ്പെടുത്താറില്ല.

താൻ ഫോൺ കീഴയിലിട്ടു. സൗര്യ സോഫ്റ്റിൽ മലർന്നു കിടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

‘എഴുന്നേൽക്ക്, നമുക്കു പോകാം,’ ചുമലുകൾ പിടിച്ചു കുലുക്കി താനവന്റെ കാതിൽ ഉറക്കപ്പറത്തു.

അരധായം 5

‘ഇതു വട്ടാണ്. മുഴുവട്ട്,’ സൗരദ് പിരുത്തുകൊണ്ടെങ്കിരുന്നു. ബൈക്കിന്റെ പുറകിലിരുന്ന അവന്റെ പല്ലുകൾ കുട്ടിയിടിച്ചു.

‘പോകാം?’ ഹെൽമറ്റ് വെച്ചു കൊണ്ട് താൻ ചോദിച്ചു.

‘തന്മുത്തു വിരഞ്ഞലിക്കുന്നു.’

‘നിന്റെ മേൽക്കൂപ്പായത്തിന്റെ കുടുക്കുകളിട്ടു.’

‘നേരം ഏറെ വൈകി. നമ്മൾ ഏറെ മദ്യപിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. ഇപ്പോഴെന്തിനാണു പോകുന്നത്?’

‘അത് സാരയാണ്, ഗോലു. അവർ തന്നയാണ് എന്ന വിളിച്ചത്. അവളുടെ പിറന്നാളിന്.’

‘അവളെ രാവിലെ കാണാം. എന്നിക്കുറക്കം വരുന്നു, ഭായ്.’ അവൻ എന്റെ മുത്തുകിൽ തല ചായ്ച്ചു.

താൻ ബൈക്ക് മുംഗോട്ടുകുത്തു. എന്റെ എൻപീൽഡിന്റെ പ്രകസനങ്ങൾ അവനെ ഉണർത്തി.

‘നീ ഇപ്പോൾ അവിടത്തെ വിദ്യാർത്ഥി പോലുമല്ല. നീ എങ്ങനെ ക്യാമ്പസിനകത്തു കയറും?’ സൗരദ് ചോദിച്ചു. അവന്റെ ശബ്ദം ബൈക്കിനോടൊത്ത് വിരച്ചു.

‘എന്റെ പഴയ തിരിച്ചറിയൽ കാർധുണ്ട്.’

തങ്ങൾ താമസസ്ഥലത്തിന്റെ മുറ്റത്തു നിന്ന് പുറത്തു കടക്കുകയും ഒഴി ഒഴി ടിയുടെ പ്രധാനകവാടത്തിലെത്താനുള്ള ഒള്ളൽ റിങ്ക് റോഡിനു നേരെ നീങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഒരു പത്തു മിനിറ്റു നേരം കൊണ്ട് അവിടെയെത്താം.

‘പത്തുക്കെ, ഭായ്,’ സൗരദ് പറത്തു. അവൻ എന്റെ ചുമലുകൾ അമർത്തിപ്പിടിച്ചു. ‘എന്റെ വയൻിന് നല്ല സുഖം തോനുന്നില്ല.’

‘എന്ത് പുരത്തെക്ക് ചർച്ചിക്കരുത്, കേടുപ്പോ? വണ്ണി നിർത്തണമകിൽ പരഞ്ഞാൽ മതി.’

‘എന്തായാലും പതുക്കെ പോകു. പൊലീസുകാർ കാണും.’

സൗര്യ് പരഞ്ഞതു നേരായിരുന്നു. തങ്ങളുടെയുള്ളിൽ എറെ വിസ്കിയുണ്ട്. പൊലീസിന്റെ ശ്രാസപരിശോധനായന്തം ചിലപ്പോൾ പൊട്ടിത്തെറിക്കും.

ഐഗ്രഹിച്ചിയുടെ പ്രധാനകവാടത്തിന് ഇരുന്നുടി മുമ്പിലായി ഒരു പൊലീസ് ചെക്കപോസ്റ്റുണ്ടായിരുന്നു. വണ്ണി പതുക്കെയൊക്കാൻ ഒരു പൊലീസുകാരൻ ആംഗ്രോ കാട്ടി.

‘നാശം, തീർന്നു,’ സൗര്യ് പരഞ്ഞതു.

‘നോക്കിക്കോ,’ ഞാൻ പൊലീസുകാരൻ പരഞ്ഞത് അനുസരിക്കുന്നതുപോലെ ബൈക്കിന്റെ വേഗത കുറച്ചു. അയാളിൽ നിന്ന് എതാനും അടിയകലെ ഞാൻ ബൈക്ക് നിർത്തി. എന്നാൽ ഞാൻ എണ്ണിൻ ഓഫാക്കിയില്ല. മറ്റു രണ്ടു പൊലീസുകാർ തങ്ങളുടെ നേർക്കു നടന്നു. തൊടിയിടയിൽ ഞാൻ ബൈക്ക് ആദ്യത്തെ ഗിയറിൽ ഇടുകയും പാഞ്ഞതു പോകുകയും ചെയ്തു. പുരകിൽ നിന്ന് പൊലീസുകാർ ആക്രോഷിക്കുന്നത് തങ്ങൾക്കു കേൾക്കാമായിരുന്നു.

‘എന്തു മുഖ്യകാണിപ്പോൾ നീ കാട്ടിയത്?’ സൗര്യ് ചോദിച്ചു. അവൻ തിരിഞ്ഞു നോക്കി. ‘അവർക്കും ബൈക്കുണ്ട്. അവർ നമ്മളെ പിന്തുടർന്ന് പിടിക്കും.’

‘എന്ത് തിരിച്ചറിയൽ കാർഡ് എടുക്ക്. അതെന്ത് മേൽക്കൂപ്പായത്തിന്റെ കീശയിലുണ്ട്. വേഗം.’

സൗര്യ് അത് തപ്പിയെടുത്തപ്പോഴേക്കും ഞാൻ കവാടത്തിനരികിലെത്തി.

‘കേശവ് രാജ്പുരോഹിത്. കുമയുണ്ട് ഹോസ്റ്റൽ, ’വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്ന കാലത്തെ അന്തേ ആത്മവിശ്വാസത്തോടെ ഞാൻ പരഞ്ഞതു. ഞാൻ ഹൃത്തംറ്റ് തലയിൽ നിന്ന് മാറ്റിയില്ല.

‘തിരിച്ചറിയൽ കാർഡ്?’ കാവൽക്കാരൻ ചോദിച്ചു.

സൗര്യ് എന്ത് തിരിച്ചറിയൽ കാർഡ് വീശിക്കാണിച്ചു. അതിന് എത്ര കാലം സാധുതയുണ്ടെന്നാശുതിയ ഭാഗം അവൻ തന്റെപുറവും വിരലു കൊണ്ട് മറച്ചു വെച്ചു. മദ്യത്തിന്റെ

സ്വാധീനത്തിനടക്കമുള്ളതും അധികാരികളിൽ നിന്ന്
മറയ്ക്കേണ്ടതു മറച്ചുവെക്കാൻ തലച്ചോറിന് അറിയാമെന്നത്
അതിശയകരം തന്ന.

കാവൽക്കാരൻ തെങ്ങെല്ല അക്കത്തെക്കൾ കടത്തിവിട്ടു.

താൻ ക്രാമപിന്നുള്ളിലേക്ക് കടന്നു. എന്നിട്ട് ഹിമാദ്രി
ഹോസ്റ്റലിലേക്കുള്ള വഴിയിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു.

‘പൊലീസുകാർ വരുന്നുണ്ടോ?’ താൻ ചോദിച്ചു.

സൗര്യ് തിരിഞ്ഞു നോക്കി.

‘ഇല്ല. അവർ കവാടത്തിന്പുറത്ത് നിന്നു.’

‘അവർ ഒരിക്കലും ക്രാമപിനക്കെത്തക്കു കടക്കില്ല,’
താൻ പല്ലിളിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

അസമയത്ത് ബൈക്കിൽ കരങ്ങാൻപോകുന്ന ഷൈഡുടി
വിദ്യാർത്ഥികളെ പൊലീസുകാർക്ക് നന്നായി അറിയാം. അവർ
മിക്കപ്പോഴും വിദ്യാർത്ഥികളെ വെറുതെ വിടാറാണു പതിവ്.

‘എന്തായാലും ഭീകരമായ ആശയം തന്ന.

പൊലീസുകാരുടെ കയ്യിൽ നിന്നെന്ന് ബൈക്കിന്നെന്ന് നന്ദനയുണ്ട്.’

‘അവരത് കാര്യമാക്കില്ല.’

‘ഹിമാദ്രിയുടെ അക്കത്തെക്ക് എങ്ങനെ കടക്കും?’ സൗര്യ്
ചോദിച്ചു.

‘പണ്ട് താൻ ചെയ്തിരുന്നതു പോലെത്തന്ന. മാവിലുടെ
കയറ്റം.’

‘നീയിൽ കാര്യമായി പറയുകയാണോ, ഭായ്? നീ
ഇപ്പോളൊരു വിദ്യാർത്ഥിയല്ല. നീ നേരെ ജയിലിൽ പോകും.’

‘ശാന്തനാക്.’

താൻ ഹിമാദ്രിയിൽ നിന്ന് അവന്തു മീറ്ററകലെ ബൈക്ക്
നിർത്തിയിട്ടു. പെൺകുട്ടികളുടെ ഹോസ്റ്റലിനു പുറത്ത്
ഇരുപത്തിനാലു മൺിക്കൂറും കാവലുണ്ട്. കാവൽക്കാരൻ
ഉറങ്ങുന്നുണ്ടോ എന്ന് പരിശോധിക്കാൻ ഓരോ മൺിക്കൂറിലും
ഒരു ജീപ്പും വരും. പുറകിലുള്ള മാവു വഴി മാത്രമാണ് എന്നിക്ക്
അക്കത്തു കടക്കാവുന്നത്.

ഹിമാദ്രിയുടെ ആദ്യത്തെ നിലയുടെ മുലയിലുള്ള
മുറിയാണ് നൂറ്റിയഞ്ച്. അത് മറ്റു മുറികളിൽ നിന്ന് മാറി
നിൽക്കുകയാണ്. അഞ്ചു വർഷത്തിനു മുമ്പ് ഷൈ ടീയിൽ

ചേർന്നതു മുതൽ സാറ അവിടെയാണു താമസിക്കുന്നത്. അതിന്റെ വലിയ ജാലകത്തിലേക്ക് പച്ചത്തശപുകളുള്ള മാവ് തലനീട്ടി നിൽക്കുന്നുണ്ട്.

ഒരു ഒരു ടിയിൽ പി എച്ച് ഡി വിദ്യാർത്ഥിയായി ചേർന്നപ്പോൾ ഏറെ അവശ്യകാരുള്ള ആ മുൻ ഭാഗ്യത്തിന് സാരയ്ക്കു കിട്ടി. കാണാറുള്ളത് മികവാറും ആ മുൻഡിയിൽ വെച്ചായതിനാൽ ‘തങ്ങളുടെ കൊച്ചു വീട്’ എന്നാണ് നൃഥഞ്ചിനെ താനും സാരയും വിളിച്ചിരുന്നത്.

താനോരികലും സാരയെ ഏന്റെ ഹോസ്റ്റലിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയില്ല. പെൺകുട്ടികളെ അവിടെ കയറ്റാത്ത ചടങ്ങുൾ മാത്രമല്ല അതിനു കാരണം. പെൺകുട്ടികളെ കാണാതെയുണ്ടലുണ്ട് അഥവാകുട്ടികളുടെ മനസ്സ് എനിക്കരിയാമല്ലോ. സാരയോടൊത്ത് നടന്നുചെന്ന് മുൻഡിയിൽ കയറി വാതിലടക്കുന്നത് അവരുടെ മുൻവുകളിൽ ഉള്ള തിരുന്പുന്നതു പോലെയാണ്.

ഹിമാദ്രിയിലേക്ക് തീർച്ചയായും എനിക്കും പ്രവേശനമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അത് കർശനമായി പെൺകുട്ടികൾക്കു മാത്രമുള്ള ഹോസ്റ്റലാണ്. എങ്കിലും, നൃഥഞ്ചാം മുൻഡിയുടെ പുരത്തുള്ള മാവിന് എല്ലാ വർഷവും സ്വാദിഷ്ഠംമായ മാങ്ങകൾ തരുന്നതിനു പുരമേ-നിങ്ങൾക്ക് മോശമല്ലാത്ത ചുരുചുരുക്കുണ്ടെങ്കിൽ -ചില പ്രയോജനങ്ങളുണ്ട്. ആഴ്ചയിൽ ഒരു രാത്രിയെങ്കിലും താന്ത്രിക പിടിച്ചു കയറും. ഓന്നാമത്തെ നിലയുടെ ഉയരത്തിലെത്തിയാൽ താൻ ജാലകത്തിലുടെ നൃഥഞ്ചിൽ കയറുകയും പുലരുന്നതിനു മുമ്പേ ഇരങ്ങിപ്പോകുകയും ചെയ്യും. സാരയ്ക്ക് ഒരു പുരുഷസന്ദർശകനുണ്ടെന്ന് ആരും ഒരിക്കലും കണ്ണഡത്തിയില്ല. തങ്ങളുടെ മുഴുവൻ ഏർപ്പാടും സുന്ദരമായി തന്ന മുഖ്യാട്ടു നീങ്ങാം. തീർച്ചയായും, തങ്ങൾ പിരിയുന്നതു വരെ.

താനും സൗരഭ്യം ഹിമാദ്രിയുടെ പിന്നഭാഗത്തെക്കു നടന്നു. താൻ മേൽക്കുപ്പായം ഉറരിമാറ്റി.

‘അപ്പോൾ ഇങ്ങനെന്നായിരുന്നു നീ-’ സൗരം പറയാൻ തുടങ്ങിയപ്പോഴേക്കും താനവെന്ന തടസ്സപ്പെടുത്തി.

‘ശ്രീ... പതുക്കെ.’

‘അവളുടെ മുറിയേതാണ്?’ സൗരദ്ധ മന്ത്രിച്ചു.

ഞാനവളുടെ ജാലകത്തിനു നേർക്ക് കൈചൂടാൻഡി.

‘നീ വീണാലോ?’

‘ഞാനെന്തെങ്കിൽ തവണ ഇതിൽ കയറിയിട്ടുണ്ട്.’ ഞാൻ ഉല്ലാസത്തോടെ കൈ വീശി.

‘രക്തത്തിൽ ഘൃഷ്ണേശ്വരൻ പ്രേധാനമായോ?’

‘ശാന്തനാക്. എന്നിക്ക് കുഴപ്പമാനുമില്ല.’ ഞാൻ ചുട്ടു പിടിപ്പിക്കാനായി ശരീരം ഇരുവശങ്ങളിലേക്കും വളച്ചു. ഞാൻ മരത്തിന്റെ തായ്ത്തടി കൈകൾ കൊണ്ട് ചുറ്റിപ്പിടിക്കുകയും ഒരു കാൽ ആദ്യത്തെ ചില്ലയിലേക്ക് എടുത്തുവെക്കുകയും ചെയ്തു. മുന്ന് പല തവണ ചെയ്തിട്ടുള്ളതിനാൽ എന്തെ ചലനങ്ങളെല്ലാം അനായാസമായിരുന്നു. മരത്തിനു മുകളിലെത്തിയപ്പോൾ ഞാൻ താഴെ നിൽക്കുന്ന സൗരഭിനെ നോക്കി. തൈങ്കൾ പരസ്പരം മന്ത്രിച്ചു.

‘നീ ഇവിടെത്തന്നെ നിൽക്ക്. ആരെക്കിലും വന്നാൽ ചുമയ്ക്കണം,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘അതു കൊണ്ടെന്തു പ്രയോജനം?’

‘അതു നേരാണല്ലോ. ശരി, ആരെക്കിലും വരുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവരുടെ ശ്രദ്ധ തിരിച്ചു വിട്. നീ അവിടെ നിൽക്കുന്നതിന് എന്തെങ്കിലും കാരണം പറയ്.’

‘എന്തു കാരണം? കോച്ചിങ്ക് കൂസിലെ അദ്ദോഹകന് പെൺകുട്ടികളുടെ ഹോസ്പിറ്റൽ അതിരാവിലെ മുന്നു മണിക്ക് എന്തു കാര്യം?’

‘എന്നിക്കരിയില്ല,’ മുവരത്ത് നിന്ന് ഇലകൾ വക്കണ്ണതു മാറ്റി ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘ഭായ്, നീയിതൊന്നും ചിന്തിച്ചു കാണില്ല.’

‘സാരമില്ല. ആരും വരില്ല,’ ഞാൻ മുകളിലേക്കു നോക്കി. ഏതാനും ഇണ്വുകൾ കൂടി കയറിയതിനുശേഷം ഞാൻ വീണ്ടും സൗരഭിനെ നോക്കി.

‘നാശം. കുഴപ്പമായല്ലോ,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു. സൗരഭിന്റെ മുവം മങ്ങി.

‘എന്ത്?’ സൗരദ്ധ ചോദിച്ചു.

‘താനവർക്കാരു സമ്മാനം വാങ്ങിയില്ല.’

‘ഭായ്, അതാണോ വലിയ കുഴപ്പം?’

‘താനവരളെ വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം കാണുകയാണ്.
അതും അവളുടെ പിറന്നാളിന്. കയ്യിൽ
യാതൊന്നുമില്ലാതെങ്ങനെ?’

‘അവർക്ക് ഒരു ആമസോൻ വഴച്ചു പിന്നീട് അയച്ചു
കൊടുക്ക്. ഇപ്പോൾ ദയവുചെയ്ത് മുകളിലേക്ക് കയറ്. വേഗം
കാര്യം അവസാനിപ്പിക്ക്.’

‘സമ്മാനമില്ല, കേയ്ക്കില്ല, നാശം,’ കൈകകൾ കൊണ്ട് ഉടൽ
മുകളിലേക്കു തളളിക്കാണ് താൻ പിറുപിറുത്തു. ശാരീരികക്ഷമത താഴേക്കു പോയത് എന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടു.
ധൽഹി ഷൈലേട്ടിയിലെ വോളിബോൾ ക്യാപ്പറ്റനായിരുന്ന
കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന ഉള്ളക്ക് നിലനിർത്താൻ ചന്ദ്ര
ക്ഷാസസ്റ്റിലെ കണക്കു പഠിപ്പിക്കൽ എന്ന സഹായിച്ചിട്ടില്ലെന്ന്
താനുഹിച്ചു. താൻ സാരയുടെ ജാലകത്തിനരികിലെത്തി.
അവർ പതിവുപോലെ അത് അല്ലോ തുറന്നു വെച്ചിട്ടുണ്ട്.

താൻ കൈ നീട്ടി ജാലകം മലർക്കേതെതുരന്നു.
മുറിക്കുള്ളിലെ വിളക്കുകൾ അണ്ണച്ചിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ അവർ
ഉറക്കത്തിലേക്ക് തിരിച്ചു പോയിക്കാണും. അല്ലെങ്കിൽ എന്റെ
അതിശയം വർദ്ധിപ്പിക്കാനായി അവളങ്ങനെ
നടിക്കുന്നതായിരിക്കും. സാരയ്ക്കും എന്ന പോലെ അല്ലോ
കിറുക്കുണ്ട്. അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു എന്നെങ്കിലും പറയാം.
അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം തെങ്ങൾ അടുത്തത്.

താൻ ഓവിലതെത്ത തവണ കയറിയതിനു ശേഷം
മാവിന്റെ കൊമ്പുകൾ വളർന്നിട്ടുണ്ട്. മുമ്പതേതതു പോലെ
മുറിയിലേക്ക് ചാടാതെ താൻ ഒരു കാൽ ജാലകപ്പട്ടിയിൽ
വെച്ചു. ജാലകചുട്ടു കൈ കൊണ്ട് പിടിച്ചിട്ട് താൻ ശേഷിച്ച
ഉടലിനെ മുറിയുടെ ഉള്ളിലേക്ക് തളളിക്കയറ്റി.

‘ഹാപ്പി ബർത്ത്യേ ടു യൂസ് ....’ ജാലകമടക്കുബോൾ താൻ
പതിയെ പാടി. താൻ മുറിയിൽ വിരൽ കുത്തി നടന്നു.
കണ്ണുകൾ പതിയെ ഇരുട്ടിനോട് പൊരുത്തപ്പുടാൻ തുടങ്ങി.
ഹീറ്ററിന്റെ മൃദുവായ മുള്ള് മാത്രം മറുപടിയായി താൻ കേട്ടു.

‘ഹാപ്പി ബർത്ത്ഡേ, പ്രിയപ്പെട്ട സാറാ,’ ഞാൻ അവളുടെ കിടക്കയെക്കരുകിൽ പോയി നിന്ന് പാട്ടു തുടർന്നു. അവളാണ് എന്ന ക്ഷണിച്ചത്. പക്ഷേ, പഴയകാലത്തിലേതു പോലെ പുതപ്പിനുള്ളിലേക്ക് നൃഥിച്ചു കയറി കെട്ടിപ്പിടിക്കുന്നത് സാരയ്ക്ക് ഇഷ്ടമാണോ എന്നറിയില്ല. ഇല്ല, എനിക്ക് അവളെ പുണ്ണരാനാകില്ല. തങ്ങളിപ്പോൾ ഒരുമിച്ചല്ലെന്ന് ഞാൻ എന്നത്തനെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചു.

പക്ഷേ, എന്ന നഷ്ടപ്പെട്ടെന്ന ബോധമുണ്ടെന്ന് അവൾ തന്നെയല്ലോ പറത്തുത്? ഞാൻ ഹോണ്ടുത്ത് അതിലെ ഭോർച്ചു കത്തിച്ചു. വെളുത്ത ഏൽഇഡി പ്രകാശം ഭോർച്ചു ചുണ്ടിയ ഇടത്തെല്ലാം പ്രകാശം നിറച്ചു. സാറ കിടക്കയെന്ന് ഗാധനിന്റെയിലാണു കിടക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു. പുതപ്പു അവളുടെ മുഖം ഏതാണു മുഴുവനായിത്തനെ മുടിയിട്ടുണ്ട്.

‘സാറാ,’ സൗമ്യമായ ശബ്ദത്തിൽ ഞാൻ വിളിച്ചു. അവളെ തെട്ടിക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചില്ല.

‘കേശവാണ്,’ ഞാൻ വിണ്ടും മറ്റിച്ചു.

അവൾ പ്രതികരിച്ചില്ല. ഹോണിലെ ഭോർച്ചിന്റെ സഹായത്തോടെ കിടക്കവിളക്കിന്റെ സ്വിച്ച് ഞാൻ കണ്ടുപിടിച്ചു. ഉറർന്നു വീഴുന്ന പ്രകാശം മുറിയിൽ നിരത്തു. ചന്തമുള്ള കുകുമവർണ്ണപ്പുകൾ നിരത്തെ വെളുത്ത പുതപ്പു പുതച്ച് സാറ കിടക്കയെന്ന് ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

‘ഹേയ്, പിരന്നാൾ കൂട്ടി’ ഞാൻ പറത്തു. ‘ഈതു ഞാനാണ്. നിനക്ക് പിരന്നാളാശംസകൾ പറയാൻ വന്നതാണ്.’

യാതൊരു പ്രതികരണവുമില്ല. ശരി, നല്ല അഭിനയം, അരുമയായത്, ഞാൻ വിചാരിച്ചു. ഞാനവളുടെ മുറിയിൽ ചുറ്റും നോക്കി. കിടക്കയെക്കരികിലുള്ള മേശപ്പുറത്ത് വെള്ളക്കെടലാസിന്റെ കെട്ടുകളുണ്ട്. ചിലപ്പോഴത് അവളുടെ പഠനസാമഗ്രികളാകാം. അവളുടെ ഒഴി ഹോൺ ആകടലാസുകളുടെ മുകളിലുണ്ട്, അത് ചാർജ്ജിനോട് ബന്ധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നതെത്തയും പോലെ തൊട്ടടുത്ത് ജോണർസംസർസ് ബേബി ലോഷനുണ്ട്. എല്ലാ രാത്രിയിലും അവളുടെ മുവത്തും ഉടലിലും പുരട്ടി. എനിക്ക് കുത്തുങ്ങളുടെ മണം പോഴിച്ചു.

‘എയ്, ജോൺസൺ ബേബി,’ താൻ പറത്തു.
‘എഴുനേന്തുകൾ.’

താൻ എന്ന് കൈ പുതപ്പിനു മുകളിലൂടെ അവളുടെ ചുമലിൽവെക്കുകയും പതിയെ കുലുക്കുകയും ചെയ്തു. അവൾ അനങ്ങിയില്ല.

അവളും മദ്യപിച്ചിട്ടുണ്ടാകുമോ? ചിലപ്പോൾ മദ്യലഹരിയിൽ അയച്ച സന്ദേശങ്ങളാകാം അതെല്ലാം. അതുകൊണ്ടാണോ അവഭേദനെ രാത്രി മുറിയിലേക്കു വിളിച്ചത്? പക്ഷേ, അവൾ കാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമായാണല്ലോ പറത്തത്!

അവൾ അഭിനയിക്കുകയാണോ? എന്ന കാൽത്തു നിർത്തിക്കാനുള്ള വഴി? ചോദിക്കാതെ തന്നെ എന്ന അവളുടെ കിടക്കയിലെത്തിക്കാനുള്ള സുതം?

എന്ന് മനസ്സ് വിവിധ സാദ്യതകളുമായി പോരടിച്ചു. ആണായിരിക്കുകയും ഒരു പെൺകുട്ടിയോട് എന്തു ചെയ്യണമെന്ന് തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ചിലപ്പോൾ ദുഷ്കരമാണ്. എന്ന് മനസ്സിന്ന് ഒരു ഭാഗം എന്നോട് ധീരതയോടെ പെരുമാറാനും അതു ചെയ്യാനും അവശ്യപ്പെട്ടു.

അവഞ്ഞാടൊപ്പം കിടക്കയിലേകൾ നൃഥത്തു കയറുക, അവർകൾ പിറന്നാൾ ആശംസകൾ ചുംബനങ്ങളായി നല്കുക, ആ ശബ്ദം പറത്തു.

ശരി, ചുംബകളിൽ വേണമെന്നില്ല, നെറ്റിയിൽ. നെറ്റിയിലെ ചുംബനങ്ങൾ കുഴപ്പമില്ലല്ലോ, അല്ലോ? മറ്റാരു ശബ്ദം പറത്തു.

അരുത്, എല്ലാം നശിപ്പിക്കരുത്. അവൾ നിങ്ങളെ വിളിച്ചു വരുത്തിയതാണ്. കാര്യങ്ങൾ മുന്നോട്ടു പോകുന്നതിന്റെ ഗതിവേഗം അവൾ തീരുമാനിക്കുന്നു, എതിർശബ്ദം, ഒരു രസംകാലി പറത്തു.

നീരസംത്താട താൻ ആത്മനിയന്ത്രണം തിരഞ്ഞെടുത്തുതു. അഭിനയിക്കുകയാണെങ്കിലും അല്ലെങ്കിലും എന്നിക്കവലെ ഉണർത്തണം.

താൻ സാരയുടെ ചുമതൽ കൂടുതൽ ശക്തിയോടെ വീണ്ടും കുലുക്കി. അവൾ ഇളക്കിയില്ല. താൻ അവളുടെ മുവത്തുനിന്ന്

പുത്ത് വലിച്ചു നീക്കി. അവൻ ഗാഡനിദയിലെന്നതു പോലെ നിശ്ചലയായി കിടന്നിരുന്നു.

‘ശരി, സാറാ. ഈനി തമാശ മതിയാക്കു. നിന്നോടു നേരിട്ട് ആശംസകൾ പറയാനാണ് എന്നത്. പിന്നാളാശംസകൾ.’

അവൻ പ്രതികരിച്ചില്ല.

‘നീ എണ്ണിക്കുന്നുണ്ടോ?’ എന്ന ചോദിച്ചു.

ഉത്തരമില്ല.

‘സാറാ. എന്നാണു ചെയ്യേണ്ടതെന്ന് എനിക്കരിയാം. എന്ന നിന്റെ കിടകയിലേക്ക് വീഴാൻ പോകുകയാണ്. അതു നിന്നു ഉണർത്തും,’ എന്ന ശ്രാസമടക്കിപ്പിടിച്ച് ചിരിച്ചു.

അവൻ അപ്പോഴും പ്രതികരിച്ചില്ല. എന്ന കുനിൽത്ത് എനിക്കു കൂടി ഇടമുണ്ടാക്കാൻ അവരെ അല്ലോ തള്ളിമാറ്റി. അവൻകൾ വലിയ ഭാരം തോന്തി.

‘സാറാ’ എന്ന ഉറക്ക ചോദിച്ചു. ‘നിനക്കുന്നെങ്കിലും കുഴപ്പമുണ്ടോ?’

ഈന്നവളുടെ നെറ്റി തോട്ടു. അത് തണ്ണുത്തു മരവിച്ചിരുന്നു. എന്നെ ഹ്യൂദയം ഉച്ചത്തിൽ മിടിക്കാൻ തുടങ്ങി. എന്നൊക്കുഴപ്പമുണ്ട്. ഈന്നവളുടെ മുഖത്തു നിന്ന് പുത്ത് അല്ലോ കൂടു വലിച്ചു നീക്കി. കഴുത്തിൽ ചുവന്നിരുണ്ട് അടയാളങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു.

‘സാറാ,’ എന്ന പറഞ്ഞു. ഈന്നവളുടെ കവിളുകളും കണ്ണുകളും കാതുകളും പെട്ടുന്നു തോട്ടു നോക്കി. എല്ലാം തണ്ണുത്തിരിക്കുന്നു.

‘എഴുന്നേൽക്ക്,’ എന്ന പറഞ്ഞു. ഈന്നവളുടെ മുക്കിലേക്ക് വിരലുകൾ അടുപ്പിച്ചു. എനിക്കൊന്നും അനുഭവപ്പെട്ടില്ല. ആളുകളുടെ നാഡിമിടിപ്പ് നോക്കുന്നതെങ്ങനെയാണെന്ന് ചലച്ചിത്രങ്ങളിൽ എന്ന കണ്ണിടുണ്ട്. എന്ന സാറയുടെ മെലിഞ്ഞതും തണ്ണുത്തതുമായ കൈത്തണ്ട പൊക്കിയെടുത്തു. നാഡി മിടിക്കുന്നില്ല. എതാനും തവണ കൂടി എന്നത് പരിശോധിച്ചു. യാതൊന്നുമില്ല.

സാറ ... മരിച്ചോ?’

എനിക്ക് മനം പിരട്ടൽ തോന്തി. ശുദ്ധവായു വേണമെന്നു തോന്തി. തോൻ എഴുന്നേർക്കുകയും ജാലകം മലർക്കത്തുറക്കുകയും ചെയ്തു. തോൻ താഴോട്ടു നോക്കി. അവിടെ സൗരഭിനെ കാണാം. ഒരു കാലിൽ നിന്ന് മറുകാലിലേക്ക് ഭാരം മാറ്റിച്ചവിട്ടി അവൻ അവിടെ നിൽക്കുന്നുണ്ട്. അവൻ എന്ന കാണുകയും എന്താണു സംഭവിക്കുന്നതെന്നറിയാൻ കൈ വിശുകയും ചെയ്തു. എന്നോട് താഴേക്കു വരാൻ അവൻ ആംഗ്രേസ്തിലുടെ ആവശ്യപ്പെട്ടു. എനിക്ക് പ്രതികരിക്കാനായില്ല. ആശയക്കുഴപ്പത്തിലായ സൗരഭ് ദേശ്യത്തോടെ ഇരുക്കേക്കളും ഉയർത്തിക്കാട്ടി.

തോൻ മുരിയിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു നോക്കി. ഇല്ല, എന്തേന്തും സാറ മരിച്ചിട്ടുണ്ടാകില്ല. അതൊരു ദുഃസ്യപ്പനമായിരുന്നു. തോൻ നിശ്വലാനായി നിന്ന് അവളുടെ ശരീരം തുറിച്ചു നോക്കി. അവൾ ഏതു നിമിഷവും എഴുന്നേറ്റു വരും എന്നു തോനാശിച്ചു.

കീശയിൽ കിടന്ന ഇളക്കുന ഹോൺ എന്ന തെട്ടിച്ചു. സൗരഭ് എന്ന വിളിക്കുകയാണ്. അവൻ കുസ്യതി നിരഞ്ഞതും കളിയാക്കുന്നതുമായ ശബ്ദത്തിൽ സംസാരിച്ചു.

‘ഭായ്, എന്താണവിടെ സംഭവിക്കുന്നത്? നീ പിന്നെയും അക്കേതക്കു പോയി. ഇതേ പെട്ടന് ഭാഗ്യം കൈ വന്നോ? തോനിവിടെ നിൽക്കണ്ണോ അതോ പോകണ്ണോ?’

‘സൗരഭ്,’ അത്രയും പരഞ്ഞിട്ട് തോൻ നിർത്തി.

‘എന്താണ്?’

‘സൗരഭ്, നീ മുകളിലേക്കു വാ.’

‘എന്ത്?’

‘ഒന്നു മുകളിലേക്കു വരു.’

‘നീയെന്തിനാണ് എന്ന നിന്തേ കാമുകിയുടെ, മുൻ കാമുകിയുടെ മുരിയിലേക്കു വിളിക്കുന്നത്?’

‘സൗരഭ്, തോൻ യാചിക്കുകയാണ്, നീ മുകളിലേക്ക് വാ,’ കരച്ചിലിന്തേ വിളുന്നിലെത്തിയ തോൻ പരഞ്ഞു.

എന്തോ കുഴപ്പമുണ്ടന് അവൻ ഉഹിച്ചു.

‘തോൻ മുകളിലേക്കു വരുന്നത് സാറയ്ക്ക് ഇഷ്ടമാകുമോ?’

‘വാ,’ തൊൻ ഹോൺ വെച്ചു. തൊൻ വീണ്ടും ജാലകത്തിന്റെ അടുത്തേക്കു പോയി. അവനെ സഹായിക്കാൻ ഹോൺിന്റെ ഫോൺഡലെറ്റ് തൊൻ മരത്തിലേക്ക് കാണിച്ചു കൊടുത്തു.

അവൻ ചുറ്റും കരളുറപ്പില്ലാതെ നോക്കുകയും മരത്തിൽ കയറാനായി ഒരു കാലുയർത്തുകയും ചെയ്തു. മാവ് കിറുകിറു ശബ്ദമുണ്ടാക്കി. മരങ്ങൾ കുരങ്ങമാർക്കായി രൂപകല്പന ചെയ്യപ്പെട്ടതാണ്. എന്തായാലും അമിതഭാരമുള്ള, തൊല്ലുറുകിലോയുള്ള മനുഷ്യമാർക്കല്ല.

‘സുക്ഷിച്ച്. ഈനി അടുത്ത മരക്കുറ്റിയിൽ ഇടതു കാലു വെക്ക്,’ അവൻ അടുത്തത്തിയപ്പോൾ തൊൻ അടക്കിപ്പിരഞ്ഞു. അത്രയും വൈകിയ രാത്രിയിൽ ആ ബഹളമാന്നും ഭാഗ്യത്തിന് ആരും കേട്ടില്ല.

അവൻ ജാലകത്തിനു കുറുകെ കാൽവെച്ചു. തൊനവനെ അകത്തേക്ക് വലിച്ചു കയറ്റി.

‘എന്താണ് നടക്കുന്നത്, ഭായ്?’ അവൻ ചോദിച്ചു.

തൊൻ ജാലകം വലിച്ചടച്ച് കുറ്റിയിട്ടു.

അവൻ കട്ടിലിൽ കിടക്കുന്നത് സൗരക്കണ്ണ.

‘അവൻ ഉരങ്ങുകയാണോ?’ അവൻ പതിയെ ചോദിച്ചു.
‘നീ ഈതു വരെ അവളെ ഉണ്ടത്തിയില്ലോ?’

‘അവൻ മരിച്ചു,’ തൊൻ പറഞ്ഞു.

സൗരക്ക ഓടി പുറകിലേക്ക് ചാടി.

‘എന്ത്?’ അവൻ അലറി.

‘പതുകൈ! ഈത് പെൺകുട്ടികളുടെ ഹോസ്റ്റലാണ്. ആണുങ്ങളുടെ ശബ്ദം ഈവിടെ കേൾക്കാൻ പാടില്ല.’

‘ശബ്ദത്തിന്റെ കാര്യമാക്കേ പോയി തുലയട്ടു, ഭായ്. നീ എന്തു നരകമാണീ പറയുന്നത്?’ രക്തസമർദ്ദത്തിനോടൊപ്പം ശബ്ദവും ഉയർത്തി സൗരക്ക ചോദിച്ചു.

തൊനവന്റെ കഴുത്തിനു കുത്തിപ്പിടിച്ച് കൈ കൊണ്ട് വായ പോത്തി. അവൻ തരങ്ങി.

‘ദയവായി, മിണ്ടാതിരിക്കു,’ തൊൻ പറഞ്ഞു. ‘നീയെന്ന വട്ടു പിടിപ്പിക്കുന്നു. മിണ്ടരുത്, മനസ്സിലായോ?’

സൗരക്ക തലയാട്ടി. തൊൻ പിടി വിട്ടു.

സൗര്യ സാധാരണ ശബ്ദത്തിൽ സംസാരിച്ചു. അവൻ ചുമയ്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

‘നിനക്കുറപ്പാണോ?’ സൗര്യ ചോദിച്ചു. ‘ചിലപ്പോൾ അവർക്ക് സുവമുണ്ടാകില്ല.’

‘അവൾ പോയി! അവളുടെ ഉടൽ മത്തുപോലെ തന്നുത്തതാണ്. അവൾ ശ്വസിക്കുന്നില്ല. അവളുടെ മുഖം നോക്ക്, എന്ന് പറഞ്ഞു.

അവൻ അവളുടെ കഴുത്തിലെ ചുവന്ന പാടുകൾ ശ്രദ്ധിച്ചു.

‘അവളെങ്ങനെയാണ് മരിച്ചത്?’ അവൻ തീരെ പതുക്കെ ചോദിച്ചു.

‘എന്നിക്കെങ്ങനെയറിയാം? ഇങ്ങനെയാണ് എന്നവളെ കണ്ടത്.’

‘പക്ഷേ, അവൾ ഇപ്പോഴേല്ല നിനക്ക് സന്ദേശമയച്ചത്?,’ മുറിയിൽ അങ്ങോടുമിങ്ങോടും ഉണ്ടി നടന്ന് സൗര്യ ചോദിച്ചു.

‘അതെ,?’ എന്ന് പറഞ്ഞു. എന്ന് എന്ന് ഫോൺ പിന്നുയും തുറന്നു. അതെ, അതൊരു സ്വപ്നമായിരുന്നില്ല. അവളുടെ സന്ദേശങ്ങൾ എന്ന് ഫോണിലുണ്ട്. അവൾ എന്ന കാണാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. സാറ പരിക്കാനിരിക്കുന്ന കണ്ണരയിൽ എന്ന ഇരുന്നു. ഉരങ്ങുന്ന കുഞ്ഞിന്റെതു പോലെ ശാന്തമായ അവളുടെ മുഖം എന്ന് പരിശോധിച്ചു. എന്ന് ജീവിതത്തിന്റെ പ്രണയിനി മരിച്ചിരിക്കുന്നു. തെട്ടുലിന്റെ ആഴത്താൽ എന്നിക്ക് വേദന അറിയാൻ കഴിത്തില്ല.

‘നമ്മളെന്തു ചെയ്യും?’ സൗര്യ ചോദിച്ചു.

‘യാതൊരുഹവുമില്ല,’ എന്ന് പറഞ്ഞു. ‘പക്ഷേ, എവിടെയെക്കിലും ഒന്നിരിക്ക്. നിന്നു നടത്തം എന്ന അസുസ്ഥനാക്കുന്നു.’

‘എന്ന് അങ്ങെയറ്റം ഭയചകിത്തനാണ്,’ സൗര്യ പറഞ്ഞു. എന്നിക്കും ഭയം തോന്തി. പക്ഷേ, എന്നവനെ പോലെ വികാരവിക്ഷുഖ്യനായില്ല. ആരക്കിലുമൊരാൾ ചിന്തിക്കണമല്ലോ.

‘എന്ന് ഇതിനു മുമ്പൊരിക്കലും മൃത്ശരീരം കണ്ടിട്ടില്ല,’ എന്ന് മൃത്ശരീരങ്ങളുടെ കുടൈയാണ് എപ്പോഴും എന്നതു പോലെ സൗര്യ പറഞ്ഞു. ‘ഭായ്, എന്തെങ്കിലും ചെയ്യ്.’

‘വായടക്ക്, സൗര്യ്. താൻ എന്തു ചെയ്യണമെന്ന്
ആലോച്ചിക്കുകയാണ്. നിനക്ക് എന്തെങ്കിലും
ആശയങ്ങളുണ്ടോ?’

‘ഇല്ല, ഭായ്. നമ്മളിവിടെ വരാനേ പാടില്ലായിരുന്നു. നമ്മുടെ
താമസസ്ഥലത്തെ മദ്യപാനം മതിയായിരുന്നു. ഈതാരു
ഡിക്രമായ ആശയമാണെന്ന് താന്മോഴേ പറഞ്ഞത്തെല്ലോ...’

എന്തേ ചിന്തകൾ തെരിച്ചു കൊണ്ട് അവൻ ഒച്ചയിടുന്നത്
തുടർന്നു. എന്തിനും അവളുടെ മുൻഡിലേക്ക് വരുന്നതിൽ
നിന്ന് അവൻ തടയാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് താൻ
അവനെ അഞ്ചു മിനിറു നേരത്തെക്ക് കേഷാഡം പ്രകടിപ്പിക്കാൻ
അനുവദിച്ചു. അതിനുശേഷം, പ്രധാനമായും തളർച്ച കൊണ്ട്,
അവൻ മുൻഡിലെ മരം കൊണ്ടുള്ള ചാരുക്കണ്ണരയിൽ
ചെന്നിരുന്നു.

‘നമുക്ക് ആരെയെങ്കിലും വിവരം അറിയിക്കണം,’ താൻ
പറഞ്ഞു. ‘നമ്മുടെ മുമ്പിൽ വേരെ വഴിയില്ല.’

‘എങ്ങനെ?’ സൗര്യ് ചോദിച്ചു. ‘നമ്മൾ ഈവിടെ എന്തു
ചെയ്യുകയായിരുന്നു? ഈ പെൺകുട്ടികളുടെ ഹോസ്റ്റലാണ്.
അതും ഈ നേരത്ത്. മുൻഡിലെ താമസക്കാരിയാകട്ടെ മരിച്ചു
കിടക്കുന്നു.’

‘പിന്ന നമ്മളെന്തു ചെയ്യും? ഓടിപ്പോകണോ?’

‘വെണ്ടി വന്നേക്കും. ഈപ്പോഴും പുരത്ത് ഈരുട്ടാണ്. നമുക്ക്
വന്ന വഴിയേ ഓടിപ്പോകാം.’

താന്ത്രിനെ കുറിച്ച് ആലോച്ചിച്ചു. തെങ്ങെൻ്റെ ഒളിച്ചും
പാതതും പുരത്തുകടക്കുന്നു, വീട്ടിലേക്ക് തിരിച്ചു പോകുന്നു,
ഒന്നും ഒരിക്കലും നടന്നിട്ടില്ലെന്ന് ഭാവിക്കുന്നു. പക്ഷെ, ആ
വഴിക്ക് ചില കുഴപ്പങ്ങളുണ്ട്.

‘അവളെങ്ങനെന്നയാണ് മരിച്ചത്?’ താൻ ചോദിച്ചു.

‘എന്ത്?’

‘സാറ എങ്ങനെന്നയാണ് മരിച്ചത്? ഒരു മണിക്കൂർ മുമ്പ്
അവൻക്ക് ജീവനുണ്ടായിരുന്നു. അവൻ
ആരോഗ്യവതിയായിരുന്നു.’

‘അതൊന്നും എനിക്കരിയേണ്ട, ഭായ്. ഇപ്പോൾ നമുക്കിവിടെ നിന്ന് പുറത്തു കടക്കാം. വേഗം! ’

‘അവർക്ക് അസുവമൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല.’

‘ഉം, അതിന്?’

‘ആദ്ദേഹ അവളെ കൊന്നു.’ ഞാൻ പറത്തു.

സൗര്യം അവന്റെ ഇരിപ്പിടത്തിൽ നിന്ന് പൊങ്ങിപ്പോയി.

‘എന്ത്?’ അവൻ ചോദിച്ചു. ‘ഒരു കൊലപാതകം നടന്നയിടത്താണോ നമ്മൾ? നമുകൾ വേഗം പോകാം, ഭായ്.’

അവൻ ജാലകത്തിന്റെ അടക്കത്തെക്കു പോയി.

‘നമുക്കങ്ങളെന്ന പോകാനാകില്ല, ശോലു. ദയവു ചെയ്ത് അവിടെ ഇരിക്കും. നമുക്കിന്തെ പറ്റി ആലോചിക്കാം.’

കനത്ത ചുവടുകളോടെ അവൻ ചാരുക്കസേരയിലേക്ക് തിരിച്ചു പോയി.

‘എന്തിന് ഇവിടെ നില്ക്കണം? അവസാനം എല്ലാവരും നമ്മളെ കണ്ടത്താണോ? നമ്മളാണിതു ചെയ്തതെന്ന് അവർ കരുതാണോ?’

‘ഓടിപ്പോയാൽ നമ്മളാണിതു ചെയ്തതെന്ന് അവർ തീർച്ചയായും കരുതും.’

‘നമ്മളിവിടെ വന്ന കാര്യം അവരെങ്ങളെന്ന അറിയാൻ?’ സൗര്യം ചോദിച്ചു. അവൻ മുഖത്തെ വിയർപ്പ് തുടച്ചു. ‘പുറത്ത് ഇപ്പോഴും ഇരുട്ടണ്. നമുകൾ പോകാം.’

‘നിന്നകൾ മനസ്സിലാകില്ല. ഈത് വലിയൊരു പ്രശ്നമാണ്. ഏഴേട്ടിയിലെ ഹോസ്റ്റലിൽ ഒരു പിഎച്ച്‌ഡി വിദ്യാർത്ഥി കൊല്ലപ്പെട്ടു. ഈ സ്ഥാപനം മാത്രമല്ല, മുഴുവനും പൊലീസും മാധ്യമങ്ങളും താമസിയാതെ ഇതിനു പുറകേ വരും.’

‘അതുകൊണ്ട്?’ സൗര്യം ചാരുക്കസേരയുടെ കൈകൾ മുറുകെപ്പിടിച്ചു.

‘അവർ കുഴിച്ചു നോക്കും.’

‘ആർക്കു വേണമെങ്കിലും അതു ചെയ്യാമല്ലോ. ക്യാമ്പസിൽ മാത്രം ആയിരക്കണക്കിന് കുട്ടികളുണ്ട്.’

‘പക്ഷേ, പ്രധാനകവാടത്തിലെ കാവൽക്കാരൻ നമ്മളെ ഓർക്കും. ചെക്കപോസ്റ്റിലെ പൊലീസുകാർ എന്ന് ബൈക്കും. നമ്മൾ ക്യാമ്പസിനുള്ളിലേക്ക് കടന്നുന്നും അവർക്കരിയാം.’

‘അതു കൊണ്ടെന്ത്? നമൾ രാത്രി ഒരു സവാരിക്കു വന്നതാണ്.’

‘അവർ മുറിയിൽ വിരലടയാളങ്ങൾ പരിശോധിക്കും. എന്നേന്ത് ജാലകത്തിലുണ്ട്. കിടകയീലും അവളുടെ മുവത്തുമുണ്ട്.’

‘വിരലടയാളം?’ വിളി വെളുത്ത മുവത്തോടെ സൗര്യ ചോദിച്ചു.

‘നിന്നേതിപ്പോൾ ആ കസേരയിലുണ്ട്,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു. അവൻ പെട്ടുന്ന കസേരകയ്യിൽ നിന്ന് പിടിവിട്ടു.

‘ഭായ്, എന്താണു സംഭവിക്കുന്നത്? കുറ്റാന്തേഷണമോ?’ അവൻ എഴുന്നേറ്റു. ‘നമുക്കിതെല്ലാം തുടച്ചതിനുശേഷം പോകാമല്ലോ? എനിക്ക് പോകണം.’

‘നമുക്ക് പോകാനാകില്ല, ശോലു.’

‘നമുടെ ജീവിതം താരുമാരാക്കും.’

‘ഇല്ല, ശോലു. വിരലടയാളം തുടച്ച് ഓടിപ്പോയാൽ നമുടെ ജീവിതം തുലയും.’

‘അപ്പോൾ നമ്മളെന്തു ചെയ്യും?’

‘നമൾ ഇവിടെ നിൽക്കുകയും സത്യം പറയുകയും ചെയ്യും.’

‘നമൾ ഒരു കുപ്പി വിസ്കാൻ കൂടിച്ചേന്നും എനിട് പാതിരാത്രി ബൈക്കോടിച്ചേന്നും ഒരു പൊലീസുകാരനെ കബളിപ്പിച്ചേന്നും പെൺകുട്ടികളുടെ ഹോസ്റ്റലിലേക്ക് രാത്രി നൃഥണ്ടു കയറിയെന്നുമാണോ? നിനക്ക് വട്ടാണോ, ഭായ്?’

‘അതെല്ലാം മോൾം കാര്യങ്ങളാണ്, ശരി തന്നെ. പകുശ, അതൊന്നും നമ്മളെ കൊലപാതകകികളാക്കുന്നില്ല.’

‘കൊലപാതകകികൾ?’ സൗര്യ നിലവിളിച്ചു. ‘നിനക്ക് ആ വാക്ക് പറയാൻ പോലും എങ്ങനെ തോന്തി? നമൾ യാതൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല.’

‘എനിക്കരിയാം. അതുകൊണ്ടാണ് നാമിവിടെ നിൽക്കേണ്ടത്. ഇപ്പോൾ, ആരെയാണ് നാം ആദ്യം വിളിക്കേണ്ടത്?’

ഞാനെന്ന് ഹോൺ കയ്യിലെടുത്തു.

‘ഉറപ്പാണോ? നിനക്കിന് മോൾഡ് ആശയങ്ങളുടെ ദിവസമാണല്ലോ.’

‘നിനക്ക് പോകണമെങ്കിൽ പോകാം, സൗര്യ്,’ താൻ പറത്തു. വഷളായ ഈ അവസ്ഥയുടെ ഭാഗമാകണമെന്നില്ല അവൻ.

‘താനങ്ങനെ പറത്തില്ല, ഭായ്.’

‘താൻ ആത്മാർത്ഥമായി പറത്തതാൻ. എന്തു തന്ന സംഭവിച്ചാലും കുറച്ചു കുഴപ്പങ്ങളുണ്ടാകും. നീ ഇവിടെയുണ്ടാകണമെന്നില്ല.’

‘നമ്മൾ ചെയ്യുന്നതെന്തായാലും ഒരുമിച്ചു ചെയ്യുമെന്ന് മദ്യപിച്ച് ലക്ഷ്യകെട്ട് ഒരു ദിവസം തീരുമാനിച്ചതല്ലോ?’ അവൻ ചോദിച്ചു. താനവനെ നോക്കി. ഒരു മികച്ച സുഹൃത്തുണ്ടാകുന്നത് ഒരു കാമുകിയുണ്ടാകുന്നതിനേക്കാൾ ചിലപ്പോൾ പ്രധാനമാണ്.

‘താൻ നിനെ സ്റ്റേജിക്കുന്നു,’ താൻ പറത്തു.

‘താനും, ഭായ്. നീ ആരെയാണ് വിളിക്കാൻ പോകുന്നത്?’

‘അവളുടെ മാതാപിതാക്കളെ, അവളുടെ കാമുകനെ, പിനെ പൊലീസിനെ.’

‘നമുക്ക് പുറത്തെക്ക് നടന്നാലോ? എന്നിട്ട് കാവൽക്കാരനോട് എല്ലാം പറയാം. അയാൾ ഫോൺ വിളിക്കടു.’

താൻ ദീർഘമായി നിശ്ചയിച്ചു. അവൻ ചിന്തിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

‘മോൾഡ് ആശയമല്ല. പക്ഷേ...’ താനൊന്നു നിർത്തി.

‘പക്ഷേ?’

‘നമ്മൾ നേരിട്ട് അവരെ വിളിച്ചില്ലെങ്കിൽ, നമ്മളിവിടെയുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് അവർ പിന്നിട്ട് കണ്ടത്തുകയും നമ്മളെ സംശയിക്കുകയും ചെയ്യും. നമുക്ക് തന്ന നേരിട്ട് അവരെ വിളിക്കാം. എന്നിട്ട് കാവൽക്കാരനെതേടിപ്പോകാം.’

‘താനെന്ന് ജീവിതത്തിൽ പൊലീസുകാരെ വിളിച്ചിട്ടില്ല,’ സൗര്യ് പറത്തു.

‘താനും. പൊലീസിനെ നമുക്ക് അവസാനം വിളിക്കാം.’

‘മാതാപിതാക്കൾ?’

‘അതും ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. ആദ്യം രഹസ്യവിനെ വിളിക്കാം.’

‘അവൻറെ നമ്പരുണ്ടോ?’

‘ഉംഖ്’, താൻ പറഞ്ഞു.

സാറയിൽ നിന്ന് അകന്നു നിൽക്കണമെന്ന് പറയാൻ അവൻ എന്ന മുന്ന് ഏതാനും തവണ വിളിച്ചിട്ടുണ്ട്. താൻ ആ നമ്പർ സുക്ഷിച്ചിരുന്നു. സാറ എന്ന ഭ്ലോക് ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അവളിലേക്കത്താനുള്ള വഴിയാണേഭ്ലോ അത്. താൻ സമയം നോക്കി. മുന്നു മണി കഴിഞ്ഞ് മുപ്പത്തിയാറു മിനിറ്റ്. താൻ അവൻറെ നമ്പർ ഡയൽ ചെയ്തു. ഫോൺ മുഴങ്ങി. ആരും അതെടുത്തില്ല. അവസാനം തലുശുവിൽ താൻ ഫോൺ കുന്നിയുടെ ശ്രബ്ദസന്ദേശം കേടു. താൻ വിളിക്കുന്ന വ്യക്തി ഇപ്പോൾ ലഭ്യമല്ലെന്നായിരിക്കും അവർ പറയുന്നത്. താൻ വീണ്ടും ശ്രമിച്ചുകൂടിലും പ്രതികരണമൊന്നുമുണ്ടായില്ല.

‘ഉരഞ്ഞുകയായിരിക്കും,’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘അവളുടെ പിതാവിനെ വിളിക്ക്,’ സൗരക്ക് പറഞ്ഞു.

താൻ സഫ്റ്റർ ലോണിന്റെ നമ്പർ ഡയൽ ചെയ്തു. താനയാളോട് എന്തു പറയും? ഹായ്, അക്കിൾ, ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചതിൽ ക്ഷമിക്കണം. താൻ കേശവാണ്. നിങ്ങളുടെ മകളിൽനിന്ന് അകന്നു നിൽക്കാൻ നിങ്ങളെന്നോട് പറഞ്ഞത് ഓർമ്മയില്ല? എന്തായാലും താനവളുടെ മുറിയിലാണ്. അതിരിക്കെടു, അവൾ മരിച്ചു.

‘പറയും,’ സഫ്റ്റർ പറഞ്ഞു. അയാളുടെ ശ്രബ്ദം ഒരേ സമയം ഉറക്കച്ചുടവുള്ളതും ക്രൂദ്ധവുമായിരുന്നു.

‘അക്കിൾ, ഇത് കേശവാണ്.’

‘എനിക്കെന്നിയാം. നിങ്ങൾ സമയം നോക്കിയിരുന്നോ?’

‘മുന്നു മണി കഴിഞ്ഞ് മുപ്പത്തിയെട്ട് മിനിറ്റ്. അക്കിൾ.’

‘നിങ്ങൾക്കെന്തു വേണം?’ അയാൾ ചോദിച്ചു.

‘അക്കിൾ, സാറ...’

‘എന്ത്?’

‘ശ്രീമാൻ ലോൺ, സാറ...’

‘നീ സാറയെ മറക്കണമെന്ന് വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പേ ഞാൻ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നാണ് തോന്തുന്നത്. നിങ്ങൾ പിന്നയും മദ്യപിച്ചിട്ടുണ്ടോ?’

ഞാൻ മദ്യപിച്ചിരുന്നുവെന്നത് നേരായിരുന്നു. എക്കിലും അതിന്റെ ലഹരി മാത്രതു പോയിരുന്നു.

‘അക്കിൾ, ഞാൻ പറയുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കു. അതു വളരെ പ്രധാനമാണ്,’ ചിന്തകൾ പെറുക്കിയെടുക്കാൻ ശ്രമിച്ചു കൊണ്ട് ഞാൻ പറത്തു.

‘എന്താണു കാര്യം?’

എനിക്ക് ആ വാർത്ത പറയാനായില്ല.

‘നിങ്ങൾ സാറയുടെ ഹോസ്റ്റലിലേക്ക് വരാമോ? ഇപ്പോൾ തന്നെ.’

‘എന്ത്? എന്തിന്?’

‘ദയവായി. അതു വളരെ പ്രധാനമാണ്. ഇപ്പോൾ വരു. ഞാനിവിടെയുണ്ട്.’

‘എന്ത്...’

ഞാൻ ഫോൺ താഴെ വെച്ചു. എന്തു കൊണ്ടാണെന്നറിയില്ല, അവളുടെ പിതാവിനോട് സംസാരിച്ചതോടെ കാര്യങ്ങൾ കൂടുതൽ യഥാർത്ഥമായി തോന്തിത്തുടങ്ങി. സാറ മരിച്ചു. അവൾ പോയി. ഈല്ല, എനിക്ക് പൊട്ടിച്ചിതറാനാകില്ല. ഇപ്പോൾ ടട്ടുമാകില്ല. എനിക്ക് ഇന്തിയും ആളുകളെ വിളിക്കാനുണ്ട്.

‘പൊലീസ്,’ ഞാനുറക്കെ പറത്തു. ‘അവരുടെ നമ്പർ?’

‘100?’ സൗരഡ് ചോദിച്ചു.

‘അത് പൊതുവായ നമ്പറാണ്. ഇവിടത്തെ പൊലീസ് സ്റ്റോഷനിലേക്ക് വിളിച്ചാലോ?’

‘നമ്മളെ പിന്തുടർന്നവരെയോ?’ സൗരഡ് ചോദിച്ചു.

‘വായടക്ക്,’ ഞാൻ ഹൃവാസ് വാസ് പൊലീസ് സ്റ്റോഷന്റെ നമ്പർ ശുശ്രീജിൽ നിന്ന് തപ്പിയെടുക്കുകയും അവിടേക്ക് വിളിക്കുകയും ചെയ്തു.

അണ്ണവു മണിയൊച്ചകൾക്കുശേഷം ആരോ ഫോണടുത്തു.

‘ഹൃവാസ് വാസ് പൊലീസ്,’ തളർന്ന ഒരു ശബ്ദം പറത്തു.

‘ഞങ്ങൾ ഒരു കൂറകൃത്യത്തെ കുറിച്ചുള്ള വിവരം പറയാനാണു വിളിക്കുന്നത്,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

സൗരഭ് അസ്യമതയോടെ എന്ന നോക്കി.

‘നിങ്ങൾ എവിടെ നിന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്?’

‘ഹൈഫേറ്റി, ഡൽഹി. ഹിമാദ്രി ഹോസ്പിൽ. നൂറ്റണ്ടാം മുത്തി,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘എന്തു തരം കൂറകൃത്യമാണ്?’ വിരസമായ ഭാവത്തോടെ ആ ശബ്ദം ചോദിച്ചു.

‘കൊലപാതകം. ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയുടെ കൊലപാതകം.’

അപ്പുറത്ത് എന്നോ നിലത്തു വീഴുന്നത് ഞാൻ കേട്ടു.

‘ആരാണ് സംസാരിക്കുന്നത്?’ ഇപ്പോൾ ജാഗരുകമായ ശബ്ദം ചോദിച്ചു.

‘ഈത് കേശവ് രാജ്പുരോഹിത്. നിങ്ങൾക്കായി ഞാനിവിടെ കാത്തിരിക്കും. ഹിമാദ്രി ഹോസ്പിൽന്റെ കവാടത്തിൽ. ഹൈഫേറ്റി, ഡൽഹി.’

‘മരിച്ചതാരാണ്? മരിച്ചയാളുമായി നിങ്ങൾക്കെന്താണു ബന്ധം?’

‘സാറാ ലോൺ. ഞാൻ അവളുടെ സുഹൃത്തും മുൻ വിദ്യാർത്ഥിയുമാണ്.’

‘നിങ്ങൾ അവിടെത്തന്നെ നിൽക്കും. ഞങ്ങൾ ഇപ്പോൾ തന്നെ ഒരു സംഘത്തെ അയക്കാം,’ അയാൾ തിടുക്കത്തോടെ പറഞ്ഞു.

ഞാൻ ഫോൺ വിളി അവസാനിപ്പിച്ചു. സൗരഭ് ഞാനും പരസ്പരം നോക്കി.

‘നമുക്ക് താഴെ പോയിരുന്നാലോ?’ സൗരഭ് ചോദിച്ചു. അവന് എങ്ങനെയെങ്കിലും മുൻഡിൽ നിന്നിരങ്ങാനും മുത്തശരീരത്തിന്റെ അടുത്തു നിന്നു പോകാനും ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു.

‘പോകാം,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു. ഞാനെന്നുനേറ്റ് ഒഴിത്തതും ഇരുണ്ടതുമായ ഇടനാഴിയിലേക്ക് വാതിൽ തുറന്നു. സൗരഭ് മുൻഡിൽ നിന്ന് പുറത്തു കടന്നു. ഞാൻ അകത്തു തന്നെ നിന്നു.

‘ഇനിയെന്ത്? നമുക്ക് പോകാം,’ സൗരഭ് പറഞ്ഞു.

‘നിൽക്ക്. ഒരൊറ്റ മിനുറ്റ്,’ തിരിത്തു നിന്ന് ഞാൻ പറത്തു. ഞാൻ അവളുടെ കിടകയ്ക്കരികിലേക്ക് നടന്നു. ഞാൻ മുന്നാട്ടായുകയും അവളുടെ നെറ്റിയിൽ ചുംബിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു കണ്ണുനീർത്തുള്ളി അവളുടെ തണുത്തു മരവിച്ച നെറ്റിയിലേക്ക് വീണ്ടു.

‘പിറന്നാളാശംസകൾ, സാറാ. ഞാൻ നിനെ പ്രണയിക്കുന്നു.’

സാറ അനങ്ങാതെ കിടന്നു.

‘ഭായ്,’ സൗരഡ് മുറിയുടെ വാതിലിൽ തട്ടി. ‘നമുക്ക് പോകാം.’

‘വരുന്നു,’ ഞാൻ പറത്തു. ഞാൻ നിവർന്നു നിൽക്കുകയും ഓരിക്കൽ കൂടി അവളെ നോക്കുകയും ചെയ്തു. ഞാൻ മുറിയിൽ നിന്ന് പുറത്തിരഞ്ഞി.

അരയായം 6

തെങ്ങൾ ഹിമാദ്രിയുടെ പ്രധാന കവാടത്തിലേക്ക് പടവുകളിരഞ്ഞിച്ചുന്നു. ഹോസ്റ്റലിൽ നിന്ന് തെങ്ങൾ ഇരഞ്ഞിവരുന്നതു കണ്ക് കാവൽക്കാരൻ അന്യാളിപ്പോടെ കസേരയിൽ നിന്ന് ചാടിയെഴുന്നേറ്റു.

‘നിൽക്ക്. നിങ്ങളാരാണ്?’ അയാൾ ചോദിച്ചു.

‘സാഹിബ്,’ തൊൻ പറത്തു. ‘നിങ്ങളോടല്ലോ സംസാരിക്കാനുണ്ട്.’

‘നിങ്ങൾ പെണ്ണകുട്ടികളുടെ ഹോസ്റ്റലിനുള്ളിൽ എന്താണു ചെയ്യുന്നത്?’ അയാൾ ചോദിച്ചു.

‘തെങ്ങൾ പരയുന്നത് കേൾക്കു, സാഹിബ്,’ തൊൻ പറത്തു. ‘ഒരാൾ മരിച്ചു.’

‘എന്ത്?’ തുറന്ന വായയോടെ അയാൾ ചോദിച്ചു.

എനിക്കെന്തെങ്കിലും പരയാനാകുന്നതിനു മുമ്പ് പൊലീസ് വാഹനങ്ങളുടെ സെറിൻ കേടു. ഹുവാസ് വാസ് പൊലീസുകാർ തൊൻ വിചാരിച്ചതിനേക്കാൾ കാര്യപ്രാപ്തിയുള്ളവരാണ്. ഡൽഹി പൊലീസിന്റെ ഒരു മാരുതി ജിപ്പസി ഹോസ്റ്റൽ മുറ്റത്തെത്തതി. ഡൽഹി ഐഎട്ടിയുടെ സുരക്ഷാപരിശോധനാ കാർ അതിന്റെ പുരകേ വന്നു. ജിപ്പസിയിൽനിന്ന് മുന്നു പൊലീസുകാർ പുരത്തിരഞ്ഞി. അതിലെബാരാൾക്ക് തൊപ്പിയും യുണിഫോമിൽ തോൾ മുട്ടകളുമുണ്ട്. സംഘത്തിലെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥനെന്ന് കാഴ്ചയിൽ തോന്തിച്ച അയാൾ തെങ്ങളുടെ അടുത്തേക്കു വന്നു. ടാഗിൽ നിന്ന് തൊന്തയാളുടെ പേരു വായിച്ചു: വികാസ് റാണി. രണ്ടു കോൺസ്റ്റബിളുമാരും നാല്

പെട്ടെന്നടീ സുരക്ഷാ ഉദ്യോഗസ്ഥമാരും അയാളുടെ പുറകിൽ നടന്നു. കാവൽക്കാരൻ എതാണ്ട് താഴെ വീഴാറായി.

‘ആരാൻ കേശവ് രാജ്ഞപുരോഹിത്?’ ഇൻസ്പെക്ടർ റാണ പരുക്കൻ പുരുഷശബ്ദത്തിൽ ചോദിച്ചു.

‘താനാൻ കേശവ്, സാർ,’ കൈ നീട്ടിക്കൊണ്ട് താൻ പറഞ്ഞു. അയാളുൽക്ക് അവഗണിച്ചു.

‘നിങ്ങൾ തങ്ങളെ വിളിച്ചോ?’

‘ഉംഗ്, സാർ’ താൻ പറഞ്ഞു. ‘എൻ്റെ സുഹൃത്ത് സാരാ ലോൺ മരിച്ചു കിടക്കുന്നത് താൻ കണ്ടു. നുറ്റണ്വാം മുറിയിൽ.’

സുരക്ഷാ ഉദ്യോഗസ്ഥമാർ തെട്ടുലോടെ എന്ന തുരിച്ചുനോക്കി.

‘നിങ്ങൾ ആരാൻ?’ അവരിലെബാരാൾ ചോദിച്ചു. ‘വിദ്യാർത്ഥിയാണോ?’

‘പുർവ്വ വിദ്യാർത്ഥി,’ താൻ പറഞ്ഞു. ‘2013 സ്വാച്ച്, കുമയുണ്ട് ഹോസ്പിത്.’

‘2013?’ അയാൾ ചോദിച്ചു. ‘ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഇവിടെ എന്തു ചെയ്യുകയാണ്?’

‘താനവളെ കാണാൻ വന്നതാണ്,’ താൻ പറഞ്ഞു. ‘അവളുടെ പിന്നാളാണ്.’

‘പക്ഷേ, നിങ്ങൾക്ക് പെണ്ണകുട്ടികളുടെ ഹോസ്പിറ്റലിലേക്കു വരാൻ എങ്ങനെ കഴിത്തു?’ അയാളുടെ ശബ്ദം കൂടുതൽ ഉച്ചതിലായി.

‘നമുക്ക് നേരം കളയാതെ മുതങ്ങേഹം പരിശോധിക്കാം,’ ഇൻസ്പെക്ടർ റാണ പറഞ്ഞു.

കോൺസൾവിൽ ഒരു തുവാല ഉപയോഗിച്ച് സാരയുടെ മുറിയുടെ വാതിൽ തുറന്നു.

‘ശ്രദ്ധിച്ച്,’ ഇൻസ്പെക്ടർ റാണ പറഞ്ഞു. ‘അവിടെ വിരലടയാളങ്ങളുണ്ടാകും.’

സൗരഭും തൊന്തും പരസ്പരം നോക്കി. അവർ വാതിലിന്റെ കൈപ്പിടിയിൽ കണ്ണഭത്താവുന്ന ഏക വിരലടയാളങ്ങൾ തങ്ങളുടേതായിരിക്കും.

പൊലീസ് മുറിയിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചു. സാറ്, സാരയുടെ ശരീരം, പുത്പും നീക്കിയ നിലയിൽ അവിടെ കിടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. മുറിയിലെ വൈദ്യുതവിളക്കുകൾ പ്രകാശിക്കുന്നുണ്ട്.

‘ഓനിലും തൊടരുത്,’ ഇൻസ്പെക്ടർ റാണി മുന്നറിയിപ്പു നൽകി.

തങ്ങൾ എല്ലാം തൊടുകഴിഞ്ഞു, ഇൻസ്പെക്ടർ, എന്നു തൊന്ത് പരയാനാഗഹിച്ചു. കോൺസ്ലിഷ്മാരിലെബാരാൾ മുതദേഹത്തിന്റെ ചിത്രങ്ങൾ ഹോണിൽ പകർത്തി. ഒന്ദ്രോഗിക ഹോട്ടോഗാഹർ ആ നേരം കെട്ട നേരത്ത് ലഭ്യമല്ലാത്തതിനെ കുറിച്ച് അയാൾ എന്തോ പിരുപിരുത്തു.

ഇൻസ്പെക്ടർ റാണി കിടയ്ക്കരികിലേക്ക് നടന്നു. അയാൾ സാരയുടെ കഴുത്തു പരിശോധിച്ചു.

‘ആത്മഹത്യയ്ക്ക്. ആരോ കഴുത്തു തെരിച്ചതാണ്.’

തുറന്ന വാതിലിലുടെ അകത്തു കയറിയ തണ്ണുത്ത കാറ്റ് ആ വാക്കുകളോട് ഇടകലർന്നു. സുരക്ഷാ ഉദ്യോഗസ്ഥമാരിലെബാരാൾ വീണ്ടും സംസാരിക്കുന്നതു വരെ എല്ലാവരും നിബൃംഖിച്ചരായി.

‘ഇതെങ്ങനെ സംഭവിച്ചു, ലക്ഷ്മൻ?’ കാവൽക്കാരനോട് അയാൾ ചോദിച്ചു. കാവൽക്കാരൻ ലക്ഷ്മൻ കൈകൾ കൂപ്പി.

‘അറിയില്ല, സാഹിബ്.’

‘ആരെകിലും അകത്തെക്കു വരുന്നത് നിങ്ങൾ കണ്ണാ?’ സുരക്ഷാഉദ്യോഗസ്ഥൻ കാവൽക്കാരനു നേരെ കുറച്ചു.

‘ആരെയും കണ്ടില്ല. തൊന്ത് മുഴുവൻ നേരവും അവിടെത്തന്നെയുണ്ടായിരുന്നു.’

‘നിങ്ങൾ എപ്പോഴെങ്കിലും ഉരങ്ങുകയോ ജോലിസ്ഥലത്തു നിന്നു പോകുകയോ ചെയ്തോ?’ തന്റെ ആധിപത്യം വീണ്ടുക്കാനും താൻ കാര്യം ഗൗരവമായെടുത്തിട്ടുണ്ടന് പൊലീസുകാരെ കാണിക്കാനും അയാൾ അടുപാസിച്ചു.

കാവൽക്കാരൻ നിഷേധഭാവത്തിൽ തലയാട്ടി. അയാളുടെ ഉടൽ തന്മുപ്പു കൊണ്ടല്ലെങ്കിലും ചുരുങ്ങുന്നതു പോലെ തോന്തി.

‘നേരു പറയണം. എനിക്ക് പ്രവേശനകവാടത്തിലെ സിസി ടിവി ദ്വശ്രദ്ധിച്ച് പരിശോധിക്കാനാകുമെന്ന് നിങ്ങൾക്കാണ്ടിയാമല്ലോ.’ സുരക്ഷാ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ പറഞ്ഞു.

സുരക്ഷാ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ കുറുത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞു മാറേണ്ടതുണ്ട്. അയാളുടെ സുരക്ഷാ മേൽനോട്ടത്തിനു ശേഷവും ആരോ അകത്തു കയറുകയും ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയെ കൊല്ലുകയും ചെയ്തതല്ലോ.

‘ഇല്ല, സാഹിബ്. ഞാൻ ഉണ്ടാനു തന്ന ഇരിക്കുകയായിരുന്നു,’ ലക്ഷ്മൻ പറഞ്ഞു.

‘എനിട്ടുങ്ങെന്നയാണ് രണ്ട് ആഞ്ഞുങ്ങൾ ഇതിനകത്തു കടന്നത്?’ സഖരഭിനെയും എന്നെയും ചുണ്ഡിക്കാട്ടി സുരക്ഷാ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ചോദിച്ചു. ലക്ഷ്മൻിന് യാതൊന്നും പറയാനുണ്ടായിരുന്നില്ല. സുരക്ഷാ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ അയാളുടെ ചെകിട്ടത്തട്ടിച്ചു. പൊലീസുകാർക്കു മുമ്പിൽ അയാൾക്ക് തന്റെ അധികാരം തെളിയിക്കേണ്ടതുണ്ടന് ഞാനുഹിച്ചു.

‘നിർത്തത്,’ ഇൻസ്പെക്ടർ റാണ പറഞ്ഞു. ‘തങ്ങളുടെ ജോലി നിങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതില്ലോ.’

‘ക്ഷമിക്കണം, സർ,’ സുരക്ഷാ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ പറഞ്ഞു. തന്റെ കീഴുദ്യോഗസ്ഥരുടെ മുമ്പിൽ വെച്ച് ശകാരം കേട്ടതിൽ അയാൾക്ക് നാണക്കേടായതു പോലെ തോന്തി. ചിലപ്പോൾ അയാളും പൊലീസിൽ അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥനാകാൻ ആഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടാകാം. വളർന്ന് പൊലീസുകാരനാകാനാണ് എല്ലാവർക്കും ഇഷ്ടം. കുറേ വട്ടമാരുള്ള ഒരു എണ്ണിനീയറിൽ കോളേജിന് കാവൽ നിലക്കുന്നത് ആരും സ്വപ്നം കാണാറില്ല.

‘നിങ്ങൾക്ക് കുറം തടയാനായില്ല. ഇപ്പോൾ അതന്വേഷിക്കാൻ തങ്ങളെ അനുവദിക്കുകയെങ്കിലും ചെയ്യു,’ ഇൻസ്പെക്ടർ റാണ പറഞ്ഞു.

സുരക്ഷാ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ തല താഴ്ത്തി.

‘ക്ഷമിക്കണം, സാർ.’

ഇൻസ്പെക്ടർ റാണി അയാളെ അവഗണിച്ചു. റാണി മുറിയിൽ ചുറ്റി നടക്കുകയും സാരയുടെ ഫോൺ കാണുകയും ചെയ്തു. അയാൾ ചാർജ്ജിന്റെ വൈദ്യുതിയിൽ നിന്നുള്ള ബന്ധം വിടർത്തുകയും ഒരു തുവാല കൊണ്ട് ഫോൺ എടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു കോൺസിലിംഗ് അതു വാങ്ങിച്ചു പാറ്റിക്കു സമ്പിയിലിട്ടു. അയാൾ അവളുടെ മേശപ്പുറത്തെ പട്ടക്കുറിപ്പുകൾ പരിശോധിച്ചു. ‘ബിഗ് ഡാറ്റ മോഡൽ സിമുലേഷൻ’ എന്ന സാരയുടെ പിഎച്ച്യി വിഷയവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സമവാക്യങ്ങൾ അയാൾക്ക് മനസ്സിലായില്ല. അയാൾ അതെല്ലാം മേശപ്പുറത്ത് തിരികെ വെക്കുകയും ജാലകത്തിനു നേരെ നടക്കുകയും ചെയ്തു. അത് കുറ്റിയിട്ടിരുന്നു.

‘ജാലകം അടയ്ക്കു കിടക്കുകയാണ്. കൊലപാതകി വാതിലിലുടെയാണ് അകത്തു കടന്നിരിക്കുന്നത്,’ അയാൾ പറഞ്ഞു.

കുഴപ്പത്തിലകപ്പടാൻ ആഗ്രഹിച്ചില്ലെങ്കിൽ പോലും എന്നിക്ക് സംസാരിക്കേണ്ടി വന്നു.

‘സർ, ജാലകം തുറന്നു കിടക്കുകയായിരുന്നു,’ താൻ പറഞ്ഞു. ‘അതിലുടെയാണ് താനും സൗരഭ്യം അകത്തെക്കു വന്നത്. കാവൽക്കാരനെ വിവരമറിയിക്കാൻ താഴേക്കു പോന്നപ്പോൾ തെങ്ങളുൽക്കു കുറ്റിയിട്ടാണ്.’

ഇൻസ്പെക്ടർ എൻ്റെ നേർക്കു തിരിഞ്ഞെന്നു.

‘ശരിക്കും നിങ്ങൾ ആരാണ്? ഈ തടിയന്നോ? എങ്ങനെ, എന്തിന് നിങ്ങൾ ഇവിടെയെത്തി?’

‘സർ, താനെല്ലാം വിശദികരിച്ചു പറയാം,’ താൻ പറഞ്ഞു.

അടുത്ത ഏതാനും മിനിറ്റുകൾ കൊണ്ട് താൻ സൗരഭ്യം താനും അവിടെയെങ്ങനെ എത്തിപ്പെട്ടുന്ന് എല്ലാവരോടും പറഞ്ഞു.

‘അപ്പോൾ താൻ സൗരഭിന്നോട് മുകളിലേക്ക് വരാൻ പറഞ്ഞു. എന്നിട്ട് തെങ്ങൾ പൊലീസിനെ വിളിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു,’ താൻ എൻ്റെ കമ്പ പറഞ്ഞു തീർത്തു.

താൻ എല്ലാവരുടെയും മുഖങ്ങളിലേക്ക് നോക്കി. ആരും അത് വിശ്വസിച്ചതായി തോന്നിയില്ല. സുരക്ഷാ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ

കൊലപാതകത്തെക്കാൾ എൻ്റെ ഡിക്കാരത്തിൽ
പ്രകോപിതനായതുപോലെ തോന്തി.

‘നിങ്ങൾ ഷ്ടൈഫ്രിയിലെ പെൺകുട്ടികളുടെ
ഹോസ്റ്റലിലേക്ക് നൃഥിച്ചു കയറിയോ? അതും പുരത്തു
നിന്മുള്ള ഓരാൾ? നിങ്ങൾ ആരാണെന്നാണ് വിചാരം?’

‘ക്ഷമിക്കണം, സാർ,’ തോൻ പറത്തു. ‘അതൊരു
അബ്യദ്ധമായിരുന്നു. പക്ഷം...’

ഇൻസ്പെക്ടർ റാണ എൻറിൽ നിന്ന് ഏതാനും ഇണ്വുകൾ
മാത്രമകലെ വന്നു നിന്നു. അനന്തമെന്നു തോന്തിയ
നേരത്തൊളം എൻ തുറിച്ചു നോക്കിയിട്ട് അയാൾ സഖരഭിനു
നേരെ തിരിഞ്ഞു.

‘നിങ്ങളുടെ സുഹൃത്ത് പരയുന്നത് സത്യമാണോ?’

‘അ ... അ ... അതെ, സാർ.’

‘എങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ ശബ്ദം ഇടരുന്നതെന്തിനാണ്?’
ഇൻസ്പെക്ടർ റാണ ചോദിച്ചു.

‘അ ... അ ... അതു പോലെത്തന്നെ, സാർ.’

‘നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും ചേർന്ന് അവളെ കൊന്നിട്ടില്ലെന്ന്
ഉറപ്പാണോ?’ റാണ ചോദിച്ചു. എൻ്റെ കാൽക്കലിശിലുള്ള
മണ്ണിളക്കി മാറുന്നതായി എനിക്കു തോന്തി. തങ്ങളെ അവർക്ക്
സംശയമുണ്ടോ?

‘ഇല്ല, സാർ,’ തോൻ അറിയാതെ പറത്തു പോയി.
‘അമ്മയാണെ സത്യം.’

ഇൻസ്പെക്ടറുടെ കണ്ണുകൾ എൻ്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക്
ചുഴിന്നിരങ്ങി.

‘എല്ലാ കൊലപാതകിയും രക്ഷപ്പെടാൻ അമ്മയെ പിടിച്ച്
ആശയിടും.’

‘ഇല്ല, സർ, പക്ഷം...’ അയാളുടെ ഭാഷാപ്രയോഗങ്ങളിൽ
തോൻ ശരിക്കും തന്ത്രി.

‘വായടക്ക്,’ അയാൾ പറത്തു. അയാൾ
കോൺസ്റ്റബിളുമാരുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു. ‘ഇവരെ പൊലീസ്
സ്റ്റേഷൻിലേക്ക് കൊണ്ടു വാ.’

‘സർ, നിങ്ങൾ-’ തോൻ പറത്തു തുടങ്ങിയെക്കിലും
ഇൻസ്പെക്ടർ റാണ എൻ തടസ്സപ്പെടുത്തി.

‘കാവൽക്കാരൻ’ മൊഴിയെടുക്കു.
പ്രവേശനകവാടത്തിലെ സിസിടിവി ദ്യൂഷ്യങ്ങളും വേണം.
അവളുടെ മാതാപിതാക്കളെ ആരക്കിലും വിവരമറിയിച്ചോ?’

‘ഞാൻ അറിയിച്ചു, സാർ. അദ്ദേഹം വരുന്നുണ്ട്,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

സൗരഭ് വായടച്ചു വെക്കാൻ സുചിപ്പിച്ച് എൻ്റെ കൈ
പിടിച്ചു വലിച്ചു.

ഞാനും സൗരഭും ഓന്നും മിണ്ടാതെ മുലയിൽ
നില്ക്കുന്നോൾ കോൺഗ്ലോബിളുമാരിലൊരാൾ കൂറം നടന്ന
സ്ഥലം അടയാളപ്പെടുത്തുകയും കൂടുതൽ
ചിത്രങ്ങളെടുക്കുകയും ചെയ്തു. പൊലീസുകാർ മുൻകു
ചുറ്റും പരതി. സുരക്ഷാ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ എല്ലാവരെയും
വിളിക്കാൻ തുടങ്ങി.

‘ഇവിടെ എന്താണു സംഭവിക്കുന്നത്? സാറ എവിടെ?’
സഹ്യർ ലോണിന്റെ ശബ്ദം മുൻയിലുള്ള എല്ലാവരെയും
തെട്ടിച്ചു.

സമയത്തിലുടെ യാത്ര ചെയ്യാൻ നല്ല വഴിയാണ് ഇന്ത്യയിലെ
പൊലീസ് സ്റ്റേഷനുകൾ. കമ്പ്യൂട്ടറുകളില്ലാത്ത, ടണ്ണ് കണക്കിന്
മത്തിച്ച ഫയലുകളുള്ള എഴുപതുകളിലെ ഇന്ത്യൻ ജീവിതം
കാണണമെങ്കിൽ ഒരു പൊലീസ് സ്റ്റേഷൻ സന്ദർശിച്ചാൽ
മതിയാകും. തീർച്ചയായും ഹൃവാസ് വാസ് പൊലീസ് സ്റ്റേഷൻ
അല്ലസ്റ്റും ആധുനികത അവകാശപ്പെടാമായിരുന്നു. അവിടെ
തടിച്ച ‘സിആർട്ടി’ മോണിറ്ററുകളുള്ള രണ്ടു കമ്പ്യൂട്ടറുകളുണ്ട്.
തൊണ്ണുറുകളിലെ വിന്റോസ് സോഫ്റ്റ്‌വെയറിലാണ് അവ
ഇപ്പോഴും ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. പൊലീസ് സൗജന്യമായി
പത്ത് ജീവി ഡാറ്റാ കാർഡുകൾ വിതരണം ചെയ്യുന്നതുപോലെ
ഒപ്പതു മണിക്കൂത്തനെ സ്റ്റേഷൻ ആളുകളെക്കാണ്ട് നിരഞ്ഞു
കവിഞ്ഞതിരുന്നു. ഉറക്കച്ചടവും തലേന്നു രാത്രിയിലെ മദ്യവും
എനിക്ക് തലവേദന തന്നിരുന്നു. സ്റ്റേഷനുള്ളിലെ കോലാഹലം
ആ വേദനയെ കൂടുതൽക്കുറച്ചാക്കി.

സൗരഭും ഞാനും പൊലീസ് നിർദ്ദേശിച്ചതു പോലെ വെദ്യേരെ ഇടങ്ങളിലിരുന്നു. തെങ്ങൾ രണ്ടു പേരും ചേർന്ന കളളകമെ മെനയാതിരിക്കാനാണ്ട്. മുറിയിൽ വിവിധ ഇടങ്ങളിലിരുന്നാലും വേണമെക്കിൽ തെങ്ങൾക്ക് വാട്ടിസാപ്പിലുടെ പരസ്പരം ബന്ധപ്പെടാൻ കഴിയാത്തതു പോലെ!

ഞാൻ എന്ന മണിക്കൂറുകൾ കാത്തിരുന്നു. ഇന്റസ്പെക്ടർ റാണി അവസാനം എന്ന അയാളുടെ മുറിയിലേക്ക് വിളിപ്പിച്ചു. ജീർണ്ണിച്ച ആ മുറിയിൽ മേശയ്ക്കും രണ്ടു കസേരയ്ക്കും കഷ്ടിച്ച് ഇടമുണ്ട്.

ഞാൻ അയാളുടെ മുമ്പിലിരുന്ന് കോടുവായിട്ടു. ഒരു കണ്ണ് എന്തെന്നുമെല്ലാപ്പിച്ച് അയാൾ ഫയൽ വായിക്കുന്നത് തുടർന്നു.

‘ഉറക്കം വരുന്നുണ്ടാ?’

‘കുറച്ച്,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘പോയി മുവം കഴുകി വാ.’

‘സാരമില്ല.’

അയാൾ എന്ന കടുപ്പിച്ചു നോക്കി.

‘ഞാൻ പറഞ്ഞതു പോലെ ചെയ്യും’ അയാൾ പറഞ്ഞു. ഞാന്ത് അനുസരിച്ചു. വൃത്തിഹീനമായ കുളിമുറിയിലെ വൃത്തിഹീനമായ ടാപ്പിൽ നിന്നുള്ള വൃത്തിഹീനമായ വെള്ളം ഞാൻ മുവത്തേക്ക് തെറിപ്പിച്ചു. ഞാൻ അയാളുടെ ഓഫീസിലേക്ക് തിരിച്ചു പോയി. തുറുപ്പിച്ചു പിടിച്ച കണ്ണുകളോടെ ഞാൻ വീണ്ടും അവിടെ ഇരിക്കുകയും ചെയ്തു.

‘നിങ്ങളെ പുറത്ത് കാത്തിരുത്തേതണ്ടി വന്നു. മര്റ്റാരു വഴി ലോകപ്പായിരുന്നു. രാത്രി അവിടെ കഴിച്ചു കൂട്ടാൻ നിങ്ങൾക്ക് ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്ന് എന്നിക്കുറപ്പാണ്.’

ഞാൻ അഴികൾക്കു പുറകിൽ നിൽക്കുന്നതും എന്തെന്തു അക്കുന്നമമാർ അതു കണ്ടത്തുന്നതും ഞാൻ സകല്പപിച്ചു. എത്രാരു പൊലീസുകാരനും കഴിയുന്നതിനേക്കാൾ ഉച്ചത്തിൽ അവർ എന്ന നോക്കി ആക്രോശിക്കും. വേണ്ട, ആ വഴി വേണ്ട വേണ്ട.

‘വേണ്ട, സാർ. പുറത്തിരിക്കുന്നതാണു നല്ലത്.’

‘ശരിക്കും നിങ്ങൾ അഴികൾക്കുള്ളിലാണ് കഴിയേണ്ടത്, നിങ്ങൾ അവരെ കൊന്തിട്ടുണ്ടകിൽ.’

‘ഞാൻ കൊന്തിട്ടില്ല, സാർ. നേരായും.’

‘അക്കാര്യം ഉറപ്പിക്കാൻ എനിക്കിനിയും തെളിവുകൾ വേണം.’

‘ഞാനവരെ സ്കേഹിക്കുന്നു, സാർ. നിങ്ങൾക്ക് ഉള്ളവിക്കാവുന്നതിലുമപ്പുറം. സാറ എൻ്റെ മുഴുവൻ ലോകമാണ്, മുഴുവൻ ലോകമായിരുന്നു. ഞാനെന്തിന് അവരെ കൊല്ലണം?’

‘അവരെ കിട്ടാത്തതു കൊണ്ടായിക്കുടേ?’

‘ഇല്ല, സാർ. എനിക്കവരെ കിട്ടിയിരുന്നു. അവൾ തന്ന എനിക്ക് സന്ദേശമയച്ചു.’

ഞാനെന്റെ ഫോൺ അയാൾക്ക് കൈമാറി. അയാൾ സാറയുമായുള്ള എൻ്റെ അവസാനത്തെ വാദ്ധസാപ്പ് ചാറ്റ് വായിച്ചു.

‘എൻ്റെ ബാച്ചിലെ ആരോടെക്കിലും ചോദിക്കു. സാറ തന്ന തിരിച്ചു വരാൻ ആഗ്രഹിച്ചാൽ അതെനിക്ക് എത്ര വലിയ കാര്യമാക്കുമെന്ന് അവർ നിങ്ങളോടു പറയും,’ ഞാൻ പറത്തു.

ഇൻസ്പെക്ടർ ചാറ്റിലുടെ ഏതാനും തവണ മേലോട്ടും താഴോട്ടും കടന്നു പോയി. ഞാൻ സംസാരം തുടർന്നു.

‘ഞാൻ പൊലീസിനെ വിളിച്ചു, സാർ. ഞാൻ അവളുടെ പിതാവിനെ വിളിച്ചു. ഞാൻ അവളുടെ കാമുകനെ പോലും വിളിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.’

‘നിൽക്ക്. കാമുകൻ?’ അയാൾ എന്ന തടസ്സപ്പെടുത്തി.

‘അതെ, രാഖു. അയാൾ ഫോൺടുത്തില്ല. നേരം ഏറെ വൈകിയിരുന്നു. അയാൾ ഹൈദരാബാദിലാണ് താമസിക്കുന്നത്.’

‘അയാളുടെ നമ്പർ തരു.’

‘എൻ്റെ ഫോൺിലുണ്ട്, രാഖു വൈക്കേണ്ടിംഡ്.’

രജുവിനെ ബന്ധപ്പെടാനുള്ള വിവരങ്ങൾ ഇൻസ്പെക്ടർ എഴുതിയെടുത്തു. ഒരു കോൺസൾബിശ് വാതിലിനടുത്തെക്ക് വന്നു.

‘സാറാ ലോൺിന്റെ പിതാവ് മൃതദേഹം വീട്ടിലേക്കു കൊണ്ടു പോയി,’ കോൺഗ്രസ്സിലീൻ പറഞ്ഞു.

‘നാശം! ഇതു പെട്ടെന്നോ?’ ഇൻസ്പെക്ടർ റാണിരാഷനായി കാണപ്പെട്ടു.

‘അയാൾ ഒരു വൻ തോക്കാണ്. ചിലപ്പോൾ അയാൾ തന്റെ ബന്ധങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചു കാണും,’ കോൺഗ്രസ്സിലീൻ പറഞ്ഞു.

‘എവിടെയാണ് അവളുടെ മാതാപിതാക്കൾ താമസിക്കുന്നത്?’

‘വെണ്ണുന്തെ ശ്രീനിന്ന്. ഡൽഹിയുടെ അതിർത്തിയിലെ ശ്രീവ്രപ്തിമയുടെ അടുത്ത്,’ കോൺഗ്രസ്സിലീൻ പറഞ്ഞു.

‘പണക്കാരിപ്പുണ്ടകുട്ടി,’ ഇൻസ്പെക്ടർ ചുണ്ടു കോട്ടി. ‘പോറ്റുമോർട്ടത്തെക്കുറിച്ച് അവരോട് സംസാരിക്കു.’

‘താൻ അതിനു ശ്രമിച്ചു. പക്ഷേ, അയാൾ സമ്മതിച്ചില്ല. അയാൾ അങ്ങങ്ങളാം അസ്യസ്ഥനാണ്,’ കോൺഗ്രസ്സിലീൻ പറഞ്ഞു. ‘സാർ, ഈ മുസ്ലീങ്ങളെ അറിയാമല്ലോ. അവരുടെ മതം മൃതശരീരങ്ങൾ കീറിമുറിയ്ക്കാൻ അനുവദിക്കുന്നില്ലതേ. നമ്മൾ കൂടുതൽ സമർദ്ദം ചെലുത്തിയാൽ കൂടുതൽ നാടകീയരംഗങ്ങളുണ്ടാകും.’

‘പക്ഷേ, ശവപരിശോധന നടത്താതെ നമ്മളെങ്ങനെ ഈ കേസ് തെളിയിക്കും?’ ഇൻസ്പെക്ടർ റാണി അലറി.

കോൺഗ്രസ്സിലീൻ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. അയാളുടെ അവിടെനിന്നു പോകാനുള്ള സുചനയായി എടുത്തു.

കോൺഗ്രസ്സിലീൻ പോയതിനു ശേഷം റാണി എന്തെന്തെങ്കു തിരിഞ്ഞു.

‘നിങ്ങൾ അവളെ പ്രണയിച്ചു. എന്നിട്ടുമെന്താണ് സകടം തോന്നാത്തത്?’ റാണി ചോദിച്ചു.

‘എനിക്കരിയില്ല, സാർ,’ താൻ പറഞ്ഞു. ‘അവൾ പോയെന്ന് അറിയാമെങ്കിലും എനിക്കെത്ത് വിശ്വസിക്കാനാകുന്നില്ല. അംഗീകരിക്കാൻ ആകുന്നില്ല. താൻ ഉടനെ ഉറക്കത്തിൽ നിന്നുണ്ടുമെന്നും അപ്പോൾ...’

‘അതു സംഭവിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സാറാ ലോൺ മരിച്ചു. നിങ്ങൾ അവളെ കൊന്നതായിരിക്കാം. നിങ്ങൾ

കുറക്കുത്തും നടന്ന സ്ഥലത്തുണ്ടായിരുന്നു. നന്നായി മദ്യപിച്ച്...’

‘അരല്ലു, സാർ. അതങ്ങെന്നയല്ല.’

‘കാമുകിയെ നഷ്ടപ്പെട്ട മുൻകാമുകനാണു നിങ്ങൾ. അവൾ നിങ്ങളെള്ളവിളിച്ചു. നിങ്ങൾ ബലം പ്രയോഗിച്ചു. അവളുടെ സമർത്ഥിച്ചില്ല. നിങ്ങൾക്കെത്ത് ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല.’

‘താനങ്ങെനെ ചെയ്തിട്ടില്ലോ,’ താൻ അലറി. പിന്നീട് കുടുതൽ സമചിത്തതയോടെ താൻ പറഞ്ഞു, ‘താൻ പറഞ്ഞതെന്നാണെന്നുവെച്ചാൽ താന്തു ചെയ്തിട്ടില്ല. താനവർക്ക് പിരിന്നാളാശംകൾ നേരാൻ വന്നതാണ്.’

അവസാനം മാനസികസമർദ്ദം എന്ന് അടിപതറിച്ചു. കണ്ണുനീർത്തുള്ളികൾ എന്ന് കവിളിലുടെ ഒഴുകിയിരിങ്ങി. താൻ കരയാൻ തുടങ്ങി. സാറ മരിച്ചു പോയിരിക്കുന്നു. താനവളെ ഇനിയൊരിക്കലും കാണില്ല. താനവളുടെ ശബ്ദം കേൾക്കില്ല. അവർക്ക് സന്ദേശങ്ങളും കാണില്ല. അവളുടെ ‘സ്ത്രീസ്’ കാണാനോ കഴിയില്ല. കഴിഞ്ഞ ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്ക് എന്ന നിലനിർത്തിയിരുന്നത് അതെല്ലാമാണ്. കൂടാതെ, പൊലീസ് താനാണെവളെ കൊന്നതെന്ന് സംശയിക്കുന്നുണ്ട്. ഇപ്പോഴേ തുലഞ്ഞു പോയ എന്ന് ജീവിതത്തിന്ന് ശേഷിച്ച ഭാഗം തടവരയിൽ കഴിച്ചു കുടുണ്ടി വന്നേക്കാം. താൻ കൈകൾ കൂപ്പി.

‘താന്തു ചെയ്തിട്ടില്ലോ, റാണ സാർ. എന്നിക്കെത്ത് ഒരിക്കലും ചെയ്യാനാകില്ലോ.’

‘പിന്ന ആരാണെന്നു ചെയ്തത്? കൂട്ടികളെ പോലെ മോങ്ങുന്നത് നിർത്തത്.’

‘എന്നികരിയില്ലോ,’ താൻ വികാരങ്ങൾ നിയന്ത്രിച്ചു.

ഇൻസ്പെക്ടൂർ ഇന്ത്രകോം കയ്യിലെടുത്തു. മറ്റാരു കോൺസ്ലിഡ് മുറിയിലേക്കു വന്നു.

‘പെൺകുട്ടിയുടെ ഫോൺ?’

‘അത് സുരക്ഷാ പൂട്ടിട എന്നോണാണ്. നമുക്കത്തിന്ന് പാസ്വേഡ് അറിയില്ലോ.’

‘അതിന് ‘ടച്ച് എയി’ ഉണ്ടാകുമല്ലോ, അലോ? തളളവിരലോ മറ്റോ?’

‘ഉംബ്ര, സാർ.’

‘അപ്പോൾ മരിച്ച പെൺകുട്ടിയുടെ കൈ അതു തുറക്കാൻ ഉപയോഗിച്ചു കൂടേ?’

കൊൺറ്റുബിൾ തല ചൊരിഞ്ഞു. ‘ആദ്യമായി അത് സ്വിച്ച് ഓൺ ചെയ്യുന്നോൾ ഒരു സംഖ്യ പാസ് വേഡായി അടിച്ചു കൊടുക്കേണ്ടി വരും, സാർ.’

‘സ്നേഹിയിലെ ഏതെങ്കിലും മണഡൽ അത് ‘സ്വിച്ച് ഓഫ്’ ചെയ്തോ?’

‘ഇല്ലിലും, സാർ. ഫോൺ സ്വിച്ച് ഓഫ് ചെയ്ത് ചാർജ്ജു ചെയ്യാൻ വെച്ചിരുന്നതാണെന്നു തോന്നുന്നു. എന്നിട്ട് സ്വിച്ച് ഓൺ ചെയ്തതായും.’

‘അപ്പോൾ നമുക്ക് ഫോൺ തുറക്കാനാകില്ലോ?’

‘ഇല്ലോ, സർ. അത് അരക്കമുള്ള സംഖ്യയാണ്. തുറക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിൽ പത്തു പ്രാവശ്യം പരാജയപ്പെട്ടാൽ അത് എന്നേന്നുമായി ‘ലോക്’ ആയിപ്പോകും.’

‘ഈ വിവരങ്കെട്ട് ഫോൺ കമ്പനികൾ! സർവ്വീസ് പ്രൊവൈവയറ വിളികൾ. ഫോൺവിളികളുടെ വിശദാംശങ്ങൾ എടുക്കൽ.’

‘എടുത്തു, സാർ.’

ഈ പെൺകുട്ടിയുടെ ഫോണിലേക്ക് ആരക്കിലും വിളിച്ചോ? അത് മണിയടിക്കുന്നുണ്ട്, അല്ലോ?’

‘രണ്ട് മിസ്റ്റർ കോളുകൾ, സാർ. “രഘു കൃഷ്ണ പേ” എന്ന നമ്പിൽ നിന്ന്.’

‘താന്ത്രിക ഇപ്പോൾ തന്ന വിളിക്കാം. കഴിഞ്ഞ രാത്രിയിലെ അയാളുടെ ലെഡേഷൻ, സെൽ ടവറിൽ നിന്നു കണ്ടുപിടിക്കൽ.’

‘തീർച്ചയായും, സാർ,’ കൊൺറ്റുബിൾ പറഞ്ഞു.

ഈസ്റ്റപെക്ടർ എന്ന് നേർക്കു തിരിഞ്ഞു.

‘പുറത്തു നിൽക്കൽ, കേശവ്,’ അയാൾ പറഞ്ഞു. ‘എന്നിക്ക് പ്രാധമികാനേഷണ റിപ്പോർട്ട് വൈകിപ്പിക്കാനാകും. പക്ഷേ, നിങ്ങൾക്ക് ഈ സ്നേഹിൻ്റെ വിട്ടു പോകാനാകില്ലോ.’

‘താൻ സ്നേഹിൻ്റെ വിട്ടു പോകിലും, സാർ. താൻ വാക്കു തരുന്നു.’

‘പുറത്തെത്ത തരയിലുണ്ടാം. ഒരു മുലയിൽ.’

‘ഞാൻ കസേരയിലിരുന്ന് വിശ്രമിക്കാം. പക്ഷേ, സാർ, ഒരു കാര്യം.’

‘എന്താണത്?’

‘നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ രഹസ്യവിനെ വിളിക്കാൻ പോകുകയാണാലോ. ഞാനിവിടയിരുന്ന് അതു കേൾക്കട്ടേ?’

‘എന്തിന്?’

‘അറിയില്ല. ഒരു ജിജ്ഞാസ.’

‘ഓ, നിങ്ങളിപ്പോൾ ഡിറ്റക്ടിവ് ആണോ?’

‘ഞാൻ അവളെ മരിച്ച നിലയിൽ കണ്ടത്തി. എനിക്കവളെ അറിയാമായിരുന്നു. തീർച്ചയായും എനിക്ക് കാര്യങ്ങൾ അറിയാനുള്ള ആഗ്രഹമുണ്ട്. കൂടാതെ, ചിലപ്പോൾ എനിക്ക് നിങ്ങളെ സഹായിക്കാനുമായേക്കും.’

ഇൻസ്പെക്ടർ തോളു വെട്ടിച്ചു; അയാളുൽക്കാരുമാക്കുന്നില്ല. അയാൾ രഹസ്യവിന്റെ നമ്പർ ഡയൽ ചെയ്യുകയും സ്പീക്കറിൽ ഇടുകയും ചെയ്തു.

‘ഹലോ, ഗുഡ്മോൺഡ്,’ ഒരു സ്ത്രീ മറുപടി പറഞ്ഞു. അവളുടെ ശവ്വുട്ടിന് തലയുക്കു ചുവയുണ്ട്.

‘ഹലോ, ശ്രീമാൻ രഹസ്യ വെക്കടേഷുണ്ടോ?’ റാണ ചോദിച്ചു.

‘നിൽക്കു, ഒരു മിനിറ്റ്, ഡോക്ടർ അദ്ദേഹത്തെ പരിശോധിക്കുകയാണ്. ഞാൻ ഫോൺ കൊടുക്കാം. ആരാണ് വിളിക്കുന്നതെന്ന് പറയാമോ?’

‘ഞാൻ ഇൻസ്പെക്ടർ വികാസ് റാണ്. ആരാണു സംസാരിക്കുന്നത്?’

‘നൃസ് ജാനി, സാർ. ഞാനാണ് രഹസ്യവിനെ ഇവിടെ പരിചരിക്കുന്നത്.’

‘എവിടെ?’

‘അപ്പോളോ ആശുപത്രി, സാർ. ഇപ്പോൾ ഫോൺ അദ്ദേഹത്തിനു കൊടുക്കാം.’

അവൾ ആരോടോ തലയുകിൽ സംസാരിക്കുന്നത് തങ്ങൾ കേട്ടു. ഏതാനും നിമിഷങ്ങൾക്കു ശേഷം രഹസ്യം ലൈനിൽ വന്നു.

‘ഹലോ?’

‘ഹലോ. ശ്രീമാൻ രഹ്യ. ഹുവാസ് വാസ് പൊലീസ് ഫോഷനിൽ നിന്നും ഇൻസ്പെക്ടർ വികാസ് റാണയാണ് സംസാരിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾക്ക് സംസാരിക്കാമോ?’

‘ഉംഗ്കു, സാർ.’

‘വാർത്ത അറിഞ്ഞിരുന്നോ?’

‘എന്തു വാർത്ത, സാർ?’

‘നിങ്ങൾക്ക് സാറാ ലോബിനെ അറിയുമോ? നിങ്ങളുടെ ഒരു സുഹൃത്ത്?’

‘എൻ്റെ പ്രതിശുദ്ധവയു്, രഹ്യ പറഞ്ഞു.

‘ഓ, വിഷമമുണ്ട്, ശ്രീമാൻ രഹ്യ. തങ്ങൾ സാറയുടെ മൃതദേഹം അവളുടെ മുറിയിൽ നിന്ന് കണ്ടുതുട്ടു. അവൾ മരിച്ചു്.

ഹോണ്ട് നിപുണ്ടമായി.

‘ശ്രീമാൻ രഹ്യ?’ റാണ ചോദിച്ചു.

‘എന്ത്?’ എതാനും നിമിഷങ്ങൾക്കു ശ്രേഷ്ഠം രഹ്യ ചോദിച്ചു.

‘നിങ്ങളുടെ സുഹൃത്ത്, അല്ലെങ്കിൽ പ്രതിശുദ്ധവയു്-അവളെ മുറിയിൽ മരിച്ച നിലയിൽ കണ്ടത്തി. അവൾ കൊല്ലപ്പെട്ടതാണെന്ന് തങ്ങൾ കരുതുന്നു്.’

‘കാര്യമായി പറയുകയാണോ? ആരാണിൽ? നിങ്ങൾ തന്നെയാണോ അവരെയും പറഞ്ഞയച്ചത്?’ രഹ്യവിന്റെ ശബ്ദത്തിൽ ഭയമുണ്ടായിരുന്നു.

‘ആരെ? ഇത് പൊലീസാണ്. തങ്ങളുടെ കയ്യിൽ അവളുടെ ഹോണ്ടുണ്ട്. നിങ്ങളവർക്ക് രണ്ടു മിന്റ്സ് കോൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഒന്ന് രാവിലെ എടേപ്പതിനാലിലും മറ്റൊര് എടേമുപ്പത്തിരണ്ടിനും.’

രഹ്യ ഹോണ്ടിൽ തപ്പുന സ്വരം കണ്ടു. അയാൾ വീണ്ടും സംസാരിച്ചു.

‘എനിക്ക് കഴിയുന്നില്ല ... ക്ഷമിക്കണം. എനിക്ക് വിശ്വസിക്കാനാകുന്നില്ലു്.’

‘അവളുടെ മാതാപിതാക്കൾ മൃതദേഹം കൊണ്ടു പോയി. നിങ്ങൾക്ക് അവരെ വിളിക്കാം.’

‘ഇപ്പോൾ തന്ന വിളിക്കാം,’ രഹ്യ പറഞ്ഞു. ‘ഈത് ... ക്ഷമിക്കണം, എനിക്ക് സംസാരിക്കാനാകുന്നില്ലു്.’

‘എനിക്ക് മനസ്സിലാകുന്നുണ്ട്. നിങ്ങൾക്കിത്താരു ആശാതമാണ്.’

‘ഈന് സാറയുടെ പിറന്നാളാണ്,’ അധ്യാളുടെ ശ്രാസം ഹോണിലുടെ കേൾക്കാമായിരുന്നു. ‘ഞങ്ങളുടെ വിവാഹം രണ്ടു മാസത്തിനുള്ളിൽ നടക്കുമായിരുന്നു.’

‘വിവാഹം’ എന്ന വാക്ക് എന്റെ നെഞ്ചിൽ വേദനയുണ്ടത്തി. ഞാൻ ദുരേക്കു നോക്കി.

‘ക്ഷമിക്കണം, ശ്രീമാൻ രഹ്യ. നമുക്കവെള്ള തിരിച്ചു കൊണ്ടു വരാനാകില്ല. പക്ഷേ, ആരാണതുചെയ്തതെന്ന് കണ്ണഭത്താൻ പരമാവധി ശ്രമിക്കാം.’

‘സാറയെ ആരേക്കിലും എന്തിന് ഉപദ്രവിക്കണം?’ രഹ്യ ചോദിച്ചു.

‘അവളെ ഉപദ്രവിക്കാൻ സാധ്യതയുള്ള ആരേയെങ്കിലും അറിയാമോ?’

‘കുറച്ചു പേര് മുന്നു ദിവസം മുമ്പ് എന്ന ആക്രമിച്ചു. പണം തട്ടിയെടുക്കാൻ ഇവിടെയുള്ള ഗുണ്ടാസംഘമാണ് അതു ചെയ്തതെന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിച്ചത്.’

‘അണോ? ആർ? എപ്പോൾ?’ ഇൻസ്പെക്ടർ ചോദിച്ചു. അതെല്ലാം എഴുതിയെടുക്കാൻ അയാൾ ഒരു നോട്ടോപ്പുസ്തകമെടുത്തു.

‘മുന്നു ഗുണ്ടകൾ. രാത്രി ഏറെ വൈകിയിട്ട്. സെസബർ സിറിയിലെ എന്റെ ഓഫീസിനു തൊട്ടു മുമ്പിൽവെച്ചാണ് സംഭവം നടന്നത്. അവർ ബൈക്കുകളിൽ വരികയും ഹോക്കി വടികൾ കൊണ്ട് എന്ന അടിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്റെ കാറിന്റെ ജാലകങ്ങൾ അടിച്ചു പൊട്ടിച്ചു. ഞാൻ അലറിക്കരെത്തെത്തു കൊണ്ട് രക്ഷപ്പെട്ടു. അല്ലെങ്കിൽ അവരെന്ന കുടുതൽ ഉപദ്രവിക്കുമായിരുന്നു.’

‘നിങ്ങൾക്ക് പരിക്കുണ്ടോ?’

‘തലയിൽ ഒരു പരിക്കുണ്ട്. കയ്യിൽ ഓവൂം.’

ഇൻസ്പെക്ടർ തിടുകതേതാട കുറിപ്പുകൾ എഴുതിയെടുത്തു.

‘അങ്ങനെയാണോ നിങ്ങൾ ആശുപത്രിയിലായത്?’

‘അതെ. താൻ അപ്പോളോയിലാണ്. അവളുടെ പിറന്നാളിന് അവിടെ എത്തണ്ണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു ... എന്നിട്ടിപ്പോൾ...’ അയാൾ നിർത്തി. തെങ്ങൾ ഫോൺിലുടെ അയാളുടെ തേങ്ങലുകൾ കേട്ടു. രഹസ്യം, ജീവിതത്തിലെ എൻ്റെ ഏറ്റവും വലിയ ശത്രു, കരയുകയാണ്. എന്നിട്ടും എനിക്ക് നന്നായിപ്പോയെന്നു തോന്തിയില്ല. രഹസ്യവിനെ അല്ലെന്നെങ്കിൽ കരയാൻ അനുവദിച്ചിട്ട് ഇൻസ്പെക്ടർ വിഞ്ചും സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി.

‘നിങ്ങൾ അസുസ്ഥനാണെന്നിയാം. താൻ ഇപ്പോൾ ഫോൺ വെക്കുകയാണ്. പക്ഷേ, നമുക്ക് പിന്നീട് സംസാരിക്കേണ്ടി വരും. ടേക്ക് കേൾ.’

ഇൻസ്പെക്ടർ ഫോൺ താഴെ വെച്ചു.

മുന്നു വന്ന പൊലീസുകാരൻ പിന്നെയും വന്നു.

‘സാർ, ഫോൺ റിഭികളുടെ വിശദാംശങ്ങൾ നാളെയേ കിട്ടു. എക്കിലും ശ്രീമാൻ രഹസ്യവിന്റെ ടവർ ലോക്കേഷൻ ഇന്നലെ രാത്രിയിൽ ഹൈദരാബാദ് ആയിരുന്നുവെന്ന് സ്ഥിരീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.’

‘അതെ, അയാൾ അവിടെ ഒരു ആശുപത്രിയിലാണ്,’ റാണ പറഞ്ഞതു. അയാൾ എൻ്റെ നേർക്കു തിരിഞ്ഞതു, ‘പണയപ്പണം പോലെ ദിവസം മുഴുവനും എൻ്റെ ഓഫീസിലിരിക്കാനാണോ ഭാവം? പോ, പോയി പുറത്തിരിക്കും.’

‘തീർച്ചയായും, സർ,’ താൻ മുറിയിൽനിന്ന് പുറത്തിരഞ്ഞാനായി എഴുന്നേറ്റു.

അരധായം 7

കീകൾ! ഹ്ലാഷ്! കീകൾ! കീകൾ! ഹ്ലാഷുകളും ക്യാമർ കീകൾകളും എന്ത് ശ്രദ്ധ ആകർഷിക്കാൻ അലറുന്ന മാധ്യമപ്രവർത്തകരും എന്ത് നില തെറ്റിച്ചു. സാറയുടെ മരണം നടന്ന് ഉച്ചയായപ്പോഴേക്കും ഡൽഹിയിലെ എല്ലാ പ്രസിദ്ധികരണത്തിൽ നിന്നും എല്ലാ ടെലിവിഷൻ ചാനലുകളിൽ നിന്നുമുള്ള റിപ്പോർട്ടർമാർ ഹുവാസ് വാസ് പൊലീസ് സ്ക്രൂഷനിൽ പരന്നിരഞ്ജി. ഏതാണ് മുപ്പതോളം മാധ്യമപ്രവർത്തകർ സ്ക്രൂഷന്തെ കവാടത്തിൽ തടിച്ചു കൂടിയിരുന്നു. ഏതാണു സംഭവിച്ചതെന്ന് തുണ്ടും മുറിയുമായി അവർ തിടപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിച്ചു. ഇൻസ്പെക്ടർ റാണി ആരോടും സംസാരിക്കാൻ തയ്യാറായില്ല. അനുവാദമില്ലാതെ മാധ്യമങ്ങളോട് സംസാരിക്കാൻ ഒരു കോൺസൾബിളിനും ദയവുമില്ല. ഉച്ചയായപ്പോൾ, പൊലീസ് സ്ക്രൂഷനിൽനിന്ന് അല്ലോ ആഹാരം തേടി ഞാൻ പുറത്തിരഞ്ജി. റിപ്പോർട്ടർമാർ എന്ന ആക്രമിച്ചു.

‘നിങ്ങളാണോ കേശവ് രാജ്പുരോഹിത്?’ ഓരാൾ ചോദിച്ചു. ഞാൻ പതിയെ തലയാട്ടി. റിപ്പോർട്ടർമാർക്ക് ഭ്രാന്തു പിടിച്ചതു പോലെ തോന്തി. എന്ത് മുവത്തിന് ഏറ്റവുമടുത്ത് തന്റെ മെക്കു തിരുക്കാൻ ഓരോരുത്തരും തികിത്തിരക്കി.

‘നിങ്ങളാണോ മൃതദേഹം കണ്ടത്?’ മറ്റാരാൾ ചോദിച്ചു.

‘നിങ്ങൾ പെൺകുട്ടികളുടെ ഹോസ്പിറ്റലേക്ക് ഓളിച്ചു കടന്നോ?’ മറ്റാരാൾക്ക് അറിയണം.

‘നിങ്ങൾ അവളുടെ മുൻ കാമുകനാണോ?’ മറ്റാരു ചോദ്യം വന്നു.

സ്തംഭിച്ചു പോയ ഞാൻ എന്തു പരയണമെന്നോ ആരോട് ആദ്യം സംസാരിക്കണമെന്നോ അറിയാതെ വലഞ്ഞു.

‘ദയവായി, എന്ന പോകാൻ അനുവദിക്കു,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു. ‘ഞാൻ യാതൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല, എനിക്ക് യാതൊന്നും അറിയില്ല.’

ഞാന്ത് എന്തിനാണു പറഞ്ഞതെന്ന് എനിക്കരിയില്ല. അത് തീനാളങ്ങളേ ആളിക്കത്തിച്ചു. ചോദ്യങ്ങൾ കൂടുതൽ ഉച്ചതിലുള്ളതും അതിക്രമിച്ചു കയറുന്നതുമായി മാറി.

‘നിങ്ങളാണ് കുറക്കാരനെന്ന് സംശയിക്കുന്നുണ്ടാ?’

‘ഇല്ല,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു, ‘അങ്ങനെയൊന്നുമില്ല. ഞാന്തേന പറഞ്ഞേതാ?’

‘നിങ്ങൾക്ക് സാരാ ലോണുമായി ശാരീരികബന്ധം ഇപ്പോഴുമുണ്ടായിരുന്നോ?’ കട്ടിക്കണ്ണട വെച്ച് ഒരു റിപ്പോർട്ടർ ചോദിച്ചു. എനിക്കയോളുടെ കണ്ണമുഖത്ത് മുഴ്ചി ചുരുട്ടിയിടിക്കാൻ തോന്തി. എനിക്കെന്നെന്നതെന്ന നിയന്ത്രിക്കേണ്ടി വന്നു. പൊലീസ് സ്റ്റോഷനിൽ വെച്ച് ഒരു മാധ്യമപ്രവർത്തകനെ ഇടിക്കുന്നത് എനിക്ക് ഗുണകരമാകില്ല. ഞാൻ പല്ലു തെരിച്ചു.

‘എനിക്ക് പുരത്തിരജ്ഞം. എന്ന പോകാൻ അനുവദിക്കു,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘നിങ്ങൾ സാരാ ലോണിനെ കൊലപ്പെടുത്തിയോ, ശ്രീമാൻ കേശവ് രാജ്പുരോഹിത്?’ കണ്ണട വെച്ച് മാധ്യമപ്രവർത്തനൾ പിന്നെയും ചോദിച്ചു.

‘ഇല്ല,’ ഞാൻ അലറി. മുന്നോട്ടു പോകാൻ കഴിയാത്തതു കൊണ്ട് ഞാൻ പിന്തിരിയുകയും പൊലീസ് സ്റ്റോഷനിനുള്ളിലേക്ക് ഓടിക്കയറുകയും ചെയ്തു. എനിക്ക് വിശ്വസ്യ സഹിക്കാനാകും. ജീവനോടെ കടിച്ചു പരിക്കുന്നത് താങ്ങാനാകില്ല.

ഇൻസ്പെക്ടറുടെ നിർദ്ദേശം അവഗണിച്ച് ഞാൻ സൗരഭിന്നൾ അടുത്തേക്ക് നടന്നു. അവൻ ഒരു മരബെണ്ണിൽ കിടന്ന് മയങ്ങുകയായിരുന്നു. എൻ്റെ തലച്ചോറ് അതിന്റെ പ്രവർത്തനം ഒരോഗ്രികമായി നിർത്തിവെച്ചിരുന്നു. എനിക്ക് സകടമോ ഭയമോ തളർച്ച പോലുമോ തോന്തിയില്ല. എനിക്ക്

സൗരഭിന്നപോലെ

ഉറങ്ങാൻ

കഴിഞ്ഞില്ല.

എനിക്കെതിരെയുള്ള ഭിത്തിയിലെ പൊടി പിടിച്ചു തട്ടിൽ കയറ്റി വെച്ചു ഒരു ടെലിവിഷൻ ഞാൻ കണ്ണു. ഒരു ടെലിവിഷൻ ചാനൽ അതിൽ കാണിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. എതാനും പരസ്യങ്ങൾക്കു ശേഷം ചാനൽ ‘ദ്രോക്കിന് നൃസ്’ എന്നഴുതിക്കാണിക്കാൻ തുടങ്ങി.

‘കർമ്മിരി മുസ്തിം പെൺകുട്ടി ഡൽഹി ഷൈലേറ്റിയിലെ ഹോസ്റ്റലിൽ കൊല്ലപ്പെട്ട നിലയിൽ.’

ഞാൻ കാലഹരണപ്പെട്ട തിരിച്ചറിയൽ കാർധ്യ കാണിച്ചു കടന്ന ചെക്കപോസ്റ്റിന് തൊട്ടുത്തായി, ഷൈലേറ്റിയുടെ കവാടത്തിൽ ഒരു റിപ്പോർട്ടർ നിന്നിരുന്നു.

കവാടത്തിനു പുറത്ത് ഡസനോളം റിപ്പോർട്ടർമാർ നിൽക്കുന്നത് എനിക്കു കാണാമായിരുന്നു. ഡയറക്ടർ സ്ഥാപനത്തിനുള്ളിലേക്ക് മാധ്യമങ്ങൾക്ക് പ്രവേശനം നിഷ്പയിച്ചു കാണും. പ്രധാനകവാടത്തിൽ പതിച്ചിട്ടുള്ള ഷൈലേറ്റിയുടെ മുട്ടയുടെ ദ്വശ്രയങ്ങൾ മാത്രമാണ് ഇടയ്ക്കിടെ കാണിക്കുന്നത്.

ശബ്ദം വളരെ താഴ്ത്തി വെച്ചിരുന്നതിനാൽ ഞാൻ ടിവിയുടെ അടുത്തെതക്കു ചെന്നു. ഒരു ചെവിയിൽ വിരൽ തിരുക്കി റിപ്പോർട്ടർ ലുഡുഡിയോയിലിരിക്കുന്ന അവതാരകൾ അരിജിനൽനോട് സംസാരിച്ചു.

‘അരിജിനൽ, മരിച്ചത് സാറാ ലോൺ ആണെന്നും അവർ ഷൈലേറ്റി ഡൽഹിയിലെ പിഎച്ച്സി വിദ്യാർത്ഥിയാണെന്നും മാത്രമാണ് ഇതുവരെ അറിയാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. ഹിമാദ്രി ഹോസ്റ്റലിലെ നൂറ്റണ്ണം മുറിയിൽ രാവിലെ എതാണ്ക് മുന്നുമണിക്ക് സാരയെ കൊല്ലപ്പെട്ട നിലയിൽ കണ്ടത്തുകയായിരുന്നു. അവളുടെ മുൻകാമുകനും ഡൽഹി ഷൈലേറ്റിയിലെ മുൻവിദ്യാർത്ഥിയുമായ ഓൾഡ് അവർക്ക് പിന്നാളാശംസകൾ നേരാൻ മുറിയിലേക്ക് അതിക്രമിച്ചു കയറുകയും അവളെ മരിച്ച നിലയിൽ കണ്ടത്തുകയുമായിരുന്നു.’

‘ഒരു നിമിഷം,’ കയ്യിൽ ഒരു പേനയും പിടിച്ച് അരിജിനൽ പറഞ്ഞു. ‘അവളുടെ മുൻകാമുകൻ മുറിയിലേക്ക്

അതിക്രമിച്ചു കടന്നനാണോ പറഞ്ഞത്?’

‘അതേ, അരിജിത്ത്. അയാളുടെ പേര് കേശവ് രാജ്പുരോഹിത് എന്നാണ്. അയാൾ അഞ്ചു വർഷംമുമ്പ് എഞ്ചിനീയറിങ്ങ് ബിരുദം പുർത്തിയാക്കിയതാണ്. പഠനകാലത്ത് അയാളും സാറാ ലോണും പ്രണയബദ്ധരായിരുന്നു. സാറ ഡൽഹി കൊള്ളേജ് ഓഫ് എഞ്ചിനീയറിങ്ചിൽനിന്ന് ബിരുദം പുർത്തിയാക്കിയശേഷം പിഎച്ച്യിക്കായി ഡൽഹി ഐഎടിയിൽ ചേരുകയായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് അവൾ ക്യാമ്പസിൽ തന്ന തുടർന്നത്. എന്നിരുന്നാലും കേശവിന്റെയും സാറയുടെയും പ്രണയം വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പേ കഴിഞ്ഞതനാണ് പരിചയക്കാരിൽ നിന്ന് അറിയാൻ കഴിഞ്ഞത്.’

ഞാൻ പ്രശ്നപ്പതനായിരിക്കുന്നു! എന്നക്കുറിച്ച് ടിവിയിൽ സംസാരിക്കുന്നു. പക്ഷേ, ബില്യൺ ഡ്രോളർ ട്രാക്ക് അപ്പുകൾ തുടങ്ങുകയും സിഇഓ മാരാക്കുകയും രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകുകയും ചെയ്യുന്ന ഐഎടി പയ്യമാരെ പോലെയല്ലെന്നു മാത്രം. പ്രശ്നപ്പതിയിലേക്കുള്ള എൻ്റെ അവകാശം പെൺകുട്ടികളുടെ ഹോസ്റ്റലിലേക്ക് അതിക്രമിച്ചു കടന്നതാണ്.

‘മുൻസിപാലിറ്റിയിലേക്ക് അതിക്രമിച്ചു കടന്നതിനെ കുറിച്ച് അല്ലോ വിശദികരിക്കാമോ?’ അരിജിത്ത് ചോദിച്ചു. ‘ആണ് കുട്ടികൾക്ക് ഐഎടിയിലെ പെൺകുട്ടികളുടെ ഹോസ്റ്റലിലേക്ക് പ്രവേശനം ഇല്ലാത്തതാണെല്ലാ?’

‘അതേ, ഡൽഹി ഐഎടിയിൽക്കു പെൺകുട്ടികളുടെ മുൻസിപാലിറ്റിയിലേക്ക് അണുങ്ങലെ കടത്തിവിടാതെ കർശനമായ നിയമമാണുള്ളത്. അതു കൊണ്ടു തന്ന കേശവ് ഒരു മാവിൽ കയറി ജാലകത്തിനുള്ളിലുടെയാണ് സാറയുടെ മുൻകുള്ളിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചത്. നിർഭാഗ്യവശാൽ, ഞങ്ങളെ ക്യാമ്പസിനുള്ളിലേക്ക് കടത്തി വിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടു തന്ന ആ മാവ് നിങ്ങൾക്ക് കാണിച്ചു തരാനാകില്ല.’

തീർച്ചയായും അതോരു നിർഭാഗ്യം തന്ന. രാജ്യത്തിന് ആ മാവ് കാണാൻ കഴിഞ്ഞതില്ല. അതിൽ വളരുന്ന മാങ്ങകളും.

‘തുടർന്നോളു,’ അരിജിൽ ഇടയ്ക്കിട തലയാടി. അയാളുടെ തല ഏകദേശം ഉള്ളിപ്പോരാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു.

“അങ്ങനെ അയാൾ മുറിക്കുള്ളിലേക്ക് കടക്കുകയും അവളെ മരിച്ച നിലയിൽ കണ്ടതുകയും ചെയ്തു. എന്നിടയാൾ പൊലീസുകാരെയും അവളുടെ മാതാപിതാക്കളെയും വിവരമറിയിച്ചു. അങ്ങനെയാണ് അയാൾ പറയുന്നത്.”

‘നിന്നുംശയമായും അത് അയാളുടെ ഭാഷ്യമാണ്. പൊലീസിപ്പോൾ എന്താണു ചെയ്യുന്നത്?’

‘കേശവ് ഹൃവാന്ധ് വാന്ധ് പൊലീസ് സ്റ്റോഷനിലുണ്ട്. അയാൾ പരിഭ്രമത്തിലോ ദേശ്യത്തിലോ ആണ്. തങ്ങൾക്ക് അയാളുടെ ഏതാനും ദ്രുശ്യങ്ങൾ കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്.’

പെട്ടുന്ന ടെലിവിഷൻ തിരുമ്പീലയിൽ താൻ വന്നു. എൻ്റെ ഓരോ ഇണ്ട്യും മനോരോഗിയുടേതു പോലെയായിരുന്നു.

‘ഇല്ല!’ താൻ അലറുകയാണ്. ടിവി പരമ്പരകളിലുള്ളതു പോലെ പോലെ അവർ എൻ്റെ ‘ഇല്ല’ അഞ്ചു തവണ ആവർത്തിച്ചു കാണിച്ചു.

‘ചില കാര്യങ്ങൾ കൂടി പറയാനുണ്ട്,’ റിപ്പോർട്ടർ പറത്തു. ‘കേശവ് രാജ്പുരോഹിത് രാജസ്ഥാനിൽ നിന്നാണെന്നും അയാളുടെ പിതാവ് നമൻ രാജ്പുരോഹിത് മുതിർന്ന ആർഎസ്എസ് അംഗമാണെന്നും കേൾക്കുന്നുണ്ട്. രാഷ്ട്രീയബന്ധങ്ങളുള്ള കൂടുംബമാണ് അയാളുടേത്.’

എന്ത്? എന്തു കൂട്ടിക്കുഴയ്ക്കലാണിത്? താനെന്റെ കടുകൾ തൊട്ടു. എൻ്റെ അച്ചന്മാരെ ഇതിലേക്ക് വലിച്ചിശക്കുന്നതെന്തിനാണ്? താനെന്റെ കീഴെ തപ്പി. ഫോൺ കാണാനില്ല. പൊലീസ് സ്റ്റോഷനിലെ കണ്ണേരയിൽ താന്ത് മറന്നുവെച്ചിരുന്നു. ഭാഗ്യത്തിന് അത് അവിടെത്തനെ ഇരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ആരും പൊലീസ് സ്റ്റോഷനിൽ നിന്ന് മോഷ്ടിക്കില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. വീട്ടിൽ നിന്നുള്ള പത്തു മിന്റ് കോളുകൾ അതിലുണ്ടായിരുന്നു. ചന്ദൻ അരോറയിൽ നിന്ന് നാല്. സൈക്കിൾ ഷീലയിൽ നിന്ന് രണ്ട്-അവർ ചന്ദനു വേണ്ടി വിളിച്ചതാകും. അവരെയെല്ലാം തിരിച്ചു വിളിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് താനെന്റെ പേര് വീണ്ടും ടിവിയിൽ കേടു.

‘അപ്പോൾ പൊലീസ് കേശവ് രാജ്പുരോഹിതിനെ അറിയുക ചെയ്തോ? അയാളുടെ രാഷ്ട്രീയ ബന്ധങ്ങളെ അയാളെ സഹായിക്കുന്നുണ്ടോ?’ അരിജിത്ത് പറത്തു.

എന്താരു നരകം! എന്ന എന്തിന് അറിയുക ചെയ്യണം? എന്ത് രാഷ്ട്രീയ ബന്ധങ്ങളാണ് താനിവിടെ ഉപയോഗിച്ചത്? എന്ത് അച്ചുന്ന ഇതൊന്നും ഒരിക്കലും അറിയരുതെന്നാണ് താനാഗ്രഹിക്കുന്നത്. റിപ്പോർട്ടർ സംസാരിക്കുന്നതു തുടർന്നു.

‘ഇല്ല, അരിജിത്ത്. ഇതു വരെ അറിയുകളോന്നും തന്നെ നടന്നിട്ടില്ല. കേശവ് പൊലീസിനോട് സഹകരിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നോ അയാളെ തടങ്കു വെച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നോ നമുകൾ ഇതു വരെ അറിയില്ല. പൊലീസ് നിരവധി കോൺക്ലിഡുടെ ഈ കൊലപാതകത്തെ കാണുന്നുണ്ടെന്നാണ് അറിയാൻ കഴിഞ്ഞത്. ഹോസ്പിറ്റലിലെ അന്തേവാസികളോട് അവർ സംസാരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്.’

‘പക്ഷേ, അവരെന്താണ് അവളുടെ മുൻ കാമുകനെ അറിയുക ചെയ്യാത്തത്? ഒരാളെ പോലും അവർ അറിയുക ചെയ്യാത്തതെന്താണ്?’ പ്രകോപിതനായ അരിജിത്ത് ചോദിച്ചു.

താൻ ഒരു കുന്തവും ചെയ്യാത്തതു കൊണ്ട്! വാർത്ത വന്ന് പത്തു മിനിറ്റിനുള്ളിൽ ഈ മനുഷ്യന് ആരൈയെക്കിലും അറിയുക ചെയ്യണം. ആ ചോദ്യത്തിനുള്ള റിപ്പോർട്ടറുടെ മറുപടി അരിജിത്തിന്റെ മുൻ കാമുകനെക്കുറിച്ചുള്ള സിദ്ധാന്തത്തെക്കാൾ എരിവും പൂളിയുമുള്ളതായിരുന്നു.

‘നോക്കു, അരിജിത്ത്, നാം മറ്റാരു കാര്യം കൂടി-അത് സ്ഥിരിക്കരിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും-കേൾക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിനൊരു ഭീകരവാദബന്ധം കൂടിയുണ്ടതേ. നിങ്ങൾക്കരിയാമല്ലോ, സാറാ ലോണ് കശ്മീരിയും മുസ്ലീമുമായിരുന്നല്ലോ.’

തീർച്ചയായും. കശ്മീരിയും മുസ്ലീമുമാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾ തീർച്ചയായും ‘നിങ്ങൾക്കരിയാമല്ലോ’ അവസ്ഥയിലാണ്. അതു നിങ്ങളെ ഭീകരവാദ പദ്ധതിൽ തത്ക്ഷണം പ്രതിഷ്ഠിക്കും. നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ, എനിക്ക് ആശ്വാസം പകർന്നു കൊണ്ട്, അരിജിത്ത് എന്ന മരന്നു.

‘ഒരു കശ്മീരി മുസ്ലീം പെൺകുട്ടി ദുരുപാസാഹചര്യങ്ങളിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആശത്തിലുള്ള ഗുഡാലോചനയുടെ

ഭാഗമാണോ ഇത്? ’അരിജിത്ത് ആരോടുനില്ലാതെ ചോദിച്ചു.

‘അത് നമുക്കിപ്പോഴും അരിയില്ല, അരിജിത്ത്,’ റിപ്പോർട്ടർ വിനയത്തോട് പറഞ്ഞു.

എവിടെയും തൊടാത്ത ആ ഉത്തരം അരിജിത്ത് പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചില്ല. അയാൾ ക്യാമറയുടെ അരികിലേക്ക് ആഞ്ഞിരുന്നു. ‘മാന്യരേ, ഇതാ വലിയൊരു വാർത്ത. നിങ്ങളുടെ ഇ ചാനലാണ് ഇ വാർത്ത ആദ്യമായിക്കാണിച്ചിരിക്കുന്നത്.’

അതോരു നൂൺയായിരുന്നു. പൊലീസ് സ്റ്റോഷനിൽ തന്ന മുപ്പതിലധികം റിപ്പോർട്ടർമാരുണ്ട്. എല്ലാവരും ഒരേ സമയത്താണ് വാർത്ത സംപ്രേഷണം ചെയ്തത്.

‘അപ്പോൾ ഒരു ഇടവേളയിലേക്ക് പോകും മുമ്പുള്ള ഒരു വലിയ ചോദ്യം ഇതാണ്’. തന്റെ ജീവിതം ഇ കേസിലാണ് തുങ്ങിക്കിടക്കുന്നതെന്നതു പോലെ ഓരോ വാക്കും കരുതലോടെ ഉച്ചരിച്ച് അരിജിത്ത് പറഞ്ഞു, ‘ഭീകരവാദം ഇന്ത്യയിലെ ഒന്നാംകിട സ്ഥാപനങ്ങളിൽ പോലുമെത്തിയോ?’

രണ്ടായിരം വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ജൂഷിമാരുപയോഗിച്ചിരുന്ന പച്ചമുളികകളിൽ നിന്നുണ്ടാക്കിയ പതഞ്ജലി ടുത്തപേറ്റിന്റെ പരസ്യം കൊലപാതകവാർത്തകൾ പകരം വന്നു. പരസ്യത്തിൽ ജൂഷിമാർ, ടുത്തപേറ്റിലെ ചേരുവകളെ കുറിച്ചാലോചിച്ചിട്ടാണെന്നു തോന്നുന്നു, സമാധാനത്തോടെ ധ്യാനിച്ചു. വാർത്താപരിപാടിയുടെ അവതാരകനിൽ നിന്ന് വ്യത്യന്തമായി പതഞ്ജലിയുടെ ടുത്തപേറ്റ് പരസ്യത്തിലെ അഭിനേതാക്കൾ ശാന്തരായി കാണപ്പെട്ടു. പരസ്യം ബാബാ രാംദേവിന്റെ ചിത്രത്തോടെ അവസാനിച്ചു. ബാബാ രാംദേവിന്റെ പണ്ണിളി അതിനു മുമ്പ് ഇത്രയുമെന്ന സന്ദേശിപ്പിച്ചിട്ടുയില്ല. ചാനൽ സാറയിലേക്ക് തിരിച്ചുപോകാൻ ഞാനാ ഗ്രഹിച്ചില്ല.

തീർച്ചയായും ഞാനന്താണ് ആഗഹിക്കുന്നതെന്ന് ആരും ഗൗണിച്ചില്ല. മിനിറൂകൾക്കും അരിജിത്ത് തിരിച്ചു വന്നു. ഇത്തവണ വന്നത് ‘ആദരണീയമായ പാനൽ’ എന്നയാൾ വിശേഷിപ്പിച്ച എന്തോ ഒന്നുമായിട്ടാണ്. ആറു പേര്-സാമൂഹ്യപ്രമുഖർ, മുൻ പൊലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥർ, ക്ഷർമ്മിൾ

വിഷയ വിദ്യാർത്ഥിൻ്റെ, മുൻ പ്രൈമറേറ്റി പ്രോഫസർ-ഇവരെല്ലാം ടിവി തിരഞ്ഞീലയിലെ ആരു കൊച്ചു ജാലകങ്ങളിൽ ഇരുന്നു. എങ്ങനെന്നുണ്ട് ടിവി ചാനലുകൾ ഇതു ചെയ്യുന്നത്? വിവിധ മേഖലകളിൽ പ്രഗതികരായവരും ചൊരി മാന്ത്രിയിരിക്കുന്നവരുമായ ഇത്രയധികം പേരെ ഇത്രയും വേഗത്തിൽ അവർ നിരതതുന്നതെങ്ങനെന്നുണ്ട്?’

അരിജിത്തിന് മറ്റുള്ളവരുടേതിനേക്കാൾ ഇരട്ടിവലിപ്പമുള്ള സുന്തം ജാലകമുണ്ട്. അയാൾ ചർച്ച തുടങ്ങി വെച്ചു. ‘ചോദ്യം ഇതാണ്, ആദരണിയമായ പാനൽ അംഗങ്ങളേ, ഭീകരവാദം നമ്മുടെ ഓന്നാംകിട സ്ഥാപനങ്ങളിലുമെത്തിയോ? ഈ കേസിൽ ഭീകരവാദത്തിന്റെ നിശ്ചലുണ്ടോ? ഡൽഹിയിൽ ആരും തന്ന സുരക്ഷിതരല്ല എന്നാണോ ഈ കേസ് കാണിക്കുന്നത്?’

‘ഭീകരവാദബേംബരത്തിന്റെ കാര്യം എന്നിക്കരിയില്ല,’ കശ്മീരി ചിന്താക്രമായ മനുഷ്യൻ പരയാൻ തുടങ്ങി. പത്തു രൂപ നാണയത്തിന്റെ വലിപ്പമുള്ള പൊട്ടുകുത്തിയ സാമൂഹിക പ്രവർത്തക അയാളെ താമസിയാതെ ഒച്ചയിട്ടു തോൽപ്പിച്ചു.

‘ഭീകരവാദത്തെക്കുറിച്ച് മറന്നേക്കാൻ! എന്റെ ചോദ്യം എന്താണെന്നു വെച്ചാൽ, അരിജിത്ത്, അവിടുതെ സുരക്ഷാ ഉദ്യോഗസ്ഥർ എന്തു ചെയ്യുകയായിരുന്നു? ഡൽഹിയിലെ പൊലീസുകാർ എന്ത് ചെയ്യുകയായിരുന്നു? ഹുവാസ് വാസ് സന്ധൻ താമസിക്കുന്നയിടമാണ്. ആ ഇടം പോലും സുരക്ഷിതമല്ലക്കിൽ എവിടെയാണ് സുരക്ഷിതം? ഡൽഹി രാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമാണോ അതോ കുറക്കുത്തുങ്ങളുടെ തലസ്ഥാനമോ?’

‘അതു തന്ന! സന്ധൻ പോലും സുരക്ഷിതരല്ലക്കിൽ പൊലീസുകാർ എന്താണു ചെയ്യുന്നത്?’

പൊലീസിന് അന്തേഷ്ടിക്കാനുള്ള അവസരമെങ്കിലും നൽകണമെന്നോ മറ്റൊ മുൻ പൊലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ പറഞ്ഞു. സാമൂഹിക പ്രവർത്തക അയാളുടെ വായ്ദച്ചു. ഏഴുപ്പേറ്റിയിലെ മുൻ പ്രോഫസറാകട്ട യാതൊന്നും തന്ന ഉരിയാടിയില്ല.

‘വരു, റാണ സാർ നിങ്ങളെ വിളിക്കുന്നു,’ ഒരു കോൺസൾബിൾ എന്റെ അടുത്തെക്ക് വരികയും ചുമലിൽ തട്ടി

വിളിക്കുകയും ചെയ്തു.

‘നിങ്ങളുടെ അച്ചുനമമാർ വിളിച്ചിരുന്നു. അവർ നിങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെടാൻ ശ്രമിച്ചു കൊണ്ടെതിരിക്കുകയാണ്,’ റാണി പറഞ്ഞു. അയാളുടെ ശബ്ദം മുമ്പതേതതിനേക്കാൾ ശാന്തമായിരുന്നു

‘ക്ഷമിക്കണം, താൻ ഫോൻ മാറ്റിവെച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു,’ താൻ പറഞ്ഞു. ഏതായാലും താൻ അവരെ കഴിയാവുന്നതു മാറ്റി നിർത്താൻ ആഗ്രഹിച്ചു.

‘അവർ ആഗ്രഹവാരിൽ നിന്ന് യാത്ര തിരിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ഏതാനും മണിക്കൂറുകൾക്കും ഇവിടെയെത്തു.’

‘നാശം,’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘എന്ത്?’

‘ഒന്നുമില്ല.’

‘നിങ്ങളുടെ സുഹൃത്തിനെയും വിളികൾ. നമുക്ക് സംസാരിക്കാം.’

താൻ പുറത്തെക്കു പോയി സൗരഭിനെ ഉണർത്തി. തങ്ങൾ രണ്ടുപേരും ഇന്ത്യൻപെട്ടർ റാണിയുടെ ഓഫീസിലേക്ക് തിരിച്ചു പോയി.

‘ഇതാരു വലിയ കേസാണ്. ദേശീയതലവന്തിൽ തന്ന ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടുന്ന വാർത്തയും,’ റാണി പറഞ്ഞു.

‘എനികൾ അറിയാം, സാർ.’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘എന്ത്? എങ്ങനെ?’

‘താൻ ടി.വി യിൽ കണ്ണു, റിപ്പോർട്ടർമാരെയും കണ്ണു,’

‘ആ റിപ്പോർട്ടർമാരിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കുകയാണ് നിങ്ങളുടെ ആരോഗ്യത്തിനു നല്കുന്നത്.’

‘താൻ അവരോട് സംസാരിച്ചില്ല, സാർ. താൻ ആഹാരം കഴിക്കാൻ പുറത്തിരഞ്ഞിയപ്പോൾ അവർ എന്തു ചുറ്റും തടിച്ചു കൂട്ടി. താൻ അകത്തെക്ക് തിരിച്ചു പോന്നു.’

‘നിങ്ങൾ രാവിലെ മുതൽ എന്തെങ്കിലും കഴിച്ചോ?’

സൗര്യ് ഉത്സാഹത്തോടെ നിഷ്ഠയഭാവത്തിൽ തന്റെ തലയാട്ടി. ഇൻസ്പെക്ടർ ഒരു ശ്രീപാദിയോട് ലഭ്യമുണ്ടാണ് കൊണ്ടുവരാൻ പറഞ്ഞു. അയാൾ രണ്ട് കപ്പ് ചായയും ഉരുളക്കിഴങ്ങ് പക്കാധിയുമായി തിരിച്ചു വന്നു. ഇൻസ്പെക്ടർ തെങ്ങളോട് അതു കഴിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അയാൾ വീണ്ടും സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ എന്ന പതിയെ പക്കാധികൾ കട്ടിച്ചു.

‘നിങ്ങളുടെ അച്ചുന്ന ഏന്നോടു സംസാരിച്ചു. അദ്ദേഹം രാജസ്ഥാനിലെ ആർഎസ്എസിന്റെ പ്രധാന സേവകോ മറ്റൊ ആണെല്ലോ?’

‘സംസ്ഥാനത്തെ പ്രാന്ത പ്രചാരകരിൽ ഒരാൾ.’

‘അതെ. അദ്ദേഹം ദക്ഷിണാധിപാതിയിലെ എപിയോടു സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഹൃവാസ് വാസ് ദക്ഷിണാധിപാതിയി പ്രദേശത്താണു വരുന്നത്.’

റാണയുടെ ഭാവമാറ്റത്തിന്റെയും ചായ-പക്കാധി സൽക്കാരത്തിന്റെയും കാരണം ഇപ്പോഴുന്നിക്കരിയാം. ഇന്ത്യയിൽ അധികാരത്തെ മെരുക്കാനുള്ള എക്കു വഴി കൂടുതൽ അധികാരമാണ്.

‘നിങ്ങളുടെ രാഷ്ട്രീയ ബന്ധങ്ങൾ കാരണം എന്ന നിങ്ങളെ വെറുതേ വിടുകയോന്നുമില്ല. അതെന്ന കൂടുതൽ കർക്കശക്കാരനാക്കും.’ എന്ന് മനസ്സു വായിച്ചതുപോലെ അയാൾ പറഞ്ഞു.

‘തീർച്ചയായും, സാർ. പക്ഷം, തെങ്ങൾ ശരിക്കും നിരപരാധികളാണ്,’ സൗര്യ് പറഞ്ഞു. നേരം പുലർത്തിനു ശേഷം ആദ്യമായാണ് അവൻ സംസാരിക്കുന്നത്.

‘നിരപരാധിത്തിനു മാത്രമേ നിങ്ങളെ സ്വത്രന്തരാക്കാൻ കഴിയും,’ ഇൻസ്പെക്ടർ പറഞ്ഞു. ‘ഈ കേസ് ഇപ്പോൾ ടെലിവിഷൻ കാണിച്ചു കൊണ്ടെങ്കിലിക്കുകയാണ്. പ്രതിയുടെ രാഷ്ട്രീയ ബന്ധങ്ങൾ കാരണം പൊലീസ് കർശന നടപടികൾ എടുക്കുന്നില്ലെന്ന് മാധ്യമങ്ങൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടാൽ, എന്ന കുഴപ്പത്തിലാക്കും.’

എന്ന പ്രതിയാണോ? അല്ല, എന്ന പ്രതിയല്ല. അല്ലല്ലോ?

‘സാർ? പ്രതിയോ?’ അവന്റെപ്പോടെ എന്ന ചോദിച്ചു.

‘നിങ്ങൾ പ്രതിയാണകിൽ എന്നാണു താനുദേശിച്ചത്. സാഹചര്യത്തല്ലിവുകളുണ്ടാലോ. പക്ഷേ, ഭാഗ്യത്തിന് നിങ്ങളെ സഹായിച്ചുകാവുന്ന ചില വിവരങ്ങൾ തങ്ങളുടെ കയ്യിലുണ്ട്.’

‘എന്താണത്?’ താനും സൗരഭ്യം ഏക സ്വർത്തിലും അൽപ്പം വൈകി ‘സാർ’ എന്നു കൂട്ടിച്ചേർത്തും ചോദിച്ചു.

‘ക്യാംപസിലെ രജിസ്റ്ററനുസരിച്ച് നിങ്ങൾ അതിനുള്ളിലേക്ക് എൻപ്പീയിൽഡ് ബൈക്കിൽ കടന്നത് മുന്നേ പതിനാലിനാണ്. അതിനർത്ഥം നിങ്ങൾ സാറയുടെ മുറിയിൽ മുന്നേ ഇരുപതിനു മുമ്പ് എത്തില്ലെന്നാണ്.’

‘അതേ, സാർ. അപ്പോഴാണ് താനെന്തിയത്. എന്ത് ബൈക്ക് ക്യാംപസിൽ ഇപ്പോഴും നിർത്തിയിട്ടിട്ടുണ്ട്.’

‘നിങ്ങൾ അവളുടെ മാതാപിതാക്കാളെ മുന്നേ മുപ്പത്തിയെട്ടിനും പൊലീസിനെ മുന്നേ നാൽപതിനും വിളിച്ചു. തങ്ങൾ മുന്നേ അസ്വത്തിരണ്ടിന് സംഭവസ്ഥലത്ത് എത്തുകയും മുന്നേ അസ്വത്തിനാലിന് മൃതദേഹം കാണുകയും ചെയ്തു.’

‘ശരിയാണ്, സാർ,’ താൻ പറഞ്ഞു. ഇത്രയധികം വ്യത്യസ്ത നേരങ്ങൾ അയാൾ എന്തിനാണ് പരാമർശിക്കുന്നതെന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലായില്ല.

‘അപ്പോൾ നിങ്ങൾ മുന്നേ ഇരുപതിന് അവിടെയെത്തിയെന്നും ഏകദേശം മുന്നേ മുപ്പത്തിയഞ്ചോടെ അവളെ കൊലപ്പെടുത്തിയെന്നും കരുതാം.’

‘താൻ അങ്ങനെ ചെയ്തിട്ടില്ല, സാർ.’

‘വായടച്ചു വെച്ച് താൻ പറയുന്നതു ശ്രദ്ധിക്ക്.’

‘ശരി, സാർ.’

‘അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ അവളെ കൊന്നത് മുന്നേ മുപ്പത്തിയഞ്ചിനാണെന്ന് പറയാം. താൻ മൃതദേഹം കണ്ടതാകട്ടെ മുന്നേ അസ്വത്തിനാലിനും. താനൊരു പ്രേതപരിശോധകനാനുമല്ല, ഏകിലും താൻ ജീവിതത്തിൽ നിരവധി മൃതദേഹങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഇരുപത് മിനിറ്റു മുമ്പ് മരിച്ച മൃതദേഹമായിരുന്നില്ല അത്. അത് ഏറെ തണുത്തതും വിരഞ്ഞലിച്ചതുമായിരുന്നു.’

ഞാൻ ആശ്വാസത്തോടെ നെടുവിൽപ്പിട്ടു.

‘എനിക്കരിയാം, സാർ. ഞാൻ അവിടെ ചെന്നപ്പോഴേക്കും അവൾ മരിച്ചിരുന്നു. തന്നുത്തു വിറങ്ങലിച്ചിരുന്നു.’

‘പ്രേതപരിശോധന നമ്മളെ എറെ സഹായിക്കുമായിരുന്നു. പക്ഷേ. അവളുടെ മാതാപിതാക്കൾ അതിന് അനുവദിച്ചില്ല.’ റാണി വിരലുകൾ കോർത്തു പിടിച്ചു.

‘എന്തുകൊണ്ട്?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘മതപരമായ കാരണങ്ങളാകാം. എന്തു നരകമാണെന്ന് ആർക്കരിയാം? അവൾക്ക് അനുയോജ്യമായ ശവസംസ്കാരം നൽകാൻ തങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്ന് അവർ പറഞ്ഞു. പ്രേതപരിശോധനയിൽ മുത്രേഹം കീറിമുറിച്ച് പരിശോധിക്കുമ്പോൾ. പക്ഷേ, തങ്ങളതിനുശേഷം മുത്രേഹം തുനിക്കെടുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ അവളുടെ മാതാപിതാക്കൾ അതോന്നും തന്നെ വകരവച്ചില്ല.’

സൗരഭ്യം ഞാനും മിണ്ഡാതെയിരുന്ന് അതെല്ലാം കേട്ടു. ഇൻസ്പെക്ടർ വീണ്ടും സംസാരിച്ചു.

‘എന്തായാലും ഞാൻ ഒരു പ്രേതപരിശോധകനെ അങ്ങോട്ടേക്ക് അയച്ചിട്ടുണ്ട്. മുത്രേഹം ബാഹ്യമായി പരിശോധിക്കാൻ അവർ അനുവദിക്കുമെന്നാണു കരുതുന്നത്. അയാൾ എന്തെങ്കിലും കണ്ണത്താതെയിരിക്കില്ല.’

ഇൻസ്പെക്ടർ തന്റെ കുറിപ്പു പുസ്തകം തുറന്നു.

‘കഴുത്തു തെരിച്ച പാടുകളല്ലാതെ മുത്രേഹത്തിൽ മറ്റു പരിക്കുകളില്ല. ലൈംഗിക അതിക്രമമോ മാനഡംഗമോ നടന്നതിന് തെളിവുകളില്ല.’

തങ്ങൾ കോച്ചിൽ സെന്റർിൽ ജ്യാമിതിയും ബീജഗണിതവും ചർച്ച ചെയ്യുന്നതു പോലെ മുത്രേഹങ്ങളെക്കുറിച്ചും ലൈംഗിക അതിക്രമത്തെക്കുറിച്ചും അയാൾക്കു സംസാരിക്കാൻ കഴിത്തത് അതിശക്രമായിരുന്നു. ‘അവളുടെ ചില ഹോസ്പിൽ കൂടുകാരിൽ നിന്ന് തങ്ങൾ മൊഴിയെടുത്തിട്ടുണ്ട്. അന്ന് ക്യാംപസിൽ അവധി ദിവസമായിരുന്നോ?’

‘ആയിരിക്കാം. ഓഫ്ചൽ നീളുന്ന ഇടക്കാല അവധി ഫെബ്രൂവരിയിൽ ഉണ്ടാകാറുണ്ട്.’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘അരതെ, അപ്പോൾ ഹോസ്റ്റലിൽ അധികം പേരുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവളുടെ മുൻ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഭാഗത്ത് മുന്ന് പെൺകുട്ടികൾ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ശേഷിച്ചവരെല്ലാം വീട്ടിലേക്കു പോയിരുന്നു.’

‘ശരിയാണ്, സാർ,’ സൗരക്ഷ പറഞ്ഞു.

‘ഹോസ്റ്റൽ കവാടത്തിൽ നിന്നുള്ള സിസിടിവി ദ്വശ്യങ്ങൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. തെങ്ങളുൽക്കാട് പരിശോധിച്ചു കൊണ്ടെങ്കിരിക്കുകയാണ്. സാരയുടെ ഫോൺിലെ വിവരങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവളുടെ പ്രതിശ്രൂത വരന്നു ഫോൺ ലോക്കേഷൻ പരിശോധിച്ചു കഴിഞ്ഞു. തെങ്ങൾ അയാളോട് സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തു. താൻ രാത്രി ഉറങ്ങിയിട്ടേയില്ല. തെങ്ങൾ മികച്ച റീതിയിലഘോഷിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നത്?’ ഇൻസ്പെക്ടർ ചോദിച്ചു. ഒരു മിനിറ്റു മുമ്പ് താൻ പ്രതിയായിരുന്നു. തൊട്ടുത്ത മിനുറ്റിൽ, ധാർമ്മിക പിന്തുണ നൽകുന്ന ജീവിതപകാളിയെ പോലെ പെരുമാറാൻ താൻ നിർബന്ധിതനായിരിക്കുന്നു.

‘അരതെ, തീർച്ചയായും, സാർ,’ താൻ പറഞ്ഞു, ‘നിങ്ങൾ കഴിയാവുന്നതെല്ലാം ചെയ്യുന്നുണ്ട്.’

‘പിന്നൈയെന്തിനാണ് മാധ്യമങ്ങൾ “തുന്പില്ലാതെ വലയുന്ന പൊലീസ്” എന്ന് എഴുതി കാണിച്ചു കൊണ്ടെങ്കിരിക്കുന്നത്.’ അയാൾ ഇരുക്കെക്കളും കൊണ്ട് മേശമേൽ ഇടിച്ചു. ‘തെങ്ങൾ എന്താണു ചെയ്യുണ്ടത്? കുറക്കുത്താൻ സംഭവിക്കാതിരിക്കാൻ എല്ലാവരുടെയും വീട്ടിലേക്ക് പോകണോ? തെങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെ കുറക്കുത്താൻ തടയാനാകും? കുറം ചെയ്തതാരാണെന്ന് കണ്ണത്താനേ കഴിയു, അല്ലോ?’

‘അരതെ,’ അതാണ് അയാൾ കേൾക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതെന്ന് അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു തന്ന താൻ പറഞ്ഞു.

‘പക്ഷേ, അതിന്തെപം സമയമെടുക്കും. കൊലപാതകം തെളിയിക്കാൻ ഒരു ആപ്പും ഇല്ല, ഇല്ലല്ലോ?’

‘ഇതുവരെയില്ല,’ സൗരക്ഷ പറഞ്ഞു. നാശം, നീയത് എന്തിനാണു പറഞ്ഞത്, സൗരക്ഷ? താൻ ഉള്ളിൽ പ്രാകി.

ഇൻസ്പെക്ടർ സൗരദിനെ നോക്കി. അവനാകട്ട
തറയിലേക്കും.

‘ഇല്ല, സാർ,’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘അവർക്ക് തങ്ങൾ ആരൈയെങ്കിലും ഉടനെ അറിയും ചെയ്യണം. ഇപ്പോൾതന്നെ ചെയ്യണം. ആരൈയും അറിയും ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ, തങ്ങൾ മടിയമാരാണ്. സംശയിക്കുന്നവരെയെല്ലാം അറിയും ചെയ്താൽ താൻ നിഷ്ടംരനും ആശയകുഴപ്പത്തിൽ അകപ്പെട്ടവനുമാണ്. ദൈവത്തയോർത്ത് പറയു, താൻ എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്?’

ആക്രോശിക്കുന്നതിന് പുറമേ അയാൾക്കെന്തു ചെയ്യാൻ കഴിയുമെന്ന് താൻ നേരായും ചിന്തിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. ‘എനിക്കുറിയില്ല, സാർ,’ താൻ പറഞ്ഞു, ‘വാർത്തകൾ അവഗണിക്കുകയാണ് നല്ലതെന്നു തോന്നുന്നു.’

‘എനിക്കത് അവഗണിക്കാനാകും. പക്ഷേ, നേതാക്കന്നാർക്കാകില്ല. എന്തു മെലുദ്യാഗസ്തർ ആ നേതാക്കന്നാർക്കാണ് റിപ്പോർട്ടു നൽകേണ്ടത്. അപ്പോൾ മെലുദ്യാഗസ്തർമാർ എന്തു നേർക്കു തിരിയും.’

ഇൻസ്പെക്ടർ റാണയുടെ ഫോൺ അയാളുടെ പുലന്തൽ തടസ്സപ്പെടുത്തി കൊണ്ട് മുഴങ്ങി. ആളുകളെ ഇടിക്കാൻ കിട്ടുമെങ്കിൽ പോലും ഒരു പൊലീസ് ഉദ്യാഗസ്ഥനാകുന്നത് എളുപ്പമല്ലെന്ന് എനിക്കു ബോധ്യപ്പെട്ടു.

‘അതെ. ശരി,’ റാണ ഫോണിൽ പറഞ്ഞു. ‘കൊള്ളാം. നിങ്ങൾക്ക് ഉറപ്പാണോ? നിങ്ങൾ മുഴുവൻ ദൃശ്യങ്ങളും കണ്ടോ? എത്ര മണിക്ക്? പുലർച്ചയ്ക്ക് രണ്ടു രണ്ടു മുതൽ രണ്ടു നാൽപത്തിയൊന്നു വരെ. ശരി, നല്ലത്.’

ഇൻസ്പെക്ടർ തങ്ങളിൽ നിന്നും ദുരെ മാറിനിന്നു. ഫോണിൽ സംസാരിച്ചു കൊണ്ടു തന്ന അയാൾ ചിലതു കുറിച്ചെടുത്തു. അതിനുശേഷം അയാൾ തങ്ങളുടെ അടുത്തേക്ക് തിരിച്ചു വന്നു.

‘നിങ്ങളുടെ അച്ചുനോക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് താൻ നേരത്തെ പറഞ്ഞല്ലോ. താൻ അദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനിക്കുന്നു. അങ്ങേയറ്റം മാന്യനായ ഓശർ. അദ്ദേഹം

എന്ന ഭീകഷണിപ്പുടുത്താനോ തന്റെ സ്വാധീനം
ഉപയോഗിക്കാനോ ശ്രമിച്ചില്ല.

‘അതെ, ശരിയാണ് സാർ. അദ്ദേഹം അങ്ങനെ ഒരിക്കലും
ചെയ്യില്ല.’ പ്രത്യേകിച്ചും എന്നപോലെ ഓനിനും കൊള്ളാത്ത
മകനുവേണ്ടിയെന്ന് എനിക്ക്
കൂട്ടിച്ചേർക്കണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, താന്തു
ചെയ്തില്ല.

‘അദ്ദേഹം വരുമ്പോൾ ശുഭവാർത്ത കേൾപ്പിക്കണമെന്ന്
എനിക്ക് ആഗ്രഹമുണ്ട്.’

‘അതെന്നാണ്?’

‘നിങ്ങൾ മുഖ്യപ്രതിയല്ലെന്നുള്ളത്.’

മുഖ്യപ്രതി? മുഖ്യമല്ലാത്ത പ്രതിയാകാൻ പോലും താൻ
ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.

‘ശരിയാണ്, സാർ,’ താൻ പറഞ്ഞു. എന്റെ അച്ചുമാർ
എപ്പോൾ എത്തിച്ചേരുമെന്ന് താൻ അതിശയിച്ചു.

‘കാവൽക്കാരൻ അയാളുടെ ഇരിപ്പിടത്തിൽ ഇല്ലായിരുന്നു.
രണ്ട് രണ്ടു മുതൽ രണ്ട് നാൽപത്തിയൊന്നു വരെ.
സിസിടിവി ദ്വശ്യങ്ങൾ അതു ശരി വെച്ചിട്ടുണ്ട്.’

‘ഓ,’ താൻ പറഞ്ഞു, ‘അതിനിടയിൽ ആരൈക്കിലും
ഹോസ്റ്റലിനുള്ളിലേക്ക് കടന്നുവോ?’

‘സാധ്യതയുണ്ട്. ഇനിയും കാര്യങ്ങൾ പറയാനുണ്ട്,’

കണ്ണിലെബാരു തിളക്കത്തോടെ ഇൻസ്പെക്ടർ റാണ
പറഞ്ഞു.

‘എന്താണത്?’ സൗര്യ ചോദിച്ചു.

‘ഒരു മാസത്തിന് മുമ്പ് ഇതേ കാവൽക്കാരനുമായി സാരാ
ലോൺ കരിനമായി വഴക്കിട്ടിട്ടുണ്ട്. അയാളെ, ലക്ഷ്യമണം
റെറ്റിയെ, അവൾ നിരവധി പെണ്ടകൂട്ടികളുടെ മുന്നിൽവെച്ച്
ചെകിട്ടത്തടിച്ചു.’

‘ആണോ? എന്തിന്?’ താൻ ചോദിച്ചു.

‘അതെനിക്ക് അറിയില്ല. നമുക്കത് കണ്ണടത്താം. കണ്ണാ,
താൻ പറഞ്ഞില്ലെ നമൾ മികച്ച രീതിയിലാണ് മുന്നോട്ടു
പോകുന്നതെന്ന്.’

‘അരതെ, സാർ. ജില്ലാസ് കൊൺക്രോക്കുകയാണ്, ആ വഴക്കിനെക്കുറിച്ച് ആരാണു പറഞ്ഞത്?’ താൻ ചോദിച്ചു.

ഇൻസ്പെക്ടൂർ തന്റെ കുറിപ്പുകൾ കയ്യിലെടുത്തു.

‘രൂചിക ശിൽ, ഹിമാദ്രി ഹോസ്പിലെ നാലാം വർഷ വിദ്യാർത്ഥി. നൂറ്റിയൊന്നുവരുത്താം മുൻ. സുഭദ്ര പാണ്ഡി എന്ന മറ്റാരു പെൺകുട്ടി അത് സ്ഥിരീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇരുനൂറ്റിമൂന്നാമത്തെ മുൻ. എന്തെ സബ്ബ് ഇൻസ്പെക്ടൂർ അവരോട് സംസാരിച്ചു തീർന്നതെയുള്ളൂ. എന്തെ അന്വേഷണ സംഘം കരിനമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. തങ്ങളുടെ തെളിയിച്ചുന്ന് തന്ന പറയാം. വിവരംകെട്ട മാധ്യമങ്ങൾ ഈ ഓരോക്കലും ഉയർത്തി കാട്ടില്ല.’

താൻ മിണ്ടാതിരുന്നു. ഇൻസ്പെക്ടൂർ എഴുന്നേറ്റു.

‘ബീരേൻ,’ അയാൾ അട്ടഹസിച്ചു. ഒരു കോൺസൾവിൾ ഓടി വന്നു.

‘സാർ,’ അയാൾ പറഞ്ഞു.

‘ലക്ഷ്യമണ്ണ രെറ്റിയെ കൊണ്ടു വന്നിട്ടുണ്ടാ?’

‘ഉംഗ്രീ, സാർ. അയാൾ പുരത്തു ക്രോധിയിലിരുന്ന് ഉരങ്ങുന്നുണ്ട്.’

‘അയാളെ ചെക്കിട്ടത് രണ്ടു പൊട്ടിച്ചു എഴുന്നേൽപ്പിക്ക്. എന്നിട്ട് അക്കത്തെക്കു പറഞ്ഞയക്ക്.’

‘ശരി, സാർ,’ ആരുടെയെക്കിലും മുകളിൽ അധികാരം പ്രയോഗിക്കാനുള്ള അവസരം ഒന്നേറ്റാഗികമായി ലഭിച്ച അമിത ആളൂദത്തിൽ അയാൾ പുരത്തെക്കു പോയി.

ഇൻസ്പെക്ടൂർ തങ്ങളുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു.

‘പുരത്തു പോയിരിക്കു. ക്ഷമിക്കണം. നിങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോഴും പോകാനില്ല.’

സൗരഭ്യം താനും എഴുന്നേറ്റു. തങ്ങൾ പുരത്തെക്കു നടക്കുന്നോൾ വള്ളത്ത് മുത്തുകോട, കൈകൾ കൂപ്പി ലക്ഷ്യമണ്ണ അക്കത്തെക്കു പോകുന്നത് കണ്ടു.

റാണ തന്റെ ഓഫീസിലേക്ക് ലക്ഷ്യമണിനെ സ്വീകരിച്ചതിന്റെ ഉച്ചത്തിലുള്ള ചെക്കിട്ടത്തടി ശബ്ദങ്ങൾ തങ്ങളുടെ അടുത്തത്തി.

അരധായം 8

‘കേശവ്. കേശവ് മോനേ,’ ഉണ്ടൻപ്പോൾ താൻ അമ്മയുടെ ശബ്ദം കേടു. സമനില വീണ്ടുകാൻ താൻ ചുറ്റും നോക്കി. ബഹളമയമായ പൊലീസ് സ്റ്റേഷൻലും താൻ അവസാനം ഒരു ബേണ്ണിൽ കിടന്ന് ഉറങ്ങി പോയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. എന്ത് മുനിലുള്ള ക്ഷോക്ക് നാലു മൺഡായെന്നു കാണിച്ചു.

‘അമേ,’ താൻ കണ്ണുകൾ തിരുമ്മി. ‘നിങ്ങളെല്ലാവരും എപ്പോഴാണ് എത്തിയത്?’

‘ഇപ്പോൾ എത്തിയതേയുള്ളു. എന്താണു സംഭവിച്ചത്? നീയെന്താണിവിടെ?’ അമ ചോദിച്ചു.

‘അച്ചുൻ എവിടെ?’ താൻ ചോദിച്ചു.

‘അവിടെ,’ അമ ഇൻസ്പെക്ടർ റാണയുടെ ഓഫീസിനു നേരെ കൈചുണ്ടി കാണിച്ചു. എന്ത് അച്ചുൻ അപ്പോൾ ഇൻസ്പെക്ടറുടെ മുൻ്നിയിൽ നിന്ന് ഇരങ്ങുകയും എന്ത് നേർക്ക് നടന്നു വരികയും ചെയ്തു.

‘തങ്ങൾ നിന്നെ പത്തു തവണ വിളിച്ചു. നീ ഒരു തവണ പോലും തിരിച്ചു വിളിച്ചില്ലോ,’ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

‘ക്ഷമിക്കണം, അച്ചും,’ താൻ പറഞ്ഞു. ‘എന്നിക്കു...’

പറഞ്ഞു തീർക്കുന്നതിനു മുമ്പ് താൻ പൊട്ടിക്കരെണ്ടു. അച്ചുൻ അതൊന്നുമേശാത്തതു പോലെ തുവാലകാണ്ക തന്റെ മുവം തുടച്ചു. അമ എന്ന മാരോടു ചേർത്തു. അതിനേക്കാൾ മികച്ചതായി എന്ത് ജീവിതത്തിൽ യാതൊന്നുമുണ്ടായിട്ടില്ല. കുട്ടിക്കാലത്തെ എന്ത് മുറിയിലെത്താനും അമയുടെ താരാട്ടുപാട്ടു കേൾക്കാനും താൻ ആഗ്രഹിച്ചു.

‘പൊലീസ് സ്റ്റോഷനിൽ വെച്ച് നീയിത്തരം ബഹളം ഉണ്ടാക്കുന്നതെന്തിന്?’ അച്ചുൻ ചോദിച്ചു.

‘ക്ഷമിക്കണം, അച്ചുാ,’ അമമയുടെ കൈകളിൽ നിന്ന് വേർപ്പേട്ട് താൻ പറഞ്ഞു. താൻ ജീവപര്യന്തം തടവിന് ശ്രിക്ഷിക്കപ്പേട്ട കുറവാളിയാണെന്തു പോലെ പൊലീസ് സ്റ്റോഷനിലുള്ളവർ എന്ന സഹതാപത്രതാട നോക്കി.

‘നീയിവിടെ എന്തു ചെയ്യുകയായിരുന്നു? നീയിവിടെ ട്രൂഷൻ എടുക്കുകയും ജോലിക്കുവേണ്ടി ശ്രമിക്കുകയുമാണെന്നാണ് തങ്ങൾ കരുതിയത്.’

എനിക്കൊരു ജോലിയുണ്ടന് അച്ചുനോടു തർക്കിക്കേണ്ട സമയം അതായിരുന്നില്ല. താൻ ഒരു കോച്ചിംഗ് ഇൻസ്റ്റിറ്യൂട്ടിലെ അധ്യാപകനാണ്. ‘ട്രൂഷനെടുക്കുന്നയാൾ’ എന്നതിനേക്കാൾ മികച്ച വാക്കാണ്ട്.

‘താൻ തെറ്റാനും ചെയ്തിട്ടില്ല, അച്ചുാ. അച്ചുനെയും അമരയെയും താട്ട് ആണ്ടിടാം.’

‘നീ കൂടിച്ചു ലക്കുകെട്ട് പെൺകുട്ടികളുടെ ഹോസ്പിറ്റലേക്ക് അതിക്രമിച്ചു കടന്നു. നമ്മുടെയെല്ലാ സുഹൃത്തുക്കൾക്കും ബന്ധുക്കൾക്കും അതറിയാം. ഈ രാജ്യത്തിനു മുഴുവൻ അതറിയാം.’

‘താൻ ആരെയും കൊന്നിട്ടില്ലെന്നാണ് പറഞ്ഞത്. താൻ ആരെയും ഉപദ്രവിച്ചിട്ടില്ല.’

‘നീ ചെയ്തത് വലിയ ഓദാരുമാണ്. നന്ദി. ഒരു കൊലപാതകി ആകാതിരുന്നതിൽ നിനോട് വലിയ നന്ദിയുണ്ട്.’

‘താന്ത്രിക ഉദ്ദേശിച്ചത്, അച്ചുാ.’ താൻ വീണ്ടും കരയാൻ തുടങ്ങി. ‘അത് ഇത്രയും ഗുരുതരമാകുമെന്ന് താനറിഞ്ഞില്ലെന്ന് ആണ്ടിടാം.’

‘ആ മുസ്തിം പെണ്ണ്,’ അച്ചുൻ സംസ്കാരശുന്യമായ മട്ടിൽ പറഞ്ഞു. ‘അവർ ആദ്യ ദിവസം മുതലേ ദുഃഖകുന്നമാണ്. നിനോടിത് വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് താൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. നീയത് അവസാനിപ്പിച്ചേന്നാണ് താൻ കരുതിയത്.’

‘അതെതു, തങ്ങളെല്ലാം അവസാനിപ്പിച്ചിരുന്നു.’

‘എന്നിട്ട്? നിന്റെ ബുദ്ധി പിന്നെയും അവതാളത്തിലായോ? അവളുടെ അടുത്തെതക്ക് തിരിച്ച് പോകാൻ മാത്രം! കഴിഞ്ഞ തവണ നീയെനിക്കുണ്ടാക്കി വെച്ച നാണക്കേക്ക് പോരാത്തിട്ടാണോ?’

‘നിങ്ങൾ ഒച്ചവെയ്ക്കുകയാണ്, രാജ്പുരോഹിത് ജീ,’ അമ്മ പറഞ്ഞു. ‘ദയവായി, നമുക്കിൽ പിന്നിട്ട് സംസാരിക്കാം, നമുക്കു പോയാലോ? വരു കേശവ്, നമുക്ക് വീട്ടിലേക്കു പോകാം.’

‘എനിക്ക് ഇവിടം വിട്ടു പോകാനാകില്ല,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു. ‘ഇവിടം വിട്ടു പോകരുതെന്ന് ഇൻസ്പെക്ടർ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.’

‘അയാൾ സമ്മതിച്ചു. എനിക്ക് അയാളോടു കൈഞ്ഞുണ്ടിവന്നു,’ എന്റെ അച്ചുന്ന് പറഞ്ഞു.

‘അങ്ങു കൈഞ്ഞിയത് എന്തിനാണ്?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു. ‘ഞാനൊന്നും തന്നെ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന് അവർക്ക് അറിയാമല്ലോ.’

‘എന്നാലും അവർക്ക് നിന്നെ തടഞ്ഞു വെക്കാം. നീയും നിന്റെ കൂടുകാരനും അയാളോട് നന്ദി പറയണം,’ അച്ചുന്ന് ഇൻസ്പെക്ടറുടെ മുറിയുടെ നേർക്ക് കൈചൂണ്ടി.

‘അപ്പോൾ,’ മൊബൈൽ ഫോൺ മേശപ്പുറത്ത് വെച്ചു കിടക്കിക്കൊണ്ട് ഇൻസ്പെക്ടർ പറഞ്ഞു, ‘നിങ്ങൾക്ക് ഭാഗ്യമുണ്ട്.’

സൗരഭ്യം ഞാനും തലയാട്ടി. വാ തുരക്കില്ലെന്ന് തങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചിരുന്നു.

‘ആ കാവൽക്കാരനെ അറിയും ചെയ്യുന്നതിനാവശ്യമായ തെളിവുകൾ തങ്ങളുടെ പകലെയുണ്ട്.’

സൗരഭ് വീണ്ടും തലയാട്ടി. ഇൻസ്പെക്ടർ തുടർന്നു.

‘മാധ്യമങ്ങൾക്ക് തൃപ്തിയാക്കുമെന്ന് തോന്നുന്നു. ഇരുപത്തിനാല് മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ അറിയുണ്ടായില്ലോ. മോശമില്ല, അല്ലോ?’

ഞാൻ തലയാട്ടിക്കൊണ്ടയിരുന്നു.

‘നിങ്ങൾക്കിപ്പോൾ പോകാം. എതാനും നിബന്ധനകളുണ്ട്. സമ്മതിച്ചോ?’

ഞങ്ങൾ ഓന്നും മിണ്ടിയില്ല.

‘സമ്മതിച്ചേന്നോ ഇല്ലെന്നോ?’ അയാൾ അലറി.

വ്യവസ്ഥകൾ വായിച്ചു നോക്കാതെ ‘സമ്മതമാണ്’ എന്നതിൽ കൂടിക്കു ചെയ്യാൻ നിങ്ങളെ നിർബന്ധിക്കുന്ന വെം്പശ്ശൈറ്റുകളിൽ ചെയ്യുന്നതു പോലെ ഇവിടെയും ചെയ്യണമെന്ന് താനുഹിച്ചു.

‘തീരച്ചയായും, സാർ. എല്ലാ നിബന്ധനകളും ഞങ്ങൾ സമ്മതിക്കുന്നു,’ താൻ പറഞ്ഞു. എനിക്കെടിം വിട്ടു പോന്നാൽ മതിയായിരുന്നു.

‘അപ്പോൾ, ഇവയാണ് ആ നിബന്ധനകൾ. ഒന്ന്, നിങ്ങൾ ഡൽഹി വിട്ട് പോകാൻ പാടില്ല. കേൾവ്, നിങ്ങൾ എല്ലാ ദിവസവും എൻ്റെ അടുത്തു വന്ന് റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യണം. രണ്ട്, മാധ്യമങ്ങളാക് സംസാരിക്കരുത്, അവർ നിങ്ങളെ എത്തെന്ന ശല്യപ്പെടുത്തിലായും.’

‘ശരീ, സാർ,’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘മുന്ന്, എനിക്ക് വേറെയെന്തെങ്കിലും ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾ സഹായിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഏഴേട്ടിയുടെ പ്രവർത്തനരീതി എനിക്കെന്നിയില്ല. അക്കാദ്യത്തക്കുറിച്ച് എനിക്കെന്തെങ്കിലും സംശയമുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങളെ തേടി വരും.’

‘ശരീ, സാർ,’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘കൊള്ളാം. ഈ കേസ് വേഗത്തിൽ അവസാനിപ്പിക്കാമെന്ന് താൻ കരുതുന്നു. കുറവാളിയെ തുറുക്കിലടക്കാമെന്നും.’ ഇൻസ്പെക്ടർ റാണ എഴുന്നേറ്റു നിന്നു. ഞങ്ങളും സുചന മനസ്സിലാക്കി എഴുന്നേറ്റു.

‘ഞങ്ങൾക്കിപ്പോൾ പോകാമോ, സാർ?’ വിശ്വാസം വരാത്തതു പോലെ സൗരം ചോദിച്ചു.

‘ജയിലിൽ കിടക്കാൻ താൽപര്യമില്ലെങ്കിൽ,’ ഇൻസ്പെക്ടർ റാണ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. അത് അയാളുടെ ആ ദിവസത്തെയോ ആഴ്ചയിലെയോ വർഷത്തെയോ ചിലപ്പോൾ ഒന്നേറ്റാഗിക ജീവിതത്തിലെ തന്നെ ആദ്യത്തെ ചിരിയായിരിക്കാം.

സൗര്യ് ഇൻസ്പെക്ടറുടെ മുൻ്നിയിൽ നിന്ന് പുറത്തേക്കു പാത്തു. പോകുന്നതിനു മുമ്പ് ഇൻസ്പെക്ടറോട് ഒരു ചോദ്യം ചോദിക്കാൻ താൻ ദയവും സംഭരിച്ചു.

‘സാർ, കാവൽക്കാരനെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ ലഭിച്ചോ? സാറ എന്തിനാണ് അയാളെ അടിച്ചത്? അയാളാണ് അവളെ കൊന്നതെന്ന് നിങ്ങൾ എങ്ങനെയാണെന്തു?’

‘വീട്ടിലേക്ക് പോകു. നാളത്തെ വാർത്തയിൽനിന്ന് അതിരിയാം.’ അയാൾ എന്ന നോക്കി കണ്ണിറുക്കി.

അരധായം 9

‘എയ്, കേശവ്.’ രഹ്യ പുരകിൽനിന്ന് എൻ്റെ ചുമലിൽ തട്ടി. അന്ന് സാറയുടെ ശവസംസ്കാരമായിരുന്നു.

പൊലീസ് സ്റ്റേഷൻ‌നിൽനിന്നു വന്നതിനുശേഷം, സംഭവിച്ചതെല്ലാം താൻ അച്ചുനമ്മമാരോട് പറഞ്ഞു. എന്നെ തുടർച്ചയായി വിളിച്ചു കൊണ്ടെങ്കിരുന്ന ചന്ദൻ അരോരയോടുപോലും എന്നിക്ക് എല്ലാം വിശദികരിക്കേണ്ടിവന്നു. ‘താൻ നിന്റെ കൂടുതലുണ്ട്,’ ഗുട്ടവ ചവച്ചുകൊണ്ട് അയാൾ എന്നോട് ഹോണിലുടെ പറഞ്ഞു. ‘നീ പ്രശ്നത്തമായ ഒരു കോച്ചിൽ ക്ഷാസ്സ് കമ്പനിക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുകയാണെന്ന് മാധ്യമങ്ങളോടു പറയു. ചന്ദൻ ക്ഷാസ്സുണ്ടിന് വേണ്ടിയാണെന്ന്! നമ്മൾ ദേശീയ ശ്രദ്ധയാകർഷിക്കും. നിന്നക്കരിയമല്ലോ.’ എന്നിക്ക് മാധ്യമങ്ങളോടു സംസാരിക്കാനാകില്ലെന്നും അയാളുടെ ക്ഷാസ്സുകളുടെ പ്രചാരവേലകൾ ഒട്ടും ചെയ്യാനാകില്ലെന്നും എന്നിക്ക് അയാളോടു പറയേണ്ടി വന്നു.

സാറയുടെ വീടിനടുത്തുള്ള ചത്തർപുർ മുസ്ലീം ശ്രമശാനത്തിലേക്കു വന്നതാണ് താനും സൗരഭ്യം.

‘ഹലോ, രഹ്യ. നീയെപ്പോഴാണു വന്നത്?’ തിരിഞ്ഞെ നിന്നു കൊണ്ട് താൻ ചോദിച്ചു.

അവൻ്റെ ഇടതുകയ്യിൽ പൂഞ്ഞുരുണ്ട്. അവൻ്റെ നെറ്റിയിലും കഴുത്തിനു പുരകിലും ചതവുകളുണ്ട്. ഒരു വെളുത്ത കുർത്തയും പെജാമയുമാണ് അവൻ ധരിച്ചിരുന്നത്. അവൻ തന്റെ കറുത്ത ഫ്രെയിമുള്ള കണ്ണുകൾ തിരുമ്മുകയും ചെയ്തു.

‘ഇന്നലെ വൈകുന്നേരം. അപ്പോൾ, നീയാണ് അവളെ ആദ്യം കണ്ടത്?’ മുദ്രവായ സ്വരത്തിൽ അവൻ ചോദിച്ചു. തൊൻ തലയാട്ടി.

‘ദയവു ചെയ്ത് എന്നോട് എല്ലാം പറയു,’ രഹ്യ പറഞ്ഞു, ‘ഇരുട്ടിൽ തപ്പാൻ എനിക്കിഷ്ടമല്ല.’

സാറയുടെ മരണത്തിനുശേഷം പഴയ ശത്രുത എനിക്ക് രഹ്യവിനോടു തോനാറില്ല. മരണത്തിനുമുമ്പ് സാറ എനിക്കയെച്ച സന്ദേശങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവൻ അറിവുണ്ടാകുമോയെന്ന് തൊൻ അസ്വരന്നു. തൊന്ത് അവനോട് പരയേണ്ടതുണ്ടനു തോനുനു. തൊന്ത് പൊലീസിനോടു പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞാല്ലോ. അതുകൊണ്ട് അവൻ അതേക്കുറിച്ച് എന്നുകിലുമറിയും. സാറ എൻ്റെയടുത്തെക്ക് തിരിച്ചു വരാൻ ആഗ്രഹിച്ചുവെന്ന് അവൻ്റെ മുഖത്തു നോക്കിപ്പറയാൻ തൊനാഗ്രഹിച്ചു. അത്തരം പൊള്ളയായ ചിന്തകൾക്ക് എന്നത്തനെ ശക്കാരിച്ച് തൊൻ സാറയുടെ മരണം നടന്ന രാത്രിയെക്കുറിച്ച് രഹ്യവിനോട് കഴിയാവുന്നതു വിശദമായി പറഞ്ഞു. എനിരുന്നാലും അവൻ എനിക്കയെച്ച സന്ദേശങ്ങൾ അൽപ്പം മയ്പ്പെടുത്തിയാണ് തൊൻ അവനോടു പറഞ്ഞത്.

‘തങ്ങൾ പരിചയം പുതുക്കി, തൊൻ അവളോട് പിരന്നാളാശംസകൾ പറയാൻ ചെന്നു. അത്തന്നെ,’ കമ അവസാനിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് തൊൻ പറഞ്ഞു.

താഴ്ന്ന മിഴികളാടെ അവൻ തലയാട്ടി.

‘അത് ഭയക്കരം തനെ,’ തൊൻ അസുവകരമായ മൗനത്തിലേക്ക് വഴുതി വീണു.

അവൻ ചുണ്ടു കടിക്കുകയും എൻ്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് എറെ നേരം നോക്കിയിരിക്കുകയും ചെയ്തു. വാക്കുകളേയില്ല. നോട്ടം മാത്രം.

തൊനാണ് അതു ചെയ്തതെന്ന് അവൻ കരുതുന്നുണ്ടാകുമോ?

‘തൊൻ അവളുടെ മുൻഡിലേക്കു പോയത്...’ തൊൻ വീണ്ടും പറയാൻ തുടങ്ങി.

‘എനിക്കെന്നാം. താനിനലെ രാത്രി പൊലീസ് സ്റ്റോൺഡിലേക്ക് പോയിരുന്നു. സാറയുമായി നീ നടത്തിയ വാട്ടിനാപ്പ് ചാറ്റിനെക്കുറിച്ച് എനിക്കെന്നാം.’

‘അവളാണ് എനിക്കാദ്യം സന്ദേശമയച്ചത്,’
പ്രതിരോധിക്കാനെന്നതു പോലെ താൻ പറത്തു.

‘അതിപ്പോൾ പ്രസക്തമാണോ?’ അവൻ ചോദിച്ചു.
‘നമുക്ക് അവളെ നഷ്ടപ്പെട്ടു. എന്നെന്നെക്കുമായി. ദൈവം കൈവിട്ട് ഈ നഗരം കാരണമാണെന്നു സംഭവിച്ചത്. വളരെ മുന്നേ തന്ന ഇവിടെ നിന്നു മാറാൻ താനവള്ളാക് ആവശ്യപ്പെട്ടതാണ്.’

താൻ ദുരേയ്ക്കു നോക്കി. സാറയുടെ പിതാവ് തങ്ങളുടെ അടുത്തേതുകൂടു വന്നു. സുകാര്യസംഭാഷണത്തിന് അയാളും രഹസ്യവും എന്തെങ്കിലും നിന്ന് നീങ്ങിനിന്നു.

സൗരഭ്യം താനും കുഴിമാടത്തിനടുത്തേക്ക് പോയി. സാറയുടെ മൃതദേഹം വെള്ളത്ത് ശവക്കച്ചയിൽ പൊതിഞ്ഞതു കിടക്കുണ്ടായിരുന്നു. താൻ അടുത്തേതുകൂടു ചെല്ലാൻ, എന്നോട് സംസാരിക്കാൻ സാറ കാത്തു കിടക്കുകയാണെന്നും അങ്ങനെ ചെയ്താൽ അവൻ എഴുന്നേൽക്കുമെന്നും എല്ലാം നേരേയാകുന്ന അതു ചന്തമുള്ള ചിരി വീണ്ടും ചിരിക്കുമെന്നുമുള്ള യുക്തിരഹിതമായ ചിന്ത എന്നിലുടെ കടന്നുപോയി.

എതാനും മുസ്തിം വ്യദിതാർ അവർക്കരികിലിരുന്ന് അറബി ഭാഷയിൽ ഉറക്കെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുണ്ട്. സഫ്റ്റർ കല്ലുപോലെ ഉച്ച മുവത്തേടാട കയ്യും കെട്ടി അവളുടെ അരികിൽ നിന്നു. മുസ്തിം ശവസംസ്കാരച്ചടങ്ങുകളിൽ സ്ത്രീകൾ പങ്കെടുക്കാറില്ലെങ്കിലും സാറയുടെ രണ്ടാനമ്മയായ സൈനബ് അൽപ്പം മാറി എതാനും ബന്ധുക്കൾക്കിടയിൽ നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

സഫ്റ്റർ ഒരു കൈക്കുന്നിഗർ മണ്ണ് സാറയുടെ തലയ്ക്കു പിരക്കിൽ വെച്ചു. താൻ സാറയുടെ അർദ്ധ സഹോദരനായ സിക്കന്ദരിനെ കണ്ടു. ഇരുപതുകളുടെ ആദ്യ പകുതിയിലാണ് പ്രായമെങ്കിലും അവന്റെ അരുമയായ മുവം അതിനേക്കാൾ കുറവു പ്രായം പറത്തു. സിക്കന്ദരിനെ പഴയ കുടുംബ

ഹോട്ടോകളിൽ മാത്രമാണ് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുള്ളത്. ശ്രീനഗരിൽ നിന്നുള്ള സഫ്റ്ററിന്, സാറയ്ക്ക് മുന്നു വയസ്സുള്ളപ്പോൾ വെയ്യവ്യ ദുഃഖം അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നു. സാറയ്ക്ക് അഞ്ചു വയസ്സുള്ളപ്പോൾ അയാൾ ശ്രീനഗരിൽ നിന്നു തന്നെയുള്ള ഫർസാനയെ വിവാഹം കഴിച്ചു. ആ വിവാഹത്തിലുണ്ടായ കുട്ടിയാണ് സിക്കൈർ. സാറയും സിക്കൈറും കാശ്മീരിൽ ഒരുമിച്ചാണു വളർന്നത്. എടു വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം സഫ്റ്ററും ഫർസാനയും വിവാഹ മോചിതരായി. ഫർസാനയുടെ കുടുംബത്തിന് ഭീകരവാദ വേരുകളുണ്ടെന്ന് സഫ്റ്റർ കണ്ടത്തിയതോടെയാണ് ആ ബന്ധം തകർന്നത്; സഫ്റ്റർ മൗലികവാദികളെ വെറുത്തു. ഇരുവരും സ്വന്തം കുട്ടികളുമായി വഴിപിരിത്തു പോയി. സഫ്റ്റർ വ്യാപാരാവശ്യങ്ങൾക്കായി സാറയോടൊപ്പം ഡൽഹിയിലേക്ക് താമസം മാറ്റി. അവിടെ വെച്ച് തന്റെ കണക്കെഴുത്തുകാരിയായ സെസന്ബിനെ സഫ്റ്റർ വിവാഹം കഴിച്ചു. സിക്കൈറാക്കട്ട ഫർസാനയോടൊപ്പം ശ്രീനഗരിൽ വളർന്നു. സിക്കൈർ കോർത്തുപിടിച്ച വിരലുകളോടെ സാറയുടെ മൃതദേഹത്തിനരികിൽനിന്നു. അവൻ ഒരു മൺകട്ടയെടുത്ത് സാറയുടെ താടിയുടെ താഴെവെച്ചു. ആ ചടങ്ങുകൾ ചെയ്യുന്നോൾ അവൻ തേങ്ങിക്കരയുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

സാറയും സിക്കൈറും അവരുടെ മാതാപിതാക്കളുടെ വിവാഹമോചനത്തിനു ശേഷവും അടുപ്പം നിലനിർത്തിയിരുന്നു, സഫ്റ്റർ ആ അടുപ്പം എല്ലായ്പ്പോഴും നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തി. സിക്കൈർ മോശം വിദ്യാർത്ഥിയാണെന്ന് സാറ എന്നോടു പരഞ്ഞതിരുന്നു. അവൾ അവനെ പഠനത്തിൽ സഹായിക്കുകയും അവൻ പരീക്ഷകളിൽ വിജയിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ഉറപ്പു വരുത്തുകയും ചെയ്തു. സാറ കശ്മീർ വിട്ടു പോയപ്പോൾ അവൻ പഠനത്തിൽ മോശമാവുകയും അഞ്ചാം ക്ലാസ്സ് പോലും പുർത്തിയാക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തു.

‘സിക്കൈറിന് സുവമാണെന്ന് ഞാൻ ആശിക്കുന്നു. അവനൊരു കുഞ്ഞതാണ്,’ സാറ പലപ്പോഴും എന്നോടു പരഞ്ഞത്തുണ്ട്.

ഡൽഹി ഐഹൈടിയിൽ സാറയുടെ പിപ്രച്ച്യി ശൈഖ്യായിരുന്ന പ്രാഹസൻ സക്ഷേപനയെ താൻ ശ്രദ്ധിച്ചു. അദ്ദേഹം ഭാര്യയോടൊപ്പമാണ് ശവസംസ്കാരത്തിന് എത്തിയിരിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹം ഐഹൈടിയിലെ വിദ്യാർത്ഥികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടകാര്യങ്ങളുടെ ഡീനും കൂടിയാണ്. അദ്ദേഹം സഹ്യരിന്റെ അടുത്തെക്കൾ ചെല്ലുകയും അവർ ഏതാനും മിനിറ്റ് സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് സാറയുടെ പിതാവ് രഖുവിനെ വിളിക്കുകയും അവരന്റെ കൈയ്യിൽ ഒരു പിടി മണ്ണ് വെച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. വളരെയടുത്ത, പുരുഷമാരായ ബന്ധുകൾ മാത്രം ചെയ്യുന്ന ചടങ്ങാണ് അതെന്ന് വ്യക്തമായിരുന്നു. രഖുവിനെ കുടുംബത്തിന്റെ ഭാഗമായാണ് സഹ്യർക്കാണുന്നതെന്ന് താൻ ഉള്ളറിച്ചു. രഖു മണ്ണ് സാറയുടെ ചുമലുകൾക്ക് കീഴിൽ വെച്ചപ്പോൾ ഒരു മൂലവി അറബിസുക്തങ്ങൾ ഉരുവിട്ടു. രഖുവിനോടുള്ള എൻ്റെ വിരോധം ഇരഞ്ഞി പാതയ്ക്കു വന്നു. അവസാനം അവളോടൊത്തു ചേരാൻ അവൻ അവസരം ലഭിച്ചതെന്തുകൊണ്ട്? ഒരു ആർമ്മാരാട്ടകാരനെ പോലെ ദുരത്തു മാറി നിന്ന് താന്ത്രു നോക്കിക്കാണേണ്ടി വന്നത് എന്തുകൊണ്ട്? അവർക്ക് ആദരാജജലികൾ അർപ്പിക്കാൻ എന്നോടാരും ആവശ്യപ്പെടാത്തത് എന്തുകൊണ്ട്?

സാറയുടെ പുരുഷമാരായ ബന്ധുകൾ മുത്തേഹം കൂഴിമാടത്തിലേക്ക് താഴ്ത്തിയപ്പോൾ മൂലവിയുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ വായുവിൽ നിന്നെന്തു. മുന്നിലുള്ളവർ എൻ്റെ കാഴ്ച മരച്ചപ്പോൾ താൻ മുൻഭാഗത്തെക്ക് തികിത്തിരക്കി കടന്നു. താൻ അവളോട് അവസാനമായി മന്ത്രിച്ചു.

‘പൊരുക്കു, സാറാ, നമുക്കു വേണ്ടി പൊരുതാത്തതിന്.’

‘എന്താണ്, ഭായ്?’ താൻ പിറുപിറുക്കുന്നതു കേട് സൗര്യ ചോദിച്ചു.

‘നമുകൾ പോയാലോ?’ സൗര്യ ചോദിച്ചു. ‘ഇവിടെ അവർക്ക് നമുക്കു ആവശ്യമുണ്ടനു തോന്നുന്നില്ല.’

‘നമുകൾ പോയാലോ?’ സൗര്യ ചോദിച്ചു. ‘ഇവിടെ അവർക്ക് നമുക്കു ആവശ്യമുണ്ടനു തോന്നുന്നില്ല.’

‘ഞാനവളുടെ പിതാവിനോട് അനുശ്രാചനം പറഞ്ഞിട്ടു വരാം. എന്നിട്ടു നമുക്ക് പോകാം.’

സാറയുടെ ഉടലിലേക്ക് കുടുതൽ മണ്ണു വീഴുന്നോൾ സഹ്ദർ മുപ്പതുകളിൽ പ്രായമുള്ള ഓരാളോട് സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു. നടക്കു നിവർത്തി നിൽക്കുന്ന അയാൾക്ക് കശ്മീരികളുടെ പ്രത്യേകതയായ ആപ്പിൾ കവിളുകളുണ്ട്, ആപ്പിളിന്റെ നിറവും. ഞാനവരുടെ അടുത്തേക്കു പോകുകയും അവരുടെ സംസാരം തീരുന്നതു വരെ മര്യാദയോടെ കാത്തു നിൽക്കുകയും ചെയ്തു.

‘വീണ്ടും നന്ദി, ഫയസ്. നീ ജോലി ഉപേക്ഷിച്ച് ഇതെങ്കിലും ദുരം വന്നല്ലോ,’ സഹ്ദർ പറഞ്ഞു.

‘എന്താണി പരയുന്നത്, അക്കിൾ? ഈ കുടുംബകാര്യമല്ലോ? സംഭവിച്ചത് വലിയൊരു ദുരന്തമാണ്,’ ഫയസ് പറഞ്ഞു.

സഹ്ദർ തലയാട്ടുകയും ഫയസ് പോകുന്നതിനു മുമ്പു അയാളെ കെട്ടിപ്പിടിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോഴാണ് സഹ്ദർ എന്ന ശ്രദ്ധിച്ചത്.

‘നിങ്ങൾക്കിവിടെ വരേണ്ട കാര്യമുണ്ടായിരുന്നോ?’

‘ഞാൻ അനുശ്രാചനമർപ്പിക്കാൻ മാത്രം വന്നതാണ്,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘നിയവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. അവളുടെ മുൻഡിൽ! എന്നിട്ട് സഹതാപമർിയിക്കാൻ വരാനുള്ള ചക്കറം നിനക്കെങ്ങെന്നയുണ്ടായി?’ അയാൾ അലറി.

‘അക്കിൾ, ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മകളെ സ്കേഹിച്ചു. എന്നിക്കെങ്ങെന...’

അയാൾ എന്നോട് നിർത്താൻ ആംഗ്യം കാണിച്ചു.

‘അവളെ തനിച്ചു വിടാൻ ഞാൻ നിനോടു പറഞ്ഞിരുന്നു. എന്തു കൊണ്ടതു ചെയ്തില്ല?’

‘ഞാനവളെ സ്കേഹിച്ചു.’

‘അതു കൊണ്ടാണോ നിങ്ങളുടെ കുടുംബം അവളെ നാണം കെടുത്താൻ നിങ്ങൾ അനുവദിച്ചത്?’

‘എനിക്കവരെ നിയന്ത്രിക്കാനായില്ല. നിങ്ങൾ പോലും എന്ന പിന്തുംചീലില്ലല്ലോ, അക്കിൾ.’

‘ഞാൻ നിനക്ക് ഒരു തിരഞ്ഞെടുപ്പ് നൽകിയിരുന്നു,’
അയാൾ പറത്തു. ‘ഇപ്പോഴും അതു പോലൊന്ന് നിനക്കു
തരികയാണ്.’

‘എന്ത്?’

‘ഇവിടെ നിന്ന് പോകു. വുദാ ഹാഫിസ്.’

ഞാൻ ഉച്ച തിരിഞ്ഞെടുപ്പ് അനുശ്രവാരിലെത്തി. വീടിൽ പോകാനൊരു
ദിവസം ഞാൻ ഇൻസ്പെക്ടർ റാണ്യോട് ചോദിച്ചു
വാങ്ങിയിരുന്നു.

വൈകാരികമായ

തകർച്ചയുണ്ടാക്കാതിരിക്കാൻ എനിക്ക് ചുറ്റിനും
അച്ചുനമ്മമാരുണ്ടാക്കണമെന്ന് ഞാനാഗ്രഹിച്ചു. അമ്മ എന്തേൻ
വേദന മനസ്സിലാക്കുകയും എനിക്കു പ്രിയപ്പെട്ട രാജസ്ഥാനി
വിഭവങ്ങൾ തയ്യാറാക്കി തരികയും ചെയ്തു. നാടൻ നെയ്യ്
മുകളിൽ തുവിയ ചുടുള്ള ഫുൽക്കൈകൾക്കും ഗട്ടുകി
സബ്ജിക്കും നടുവിലിരുന്ന് ഞാൻ വാർത്ത കണ്ണു.

‘ഭേദക്കിണ്ട് ന്യൂസ്: ഡൽഹിപ്പുണ്ഡകൂടിയുടെ
കൊലപാതകവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് കാവൽക്കാരൻ അറിയിൽ.’

അവതാരകൻ അരിജിനൽ വിശദാംശങ്ങൾ അറിയിച്ചു.

‘ഹിമാദ്രി ഹോസ്റ്റലിലെ കാവൽക്കാരൻ ലക്ഷ്മണൻ രെയ്യി
സാരാ ലോണിന്റെ കൊലപാതകവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്
അറിയിലായി. ഡൽഹി എഫേടുകിയിലെ കർമ്മിൽക്ക് നിന്നുള്ള
പിഎച്ച്യി വിദ്യാർത്ഥിയിരുന്നു സാര്.’

പൊലീസ് വാനിലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകുന്ന
ലക്ഷ്മണിന്റെ ദൃശ്യങ്ങൾ ചാന്തൽ കാണിച്ചു. അയാൾ
അങ്ങങ്ങളും പരിഭ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. അരിജിനൽ തുടർന്നു, ‘ഹിമാദ്രി
ഹോസ്റ്റലിലെ ഉദ്യാനത്തിലിരിക്കുന്ന പെൺകൂട്ടികളെ
ലക്ഷ്മണൻ രെയ്യി തുറിച്ചു നോക്കാറുണ്ടനാണ് തങ്ങൾക്ക്
വിവിധ ഉറവിടങ്ങളിൽ നിന്ന് കിട്ടിയ വിവരം. ഒരു മാസം മുമ്പ്
ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയുടെ പാവാടയ്ക്കടിയിൽ നിന്നുള്ള ദൃശ്യങ്ങൾ
പകർത്താൻ ലക്ഷ്മണൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നു. വിദ്യാർത്ഥി സ്കൂളിൽ
ഇരിക്കുന്നോഫായിരുന്നു സംഭവം. അതിനെ ചൊല്ലി സാരാ

ലോൺ കാവൽക്കാരനോട് വഴക്കിട്ടിരുന്നു. എല്ലാവരും നോക്കി നിൽക്കെ അവർ ലക്ഷ്മണിന്റെ ചെകിട്ടതടിക്കുകയും ചെയ്തു.’

എൻ്റെ അമ്മ കൂടുതൽ പുത്രക്കെളുമായി സ്വീകരണമുറിയിലെത്തി. അമ്മ റിമോട്ട് കയ്യിലെടുക്കുകയും ടിവി ഓഫാക്കുകയും ചെയ്തു.

‘ഈ കേസിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെടാനാണ് നീ ഇങ്ങോട്ടു വന്നത്,’ അവർ പറഞ്ഞു.

‘അമേമു, എന്താണി ചെയ്യുന്നത്?’ താൻ ചോദിച്ചു. താൻ അമധ്യുടെ കയ്യിൽ നിന്നും റിമോട്ട് തട്ടിപ്പറിച്ചു.’ അവർ പുതിയ വിവരങ്ങൾ തരികയാണ്.

‘അവർ മരിച്ചുപോയി. അവർ എന്തല്ലാം പുതിയ വിവരം നൽകിയാലും, ആ മുസ്തിം പെൺകുട്ടി തിരിച്ചുവരാൻ പോകുന്നില്ല. ദൈവത്തിന് നന്ദി.’

‘അമേമു,’ താൻ ഒച്ചയിട്ടു, ‘നിർത്തു. അവർ മരിച്ചിട്ട് ഒരാഴ്ച പോലും തികഞ്ഞില്ല.’

‘ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ അവർ ആകാവുന്നതെ കുഴപ്പങ്ങളുണ്ടാകിയിട്ടുണ്ട്. മരിച്ചു കഴിത്താലും അവർ നിന്നെ ശല്യപ്പെടുത്താൻ സമ്മതിക്കരുത്.’

‘മതിയാക്ക്, അമേമു,’ താൻ പറഞ്ഞു. താൻ അമധ്യുടെ കയ്യിലെ പിത്താണ്ടാന്തിൽ നിന്ന് ഒരു പുത്രക്കുടിയെയെടുത്തു.

‘നിന്റെ ജോലി തിരച്ചിൽ എവിടെയെത്തി?’

‘താൻ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്, അമേമു. അഭിമുഖങ്ങളിൽ പകുട്ടത്തിട്ടുണ്ട്. നോക്കേടു.’

എനിക്ക് ‘നോക്കേണ്ട’ കാര്യമേയില്ലായിരുന്നു, അവരെല്ലാം എപ്പോഴേ എന്ന നിരസിച്ചു കഴിത്തിരുന്നു.

അമ്മ നിരസന്തോശ മുറി വിട്ടുപോയതിനുശേഷം താൻ ടിവി വീണ്ടും വെച്ചു. അരിജിത്ത് ഒരു റിപ്പോർട്ടറോട് സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു.

‘വേരെ എന്തല്ലാമാണ് നമുക്കു കിട്ടിയ വിവരം?’ അരിജിത്ത് ചോദിച്ചു. റിപ്പോർട്ടർ തന്റെ മെക്കിനോട് സംസാരിച്ചു.

‘നമ്മളിപ്പോൾ റൂവാസ് വാസ് പൊലീസ് സ്കൂൾസിലാണ്. ലക്ഷ്യമണ്ണർ റെയി പൊലീസ് കര്ണ്ണഡിയിലുണ്ട്. തങ്ങൾ റേക്കോർഡ് സമയത്തിനുള്ളിൽ കേസ് തെളിയിച്ചുവെന്നാണ് ഡൽഹി പൊലീസ് അവകാശപ്പെടുന്നത്. കാവൽക്കാരൻ്റെ കുറം തെളിയിക്കാൻ ആവശ്യമായ തെളിവുകൾ അവരുടെ പകലുണ്ട്. ഡൽഹി പൊലീസിനെ പരുഷമായി വിമർശിക്കുന്നതിൽ തെറുപറ്റിയെന്ന് മാധ്യമങ്ങൾ സമ്മതിക്കേണ്ട നേരമാണിതെന്ന് അസിസ്റ്റന്റ് കമീഷൻറെ പറയ്തു. ഈ കേസിന്റെ കാര്യത്തിൽ അതിശയകരമായ കാര്യക്ഷമതയാണ് ഡൽഹി പൊലീസ് കാൺചീരിക്കുന്നതെന്നും.’

‘അതമ്പ്രശ്നംസയ്ക്കപ്പുറം, ആ കാവൽക്കാരനാണ് കൊല്ലന്തതിയതെന്ന് ഡൽഹി പൊലീസ് ഉറപ്പിക്കുന്നതെങ്ങനെ?’ അരിജിത്ത് ചോദിച്ചു.

‘കാവൽക്കാരൻ ഇരിപ്പിടത്തിൽ നിന്ന് നാൽപതു മിനിറോളം ഓണ്ടത്തു നിന്നിരുന്നെന്ന് സിസിടിവി ദ്വശ്രാങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. അയാൾക്ക് ഓണ്ടത്തു നോക്കുന്ന സ്വഭാവമുണ്ട്. അയാളുടെ ചെകിട്ടത്തടിച്ച സാറാ ലോണ്റ് ഒരു പരാതിയും അയാൾക്കെതിരെ നൽകിയിരുന്നു. തെലക്കാനയിലെ ഹൈക്രോബാറ്റിൽ നിന്ന് രണ്ടു മൺിക്കൂറകലെയുള്ള ഒരു ഗ്രാമത്തിലാണ് ലക്ഷ്യമണ്ണർ റെയിയുടെ വീട്. ഏതാനും ദിവസംമുന്ന് സാറാലോണിന്റെ പ്രതിശുദ്ധ വരനും ഇന്ത്രൻനെന്റ് വ്യവസായസംരംഭക്കുമായ രഹസ്യ വെക്കുന്നും, അയാൾ ഹൈക്രോബാറ്റിലാണു താമസിക്കുന്നത്, ഗുണകളാൽ മാരകമായി അക്രമിക്കപ്പെട്ടു. ഈ സംഭവം ലക്ഷ്യമണ്ണുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതായിരിക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. രഹസ്യ കഷ്ടിച്ച് മരണത്തിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടക്കിലും കാര്യമായ പരിക്കുകളോടെ അപ്പോളോ ആശൂപത്രിയിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. വീണ്ടും നിങ്ങളിലേക്ക്, അരിജിത്ത്.’

ക്യാമറ അരിജിത്തിലേക്കും ടിവിയുടെ തിരുപ്പീലയിൽ പരന്ന ഏഴു ചെറിയ ജാലകങ്ങളിലേക്കും തിരിത്തു. അവയിലോരോന്നിലും ഒരോ പാനലംഗം വീതമുണ്ട്.

അരിജിത്ത് അവതരണവാക്യങ്ങളോടെ ചർച്ച
തുടങ്ങിവെച്ചു.

‘അപ്പോൾ, നമൾ എത്തി നിൽക്കുന്നത് ഇവിടെയാണ്.
പെൺകുട്ടികളെ പിന്തുടരുന്നവനും ഒളിഞ്ഞു
നോട്ടക്കാരനുമായ ഓരാളെ കാവൽക്കാരനായി
തുടരാനനുവദിച്ചു, ഷൈഖ്രീ പോലുള്ള ഉന്നത
സ്ഥാപനത്തിന്റെ കാര്യമാണിൽ. ഈ നമ്മുടെ പാനലിൽ ചർച്ച
ചെയ്യുന്നതിതാണ്: ഒരു കാവൽക്കാരനെതിരെ കിട്ടിയ ഒരു
പരാതിയിനേത് ആഴ്ചകളോളം നടപടിയെടുക്കാതിരുന്ന
ഷൈഖ്രീ അധികൃതർക്ക് ഇക്കാര്യത്തിൽ തെറ്റു പറ്റിയിട്ടില്ലോ?
ഷൈഖ്രീ തന്നെയാണോ സാറാ ലോണിനെ കൊന്നത്?’

പാനൽ അംഗങ്ങളിൽ ചിലർ ചാടികയറി സംസാരിക്കാൻ
തുടങ്ങുകയും അന്വോന്യും പോരടിക്കുകയും ചെയ്തു.
എനിക്കതിൽ ഓരാറു വാക്കു പോലും മനസ്സിലായില്ല.
ഉച്ചത്തിലുള്ള ശബ്ദം എന്റെ കാതുകളെ അലോസ്രപ്പുത്തി.
ഞാൻ റിമോട്ടുക്കുകയും കിവി ഓഫ് ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.
മുറിയിലേക്ക് നിശബ്ദത തിരിച്ചു വന്നു.

‘നീ ആ ചന്തവർത്തമാനം നിർത്തിയത് വളരെ നന്നായി,’
അമ്മ അടുകളെയിൽ നിന്ന് വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

ഞാൻ കിടക്കയിൽ ഒരു മണിക്കൂറോളം തിരിഞ്ഞും മറിഞ്ഞും
കിടന്നു. എനിക്ക് ഉറങ്ങാൻ കഴിഞ്ഞതില്ല. പക്ഷേ, ഞാൻ
സാരയെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുകയോ എല്ലാ രാത്രിയും ചെയ്യുന്നതു
പോലെ കരയുകയോ ആയിരുന്നില്ല. അന്നു രാത്രി എന്റെ
മനസ്സിൽ മറ്റു ചിലതായിരുന്നു. ലക്ഷ്യമണ്ണ റെസ്റ്റിയാണോ
യമാർത്ഥത്തിൽ സാരയെ കൊന്നത്? ആ ചോദ്യം എന്റെ
തലയ്ക്കുള്ളിൽ മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടയിരുന്നു. അതെ,
അയാൾക്ക് ഒരു കാരണമുണ്ടായിരുന്നു. സാറ അയാളെ
ജനമധ്യത്തിൽ വെച്ച് ചെകിട്ടതടിച്ചിരുന്നു.
സാഹചര്യത്തലിവുമുണ്ട്. അയാൾ രാത്രിയിൽ ഇരിപ്പിടത്തിൽ

നിന്നെന്നുന്നു പോയിട്ടുണ്ട്. അയാൾ അത് ചെയ്തിരിക്കാൻ എല്ലാ സാമ്പത്യമുണ്ട്.

എന്നിട്ടും എന്തോ ചില കാര്യങ്ങൾ ഇന്നങ്ങിച്ചേരുന്നില്ല. കാരണമെന്താണെന്ന് എനിക്കു വ്യക്തമാക്കാനാകുന്നില്ല. എങ്കിലും വയറ്റിനുള്ളിൽ, എന്തോ ശരിയല്ലനുള്ള തരത്തിലുള്ള ആന്തലുണ്ട്. ഡൽഹി പൊലീസ് വിജയം പ്രവാപിക്കുന്നോഴും സുരക്ഷയെക്കുറിച്ച് മാധ്യമങ്ങൾ ബഹളമയമായ പാനലുകൾ സ്വഷ്ടിക്കുന്നോഴും, എന്തോ ശരിയല്ലെന്ന തോന്തർ എന്തുള്ളിലുണ്ട്.

ഞാൻ സൗരഭിനെ വിളിച്ചു.

‘ഉറങ്ങുകയായിരുന്നോ?’ ഞാൻ അവനോടു ചോദിച്ചു.

‘അല്ല, ഭായ്. വീഡിയോ കാണുകയായിരുന്നു.’

‘എത്തരം വീഡിയോ?’ ഞാൻ അടക്കിച്ചിരിച്ചു.

‘വായടക്ക്, ഭായ്. യുട്ട്യൂബ്.’

‘അതെ, സമ്മതിച്ചു. ചന്ദൻ ക്ലാസ്സ് എങ്ങനെ പോകുന്നു?’

‘എന്നതെത്തയും പോലെ വട്ടു പിടിച്ച ക്ലാസ്സുകൾ. ഗുട്ടവക്കാരൻ നിന്നെന്നുവും അനേപ്പിച്ചിരുന്നു.’

‘ഞാൻ നാളെ തിരിച്ചു വരും. നിന്ന് ദുരിതത്തിൽ പക്കുചേരാൻ.’

‘തിരക്കിട്ട് വരേണ്ട കാര്യമില്ല. ഞാൻ ഇവിടത്തെ കാര്യങ്ങൾ നോക്കുന്നുണ്ട്. നിന്നക്കിപ്പോൾ സുവമായോ?’

‘സുവവും സമാധാനവും വളരെ ദുരൈയാണ്. ഈന്ന് മുന്നു മണിക്കുറിൽ താഴേയാണ് കരഞ്ഞത്. അപ്പോൾ അതൊരു നേട്ടം തന്നു.’

‘ക്രമേണ എല്ലാം നേരെയാകും.’

‘അങ്ങനെ നമുക്കാശിക്കാം. ഇന്ന് മനസ്സിനെ അസ്പധമാക്കുന്നത് മറ്റു ചിലതാണ്.’

‘എന്ത്?’

‘നീ വാർത്ത കണ്ടോ?’

‘അവർ ലക്ഷ്മൻ റെസ്റ്റീറേഷൻ അറസ്റ്റു ചെയ്തു. പെൺകുട്ടികളുടെ പാവാടയ്ക്കടിയിൽ നിന്ന് ദൃശ്യങ്ങൾ

പകർത്തുന്ന അരഭാസൻ. എത്രമാത്രം വിവരശുന്യവും വ്യത്തികെട്ടുമാണോ?’

‘എനിക്കരിയാം.’

‘അവർ അയാളെ പിടിച്ചതിൽ സന്തോഷമുണ്ട്.’

‘അതെ. അയാൾ രോഗാതുരമായ മനസ്സിനുടമയാണ്, ഗോലു. പകേശ, അയാൾ സാരയെ കൊന്തിട്ടുണ്ടോ?’

‘എന്ത്? നീ വാർത്ത കേട്ടതല്ലോ? അയാൾ ഇരിപ്പിടത്തിൽ നിന്ന് എഴുന്നേറ്റു പോയത്, സാറ അയാളെ തല്ലിയത്, അയാൾക്കെതിരെ പരാതി നൽകിയത്.’

‘ഉം, എന്നാലും...’ ഞാനോന്നു മടിച്ചു. ‘എനിക്കരിയില്ല. എന്തോ ഒന്ന് ശരിയാണോന്നു തോന്നുന്നില്ല...’

‘നീ മാനസികമായി ദുർബലനാണ്, ഭായ്. നീ അവളുടെ മരണത്തിന്റെ തെട്ടുലിലാണ്. നീ കുറച്ചു കാലം കൂടി വീട്ടിൽ തന്ന കഴിയു. ടിവി കാണുന്നത് നിർത്തുകയും വേണം.’

അയ്യായം 10

‘നിങ്ങൾ എന്താണു കരുതിയത്? ഡൽഹി പൊലീസ് അതു മോശമൊന്നുമല്ല, അല്ലോ?’ റാണി തങ്ങളെ നോക്കി കണ്ണിറുക്കി, അയാൾ ചായകപ്പേഴ്ച മേശപുറത്ത് തിരികെ വെച്ചു. അപ്പോഴേക്കും അയാൾ ഒരു പൊലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ മാത്രമല്ല, ഒരു വ്യക്തി കൂടിയാണെന്ന് അൽപം തോന്തിത്തുടങ്ങിയിരുന്നു. തൊൻ അയാളെക്കുറിച്ച് ‘ഇൻസ്പെക്ടർ റാണി’ എന്നതിനേക്കാൾ ‘റാണി’ എന്ന ചിന്തിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. സൗരഭ്യം തൊനും അയാളുടെ ഓഫീസിലാണ്. തങ്ങൾ പതിവുപോലെ ഹാജരാകാൻ വന്നതാണ്.

‘അതിശയകരം തന്നെ, സാർ. രണ്ട് ദിവസത്തിനകം കൊലപാതകിയെ കണ്ടെത്താൻ കഴിഞ്ഞതല്ലോ,’ സൗരഭ് പ്രത്യേകിച്ചു കാരണമൊന്നുമില്ലാതെ അയാളെ സുവിഷ്ണിച്ചു.

തൊൻ ചായ തൊട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. ‘ചായ കൂടിക്കു.’ റാണി എൻ്റെ നേർക്കു തിരിഞ്ഞു.

‘സാർ, ആ കാവൽക്കാരൻ തന്നെയാണ് അതു ചെയ്തതെന്ന് ഉറപ്പാണോ?’ തൊൻ ചോദിച്ചു.

റാണി ഒരു പുരികം ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചു. അയാൾ സൗരഭിന്റെ നേർക്കു തിരിഞ്ഞത് പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

‘കൊലപാതകത്തിന് അയാളെ ഫ്രേഡിപ്പിച്ച കാരണം, സിസിടിവി തെളിവ്-ഇതെല്ലാമുണ്ടല്ലോ. അയാൾ തെലക്കാനയിൽ നിന്നാണ്. സാരയുടെ പ്രതിശ്രൂത വരെനു ഉപദ്രവിക്കാൻ ശുണ്ടക്കളെ പറഞ്ഞയച്ചതും അയാൾ തന്നെ. അതോരു തീർന്ന കേസാണ്.’

‘അങ്ങനെയാണോ?’ തൊൻ ചോദിച്ചു.

സൗര്യ എന്നോടു മിണ്ടാതിരിക്കാൻ പറയുന്നതു പോലെ കാലിൽ ചവിട്ടി. ദിവസവുമുള്ള ഈ സന്ദർശനങ്ങൾ എങ്ങനെയെങ്കിലും നിർത്തണമെന്നാണ് അവന്റെ ആഗ്രഹം. അതുകൊണ്ട് റാണി പറയുന്ന എന്തിനോടും അവൻ യോജിക്കും.

എക്കിലും എനിക്ക് ചോദിക്കേണ്ടി വന്നു. ‘ലക്ഷ്മൻ എന്തിന് രഘുവിനെ ഉപദ്രവിക്കണം?’

‘രഘുവും ലക്ഷ്മൻിനെ ചോദ്യം ചെയ്തിരുന്നു. പരാതി കൊടുക്കാൻ സാരയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചതും രഘുവാണ്.’

‘നിങ്ങൾ രഘുവിനോടു സംസാരിച്ചോ?’ താൻ ചോദിച്ചു.

‘ഞങ്ങൾ വിഡ്യികളാണെന്നാണോ നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നത്? തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ അയാളോടു സംസാരിച്ചു.

‘ശരി,’ താൻ പറത്തു. ‘ക്ഷമിക്കണം.’

‘അയാൾ പൊലീസ് ഫ്ലൂഷനിലേക്കു വരികയും സാര കാവൽക്കാരനുമായി വഴക്കുണ്ടാക്കിയത് സ്ഥിരികരിക്കുകയും ചെയ്തു,’ നീരസതേതാട ഇൻസ്പെക്ടർ പറത്തു. ‘എന്തായാലും നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും ഇതിൽനിന്ന് പുറത്തു കടക്കും.’

‘സാർ?’ സൗര്യ എണ്ണീറ്റു നിന്നിട്ട് ചോദിച്ചു

‘എന്താണ്?’ റാണി ചോദിച്ചു.

‘ഈ ഞങ്ങൾ എല്ലാ ദിവസവും വരേണ്ടതുണ്ടാ? നിങ്ങൾ കൊലപാതകിയെ പിടികൂടിയല്ലോ.’

‘ഉം...’ റാണി കണ്ണേരയിൽ ചാരിയിരുന്നു. ‘നിങ്ങൾ പറത്തതു ശരിയാണ്. പക്ഷേ, നിങ്ങളുടെ സുഹൃത്ത് എവിടെയുണ്ടന് എനിക്കരിയേണ്ടതുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ ആവശ്യം വന്നേക്കാം.’

‘തീർച്ചയായും, സാർ. ഇവിടെ നിന്ന് അഞ്ച് കിലോമീറ്റർ മാത്രം അകലത്തിലാണ് താൻ താമസിക്കുന്നത്. താൻ ദിവസവും ചന്ദ്ര ക്ഷാണ്ടസിൽ പരിപ്പിക്കാൻ വരും,’ താൻ പറത്തു.

‘ശരി. കേശവ് മാത്രം ഈ യെന്ന കണ്ടാൽ മതി. അതും ആഴ്ചയിലൊരിക്കൽ. അല്ലെങ്കിൽ താൻ വിളിക്കുന്നോൾ

മാത്രം. സൗരക്ക് നീയിനി ഇങ്ങോട് വരേണ്ടതില്ല.
സന്തോഷമായോ?’

സൗരഭിന്റെ മുവം ദശകങ്ങൾക്ക് ശേഷം ജയിലിൽ നിന്ന്
വിച്ചയച്ച തടവുകാരന്റെതു പോലെ സന്തോഷത്താൽ വിടർന്നു.

‘ഞാൻ എത്തു സമയവും നിങ്ങൾ വിളിച്ചാൽ വരാം, സാർ.
പക്ഷേ, എനിക്കൊരു അപേക്ഷയുണ്ട്,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘എന്താണ്ട്?’ റാണ ചോദിച്ചു.

‘എനിക്ക് ആ കാവൽക്കാരനോട് ഒരോറ്റ തവണ
സംസാരിക്കാൻ കഴിയുമോ? നിങ്ങൾക്കതിന്
സമ്മതമാണെങ്കിൽ മാത്രം.’

‘എന്ത്?’ സൗരക്ക് വ്യത്തികെട്ട് ഒരു നോട്ടം എനിക്കു നൽകി.
ഞങ്ങൾ ജയിലിൽ നിന്നു പുരത്തിരഞ്ഞാനുള്ള ചീട് കയ്യിൽ
പിടിച്ചു നിൽക്കുകയാണില്ലോ. ഞാനെന്തിനാണ് പിന്നയും
അതിൽ വിരെഡിട്ടിളക്കുന്നത്?

റാണ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. അയാൾ അടുത്തെക്കു വന്ന് എന്റെ
പുരത്ത് തട്ടി.

‘നിന്റെ കുഴപ്പമെന്താണ്? നീയാരാണ്? കുറ്റനേശകനോ?
ഡിറ്റക്ടർവീവ്?’ റാണ ചോദിച്ചു.

ഞാനൊരു ട്രഷൻ ടീച്ചർ മാത്രമാണ്, സാർ. അയാളോട്
ഒരോറ്റ തവണ സംസാരിക്കാൻ സാധിച്ചാൽ, സാർ...’

ഇൻസ്പെക്ടർ നെടുവിൻപുട്ടുകയും ഇരിപ്പിടത്തിലേക്ക്
തിരിച്ചു പോകുകയും ചെയ്തു.

‘നാളെ രാത്രി അൽപ്പം വൈകി വരു. ആരുമത് കാണരുത്.’

‘നന്ദി, സാർ,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘നിങ്ങൾ എന്തുതന്നെ ചെയ്താലും, എന്റെ കേസ്
അലങ്കാലമാക്കരുത്,’ കപ്പിൽ നിന്ന് അവസാന തുള്ളി
ചായയും ഉറ്റിക്കൂടിച്ചു കൊണ്ട് അയാൾ പറഞ്ഞു.

ഞാൻ അതിനു മുമ്പാരിക്കലും ഒരു പൊലീസ്
ലോകപ്പീനുള്ളിലേക്ക് കടന്നിട്ടില്ല. ഹുവാസ് വാസ് പൊലീസ്
സ്കൂൾ നാലു ലോകപ്പീകളുണ്ട്. തടവുകാരെ ശരിയായ

ജയിലുകളിലേക്ക് മാറുന്നതിനുമുന്പോ അവർക്ക് ജാമ്പം കിടുന്നതിനു മുമ്പോ പാർപ്പിക്കാനുള്ള ചെരിയ മുൻകളാണ് അവ. ലക്ഷ്മണിന്റെ മുൻ എനിക്കു വേണ്ടി ഒരു കൊൺസൾബിൾ തുറന്നു തരികയും പുരത്ത് കാത്തു നിൽക്കുകയും ചെയ്തു.

ലോകപ്പീനുള്ളിലെ ഈം എനിക്ക് വിചിത്രമായി തോന്തി. ആരക്കിലും എന്ന അതിനകത്തിട്ട് അടച്ചാലോ?

ലക്ഷ്മണർ തറയിൽ കുന്തിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അയാളുടെ കണ്ണുകളിൽ താനടുത്തേക്കു ചെന്നപ്പോൾ ഭയം കണ്ടു. അയാളുടെ ഉടൽ വിറയക്കുകയും പ്രഹരം പ്രതീക്ഷിച്ചിട്ടുന്നതു പോലെ മുഖം കോടുകയും ചെയ്തു. പൊലീസ് സ്റ്റേഷൻിൽ ആരെ കണ്ടാലും ഉൾപ്പേരണ്ടാൽ അയാളെങ്ങനെ ചെയ്തു പോകുന്നതാണെന്ന് താനുഹിച്ചു.

താൻ നീലയും വെള്ളയും വരകളുള്ള ഷർട്ടും ജീന്റസുമാണ് ധരിച്ചിരുന്നത്. എന്ന കണ്ടാൽ പുതിയ തടവുകാരനാണെന്നോ പൊലീസുകാരനാണെന്നോ തോന്തില്ല. താൻ അയാളുടെ മുമ്പിൽ നിന്നു, അയാൾ ഭയത്തേടു എന്ന നോക്കി. കൊൺസൾബിൾ അൽപ്പേരും ഞങ്ങളെ ശ്രദ്ധിച്ചുകൂടിലും താമസിയാതെ അയാൾക്കതിൽ താൽപര്യം നഷ്ടപ്പെട്ടു. ദൈഹർ സിന്റ ഹോ എന്ന സിനിമയുടെ വ്യാജപതിപ്പു കാണാനായി അയാൾ തന്റെ ഫോൺ തുറന്നു.

‘താൻ കേശവാണ്,’ താൻ പറഞ്ഞു. അയാൾ അവരപ്പോടെ എന്ന നോക്കി. ‘എന്നയാണ് അനു നിങ്ങൾ കണ്ടത്.’

താൻ അയാളിലേക്ക് കുന്നിത്തു.

‘താൻ സാറയുടെ സുഹൃത്താണ്,’ താൻ പറഞ്ഞു. ‘സുഹൃത്തായിരുന്നു.’

അയാളുടെ മുഖം വിളറി. എനിക്ക് സാറയെ അറിയാം. അപ്പോൾ താൻ തീർച്ചയായും അയാളെ അടിക്കും, അങ്ങനെയായിരിക്കാം അയാൾ ചിന്തിക്കുന്നത്. അയാൾ കൂപ്പിയ കൈകൾ ഉയർത്തി.

‘സാഹിബ്, താൻ ഓന്നും തന്ന ചെയ്തിട്ടില്ല. സാറ മാധ്യത്തെ താനല്ല കൊന്നതെന്ന് ആണ്ടിടാം.’ അയാളുടെ

വാക്കുകൾ ഇടൻ, അയാൾ നിലവിളിക്കാൻ തുടങ്ങി. കോൺസ്ലീബിൾ അയാളുടെ മൂളവടിക്കാണ്ക് ഇരുന്നുശികളിൽ തട്ടി.

‘മിണ്ടാതിരിക്ക്,’ കോൺസ്ലീബിൾ ഹോണിലെ കത്തീന കൈപ്പിന്റെ പാട്ടിൽ കണ്ണുറപ്പിച്ചുകൊണ്ക് പറഞ്ഞു.

‘കരച്ചിലടക്ക്, ലക്ഷ്മൻ,’ താൻ സമാധാനിപ്പിച്ചു കൊണ്ക് പറഞ്ഞു. ‘താൻ വനിട്ടുള്ളത് നിങ്ങളെ സഹായിക്കാനാണ്.’

ലക്ഷ്മൻ അവിശ്വാസത്തോടെ എന്ന തുറിച്ചു നോക്കി.

‘എന്താൻ സംഭവിച്ചതെന്ന് നിങ്ങളെന്നോടു പറയണം,’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘എനിക്കെറിയില്ല, സാഹിബ്. താൻ ഹോസ്റ്റലിന്റെ പ്രധാന കവാടത്തിലാണിരിക്കുന്നത്. ഓരോ മുറിയിലും എന്താണു സംഭവിക്കുന്നതെന്ന് എനിക്ക് അനേഷ്ടിക്കാനാകില്ല. താൻ യാതൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന് എന്റെ മക്കളെപ്പിടിച്ച് ആണെയിടാം.’

താൻ കോൺസ്ലീബിളിനെ ചുണ്ടിക്കാട്ടി ചുണ്ടത്തെ വിരൽ ചേർത്തു.

‘സാറ മാധ്യം എന്റെ ചെകിട്ടത്തടിച്ചു. പക്ഷേ, അതെന്റെ തെറ്റു കൊണ്ടു മാത്രമാണ്.’

‘നിങ്ങൾ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയുടെ വീഡിയോ പകർത്തിയോ?’

‘ഉംബ്. വലിയ തെറ്റ്.’ അയാൾ ഉംകോടെ തലയാട്ടി.

‘നിങ്ങൾ സാറയുമായി വശക്കിട്ടോ?’

‘എനിക്ക് ദേശ്യം വന്നു, താൻ അവളെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തി. പക്ഷേ, ശരിക്കുമെന്നിക്ക് അവളെ എന്തു ചെയ്യാൻ കഴിയും? താൻ ഒരു പാവം കാവൽക്കാരനാണ്. എനിക്ക് അവളെ കൊല്ലാനാകില്ല.’

‘എങ്കിൽ ആരാണതു ചെയ്തത്?’ താൻ ചോദിച്ചു.

‘എനിക്കെറിയില്ല, സാഹിബ്.’

‘നിങ്ങൾ ഇരിപ്പിടത്തിൽ നിന്നെന്നും പോയത് എങ്ങോട്ടാണ്?’

അയാളുടെ കണ്ണുകൾ എന്നേറ്റിൽ നിന്നും തന്നിമാറി. ‘താൻ കുളിമുറിയിലേക്ക് പോയതാണ്.’

‘നാൽപ്പത് മിനിറോ?’

അയാൾ താഴേക്കു നോക്കിയിരുന്നു.

‘നിങ്ങൾ മറുപടി പറയുന്നതാണു നല്ലത്, ലക്ഷ്മൻ. അതിനു തയ്യാറായില്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ തടവരയ്ക്കുള്ളിൽ കഴിയേണ്ടി വരും.’

ഞാൻ കൈകൈകാണ്ട് അയാളുടെ താടി പിടിച്ചുയർത്തി.

‘രെസ്സി, നീ സാരയെ ഉപദ്രവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അവർ നിനെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിന് മുമ്പ്, ഞാൻ നിനെ കൊല്ലും.’

‘ഞാനതു ചെയ്തിട്ടില്ല, സാഹിബ്. ഞാൻ സാരാ മാധ്യത്തിനെ കൊന്നിട്ടില്ല.’

‘രണ്ടെ രണ്ടു മുതൽ രണ്ടെ നാൽപത്തിയൊന്നു വരെ നിങ്ങളെവിടേയായിരുന്നു?’

അയാളേനോട് അടുത്തേതെങ്കു വരാൻ ആംഗ്രോ കാടുകയും ചെവിയിലെന്തോ പിറുപിറുക്കുകയും ചെയ്തു.

‘എന്ത്?’ ഞാനയാളു തള്ളി മാറ്റി.

‘അതെ, സാഹിബ്. അതാണു കാരണം.’

‘എങ്ങനെ?’

‘എന്തെ സ്ഥാർട്ട്ഹോണിൽ, സാഹിബ്.’

‘ആ ഹോണർ എവിടേയാണ്?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘വീടിൽ. എന്ന കാണാൻ വന്ന ഭാര്യയുടെ കയ്യിൽ കൊടുത്തയച്ചു. സാഹിബ്, ഞാൻ ഒന്നുതന്നെ ചെയ്തിട്ടില്ല, സാഹിബ്. ജനലിലുടെ വന്ന കൊലപാതകി...’

‘എന്ത്?’

‘ജാലകത്തിലുടേയാണ് കൊലപാതകി വന്നത്, സാഹിബ് ... നിങ്ങൾ അക്കേതകൾ കയറുന്നോൾ ജാലകം തുറന്നു കിടന്നത് അതുകൊണ്ടാണ്.’

‘അതെ.’

‘കൊല്ലണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഞാനെന്തിന് ജാലകത്തിലുടെ അകത്തു കടക്കണം? നേരിട്ട് മുറിയിലേക്കു ചെല്ലുകയും എന്തെങ്കിലും പാഴ്സൽ നൽകാനുണ്ടെന്ന് നടിക്കുകയും ചെയ്യാമല്ലോ.’

‘അതെ, നിങ്ങൾക്ക് വാതിലിലുടെ അക്കേതകൾ പ്രവേശിക്കാം. പക്ഷേ, നിങ്ങൾക്ക് അവളെ കൊന്നതിനു ശേഷം വാതിൽ അകത്തു നിന്ന് പുട്ടുകയും ജാലകത്തിലുടെ

പുറത്തു കടക്കുകയും ചെയ്യാമല്ലോ. അപ്പോൾ നിങ്ങളെല്ലാം സംശയിക്കുകയുമില്ല,’ എന്ന് പറത്തു
അയാൾ എൻ്റെ കാൽക്കൽ വീണ്ടും.

‘ഞാന്തു ചെയ്തിട്ടില്ല സാഹിബ്, ഞാനെന്നേൻ്റെ കൊച്ചുമകളെ തോട്ട് ആണ്ടിടാം.’

ഞങ്ങൾ ഷാപുർ ജാട്ടിൻ്റെ ഇടവഴികളിലുടെ നടക്കുകയും പ്രധാന നിരത്തിലെത്തുകയും ചെയ്തു. ഞങ്ങൾ ലക്ഷ്മണിൻ്റെ വീട്ടിൽ പോയി അയാളുടെ ഫോൺ വാങ്ങിയിരുന്നു.

‘ക്ഷമിക്കണം. ഞാൻ ഈ ഫോൺ കൊണ്ട് എന്താണു ചെയ്യുണ്ടത്?’ സൗരക്ക് ചോദിച്ചു.

‘നീ എൻ്റെടുക്കിയിലെ ഹാക്കതേതാണ് നേടിയെന്നല്ല പറത്തത്? അതു നേരാണോ?’

‘തീർച്ചയായും. ഭായ്, ഞാൻ പണം കൊടുക്കാതെ പ്രീമീയം അക്കാദ്വൈപോലും ടിന്റിഡിൽ നിന്ന് ഹാക്ക് ചെയ്ത് കൈകലാക്കിയിട്ടുണ്ട്.’

‘ഗംഭീരം. നീ ലക്ഷ്മണിൻ്റെ ഫോൺ ഹാക്കു ചെയ്യണം.’

ഞാനോരു ഓട്ടോറിക്ഷ വിളിച്ചു. മാളവു നഗരിലേക്കുള്ള ഓട്ടം എത്ര ചെറുതാണെന്ന് ഓട്ടോറിക്ഷക്കാരൻ പിരുപിരുത്തു. ഉപഭോക്താക്കളോട് മര്യാദയക്ക് പെരുമാറിയില്ലെങ്കിൽ ആപ്പുപയോഗിക്കുന്ന ടാക്സികൾ ഓട്ടോറിക്ഷകളെയും ഓട്ടോറിക്ഷക്കാരെയും നാമവശ്രഷ്ടമാക്കുമെന്ന് സൗരക്ക് അയാളോടു പ്രസംഗിച്ചു. അശ്രഹിക്കാതെ ധർമ്മപ്രഭാഷണം കേടു തെട്ടുലിൽ ഓട്ടത്തിന് അയാൾ സമ്മതിച്ചു.

‘ഈ ഫോൺ ഹാക്കു ചെയ്യുകയോ? എന്തിന്?’
ഓട്ടോറിക്ഷയിൽ ഇരുന്നപ്പോൾ സൗരക്ക് ചോദിച്ചു.

‘ഹിമാദ്രിയിൽവെച്ച് അനുരാത്രി ഇരിപ്പിടത്തിൽ നിന്നെന്നുണ്ടു പോയത് അതിമിക്കൾക്കായുള്ള ശുചിമുറിയിലേക്ക് ഒളിച്ചു കയറാനാണെന്ന് ലക്ഷ്മണർ എന്നോടു പറത്തു. അവിടെ വൈഹൈ കിട്ടും.’

‘അയാൾക്ക് എന്തിനാണ് ശുചിമുറിയിലെ വൈഹൈ?’

‘ഒരു ഉപഹം,’ താൻ പറഞ്ഞു. ‘നീ എണ്ണിനീയറിങ്കോളേജിൽ പോയിട്ടുണ്ട്, അല്ലോ?’

‘തീർച്ചയായും,’ സൗരം പറഞ്ഞു

‘അയാൾ നുണ പരയുകയാണോയെന്ന് നീ പരിശോധിക്കണം.’

‘ആ സമയത്ത് അയാൾ അബ്രീല സെസ്റ്റുകൾ സന്ദർശിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നിയെന്ന്, അല്ലോ?’

‘അതെ, ആ ലോകേഷനിൽ നിന്ന്. നിനക്കതിന് കഴിയുമോ?’

‘വളരെ എളുപ്പമാണത്. ഇതിനെ “ഹാക്കിങ്” എന്നു വിളിക്കാനാക്കില്ല. അതിന് ഫോൺിലെ ബൗസർ ഹിന്ധുരിയുടെ ഫയലുകൾ കണ്ണഡത്തിയാൽ മതിയാകും. അതിൽ അയാൾ സന്ദർശിച്ച സെസ്റ്റുകളും അതിന്റെ സമയവും കൃത്യമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കും. ഹിമാദ്രിയിലേക്ക് പോയി അവിടതെ വൈഹൈയുമായി ഒത്തു നോക്കിയാൽ ഈ ഫോൺിന്റെ ഷൈപി അടയാളം അതുമായി ജടക്കിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നോയെന്ന് വീണ്ടും ഉറപ്പു വരുത്താനുമാകും-’ താൻ സൗരംിന്റെ സംസാരം തടസ്സപ്പെടുത്തി.

‘ചങ്ങാതി, ഇതെല്ലാം അറിയാമായിരുന്നുകിൽ താൻ ശരിക്കുമൊരു എണ്ണിനീയരായി ശരിക്കുള്ള ജോലി ചെയ്തേനേ. നീ കാര്യങ്ങൾ ലളിതമായി പരയു.’

സൗരം അന്വരപ്പോടെ എന്ന നോക്കി.

‘എന്ന ഹിമാദ്രിയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകു. അവിടതെ വൈഹൈയാണു വേണ്ടത്,’ അവൻ പറഞ്ഞു.

‘എക്സ്ക്യൂസ് മീ,’ താൻ പറഞ്ഞു. ‘എനിക്ക് അത്യാവശ്യമായി ഒരു ടാക്സി വിളിക്കണം. പക്ഷേ, ഫോൺിലെ ഡാറ്റ തീർന്നു പോയി. ഇവിടുത്തെ വൈഹൈ പാസ്വേഡ് ഒന്നു പറഞ്ഞു തരാമോ?’

ഭൗതികശാസ്ത്രത്തിന്റെയും ഗണിത ശാസ്ത്രത്തിന്റെയും ആർ തടിയൻ പുസ്തകങ്ങൾ കയ്യിലേന്തി ഞാൻ ഹിമാദ്രി ഹോസ്റ്റലിന്റെ ഉദ്യാനത്തിൽ നിൽക്കുകയായിരുന്നു. എനിക്ക് കട്ടിക്കണ്ണടയും മുന്നു ദിവസമായി ക്ഷുഠം ചെയ്യാത്ത മുഖവുമുണ്ട്. പാകമാകാത്ത കുപ്പായവും പഴയ റബ്രൂ ചെരുപ്പുകളും പോളിയസ്സർ കാലുറകളുമാണ് ഞാൻ ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ചുരുക്കി പറഞ്ഞാൽ എന്ന കണ്ണാൽ തനി എഴുട്ടി ഗവേഷണ വിദ്യാർത്ഥിയാണെന്ന് തോന്നും.

സൗര്യ് പാതയ്ക്കപ്പുറം, ഹോസ്റ്റലിന് മുന്നിലായി വൈഫെ കിട്ടാവുന്ന അകലാത്തിലുണ്ട്.

ങ്ങു പെൺകുട്ടി ആക്കീവയിൽ വന്നിരങ്ങുകയും എൻ്റെ തൊടുത്തായി അത് നിർത്തിയിട്ടുകയും ചെയ്തു. വൈഫെയുടെ പാസ്വോഡ് ആവശ്യപ്പെട്ടേണ്ട അവൾ എന്ന ചുഴിത്തു നോക്കി.

‘വിദ്യാർത്ഥിയാണോ?’ അവൾ ചോദിച്ചു.

‘അതെ. പിഎച്ച്യി. വിസ്യാചൽ ഹോസ്റ്റൽ.’

‘ഹിമാദ്രി 2018 ജി,’ അവൾ പറഞ്ഞു. “എച്ച്”ലോ “ജി”യും വലിയ അക്ഷരങ്ങളാണ്.

‘നന്ദി,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു. അവളുടെ അടുത്തുനിന്ന് നടന്നകനു കൊണ്ട് ഞാൻ സൗര്യിന് ഒരു വാട്ടിംഗ് സന്ദേശമയച്ചു.

‘അതു കിട്ടി. ഹിമാദ്രി 2018 ജി.’

ങ്ങു മിനിറ്റിനു ശേഷം അവൻ മറുപടിയയച്ചു. ‘കണക്കു ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ എപ്പി ഹിസ്റ്ററിയും ഡിഫോൺ-എസ് സെസറുകളും ഡാബ്ലുഡിലോഡ് ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.’

‘മനസ്സിലാകുന്ന ഭാഷയിൽ പറയു,’ ഞാൻ മറുപടിയയച്ചു.

‘നന്നുമില്ല. എനിക്ക് ആവശ്യമുള്ളതെല്ലാം ഡാബ്ലുഡിലോഡ് ചെയ്തു. നമുക്ക് വീടിലേക്കു പോകാം. എനിക്ക് വിശക്കുന്നു. ഇന്ന് നീ പാചകം ചെയ്താൽ മതി,’ സൗര്യ് തിരിച്ച് സന്ദേശമയച്ചു.

‘യുപോൺഡോട്ടുകൊം,’ സൗരദ് പറത്തു. ‘ഹോട്ട് ദേശി ഭാദി ഹാസ് ഫണ്ട് വിത്ത് റൂഡ് ദേവർ.’ ഇതാണ് രണ്ടെ പത്ത് മുതൽ രണ്ടേ പതിനാല് വരെ.

‘എന്ത്?’ താൻ ചോദിച്ചു. തെങ്ങേൾ പ്രമേയ് ഹൈസ് കഴിച്ചു തീന് മേശയിലിരിക്കുകയായിരുന്നു. എല്ലായ്പ്പോഴും വിശകകുന്ന സൗരദ് തന്യുരാനു വേണ്ടി ചെറിയ സമയം കൊണ്ട് എനിക്ക് പാകം ചെയ്യാനായത് അതു മാത്രമാണ്. സൗരദ് ലക്ഷ്മണിന്റെ ഫോൺ ഐപ്പിച്ച് ലാപ്ടോപ്പ് തുറന്നുവെച്ചു.

‘അങ്ങനെയാണ് അയാളുടെ ബോസർ ഹിന്ധൻ പറയുന്നത്. നിന്റെ ഫോൺും താൻ പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ടോ?’ സൗരദ് ചോദിച്ചു.

‘വലിയ തമാഴയായിപ്പോയി. അടുത്തതെന്നാണ്?’ താൻ ചോദിച്ചു.

‘നെയ്യബർ ഡിസ് ബിഗ് ബന്ധുവ്യ ഇംഗ്രൽ മല്ലു ആന്റി. നമുക്കും ഇംഗ്രൽ മല്ലു ആന്റിയെ ഒന്നു കണക്കാലോ?’

‘നിൽക്ക്, അപ്പോൾ അയാൾ നേരായും അഴീല ദൃശ്യങ്ങൾ കാണുകയായിരുന്നു, അല്ലോ?’

‘തീർച്ചയായും, അതെ. ഇതു നോക്ക്: സർഡാർ ഹണിമുണ്ട് കപ്പിൾ- ലീക്കഡ് വീഡിയോ. നിൽക്ക്, അത് ശരിക്കും മധുവിധു ദൃശ്യങ്ങളാണെന്ന് നിങ്ങളെങ്ങനെ ഉറപ്പുവരുത്തും?’

ലക്ഷ്മണർ നുണ പറത്തതായിരുന്നില്ല. ഇരിപ്പിടത്തിൽ നിന്നൊഴുന്നു പോയി അയാൾ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ കൈയ്യിൽ പിടിക്കുകയായിരുന്നു.

‘ജയ്‌പുർ കോളേജ് ഗ്രേഡ് ഫോൺ...’ സൗരദ് അപ്പോഴും സെസ്റ്റുക്കളുടെ പട്ടിക എടുക്കുകയായിരുന്നു. ‘ഭായ്, ഒരു കാര്യം ഉറപ്പാണ്, അയാൾക്ക് സുദേശി അഴീലചിത്രങ്ങൾ മാത്രമാണിഷ്ടം. അയാൾ അന്തർ ദേശീയ വീഡിയോകൾ ഓഫീസിലിയിട്ടുണ്ട്. വലിയ ദേശസ്നേഹി, അല്ലോ?’

‘വായടക്ക്. എപ്പോഴാണ് അയാളുടെ ആഖ്യാപണം അവസാനിക്കുന്നത്?’

‘എക്കദേശം രണ്ടേ ഇരുപത്തിയൊന്തിന്,’ സൗരദ് പറത്തു.

‘രണ്ടേ നാൽപ്പുതോടെ അയാൾ ഇലിപ്പിടത്തിൽ തിരിച്ചെത്തിക്കാണും.’

‘അതിന് മുമ്പ് ശരീരം വ്യത്തിയാക്കി കാണുമെന്ന് നമുക്കാശിക്കാം,’ സൗരക്ഷ പറഞ്ഞു.

‘നിർത്തത്. ഹിമാദ്രി നെറ്റ്‌വർക്കിലെ ഷൈപി അധ്യാസ്സ് പട്ടിക തുറക്ക്.’

‘നമുക്കതു ചെയ്യാം. പക്ഷേ, അതിനുമുമ്പ് ഹോട്ട് തമിൾ കപ്പിൽ എൻജോയിൻസ് ഇന്ത്യൻ ടെക്നോളജിസ് കണ്ടാലോ? എനിക്കത്തെപ്പും ജിജ്ഞാസയുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ ഷൈഅത്രസിറ്റിസിക്ക് അത് സ്പോൺസർ ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞാലോ!’

‘ഗോലു, ഇതൊരു തമാശയല്ല. ഇതൊരാളുടെ ജീവൻ കൊണ്ടുള്ള കളിയാണ്.’

‘ശരീ,’ അവൻ പറഞ്ഞു. അവൻ ബൗസർ ഹിന്ദുരിയിൽ നിന്ന് ഷൈപി അധ്യാസ്സ് ഫയലിലേക്ക് പോയി.

‘ഹിമാദ്രി വൈവഹൈ നെറ്റ്‌വർക്കിലേക്കു ഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട എല്ലാ ഉപകരണങ്ങളെയും തിരിച്ചറിയാനുള്ള ഷൈപി അധ്യാസ്സുകളാണിതിൽ,’ സൗരക്ഷ പറഞ്ഞു. അവൻ ഏതാനും നിമിഷത്തേക്ക് ആ എക്സ്പ്രസ്സ് ഫയൽ പരിശോധിച്ചു.

‘അതെ, ലക്ഷ്മണിന്റെ ഹോം ഈ നെറ്റ്‌വർക്കിലേക്ക് ഘടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതുപൂശാണ്,’ സൗരക്ഷ പറഞ്ഞു.

‘എനിക്ക് കാണിച്ചു തരു,’ താൻ പറഞ്ഞു.

തന്റെ ലാപ്ടോപ്പിലെ ഷൈപി അധ്യാസ്സുകളുടെ പട്ടിക അവനെന്നിക്ക് കാണിച്ചു തന്നു.

‘ഇതൊരു യമാർത്ഥ തെളിവാണ്. ലക്ഷ്മണൻ നിരപരാധിയാണ്,’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘അതെ, അയാൾ മാനസികാരോഗിയാണെങ്കിലും ആ സമയത്ത് അയാൾ ആരെയും കൊണ്ടിട്ടില്ലു.’

‘നന്ദി, ഗോലു,’ അവൻറെ മുടി ചികിപ്പരത്തിക്കൊണ്ട് താൻ പറഞ്ഞു. ‘താനിൽ റാണയുടെ അടുത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോകും.’

‘സന്തോഷം, ഭായ്. പക്ഷേ, താനൊരു കാര്യം ചോദിച്ചേണ്ടു?’

‘തീർച്ചയായും.’

‘നീയെന്തിനാണ് ഇതിലെല്ലാം തലയിടുന്നത്? നമ്മളിപ്പോൾ സ്വത്രന്തരാണ്. നമ്മളെന്തിനാണ് അതിനെക്കുറിച്ചെല്ലാം തല പുകയ്ക്കുന്നത്? പൊലീസിനെ അവരുടെ ജോലി ചെയ്യാൻ അനുവദിക്കു.’

‘പക്ഷേ, നോക്ക്, അവരത് അലങ്കാലമാകിയില്ല? ലക്ഷ്മണ്ണ അതു ചെയ്തത്.’

‘ലക്ഷ്മണർ തന്റെ നിരപരാധിത്തൃത്തിന് വേണ്ടി പൊരുതട്ട. അല്ലെങ്കിൽ പൊലീസ് അവസാനമത് കണ്ടത്തട്ട. സാറ പോയി, ഭായ്. നിന്റെ മനസ്സിൽ നിന്നും അവളെ പോകാനുവദിക്കു.’

‘അങ്ങനെ ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടന് എനിക്കെന്തിയാം. എനിക്കെത് ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ,’ നെടുവീർപ്പോടെ താൻ പറഞ്ഞു. സൗര്യ എന്റെ ആകുലമായ മുഖം കണ്ടു. അവൻ പതിയെ എന്റെ ചുമലിൽ കൈവെച്ചു.

‘അവളുമായി എങ്ങനെയെങ്കിലും അടുപ്പം പുലർത്തണമെന്ന് ഇപ്പോഴും താൻ കരുതുന്നുണ്ടനാണ് തോന്നുന്നത്,’ താൻ പറഞ്ഞു. ‘ആരാണിതു ചെയ്തതെന്ന് എനിക്ക് കണ്ടത്തണം. തിരികെ വരാൻ തയ്യാറായ നിമിഷത്തിൽ സാരയെ എന്നിൽ നിന്ന് പറിച്ചു മാറ്റിയതാരാണ്?’

‘താനിതിന്റെ പ്രിൻ്റൂട്ട് എടുക്കാം. നമുക്കിൽ നാളേ രാണയെ കാണിക്കാം.’

‘നന്ദി.’

‘അതെല്ലാം ശരി, ഭായ്. പക്ഷേ, നീ ദയവായി ദേവദാസായി നടിക്കരുത്. ഫ്രെഞ്ച് ഹ്രേസ് കഴിക്കുന്നോൾ ദുഃഖിച്ചിരിക്കാൻ ആർക്കും അനുവാദമില്ല.’

‘ഉം...’ ചുണ്ടുവിരലുകൊണ്ട് മുക്കിന്റെ പാലത്തിൽ തട്ടിക്കൊണ്ട് രാണ പറഞ്ഞു. തങ്ങൾ നൽകിയ പ്രിൻ്റൂട്ടുകൾ പരിശോധിക്കുകയായിരുന്നു അയാൾ.

‘ബൗസർ ഹിന്നുറി, അല്ലോ?’ അയാൾ ചോദിച്ചു. കടലാസു താളുകളിലെ അകങ്ങൽ വായിക്കാനായി അയാൾ കണ്ണുകൾ ചുളിച്ചു പിടിച്ചു.

സൗരദേശുന്നേറ്റ് ഇൻസ്പെക്ടറിക്കുന്ന വശത്തെക്ക് നടന്നു.

‘നോക്ക്, സാർ, ഇതെല്ലാം എപ്പി അധ്യാസുകളാണ്. അടുത്ത താളിൽ ലക്ഷ്മൻ ഹോണിലുടെ സന്ദർശിച്ച സെറ്റുകളും സമയവിവരങ്ങളുമുണ്ട്.’ റാണി മുന്നു തിവസം പഴക്കമുള്ള, കറുപ്പും വെളുപ്പും ഇടകലർന്ന കുറ്റിത്താടി ചൊരിഞ്ഞു.

അയാൾ മുരണ്ടു. ‘ഇരിക്ക്, ഇരിക്ക്.’

സൗരഡ് തന്റെ ഇരിപ്പിടത്തിലേക്കു തിരിച്ചുപോയി. ഇൻസ്പെക്ടർ കടലാസുതാളുകൾ മേശപ്പുറത്ത് വെച്ചു. ‘ഗംഭീര’മെന്നോ ‘മികച്ച ജോലി’ യെന്നോ അയാൾ ഒച്ചയിടുമെന്നാണ് താൻ വിചാരിച്ചത്. അതിന് പകരം അയാൾ കൈവിരലുകൾ തൊട്ടുയിടാൻ തുടങ്ങി.

‘ഇതിനർത്ഥം ലക്ഷ്മൻ നിരപരാധിയാണെന്നാണ്, സാർ,’ ആ താളുകളുടെ പൊരുൾ റാണയ്ക്ക് മനസ്സിലായിട്ടില്ലെന്നു തോന്തിയതുകൊണ്ട് താൻ പറഞ്ഞു. ‘അയാൾ ശുചിമുറിയിലായിരുന്നു. അവിടെയിരുന്ന് അപ്പീലസെറ്റുകൾ കണ്ട് സ്വയംഭോഗം ചെയ്യുകയായിരുന്നു.’

‘അപ്പോൾ ആരാൺ സാരയെ കൊന്നത്?’ റാണി ചോദിച്ചു.

അതു കണ്ണേത്തണ്ണൽ നിങ്ങളുടെ ജോലിയാണ്, താൻ പറയാനാഗ്രഹിച്ചു. പകരം താൻ തോൾ വെട്ടിച്ചു.

‘ലക്ഷ്മൻ അതു ചെയ്തിട്ടില്ലെങ്കിൽ, പിന്നെയും സംശയം നിന്നേ തലയിലേക്കു വീഴില്ലോ?’ റാണി ചോദിച്ചു.

‘എന്ത്?’ താൻ ചോദിച്ചു.

ഇൻസ്പെക്ടർ പല്ലിളിച്ചു കൊണ്ട് തല ചെരിച്ചു. അയാൾ ആ കടലാസു താളുകൾ എന്നേ കയ്യിലേക്ക് ഇട്ടു തന്നു.

‘ഈതു തിരിച്ചടുക്ക്. ഈതു നീ എന്നിക്ക് തന്നിട്ടേയില്ല,’ അയാൾ പറഞ്ഞു.

‘എന്താണതിന്റെ അർത്ഥം?’ താൻ ചോദിച്ചു.

‘നിങ്ങൾക്ക് കാപ്പി ഇഷ്ടമാണോ?’

‘സാർ?’

‘ഇത്തിരി വില കുടിയ കാപ്പി നിങ്ങൾക്ക് വാങ്ങിത്തരാൻ എന്ന അനുവദിക്കു,’ റാണി അത്യും പറഞ്ഞിട്ട് എഴുന്നേറ്റു.

‘എനിക്ക് നല്ല കാപ്പി തരു. പക്ഷേ, എറെ കടുപ്പം വേണ്ട,’ റാണി ഹുവാസ് വാസ് സ്ഥാർബക്സിലെ ബരിസ്സ് * യോടു പറഞ്ഞു.

‘ഒരു ലാത്ത എടുത്താലോ, സർ?’ റാണിയുടെ യുണിഫോം കണ്ക് അല്ലോ ചകിതനായ ബരിസ്സ് ചോദിച്ചു.

‘ചുടുള്ള വെറും പാല്,’ താൻ പറഞ്ഞു. സൗരഡ് രണ്ക് ചോക്കേറ്റ് മഹിൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു.

ഇൻസ്പെക്ടൂർ തന്റെ വാലറ്റ് പുരത്തെടുത്തു. കമൈയിലെ കാഷ്യർ ഒരു പൊലിസുകാരൻ പണമൊടുക്കുന്ന വിചിത്രമായ കാഴ്ചയിൽ അന്വരന്നു പോയി. അയാൾ പെട്ടെന്നു തന്നെ അതു നിരസിച്ചു. ഇൻസ്പെക്ടൂർ പുഞ്ചിരിക്കുകയും വാലറ്റ് കീശയിൽ തിരിച്ചു വെക്കുകയും ചെയ്തു.

ഞങ്ങൾ പാനീയങ്ങൾ കയ്യിലെടുക്കുകയും ജാലകത്തിനരികിൽ ഇരിപ്പിടം കണ്ടതുകയും ചെയ്തു.

‘അപ്പോൾ ഇവിടെയാണ് ചെറുപ്പകാർ, അതിനെന്താണ് നിങ്ങൾ പറയുന്നത്, “ഹാം ഓട്” ചെയ്യുന്നതല്ലോ?’ കാപ്പിക്കപ്പിലേക്ക് പണ്ണുന്നാരയുടെ മുന്നു സാഖ്ഷകൾ ചേർത്ത് റാണി പറഞ്ഞു. ‘കാപ്പിക്ക് ഇരുന്നുവു രൂപ. പകൽക്കൊള്ള തന്നെ.’

ഒരു സ്ഥാപനത്തിൽ പണമൊടുക്കാത്തതും പകൽക്കൊള്ളയല്ലോ എന്നു താൻ അതിശയിച്ചു.

‘നേരാണ്, സാർ,’ ചിട്ടപ്പടി പാദസേവ ചെയ്യുന്ന സൗരഡ് പറഞ്ഞു.

‘എന്തായാലും താൻ നിങ്ങളെ രണ്ടുപേരെയും ഇങ്ങോട്ടു കൊണ്ടു വന്നത് അല്ലോ തുറന്നു സംസാരിക്കാനാണ്. നിങ്ങളെ എനിക്ക് വിശ്വസിക്കാനാകുമെന്ന് കരുതട്ടേ.’ റാണി സമഭാവത്തോടെ തങ്ങളെ നോക്കി.

‘തീർച്ചയായും, സാർ,’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘നിങ്ങൾ എവിടെയാണ് ജോലി ചെയ്യുന്നത്, കേശവ്?’

‘ചന്ദൻ കൂസ്സിലാണെന്നു പറഞ്ഞിരുന്നുണ്ടാ, സാർ.’

‘എത്ര കിട്ടും? കയ്യിൽ എത്ര കിട്ടുമെന്നാണെന്നെന്ത്.’

ഞാൻ അതകുതന്തതാട അയാളെ നോക്കി. സൗര്യം മര്യാദയോടെ മറുപറിശയിലേക്കു നോക്കി.

‘ഒരു മാസം എക്കുദേശം 45,000 രൂപ,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘നോക്ക്, നിങ്ങൾക്കു പോലും എന്നേക്കാൾ കൂടുതൽ പണം കയ്യിൽ കിട്ടുന്നുണ്ട്. എന്നിക്ക് പിടുത്തമെല്ലാം കഴിച്ച് ഒരുമാസം 42,000 രൂപ കിട്ടും.’

അയാൾ തന്റെ ശമ്പളപ്പൊതിയിൽ അന്തമില്ലാത്ത റൂബർബൈക്കണ്ട് ലാത്തേതകൾ കൂട്ടിയില്ലെന്ന് എന്നിക്ക് തോന്തി. മറുപടിയായി എന്തു പരയണമെന്ന് ഞാൻ അഭ്യരണ്ണ. ജോലി സ്വീകരിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് ശമ്പളനിരക്ക് അയാൾക്ക് അറിയാമായിരുന്നില്ലോ? ഞാൻ മിണ്ടാതിരിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു.

‘ഞാൻ പതിനെം്പതു വർഷത്തെ സേവനം പൂർത്തിയാക്കി,’ അയാൾ തുടർന്നു. ‘നിങ്ങൾ തുടങ്ങിയതപ്പോഴാണ്? നാലോ അഞ്ചോ വർഷം മുമ്പുണ്ടോ? ഇത് ന്യായമാണോ?’

കുറ്റബോധത്തോടെ ഞാൻ തലയാട്ടി. കേന്ദ്രസർക്കാരിന്റെ ശമ്പള നയത്തിന് ഞാൻ വ്യക്തിപരമായി ഉത്തരവാദിയാണെന്നു തോന്തിപ്പോയി. ദിവസം മുഴുവനും ശുട്ട് ചവയ്ക്കുന്ന, സഹിക്കാൻ കഴിയാത്ത ബോസിന്റെ വാക്കുകൾ കേൾക്കണമെന്ന് എന്നിക്കയാളോട് പരയണമെന്നുതോന്തി. ഞാൻ സന്തോഷത്തോടെ റാണയുമായി ജോലികൾ വെച്ചു മാറാം. ശമ്പളത്തിൽ ചെറിയ കുറവുണ്ടകില്ലോ ആളുകളുടെ ചെകിട്ടത്തടിക്കാനും കാപ്പി സൗജന്യമായി ചോദിച്ചു വാങ്ങാനും കഴിയുമെല്ലാം. ഞാന്ത് സന്തോഷത്തോടെ സ്വീകരിക്കാം.

സൗര്യം ചെറുവിരലുയർത്തിക്കാട്ടി ശുചിമുറിയിലേക്കു പോയി. റാണ തുടർന്നു.

‘ഞാൻ സേവനകാലത്തുടനീളം കടിനാദ്യാനം ചെയ്തു. ഓന്നാന്തരം വാർഷികരിപ്പോർട്ടൂകൾ നേടിയെടുത്തു. എന്നിട്ടും അഞ്ചു വർഷമായി എന്റെ സ്ഥാനകയറ്റം

തടഞ്ഞുവെച്ചിരിക്കുകയാണ്. അവരെന്ന അസിസ്റ്റന്റ് കമ്മീഷണറാക്കുന്നില്ല.'

പാലു മൊത്തിക്കാണ്ട് താൻ തലയാട്ടി. ലക്ഷ്യമണിന്റെ ബൗസർ ഹിസ്റ്ററിയുമായി ഇതിനെന്നതാണു ബന്ധം?

'ഇതിനിടയിൽ ഐഫോട്ടിയിൽ നിന്ന് എതോ വിധ്യി പുസ്തകം കാണാതെ പറിച്ച് ഐപിഎസ് നേടും. എന്നിടവർ അയാളെ എന്റെ ബോസാക്കുകയും അയാൾക്ക് എന്തേതിനേക്കാൾ വലിയ റാങ്ക് നൽകുകയും ചെയ്യും.'

അയാൾ സുചിപ്പിക്കുന്ന 'ഐഫോട്ടി മണ്ഡൻ' താനാണോ എന്ന് താനുവരുന്നു. സത്യത്തിൽ, അതു താനല്ല. ഐപിസ് പരീക്ഷ വിജയിക്കാൻ കഴിയാത്ത ഐഫോട്ടിക്കാരനാണു താൻ. അതെന്ന കൂടുതൽ വലിയ മണ്ഡനാക്കി മാറ്റി.

'ഇതാരു നീതിയുക്തമായ വ്യവസ്ഥയല്ല. കോളനിക്കാലത്തുനിന്നുള്ള ശേഷിപ്പുകളാണത്.'

'എന്ത്?'

'ബിട്ടിഷ്യു കാലത്തുനിന്ന്. അവരാണ് സിവിൽ സർവീസുണ്ടാക്കിയത്.'

'അതെ, വിവരംകെട്ട് വെള്ളക്കാർ. താൻ പൊലീസ് സേനയിലെ സത്യസന്ധരായ അപൂർവ്വം ഇൻസ്പെക്ടറിലോരാളാണ്. എന്നിടവർ എന്ന പരിഗണിക്കുന്നത് ഇങ്ങനെയും.'

ധർഹി പൊലീസിലെ അഴിമതിക്കാരനായ ഇൻസ്പെക്ടർക്ക് ലഭ്യമായ അവസരങ്ങൾ വെച്ചു നോക്കുമ്പോൾ സഖ്യന്മായി കിടുന്ന പാനിയങ്ങൾ ആത്മാർത്ഥതക്കുറവായി പരിഗണിക്കപ്പെടില്ലെന്ന് താനുഹിച്ചു. ചെറിയൊരു പാരിതോഷികം മാത്രമാണ് ആ കാപ്പി.

റാണയെ സന്ദേഹിപ്പിക്കേണ്ടതെങ്ങനെയെന്ന് താൻ ആലോചിച്ചു. ജീവിതം നായ നക്കിയെന്ന് ഓരാൾക്ക് തോന്നുമ്പോൾ, എന്റെ ജീവിതം കൂടുതൽ നായ നക്കിയതാണെന്നു പറയുന്നത് എല്ലായ്പോഴും നല്ലതാണെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നുണ്ട്.

‘ഞാൻ ഐഹൈടിയിൽ നിന്നാണ്, സാർ. എനിക്ക് ക്യാമ്പസിൽനിന്ന് ജോലി കിട്ടിയതെയില്ല. ജോലി കിട്ടാതെ കോളേജിൽ നിന്നിരഞ്ഞിയ അപൂർവ്വം ഐഹൈടിക്കാരിലൊരാൾ.’

‘എന്തു കൊണ്ട്?’

‘മോശം മാർക്ക്. ഏതാനും അഭിമുഖങ്ങൾ അലങ്കാലമായി. കാമുകിയുമായി വേർപ്പിരിഞ്ഞു. ജീവിതത്തിന്റെ ആ കാലഘട്ടത്തിൽ ഞാനേരെ അസ്യസ്ഥനായിരുന്നു.’

‘അതേയോ? അതുകൊണ്ടാണല്ലോ ചന്ദ്ര കൂസല്ലോ?’

ഞാൻ തലയാട്ടി. ധർപ്പിയിൽ, ഐഹൈടി ക്യാമ്പസ്സിന് കഴിയാവുന്നതു അടുത്തു കഴിയാനുള്ള ആഗ്രഹത്തിന്റെ ഭാഗം കൂടിയാണതെന്ന് ഞാനയാളോടു പറഞ്ഞില്ല. സാറാൻ അവിടെയുള്ളിടത്തോളം അവളുടെ അടുത്തു താമസിക്കുന്നതു മാത്രമായിരുന്നു വീണ്ടും കൂടിച്ചേരാനുള്ള അവസരം കിട്ടാനുള്ള ഏക വഴി.

ഇൻസ്പെക്ടർ പ്ലിഡിച്ചു.

‘നിങ്ങൾക്ക് ജോലി ഇഷ്ടമാണോ?’

‘ഞാന്ത് വെറുക്കുന്നു.’

‘നേരായും?’

‘ചില ദിവസങ്ങളിൽ ജയിലിൽ കിടക്കുന്നതാണ് ജോലിക്കു പോകുന്നതിനേക്കാൾ നല്ലതെന്നു പോലും തോന്നാറുണ്ട്.’

ഇൻസ്പെക്ടർ പോട്ടിച്ചിരിച്ചു.

‘നമ്മൾ ഒരേ തോന്ത്രിയിലാണെന്നു തോന്നുന്നു,’ ഒരുപോലെ മോശപ്പുട ജോലികളുടെ പേരിൽ അയാൾക്കനോട് കൂടുതൽ അടുപ്പമുണ്ടായതുപോലെ തോന്തി. സൗര്യം അപ്പോഴേക്കും ശുചിമുരിയിൽ നിന്ന് തിരിച്ചു വന്നിരുന്നു. അവൻ ദിനപത്രം കയ്യിലെടുക്കുകയും തൊഴിലവസരങ്ങൾ അച്ചടിച്ച താഴു തുറക്കുകയും ചെയ്തു. ഇൻസ്പെക്ടറുടെ ഫോൺ മുഴങ്ങി. അയാൾ ഫോനെടുത്തു.

‘ശരി, ശർമ്മ സാർ,’ ശർമ്മ സാറിന് അയാളെ കാണാനാകുമെന്നതു പോലെ രാണ എഴുന്നേറ്റു നിന്നു. ‘ജി, ശർമ്മ സാർ. തീർച്ചയായും, സാർ, ഇല്ല സാർ, നമുക്ക്

കാവൽക്കാരനെന്തിരെ ശക്തമായ തെളിവുമുണ്ട്. അതെ, സാർ. നമ്മൾ താമസിയാതെ കൂറപത്രം സമർപ്പിക്കും. ഈല്ല സാർ, വീണ്ടും വിളിക്കേണ്ടതില്ല, സാർ. ശരീ, സാർ.’

ഹോണർ വിളി കഴിത്തെപ്പോൾ താൻ പറഞ്ഞു, ‘നിങ്ങൾ ലക്ഷ്യമണിനെ വിട്ടയക്കും, ഈല്ല? അയാളാരു ആഭാസനാണ്. പക്ഷേ, സാരയെ കൊന്നിട്ടില്ല.’

‘നോക്ക്, നിങ്ങളെ ഈങ്ങാട്ടു കൊണ്ടു വന്നതു തന്ന അതുകൊണ്ടാണ്. പൊലീസ് റൈഷൻിൽ ആരെല്ലാമാണ് നമ്മൾ പറയുന്നതു കേൾക്കുക എന്നറിയില്ല.’

‘എന്ത്?’ താൻ ചോദിച്ചു.

സൗര്യ് തങ്ങൾ പറയുന്നതു കേൾക്കാനായി ദിനപത്രത്തിൽ നിന്ന് തലപൊക്കി നോക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

‘ഉന്നതർ അടങ്ങിയ, മാധ്യമങ്ങൾ നല്ലതു പോലെ പിന്തുടർന്ന ഈ കേസാണ് സ്ഥാനകയറ്റത്തിനുള്ള എൻ്റെ ഉറപ്പ്. ഉഴം മരിക്കുന്ന് സ്ഥാനകയറ്റം നൽകാനുള്ള വ്യവസ്ഥയുണ്ട്. എൻ്റെ മേലുദ്ദേശസ്ഥമനാർ ഈ കേസു കാരണം എന്നയ്തീന് ശുപാർശ ചെയ്തേക്കാം.’

‘അതു നല്ലതാണ്, സാർ,’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘അതെ. പക്ഷേ, താൻ കേസു തെളിയിച്ചാൽ മാത്രം. അവരുടെ കണ്ണിൽ താൻ കേസു തെളിയിച്ചു കഴിത്തു.’

‘ലക്ഷ്യമണിനെ കൊലപാതകിയാക്കിയിട്ട്, അല്ല?’

‘അതെ, മാധ്യമങ്ങളിലെ കമകൾ പോലും കെട്ടങ്ങിയിരിക്കുന്നു,’ അയാൾ പറഞ്ഞു. അയാൾ ദിനപത്രത്തിന്റെ പ്രധാന ഭാഗം കയ്യിലെടുത്ത് നശരവാർത്തകൾ തുരന്നു.

‘കണ്ണാ, ഈന്നാനുമില്ല. എൻ്റെ മേലുദ്ദേശസ്ഥമനാർ, മാധ്യമങ്ങൾ, പൊതുജനങ്ങൾ-എല്ലാവരും വിശ്വസിക്കുന്നത് ലക്ഷ്യമണർ അതു ചെയ്തെന്നാണ്. അവർ ഈ കേസ് പൂട്ടിവെച്ചു കഴിത്തു.’

‘അയാളതു ചെയ്തില്ലെന്ന കാര്യം മാത്രമൊഴിച്ച്,’ റാണായുടെ ആശ്വാസത്തെ തകർക്കാൻ മാത്രം ശക്തമായ ശബ്ദത്തിൽ താൻ പറഞ്ഞു.

‘അയാൾ നിങ്ങളുടെ സഹോദരനാണോ?’ റാണി ഉറക്കെ ചോദിച്ചു.

‘അല്ലോ, സാർ,’ തൊൻ പറത്തു. ‘പക്ഷേ, അയാൾ നിരപരാധിയാണ്.’

‘അപ്പോൾ തൊൻ അയാളെ സ്വന്തനാക്കണമെന്നാണോ? എനിക്ക് മാധ്യമങ്ങൾ അടുത്ത നാടകം തുടങ്ങണം, അല്ലോ?’

‘നാടകം?’

‘അതെ. പൊലീസ് ഒരു നിരപരാധിയെ അയാൾ ദരിദ്രനായതു കൊണ്ട് അറിയ്ക്കു ചെയ്തു എന്ന് അവർ പറയും. പൊലീസിന് ഇപ്പോഴും കൊലയാളിയെ പിടിക്കാൻ പറ്റിയിട്ടില്ലെന്നും. ഡൽഹി പൊലീസ് ഓഫീസിൽ കൊളളാത്തവരാണെന്നു പറയും. കൂടുതൽ കൂടുതൽ അസംബന്ധിയങ്ങൾ അവർ നിരത്തും. ആരാൻ ഇള കുഴപ്പത്തിനെല്ലാം കാരണം? ഇൻസ്പെക്ടർ റാണി. എനിക്കാരക്കിലും പിനീക് സ്ഥാനകയറ്റം നൽകുമെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതുന്നുണ്ടോ?’

അയാളുടെ സ്ഥാനകയറ്റം ഉറപ്പുവരുത്താൻ ഒരു നിരപരാധി ജീവപര്യന്തം ജയിലിൽ കഴിയേണ്ടതില്ലെന്ന് തൊൻ പറയാനാഗ്രഹിച്ചു. പക്ഷേ, തൊന്തു പറത്തില്ല.

‘സാർ, ലക്ഷ്മണർ കുറുക്കാരനാണെന്ന് കോടതിയിൽ തെളിയിക്കേണ്ടതില്ലോ?’

‘ഉംഖ്.’

‘അപ്പോൾ അവസാനം ഇതെല്ലാം പുറത്തു വരും. താൻ എന്തു ചെയ്യുകയായിരുന്നുവെന്ന് അയാൾ ഏറ്റുപറയും. അയാളുടെ വകീലനാർക്കും ഇതേ വിവരങ്ങൾ കിട്ടും.’

ഇൻസ്പെക്ടർ പോട്ടിച്ചിരിച്ചു. അയാളാരു ടിഷ്യൂ വലിച്ചെടുത്ത് മീശ തുടച്ചു. സൗരം എന്ന തരപ്പിച്ചു നോക്കി. പൊലീസുമായുള്ള യാതൊരു ഏറ്റുമുട്ടും അവൻ ഇഷ്ടമല്ല.

‘ഇതിലെത്താണിത്ര ചിരിക്കാനുള്ളത്?’ തൊൻ ചോദിച്ചു.

‘ഇതൊരു സിനിമയല്ല. യമാർത്ഥ ജീവിതമാണ്. എത്തരം വകീലിനെയാണ് ലക്ഷ്മണിന് കിട്ടാൻ പോകുന്നതെന്ന് അറിയാമോ?’

‘പാവപ്പെട്ടവർക്ക് വക്കീലിനെ സർക്കാർ കൊടുക്കില്ലോ?’

‘ഉംഗി. പക്ഷേ, ഒരു കാവൽക്കാരനെ അവർ എത്രമാത്രം പരിഗണിക്കും? വക്കീൽ വിചാരണക്ക് ഹാജരായാൽ തന്നെ ലക്ഷ്മണർ ഭാഗ്യവാനാണെന്ന് കരുതേണ്ടി വരും.’

‘എന്നാലും അയാളതു ചെയ്തിട്ടില്ല. അതിനു തെളിവുമുണ്ട്. അവസാനം എല്ലാം പുറത്തു വരും.’

‘ചിലപ്പോഴത് പുറത്തുവരുമായിരിക്കും. മുന്നുവർഷത്തിനുള്ളിലോ മറ്റോ. അപ്പോഴേക്കും ഇൻസ്പെക്ടർ റാണി എസിപി റാണിയായി മാറിയിട്ടുണ്ടാകും. പൊലീസ് ഫ്ലോഷ്റെനന് അസംബന്ധത്തിൽനിന്നു ദുരേപ്പായിട്ടുണ്ടാകും. അപ്പോൾ ലക്ഷ്മണിന് പുറത്തുവരാം.’

‘സാർ, പക്ഷേ...’

‘നിങ്ങളിപ്പോൾ ചെയ്യുന്ന വിവരക്കേട് നിർത്തണം. താനാണ് നിങ്ങളെ രക്ഷിച്ചത്. എന്തെന്ന് ജീവിതം ദുഷ്കരമാക്കുന്നത് ഇപ്പോൾ നിർത്തണം.’

എന്ന രക്ഷിച്ചുനോ? താനാരെയും കൊന്നിട്ടില്ലെന്ന വസ്തുതയും എന്തെന്ന് സ്വാത്രന്ത്യം ഉറപ്പു വരുത്തുന്നതിൽ പകുവഹിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് തിരിച്ചടിക്കണമെന്ന് താൻ വിചാരിച്ചു.

‘സാർ, നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെ അലോസ്റ്റപ്പെടുത്തണമെന്ന് താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. ആരാൺ കൊലയാളിയെന്ന് കണ്ണടത്തണമെന്നു മാത്രമേ എനിക്കുള്ളൂ. അതിന് ശരിയായ അനേഷണം വേണം. നിരപരാധിയായ ഒരു മനുഷ്യനെ പുട്ടിയിട്ട് കേസ് അവസാനിപ്പിക്കുന്നത് ശരിയല്ല.’

ഇൻസ്പെക്ടർ തിട്ടുക്കത്തിൽ എന്നയും സാരഭിന്നയും മാറിമാറി നോക്കി. എനിട്ട് തോളുവെട്ടിക്കുകയും തണ്ടുത്ത കാപ്പി കുടിച്ചു തീർക്കുകയും ചെയ്തു.

‘കാവൽക്കാരന്തെ നിരപരാധിത്തെത്ത കുറിച്ച് മാധ്യമങ്ങൾക്ക് തെളിവു കിട്ടിയാലോ?’ താൻ ചോദിച്ചു.

ഇൻസ്പെക്ടർ കപ്പു താഴേവെച്ചു.

‘നിങ്ങൾ എന്ന കീഷണിപ്പെടുത്തുകയാണോ?’

‘അല്ല,’ താൻ പറഞ്ഞു. ‘പക്ഷേ, താൻ പറഞ്ഞതു സംഭവിക്കാം.’

‘തന്തകഴുവേറിക്കളേ. ഒരാഴ്ച മുന്ന് രണ്ടുപേരും വിട്ടയകാൻ എന്ന് കാലിൽ വീണു കെഞ്ഞുകയായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ നിങ്ങളെന്നോട് ആജിൽതാപിക്കുകയാണോ? ഒരു അന്യേഷണം നടത്താൻ എനിക്കരിയില്ലെന്ന് നിങ്ങൾ പരഞ്ഞു തരുന്നോ?’

‘ഇല്ല, സാർ,’ താൻ പരഞ്ഞു. ‘ആരാണതു ചെയ്തതെന്ന് കണ്ണു പിടിക്കണമെന്നു മാത്രമാണ് താൻ പരഞ്ഞത്. താൻ നിങ്ങളെ സഹായിക്കാം.’

‘നിങ്ങളെങ്ങനെ എന്ന സഹായിക്കും? നിങ്ങൾ ചന്ദൻ കൂസ്തുംബിലെ ഒരു അദ്ധ്യാപകനാണ്.’ റാണ പരഞ്ഞു.

ഓന്നും മിണ്ടരുതെന്നു സൃച്ചിപ്പിച്ച് സൗരഡ് എന്ന് കയ്യിൽ അമർത്ഥിപ്പിച്ചു.

‘സാർ, എനിക്കെതക്കിലും പരയാമോ?’ സൗരഡ് ചോദിച്ചു.

‘നിങ്ങൾക്കിപ്പോൾ എന്താണു പരയാനുള്ളത്?’ നീരസതേതാട ഇൻസ്പെക്ടൂർ ചോദിച്ചു. ‘ഇയാൾ എന്ന കുറാന്യേഷണം പരിപ്പിക്കുകയാണോ? തങ്ങളെന്നതാകയാണ് അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടതെന്ന് നിന്നേ മണ്ഡൻ കൂടുകാരൻ അറിയാമോ? ഏറെഎടിയിലെ ഡീൻ അടുത്തിടെ എന്ന അപമാനിച്ചു.’

‘ആർ?’ സൗരഡ് ചോദിച്ചു.

‘ആ പ്രൊഫസർ സക്സോന. ക്യാമ്പസിനു ചുറ്റും കരങ്ങേണ്ടെന്ന് ആ ചുട്ടിയ *എന്നോടു പരഞ്ഞു. എന്നോട്, പൊലീസിനോട് അങ്ങനെ പരഞ്ഞു. അവിടെ കയറാൻ അനുമതി വേണമെന്തെ. അയാൾ മനുഷ്യ വിഭവശേഷിമന്ത്രാലയത്തെ വിവരമരിയിക്കുമെന്ന ഭിഷണിപ്പുടുത്തി. നാശം! താൻ വീണ്ടും ഈ കേസ് അന്യേഷിക്കണോ? ആ ഡീനിനോട് എന്ന അപമാനിക്കരുതെന്നു പരയ്.’

‘നിങ്ങൾ പ്രൊഫസർ സക്സോനയെ കണ്ടോ?’ താൻ ചോദിച്ചു.

‘ഉം്ഘ്, കോളേജിന് ആവശ്യമില്ലെങ്കിൽ ഈ കേസ് തുലയട്ടു.’

‘പ്രോഫസർ സക്സേന സാറയുടെ പിള്ളിച്ചീ ഗൈഡും കൂടിയായിരുന്നു.’

‘അയാളെന്തിനാണ് തെങ്ങെല്ല തടയുന്നത്? ക്രാമസിനുള്ളിൽ പൊലീസ് പാടില്ല, മാധ്യമങ്ങൾ പാടില്ല എന്നല്ലാം മുടിഞ്ഞ നിയമങ്ങൾ,’ അയാൾ പറഞ്ഞു.

‘എനിക്കരിയില്ല, സാർ,’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘ശ്രദ്ധിക്കു, മാഷേ,’ എന്ന രൂക്ഷമായി നോക്കി റാണ് പറഞ്ഞു. ‘ആ കാവൽക്കാരൻ കൂറ്റം ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന് എനിക്കരിയില്ലെന്നാണോ നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നത്?’

‘നിങ്ങൾക്കരിയാമായിരുണ്ടോ?’ തെട്ടിപ്പോയ താൻ ചോദിച്ചു.

‘താൻ പതിനഞ്ചു വർഷമായി കൂറ്റവാളിക്കലെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നയാളാണ്. എനിക്ക് അവരുടെ കണ്ണുകൾ വായിക്കാനാകും. അയാളാരു വായ്ക്കാക്കിയാണ്. പക്ഷേ, കൊലപാതകിയല്ല. നിങ്ങൾ ശേഖരിച്ച വിവരങ്ങൾ ആ ഉള്ളടം ശരിവെച്ചു.’

താൻ അന്തംവിട്ടുപോയി. ‘പിന്ന നിങ്ങളെന്തിനാണ് അയാളെ അറിയുന്നു ചെയ്തത്?’

‘എനിക്ക് കൊലയാളിയെ കിട്ടാത്തതിനാൽ! എല്ലാവർക്കും കേസ് അവസാനിപ്പിക്കുകയാണു വേണ്ടത്. ടിവി അവതാരകർക്കും പൊതുജനങ്ങൾക്കും സമൂഹമാധ്യമങ്ങൾക്കും സാമൂഹ്യപ്രവർത്തകർക്കും എന്തെല്ലാം മെല്ലഭ്യാഗസ്ഥമാർക്കും.’

ഇൻസ്പെക്ടർ റാണ് നിലം ചവിട്ടിത്തരിപ്പിക്കുന്നതു പോലെ എഴുന്നേറ്റു.

‘കേൾക്ക്, താൻ സൗജന്യമായി കാപ്പി കൂടിക്കും. അത് എന്തായാലും വില കൂടിയിട്ടാണ്. അർഹിക്കുന്നതുകൊണ്ട് എനിക്കെന്തെല്ലാം സ്ഥാനക്കയറ്റം വേണം. പക്ഷേ, താനൊരു ദുഷ്ടന്തല്ല. ആരാണുതു ചെയ്തതെന്ന് താൻ ഇനിയും കണ്ടുപിടിക്കാൻ ശ്രമിക്കാം. പക്ഷേ, അതുവരെ ലക്ഷ്മണർ അക്കത്തു കിടക്കണം.’

‘മനസ്സിലായി, സാർ,’ ഇൻസ്പെക്ടറുടെ കാവൽ ശോപ്പുരം പോലുള്ള സാന്നിദ്ധ്യത്തെ പേടിച്ച് സൗര്യം പറഞ്ഞു,

‘എനിക്ക് കൊലയാളിയെ വേണം. ആ ദിവസം ലക്ഷ്മണിനെ പുറത്തുവിടാമെന്ന് ഞാൻ വാക്കു തരുന്നു. എന്നെന്ത് നിലപാടു മാറ്റലാണ് അതിനർത്ഥമെങ്കിലും.’

‘സാർ,’ ഞാനും എഴുന്നേറ്റു നിന്നു. ‘നിങ്ങളെ സഹായിക്കാനായി തന്ത്രശ്രക്കരിച്ചു ചെയ്യാനാകും?’

‘ഇതിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നതാണ് എറ്റവും നല്ലത്, രാണ പറഞ്ഞു.

‘തീർച്ചയായും, സാർ,’ കൈമുട്ടു കൊണ്ട് എന്ന തട്ടികൊണ്ട് സൗരഭ് പറഞ്ഞു. അവനും എഴുന്നേറ്റു നിൽക്കുകയാണ്.

‘എന്തെങ്കിലും സഹായം, സാർ?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘മൗഖ്യേടിയിലുടെ യാത്ര ചെയ്യാൻ സഹായിക്കു. ക്യാമ്പസിലേക്കു പ്രവേശനം ലഭിക്കാൻ നിങ്ങൾക്ക് എന്തെങ്കിലും വഴിയുണ്ടോ?’

‘ഉംബ്ര. ഞാനവിടുതെത്ത പുർവ്വ വിദ്യാർത്ഥിയാണ്.’

സൗരഭ് എന്നെന്തുകു തിരിഞ്ഞു.

‘ഭായ്, ഇതിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കാനാണ് ഇൻസ്പെക്ടർ സാർ പറഞ്ഞത്.’

‘അയാളൊരു കാമുകനാണ്,’ രാണ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. ‘എങ്ങനെ അയാൾക്ക് ഇതിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുനില്ക്കാനാകും?’

---

* കാപ്പിയും മറ്റു പാനീയങ്ങളും തയ്യാറാക്കി വിളവുന്നയാൾ

* മരമണ്ഡലം

അധ്യായം 11

‘ഗണിതശാസ്ത്രത്തിൽ മാത്യകാപരീക്ഷ,’ എന്ന് ക്ലാസ് അവസാനിച്ചപ്പോൾ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. രണ്ടു ധനനിലധികം വരുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളിലേറെപ്പേരും തെരഞ്ഞി. എന്നവരുടെ നിഷ്ക്രിയമായ പ്രതിഷ്ഠയം അവഗണിക്കുകയും ക്ലാസ്സുമുറിയിൽ നിന്ന് പോരുകയും ചെയ്തു.

ഇടനാഴിയിൽ വെച്ച് എന്ന് ഹോൺ പരിശോധിച്ചു. രഹസ്യവിന്ദീ രണ്ടു മിസ്റ്റർ കോളുകളുണ്ട്. അവൻ ഒരു സന്ദേശവും അയച്ചിട്ടുണ്ട്.

‘ഡൽഹിയിൽ നിന്ന് എന്ന് താൻ താമസിയാതെ പോകും. നമുക്കൊന്നു കാണാമോ?’

എനിക്ക് പ്രതികരിക്കാൻ നേരു കിട്ടുന്നതിനു മുമ്പ് ചന്ദൻ അരോറയുടെ ഗുട്ടാവയുടെ മണം എന്ന്യെടുത്തതായി.

‘ജോലിസമയത്ത് ഹോൺ പരിശോധിക്കരുത്. എന്നത് മുമ്പേ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്,’ പുറകിൽ നിന്ന് ചന്ദൻ പറഞ്ഞു.

‘ക്ഷമിക്കണം, സാർ,’ ഹോൺ അയാളുടെ കഷണിത്തലയിൽ അടിച്ചു പൊട്ടിക്കുന്നത് ഭാവനയിൽ കണ്ണ് എന്ന് പറഞ്ഞു.

‘വന്നതിന് നന്ദി,’ രഹസ്യ പറഞ്ഞു.

‘അതു കാര്യമാക്കണംതില്ല. നീ എന്തിനാണ് എന്നക്കാണാൻ ആഗ്രഹിച്ചത്?’ എന്ന് ചോദിച്ചു.

തെങ്ങൾ ഹുവാസ് വാസിലെ സോഷ്യലിലേക്ക് വന്നതായിരുന്നു. ഹുവാസ് വാസ് തടാകത്തെ

അഭീമുവികരിക്കുന്ന മേശയാൾ തെങ്ങേർ തിരഞ്ഞെടുത്തത്. അവൻ ഒരു കറുത്ത രോമക്കൂപ്പായം ധരിച്ചിരുന്നു. അതവൻ കട്ടിയുള്ള കണ്ണട ഫ്രെയിമിനോക് ഇണങ്ങുന്നതായിരുന്നു. ഇടതുകയ്യിൽ അപ്പോഴും ജാന്മരുണ്ടായിരുന്നു. വലതുകൈയ്യിൽ ഐഫോൺ എക്സും. മുന്ന് മാസത്തിനുമുമ്പു മാത്രം പുരത്തിരഞ്ഞിയ അതിന് ഒരു ലക്ഷം രൂപയിലധികം വിലയുണ്ട്.

‘എന്താണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് എനിക്കെന്നിയണം,’ രഹസ്യം പറഞ്ഞു.

‘സംഭവിച്ച കാര്യങ്ങൾ ശവസംസ്കാരചടങ്ങിനു തന്ന താൻ നിന്നക്ക് പറഞ്ഞു തന്നതാണ്ടോളാ.’ രഹസ്യം എന്ന ബോധ്യമാകാത്തതു പോലെ നോക്കി.

‘എന്ത്? എന്നായെന്തിനാണ് ഇങ്ങനെ നോക്കുന്നത്?’

‘നിന്നക്കെന്നിയാമാണോ, കേശവ്, നീ എന്ന ശല്യപ്പെടുത്തുകയും അപമാനിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഒരുപാട്.’

‘നിന്നക്കെന്താണു വേണ്ടത്? മാപ്പുപേക്ഷ?’ താൻ ചോദിച്ചു.

വെയ്റ്റർ തെങ്ങേർക്ക് രണ്ട് മസാലച്ചായ കൊണ്ടു വന്നു. അയാൾ പോയതിനു ശേഷം രഹസ്യം പ്രതികരിച്ചു.

‘വേണ്ട. മാപ്പുപേക്ഷയ്ക്ക് ഇപ്പോൾ എന്തു പ്രധാനമാണുള്ളത്?’ അവൻ പറഞ്ഞു. ചായ ഓൺ മൊത്തിയിട്ട് അവൻ തുടർന്നു. ‘അപമാനങ്ങളെ താൻ കാര്യമാക്കുന്നില്ല. അതിനെചൊല്ലി മറ്റുള്ളവരോട് കൊന്ത് കോർക്കുന്ന തരം ആളല്ല താൻ. നീ സാരയെ തനിച്ചു വിടണമെന്നു മാത്രമേ താൻ ആഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളു.’

താൻ കസേരയിൽ നിന്ന് ചാടിയെഴുന്നേറ്റു.

‘എന്നിട്ട് താന്തു ചെയ്തില്ല. എനിക്കവെള്ള മരകാനായില്ല. ശരിയാണ്, ക്ഷമിക്കണം. താനിപ്പോൾ പോകടു?’ താൻ ചോദിച്ചു.

‘ദയവു ചെയ്ത് ഇരിക്ക്, കേശവ്. എനിക്ക് ഒരു ക്ഷമാധാചനയല്ല വേണ്ടതെന്ന് താൻ പറഞ്ഞു,’ രഹസ്യം പറഞ്ഞു.

‘പിനെ നിനക്കെന്താണു വേണ്ടത്, രഹ്യ?’ വീണ്ടും കസേരയിലിരുന്ന് താൻ ചോദിച്ചു.

‘സാറയാണ് എന്ന ഇത്തവണ തിരികെ വിളിച്ചത്.’

‘ശാന്തനാകു, ദയവു ചെയ്ത്. നീ ഇങ്ങനെ ആക്രമാസക്തമായി സംസാരിക്കുന്നത് എനിക്ക് ഇഷ്ടമല്ല,’ രഹ്യ പറത്തു.

നീയൊരു പേടിതെതാണ്ടനായതു കൊണ്ടുണ്ട് താൻ പറയാനാഗ്രഹിച്ചുകും മിണ്ടാതിരുന്നു.

‘എനിക്ക് വേണ്ട ആദ്യത്തെ കാര്യം ഇതാണ്,’ തന്റെ കയ്യിലെ പുണ്ണിലേക്ക് ചുണ്ടിക്കാട്ടി രഹ്യ പറത്തു. ‘ഈ നിർത്തെണ്ടതുണ്ട്. താനൊരു ആക്രമാസക്തനായ മനുഷ്യന്നല്ല. സാരയോടൊത്ത് ഒരു സാധാരണ ജീവിതം നയിക്കാൻ മാത്രമേ താൻ ആഗ്രഹിച്ചുള്ളൂ.’

‘എയ്,’ താൻ പറത്തു. ‘താനാണ് ഇതിനു പുറകിലെന്നാണോ നീ സുചിപ്പിക്കുന്നത്? നിനെ ഉപദ്രവിക്കാൻ താൻ ഗുണ്ടകളെ പറത്തയുച്ചുന്ന്?’

‘അത്തരം ആരോപണങ്ങൾ ഒന്നും തന്നെയില്ല. എന്താണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് അറിയാൻ താൻ ആഗ്രഹിക്കുമ്പോൾ എന്തെന്നും അച്ചുനമ്മാർ താനിതിൽ ഇടപെടുന്നതു പോലും ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. ദയവായി, താൻ നിന്നോട് അപേക്ഷിക്കുകയാണ്, എന്നെന്നും എന്തെന്നും കുടുംബത്തെന്നും ഉപദ്രവിക്കരുത്. എന്തെന്നും അച്ചുനും അമ്മയും പേടിച്ചുരണ്ടിരിക്കുകയാണ്.’

‘താൻ ഒന്നും തന്നെ ചെയ്തിട്ടില്ല, രഹ്യ,’ താൻ പറത്തു. ‘താൻ എന്തിന്തു ചെയ്യണം?’

‘നീ ചെയ്തെന്നല്ല താൻ പറയുന്നത്. നിനക്ക് ഇതുമായി എന്തെങ്കിലും ബന്ധമുണ്ടെങ്കിൽ ദയവായി അത് നിർത്തണം. എനിക്ക് സമാധാനം വേണം.’

‘രഹ്യ, താൻ നിനെ തെനി വിളിക്കുകയും കളിയാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, താൻ നിന്നെന്നെന്തിന് ഉപദ്രവിക്കണം? സാറയും നീയും മുന്ന് വർഷത്തിലധികം പ്രണയിച്ചു. താൻ എന്തെങ്കിലും ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ?’

‘ആ പേടിത്താണ്ടനെ കൊല്ലുമെന്ന് നീയെരാറിക്കൽ സാരങ്ങോട് പരഞ്ഞതിട്ടുണ്ട്.’

‘ഞാനത് ക്രോധം മുത്തപ്പോൾ പരഞ്ഞതാണ്. മദ്യപിച്ചിരിക്കുന്നേവാൾ. ദയവു ചെയ്ത്, രഹസ്യം, ഞാൻ നിനെ ഓന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. എന്നായാലും, അവർ ആ കാവൽക്കാരനെ അറിയ്ക്കുന്നേല്ലോ.’

അവൻ നിശ്ചബ്ദനായി. എന്നാലും ഞാൻ പരഞ്ഞതെന്നും അവന് ബോധ്യമായതു പോലെ തോന്തിയില്ല.

‘രഹസ്യം, നീയെനെ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. അതെനിക്ക് മനസ്സിലായി. പക്ഷേ, ഞാൻ ആണ്ടിട്ടു പറയാം, ഞാൻ ആരെയും ഉപദ്രവിച്ചിട്ടില്ല. നിന്നെന്നേ സാരങ്ങോയോ, മനസ്സിലായോ?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

അവൻ ചെറുതായി തലയാട്ടുകയും ചിന്തയിൽ ആണ്ടു മുങ്ങിയതു പോലെ മേശപ്പുറത്തെക്ക് തുറിച്ച് നോക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നിട്ടവൻ പതിയെ, വളരെ പതിയെ സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി. അത് കേൾക്കാൻ എനിക്ക് കാതുകൾ കൂർപ്പിച്ചു പിടിക്കേണ്ടി വന്നു.

‘അവർ എന്തെ ലോകമായിരുന്നു. എന്തെ ജീവിതത്തിലെ മഹാത്മാതമായിരുന്നു.’

അതെനിക്ക് അവനോടു പറയാൻ കഴിയുമായിരുന്നു, ഞാൻ വിചാരിച്ചു. അവൻ പതിഞ്ഞ മട്ടിലുള്ള സംസാരം തുടർന്നു.

‘സിലിക്കൻ വാലിയിൽ നിന്നുള്ള ഒരു പുതിയ നിക്ഷേപകൾ എന്ന കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഞാൻ എല്ലായ്പ്പോഴും അങ്ങോടു താമസം മാറ്റാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. പക്ഷേ, സാറ സമ്മതിച്ചില്ല. പിഎച്ചി പഠനം പാതിവഴിയിൽ ഉപേക്ഷിക്കാൻ അവർ തയ്യാറായിരുന്നു.’

‘അവർ തിരികെ പോയി കാശ്മീരിൽ പറിപ്പിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചുവല്ലോ?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു. ‘തങ്ങളുടെ’ ദിവസങ്ങളിൽ അവർ അങ്ങനെയാണു പറയാറുള്ളത്.’

‘അതെ. പക്ഷേ, ഞാനവള്ള കാര്യങ്ങൾ പരഞ്ഞതു ബോധ്യപ്പെടുത്തി. എതാനും വർഷങ്ങൾ അമേരിക്കയിൽ കഴിഞ്ഞതിനു ശേഷം കാശ്മീരിനു വേണ്ടി എന്തെങ്കിലും

ചെയ്യാമെന്ന് തൈങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചു. ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ അവർക്ക് പിള്ളിച്ചുഡി കിട്ടുകയും തൈങ്ങൾ സാൻഫ്രാൻസിസ്കോയിലേക്ക് പോകുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. മൂണ്ടൻ വ്യൂവിൽ ഞാൻ താമസിക്കാനുള്ള അപ്പാർട്ട്മെന്റ് നോക്കിവെക്കുക പോലും ചെയ്തു. പക്ഷേ ഇപ്പോൾ...'

അവൻറെ ശബ്ദം ശ്വാസം മുട്ടി മരിക്കുകയും അവൻ മുഖം കൈതലാദ്ദേശക്കുള്ളിൽ ഒളിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അവൻറെ തൈലുകളുടെ ശബ്ദം സ്പഷ്ടമായിരുന്നു. ഗെസ്റ്ററന്റിലുള്ളവർ തൈലെ ആകാംക്ഷയോടെ നോക്കി. യാതൊരു വിലക്കുകളുമില്ലാതെ അവൻ പൊട്ടിക്കരെത്തു. അവനെ തട്ടിക്കാണ്ടുപോകുന്നയാളാണ് ഞാനന്ന് മറുള്ളവർ തെറ്റിയുരിക്കാതിരിക്കാൻ ഞാൻ രഹസ്യവിന്റെ കൈകളിലേക്ക് ഏതാനും ടിഷ്യു തിരുക്കിക്കാടുത്തു.

‘നന്ദി,’ ടിഷ്യു കൊണ്ട് മുഖം തുടച്ച് അവൻ പറത്തു.

‘ഞാൻ ഓന്നും തന്നെ ചെയ്തിട്ടില്ല. നിന്നുക്കുന്ന വിശ്വസിക്കാമോ? എൻ്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി സംസാരിക്കു, രഹസ്യം.’

‘ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു,’ അവസാനം എൻ്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കിക്കൊണ്ട് അവൻ പറത്തു.

‘നല്ലത്,’ ഞാൻ പറത്തു. ‘എന്നിക്കു നിന്നോട് യാതൊരു വിരോധവുമില്ല. ഇപ്പോൾ ഒടുമില്ല.’

‘ക്ഷമിക്കണം, എൻ്റെ അച്ചുനമ്മമാർ പരിഭ്രമത്തിലാണ്. അവർ ഇരുപത്തിനാലു മൺിക്കുറും സുരക്ഷ ഏർപ്പാടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ ഓഫീസിലേക്കു പോകുന്നോൾ അവർക്ക് അസ്യസ്ഥതയാണ്. തൈലെല്ലാവർക്കും പേടിയുണ്ട്.’

‘എന്നിക്ക് ഉള്ളവികാം. എന്നിക്ക് നിങ്ങളിൽ യാതൊരു താൽപര്യവുമില്ല ... എന്നാൽ,’ ഞാനൊന്നു നിർത്തി.

‘എന്നാൽ?’

‘എന്നിക്കു നിന്റെ സഹായം വേണം.’

‘എത്രു തരം സഹായം?’

‘ആരാണു സാറയെ കൊന്നതെന്ന് കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിൽ. ഞാൻ പൊലീസിനെ ഇക്കാര്യത്തിൽ സഹായിക്കുന്നുണ്ട്.’

‘നീയവരെ സഹായിക്കുന്നുണ്ടോ? ആ കാവൽക്കാരനാണ് കൊലയാളി എന്നല്ലോ പൊലീസ് പറഞ്ഞത്?’

‘അയാള്ക്ക് ചെയ്തിരിക്കാൻ യാതൊരു വഴിയുമില്ല.’

‘നേരു പറഞ്ഞതാൽ, അത് ലക്ഷ്മൻ ആണെന്നിത്തപ്പോൾ ഞാൻ പോലും അതിശയിച്ചു പോയി.’

‘ആണോ?’

‘അതെ. ഞാൻ ആ കാവൽക്കാരനെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. കൊലയാളിയുടെ ഭാവമൊന്നും അയാൾക്കില്ല. പക്ഷെ, പൊലീസ് അങ്ങനെയാണ് ടിവിയിൽ പറഞ്ഞത്.’

‘പൊലീസുകാർ ചിലപ്പോൾ മാധ്യമങ്ങളുടെ വായടക്കാൻ ചില കാര്യങ്ങൾ പറയാറും ചെയ്യാറുമുണ്ട്.’

‘അപ്പോൾ, ആരാണ് സാറയെ കൊന്നത്? എന്നിക്കും അതിന്റെ ആഗ്രഹമുണ്ട്.’

‘അക്കാര്യത്തിലാണ് എന്നിക്ക് നിന്നു സഹായം ആവശ്യമുള്ളത്.’

‘എന്നിക്ക് നിന്നു കൂടെ പ്രവർത്തിക്കണമെന്നുണ്ട്. ഇക്കാര്യത്തിൽ നിന്ന് ഞാൻ പുർണ്ണമായി ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കണമെന്നാണ് എന്നു അച്ചുനമ്മാർ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. എങ്കിലും നമുക്കിൽ ചെയ്യാം.’

‘ഇല്ല, രഖു. നിന്നു കൂടെ പ്രവർത്തിക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല,’ അവനെ തടസ്സപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ഞാൻ പറഞ്ഞു. ‘എന്നിക്ക് നിന്നു സഹായം മാത്രം മതി. നിനക്ക് അവളെയും അവളുടെ ലോകത്തെയും നല്പുതുപോലെ അറിയാമായിരുന്നു.’

രഖു അനുരപ്പോടെ എന്ന നോക്കി. ഞാൻ ഗൗരവത്തോടെ തിരിച്ചും. അവൻ നേടുവീർപ്പിട്ടു.

‘നീ ആവശ്യപ്പെടുന്നതെന്നും,’ അവൻ പറഞ്ഞു.

‘ശരി,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു. ഞാൻ എന്നു നോട്ടു പുസ്തകം പുറത്തെടുത്തു. ‘എന്നിക്ക് ചില ചോദ്യങ്ങളുണ്ട്’.

‘തീർച്ചയായും.’

‘കാവൽക്കാരനാണ് അതു ചെയ്തതെന്നിൽത്തപ്പാർ നീ അതിശയിച്ചുതെന്തിനാണ്?’

‘അതിന് സാധ്യതയില്ലെന്നു തോനി. സാറ ലക്ഷ്മണിനെക്കുറിച്ച് പരാതിപ്പട്ടിരുന്നുവെന്നത് നേരാണ്. എങ്കിലും അതിനുശേഷം നിരവധി തവണ അയാൾ മാപ്പുചോദിച്ചിരുന്നു. തൊൻ സാറയെ ക്യാമ്പസിൽവെച്ചു കണ്ടപ്പോഴും എന്റെ മുമ്പിൽവെച്ച് അയാൾ മാപ്പുചോദിച്ചിരുന്നു.’

‘അപ്പോൾ സാറ എന്താണു ചെയ്തത്?’

‘അവർക്ക് കരുണ തോനി. അവർ പരാതിപിന്നവലിച്ചില്ലെങ്കിലും അതിനുവേണ്ടി തിരക്ക് കൂട്ടിയില്ല. തനിക്ക് ഒരു കൊച്ചു മകളുണ്ടെന്നും താൻ മാത്രമാണ് വീട്ടിലെ കാര്യങ്ങൾ നോക്കുന്നതെന്നും അയാൾ അവളോട് പറഞ്ഞിരുന്നു.’

‘അത് അയാളല്ലെന്ന് കരുതാൻ മറ്റു വല്ല കാരണങ്ങളുമുണ്ടാ?’

‘എന്ന അടിക്കാൻ വന്നവർ.’

‘അവർ?’

‘ലക്ഷ്മണിന്റെതുപോലുള്ള ഒരു ഗ്രാമത്തിൽനിന്നു വന്നവരാണ് അവരെന്ന് തോനിയില്ല. വസ്ത്രങ്ങൾ കൊണ്ടും ഭാഷാരീതിക്കൊണ്ടും അവർ നഗരത്തിൽ താമസിക്കുന്നവരാണെന്നു തോനി. തൊനിക്കാര്യം പൊലിസിനോടു പറഞ്ഞിരുന്നു. അവരുടെ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് തോനുന്നില്ല.’

‘അന്നു നിനക്ക് എന്താണ് ശരിക്കും സംഭവിച്ചത്?’

‘തൊനന്ന് വൈകിയാണ് ജോലി തീർത്തത്. എന്നിട്ടോഫീസ് കെട്ടിടത്തിൽനിന്ന് പുറത്തിരഞ്ഞി. ദയവരെ കാത്തുനിൽക്കുന്നോൾ നാലുപേര് വന്ന് എന്ന അടിക്കാൻ തുടങ്ങി. അവർക്ക് എന്റെ ഫോൺ വാലറ്റോ വേണമെന്നാണ് തൊൻ കരുതിയത്. എന്നാൽ, എന്ന ഉപദ്രവിക്കുക മാത്രമായിരുന്നു അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം.’

‘എത്രനേരം?’

‘എന്ത് ദൈവർ ഗോപാൽ കാരും കൊണ്ട് വരുന്നതു വരെ. അവർ കാറിനു നേരെ കല്പിയുകയും ജാലകങ്ങൾ അടിച്ചു തകർക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നിടവർ ഓടിപ്പോയി. ഗോപാൽ പുരത്തിരങ്ങിയപ്പോൾ നിലത്ത് ചോരയോലിപ്പിച്ച് കിടക്കുന്ന എന്നയാണു കണ്ടത്.’

‘എന്നിടയാൾ നിനെ ആശുപത്രിയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയോ?’

‘അയാൾ എന്ന ആദ്യം വീടിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. അച്ചന്മമമാരാൻ എന്ന അപ്പോളോ ആശുപത്രിയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയത്. ഇടത് കയ്യിൽ ദിവും തലയ്ക്ക് കഷതവും ഏറ്റിറുണ്ടെന്ന് ഡോക്കർമാർ പറഞ്ഞു. അവർ എന്ന നീരിക്ഷണത്തിനായി ആശുപത്രിയിൽ കിടത്തി.’

‘നീ സാരയോട് ഈതേക്കുറിച്ചുല്ലാം പറഞ്ഞേതാ?’

‘തീർച്ചയായും. താൻ കാറിൽവെച്ചു തന്ന അവർക്ക് സന്ദേശമയച്ചു. അവർക്ക് ഹൈദരാബാദിലേക്ക് വരണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ, ആ സബിച്ച സക്സേസ് സമതിച്ചില്ല.’

‘പ്രോഫസർ സക്സേസ്? അവളുടെ ഗൗഡ്?’

‘അതെ, തനിക്ക് ഒരു പ്രബന്ധം അടിയന്തിരമായി സമർപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും അതിനവളുടെ സഹായം ആവശ്യമുണ്ടെന്നും സക്സേസ് പറഞ്ഞു. അവർക്ക് ഹൈദരാബാദിലേക്ക് വരാനായില്ല.’

‘അവർ പ്രതിഷ്യിച്ചില്ലോ? അവർ അങ്ങനെ പറഞ്ഞതെല്ലാം കേൾക്കുന്നവർ അല്ലല്ലോ.’

‘ഉം, അവളെന്തായാലും വരാൻ തീരുമാനിച്ചു. പക്ഷെ, താനാൻ അവളെ തടത്തത്. അവളുടെ പിഎച്ച്യി പ്രബന്ധം അംഗീകരിക്കപ്പെടാൻ മുന്ന് മാസമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ആ സമയത്ത് എന്തിന് പ്രഫസർ സക്സേസ് പ്രകാപിപ്പിക്കണം?’

ചായ കൂടാതെ മറ്റൊന്തക്കിലും തങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുമെന്ന പ്രതീക്ഷയോടെ ഒരു വെയ്റ്റർ ചുറ്റും കരങ്ങി നടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

‘ഒരു മുടബുർജിയും പാവ് മസാലയും,’ ഞാൻ പറത്തു.
‘നിനക്കുന്നതാണ് വേണ്ടത്, രഹ്യം?’

‘സസ്യഫക്ഷണം എന്താണുള്ളത്?
ലഭ്യവായതെന്തെങ്കിലും?’ അയാൾ വെയ്ക്കുന്നു ചോദിച്ചു.

അവൻ ഒരു വെജിറ്റേറിയൻ കൂബ് സാൻവിച്ച് കഴിക്കാൻ
തീരുമാനിച്ചു. ഓരാൾക്ക് കണ്ണത്താവുന്ന ഏറ്റവും വിരസമായ
വിഭവങ്ങളിൽ ഒന്നാണത്.

‘അശുപത്രിയിൽ നിന് നീ സാറയുമായി
ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നോ?’

‘എല്ലായ്പ്പോഴും.’

‘അവൾ എന്തിനെക്കുറിച്ചാണ് സംസാരിച്ചത്?
വിരോധമില്ലെങ്കിൽ പറയു.’

‘സാധാരണ കാര്യങ്ങൾ. അവൾ എന്ത്
ആരോഗ്യത്തെക്കുറിച്ച് ചോദിച്ചു. അവളെ കാണാൻ
തോനുന്നുണ്ടെന്ന് ഞാൻ പറത്തു. തങ്ങൾ
വിവാഹത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ചു. ഒപ്പ് ഏരിയയിലേക്ക്
താമസം മാറ്റുന്നതിനെക്കുറിച്ചും സംസാരിച്ചു.’

‘ഈതെല്ലാം നിങ്ങൾ ചാറു ചെയ്യുകയാണോ ചെയ്തത്?’

‘ചില വാട്ടസാപ്പ് ചാറുകൾ, ചില ഹോം വിളികൾ. നിനക്ക്
എന്ത് ഹോം കാണണമെന്നുണ്ടോ?’

അവൻ തന്റെ ഏഹോം എന്തെ നേർക്കു നീട്ടി.

‘ഈല്ല, അത് ശരിയാണെന്നു തോനുന്നില്ല.
അപകടത്തിലാണെന്നോ മറ്റൊരു അവൾ പറത്തിരുന്നോ?’

‘ഈല്ല.’

‘അവൾ എന്തിനെയെക്കിലും കുറിച്ച്
അസൃഷ്ടയായിരുന്നോ?’

‘സക്കേന്നെയക്കുറിച്ചു മാത്രം. അവൾ അയാളെക്കുറിച്ച്
എന്താണു പറത്തതെന്ന് കൃത്യമായി ഞാൻ പറയാം,’ രഹ്യം
വാട്ടസാപ്പ് ചാറുകൾ മുകളിലേക്കും താഴേക്കും മാറ്റിനോക്കി.

‘എനിക്ക് അയാളെ വെറുപ്പാണ്. എനിക്ക് അയാളെ
അങ്ങങ്ങളും വെറുപ്പാണ്.’ രഹ്യം ഹോണിൽനിന് വായിച്ചു
തന്നു. അവൻ എന്ന നോക്കി.

‘വേരെയെന്തെങ്കിലും?’

‘നീ തന്ന നോക്ക്,’ അവൻ എനിക്ക് ഹോണ് നീട്ടി. ഒരുനിമിഷം മടിച്ചു നിന്ന ശ്രേഷ്ഠം താന്നതു വാങ്ങി. അവനുമായി സാറ ചെയ്ത ചാറ്റിലുടെ താൻ കടന്നുപോയി.

രജുവിന് അപകടം സംഭവിച്ച ദിവസത്തെ ചാറ്റ് താൻ കണ്ടത്തി. മുറിവ് പറ്റിയ കയ്യിന്റെ ചിത്രം അവൻ സാറയ്ക്ക് അയച്ചിട്ടുണ്ട്. അവൻ തെട്ടൽ പ്രകടിപ്പിക്കുകയും അവനെ വിളിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ആരാൺ അത് ചെയ്തിട്ടുണ്ടാവുക എന്നതിനെക്കുറിച്ച് അവൻ സംസാരിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. പക്ഷേ, അവർക്കത് ആരാണെന്ന് ഉള്ളിക്കാനായിട്ടില്ല. പിറേന്നതെ ചാറുകളിൽ ‘ഹാ ഇന് മെ ബേബി, ബേബി മിസ് എസ് യു’ തുടങ്ങിയ നില്ലാര കാര്യങ്ങളുണ്ട്. ആശുപത്രിക്കിടയ്ക്കിടയിൽ നിന്ന് അവൻ ഒരു സെൽഫി അയച്ചിട്ടുണ്ട്. അവളാകട്ടേ ഉമ്മകളും സ്നേഹവും തിരിച്ചയച്ചിട്ടുണ്ട്. എത്രയും വേഗം ഫൈറ്റരാബാദിൽ എത്താമെന്ന വാദാനവും.

തൊട്ടുത്ത ദിവസം പ്രോഫസർ സക്കേസനയെ ‘ആസ്ഹോൾ’ എന്നു വിളിച്ചു കൊണ്ട് സാറ രജുവിന് സന്ദേശമയച്ചിട്ടുണ്ട്. രജു മരുപടി പറത്തു, ‘അയാൾ തുലത്തു പോകട്ടെ. പ്രതിഞ്ചിട്ടുണ്ട് ആഴ്ചകൾ കൂടി കഴിഞ്ഞാൽ നിനക്ക് അയാളെ പിന്നിടൊരിക്കലും കാണേണ്ടി വരില്ല.’

സാറയുടെ പിറന്നാളിന് തൊടുമുന്നത്തെ രാത്രി, രജു പുറ്റുറിൽ ഒരു സന്ദേശമെഴുതിവെച്ച സെൽഫി അയച്ചിട്ടുണ്ട്: ‘നിന്റെ പിറന്നാളിന് അടുത്തില്ലാതെ പോകുന്നതിന്റെ വേദന താൻ അനുഭവിക്കുന്ന ശാരിരികവേദനയേക്കാൾ എത്രയോ വലുതാണ്.’

‘താൻ നിന്റെ അരികിലുണ്ടായിരുന്നുകിലെന്ന് ആശിച്ചു പോകുന്നു,’ സാറ മരുപടി പറത്തിട്ടുണ്ട്.

നിങ്ങൾ ഓരാളെ പ്രണയിക്കുന്നോശർ, അയാൾക്ക് മറ്റാരാളുമായി അടുപ്പം പുലർത്താനാകുമെന്ന് നിങ്ങളാരികലും സകൽപ്പിക്കില്ല. താൻ ആ സന്ദേശങ്ങൾ കാണേണ്ടിയിരുന്നില്ലെന്ന് എനിക്കു തോന്തി. ശാന്തനാകാൻ താൻ ആഴത്തിൽ ശ്രദ്ധിച്ചു. താൻ വീണ്ടും സന്ദേശങ്ങൾ മുകളിലേക്ക് നീക്കി.

കൃത്യം അർദ്ധരാത്രിയായപ്പോൾ രഹസ്യം ഒരു സന്ദേശം അയച്ചിട്ടുണ്ട്.

‘ഈത് അർദ്ധരാത്രിയാണ്. ഈതെവക്കി ആശ്വൂപത്രിയിൽ ഉണ്ടാക്കിരിക്കാൻ പാടില്ല. പക്ഷേ, പിറന്നാൾ ആശംസകൾ, പൊന്തേ! നീയെന്തെങ്കിലും ജീവിതത്തിലെ പ്രണയമാണ്. നിന്തെ കൂടെ താനുണ്ടായിരുന്നുള്ളിലെന്ന് ആശരിക്കുന്നു. താൻ നിന്നെ പ്രണയിക്കുന്നു.’

‘നന്തി. താൻ നിന്നെയും പ്രണയിക്കുന്നു, വളരെയേറെ,’ സാറു മറുപടി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

കെട്ടിപ്പിടുത്തത്തിന്തെയും ചുംബനത്തിന്തെയും ഇമോജി രഹസ്യം അയച്ചിട്ടുണ്ട്.

എതാനും മണിക്കൂറുകൾക്കു ശേഷം രഹസ്യം മറ്റാരു സന്ദേശം കൂടി അയച്ചിട്ടുണ്ട്: എയ്, പിറന്നാൾകുട്ടി, സുപ്രഭാതം.’ അരമണിക്കൂറിനുശേഷം മറ്റാരു സന്ദേശം കൂടി.

‘എന്തെ പിറന്നാൾകുട്ടി എന്തെടുക്കുകയാണ്? ഇപ്പോഴും ഉറങ്ങുകയാണോ? നിന്നെ രണ്ടു തവണ വിളിച്ചു.’

അവസാനത്തെ രണ്ടു സന്ദേശങ്ങൾക്ക് രഹസ്യവിന്തെ ഹോണിൽ ഇരട്ട നീല ശരിച്ചിപ്പങ്ങൾ വീണിട്ടില്ല. ആ സന്ദേശങ്ങൾ അവൻ വായിച്ചിട്ടില്ലെന്നാണ് അതിനർത്ഥം.

താൻ ഹോൺ അവനു തിരിച്ചു കൊടുത്തു.

‘എന്നോട് ക്ഷമിക്കണം,’ താൻ പറഞ്ഞതു.

അവൻ തലയാട്ടി.

‘താൻ അവളെ എന്ന സ്നേഹിച്ചു.’

രഹസ്യവിന്തെയും സാരയുടെയും പ്രണയത്തക്കൂറിച്ച് കൂടുതലൊന്നും കേൾക്കാൻ താൻ ആഗ്രഹിച്ചില്ല. താൻ വിഷയം മാറ്റാൻ തീരുമാനിച്ചു.

‘സാറു നേരായും വെറുക്കുകയോ ഇഷ്ടപ്പെടാതെ ഇരിക്കുകയോ ചെയ്ത ആരെങ്കിലുമുണ്ടാ? സക്കേന്നയെ കൂടാതെ?’ താൻ ചോദിച്ചു.

‘നിന്നുകൾ സാരയെ അറിയാമല്ലോ. എല്ലാവരിലും നമകൾ മാത്രം കാണാൻ ശ്രമിച്ചു അവൻ. ജീവിതത്തിന്തെ ഗുണങ്ങൾ മാത്രം കണ്ടു.’

അതുകൊണ്ടാണ് ഞാനവളുടെ കൂടെ കൂടിയത്, സുഹൃത്തെ-ഞാൻ അവനോടു പറയാൻ ആഗ്രഹിച്ചു.

‘അങ്ങനെയാരുമില്ലോ?’

‘സക്സോന മാത്രം. അവൾ അയാളെ വെറുത്തു. ഞാനും.’

‘എന്തുകൊണ്ട്? അയാൾ അവർക്ക് പോകാനുള്ള അനുവാദം നൽകാത്തതു കൊണ്ടോ?’

‘അല്ലോ, അതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ കാര്യങ്ങളുണ്ട്. അയാൾ അവളുടെ പ്രബന്ധം ഒരു വർഷത്തിലധികം മനസ്സുണ്ടാണെന്നും വെകിപ്പിച്ചു. അയാൾ, എനിക്കിപ്പോഴിൽ നിന്നോടു തുറന്നു പറയാം, അവളോട് മോശമായി പെരുമാറുകയും ചെയ്തു.’

‘എന്ത്?’

‘അയാൾ അവളോടത് സുചിപ്പിച്ചു. അവളുടെ പ്രബന്ധം വേഗം അംഗീകരിച്ച് കൊടുക്കണമെങ്കിൽ.’

‘ഡീൻ സക്സോന? നേരായിട്ടും?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു. ‘അയാൾക്ക് നാൽപ്പത്തിയഞ്ച് വയസ്സുകുലുമുണ്ട്.’

‘നാൽപ്പത്തിയെട്ട്. സാറ അയാളെ വർഷങ്ങളോളം സഹിച്ചു. അവളുടെ പിഎച്ചിയി പ്രബന്ധം അംഗീകരിക്കേണ്ടത് അയാളായതു കൊണ്ടു മാത്രമാണ് അവൾ അതെല്ലാം സഹിച്ചത്.’

‘എനിക്ക് വിശ്വസിക്കാനാവുന്നില്ല. ഫ്രോഫസർ സക്സോന നമ്മളയും പറിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഓർക്കുന്നുണ്ടോ? ഒരു ജോലി ഭ്രാന്തൻ.’

‘മറ്റാരാളുടെ മേൽ അധികാരം പ്രയോഗിക്കാനാവുന്നേം ആളുകൾ വ്യത്യസ്തമായ സ്വഭാവം കാണിക്കും.’

‘ഈത് തെട്ടിക്കുന്ന വിവരമാണ്. സാറ ഓരീക്കലും അതിനേക്കുറിച്ച് പരാതിപ്പുട്ടില്ലോ?’

‘നിങ്ങളുടെ പിഎച്ചിയി ശൈലിനെതിരെ പരാതിപ്പുടൽ എളുപ്പമല്ല. വർഷങ്ങളുടെ അധ്യാനം വലിച്ചുറിയുന്നതിന് തുല്യമാണെന്ന്. നിങ്ങളുടെ ജോലി സാധ്യതകൾ തുലയ്ക്കുന്നതിനും. ഓരീക്കൽ അവൾ നിരാഗരയോടെ എനിക്കൊരു ഇമെയിൽ അയച്ചു.’

‘ഈമെയിൽ?’

‘അരതെ, ഒരു വർഷംമുന്ന്. നിൽക്കൽ.’

അവൻ ഏതാനും നിമിഷങ്ങൾ ഹോണിൽ അതു തിരഞ്ഞെടു.

‘നിന്റെ മെയിൽ പരിശോധിക്കൽ,’ രഹസ്യം പറഞ്ഞു.

ഞാൻ സാറ രഹസ്യവിന് അയച്ച ഇമെയിൽ വായിച്ചു. അതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിലൂടെ കടന്നുപോയപ്പോൾ ഞാൻ അന്വരന്നു.

‘ഭയക്കരം. തന്ത്യില്ലാത്തവൻ,’

‘എനിക്കുമപ്പോൾ അങ്ങനെ തന്നെയാണ് തോന്തിയത്,’ രഹസ്യം പറഞ്ഞു. ‘സാറയുടെ ജോലി സാധ്യതകളെ അപകടപ്പെടുത്തിയില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ തന്നെ അതിനെക്കുറിച്ച് പരാതിപ്പെടുമായിരുന്നു.’

‘ഞാൻ അറിയണമെന്ന് നീ കരുതുന്ന മറ്റൊന്തിലുമുണ്ടോ?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘ഉംഖ്, നിന്നക്ക് സിക്കൈറിനെ അറിയാമല്ലോ, അല്ലോ?’

‘സാറയുടെ അർദ്ധ സഹോദരൻ? അവനെ ശവസംസ്കാരച്ചടങ്ങിൽ വെച്ച് കണ്ടിരുന്നു.’

‘അരതെ, അവൻ കാശ്മീരിൽ സംശയകരമായ പദ്ധതിലം ഉള്ളവരുമായി ഇടപഴകുന്നുണ്ട്. സാറ ശരിയായ ജോലി ചെയ്യാൻ അവനോട് എപ്പോഴും പരയുമായിരുന്നു.’

‘എത്തരം ആളുകളുമായി?’

‘അതവർ എന്നോടു പറഞ്ഞില്ല. അവളെക്കാണ്ക കാരുങ്ങേൾ പരയിക്കാൻ എളുപ്പമല്ലെന്ന് നിന്നക്കുറിയമല്ലോ. പ്രത്യേകിച്ച് കുടുംബകാരുങ്ങേൾ. അതെല്ലാം പരിധിക്കപ്പെറുമാണെന്നാണ് അവർ പരയാറുള്ളത്.’

‘അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ നീയെങ്ങനെ അതറിഞ്ഞു?’

‘അവൾ സിക്കൈറിനെ ഹോണിലൂടെ ശകാരിക്കുന്നത് ഏതാനും തവണ ഞാൻ കേട്ടു. ശരിയായ പാതയിലുടെ പോകുന്നതിനെക്കുറിച്ചോ മറ്റോ. എന്റെ മുന്നിൽവെച്ച് അവനോടു സംസാരിക്കുന്നതും അവനെ കാണുന്നതും അവൾ ഒഴിവാക്കിയിരുന്നു.’

‘ശരി, നന്ദി,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘വേറെയെന്തെങ്കിലും?’

ഞാൻ നിഷ്യഭാവത്തിൽ തലയാട്ടി. രഹസ്യ പോകാൻ എഴുന്നേറ്റു.

‘നിന്റെ കയ്യിൽ എന്റെ നമ്പരുണ്ട്. കാര്യങ്ങൾ കഴിയുമെങ്കിൽ എന്നുകൂടി അറിയിക്കു.’

‘ഞാൻ ശ്രമിക്കാം.’

‘നന്ദി. നിന്മക്കെന്തുകിലും ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ എന്ന അറിയിക്കു,’ രഹസ്യ പറഞ്ഞു. അപ്പോഴേക്കും ബില്ലുമായി വെയ്ക്കർ വരികയും രഹസ്യ തന്റെ ഷൂകൾ സെഞ്ചുറിയൻ അമേരിക്കൻ എക്സ്പ്രസ് കാർഡുപയോഗിച്ച് പണമാടുകയും ചെയ്തു.

‘വേരെയെന്തുകിലും ആവശ്യമുണ്ടോ, സാർ?’ രഹസ്യ പോയതിനു ശ്രേഷ്ഠം വെയ്ക്കർ എന്നോടു ചോദിച്ചു.

‘വിസ്കി, മുന്ന് ലാർജ്ജ്, വെള്ളമാഴിക്കാതെ, ’ ഞാൻ പറഞ്ഞു. ഞാൻ സാരെയെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മകളെ മാത്രം മുറുകെപ്പിടിച്ച് ഒറ്റയ്ക്കിരുന്നു മദ്യപിച്ചു.

അധ്യായം 12

നാലു വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ്

‘പാൽ കേയ്ക്കോ?’ സാറ ചോദിച്ചു.

‘അതെ, ആശ്രവാർ അതിനു പ്രശസ്തമാണ്. നീ അത് കഴിച്ചു നോക്കണം.’

ഡൽഹിക്കും ആശ്രവാറിനുമിടയിലുള്ള നൃറ്റി അന്വത് കിലോമീറ്റർ ദൂരം മുന്ന് മൺിക്കൂർക്കാണ്ട് തങ്ങൾ ഓടിത്തിർത്തു. സാറ എന്ന്യെടുത്ത് ടാക്സിയുടെ പുറകിലിരിക്കുകയും വലിയ താൽപര്യത്തോടെ ജാലകത്തിനു പുറത്തെക്ക് ഉറ്റുനോക്കുകയും ചെയ്തു.

‘എന്താണത്? ഒരു വലിയ കോട്?’ അവർ മുന്നിലേക്ക് ചുണ്ടിക്കാട്ടി.

‘അതെന്തേൻ്തു വീടാണ്,’ തൊൻ പറഞ്ഞു.

‘നേരായും?’

‘തൊന്ത്രങ്ങനെ ആശ്രിക്കുന്നു,’ തൊൻ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. ‘അത് ബലാ കിലയൈനു ആശ്രവാർ കോട്ടയാണ്. പതിനഞ്ചാം നൃറ്റാണ്ടിൽ അന്നത്തെ രാജാവ് പണി കഴിപ്പിച്ചതാണ്.’

‘അത് മനോഹരമാണ്! ഈ നഗരം എന്ന നീ കാണിച്ചു തരുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.’

‘നമ്മളിവിട വിനോദസഞ്ചാരത്തിന് വന്നതല്ല. നിന്നേ ഭർത്താവിന്റെ അച്ചുനമ്മാർ ഇവിടയാണെങ്കിൽ, എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും നിന്നക്കിവിട വരാമല്ലോ.’

‘ഭർത്താവിന്റെ അച്ചുനമ്മാമാരോ?’ അവർ ആഴ്ചാദത്തോടെ അടക്കിച്ചിരിച്ചു. ‘കേശവ്, തൊൻ

ഇതേക്കുറിച്ച് നിന്നെ കളിയാക്കാവുണ്ടെന്നിയാം. എങ്കിലും നീയിപ്പോൾ ചെയ്യുന്നത് മനോഹരമാണ്.’

‘എന്ത്?’

‘ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത്. എന്ന നിന്റെ കുടുംബത്തിന്റെ ഭാഗമാക്കുന്നത്.’

‘നീയിപ്പോൾ തന്നെ അതിന്റെ ഭാഗമാണ്, പക്ഷെ, ഞാൻ നിന്നോടു പരഞ്ഞതെന്നതാണോ ഓർമ്മയുണ്ടോ? എന്റെ അച്ചുനമ്മാമാരോട് എങ്ങനെ പെരുമാറണം എന്നതിനെക്കുറിച്ച്?’

‘ഇല്ല.’

‘എന്ത്?’ ഞാൻ കേഷാഭദ്രത്താട ചോദിച്ചു.

‘ഞാൻ കളി പരഞ്ഞതൊന്ന്. എനിക്കോർമ്മയുണ്ട്. പക്ഷെ, ഞാൻ ഞാനായി തന്നെയിരിക്കാനും തീരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവർക്കെന്നെ ഇഷ്ടപ്പെടണമെങ്കിൽ, ശരിയായ എന്ന ഇഷ്ടപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. നടിക്കുന്ന എന്നയല്ല.’

‘സാറാ, അവർ അച്ചുനമ്മാരാണ്. നമുക്കല്ലോ നാടകം കളിക്കേണ്ടി വരും.’

‘അതേയോ, എനിക്കപ്പോൾ എന്റെ ഹോട്ട് പാർപ്പകൾ രാത്രി ഇടാനാക്കില്ലോ?’

‘സാറാ, നിന്നക്കു വടക്കാണോ?’ ഞാൻ അവനുപോയി.

‘ഹഹഹാ, ശാന്തനാകു. ഇതിനെക്കുറിച്ച് നീ അധികം തലപുകയ്ക്കേണ്ടതില്ല. എനിക്കവരെ കൈകാര്യം ചെയ്യാനിയാം. അവർക്കെന്നെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടും. കാത്തിരുന്നു കാണു.’

‘അവരുടെ മകൻ നിന്നെ അതിനേക്കാൾ ഇഷ്ടമാണ്.’ ഞാനവള്ളോട് കുടുതൽ ചേർന്നിരുന്നു.

‘അതിനുള്ള ശ്രമം പോലും വേണ്ട,’ ദ്രോവരെ ചുണ്ടിക്കാട്ടി അവൾ പരഞ്ഞതു.

എന്റെ അച്ചുനമ്മമാരുടെ ബംഗ്രാവിനു പുറത്ത്, പേരു കൊത്തിവെച്ചിട്ടുള്ള തകിടു വായിച്ചുകൊണ്ട് സാറ അവളുടെ

നീലയും വെള്ളയും നിറമുള്ള ദുസ്ത നേരെയിട്ടു.

ശ്രീമാൻ നമൻ രാജ്പുരോഹിത്, അധ്യക്ഷൻ

മഹാനഗർ കാര്യവാഹൻ, ആർഎസ്‌എസ്

‘നീ ഞാൻ വരുന്ന കാര്യം അച്ചുനമ്മമാരോട് പരഞ്ഞിട്ടുണ്ട്, ഇല്ലോ?’ അൽപ്പം ദൈരുക്കുവേം സാറ ചോദിച്ചു.

‘തീർച്ചയായും,’ മണി മുഴക്കിക്കൊണ്ട് ഞാൻ പരഞ്ഞു. അത് ഭാഗികമായി മാത്രം സത്യമായിരുന്നു.

ഞാൻ ഓഴ്ചക്കാലത്തേക്ക് വീട്ടിലേക്ക് ഒരു സുഹൃത്തിനെ കൊണ്ടു വരുന്നുണ്ടെന്ന് അച്ചുനമ്മമാരോട് പരഞ്ഞിരുന്നു. എങ്കിലും, അതോരു പെൺകുട്ടിയാണെന്ന് അമ്മയ്ക്കു മാത്രമേ അറിയാമായിരുന്നുള്ളു. അമ്മയോട് പോലും സാറയുടെ പേര് ഞാൻ പരഞ്ഞിട്ടില്ല. അവളെ കാണുന്നതിനു മുമ്പേ അമ്മ മുൻവിധികൾ മെനയരുതല്ലോ. തെങ്ങൾ പ്രണയത്തിലാണെന്നും ഞാൻ അമ്മയോട് പരഞ്ഞിട്ടില്ല.’എൻ്റെ ഒരു സുഹൃത്ത് ആർവ്വാർ കാണാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു,’ എന്നു മാത്രമാണ് ഞാൻ അമ്മയോട് ഹോണിലുടെ പരഞ്ഞത്. എൻ്റെ സുഹൃത്ത് ഒരു പെൺകുട്ടിയാണെന്ന് അറിഞ്ഞപ്പോൾ അമ്മ അതഭൂതപ്പെട്ടു. ‘അതെ, അവൾ എന്നെടുക്കിയിൽ പിഎച്ച്യാഡി ചെയ്യുകയാണ്,’ ഞാൻ കഴിയാവുന്നയത്ര സാധാരണ മട്ടിൽ പരഞ്ഞതാപ്പിച്ചു. ഇന്ത്യയിലെ അച്ചുനമ്മാർ വ്യത്യസ്ത ലിംഗങ്ങളിൽ പെട്ടവരുടെ കൂട്ടുകെട്ട് അക്കാദമിക രംഗവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണെങ്കിൽ എല്ലപ്പുത്തിൽ ആംഗീകരിക്കും.

സാറയെ അച്ചുനമ്മമാർ ഒന്നു കണ്ണുകഴിത്താൽ സ്നേഹിക്കുമെന്ന് എനിക്കുവപ്പാണ്. ജീവിതം ഒരുമിച്ച ചിലവഴിക്കാനുള്ള തെങ്ങളുടെ തീരുമാനം അതിനുശേഷം ഞാനവരോട് പറയും.

‘ക്ഷമിക്കണം, ഞാൻ അടുക്കളെയിലായിരുന്നു,’ എൻ്റെ അമ്മ വാതിൽ തുറന്നു കൊണ്ടു പരഞ്ഞു.

‘നമസ്തേ, ആൻറീ,’ കൈതതലങ്ങൾ പതിയെ കൂപ്പിക്കൊണ്ട് സാറ പരഞ്ഞു. അവളുടെ കൈതതിംഗകളിലെ വളകൾ കിലുങ്ങുകയും വെളിച്ചതിൽ തിളങ്ങുകയും ചെയ്തു.

‘ഇള പെൺകുട്ടി എത്ര സുന്ദരിയാണ്,’ എന്ന് അമ്മ പറഞ്ഞു.

സാറ വിനയത്തോട് പുണ്ണിരിച്ചു.

‘അമേമ, ഇതാണ് സാറ,’ തൊൻ പറഞ്ഞു. പക്ഷേ, അമ്മ തൊൻ പറഞ്ഞത് കേട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് തോന്നിയില്ല.

‘അക്കദേതകൾ വരു. പുരത്ത് നല്ല ചുടാണ്,’ അമ്മ സാറയോട് പറഞ്ഞു.

‘ഉച്ചക്കഷണം ഇപ്പോൾ തയ്യാറാകും,’ അമ്മ എന്നയും സാരയെയും സ്വീകരണ മുറിയിൽ ഇരുത്തി അടുക്കളെയിലേക്ക് തിടുകതേതോട് പോയി.

സാറ സോഫ്റ്റ്‌വെയിലിരിക്കുകയും രാജസ്ഥാനി ചിത്രങ്ങളും ഫ്രെയിം ചെയ്ത ഫോട്ടോകളും നിരത്തി വെച്ചിരിക്കുന്ന ഭിത്തികൾ നോക്കുകയും ചെയ്തു. വലിയ രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കളോടൊത്ത് എന്ന് അച്ചുന്ന് എതാനും ഫോട്ടോകൾ അവർ കണ്ണു.

‘അത് പ്രധാനമന്ത്രിയല്ലോ?’ അവർ ചോദിച്ചു.

‘അതെ, അന്നദ്ദേഹം മുഖ്യമന്ത്രിയായിരുന്നു.’

‘കൊള്ളാം, നിന്ന് അച്ചുന് വലിയ ബന്ധങ്ങളുണ്ടല്ലോ.’

‘ആർഎസ്‌എസിന്ന് മുതിർന്ന അംഗമാണ് അദ്ദേഹം. നേരു പറഞ്ഞതാൽ, വിവാഹിതരായ പുരുഷമാർക്ക് പോകാവുന്നതു മുകളിലേക്ക് പോയ ആൾ.’

‘എന്താണ് അതിന്ന് ആർത്ഥം?’ അതിശയത്തോട് അവർ ചോദിച്ചു.

‘ആർഎസ്‌എസിലെ ഉന്നത സ്ഥാനങ്ങൾ സാധാരണയായി അവിവാഹിതർക്കു മാത്രമാണ് നൽകാറുള്ളത്.’

‘അതെന്തു കൊണ്ടായിരിക്കാം? ചിലപ്പോൾ അതാനികളെ തിരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള വഴിയായിരിക്കാം. നിങ്ങൾ നേരായും മിടുകനാണെങ്കിൽ, വിവാഹം കഴിക്കില്ല,’ സാറ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

അവർ ചിത്രങ്ങൾ അടുത്തു കാണാനായി ഭിത്തികടുത്തേക്ക് നടന്നു. വിവാഹിതരായതിനുശേഷം

അവൾ ഈ വീട്ടിൽ താമസിക്കുന്നത് താൻ സകൽപ്പിച്ചു. തെങ്ങൾ പുത്തകിടിയിൽ പോയിരിക്കും. അവൾ എന്തേ അച്ചുനോടും അമ്മയോടും സംസാരിക്കും. ചിലപ്പോൾ ഒന്നൊരണ്ടോക്ക് കൂട്ടികൾ തെങ്ങൾക്കിടയിലേക്ക് വരും. അവർക്ക് എന്തു പേരിടണമെന്ന് താൻ ആലോചിച്ചു. ‘കബിറി’നെ പോലെ ഇരുവശങ്ങൾക്കും സ്വീകാര്യമായ ഒരു പേരിട്ടാലോ?

താൻ സാരയെ നോക്കി; ആ വലിയ മുറിയിൽ അവൾ അങ്ങേയറ്റം ദുർബലയായതുപോലെ തോന്തി, ഇരുക്കെക്കളും പുറകിൽ കെട്ടി ഒരു കൊച്ചു പെൺകുട്ടിയെ പോലെ. അവൾ അവസാനം എന്തേ വീട്ടിലെത്തിയതിൽ എന്നിക്ക് സന്തോഷം തോന്തി.

‘നീ ഓമനത്തമുള്ള ഒരു കുട്ടിയായിരുന്നു.’ താൻ പാർക്കിൽ കളിക്കുന്ന, കറുപ്പും വെളുപ്പും ഹോട്ടോയിലേക്ക് അവൾ എത്തി നോക്കി.

‘നന്തി.’

‘പിന്നീടെന്ത് സംഭവിച്ചു?’

‘മിണ്ണാതിരിക്ക്,’ താൻ പറഞ്ഞു.

അവൾ വീണ്ടും പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

‘ക്ഷമിക്കണം, ക്ഷമിക്കണം,’ അമ്മ സ്വീകരണ മുറിയിലേക്ക് തിരിച്ചു വന്നു. അവർ സാരിത്തലപ്പു കൊണ്ട് നെറ്റിയിലെ വിയർപ്പ് ഒപ്പിയെടുത്തു. ‘നിങ്ങൾക്ക് വിശക്കുന്നുണ്ടോ?’

‘ഇല്ല, അദ്ദേഹം. ഇവിടെ വന്നിരിക്കു. നിങ്ങളെ രണ്ടുപേരെയും ശരിക്കുമൊന്ന് പരിചയപ്പെടുത്തട്ട,’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘ശരി, കേശവ്,’ അമ്മയെന്ന വാത്സല്യത്തോടെ നോക്കി. അമ്മ സോഫ്റ്റിൽ ഇരിക്കുകയും അവരുടെ തൊട്ടടുത്ത ഇരിപ്പിടം തട്ടിക്കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. സാറ അവിടെ ചെന്നിരുന്നു.

‘അമേമു, ഇതാണ് സാറ, ഡൽഹിയിൽ നിന്നുള്ള എന്തേ സുഹൃത്ത്. സാറാ, ഇതാണ് എന്തേ അമു. താൻ അമ്മയുടെ ഒരേയൊരു മകനാണ്, അമു എന്തേ ഒരേയൊരു അമ്മയും.’

സാറ വീണ്ടും കൈകൾ കൂപ്പിക്കൊണ്ട് പുണ്ണിരിച്ചു.

‘സാറ എന്നുവെച്ചാൽ ... ?’ എൻ്റെ അമ്മ ചോദിച്ചു.
‘എന്താണ് നിന്റെ മുഴുവൻ പേര്?’

‘സാറാ ലോൺ എന്നാണ് ആന്റി.’

‘അതെന്നോ,’ എൻ്റെ അമ്മ നിശ്ചബ്ദയായി. എന്നിട്ട് തന്റെ
അസ്യസ്ഥത മറയ്ക്കാനേന്നോം തിടുക്കത്തിൽ
സംസാരിച്ചു.

‘നീ സുന്നരിയാണ്, മോളേ. നീ ഒരു മോധലാഡോ?’

പുഞ്ചിരിച്ചുക്കിലും സാറയുടെ പുരികങ്ങൾ അല്ലോ
ഉയർന്നു.

‘അതു വിടമെ,’ താൻ ഇടയ്ക്കു കയറി. ‘ബിടക്ക്
കഴിഞ്ഞയുടൻ അവർക്ക് ഷൈഞ്ചിയിൽ നേരിട്ട്
പിഛുച്ചുഡിക്ക് പ്രവേശനം കിട്ടി. വളരെ കുറച്ചു പേരുകേ
അങ്ങനെ കിട്ടാറുള്ളു.’

‘താനോണ് അവളെ അഭിനന്ധിച്ചതാണ്.’ അമ്മ പറഞ്ഞു.

സാറ പറഞ്ഞു, ‘നിങ്ങളുടെത് മനോഹരമായ വീടാണ്.
ഭിത്തിയിലെ എല്ലാ ചിത്രങ്ങളും എനിക്ക് ഇഷ്ടമായി.’

‘നന്ദി, മോളേ. നോക്ക്, എത്ര മര്യാദയുള്ളവളാണ്
ഇവളെന്,’ അമ്മ എന്നോടു പറഞ്ഞു.

‘എന്ത്? അപ്പോൾ എനിക്ക് മര്യാദയില്ലോ?’ താൻ ചോദിച്ചു.

‘ആണർക്കുട്ടികൾക്ക് എങ്ങനെ
സംസാരിക്കണമെന്നറിയില്ല. ഒരു മകളുണ്ടായിരുന്നേങ്കിലെന്ന്
എപ്പോഴും താൻ ആശ്രിക്കാറുണ്ട്,’ എൻ്റെ അമ്മ പറഞ്ഞു.
എന്നിടവർ സാറയുടെ നേർക്കു തിരിഞ്ഞു. ‘നിങ്ങൾ
എവിടത്തുകാരാണ്?’ ഇന്ത്യയിൽ, നിങ്ങളേതു
ദേശകാരാണെന്ന് മറ്റുള്ളവർക്കരിയണം. അപ്പോൾ മാത്രമേ
നിങ്ങളോടുള്ള സംസാരം അവർക്ക് സുവാദമാക്കു.

‘താൻ ക്ഷർമ്മീരിൽ നിന്നാണ്, ആന്റി. ശ്രീനഗർ.
പത്തുവർഷത്തില്ലികമായി ഡൽഹിയിലാണ് താമസം.’

‘ക്ഷർമ്മീരുകാരി? അതേന്നോ?’ അമ്മ പറഞ്ഞു. അവരുടെ
നീട്ടിയ ‘അതേന്നോ’ കേട്ടാൽ താൻ ചൊഡ്വാഗ്രഹത്തിൽ നിന്ന്
ആരേയോ കൊണ്ടു വന്നതാണെന്നു തോന്നും.

‘അത് ഇന്ത്യയിൽ തന്നെയാണ്, അമേ,’
പരിഹാസത്താട താൻ പറഞ്ഞു.

‘എനിക്കെനിയാം. നോക്ക്, അതണ്ണക്കുട്ടികൾക്ക് സംസാരിക്കാനറിയില്ല.’ അമ്മ സാരയെ നോക്കി നിഗൃഹമായി ചിരിച്ചു.

എന്നിടെനോട് അമു പറത്തു, ‘നിന്റെ അതിമിക്ക് മുൻ
കാണിച്ചു കൊടുത്തോ?’

അമ്മ സാരയെ ‘നിന്റെ അതിമി’ എന്നാണു വിളിച്ചത്. ‘നിന്റെ സുഹൃത്തെത്ത’ എന്നോ ‘സാറ’യെന്നു പ്രോലുമോ അല്ല. തീർച്ചയായും അതൊരു നല്ല തുടക്കമെല്ല.

‘കാണിച്ചു കൊടുക്കാം,’ തോൻ പരഞ്ഞു.

‘കൊള്ളാം,’ അമ്മ സാരയുടെ നേർക്ക് തിരിഞ്ഞു. ‘നിന്നക്ക് ആൾവാർ ഇന്നു കാണണമെന്നുണ്ടോ? അതോ നാളേയോ?’

‘നമുക്കു പോകാമെന് കേശവ് പരയുന്നതെപ്പാണോ,
അപ്പോൾ.’

അവളുടെ ‘നമുക്ക്’ എന്ന പരച്ചിൽ കേട്ട അമ്മ അതിശയത്താടെ എന്ന നോക്കി.

‘അതശ്വരവാരിൽ കാണാൻ കൂറച്ചു സ്ഥലങ്ങളേയുള്ള്. എന്നായാലും അപ്പാരം കഴിക്കുക, സാറാ. സസ്യാഹാരം മാത്രമെയുള്ളു, നിന്നുക്കു കൂഴപ്പമുണ്ടാകില്ലെന്നു കരുതുന്നു.’

‘ହୁଲେଯିଲା, ଅର୍ଥାତ୍ ଏକିକଣ ସମ୍ପଦରାଠ ହୁଅନ୍ତମାଙ୍କ.’

‘നിങ്ങളെപ്പോലുള്ളവർക്ക് സന്തോഷതര ആഹാരമാണ്
ഇഷ്ടമെന്നാണു താൻ കരുതിയത്.’

അച്ചുനമ്മമാർ നിങ്ങളുടെ കാമുകിയെ
 ‘നിങ്ങളെപ്പാലുള്ളവർ’ എന്നു അഭിസംഖ്യാധന ചെയ്യുന്നത്
 തീർച്ചയായും നല്ല ലക്ഷണമല്ല.

4

‘രാജസ്ഥാൻ മുഖ്യമന്ത്രി അടുത്ത ആഴ്ച ആർഹവാർ സന്ദർശിക്കുന്നുണ്ട്. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ വീട്ടിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചിട്ടുണ്ട്,’ എൻ്റെ അച്ചുന്ന പരിഞ്ഞു. അദ്ദേഹം സോക്സുകളും ഷുസുകൾക്കുള്ളിൽ തിരുക്കിവെച്ചു. വൈകുന്നേരം എടുമൺിക്കാണ് അദ്ദേഹം വീട്ടിലേക്കു വന്നത്. സാറ അതിമി മുൻയിൽ അത്താഴത്തിനു മുമ്പ്

കുളിക്കുകയാണ്. അമമയാകട്ട പുജാമുറിയിൽ വെകീട്ടത്തെ ആരത്തീപുജ ചെയ്യുകയാണ്. അമമ ഇന്ന് ഭജനകൾ പതിവിലും ഉച്ചത്തിൽ പാടുന്നുണ്ട്, സാറയ്ക്കു മുമ്പിൽ തന്റെ സ്വത്യം വീണ്ഡും ഉറപ്പിക്കുന്നതുപോലെ. ആണ്മകളുടെ കാമുകിമാരുമായി അമമമാർ നടത്തുന്ന പരോക്ഷമെക്കിലും അക്രമസാക്തമായ ഒളിസംഭാഷണം സംസ്കൃതവും മാരകവുമായ കലാരൂപമാണ്.

ഞാനും അച്ചുനും സ്വീകരണമുറിയിലിരുന്നു. എന്തേൻ അതിമിയെ കുറിച്ച് അദ്ദേഹം എന്തെങ്കിലും ചോദിക്കുമെന്ന് ഞാനാശിച്ചു. പക്ഷേ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിൽ ഓരോറുക്കാരും മാത്രമായിരുന്നു.

‘നിനക്ക് അടുത്തയാഴ്ച കുടി ഇവിടെ തങ്ങാമോ? വരുന്നത് മുഖ്യമന്ത്രിയാണ്. നീ അദ്ദേഹത്തെ കാണുന്നത് നല്ലതായിരിക്കും, അല്ലോ?’

‘എനിക്ക് ധർമ്മിയിൽ ജോലിയുണ്ട്, അച്ചുാ,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘എന്തു ജോലി? നിനക്ക് ശരിക്കുള്ള ജോലിയൊന്നുമില്ലാലോ.’

ശരിക്കുള്ള ജോലിക്കുള്ളതിനേക്കാൾ പത്തിരട്ടി മോശമായ ഒരു ബോസ് എനിക്കുണ്ടെന്ന് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോട് പറയാനാഗ്രഹിച്ചു.

‘എനിക്ക് ക്ഷാസുകളുണ്ട്, അച്ചുാ. വിദ്യാർത്ഥികൾ കാത്തിരിക്കും.’

‘രാജസ്ഥാനിലെ മുഖ്യമന്ത്രിയാണ് നിന്റെ വീട് സന്ദർശിക്കുന്നത്. അപ്പോഴാണ് നീ ദ്യൂഷനടുക്കാൻ പോകുന്നത്!’

‘അതാണെന്തെന്ന് ജോലി.’

‘നീ ശരിക്കുള്ള ജോലിക്ക് അപേക്ഷിക്കുന്നുണ്ടോ? കമ്പനികളിലും മറ്റും?’

‘ഉംബ്ര, അച്ചുാ. ഇപ്പോൾ കിട്ടിയ ജോലി ചെയ്യുന്നുവെന്നെന്നുള്ളൂ.’

‘നീ കുറച്ചും കുടി നന്നായി കോളേജിൽ പഠിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ! ഐഞ്ചുടിയിൽ പഠിച്ചിട്ടും എന്തേൻ മകൻ

നല്ല ജോലി കിട്ടാതെ പോയതെന്നും സുഹൃത്തുകളോട് വിശദികരിക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്.’

ഞാൻ തറയിൽ മിച്ചികളുറപ്പിച്ചു. നിരവധി തവണ തൈങ്ങളിൽനെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ‘നമ്മുടെ അഗ്രസേൻ ജിയുണ്ട്. അദ്ദേഹം രാജസ്ഥാനിലെ പ്രാന്ത് പ്രചാരകാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാർബിൾ ഫാക്ടറിയിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ ജോലി കിട്ടും.’

‘രാജസ്ഥാനിലെ എത്തെങ്കിലും കുടുംബത്തിന്റെ അധിനതയിലുള്ള മാർബിൾ ഫാക്ടറിയിൽ ജോലിയെടുക്കാൻ എനിക്കിഷ്ടമല്ല, അച്ചുാ.’

‘എന്തുകൊണ്ട്? നീ ഒരു യമാർത്ഥ എഞ്ചിനീയരെക്കിലുമാകും. ദ്യൂഷനെടുക്കുന്നതിനേക്കാൾ നല്ലതാണെന്ത്.’

‘അതോരു ബഹുരാഷ്ട്രക്കമ്പനിയായിരിക്കണം. ഇന്ത്യയിലെ മികച്ച കമ്പനിയെക്കിലുമാകണം. അല്ലെങ്കിൽ എന്താണു വ്യത്യാസം?’

അദ്ദേഹം നിരാശയോടെ തലയാട്ടി. അദ്ദേഹം എഴുന്നേറ്റു നിൽക്കുകയും നടക്കല്ലു നിവർത്തിക്കായി ശരീരം അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും ഉലയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ഞാൻ പരഞ്ഞു, ‘മുഖ്യമന്ത്രി വരുന്ന കൃത്യസമയം പറയാമെങ്കിൽ ഞാൻ ഏതാനും മൺിക്കുറുകൾക്കായി കഴിയുമെങ്കിൽ ഇങ്ങോട്ടുകൂട്ടതാം.’

‘അപ്പോൾ നീ മുഖ്യമന്ത്രിയെക്കാൾ വലിയവനാണോ? മുഖ്യമന്ത്രി വരുന്ന കൃത്യ സമയം അറിഞ്ഞാലേ നീ വരു, അല്ലോ?’ അച്ചുന്ന സോഫ്റ്റിയിൽ വീണ്ടും ഇരുന്നു.

‘മുഴുവൻ ആഴ്ചയും നിൽക്കുന്നതിനു പകരമെന്നാണ് ഞാനുദ്ദേശിച്ചത്.’

സാറ അവളുടെ മുൻ്നിയുടെ വാതിൽ തുറന്നു. അച്ചുന്ന ആ ശബ്ദം കേട്ടു.

‘മുകളിൽ ആരേകിലുമുണ്ടോ?’ അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു.

‘ഉംബ്ര, അച്ചുാ. ഞാൻ ഇത്തവണ ഒരു സുഹൃത്തിനെ കൊണ്ടു വരുന്നുണ്ടന് പരഞ്ഞിരുന്നല്ലോ.’

‘ഉംബ്ര? ഇവിടെ താമസിക്കാൻ?’

‘ഉവ്. വാരാന്ത്യം മാത്രം. അർവാർ കാണണമെന്നു പറഞ്ഞു.’

സാറ മുറിയിൽ നിന്ന് പുറത്തേക്കു വരികയും സീകരണമുറിയിലേക്കുള്ള പടികൾ ഇനങ്ങുകയും ചെയ്തു. ചെറുനാരങ്ങാനിറമുള്ള ലളിതമായ സർവാർ കമീസാണ് അവൾ ധരിച്ചത്. നന്നതെ മുടിയും നശമായ മുഖവും അവളെ ഏന്നതെത്തക്കാളും സുന്ദരിയാക്കിയിരുന്നു. അവളെ കണ്ടപ്പോൾ എൻ്റെ അച്ചുന്റെ അന്വരണ്ണ പോയി. അദ്ദേഹം എന്നോട് അടക്കിപ്പിറഞ്ഞു, ‘ഈതാണോ നിന്റെ സുഹൃത്ത്?’

‘അതെ. അവൾ എഴുപ്പുടിയിൽ പിഎച്ച്‌ഡി ചെയ്യുകയാണ്.’

‘പക്ഷേ...’ അച്ചുന്റെ കുടുതലെതക്കിലും പറയാൻ കഴിയുന്നതിനു മുമ്പ് സാറ തെങ്ങളുടെ അടുത്തത്തി.

‘നമസ്തേ, അക്കിൾ,’ സാറ പറഞ്ഞു. അച്ചുന്റെ ബഹുമാനത്തെതക്കാൾ തെട്ടുലിന്റെ സ്ഥാധിനത്തിൽ എഴുന്നേറ്റു നിന്നു.

എൻ്റെ അച്ചുന്റെ കൈകൾ കൂപ്പി. ഒരൊറ്റ വാക്കുപോലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വായിൽ നിന്നു പുറത്തേക്കു വന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടാണ് എതാണ്ടല്ലോ ഇന്ത്യൻ പുരുഷമാരും സ്ത്രീകൾക്കു മുമ്പിൽ നാക്കു കെട്ടപ്പെട്ടവരാകുന്നത്?

സാറ തൊൻ പറഞ്ഞത് കേട്ടിട്ടുണ്ട്. കൈത്തണ്ടകളും കഴുത്തിന്റെ ഭൂരിഭാഗവും മറയ്ക്കുന്ന മുഴുകെക്കെ കമീസാണ് അവൾ ധരിച്ചത്. ശരീരം പുറത്തു കാണിക്കരുതെന്ന് തൊനവർക്ക് കർശനനിർദ്ദേശം നൽകിയിരുന്നു. എൻ്റെ അച്ചുനമ്മാർ താലിബാനികളാണെന്നതു പോലെയാണ് തൊൻ പെരുമാറുന്നതെന്ന് സാറ പറഞ്ഞു. അവർക്ക് കാര്യം മനസ്സിലാക്കാത്തിട്ടാണ്. തങ്ങളുടെ കൂട്ടികളുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് വെറുക്കാൻ അച്ചുനമ്മാർക്ക് തുച്ഛമായ കാരണങ്ങൾ മതി. സാന്നിദ്ധ്യികമട്ടിൽ വസ്ത്രം ധിരിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഒറ്റ വെട്ട്, അതോടെ കളി തീരും.

‘അച്ചു, ഈതാണ് സാറ. സാറാ, ഈതാണ് അച്ചുന്റെ,’ തൊൻ പറഞ്ഞു.

എന്ന് അച്ചുന്ന സാദ്യമായതിൽ വച്ചേറ്റവും ഹസ്യമായി തലയാട്ടി. അദ്ദേഹം തിരികെ സോഫയിലിരുന്നു. എങ്ങൻശർ മുന്നു പേരും സ്ഥികരണമുറിയിലിരുന്നു. അത് അങ്ങേയറ്റം നിശ്ചിബ്ദമായിപ്പോയതിനാൽ ക്ഷോക്കിന്ന് ശബ്ദം ഭിത്തിയിൽ ചുറ്റിക കൊണ്ടിക്കും പോലെ മുഴങ്ങി. എതാനും നിമിഷങ്ങൾക്കു മുന്നേ പുർണ്ണമായ ഒഴുക്കോട പ്രസംഗിച്ചിരുന്ന അച്ചുന്ന ഒരു വാക്കുപോലും ഇല്ലാതായിരിക്കുന്നു.

‘സാറ അവളുടെ പിറ്റെച്ചുഡി ഡൽഹിയിലാണു ചെയ്യുന്നത്,’ എൻ പറഞ്ഞു. ‘ബിഗ് ഡാറ്റ നെറ്റ്വർക്കിൽ. കമ്പ്യൂട്ടർ സയൻസ്.’

എന്ന് അച്ചുന്ന തലയാട്ടുകയും പുണ്ണിരിക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തതനുകൾ സമരം ചെയ്യുന്നതു തുടർന്നു.

‘അങ്ങോരു വകീലാണ്, അല്ലോ?’

‘ഹും...’ എന്ന് അച്ചുന്ന മറുപടിയായി ഒന്നു മുരണ്ടു.

‘സ്വന്തമായി പ്രാക്കീസ് ചെയ്യുകയാണോ?’ സാറ ചോദിച്ചു.

‘മുമ്പുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ മുഴുവൻ സമയവും സംഘിലാണ്.’ അച്ചുന്ന പറഞ്ഞു. അതിശയകരം, അവസാനം ആ മനുഷ്യൻ സംസാരിച്ചു!

‘സംഘ്?’ സാറ ചോദിച്ചു.

‘ആർഎസ്‌എസ്. അറിയാമോ?’

‘ഉം. രാഷ്ട്രീയസ്വയം സേവക് സംഘ്.’

‘നീ എവിടത്തുകാരിയാണ്?’ ഇന്ത്യയിലെ മുതിർന്നവർ നിശ്ചയമായും ചോദിച്ചിരിക്കേണ്ട ചോദ്യമാണത്. തങ്ങളുടെ കൂട്ടിയുടെ സുഹൃത്തിനെ ആദ്യമായി കാണുമ്പോൾ അച്ചുനമ്മാർക്ക് വിലാസം തെളിയിക്കുന്ന രേഖയോ ആധാർ കാർഡിന്റെ പകർപ്പോ കാണണമെന്ന് ശർക്കാവുന്നതാണ്.

‘ഈൻ ഡൽഹിയിലാണ് താമസിക്കുന്നത്. പക്ഷേ, ശരിക്കും കശ്മീരിയാണ്.’

‘അതേയോ,’ അച്ചുന്ന പറഞ്ഞു. ‘നീന്ന് മുഴുവൻ പേരെന്താണ്?’

കുറവിചാരണ പോലെ തോന്തുന സംഭാഷണം തികച്ചും സാധാരണമാണെന്നാണ് അച്ചൻ കരുതുന്നത്.

‘സാറാ ലോൺ, അങ്കിൾ.’

നീംടതും ആഴത്തിലുള്ളതുമായ ശ്വാസനിശ്വാസങ്ങളുടെ അക്കവടിയോടെയാണ് അവളുടെ കുടുംബപ്പേര് എന്ന് അച്ചൻ ഉർക്കൊണ്ടത്. അതെ, അവളൊരു മുസ്ലീമാണ്, അച്ചു. ശാന്തനാകു. അവർ കടിക്കില്ല, എനിക്ക് പറയണമെന്നു തോന്തി.

‘എനിക്ക് കേശവിന്റെ അമ്മയോട് സംസാരിക്കാനുണ്ട്,’ എന്ന് അച്ചൻ എഴുന്നേറ്റു. അദ്ദേഹം പുജാമുറിയിലേക്ക് പോയി. ഭജന നിന്നു. ഗൗരവമേറിയ ചർച്ച നടക്കുന്നതായി സുച്ചിപ്പിക്കുന്ന, മനസ്സിലാക്കാനാകാത്ത ഒച്ചകൾ താൻ കേട്ടു.

‘എല്ലാം നേരയാണോ?’ സാറ എന്നോടു ചോദിച്ചു.

‘അതെ, എന്തേ?’ താൻ കുടുതൽ തിളക്കേതോടെ ചിരിച്ചു. ‘എന്തായാലും, നല്ല സർവ്വവാർ കമീസ്.’

പിറ്റേന്നു വൈകുന്നേരം താൻ തീന്മേശയിൽ എന്ന് അച്ചുനമ്മമാരോടാപ്പമിരുന്ന് ചായ കുടിക്കുകയായിരുന്നു. സാറ തനിയെ ആശ്രവാറിലെ തെരുവുചന്തകളിൽ നിന്ന് സാധനങ്ങൾ വാങ്ങാൻ പോയതായിരുന്നു.

‘ആ പെൺകുട്ടിയെ നീ വീട്ടിലേക്കു കൊണ്ടു വന്നതെന്തിനാണെന്ന് നിന്ന് അച്ചൻ അറിയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു,’ എന്ന് അമ പറത്തു. താൻ അച്ചന്റെ നേർക്കു തിരിഞ്ഞു. എനിക്ക് നിന്നറയേണ്ടത് അമയിലുടെ ചോദിച്ചതെന്തിനാണെന്ന് എനിക്കരിയണം.

‘അച്ചു, അവർക്ക് ആശ്രവാർ കാണണമെന്നു പറത്തു. നിങ്ങളെയും അവർക്കു കാണാമല്ലോ എന്നു കരുതി.’

‘തങ്ങളെന്തിനാണ് അവളെ കാണുന്നത്?’ എന്ന് അച്ചൻ ചോദിച്ചു.

‘അതോന്നിനുമല്ല, അല്ലോ?’ എന്ന് അമ ചോദിച്ചു. ‘താന്ത് നിന്ന് അച്ചുനോടു പറത്തു. ആശ്രവാർ കാണാൻ

വന ഒരു സുഹൃത്ത് മാത്രമാണ് അവർ. സുരക്ഷിതമായതു കൊണ്ടാണ് നീ അവളെ വീടിൽ താമസിപ്പിച്ചത്. സ്ത്രീകൾക്കെതിരെ ഇക്കാലത്ത് എത്ര കൂറുകുത്യങ്ങളാണ് നടക്കുന്നത്!'

'അതേ, പക്ഷം...'

'പക്ഷം?'

'അവളെന്റെ നല്ല സുഹൃത്താണ്.'

'നല്ല സുഹൃത്ത്? നല്ല സുഹൃത്തുകളായി പെൺകുട്ടികളുള്ളതാർക്കാണ്?' എൻ്റെ അഴ്വൻ ചോദിച്ചു. സാധാരണ മനുഷ്യർക്ക്, ഞാൻ ഉത്തരം പരയാനാഗ്രഹിച്ചുകുംപും പരിഞ്ഞില്ല.

'നീ ഒരു ക്ഷർമ്മിരി മുസ്ലീം പെൺകുട്ടിയെ വീടിലേക്ക് കൊണ്ടു വന്നിട്ടും തങ്ങെർക്ക് ഒന്നും ചോദിക്കാൻ പോലുമാകില്ലോ?'

'നിങ്ങളെന്തിനാണ് ദേശ്യപ്പെടുന്നത്?' അമ്മ തന്റെ ഭർത്താവിനെ അനുനയിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. 'എന്നെന്നുടിയിൽ എല്ലായിടത്തു നിന്നുമുള്ള വിദ്യാർത്ഥികളുണ്ട്. അവളെ കണ്ടിട്ട് മര്യാദയുള്ളവളാണെന്നു തോന്നുന്നു. അവൻ ആർവ്വാർ കണ്ടിട്ട് തിരിച്ചുപോകും. ഇതെല്ലാം ദേശ്യപ്പെടുന്നതെന്തിനാണ്, രാജ്ഞപുരോഹിത് ജീ?'

'നിന്റെ മകൻ വീടിലേക്ക് ഒരു മുസ്ലീം പെൺകുട്ടിയെ കൊണ്ടു വന്നിട്ടും നിന്നക്ക് ഉത്കണ്ഠായില്ലോ?' അഴ്വൻ ചോദിച്ചു. എൻ്റെ കൂറുമെന്താണെന്ന് എനിക്ക് കൃത്യമായി പരയാനായില്ല. ഒരു പെൺകുട്ടിയെ വീടിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നതോ? അതോ ഒരു മുസ്ലീമിനെ വീടിലേക്കു കൊണ്ടു വന്നതോ? ചിലപ്പോൾ രണ്ടുമാകാം.

'മോനേ, ഇതിൽ എന്തെങ്കിലും വേവലാതിപ്പും ദാനം അഭ്യന്തരം സാന്തുഗിപ്പിക്കുന്ന സ്വരത്തിൽ ചോദിച്ചു.

വേവലാതി? എന്നയും സാരയെയും ചേർത്ത് വേവലാതിയായാണ് പരിഗണിക്കുന്നത്, ഞാൻ ഉംഗിച്ചു.

'അമ്മയല്ലോ പരിഞ്ഞത്ത് അവൻ സുന്ദരിയാണെന്ന്?' ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘ഉവ്, അതുകൊണ്ട്?’ അമ്മ ചോദിച്ചു. അച്ചുന്ന് അമ്മയെ വ്യത്തികെട്ട് ഒരു നോട്ടം നോക്കി. ഒരു അഹിന്ദുവിനെ സുന്ദരിയെന്നു വിളിക്കാൻ അമ്മയ്ക്കങ്ങനെ ദയവും വന്നു?

‘അവൾ ബുദ്ധിമതിയുമാണ്. അവൾ എഴുഫുടിയിലാണ് പിഹുച്ചും ചെയ്യുന്നത്. ബിഗ് ഡാറ്റാ നെറ്റ്‌വർക്കിങ്ങിനെക്കുറിച്ച്. പുതുപുതതന്ന് സാങ്കേതികവിദ്യയെക്കുറിച്ച്.’

‘എന്ത് ബിഗ് ഡാറ്റാ പാക്കേജ് പോലെ?’ നേരായും ആശയക്കുഴപ്പത്തിലകപ്പെട്ട അമ്മ ചോദിച്ചു. സാറയുടെ പ്രഖ്യാവിഷയം പരാമർശിക്കേണ്ടതില്ലായിരുന്നുവെന്ന് എനിക്കു തോന്തി.

‘അവൾ സാമൂഹ്യവിഷയങ്ങളിൽ തല്ലരയാണ്. അവൾ ഭൗതിക സുവാങ്ങൾ മാത്രം വിലമതിക്കുന്നവള്ളു. പഠനം പൂർത്തിയാക്കിയാൽ കശ്മീരിനു വേണ്ടി എന്തെങ്കിലും ചെയ്യണമെന്ന് അവൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അവൾ ബഹുമാനമുള്ളവളാണ്—’അമ്മ എന്ന തടസ്സപ്പെടുത്തി.

‘അതെല്ലാം നല്ലതു തന്നെ. പക്ഷേ, നീയെന്തിനാണ് തങ്ങളോടിതെല്ലാം പറയുന്നത്?’

എന്തെല്ലാം രണ്ടു രക്ഷിതാക്കളും ഭീതിയോടെ എന്ന തുറിച്ചു നോക്കാൻ തുടങ്ങി. താൻ ദീർഘമായി ശ്രദ്ധിച്ചു.

‘എനിക്കവെള്ള ഇഷ്ടമാണ്, അമേ,’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘എന്ത്?’ താൻ ശവഭോഗിയാണെന്നോ മറ്റോ സമ്മതിച്ചതുപോലെ അമ്മ ചോദിച്ചു.

‘എനിക്ക് സാരയെ ഇഷ്ടമാണ്. അവർക്കും എന്ന ഇഷ്ടമാണ്. തങ്ങൾക്ക് ഒരുമിച്ച് ജീവിക്കാൻ ആഗ്രഹമുണ്ട്.’

‘നോക്ക്,’ അച്ചുന്ന് അലറി. അദ്ദേഹം തീന്ത്രമേശയിൽ നിന്നെങ്ങുന്നു. ‘താൻ നിന്നെ അച്ചുനാണ്. മണ്ഡന്തു. അവളെ കണ്ടപ്പോൾ തന്നെ എനിക്കിൽ മനസ്സിലായി.’

‘ഒരുമിച്ച്? നീ ഒരു മുസ്ലീം പെൺകുട്ടിയെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണോ?’ ശബ്ദം തിരിച്ചു കിട്ടിയ അമ്മ ചോദിച്ചു.

‘എനിക്ക് സാരയുടെ കൂടെ ജീവിക്കണം. അവൾ ഒരു മുസ്ലീമായിപ്പോയി. അഞ്ചു മുന്നിഞ്ചു ഉയരമുണ്ട്.

യക්ෂිකමෙකැලී ස්නොරෙගිනෝකාස් බව ලුත්තතායේ. නැතතර ඩිටෝක්සුංජුමාය, තොලිපුරතුවූ ගුණයෙක් කාරුමාකුළු තෙනියා?’

‘ඔබ මුද්‍රීමාගෙනාත් කාරුමලු?’ අමම ජොජිචු. කුණුකැලුව වායු අමමයුද මුවත් මුනු බ්‍රුන්ස් බරඟුවේ.

෉තතරබාඩිතුතියිල් නිගොජිවාකාර් නැතුයිල් පෑසලක්ෂේත්‍රෙනාල් දර්තාකෙනාර් උපයෝගිකුනා අතේ තෙතතුප්‍රකිය බලී ඇගේ ඇඹුනුව පරෙන්තු: ‘චේප්, නිගේ මකගෙ කුරෙකුදී ස්නොරික්ස්. පැතුවුම් කුළුසියිල් ඇදවු මොසමායි පංඡ පුරුතියාක්සි. ජොලියු කිරියිල්. නැපුශාවන් ඔබ මුද්‍රීව පෙස්කුත්‍රිය වෙඩා. නී අවබා ලාඩිචු බ්‍රුන්ස් ප්‍රාන්තයා කාභේලුනු මාත්‍රමෙනාදු පරියරුත්.’

ඇගේ අමම ඩෙටාඩියිඩ්‍රියිල් ඇගේයුතුතුතුකයුව තෙතතු පුරකියිල් ඉවකෙනාද ඇඩිකුකයුව ඡෙය්තු. ක්‍රිජ්‍ය පතිගෙනු බරඟතිනිඩ්‍රියිල් අමමයෙනා ඡෙය්තිරිල්.

‘අරයුවා,’ ඩෙඩ් තෙතා තෙතතු පුරකුව්‍රා තිරුම්. රූපුත්‍රයාය ඔබ අමමයුද ඇඩි තීර්ඇයායුව වෙඩනිකුවු.

‘නිගක් සුංඩොය තෙතතු? නිගක් ඔබ මුද්‍රීව පෙස්කුත්‍රිය ඩිටෝහා ක්‍රිකෙන්මෙනා?’ ඔබ ගොඩ්ලෙනා කාකයින් කඩ තුනයාර් පංඡ ජොජිචුතු පොලෙ අමම පරෙන්තු.

‘ක්‍රිජ්‍යා මුද්‍රීව,’ ඇඹුන් කුත්‍රිඹුත්‍රිතු. සාර ‘බවු බවු බවු’ මුද්‍රීමෙන්කාස් ඇඹුන් මොසකාරියාගෙනතුපොලෙ.

‘අඹුවා, අවබ්‍ර යෙත්හියිල් ඔබ ග්‍රැන් කුදාංඩතියිල් නිශ්චුවූ, අඛුස්තවිඩුයාය පෙස්කුත්‍රියායාය්.’

‘අවබ්‍ර පොලුවූ බවරායා ක්‍රිජ්‍යා පෙන් නිශ්චුකැඳු පුරතාකියත්,’ ඇඹුන් පරෙන්තු.

‘എന്ത്? കശ്മീരിൽ സമാധാനവും സുരക്ഷയും പ്രചരിപ്പിക്കാൻ അവർക്കൊരു ഭ്ലോഗുണ്ട്,’ ഞാൻ പറത്തു. ‘അങ്ങനെന്തിനെ കുറിച്ചാണി സംസാരിക്കുന്നത്, അഴ്വാ?’

‘ഭ്ലോ ... എന്ത്?’ അഴ്വൻ ചോദിച്ചു.

‘ഭ്ലോഗ്. അവർ കശ്മീരിനെ കുറിച്ചും അവിടെ സമാധാനം വരേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ചും ഇന്ത്യൻറെ എഴുതുന്നുണ്ട്. അവളോട് സംസാരിക്കു, അവളുടെ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ കേൾക്കു.’

‘കശ്മീരിനെ കുറിച്ച് കശ്മീരി മുസ്ലീംങ്ങളോട് എനിക്ക് സംസാരിക്കേണ്ടതില്ല. അവർ ഇ വീടു വിട്ടു പോകുന്നതെപ്പാഴാണെന്നു മാത്രം എന്നോടു പറയ്,’ അഴ്വൻ പറത്തു. അദ്ദേഹം സോഫ്റ്റ്‌വെയർ നേർക്ക് നടക്കുകയും നീരസത്തോടെ അതിലിരിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം മുഖം കോടുകയും ടിവി വെക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു വാർത്താ ചാനൽ തുറന്നു വന്നു. കാര്യങ്ങളെ കൂടുതൽ വഷളാക്കാൻ, പ്രധാന ചർച്ചാവിഷയം കശ്മീരിൽ ഇന്ത്യൻ പട്ടാളത്തിനെതിരെ കല്പിയുന്നവരെ കുറിച്ചായിരുന്നു.

‘ഓക്ക്, നന്ദി കെട്ടവർ. നമ്മുടെ പട്ടാളം അവരെ സുരക്ഷിതരായി വെക്കുന്നു. അവരാകട്ടെ നമ്മുടെ പട്ടാളക്കാർക്കു നേരെ കല്പിയുകയും ഭീകരവാദികളെ സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.’

ഞാൻ തരയിൽ ഉംകോടെ ചവിട്ടിക്കൊണ്ട് ടിവിയുടെ മുന്പിൽ ചെന്നു നിന്നു. ‘എനിക്ക് കശ്മീരി പ്രശ്നത്തെക്കുറിച്ച് കൂടുതലൊന്നുമറിയില്ല. പക്ഷേ, അവിടെയുള്ളവർ നന്ദിയില്ലാത്തവരാണ് എന കാഴ്ചപ്പാടിന്റെയത്ര ലളിതമല്ല കാര്യങ്ങളെന്ന് എനിക്കുറപ്പാണ്.’

‘നീ കാര്യം മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലോ.’

‘അഴ്വാ, ഞാനും സാരയും പരസ്പരം സ്വന്നഹിക്കുന്നു. വകയ്ക്കു കൊള്ളാത്ത രാഷ്ട്രീയവുമായി അതിനൊരു ബന്ധവുമില്ലോ.’

‘സ്വന്നഹം?’ തീന്തമുറിയ്ക്കപ്പുറത്തുനിന്ന് അമു ആക്രോശിച്ചു. ‘നീന്റെ അഴ്വൻ പറത്തതു നേരാണ്. നീന്റെ തല ഓന്നു പരിശോധിപ്പിക്കണം.’

‘ടിവിക്കു മുന്നിൽനിന്ന് മാറി നിൽക്കു്,’ അച്ചുന്ന് പരുക്കൻ മട്ടിൽ പറഞ്ഞു.

‘അല്ലോ, അച്ചു. എന്നോടു സംസാരിക്കു. മതമല്ലാതെ മറ്റൊന്ന് സാരയുടെ കുറ്റമെന്ന് എന്നോടു പറയു.’

‘എനിക്കിനി അതേക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കാൻ താല്പര്യമില്ല. അവളെ തിരികെ പറഞ്ഞയക്ക്.’

‘സാറ രാജസ്ഥാനിൽ നിന്നുള്ള രജപുത്രസമുദായാംഗമായിരുന്നേങ്കിൽ നിങ്ങൾക്ക് സമമതമാകുമായിരുന്നു, അല്ലോ?’

‘അച്ചുനോട് തർക്കുത്തരം പറയരുത്. ഈല്ലക്കിൽ നിന്നെ താൻ ഈനിയും അടിക്കും,’ അമ്മ ചീരി.

താൻ അമ്മയോട് കൈഞ്ചാനായി തിരിഞ്ഞു നിന്നു.

‘അമേഡു, അവളുടെ മതത്തിന്പുറം നോക്കു,’

‘എങ്ങനെ? നമ്മുടെ തറവാട്ടിലെ ആരക്കിലും അതിന്പുറം നോക്കുമോ? സത്യസന്ധമായി മറുപടി പറയും. വിവാഹത്തിന് ആളുകളെല്ലാം സംസാരിക്കുന്നത് എന്തിനെക്കുറിച്ചായിരിക്കും?’

‘അതാണോ കാര്യം? വിവാഹച്ചടങ്ങിലെ പരദൂഷണം?’

എന്റെ അച്ചുന്ന് ‘ച് ച്’ ശബ്ദമുണ്ടാക്കി.

‘അതു മാത്രമല്ലു്,’ എന്റെ അമ്മ പറഞ്ഞു. ‘നിന്റെ അച്ചുനെ കുറിച്ച് നീ ചിന്തിക്കുന്നില്ല എന്നതാണു പ്രശ്നം. അതാണ് അദ്ദേഹത്തെ വേദനിപ്പിക്കുന്നത്.’

ചിലപ്പോൾ എനിക്കു തോന്തിയതാകാം, താൻ അച്ചുന്ന മുക്കു ചീറ്റുന്നതു പോലെ ഒരു ശബ്ദം കേട്ടു. അച്ചുനമ്മമാർ നാലുവശത്തുനിന്നും വൈകാരികമായ ആക്രമണം അഴിച്ചുവിടാൻ തീരുമാനിച്ചാൽ ഒന്നും പരിധിക്കപ്പുറമല്ല. കരയുന്ന അച്ചുമാരും പ്രഹരിക്കുന്ന അമ്മമാരും, ഈന്തുന്ന കുട്ടികളെ പരുവപ്പെടുത്തിയെടുക്കുന്നതിനെന്തെങ്കിലും അവർക്ക് നേരായും വേണ്ട വസ്തുകൾ ഉപേക്ഷിക്കാൻ കഴശലത്താൽ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതിനെന്തെങ്കിലും പതിവുരീതിയാണ്.

‘ഈതെങ്ങനെ അച്ചുനെ ബാധിക്കും?’ താൻ ചോദിച്ചു.

‘അദ്ദേഹം ആർപ്പണസ്ഥാനം,’ എന്റെ അമ്മ പറഞ്ഞു. ‘വിവാഹിതനായതു കൊണ്ടു തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉയർച്ച

തടയപ്പട്ടിരിക്കുകയാണ്. എന്നിട്ടും കൂടുതൽ മികച്ച ഒരു സ്ഥാനത്തെക്ക് അദ്ദേഹത്തെ അവർ പരിഗണിക്കുന്നുണ്ട്.’

‘അതുകൊണ്ട്?’ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലായ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘ഈ മുസ്ലീം പെൺകുട്ടിയെ വീട്ടിലേക്കു കൊണ്ടു വന്നാൽ മറ്റുള്ളവർ എന്തു പറയും?’

‘അതും ഈതുമായി എന്താണു ബന്ധം? ആർഎസ്എസ് ഒരു സാമൂഹ്യ സംഘടനയല്ലോ? ഈന്തും ദേശീയതയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന ഒന്ന്? അവരങ്ങെന്നയാണ് എപ്പോഴും പറയുന്നത്.’

‘ഭനാക്ക്, ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലോ, അവന്തെന്നും കാര്യമാക്കുന്നില്ലോ,’ അച്ചുന്ന് പറത്തു. ‘അവൻ ഒരു ഭീകരവാദിയെ വിവാഹം കഴിക്കും, കണ്ണഭാളു്.’

‘ഭീകരവാദി?’ ഞാൻ പൊട്ടിത്തെറിച്ചു. ‘അവർ ഏഹേട്ടിയിലെ വിദ്യാർത്ഥിയാണ്.’

‘മിണ്ണാതിരിക്ക്,’ അമ്മ പറത്തു. ‘കഴിഞ്ഞതു കഴിഞ്ഞതു. ഞാൻ മണ്ണിയായി. ഈനി ഈന്നു രാത്രി തന്നെ അവളോട് ഈവിടെ നിന്നു പോകാൻ പറയും.’

‘ഈന്നു രാത്രിയോ?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘അതെ,’ അമ്മ പറത്തു.

‘രാത്രിയിൽ ധർപ്പിയിലേക്ക് കാറോടിക്കുന്നതു പോലും സുരക്ഷിതമല്ലോ,’ ഞാൻ പറത്തു.

‘അവളുടെ കൂടെ പോകാൻ അച്ചുന്ന് ഒരു ആർഎസ്എസ് പ്രവർത്തകനെ ഏർപ്പാടാക്കും. ഈല്ലോ, രാജ്പുരോഹിത് ജീ?’

അച്ചുന്ന് തലയാട്ടി.

‘നീ അവളിൽ നിന്ന് അകന്നു നിൽക്കുകയും വേണം.’

‘പക്ഷേ അമേമോ...’

‘അഭ്യുക്തിൽ നീ തങ്ങളിൽ നിന്ന് അകന്നു നിൽക്കണം,’ അച്ചുന്ന് പറത്തു.

‘അമേമോ, ഈത് ന്യായമല്ലോ?’ ഞാൻ അമ്മയുടെ നേർക്കു തിരിഞ്ഞു.

വാതിൽമണി തങ്ങളുടെ സംഭാഷണം തടസ്സപ്പെടുത്തി. അച്ചുന്ന് എഴുന്നേറ്റ് വാതിൽ തുറന്നു.

‘പാൽ കേയ്ക്ക്, ആർക്കാണു വേണ്ടത്?’ സാറയുടെ ഉത്സാഹഭരിതമായ ശബ്ദം മുറിയിൽ നിന്തു.

‘ഒരാറു മണിക്കൂർ കൂടി,’ ഹോണിൽ ഗുഗിൾ മാപ്പ്‌സ് പരിശോധിച്ചു കൊണ്ട് താൻ പറഞ്ഞു. ‘അപ്പോഴേക്കും നീ ഹിമാദ്രിയിലെത്തിരിക്കും.’

ആർവാറിലെ ആർഎസ്എസ് പ്രവർത്തകരിലോരാളായ സുകേതു തന്റെ ഹോണു സിറ്റിയിൽ തങ്ങളെ ആ രാത്രിയിൽ ഡൽഹിയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുകയായിരുന്നു. സുകേതുവിനോടൊപ്പം മുൻസിറ്റിൽ കൗമാരപ്രായക്കാരനായ സന്ധ്യപ്രവർത്തകൻ രാജ്പാലുമുണ്ട്. സാറയും താനും പുറകിലാണ്.

‘പെട്ടെന്നു വന്ന ഈ അഭിമുഖം എന്താണ്?’ തിടുകപ്പേട്ടു പോന്നതിന്റെ നേരിയ ശ്വാസംമുട്ടലോടെ സാറ ചോദിച്ചു.

‘എൽഎക്സ്. ഉപയോഗിച്ച സാധനങ്ങൾ വിൽക്കുന്ന വെബ്സൈറ്റ്, നിന്നക്കരിയില്ലോ?’ താൻ ചോദിച്ചു. സംസാരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടയിൽ താൻ കമകൾ മെന്തുകയാണ്. ഏതാനും കിലോമീറ്ററുകൾക്കുമുമ്പ് താൻ എൽഎക്സിന്റെ പരസ്യ ബാനർ കണ്ടതെയുള്ളൂ.

‘എന്താണവിടെ ജോലി?’

‘കോഡിംഗ്, അല്ലാതെന്തോ?’

‘ഓ. എന്നിട്ട് തായരാഴ്ച അഭിമുഖത്തിനു വിളിച്ചോ?’

‘അതെ, നാളെ രാവിലെ. അവരുടെ സിംഗ് നഗരത്തിലുണ്ടനോ മറ്റൊ പറഞ്ഞു.’

‘ഭയുാ, താൻ എൽഎക്സിൽ നിന്ന് ഒരു പഴയ മൊബൈൽ വാങ്ങി,’ രാജ്പാൽ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. ‘അതു നന്നായിത്തന്നെ പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്.’

ശരി, അപ്പോൾ ആ മനബുദ്ധികൾ മുമ്പിലിരുന്ന് ഓരോ വാക്കും കേൾക്കുന്നുണ്ട്.

‘എത്രും ബാന്ധു്?’ സുകേതു ചോദിച്ചു.

‘ററയ്മി,’ രാജ്പാൽ പറഞ്ഞു. ‘കേൾവ് ഭയാ, ഓഹുൽഹുക്സിൽ ജോലി കിടുകയാണെങ്കിൽ ഏറ്റവും മികച്ച ഇടപാടുകളെ കുറിച്ച് ആദ്യം തെങ്ങെല്ലാക് പറയണേ.’

‘തീർച്ചയായും,’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘ഞായറാഴ്ച? സിഇ നിന്നെ കാണുമെന്നോ?’ സാറ ചോദിച്ചു. ‘ഒരു കോധരുടെ ജോലിക്കോ?’

‘എനിക്കെന്തിയില്ല, സാറാ. നീ എന്തിനാണ് എന്ന ചോദ്യം ചെയ്യുന്നത്?’

‘ഇതെല്ലാം അല്ലോ വിചിത്രമാണ്. നിന്റെ കാമുകിയെന്ന നിലയിൽ നിന്റെ അച്ചന്മമമാരെ കാണാനുള്ള എൻ്റെ വാരാന്ത്യമായിരുന്നു ഈത്.’

‘നീയവരെ കണ്ടല്ലോ.’

‘നമ്മുടെ കാര്യം അവരോട് പറയേണ്ടോ?’

‘നമുക്കത് പിന്നീടു സംസാരിക്കാം,’ മുന്നിലിരിക്കുന്നവരെ ചുണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് താൻ പറഞ്ഞു. അവർ ആ സുചന അവഗണിച്ചു.

‘അവർക്കെന്നെൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ലെന്നോ?’

‘നിനക്കു വട്ടാണോ? അമ്മ പറഞ്ഞതു നീയും കേട്ടതല്ലോ? അവർ നിന്നെ സുന്ദരിയെന്നു വിളിച്ചില്ലോ?’

‘അവർക്കെന്നെൻ ഇഷ്ടമായെന്ന് അതിനർത്ഥമില്ല.’

‘അവർക്ക് നിന്നെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. തീർച്ചയായും അവർക്കു നിന്നെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. അതതാഴ്ത്തിന് അതിർത്തിയിലെ ധാഡകളിൽ കയറണമെന്നുണ്ടോ? സുകേതു ഭയാ, നമുക്ക് കുറച്ചുനേരം നിർത്താം.’

‘നീ വിചിത്രമായാണ് പെരുമാറുന്നത്,’ ധാഡയിലെ ചണകട്ടിലിലേക്ക് നടക്കുന്നോൾ സാറ പറഞ്ഞു.

ധൽഹിയുടെ നഗരബഹളങ്ങൾക്കു മുന്നേയുള്ള ഏറ്റവുമൊടുവിലത്തെ തുറന്ന ആഹാരശാലയായ രംഗിൻ ധാഡയ്ക്കു മുമ്പിൽ തെങ്ങൾ കാർ നിർത്തിയിരുന്നു.

സുകേതുവും രാജ്പാലും ശുചിമുറിയിലേക്ക് പോകുകയും അല്ലോ സ്വകാര്യത തങ്ങൾക്ക് അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു.

‘സാറ്, താനാലോച്ചിക്കുകയായിരുന്നു. നിന്റെ അച്ചന്മമമാരെ ആദ്യം സമീപിച്ചാലോ?’

‘പക്ഷേ, നിന്റെ ആൾക്കാരുടെ അടുത്തു നിന്നു തുടങ്ങാമെന്നാണല്ലോ നമ്മൾ തീരുമാനിച്ചത്.’

‘അതെ. പക്ഷേ, നമുക്കത് ആ വഴിയിലുടെയും ചെയ്യാമല്ലോ,’ ലാമിനേറു ചെയ്ത ആഹാരവിവരപ്പട്ടിക തെരുപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് താൻ പറഞ്ഞു. ‘നിനക്ക് ഗോബി പരാത്തകൾ വേണോ?’

‘ധിഡ് യു ചികൻ ഓട്ട്?’ *പതിനേത ശബ്ദത്തിൽ അവർ ചോദിച്ചു.

‘ഒറ്റ ആം നോട്ട് ചികൻിങ്ങ് ഓട്ട്,’ താൻ ഉച്ചത്തിൽ പറഞ്ഞു.

‘അരാൻ, ഭയ്യാ. ഇവിടെ നിന്നു ചികൻ കഴിക്കണം. അതു സുരക്ഷിതമല്ല.’ രാജ്പാൽ ശുചിമുറിയിൽനിന്ന് തിരിച്ചെത്തിയിരുന്നു.

---

* ചികൻ ഓട്ട്-പേടിച്ചു പോയതുകൊണ്ട് എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാതിരിക്കുക.

അധ്യായം 13

‘അവനവനക്കുറിച്ച് ഇത്തയ്യികം നിർത്തു,’ ഡൽഹി-ഗുഡ്ഗാവ് അതിസമനർ താമസിക്കുന്നതും മാത്രമുള്ളതുമായ വെറ്റുന്ത് തങ്ങളെത്തിയപ്പോൾ സാറ പറഞ്ഞു. തങ്ങൾ ഒരു ഓല ടാക്സിയാണ് വിളിച്ചത്; ആ മൊബൈൽ ആപ്പ് എവിടേക്കും ടാക്സി വിളിക്കൽ എളുപ്പമാകി. ഒരു ഷൈശ്വേടിക്കാരൻ സ്ഥാപിച്ച ആ ഇന്ത്യൻ കമ്പനിക്ക് ഇപ്പോഴേ ബില്യൺ കണക്കിന് മുല്യമുണ്ട്. ഇതിന്റെ ആയിരത്തിലൊരും മുല്യമുള്ള ഒരു ആശയം എനിക്കെന്തുകൊണ്ട് ചിന്തിക്കാനായില്ല? എനിക്കെന്തു കൊണ്ട് ഒരു നല്ല ജോലി പോലും കിട്ടിയില്ല? നല്ലവള്ളം ദെ കെട്ടാൻ പോലും എനിക്ക് അറിയാത്തതെന്ത്?’

‘ഈ ദെയ്ക്ക് ജീവനുള്ളതുപോലെ തോന്നുന്നു,’ താൻ പിരുപ്പിരുത്തു.

‘സ്യൂട്ടിംഗേം യാതൊരാവശ്യവുമില്ലായിരുന്നു. നീ എൻ്റെ കുടുംബത്തെ കാണാൻ മാത്രം വന്നതാണ്. ഇതൊരു അഭിമുഖമല്ല.’

‘അവരെന്ന ഒരു സ്യൂട്ടിൽ കണ്ടാൽ താനാരു പ്രോഫഷണലാണെന്ന് വിശ്വസിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ ഷൈശ്വേടി ട്രഷ്ടനെക്കുറിച്ച് താൻ പറയുന്ന നിമിഷം എല്ലാം തീരും.’

‘അത് ട്രഷ്ടനല്ല. നീ അത്യന്താധുനികമായ ഒരു ദെറ്റ് പ്രിപ്പറേഷൻ സെൻ്ററിൽ ഹോക്കൽറ്റിയാണ്,’ സാറ പറഞ്ഞു.

സാറ അങ്ങനെ പറഞ്ഞപ്പോൾ, എൻ്റെ ട്രഷ്ടൻ ജോലി അതുകൊണ്ടാണ് താനവള്ള

ബോധവാനാകുന്നത്
അതിർത്തിയിലുള്ള
ഹാംഹാസുകൾ
ഗ്രീന്റ്സിൽ

മുല്യമുള്ള
ഒരു ആശയം
എനിക്കെന്തുകൊണ്ട്
ചിന്തിക്കാനായില്ല?
എനിക്കെന്തു കൊണ്ട് ഒരു നല്ല ജോലി
പോലും കിട്ടിയില്ല?
അറിയാത്തതെന്ത്?’

ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത്. അവൻ എല്ലാത്തിലും, സാധാരണക്കാരനായ എനിൽക്കൊലും മികച്ചത് കണ്ടത്തി.

തെങ്ങളുടെ   വാഗണർ   ആർ   അവളുടെ
സൗഖ്യത്തിലെത്തിയപ്പോൾ കാവൽക്കാരൻ പ്രവേശനകവാടം
തുറന്നു.

‘ഇതാണോ നിന്റെ വീട്? എനിട്ടും നീ ആ ചെറിയ
ഹോസ്റ്റൽ മുൻഡിലാണോ താമസിക്കുന്നത്?’ തൊൻ ചോദിച്ചു.
അരയേക്കരോളം നീഞ്ഞു കിടക്കുന്ന അവളുടെ ബംഗ്ലാവിന്റെ
മുറ്റത്ത് വോളിബോൾ കോർട്ടിന്റെ വലിപ്പമുള്ള പുന്തോട്ടമുണ്ട്.

‘എനിക്കെന്റെ മുൻ ഇഷ്ടമാണ്. നൃത്യം എന്റെ
ജീവിതമാണ്.’

‘നിന്നക്കിവിടയും നല്ല ജീവിതം നയിക്കാമല്ലോ.’

‘ക്യാമസിനുള്ളിൽ താമസിക്കുകയാണ് കുറേക്കൂടി നല്ലത്.
അങ്ങോടുമിങ്ങോടുമുള്ള   യാത്ര   ദുഷ്കരമാണ്.
അതിരിക്കെട്ട്, നിന്നെ അവസാനമായൊന്ന് പരിശോധിക്കെട്ട്.
ടെട, ബെൽറ്റ്, ഷുലേസ്, ചക്കറ്റം? എല്ലാം നേരെയല്ലോ?
സാറയുടെ എന്റെ മുക്കിൽ നുള്ളി. തൊന്തു സുചിപ്പിച്ചോ?
അവളെപ്പോഴും എന്റെ മുക്കിൽ നുള്ളും. അങ്ങോയറ്റം
അലോസരപ്പെടുത്തും അത്.

‘നിങ്ങൾക്ക് അല്ലോ കൂടി ശോഷ്ക് വിളവട്ടോ?’
ഇടിമുഴങ്ങുന്നതു പോലെയുള്ള ശബ്ദത്തിൽ സഫ്റ്റർ
ചോദിച്ചു. തെങ്ങൾ ഉച്ചഭക്ഷണത്തിന് പുണ്യപുരാതന
ടെലിവിഷൻ പരമ്പരകളിലെ നിംഫാസനങ്ങൾ പോലുള്ള
കണ്ണരകളിൽ ഇരിക്കുകയാണ്. പതിനേട്ടു
പേരക്കിരിക്കാവുന്ന തീന് മേശയുടെ തലപ്പത്തിരിക്കുകയാണ്
സഫ്റ്റർ.

അയാൾ ഒരു ബംധഗല * ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. രണ്ട്
സുർഖ്യക്കെവളകളും ഇടതു കൈത്തണ്ടയിൽ ഒരു രോളക്സ്
വാച്ചുമുണ്ട്. അയാളുടെ ഫ്രെഞ്ചു താടിയിൽ കരുത്ത ചായം
പുരട്ടിയിട്ടുണ്ട്. എന്റെ ഇടതു വശത്തിരിക്കുന്ന അയാളുടെ
ഭാര്യ ഇതു വരെ ഒന്നും മിണ്ടിയിട്ടില്ല. അവളുടെ
കുകുമനിറമുള്ള പട്ട സർവ്വാർ കമീസും തല പാതി
മറയ്ക്കുന്ന ദുപ്പടയും, ദ്വാരക-ഗുഡ്ഗാവ് എക്സ്പ്രസ്വേയിലെ

പരസ്യങ്ങളിൽ കാണുന്ന ചെറിയ
അപാർക്മമൾക്കളിലെണ്ണിന്റെ വില വന്നേക്കാവുന്നതും
വജ്രവും പച്ചക്ക്ലൈകളും ഇടകലർന്നതുമായ കണ്ഠാദരണവും
അവർ വരേണ്ടവർഗ്ഗമാണെന്ന് വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. അവളുടെ
മുടി സ്ഥാഭാവികമായും കരുപ്പുനിറമുള്ളതാണ്; സാരയേക്കാൾ
ങ്ങു ദശകത്തിലധികം അവർക്ക് പ്രായമില്ലെന്ന് താൻ
തിട്ടപ്പെടുത്തി.

‘വേണ്ട, സാർ. എൻ്റെ വയരു നിരഞ്ഞു,’ താൻ പറഞ്ഞു.
താൻ സാധാരണയായി ഏറെ മാംസം കഴിക്കാറില്ലെങ്കിലും
ഈന് പരമാവധി ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. എനിക്ക് സാരയുടെ
കുടുംബത്തേതാട് ഇണങ്ങിച്ചേരേണ്ടതുണ്ട്.

‘അപ്പോൾ, നീയും സാരയുമായി ഏറെ
ചങ്ങാത്തമുണ്ടെന്ന് അവർ പറയുന്നത്,’ അലംകൃതമായ
കത്തിയും മുള്ളുമുപയോഗിച്ച് ബിരിയാണി കഴിച്ചു കൊണ്ട്
സഹായം പറഞ്ഞു.

പൊട്ടനായ എന്നിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി സാറ അവളുടെ
മാതാപിതാക്കളോട് മുൻകൂട്ടി സംസാരിക്കുകയും അവരെ
ങ്ങുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട്, എൻ്റെ
മാതാപിതാക്കൾക്ക് താൻ നല്കിയ
വെദ്യുതാലാത്തതിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി സാരയുടെ
മാതാപിതാക്കൾ ശാന്തരാണെന്നു തോന്തി. അവർ
ആത്മഹത്യ ചെയ്യുമെന്ന് ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയെങ്കിലും
ചെയ്തിട്ടില്ലെല്ലാ. ‘വീ സോർട്ട് ഓഫ്, കൈന്തിയാ ലൈക്ക് ഇച്ച്
അഭർ’ എന്നാണ് അവർ അവരോടു പറഞ്ഞത്.
നിർഭാഗ്യവശാൽ എൻ്റെ അച്ചുനമ്മമാരെ പോലെ പ്രാദേശിക
ഹിന്തി സംസാരിക്കുന്നവർക്ക് സോർട്ട് ഓഫ്, കൈന്തിയാ
എന്നിവയ്ക്ക് തത്തുല്യമായ വാക്കുകളില്ല. എൻ്റെ അച്ചുൻ എ
സോർട്ട് ഓഫ്, കൈന്തിയാ മനുഷ്യനാണെന്ന് എന്തായാലും
എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല.

‘സാർ,’ താൻ മുരടനക്കിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

‘എന്ന നിങ്ങൾ സാർ’ എന്നു വിളിക്കണമെന്നില്ല.’

‘എന്നാൽ താൻ അക്കിളെന്നു വിളിച്ചോടെ? അതോ
ശ്രീമാൻ ലോൺ എന്നോ?’

“‘അക്കിൾ’ എന്നു മതി. അപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ചങ്ങാത്തതെതക്കുറിച്ചു പറയു.’

‘മുന്നുവർഷമായി തെങ്ങൾക്ക് പരസ്പരം അറിയാം. തെങ്ങൾ ക്യാമ്പസിൽ വെച്ചാണ് കണ്ണുമുട്ടിയത്.’

‘എന്നിട്ട് തെങ്ങളുടെ മകൾ ഓരിക്കലെും തെങ്ങളോടു പറഞ്ഞില്ല. എന്താണ് നീ വിചാരിക്കുന്നത്, സൈനബ്? സാറ ഷൈശ്വർട്ടിയിൽ പിഎച്ച്യിക്കു ചേർന്നത് അവളുടെ ചങ്ങാതിക്കു വേണ്ടിയാണോ?’ ശ്രീമാൻ ലോൺ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. സൈനബ് പാതിപുണ്ണിരിയിലുടെ മാത്രം പ്രതികരിച്ചു.

‘അക്കിൾ, ഞാൻ സാറ കോളേജിൽ ചേർന്ന് ഒരു വർഷത്തിനകം അവിടതെ പഠനം പൂർത്തിയാക്കി.’

‘ഞാൻ തമാഴ പറത്തതാണ്. അതുപോടു, നീ ഇപ്പോഴെന്താണു ചെയ്യുന്നത്?’

എനിക്ക് ഭൂമി താഴ്ന്നു പോകുന്നതുപോലെ തോന്തി. താഴ്ന്ന ശബ്ദത്തിൽ ഞാൻ പറത്തു, ‘ഞാൻ ഒരു ടെന്റ് പ്രിപ്പറേഷൻ കമ്പനിയിൽ ഹോക്കൽറ്റിയാണ്.’

‘എന്ത് ടെന്റ് പ്രിപ്പറേഷൻ?’

‘അതെല്ലാം ഉന്നത സാങ്കേതികവിദ്യ ഉപയോഗിച്ചുള്ളതാണ്, ഡായ്. ടെന്റ് പ്രിപ്പറേഷൻ ചെയ്യാനുള്ള ആപ്പുകളുണ്ടാക്കുകയാണവർ. കേശവ് അതിന്റെ ഭാഗമാണ്,’ സാറ പറത്തു.

സാറ അതെല്ലാം മെന്തെത്തുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. ചന്ദ്രൻ അരോറ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഏക ഉന്നത സാങ്കേതികവിദ്യ ചിലപ്പോൾ ഗുട്ട് ഓൺലൈനായി വരുത്തിച്ചതു മാത്രമാകും.

‘വിദ്യാഭ്യാസ സംബന്ധിയായ റ്റാർട്ട് അപ് പോലെ, അപ്പേ?’ സഹായ ചോദിച്ചു.

‘അതെയെതെ,’ ഞാൻ പറത്തു. ‘അതിപ്പോൾ പ്രാരംഭിക്കാൻ മാത്രമാണ്. പക്ഷേ, തെങ്ങൾ ഓൺലൈനാകാൻ തയ്യാറെടുക്കുകയാണ്.’

‘കൊള്ളാം. ഞാനും ഇന്ത്രനെറ്റ് കമ്പനികളിൽ പണം നിക്ഷേപിക്കാൻ ആലോച്ചിക്കുന്നുണ്ട്,’ സഹായ പറത്തു. ‘അപ്പിൾ തോട്ടങ്ങളേക്കാളും അപ്പിൾ ഫോൺുകൾ കാര്യമായുടുക്കുന്നവരാണ് ഇന്നതെത്ത ആളുകൾ.’

എല്ലാവരും പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. എനിക്ക് സാറയുടെ പിതാവിനെ ഇഷ്ടമായി. ആത്മാർത്ഥമായ സംഭാഷണം നടത്താനേക്കിലും അയാൾ ശ്രമിച്ചു.

‘കർമ്മീരിൽ നിന്നുള്ള ഏറ്റവും വലിയ പഴം കയറ്റുമതി വ്യാപാരികളിലെബാരിലെബാരാളാണ് നിങ്ങളെന്ന് താൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്,’ താൻ പറത്തു.

‘ദൈവം കരുണയുള്ളവനാണ്.’

സാറ പ്രധാന വിഷയത്തിലേക്ക് തങ്ങളെ തിരികെക്കാണ്ടു വന്നു.

‘അപ്പോൾ, താൻ പറത്തതുപോലെ, ഡാഡ്, കേശവും താനും പരസ്പരം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.’

‘എനിക്കെതാനാമല്ലോ,’ സഹ്ദർ പറത്തു.

‘തങ്ങൾക്ക് അങ്ങയുടെ അനുഗ്രഹം വേണും,’ സാറ പറത്തു.

‘ഓ,’ അതഭൂതത്തേതാട സഹ്ദർ പറത്തു. ‘സെസന്റ്, ആപ്പുകളുണ്ടാക്കുന്ന ഇന്നത്തെ കൂട്ടികളെ നോക്ക്. എങ്ങനെയാണ് അവർ മാതാപിതാക്കളോട് നേരിട്ടു ചോദിക്കുന്നതെന്ന്!’

‘അങ്ങേക്കരിയാമല്ലോ, താൻ അങ്ങയോട് എല്ലായ്പ്പോഴും എല്ലാം തുറന്നു പറയാറുണ്ടെന്ന്.’

സഹ്ദർ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

‘തീർച്ചയായും. ഈ താനെന്താണു വേണ്ടത്? ഇയാളുടെ മാതാപിതാക്കളെ കാണണോ?’

‘വേണ്ട,’ താൻ പൊട്ടിത്തെറിച്ചു.

‘എന്ത്?’ സഹ്ദർ അന്വരപ്പോടെ എന്ന നോക്കി.

‘ക്ഷമിക്കണം, സാറ, താന്ത് നിന്നോടു പറയേണ്ടതായിരുന്നു. പക്ഷേ, അക്കിൾ, എൻ്റെ മാതാപിതാക്കൾ ഇതിനെ പിന്തുണക്കില്ല. എന്താണു കാരണമെന്നു നിങ്ങൾക്കുഹിക്കാമെന്ന് എനിക്കുറപ്പാണ്.’

‘ഇതെപ്പോഴാണ് സംഭവിച്ചത്?’ സാറ പറത്തു. താൻ അവളുടെ പിതാവിന്റെ നേരെ നോക്കി.

‘അക്കിൾ, താൻ നിങ്ങളുടെ മകളെ വളരെയധികം സ്നേഹിക്കുന്നു. അവളെ സന്തോഷവത്തിയാക്കാൻ എന്തും

ഞാൻ ചെയ്യും. ദയവായി തെങ്ങേളെ അനുഗഹിക്കു. എൻ്റെ മാതാപിതാക്കൾ അതു ചെയ്തില്ല. പക്ഷേ, ഒരു വശത്തുള്ളവരെക്കിലും തെങ്ങേളുടെ കുടെ വേണമല്ലോ.’

‘പക്ഷേ, കേശവ്...’ സാറ അത്രയും പരഞ്ഞിട്ട് മുന്നത്തിലേക്ക് വഴുതിവീണു.

സഫ്റ്റർ ആഴത്തിൽ നെടുവിർപ്പിക്കു.

‘നല്ലത്, മാതാപിതാക്കൾ പ്രധാനമാണ്. സാറ നിന്നെ വിവാഹം കഴിക്കണമെന്നു പരഞ്ഞപ്പോൾ നേരു പരയാമല്ലോ, ഞാനും അതു സന്തോഷത്തിലൊനുമായിരുന്നില്ല.’

‘ഞാൻ ഒരു ഹിന്ദുവായതു കൊണ്ടാണോ?’

‘അതെ, എക്കിലും ഞാന്തു പഴഞ്ഞൻ മട്ടുകാരനൊന്നുമല്ലു.’

ആശ്വാസം കാരണം എൻ്റെ വാക്കുകൾ ഇടരിപ്പോയി. ‘ന ... നന്ദി, അങ്കിൾ.’

സഫ്റ്റർ സമ്മതത്തോടെ തലയാട്ടി. ‘ഉം, എന്തായാലും, തെങ്ങേളുത് നോക്കിക്കൊള്ളാം.’ അയ്യാർ പരഞ്ഞു.

ഉച്ചടക്കണ്ണത്തിനു ശ്രേഷ്ഠം തെങ്ങുൾ പുന്നേതാട്ടത്തിലേക്കു പോയി. സാറയുടെ പിതാവും ഞാനും ഉഞ്ഞതാൽ കസേരയിലിരുന്നു. സാറ തന്റെ ജർമ്മൻ ഷേപ്പോയ രൂഖിയോടൊത്ത് കളിച്ചു. പക്ഷേ, അതിന് സാറയുടെ പുരക്കേ ഓടുന്നതിനേക്കാൾ വെയിലിൽ കണ്ണടച്ചുറങ്ങാനായിരുന്നു ഇഷ്ടം. സെന്റന്റ് ഉച്ചമയകത്തിനായി വീട്ടിനുള്ളിലേക്ക് പിന്നവാങ്ങിയിരുന്നു.

സാറ ഓടിക്കിതച്ചുകൊണ്ട് തെങ്ങേളുടെ അടുത്തേക്ക് വരികയും ഉഞ്ഞതാലിരിക്കുകയും ചെയ്തു. സഫ്റ്റർ വീണ്ടും എന്നോടു സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി.

‘അപ്പോൾ, എന്നോടു പരയു, നിന്റെ മാതാപിതാക്കളുടെ അവസ്ഥയെന്താണ്?’

‘അതെ, എന്നിക്കു പോലും അതറിയണമെന്നുണ്ട്, കേശവ്,’ സാറ പരഞ്ഞു.

ആർവാറിൽവെച്ച് എൻ്റെ കുടുംബവുമായി ഞാൻ നടത്തിയ സംഭാഷണം മുസ്തിം വിരുദ്ധമായ പരാമാർശങ്ങൾ ഒഴിച്ചു നിർത്തി ഞാനവരോട് പരഞ്ഞു.

‘അ, അതാണപ്പോൾ നമ്മൾ ആർവാറിൽനിന്ന് നേരത്തെ പോന്നത്,’ സാറു പറഞ്ഞു.

‘നീ ആർവാറിലേക്ക് പോയോ?’ സഹദർ ചോദിച്ചു.

‘സാധാരണമായ ഒരു സന്ദർശനം. എന്ന അവർ ചവിട്ടിപ്പുറത്താക്കുന്നതുവരെ.’

‘ആരെയും ആരും ചവിട്ടിപ്പുറത്താക്കിയിട്ടില്ല,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു. മാതാപിതാക്കൾക്കെതിരെ മോഷം കാര്യങ്ങൾ കേൾക്കുന്നത്, അവർ നിങ്ങൾക്കെതിരാണെങ്കിൽ പോലും, ദുഷ്കരമാണ്.

‘അപ്പോൾ അവർ മുസ്തിങ്ങളെ വെറുക്കുന്നു, അല്ലോ?’ സഹദർ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

ഞാൻ അതിശയത്തോടെ അയാളെ നോക്കി.

‘ഇല്ല. അവർക്ക് കുറച്ച് മുസ്തിം സുഹൃത്തുകളുണ്ട്. പക്ഷെ, അവരുടെ ഒരേയോരു മകൻ മുസ്തിം പെണ്ണകുട്ടിയെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നത്-അതവർക്ക് സഹിക്കാനാകുന്നതിലും അധികമാണ്.’

‘നിങ്ങൾക്കൊരാളുടെ നേരായ മുൻവിധികൾ അറിയണമെന്നുണ്ടോ? അവരോട് കൂട്ടിക്കളെ ആ സമുദായത്തിലേക്ക് വിവാഹം കഴിച്ചയപ്പിക്കുമോ എന്നു ചോദിച്ചാൽ മതി,’ സഹദർ പുണ്ണിരിച്ചു.

‘അവർ നല്ലവരാണ്. എന്ന വിശ്വസിക്കു, അവർക്ക് പേടി മാത്രമാണുള്ളത്. അവരെന്ന എറെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ട്. അവർ പതിയെ ഇണങ്ങിവരും. ഇന്നത്തെ അവസ്ഥയിൽ അതു ബുദ്ധിമുട്ടാണെന്നു മാത്രം.’

‘നീയെന്നാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്?’ സാറു ചോദിച്ചു.

‘നമുക്ക് വിവാഹം കഴിക്കാം. എന്നിട്ട് ഞാനവരെ കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞ് ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്താം. അപ്പോഴവർക്ക് മുമ്പിൽ വേരെ വഴിയുണ്ടാകില്ല,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളെ കാണാതെത്തന്ന വിവാഹം കഴിക്കാൻ സാരയെ ഞാൻ അനുവദിക്കണമെന്നാണോ?’ സഹദർ ചോദിച്ചു.

‘അവരെ നിങ്ങൾക്ക് കാണണമെങ്കിൽ കാണാം. പക്ഷെ, അത് കാര്യങ്ങൾ കൂടുതൽ വഷളാക്കും.’

സഹ്യർ പുരകിലേക്ക് ചാരിയിരുന്നു.

‘നിങ്ങൾ ഈത് അവസാനിപ്പിക്കണമെന്നാണ് എനിക്കു പറയാനുള്ളത്,’ സഹ്യർ പറഞ്ഞു.

‘തങ്ങൾക്ക് കഴിയില്ല,’ സാരയും താനും ഒരേസമയം പറഞ്ഞു.

സഹ്യർ എന്നയും സാരയെയും നോക്കി.

‘തങ്ങളെ ദയവു ചെയ്ത് സഹായിക്കു, അക്കിൾ,’ താൻ പറഞ്ഞു.

അയാൾ എഴുന്നേൽക്കുകയും ഉംഖതാലിനു ചുറ്റും രണ്ടു തവണ നടക്കുകയും ചെയ്തു.

‘എന്തുക്കിലും പറയു, ഡാഡ്,’ സാര പറഞ്ഞു,

“അത് നമ്മുടെ ലിതിയിൽ നടത്തണംബിവരും. നമുക്ക് നിക്കാഹ് നടത്താം.”

‘എന്തായാലും,’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘നിങ്ങൾക്കുള്ള ശഹാദ നിക്കാഹിനു മുമ്പോ നിക്കാഹിനിടയിലോ ഒരു ചടങ്ങിൽ വെച്ചു തരാം.’

‘ശഹാദ?’ ആ വാക്ക് ആദ്യമായി കേടു താൻ ചോദിച്ചു.

സഹ്യർ സാരയുടെ നേർക്ക് തിരിഞ്ഞു.

‘നിന്റെ ചങ്ങാതിക്ക് ഈതൊന്നും അറിയില്ലോ? എനിക്കും അയാളൊരു മുസ്ലീം പെൺകുട്ടിയെ സ്നേഹിക്കുന്നു.’

‘ഡാഡ്, ഈ ശഹാദ പരിപാടി എന്തിനാണ്? നമുക്കതൊവശ്യമുണ്ടനു തോന്നുന്നില്ല...’

‘തീർച്ചയായുമുണ്ട്,’ അവളുടെ പിതാവ് ഇടയ്ക്കു കയറിപ്പിരഞ്ഞു. ‘അയാളുടെ മാതാപിതാക്കൾ അയാളെ തള്ളിപ്പിരയും. അപ്പോൾ നമ്മുടെ ഭാഗത്തു നിന്ന് കാര്യങ്ങൾ മുറ പോലെ ചെയ്യാം.’

‘പക്ഷേ, എന്താണ് ശഹാദ്?’

‘ഒരു പ്രതിജ്ഞ, ’ സഹ്യർ പറഞ്ഞു.

‘ഡാഡ്, ദയവായി. ഈതെല്ലാം വളരെ പഴഞ്ഞുന്നാണ്.’

‘പഴഞ്ഞേനാ?’ സഹ്യറിന്റെ രോഷമുയർന്നു. ‘അതിനെ പഴഞ്ഞുന്നു വിളിക്കാൻ നിന്നുക്കുണ്ടെനെ ദൈര്യം വന്നു? നീ മര്യാദകൾ മറന്നു പോയോ?’

സാറ തോൾ വെട്ടിക്കുകയും രൂഖിയോടൊപ്പം
പുല്ലിലിരിക്കുകയും ചെയ്തു.

‘ക്ഷമിക്കണം, അങ്ങിൾ. ഏതു പാരമ്പര്യവും എനിക്ക്
കുഴപ്പമില്ല. എനിക്കെന്നിയില്ലെന്നു മാത്രമാണു പറഞ്ഞത്,’ താൻ
പറഞ്ഞു.

‘ഈ പെൺകുട്ടിക്ക് ഭ്രാന്താണ്,’ സഹ്യർ പറഞ്ഞു. ‘ഒരു
കാരണവുമില്ലാതെ അമിതമായ ആധുനികത.’

‘പക്ഷേ, എന്താണി പ്രതിജ്ഞാനം, അങ്ങിൾ? ശാ ... എന്താണത്?’

‘ശ്രഹാദ. അതു വളരെ ലളിതമാണ്. ഏതാനും വരികൾ
മാത്രം.’ അയാൾ കൈകൾ ഉയർത്തുകയും അറബിയിൽ
എന്തോ ചിലതു പിറുപിറുക്കുകയും ചെയ്തു-’ലാ ഇലാഹ
ഇല്ലാഹ് മുഹമ്മദും റസൂലുല്ലാഹ്. അല്ലാഹുവല്ലാതെ മറ്റാരു
ദൈവമില്ല. മുഹമ്മദ് അല്ലാഹുവിന്റെ ദുതനാണ്. നിങ്ങളെ
തങ്ങളെ പോലൊരാളാക്കാൻ ആണിത്.’

‘തങ്ങളെപ്പോലെ?’

‘വരനും വയുവും മുസ്ലീങ്ങളാണെങ്കിലേ നികാഹ്
നടത്താനാകു. നിങ്ങൾ മതം മാറ്റേണ്ടതുണ്ട്,’ സഹ്യർ പറഞ്ഞു.

ചിലപ്പോൾ ഉണ്ടതാലാടിയിട്ടാകാം എനിക്കു തല
കരഞ്ഞിയത്. പക്ഷേ, കാൽക്കീഴിലെ ഭൂമി
വഴുതിപ്പോകുന്നതായി എനിക്കു തോനി.

‘നമുക്കല്ലും ചായ കുടിച്ചാലോ? ഏറ്റവും മികച്ച ക്രമീരി
കാവാ തങ്ങളുടെ പകലുണ്ട്,’ സഹ്യർ പറഞ്ഞു,
മതംമാറ്റത്തിനോടൊപ്പം കാവാ സഖ്ജന്യമായി ലഭിച്ചു എന്നതു
പോലെ.

‘എന്ന വിശ്വസിക്കു, കാര്യങ്ങൾ ഇങ്ങനെ കലാശിക്കുമെന്ന്
താൻ കരുതിയതെയില്ല,’ എൻ്റെ മുവം ഇരുക്കെക്കളും കൊണ്ട്
കോരിയെടുത്ത് സാറ പറഞ്ഞു.

താനവളുടെ കൈകൾ എൻ്റെ
കൈകൾക്കുള്ളിലൊതുക്കുകയും കൈത്തണ്ടയുടെ
ഉൾവശത്ത് ചുംബിക്കുകയും ചെയ്തു.

‘എനിക്ക് മതം മാറാനാകില്ല, സാറാ. ദയവായി മനസ്സിലാക്കു. എന്നർ നിങ്ങളുടെ മതത്തെ സ്വന്നപരിക്കുന്നു. പക്ഷേ, മതം മാറാനാകില്ല. എൻ്റെ അച്ചുനമ്മമാർ എന്ന കൊന്നുകളയും.’

‘എങ്കിൽ മതം മാറേണ്ടതില്ല.’

‘അപ്പോൾ നമ്മളെങ്ങനെ വിവാഹം കഴിക്കും?’എന്ന് ചോദിച്ചു.

‘സ്വപ്പഭ്യർ മാരേജ് ആക്രൊ അനുസരിച്ച്. ഇന്ത്യൻ ഭരണാധികാരിക്കുന്നുണ്ട്. എത്തെങ്കിലും രണ്ടു മതങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള വ്യക്തികൾക്ക് കോടതിയിൽ പോകാനും വിവാഹം കഴിക്കാനാകും. മതമില്ല, ജാതിയില്ല, നാടകങ്ങളില്ല. അതെങ്ങനെയാകേണ്ടതുണ്ടോ അങ്ങനെ.’

‘നമ്മൾ കോടതിവിവാഹം കഴിക്കണമെന്നാണോ?’

‘അതെ, നിന്നുകൾ മതം മാറാനാകില്ലെങ്കിൽ.’

‘നിന്റെ അച്ചുനമ്മമാരും വരില്ലോ?’

‘വരുന്ന കാര്യം മറന്നേക്ക്. എന്ന അവർ തള്ളിപ്പരയുകയും ചെയ്യും. എൻ്റെ ധാര്യ നമ്മളെ തല്ലാനായി പാണ്ഡിക്കശാലയിൽനിന്ന് ഗുണ്ടകളെയും പരഞ്ഞയക്കും. സിനിമ പോലെത്തന്നെയുണ്ട്, അല്ലോ?’ സാറ തന്റെ പുരികങ്ങൾ ഹാസ്യരൂപേണ ഉയർത്തി.

‘എന്നർ കാര്യമായി പറയുകയാണ്, സാറാ. നമുക്ക് രണ്ടു വശത്തും അച്ചുനമ്മമാരെ ഇല്ലാതാക്കാൻ കഴിയില്ല. അതൊരു നല്ല തുടക്കമല്ല.’

‘എങ്കിൽ നിന്റെ അച്ചുനമ്മമാരെ കാര്യങ്ങൾ ബോധ്യപ്പെടുത്തു.’

‘കഴിയില്ല.’

‘മതം മാറു.’

‘കഴിയില്ല.’

‘അങ്ങനെയെങ്കിൽ അവരെ നമ്മുടെ പ്രണയത്തിനുവേണ്ടി ഉപേക്ഷിക്കണം.’

‘സാറ, നീയെന്താണി പറയുന്നത്?’

‘ഒന്നുമില്ല.’

സാറ എൻ്റെ കൈകളിൽ നിന്ന് അവരെ സ്വത്രന്ത്യാക്കി.

‘ഞാൻ കഴിയാവുന്നതെല്ലാം ചെയ്യുന്നുണ്ട്, സാറാ.’

‘ഇതാണോ കഴിയാവുന്നതെല്ലാം? എനിക്കങ്ങനെ തോനുന്നില്ല. “ഇത് എന്റെ പെണ്ണാണെന്നും അക്കാരുത്തിൽ മാറ്റമൊന്നുമില്ലെന്നും” നീ അച്ചുനമ്മമാരോട് പരയുന്നത് ഞാൻ കാണുന്നില്ല.’

‘അവരെന്റെ അച്ചുനമ്മമാരാണ്, സാറാ.’

‘അവർ എല്ലായ്പോഴും അങ്ങനെന്തെന്തെന്നയായിരിക്കും. പക്ഷേ, നമ്മൾ പോകുന്ന വഴി...’ അവർ പാതിവഴിയിൽ അവസാനിപ്പിച്ചു.

‘എന്ത്?’

‘ഒന്നുമില്ല. ശുദ്ധരാത്രി.’

എന്റെ ഫോൺ റൂഡുമുറിയിൽ മുഴങ്ങി. ഞാനതെടുത്തു.

‘സഫ്റ്ററാണ്. നമുക്ക് സംസാരിക്കാമോ?’

‘കേശവ്,’ ചന്ദ്രൻ്റെ ഉച്ചത്തിലുള്ള വിളി വന്നു. ‘എന്റെ ഓഫീസിലേക്കുവരു.’ ചന്ദ്രൻ്റെ കുടവയർ അയാളേക്കാൾ മുന്നേ റൂഡുമുറിയിലെത്തി. ഞാൻ ഫോൺ കൈകൊണ്ട് മുടി.

‘ചന്ദ്രൻ സർ, ഞാൻ ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട ഫോണിലാണ്. അഞ്ചു മിനിറ്റു തരാമോ?’

‘പ്രധാനപ്പെട്ട ഫോൺ? എന്ത്? മറ്റു കോച്ചിങ്ങ് സെൻ്റർകളിൽനിന്നുള്ള അഭിമുഖമാണോ?’

ഒറ്റപ്പുരികമുയയർത്തിക്കൊണ്ട് അയാൾ ചോദിച്ചു.

‘സാർ, കുടുംബകാർ,’ ചന്ദ്രൻിൽനിന്ന് ദുരെ മാറിനിന് ഞാൻ പറഞ്ഞു. ‘പരയു, അക്കിൾ, സുവമാണോ?’

സഫ്റ്റർ നേരെ കാരുത്തിലേക്കു കടന്നു. ‘നിങ്ങൾ മതം മാറാൻ തയ്യാറാല്ലെന്നാണ് സാറ പരയുന്നത്.’

‘ഇല്ല, സാർ, ഞാനുദ്ദേശിച്ചത്, ഞാന്തു ചെയ്യാം, സാർ. പക്ഷേ, എന്റെ അച്ചുനമ്മമാർക്ക് അതു സഹിക്കാനാകില്ല.’

‘എക്കിൽ സാറയെ മറഞ്ഞുക്കു. അവളെ കാണുന്നതും നിർത്തത്.’

‘പക്ഷേ, അകിൾ...’

‘നിർത്തണമെന്നു പറത്താൽ നിർത്തണം. ഞാൻ എൻ്റെ ഹൃദയം നിന്റെ മുന്പിൽ തുറന്നു. നീ തങ്ങളെ വണ്ണിച്ചു.’

‘വണ്ണിച്ചേനോ?’

‘എൻ്റെ മകൾ അതിമിയായി ചെന്നപ്പോൾ നിന്റെ അച്ചന്മാർ അവളെ പുരത്തറിഞ്ഞു. ഞാൻ നിന്നെ വിട്ടിലേക്ക് സ്ഥാഗതം ചെയ്തു. പക്ഷേ, തങ്ങളുടെ ആഗ്രഹങ്ങളെ മാനിക്കാൻ നിന്നക്കരിയില്ല.’

‘അകിൾ, അതൊരാളുടെ മതത്തക്കുറിച്ചുള്ള കാര്യമാണ്.’

‘മതിയാക്ക്,’ എന്ന തടസ്സപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അയാൾ പറത്തു. ‘നീ സാരയോടൊത്ത് ഇന്നലെ പിവിആറിൽ പോയോ?’

‘ഉം, സാർ,’ അയാൾ അതെങ്ങെന്നയറിഞ്ഞനു അതിശയത്താട ഞാൻ പറത്തു.

‘അതിനു ശ്രൂമവൾ നിന്റെ അപാർക്കമന്റിലേക്കു വന്നോ?’

‘സാറ നിങ്ങളോട് പറത്തോ?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘ഇല്ല. ഞാൻ നിങ്ങളെ പിന്തുടരാൻ ആളുകളെ വിട്ടിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ വിരലൊനു തോടിച്ചാൽ അവർക്ക് നിന്നെ ഉപദ്രവിക്കാനുമാകും.’

‘ഉപദ്രവിക്കാണോ?’

‘നീ ഒരു കാഫിർ മാത്രമാണ്. എൻ്റെ അരുമയായ മകളെ ചുഷണം ചെയ്യുന്നവൻ. അവളെ വിട്ടേക്ക്, അല്ലെങ്കിൽ നീ ദുഃഖിക്കും.’

‘നിങ്ങൾ എന്ന ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയാണോ, അകിൾ?’
കാര്യം വ്യക്തമാകാൻ മാത്രം ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘ഞാൻ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയല്ല. ഞാൻ കരുണ കാണിക്കും. പക്ഷേ, വണ്ണിക്കപ്പെട്ടാൽ പകരം ചോദിക്കും. എൻ്റെ കുടുംബത്തിന്റെ മാനം കാക്കാൻ, ആവശ്യമെങ്കിൽ, ഞാൻ രക്തം ചിന്തും.’

‘രക്തം’ എന്ന വാക്ക് കേടുതോടെ എൻ്റെ നട്ടലിലുടെ ഒരു വിറ പാതതു പോയി. ചന്ദൻ അരോറ വീണ്ടും

നൂഹമുരിയിലേക്കു വരികയും എൻ്റെ ചുമലു പിടിച്ചു
കുലുക്കുകയും ചെയ്തു.

‘പുന്നാരക്കുടുംബവുമായി സംസാരിച്ചു തീർന്നെങ്കിൽ,
നമുക്ക് അല്ലോ ജോലിക്കാര്യം സംസാരിക്കാം.’

‘അതുതു നല്ലതായിരുന്നില്ല, കേൾവ്,’ സാറ പറഞ്ഞു.

‘എനിക്കെന്തിയാം,’ സാറയുടെ കുടുകാരി സന്തതിന്റെ
അടുക്കളെയിൽ നിന്ന് ഫലാഫേൽ കബാബുകൾ കടിച്ചുകൊണ്ട്
താൻ പറഞ്ഞു.

തങ്ങൾ സന്തതിന്റെ ആന്റിയുടെ വീടിൽ
പുതുവർഷത്തലേൻ ഒരു വിരുന്നിനു വന്നതാണ്.

സാറയും താനും ഒന്നദ്ദേഹികമായി
വേർപ്പിരിഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും, തങ്ങളുടെ ബന്ധം യുദ്ധഭൂമി
പോലെയായായികഴിഞ്ഞിരുന്നു. തങ്ങൾ അപൂർവ്വമായി
മാത്രം കണ്ണു. തങ്ങൾ പരസ്പരം സംസാരിച്ചില്ല. തങ്ങൾ
കറിനമായി കലഹിച്ചു. എങ്ങനെയോ ഓരോ തവണയും
തങ്ങൾ ഒരേ വിഷയത്തിൽ ചെന്നവസാനിച്ചു-തങ്ങളുടെ
ബന്ധത്തിന് ഇനി ഭാവിയില്ല. അച്ചന്നമമാരെ തള്ളിക്കളുയാനോ
മതം മാറാനോ താനാഗ്രഹിച്ചില്ല. തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി
പോരാടാൻ താൻ തയ്യാറല്ലെന്ന് സാറയ്ക്ക്
വിശ്രസിക്കാനായില്ല.

വിരുന്നിൽവെച്ച് താൻ സാറയോട് എനിക്കവേളാട്ടു
തനിയെ സംസാരിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞു. ആ വീടിൽ
തങ്ങൾക്കു കണ്ണുപിടിക്കാൻ കഴിഞ്ഞ ശാന്തമായ എക്കു
സ്ഥലം അടുക്കളുയായിരുന്നു.

‘നീ എന്ന എല്ലാ ആഴ്ചയും മദ്യപിച്ചു വിളിക്കുന്നത്
മോശമാണ്. പക്ഷേ, നിനക്കെങ്ങനെ എൻ്റെ ഡാഡിനെ
വിളിക്കാൻ തോന്തി?’ സാറ ചോദിച്ചു.

‘എനിക്കത് തിരിച്ചറിയാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. താൻ ഹോണിൽ
“ലോൺ” എന്ന പേര് തിരയുകയും നിന്റെ ഡാഡിന്റെ നമ്പർ
ഡയൽ ചെയ്തു പോകുകയും ചെയ്തു.’

‘എന്നിടത് ഡാവ് എടുത്തതു കൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തോട് ആക്രോഷിക്കുന്നതും അദ്ദേഹത്തെ അസഭ്യം പരയുന്നതും ശരിയാണെന്ന് കരുതിയോ?’

ഞാൻ അവളുടെ കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കിയതെയില്ല. അടുപ്പിനടുത്ത് അലുമിനിനിയം ഫോയിൽ തട്ടുകളിൽ സൃക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള ആഹാരത്തിലേക്ക് ഞാൻ തറപ്പിച്ചു നോക്കി. മുന്നു ദിവസങ്ങൾക്കു മുമ്പ്, സഫ്റ്ററിന് ഏതാണ്ട് മരുമകനാകേണ്ടിയിരുന്ന രാജസ്ഥാനിയിൽ നിന്ന് -എന്ന മദ്യവും അവിച്ചാരിതമായ ഫോൺ വിളിയും കാരണം -അതിശയകരമായ അസഭ്യങ്ങൾ കേൾക്കേണ്ടി വന്നു. ഞാനാണ് എല്ലാം കുഴപ്പത്തിലാക്കിയത്. എന്നിക്ക് അക്കാര്യത്തിൽ യാതൊരു ന്യായവും പരയാനില്ല. എന്നിട്ടും ഞാൻ വിവേകശുന്യമായ രീതിയിൽ ധാർഷ്ണ്ണത്തോടെ നിന്നു.

അവൾ എന്ന തുറിച്ചു നോക്കുന്നതു തുടർന്നു. ഞാൻ മുവം കോട്ടി. അതെ, അപ്പോഴേനിക്ക് സാരായെ നോക്കി മുവം കോട്ടാനുമരിയാം. ആ പെൺകുട്ടി എന്നിക്കെത്തെ മാത്രം പ്രിയപ്പെട്ടവളാണെന്ന് എന്നിക്കരിയില്ലായിരുന്നു. വരുംവർഷങ്ങളിൽ ഞാൻ അവർക്കു വേണ്ടി കലശലായി പരിതപിക്കുമെന്നും.

എന്നിരുന്നാലും, ആ നേരത്ത്, എന്നപ്പോലൊരു മണ്ഡന് അതിനേക്കാൾ മോശമായി പെരുമാറാനാക്കില്ലായിരുന്നു.

‘നിന്റെ ഡാവ് അതർഹിക്കുന്നുണ്ട്,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.
‘എന്ത്?’

‘അയാൾ എന്ന ഭിഷണിപ്പട്ടുത്തുകയും നിന്നെ കാണുന്നത് നിർത്തണമെന്ന് പറയുകയും ചെയ്തില്ലോ? ഞാൻ ജോലി ചെയ്യുന്നോണ് എന്ന വിളിച്ചതെന്ന് ഞാൻ നിന്നോടു പറഞ്ഞിരുന്നു.’

‘എന്നിട്ട് ഞാൻ നിന്നെ കാണുന്നത് നിർത്തിയോ? ഉണ്ടോ, കേശവ്?’

‘ഇല്ല,’ ഞാൻ ജാള്യതയോടെ പറഞ്ഞു.

‘എന്താണു ചെയ്യുണ്ടതെന്ന് ചിന്തിക്കാൻ ആവശ്യത്തിലേരെ അവസരങ്ങൾ ഞാൻ നിന്നുകു തന്നില്ലോ?’

‘ഉം. പക്ഷേ, നീ എന്ന ഓഴിവാക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.’

‘നിനക്ക് നമ്മളെ കുറിച്ച് ഉത്തരങ്ങളില്ലാത്തതിനാൽ ആണത്. ഈങ്ങനെയാണെങ്കിൽ നമ്മൾ പരസ്പരം അകന്നു നിൽക്കുന്നതാണു നല്ലത്.’

‘അങ്ങനെയോ?’

‘അങ്ങനെയല്ല. അതു ദുഷ്കരമാണ്. അങ്ങനെയറ്റം ദുഷ്കരം! കേശവ് രാജപുരോഹിത്, ഞാൻ നിനക്കുവേണ്ടി എംബേട്ടിയിൽ നിന്നുള്ള സ്കോളർഷിപ്പ് പോലും വേണ്ടിനുവെച്ചു. നിന്റെ അടുത്ത് താമസിക്കാൻ വേണ്ടി മാത്രം എംബേട്ടിയിൽ ചേർന്നു. അതെല്ലാം എനിക്ക് വടായിട്ടാണോ?’

‘അപ്പോളെനിക്ക് കുറ്റബോധം തോന്നാമെന്നാണോ? നീ സ്കോളർഷിപ്പ് വേണ്ടിനുവെച്ചതു കൊണ്ട് ഞാൻ അച്ചുനമ്മാരെയും ദൈവത്തിനെയും വേണ്ടിനുവെക്കണോ?’

‘നിന്റെ സ്വരം എനിക്ക് ഈഷ്ടമാകുന്നില്ല, കേശവ്’

‘ഞാന്ത് കാര്യമാക്കുന്നില്ല.’

‘എങ്കിൽ ശരി. ഞാൻ സുഹൃത്തുകളോടൊപ്പം പോയിരിക്കുന്നു. നീയാണ് എന്ന അതിനുള്ളിൽനിന്ന് വിളിച്ചുകൊണ്ടു വന്നത്.’

‘എവിടേക്കു വേണമെങ്കിലും പോകു.’

‘ഞാൻ പോകുകയാണ്, കേശവ്. ഇത്തിരിബാലിശമാണെന്നിയാം. എങ്കിലും, നമുക്ക്, നമുക്ക് ഒന്നേറ്റാഗികമായി വേർപ്പിരിയാമോ?’

‘എന്ത്?’

‘നമ്മൾ എതാണ്ട് പിരിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പകേഡ്, നമുക്കതെ അല്ലോ കൂടെ വ്യക്തമാക്കാം. ഈപ്പോൾ മുതൽ നമ്മൾ പരസ്പരം സന്പർക്കമുണ്ടാക്കില്ല.’

‘സാറാ? നിനക്ക് ഭ്രാന്താണോ?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘എനിക്ക് ഭ്രാന്തായിരുന്നു. ഈപ്പോൾ സുഖബോധത്തിലേക്ക് തിരിച്ചു വന്നു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.’

‘ഞാൻ എറെ മദ്യപിക്കുകയും നിന്റെ അച്ചുനെ വിളിക്കുകയും ചെയ്തു. വലിയ കാര്യമാണല്ലോ! ഞാനിപ്പോൾ എതാണു ചെയ്യേണ്ടത്? മാപ്പു പറയണോ? ഞാൻ പറയാം,’

സാറ നിഷ്പയഭാവത്തിൽ തലയാടി.

‘അതു ലളിതമല്ല. അതിനേകാൾ വലുതാണ് കാര്യങ്ങൾ. എന്തായാലും വീണ്ടും വീണ്ടും അതു പറയുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ല. വി ആർ ഡാൻ, വിട.’

‘സാറാ,’ താൻ അവളെ പുറകിൽ നിന്നു വിളിച്ചു. അവൾ അപ്പോഴേക്കും അടുകളെയിൽനിന്ന് പുരത്തു കടക്കുകയും സുഹൃത്തുകളുടെ കൂടെ കൂടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ആ ദിവസമെങ്കിലും, അവളുടെ പുരകേ പോകാതിരിക്കാനുള്ള അഹകാരവും അഹംഭാവവും എനിക്കുണ്ടായിരുന്നു. അവൾ പറഞ്ഞതും നേരായിരുന്നു. എന്റെ പകൽ ഉത്തരങ്ങളുണ്ടായിരുന്നില്ല. ആ പെൺകുട്ടിയോടൊത്തു കഴിയാൻ എത്ര ഹതാശമായാണ് താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതെന്നതിന്റെ അളവ് എന്തെങ്കിലും ഒരാളിരുന്നതു പോലെ.

ആരോ എന്റെ ചുമലിൽ പിടിച്ച് കുലുക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

‘താൻ ഇതു പോലെ നിന്നെ പൊക്കിയെടുക്കാൻ ഇനിയോരിക്കലും വരില്ല,’ സൗര്യ എന്റെ ചുമലിൽ പിടിച്ചു കുലുക്കിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു. എന്റെ മനസ്സിൽ ഓടിക്കൊണ്ടിരുന്ന വീഡിയോകൾ അണ്ണഞ്ഞു പോയി.

‘എന്ത്? ആ, ശോലു. നീയിവിടെ വന്നല്ലോ. നീയെന്റെ ജീവനാണ്, ശോലു.’ സുഖോധത്തിലേക്കും വർത്തമമാനകാലത്തിലേക്കും തിരിച്ചു വരുന്നതിനിടയിൽ താനവന്റെ തലമുടി ചികിപ്പരത്തി.

സോഷ്യലിൽ എനിക്ക് പത്തു വിസ്ക്കി ഫ്രാസിനുള്ള ബില്ലു കിട്ടിയെന്നും സൗര്യ തലേന്നു രാത്രി അതിനുള്ള പണമൊടുക്കിയെന്നും സ്പഷ്ടമായിരുന്നു. വെയ്റ്റർമാരിലെബാരാൾ താൻ മേശയിൽ ബോധം കെട്ടു വീണപ്പോൾ എന്റെ ഫോൺ ഉപയോഗിച്ച് അവനെ വിളിക്കുകയായിരുന്നു.

‘ഞാനവരുടെ സംഭാഷണങ്ങൾ കണ്ടു. സാറയും രഹസ്യമായുള്ളത്. പ്രണയത്തിൽ കൂളിച്ചത്,’ മദ്യത്തിൽ കൂളിച്ചതിനെ അത് ന്യായികരിക്കുമെന്നതു പോലെ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘അവർ പ്രണയിക്കുന്നവരായിരുന്നു. തീർച്ചയായും അവർ അത്തരം സംഭാഷണങ്ങൾ നടത്തും. സാറയു കുറിച്ചോർക്കുന്നത് നീയെന്നു നിർത്തും?’

‘ഞാനെന്നു നിർത്തും? ദൈവമാണെന്ന് നിർത്തിയത്. ഞാൻ മതം മാറിയില്ല. അതുകൊണ്ട് ദൈവമെന്ന ശ്രിക്ഷിച്ചു. അവലേ എന്നിൽനിന്ന് അടർത്തിക്കൊണ്ടു പോയി. അവൾ തിരികെ വരാൻ ആഗ്രഹിച്ച അതേ നിമിഷത്തിൽ.’

എനിക്ക് വീണ്ടും കരയാൻ തോന്തി. സൗര്യം അതു മനസ്സിലാക്കി വീണ്ടും സംസാരിച്ചു.

‘വായടയ്ക്ക്. പോയി കൂളിക്ക്. നിന്റെ ക്ഷാസുകളെടുക്ക്. മുന്നോട്ട് പോകു്,’ ശ്രദ്ധത്തിൽ അപൂർവ്വമായ കർക്കശരതയോടെ സൗര്യം പറഞ്ഞു.

‘നിന്നക്കരിയാമോ, പ്രോഫസർ സക്സോഫൺ സാരയോട് മോശമായി പെരുമാറി.’

‘നിന്റെ ഏഴുപ്പുടി ഡീൻ?’

‘അതെ, സാറയുടെ ഗൈഡ്. അയാൾ ചെയ്തതെല്ലാം വിവരിക്കുന്ന സാറയുടെ ഒരു ഇമെയിൽ എന്റെ കയ്യിലുണ്ട്. എനിക്ക് ആ തന്ത്യില്ലാത്തവനെ കാണണം.’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

ഞാനെഴുന്നേറ്റ് കൂളിമുറിയിലേക്ക് നടന്നു.

‘നീ ആരെയും കാണാൻ പോകുന്നില്ല,’ സൗര്യം പുരകിൽനിന്ന് അലറി. ‘ജോലിയിൽ ശ്രദ്ധിക്ക്.’

‘ഞാനാദ്യം ക്ഷാസുകൾ തീർക്കും, ഗോലു. ശാന്തനാക്,’ മുവരേതക്ക് ടാപ്പിൽനിന്ന് വെള്ളം തെരിപ്പിച്ചു കൊണ്ട് ഞാൻ പറഞ്ഞു.

---

* ബംഗ്ലാ - ജോധ്പുരി സ്വീക

അധ്യായം 14

‘ലക്ഷ്മൻ, നിങ്ങൾ പുരത്തിരഞ്ഞും. പക്ഷേ, അത് പെട്ടെന്നു സാധിക്കില്ലെന്നു മാത്രം,’ എന്ന് പറഞ്ഞു.

പടിഞ്ഞാറൻ ഡൽഹിയിലുള്ള തീഹാർ ജയിലിലിൽ ലക്ഷ്മണിനെ കാണാൻ വന്നതാണ് എന്ന്. വിചാരണത്തടവുകാരനെന്ന നിലയിൽ അയാൾക്ക് നിശ്ചിതമണിക്കുറുകൾ സന്ദർശകരെ കാണാനുള്ള അനുവാദമുണ്ട്.

‘സാഹിബ്, എൻ്റെ ഭാര്യ തനിച്ചാണ്. യാതൊരു വരുമാനവുമില്ല,’ ലക്ഷ്മൻ പറഞ്ഞു.

‘എന്നോടു പൊരുക്കു, ലക്ഷ്മൻ,’ എന്ന് പറഞ്ഞു. ‘എന്ന സഹായിക്കു, അപ്പോൾ എന്നും നിങ്ങളെ സഹായിക്കാം.’

ഈദേശൻ അഴുക്കു പുരണ്ട ഒരു മുൻഡിലാണ്. തടവുകാർക്ക് സന്ദർശകരെ കാണാനുള്ള ആ മുൻഡിൽ നിരവധി ഓടിഞ്ഞതു തുഞ്ഞിയ കണ്ണേരകളുണ്ട്.

‘എനിക്ക് നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി എന്തു ചെയ്യാനാകും?’ ലക്ഷ്മൻ ചോദിച്ചു.

‘സാരയെ ഹോസ്റ്റലിൽ കാണാൻ വരാറുള്ളത് ആരെല്ലാമാണെന്ന് എനിക്കെന്നിയണം.’

‘അവളുടെ അച്ചന്മാരിൽ. അവർ രണ്ടു മാസം കൂടുന്നോൾ മാത്രമേ വരാറുള്ളു.’

‘പിന്നു?’

‘രജു സാഹിബ്. മാസത്തിലൊരിക്കൽ അദ്ദേഹം ഡൽഹിയിലെത്തും. അപ്പോൾ സാര മാധ്യത്തെ കൊണ്ടു

പോകാൻ വരും. എന്നിട്ട് കുറച്ചു ദിവസം കഴിതേത മാധ്യം തിരിച്ചു വരു.'

ഞാൻ ശ്രദ്ധാസം വലിച്ചെടുത്തു.

'പിന്ന?'

'പ്രോഫസർ സക്സോഫോൺ. ചിലപ്പോൾ.'

'എപ്പോൾ?'

'അതെല്ലാം സന്ദർശകപുസ്തകത്തിൽ കാണും. കഴിതേ മാസം മുന്നു തവണ അദ്ദേഹം വന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നു.'

'അവർ സംസാരിക്കുന്നത് നിങ്ങൾ കേടോ?'

കാവൽക്കാരൻ നിഷേധയാർത്ഥത്തിൽ തലയാട്ടി.

'അദ്ദേഹം പൊതുമുറിയിലേക്ക് പോകും. സാറ മാധ്യം അങ്ങോടു ചെല്ലും. സാഹിബ്, എനിക്കെപ്പോഴാണ് വീട്ടിലേക്ക് പോകാനാകുക?'

'എന്താണ് ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ചെയ്തു തരേണ്ടത്?' പ്രോഫസർ സക്സോഫോൺ ചോദിച്ചു. അയാൾ തന്റെ മേശയ്ക്കു പുറകിലുണ്ട്. ഫയൽക്കുവാരങ്ങളാലും പുസ്തകങ്ങളാലും പട്ടക്കൂറും 'സിപിയു' ഉള്ള സൃഷ്ടി കമ്പ്യൂട്ടറാലും (ചിലപ്പോഴത് ബിഗ് ഡാറ്റ മാതൃകളുണ്ടാക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നതാകാം) അയാളുടെ മുവം ഭാഗികമായി മറഞ്ഞിരുന്നു.

'ഞാൻ കേശവ് രാജ്പുരോഹിത്, സാർ. ഇവിടത്തെ പുർവ്വവിദ്യാർത്ഥിയാണ്. അഞ്ചു വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ബിരുദം നേടി.'

പ്രോഫസർ സക്സോഫോൺ ബിരുദം നേടിയതിനുശേഷം, തലയിലെ ഉള്ളില്ലാത്ത നരച്ച മുടി ചീപ്പ് കണ്ടിട്ടില്ലെന്നു തോന്നും. അയാളുടെ കുടവയർ മേശയ്ക്കപ്പുറത്ത് ഒളിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ട്. കമ്പ്യൂട്ടറിൽ നിന്ന് അയാൾ തല പൊക്കി നോക്കിയില്ല.

'എനിക്കിപ്പോൾ സഹായികൾ ആരെയും ആവശ്യമില്ല.'

അമേരിക്കൻ	സർവ്വകലാശാലകളിലേക്ക്
അപേക്ഷിക്കുന്നോൾ	ശുപാർശ കിട്ടിയാലോ എന്ന
പ്രതീക്ഷയോടെ	വിദ്യാർത്ഥികൾ പ്രോഫസർ

സക്കേന്നയോടൊത്ത് ജോലി ചെയ്യാൻ വരി നിൽക്കും, ഒരു എംഎടിയിലോ റ്റാൻഫോഡിലോ ഫുൾ ഹെല്പോഷിപ്പു നേടാൻ അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നുള്ള ശുപാർശക്കുത്ത് ഏറെ സഹായിക്കും.

‘എനിക്ക് നിങ്ങളെ സഹായിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല,’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘അങ്ങേനെയെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ എന്തിനാണു വന്നത്?’ മോൺറിൽ തന്ന കണ്ണുകളുറപ്പിച്ച് അയാൾ ചോദിച്ചു.

‘എനിക്ക് സാറാ ലോണിനെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കും.’

‘എന്ത്?’ എന്ന ആദ്യമായി തലയുയർത്തി നോക്കിക്കൊണ്ട് അയാൾ ചോദിച്ചു.

‘അവർ നിങ്ങളുടെ കീഴിലാണ് പിംഗ്രചർഡി ചെയ്തു കൊണ്ടിരുന്നത്, അല്ലോ?’

അയാൾ എന്ന തുറിപ്പിച്ചു നോക്കി.

“എനിക്ക് മനസ്സിലായില്ല. നിങ്ങൾ ആരാണ്?” അയാൾ ചോദിച്ചു.

‘കേശവ് രാജ്പുരോഹിത്. 2013-ലെ ബാച്ച്.’

‘സാറാ ലോണുമായി നിങ്ങൾക്കുന്നതാണു ബന്ധം?’

‘അവർ എന്റെ അടുത്ത സുഹൃത്തായിരുന്നു.’

‘അങ്ങേനെയാണോ? അടുത്ത സുഹൃത്ത്?’ പ്രൊഫസർ ചോദിച്ചു. ‘നിങ്ങൾ അവളുടെ മുൻകാമുകനാണോളോ? എംഎടിയിലെ സ്കോളർഷിപ്പ് അവർ വേണ്ടണുവെച്ചത് നിങ്ങൾ കാരണമാണെന്ന് മറ്റുള്ള വിദ്യാർത്ഥികൾ എന്നോടു പറഞ്ഞിരുന്നു.’

അയാൾ മേശയിൽ കൈത്തണ്ടകൾവെച്ച് ക്രൈസ്തവിൽ മുന്നോട്ടാത്തിരുന്നു.

‘അതെ, സാർ,’ മുരഠനക്കിക്കൊണ്ട് താൻ പറഞ്ഞു. ‘താനാണ് അവളുടെ മുത്തേഹം കണ്ടത്. താനവർക്ക് പിന്നാളാശംസകൾ പറയാൻ പോയതാണ്.’

‘പെൻകൂട്ടികളുടെ ഹോസ്പിറ്റിലേക്ക് അതിക്രമിച്ചു കടന്ന ആൺകൂട്ടി നിങ്ങളാണോ?’

താൻ തലയാട്ടി.

‘അവർക്ക് ഒരു പ്രതിശുദ്ധവരനുണ്ടായിരുന്നു, അല്ലോ? താന്യാളെ കണ്ടിരുന്നു. അയാൾ ഇവിടത്തെ “പിജിപ്രോ” ആയിരുന്നു. രഹസ്യവും വെക്കഡേശ്.’

അയാൾ പറത്തെ പിജിപ്രോ, ബാച്ചിലെ ഏറ്റവും കൂടുതൽ മാർക്കു നേടുന്നയാർക്കുള്ള പ്രസിധിന്തിന്റെ ശോർഡ് മെഡലാണ്. ‘മധു രഹസ്യം’ പത്ത് ജിപ്രോപി-ഗ്രേഡ് പോയിന്റ് ആവരേജ്- എല്ലാ സെമാറ്റിനുകളിലും നേടുകയും ‘ബാച്ചിലെ വടക്ക്’ പട്ടം മറ്റാർക്കും വിട്ടു കൊടുക്കില്ലെന്ന് ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

‘രഹസ്യവും എന്റെ സഹപാർിയാണ്.’

‘അവൻ നല്ല നിലയിലാണ്. അയാളുടെ ആർട്ടിഫിഷ്യൽ ഇൻഡിജൻസ് കമ്പനിക്ക് സെക്യുരിറ്റിൽ യന്സഹായം നൽകി. സിലിക്കൺ വാലിയിലെ നിരവധി കമ്പനികൾ അതിൽ നിക്ഷേപിക്കാൻ തയ്യാറാണ്. നേരായ എഹൈറ്റി വിജയഗാമ.’

‘എന്നിക്കരിയാം, സാർ. സാരാ ലോണിന്റെ കൊലപാതകം തെളിയിക്കാൻ സഹായിക്കുന്ന എന്തെങ്കിലും നിങ്ങൾക്ക് അറിയാമോ?’

‘എന്ത്?’ അയാൾ നേരെയിരുന്നപ്പോൾ കണ്ണെതിരെ തെരഞ്ഞി. ‘കാവൽ ക്കാരനാണ് അതു ചെയ്തത്. തെങ്ങെള്ളില്ലാം ആ വാർത്ത കണ്ടതാണ്. ഭീകരം.’

‘കാവൽക്കാരന്നല്ല അതു ചെയ്തത്, സാർ.’

‘നേരാണോ?’

‘അതെ, സാർ, അയാൾ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന് നുറു ശതമാനം ഉറപ്പാണ്.’

‘നിങ്ങളാരാണ്? പൊലീസാണോ?’

‘അല്ലോ, സാർ.’

‘ആദ്യം ആ ഇൻസ്പെക്ടർ, എന്തായിരുന്നു അയാളുടെ പേര്? റാണി. അയാളെന്ന ശല്യപ്പെടുത്തി. ക്യാമ്പസ്സു മുഴുവൻ പൊലീസുകാരെ നിരത്താൻ അയാൾ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഭാഗ്യത്തിന്, കാവൽക്കാരനെ കിട്ടിയതോടെ അയാൾ അടങ്ഞി.

‘പൊലീസിനെ ക്യാമ്പസ്സിലേക്കു വരാനും അന്തേഷ്ടിക്കാനും നിങ്ങൾ അനുവദിക്കാതിരുന്നതെന്നാണ്?’

‘ഇത് കുറേ കൂട്ടികൾ പരിക്കുന്ന സ്ഥലമാണ്, കുറാനേപ്പണം നടത്താനുള്ള ഇടമല്ല. ഞാനയാളോട് പോയിത്തുലയാൻ പറഞ്ഞതു. പറയുന്നതിൽ വേദമുണ്ട്, നിങ്ങൾ എന്ന്യും സമയം പാശാക്കുകയാണ്.’

‘ഞാൻ പൊലീസിനെ സഹായിക്കുകയാണ്, സാർ. അവരെ ഇവിടെ കടക്കാൻ അനുവദിക്കാത്തതു കൊണ്ട്. എനിക്ക് നിങ്ങളോട് ഏതാനും ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കാനുണ്ട്.’

‘എന്തസംബന്ധം! പുർഖുവിദ്യാർത്ഥിയെന്ന നിലയിൽ നിങ്ങൾക്ക് ഈ ക്യാമ്പസിനുള്ളിൽ കയറാൻ കഴിത്തെക്കും. പക്ഷേ, ആവശ്യമില്ലാത്ത കാര്യങ്ങളിൽ തലയിടാനാകില്ല. എനിക്ക് നിങ്ങളുടെ പ്രവേശനം തടയാനാകും.’

‘ഇല്ല, നിങ്ങൾക്ക് തടയാനാകില്ല,’ ശാന്തമെക്കിലും ഉച്ചശബ്ദത്തിൽ ഞാൻ പറഞ്ഞതു.

എന്ന് പെടുന്നുള്ള ധാർശ്റ്റ്യം അയാളെ പരിഭ്രമിപ്പിച്ചു.

‘ഇങ്ങനെയാണോ നിങ്ങൾ അദ്ധ്യാപകരോട് സംസാരിക്കുന്നത്? ദയവായി പോകു.’

‘നിങ്ങൾ സാരയോട് മോശമായി പെരുമാറിയെന്നതു നേരാണോ?’

‘എന്ത്? വിളരിവെളുത്ത മുവത്തേതാട പ്രോഫസർ ചോദിച്ചു. ഡിക്കാരം നിരത്ത ശരീരഭാഷ നിലനിർത്തിയെങ്കിലും അയാളുടെ ചുണ്ടുകൾ വിരച്ചു.

‘നിങ്ങൾ അവളുടെ പ്രബന്ധം വൈകിപ്പിച്ചു. നിങ്ങളുടെ കുടെ കിടക്കെ പകിടാൻ അവളോട് ആവശ്യപ്പെടു.’

‘അത് അസംബന്ധമാണ്. ഞാൻ സുരക്ഷാത്മകഗമ്യമാരെ വിളിച്ച് നിങ്ങളെ പുറത്താക്കാൻ പോകുകയാണ്.’

അയാൾ മുറിയിലെ ഇന്ത്രേക്കാം കയ്യിലെടുത്തു.

‘ആ അബദ്ധം ചെയ്യരുത്. ഇപ്പറമ്പത്ത് മാധ്യമങ്ങളോടും എനിക്ക് പരയാനാകും,’ ഞാൻ പറഞ്ഞതു.

‘അവർ നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതു വിശ്വസിക്കില്ല. സ്ത്രീകളുടെ ഹോസ്റ്റലിലേക്ക് അതിക്രമിച്ചു കയറിയവൻ!’ ഫോൺ കയ്യിൽ തന്ന പിടിച്ച് അയാൾ പരിഹസിച്ചു. ‘ഹലോ? എന്ന്

ഓഫീസിലേക്ക് കുറച്ചു പോരെ അയക്കു, ദയവായി. അതെ, ആവശ്യമില്ലാത്ത ഓരാൾ.'

ഞാനവിടയില്ലെന്നതു പോലെ അയാൾ കമ്പ്യൂട്ടറിലേക്ക് തിരിച്ചു പോയി.

ഞാൻ ഫോൺിലെ ഇമെയിൽ തുറന്നു. എതാനും നിമിഷങ്ങൾക്കു ശേഷം ഞാൻ പ്രൊഫസറോടു പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങളുടെ ഇൻബോക്സ് പരിശോധിക്കു.'

'എന്തിന്?' കമ്പ്യൂട്ടറിന്റെ മുസിൽ ക്ലിക്ക് ചെയ്തു കൊണ്ട് പ്രൊഫസർ സക്സോ ചോദിച്ചു. ഞാൻ അയച്ച ഇമെയിൽ അയാൾ തുറന്നു. അതു വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേ അന്പരപ്പുകൊണ്ട് അയാളുടെ വായ തുറന്നു പോയി.

ഈ: രാജു

ഹോ: സാറ

പ്രിയപ്പട്ടവനേ,

സുവമാണോ? എന്തേയടക്കത്തു നിന്നും എറയകലെ ഹൈദരാബാദിൽ. നീ അടക്കത്തുണ്ടാക്കണമെന്ന് ഞാൻ വളരെ, വളരെയധികം ആഗ്രഹിച്ച ദിവസങ്ങളിലൊനായിരുന്നു ഈ. ഞാൻ നിന്നെ വിളിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. സാൻജോസിൽ നിന്നു വന്നവരുമായി നീ ദിവസം മുഴുവന്നും യോഗങ്ങളിലായിരുന്നുവെന്ന് സെക്രട്ടറി പറഞ്ഞു. ഭാഗ്യം നേരുന്നു. നേരും കിട്ടുമ്പോൾ വിളിക്കുമോ? എന്തിന് നിന്നോടു സംസാരിക്കണം. പ്രൊഫസർ സക്സോയുടെ വിചിത്രമായ പെരുമാറ്റത്തക്കുറിച്ച് ഞാൻ പറഞ്ഞിരുന്നേണ്ടു. കാപ്പി കൂടിക്കാനായി പുറത്തെക്ക് എത്ര തവണയാണ് അയാളെനെ വിളിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നും നിനക്കാരിയാമേണ്ടു. അയാൾ ചെയ്ത വേരു ചില കാര്യങ്ങൾ ഞാൻ നിന്നോട് പറഞ്ഞിട്ടില്ല. അവരെയെല്ലാം അശ്രദ്ധമോ നിരുപദ്രവകരമോ ആയ സംഭവങ്ങളായേ ഞാൻ കരുതിയിട്ടുള്ളു. എന്നാൽ അതെല്ലാം ഇപ്പോൾ ഇടക്കിട സംഭവിക്കുന്നുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന്, ഞാൻ കമ്പ്യൂട്ടറിൽ ജോലി ചെയ്യുമ്പോൾ അയാൾ പലപ്പോഴും പുറകിൽ നിന്നു വന്ന് എന്തെ മുടി തൊടുന്നു. രണ്ടു ദിവസംമുമ്പ് ഒരു പ്രിൻ്റുട്ട് കാണിച്ചു കൊടുത്തപ്പോൾ അയാൾ എന്തെള്ളിലുടെ കയ്യിട്ടു. ഞാൻ കുതറിമാറിയപ്പോൾ അയാൾ

പറഞ്ഞു, ‘നമുക്കെന്തു കൊണ്ട് അടുത്തു കൂടാ? അടുപ്പിലും എല്ലായ്പോഴും മനുഷ്യരെ പരസ്പരം ബന്ധപ്പെടാൻ സഹായിക്കുന്നു.’

രജു, പേടിച്ചു പോയ എനിക്ക് ഓഫീസിന്റെ ജാലകത്തിലുടെ ചാടാൻ തോന്തി. അന്നു തന്ന അതു നിന്നോടു പറയാതിരുന്നതെന്നാണെന്ന് എനിക്കരിയില്ല. അതോരോറപ്പേ‘സംഭവമാണെന്ന് താൻ കരുതി. പക്ഷേ, ഈന് അയാളതു വിണ്ടും ചെയ്തു! എന്റെ ലാപ്ടോപ്പിൽ ഒരു എക്സർ ശീറ്റ് കാണിച്ചു കൊടുക്കാൻ ചെന്നപ്പോൾ അയാളെന്റെ വലം കവിളിൽ ചുംബിക്കുകയും താനൊരു കശ്മീരി പനിനിർപ്പുഷ്പം പോലെയുണ്ടെന്ന് പറയുകയും ചെയ്തു!! അപ്പോൾ എനിക്കുറപ്പുണ്ടായിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, ഇപ്പോൾ എനിക്കു തോന്നുന്നു, അയാൾ എന്റെ കൈ അയാളുടെ ... ചിലപ്പോൾ അയാളങ്ങെനെ ഉദ്ദേശിച്ചു കാണില്ല. പക്ഷേ രജു, അതു ഭീകരമായിരുന്നു! എനിക്ക് പഠനം ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നുപോലും തോന്നുന്നു, പക്ഷേ എങ്ങനെ? താൻ എന്താണു ചെയ്യുണ്ടത്? താനാകെ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാണ്. എന്ന വേഗം വിളിക്കു.

‘ഇതെല്ലാം കല്ലുവെച്ച നുണകളാണ്,’ പ്രൊഫസർ സക്സേന വിരയ്ക്കുന്ന ശബ്ദത്തോടെ പറഞ്ഞു.

‘ആത്മഹത്യ ചെയ്ത നിങ്ങളുടെ ഗവേഷണവിദ്യാർത്ഥിയുടെ ഇമെയിലാണിത്. പിജിഎം പ്രതിശുദ്ധവരൻ സാക്ഷിയാണ്.’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘നിങ്ങൾ എന്തിനെപ്പറ്റിയാണ് സംസാരിക്കുന്നതെന്ന് എനിക്കരിയില്ല.’

‘നിങ്ങൾ അവളെ കഴിത്തെ മുന്നു മാസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ എടു തവണ സന്ദർശിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ഹോസ്പിറലെ രജിസ്റ്ററുകളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ഹോസ്പിറലെ മറ്റേതെങ്കിലും വിദ്യാർത്ഥിയെ നിങ്ങളാരിക്കലും സന്ദർശിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നില്ല.’

ആരോ പ്രൊഫസർ സക്സേനയുടെ വാതിലിൽ മുട്ടി.

‘സാർ, തങ്ങളോട് വരാൻ പറഞ്ഞിരുന്നോ?’
സ്ഥാപനത്തിലെ സുരക്ഷാ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ അക്കദേതക്കു

കടന്നു വന്നു.

മറ്റു രണ്ടു കാവൽക്കാർ അയാളുടെ പുരകിൽ നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

‘യമാർത്ഥത്തിൽ,’ പ്രൊഫസർ പറഞ്ഞു, ‘നിങ്ങൾക്ക് കൂഴപ്പമൊന്നുമില്ല. നിങ്ങൾക്ക് പോകാം.’

സുരക്ഷാളദ്യാഗസ്ഥമാർ ആശയക്കൂഴപ്പം നിരത്തതും അലോസ്രപ്പടതുമായ നോട്ടങ്ങൾ നൽകി തിരിച്ചു പോയി.

‘നിങ്ങൾക്കെന്താണു വേണ്ടത്?’ പ്രൊഫസർ എന്നോടു ചോദിച്ചു.

‘അതു പരയുന്നതിനുമുന്ത്, നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടതെന്താണെന്ന് നമുക്കെല്ലാവർക്കുമരിയാം.’

‘എന്ത്?

‘പദ്മവിഭൂഷൺ. നിങ്ങൾക്ക് താമസിയാതെ അതു കിട്ടിയെക്കാം.’

‘താൻ ഈ ഫേലയിൽ ഏറ്റവും മികച്ച ആളായതിനാൽ. എനിക്ക് ലോകത്തിലെ ഏതു സർവ്വകലാശാലയിലേക്കും പോകാമായിരുന്നു. താൻ ഈയിൽ തന്ന തുടരാൻ തീരുമാനിച്ചു.’

‘എത്ര ശ്രേഷ്ഠനാണ് നിങ്ങൾ,’ താൻ പറഞ്ഞു. ‘പക്ഷേ, ഈ വാർത്ത ആലോചിക്കു: പ്രൊഫസർ സക്സൈ പിഎച്ചി വിദ്യാർത്ഥിയെ ശല്യം ചെയ്തു. അവർ നിങ്ങൾക്കപ്പോൾ പ്രത്യേക പദ്മപുരസ്കാരം നൽകുമോ?’

അയാൾ കൈകൾ കൊണ്ട് തല താങ്ങി. അധികാരത്തിന്റെ സമവാക്യങ്ങൾ തങ്ങൾക്കെതിരെ തിരിയുന്നോൾ ആളുകൾ സൗമ്യരായി മാറുന്നുവെന്നത് അതിശയകരം തന്ന.

‘നിങ്ങൾക്കെന്താണു വേണ്ടത്? ശരിക്കും?’ പ്രൊഫസർ ചോദിച്ചു.

‘താൻ സാരയുടെ കൊലപാതകം തെളിയിക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിലാണ്.’

‘ശരി. അതുകൊണ്ട്? താനാണിൽ ചെയ്തതെന്നാണോ നിങ്ങൾ കരുതുന്നത്?’

‘ഞാനങ്ങനെ പറഞ്ഞില്ല. പക്ഷേ, നിങ്ങളുതു
ചെയ്തിട്ടുണ്ടാ? നിങ്ങളുതു ചെയ്തിട്ടുണ്ടാ,
തന്ത്യില്ലാത്തവനേ?’

ഒരു അദ്ധ്യാപകനോട് അങ്ങനെ സംസാരിക്കുന്നത്
വിചിത്രമാണെങ്കിലും തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതുമായിരുന്നു!

‘എന്ത്? ഞാൻ ആരേയും കൊന്നിട്ടില്ല. നിങ്ങളെന്നാണീ
പരയുന്നത്?’

ഞാൻ എഴുന്നേറ്റു. എന്നിട്ട് മുന്നോട്ടായുകയും അയാളുടെ
ഷർട്ടിന്റെ കോളറിൽ പിടുത്തമിട്ടുകയും ചെയ്തു.

ഞാൻ അവ്യക്തമായി പുലന്നി, ‘ആഭാസൻ! സാറ
എന്തെങ്കിലും വരാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. നിങ്ങൾ
അവളെ ശല്യപ്പെടുത്തി. പിന്നെന്തല്ലാം ചെയ്തെന്ന്
എനിക്കരിയില്ല. എന്നിട്ട് നിഷ്കളേങ്കനായ, മിടുകനായ
പ്രാഹസനരായി ഇവിടെയിരിക്കുന്നു.’

അവ്യക്തമായ പ്രസംഗത്തിന്റെ കുറവു തീർക്കാൻ
ഞാനയാളുടെ കവിളത്ത് ആശ്രതിച്ചു. വീണ്ടും വീണ്ടും
അടിക്കാനായി ഞാനയാളെ കൂട്ടിപ്പിടിച്ചു. അയാൾ മോങ്ങാൻ
തുടങ്ങി.

‘ദയവായി എന്ന വിടു,’ അയാൾ പറഞ്ഞു. ‘എന്ന
ഉപദ്രവികരുത്.’

‘നിങ്ങളവളെ കൊന്നോ?’

‘ഈല്ല. ദയവായി എന്ന വിടയക്കു.’

ഞാൻ പിടി വിട്ട് വീണ്ടുമിരുന്നു. അയാൾ ഹൃദയത്തോട്
കൈ ചേർത്തു പിടിച്ചു.

‘ഞാനാരു ഈച്ചയെ പോലും ജീവിതത്തിൽ
ഉപദ്രവിച്ചിട്ടില്ല. ഞാനെന്തിന് അവളെ കൊല്ലണം?’

‘പിഎച്ച്യാഡി കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞാൽ അവൾ എല്ലാവരോടും
സത്യം പരയുമെന്ന് നിങ്ങൾ പേടിച്ചിരിക്കും. പിഎച്ച്യാഡി
എരെക്കാലം നിങ്ങൾക്ക് വെകിപ്പിക്കാനാകില്ലാണോ.
പേടിച്ചുരും നിങ്ങൾ മുറിയിലേക്കു പോയി സാരയെ കൊന്നു
കാണും.’

‘ഈല്ല. ഞാൻ കൂട്ടികളെ പിടിച്ചാണയിടാം. ഈല്ല.’ അയാൾ
പറഞ്ഞു. അയാൾ ഒരേടുവയസ്യുകാരനെപ്പാലെ

തൊണ്ടയിൽ വിരലുകൾക്കാണ് ഇരുക്കിപ്പിടിച്ചു.

ഞാൻ എഴുന്നേറു നിന്നു.

‘നിങ്ങളുതു ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ സമ്മതിക്കുകയാണു നല്ലത്. അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ പൊലീസുമായി തിരിച്ചു വരും.’

തൊണ്ടയിൽ തന്ന ഇരുക്കിപ്പിടിച്ചു കൊണ്ട് അയാൾ തലയാട്ടി. ‘ഞാനതു ചെയ്തിട്ടില്ല. ഞാനാണയിടാം.’

‘താമസിയാതെ വീണ്ടും കാണാം, ഒന്നിനു കൊള്ളാത്തവനേ,’ ഞാൻ പറത്തു. ഞാൻ പുരകിൽ വാതിൽ വലിച്ചടച്ച് പുരത്തിരഞ്ഞി.

‘ധീൻ?’ ട്രെയ്മില്ലിൽ എറ്റവും പതിയെ നടന്നുകൊണ്ട് സൗര്യ ചോദിച്ചു. എന്തു കൂടെ ജീമ്മിലേക്ക് വരാൻ അവസാനം ഞാനവനെ സമ്മതിപ്പിച്ചിരുന്നു.

‘നിനക്കിൽ വിശ്വസിക്കാനാകുന്നുണ്ടോ?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു. ‘ആ തന്തയില്ലാത്ത ധീൻ. നീ ആ ഇമെയിൽ വായിച്ചു, ഇല്ലോ?’

‘ഉംബ്. എനിക്ക് രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ പറയാനുണ്ട്,’ സൗര്യ പറത്തു.

‘എന്ത്?’ ഞാൻ അവന്തു ട്രെയ്മില്ലിന്റെ വേഗത മണിക്കൂറിൽ നാലു കിലോമീറ്ററാക്കി വർദ്ധിപ്പിച്ചു.

‘പതുക്കെ, ഭായ്.’

‘കുഴപ്പമില്ല. നിന്തു ഫുറയമിടിപ്പ് വർദ്ധിക്കും. നീ ഭാരം നോക്കിയോ? എത്രയുണ്ട്?’

‘തൊണ്ടുറിയഞ്ഞുരക്കിലോ.’

‘അതു വളരെ കൂടുതലാണ്, സൗര്യ്.’

‘ഞാനത് കുറയ്ക്കാൻ നോക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു ദിവസം ഞാൻ നിന്നെപ്പാലെ സിക്കന്ദ് പാക്കാകും. നേരുപരഞ്ഞാൽ എനിക്കതിലോരുണ്ടാണ്. അത് എന്തോ കോശങ്ങൾക്കെടിയിൽ ഒളിഞ്ഞിരിപ്പാണ്.’

‘അ കോശങ്ങൾക്കാണ് കൊഴുപ്പുനു പറയുന്നത്. അതും കുറച്ചല്ല, കുറേയേരെ. ഇനി പറയു, നീ പറയാൻ പോയ രണ്ടു കാര്യങ്ങളെന്താണ്?’

‘ഹും. ഒന്ന്, എൻ്റെ തല പരയുന്നത്. രണ്ട്, എൻ്റെ ഹൃദയം പരയുന്നത്.’

‘എന്താണത്?’

‘തല പരയുന്നു, നീ ഇതു പിന്തുടരുന്നത് നിർത്തുകയാണു നല്ലത്. റാണ പോലും പരഞ്ഞു, “ഇതിൽ നിന്ന് അകന്നു നിൽക്കുന്നതാണു നല്ലത്.”’

‘തല തുലഞ്ഞു പോകടെ. ഹൃദയം പരയുന്നതെന്താണ്?’

‘ഹൃദയം പരയുന്നു, ‘സൗര്യ ട്രഡ്മിൽ നിർത്തി. ‘നിൽക്ക്, എൻ്റെ ഹൃദയം നേരായും ചടപട മിടിക്കുകയാണ്.’

‘നീ തുടങ്ങിയതെ ഉള്ളു.’

‘എനിക്കെറിയാം. എന്തായാലും, ഭായ്, എൻ്റെ ഹൃദയം പരയുന്നു, ഇത് നിശ്ചയവും താല്പര്യമുണ്ടത്തുന്നതുമാണ്. ഷൈഞ്ചേടിയിലെ ഡീനും ലോകത്തിൽവെച്ചുതന്നെ മിടുകനൊയ പ്രാഹസനും, അയാൾ തന്റെ വിദ്യാർത്ഥിയെ കൊലപ്പെടുത്തിക്കാണുമോ?’

‘അയാൾ കൂട്ടിക്കളെ പിടിച്ച് ആണെയിട്ടും. പക്ഷേ, അയാളൊരു മിടുകനൊണ്ട്. ചിലപ്പോൾ അതയാളുടെ നാട്യമായിരിക്കാം.’

ഞാൻ പത്തു കിലോ ഡംബെല്ലടുത്ത് സൗരഭിന്നു കൊടുത്തു. സൗര്യ അതു മാറ്റി രണ്ടു കിലോയുള്ളതെടുത്തു.

ഞാൻ നീരസ്തേതാട തല കുലുക്കി.

‘ഭായ്, എൻ്റെ ശരീരം പിണ്വാണ്. നമുക്കതിനെ കൂടുതൽ വേഗത്തിൽ ഉന്താനാകില്ല. അതുപോക്കു, ഡീനിനെ ഇന്നി എന്തു ചെയ്യാൻ പോകുന്നു?’ സൗര്യ ചോദിച്ചു.

‘ഞാനയാളുടെ ഭാര്യയെ കാണും. അന്നയാൾ വിട്ടിലുണ്ടായിരുന്നില്ലേ എന്ന് കണ്ണുപിടിക്കും.’

‘അവരത് നിന്നോടു പരയുമോ?’

‘അറിയില്ല. പക്ഷേ, എനിക്ക് വേരെ വഴിയില്ല.’

‘ഹും ....’ പിച്ച നടക്കുന്ന കൂട്ടിക്കൾക്ക് പൊക്കാൻ കഴിയുന്ന ഭാരമെടുത്ത് സൗര്യ പേശികൾ ഉരുട്ടികയെറ്റാൻ തുടങ്ങി.

‘നീയും എൻ്റെ കൂടെ വരണം,’ ഞാൻ പരഞ്ഞു.

‘ഞാനോ?’ അവൻ അതിശയതേതാട ചോദിച്ചു.

‘അതെ. നീ എല്ലാം നിരീക്ഷിക്കണം. തോനുനേങ്കിൽ ചോദ്യങ്ങളും ചോദിക്കു. എനിട്ട് നിന്റെ അഭിപ്രായം പിന്നിടനോടു പറയു.’

‘താൻ വരണമെന്നാണോ? ഒഴിത്തു മാറി നിൽക്കണമെന്ന് എന്റെ തല പറയുന്ന കാര്യത്തിനു വേണ്ടി?’ അവൻ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

‘അതെ,’ താൻ പല്ലിളിച്ചു.

‘താൻ വരുമെന്ന് നിനക്കെങ്ങെന്ന തോനി?’

‘എനിക്കും നിനക്കുമിടയിൽ എല്ലാം ഹൃദയത്തെ സംബന്ധിച്ചതാണ് എന്നതിനാൽ! താൻ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു,’ താൻ പറഞ്ഞു. താൻ കണ്ണാടിയിലുടെ ഒരു പരക്കുംചുംബനം അയക്കുകയും അവനെ നോക്കി കണ്ണിറുക്കുകയും ചെയ്തു.

‘എന്റെ പോനേ. വിദ്യാർത്ഥികളായാലും പ്രൊഫസർമാരായാലും, നിങ്ങൾ ഐശ്വര്യിക്കാരല്ലാം തെമ്മാടികളാണ്.’

‘പ്രൊഫസർ സക്സോന വീട്ടിലില്ല,’ വാതിൽ തുറന്നു തന്ന സ്ത്രീ പറഞ്ഞു.

‘ശ്രീമതി പർമീന്റർ സക്സോന?’ താൻ ചോദിച്ചു.

‘അതെ,’ ശ്രീമതി സക്സോന പറഞ്ഞു. അവർ ഡൽഹിയിലെ വീടുമ്മാരുടെ ഓഫീസിൽ വസ്ത്രമായ നെറ്റിക്കു മുകളിൽ ദുപ്പട നേരെയിട്ടു.

താൻ ഐശ്വര്യിലെ തിരിച്ചറിയൽ കാർഡ് പുറത്തെടുത്തു.

‘താൻ കേശവ് രാജ്പുരോഹിത്. ഇവിടത്തെ പുർവ്വ വിദ്യാർത്ഥി. ഇതെന്റെ സുഹൃത്ത്, സഹര്ദ്ദം. തങ്ങൾ അക്കേതക്കു വരട്ടേ? നിങ്ങളോട് അല്ലോ സംസാരിക്കാനുണ്ട്.’

‘എന്നോടോ?’

‘സാറാ ലോൺിനെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കണമെന്നുണ്ട്. പ്രൊഫസർ സക്സോനയുടെ ആത്മഹത്യ ചെയ്ത വിദ്യാർത്ഥി.’

പ്രൊഫസറുടെ ഭാര്യ ഇടതുവശത്തെക്കും
വലതുവശത്തെക്കും നോക്കി. എന്നിടവർ തങ്ങളോട്
അക്കദേതക്കു വരാൻ ആംഗ്യം കാട്ടി.

അധ്യായം 15

ഒരു കപ്പു ചായ കുടിച്ചുകൊണ്ട് താൻ കേസിനെക്കുറിച്ച് അതുവരെ എനിക്കരിയാവുന്നതെല്ലാം അവരോടു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ താൻ സക്സേസനയുടെ വികൃതികൾ തല്ക്കാലത്തെക്ക് മറച്ചു വെച്ചു.

‘അതു കൊണ്ടാണ് തങ്ങളിവിടെ വന്നിരിക്കുന്നത്. സാരെയെ അറിയുന്നവരോടെല്ലാം സംസാരിക്കാൻ. ശരിയായ കൊലയാളിയെ പിടിക്കാതെ പൊലീസ് ആ നിരപ്പരാധിയായ കാവൽക്കാരനെ പോകാൻ അനുവദിക്കില്ല,’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘പക്ഷേ, നിങ്ങൾ എന്നോടെന്തിനു സംസാരിക്കണം?’ ശ്രീമതി സക്സേസ് പരിഭ്രമത്തോടെ എന്നോടു ചോദിച്ചു. ‘താൻ അവളെ നേരാവണ്ണം കണ്ടിട്ടു പോലുമില്ല. പ്രൊഫസർ ഓഫീസിൽ കാണാൻ പോയപ്പോൾ ഒന്നൊരണ്ടാം തവണ അവളെ കണ്ടിട്ടുണ്ടെന്നുണ്ടു. അവൾ നല്ല പെൺകുട്ടിയാണെന്നു തോന്തിം.’

‘പ്രൊഫസർ സക്സേസ് വിദ്യാർത്ഥികളുമായി സൗഹ്യദത്തിലായിരുന്നോ?’

ശ്രീമതി സക്സേസ് തന്റെയതു പോലെ തോന്തിം.

‘അങ്ങനെയൊന്നുമില്ല. അദ്ദേഹത്തിന് ജോലിയാണ് പ്രധാനം. പൊതുവേ അദ്ദേഹം ആളുകളോട് വലിയ സൗഹ്യദമുള്ള അളളില്ല. എല്ലായ്പ്പോഴും അല്ലം മുൻകൊപിയാണ്,’ അവർ പറഞ്ഞു.

‘അദ്ദേഹം പിഎച്ച്സി വിദ്യാർത്ഥികളെ അവരുടെ ഹോസ്പിറ്റലുകളിൽ പോയി കാണാറുണ്ടാ?’

‘ഒരിക്കലുമില്ല. അദ്ദേഹം അവരുടെ ശൈഖ്യം ഡീനുമാണ്. അദ്ദേഹമതെന്തിനു ചെയ്യണം?’ എന്തെ ചോദ്യത്താൽ

അവഹേളിക്കപ്പെട്ടതു പോലെ ശ്രീമതി സക്ഷേപന ചോദിച്ചു.

‘ശ്രീമതി സക്ഷേപന, കഴിഞ്ഞ മൂന്നു മാസത്തിനുള്ളിൽ അദ്ദേഹം സാരയെ കാണാനായി അവളുടെ ഹോസ്റ്റലിലേക്ക് എടു തവണ പോയി,’ സൗര്യ് പറഞ്ഞു.

‘എന്ത്?’

‘അക്കാര്യം ഹോസ്റ്റൽ രജിസ്റ്ററിലുണ്ട്,’ തൊൻ പറഞ്ഞു. ‘പരയുന്നതിൽ വേദമുണ്ട്, ശ്രീമതി സക്ഷേപന. സാറിന് സാരയിൽ താല്പര്യം അല്ലോ കുടുതലായിരുന്നുവെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്.’

‘കുടുതൽ താല്പര്യം?’ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലകപ്പെട്ട അവർ ചോദിച്ചു. നാല്പതാം വയസ്സിൽ ശ്രീമതി സക്ഷേപന സംരക്ഷിതമായ ക്യാമ്പസ് ജീവിതമാണ് നയിക്കുന്നത്. വീടുവേലകാരി അടുപ്പിച്ച് രണ്ടുദിവസം വരാതിരുന്നതാകാം അവരെ സംബന്ധിച്ചിടതേതാളം ഏറ്റവും വലിയ വിവാദവും അപവാദവും!

‘അദ്ദേഹം സാരയോടൊത്ത് ഒരു ബന്ധം ആഗ്രഹിച്ചു,’ തൊൻ ശാന്തതയോടെ പറഞ്ഞു. ‘അദ്ദേഹം അവളോട് പല തവണ പ്രണയാദ്യർത്ഥനകൾ നടത്തി.’

‘എന്ത്?’ ശ്രീമതി സക്ഷേപനയ്ക്ക് വീർപ്പു മുട്ടി. അടുകളെയിൽ നിന്നു വന്ന പ്രഷർ കുകരിന്റെ ചുള്ളം വിളി തങ്ങളുടെ സംഭാഷണത്തെ മുറിച്ചു.

‘കുകരിൽ കരുത്ത തുവരപ്പരിപ്പാണോ?’ അടുകളെയുടെ വശത്തെക്കുന്നാക്കി മണ്ണപ്പിച്ചുകൊണ്ട് സൗര്യ് ചോദിച്ചു. തൊനവനെ തുറിച്ചുനോക്കി.

ശ്രീമതി സക്ഷേപന പൊട്ടിത്തതിച്ചു. ‘നിങ്ങൾക്ക് ഭ്രാന്താണോ? എന്റെ ഭർത്താവോ? ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും മികച്ച ഗവേഷകരിൽ ഒരാളോ?’

വീണ്ടും കുകരെ ചുള്ളമടിച്ചു.

സൗര്യ് സോഫ്റ്റയിൽ നിന്ന് ചാടിയെഴുന്നേറ്റു.

‘തൊൻ ഗ്രാസ് നിർത്താം,’ അവൻ പറഞ്ഞു. ‘കരുത്ത തുവരപ്പരിപ്പാകുന്നോൾ രണ്ടു തവണ ചുള്ളം വിളിയ്ക്കുന്നതു തന്ന ധാരാളം.’

അവർ മുഖം കരുപ്പിച്ച് തലയാട്ടി.

“നിങ്ങളോട് പറയേണ്ടി വന്നതിൽ വേദമുണ്ട്, ശ്രീമതി സക്ഷേപന്, ” എന്ന് സൗമ്യതയോടെ പറഞ്ഞു.

‘ഈ നുറു ശതമാനം അസംഖ്യമാണ്. നുറ്റാനു ശതമാനം! എന്തെങ്കിലും തെളിവുണ്ടാ? ’അവർ ചോദിച്ചു.

‘ഈ വാർത്ത തന്ന നിങ്ങളെ അസ്യസ്ഥാക്കിയെങ്കിൽ, തെളിവ് നിങ്ങളെ കുടുതൽ അസ്യസ്ഥാക്കും.’

‘എന്താണു തെളിവ്?’

ഞാൻവർക്ക് ഹോൺ നീട്ടി. അവർ ഇമെയിൽ വായിച്ചതിനു ശ്രേഷ്ഠ ഹോൺ തിരികെത്താനു. സൗര്യം അടുക്കളയിൽനിന്ന് തിരിച്ചുവന്നു. അലോസരപ്പട്ടത്തുനു മഴന്തതിൽ എല്ലാവരും എതാനും നിമിഷത്തെക്കുമുങ്ങിപ്പോയി.

‘നിങ്ങളുടെ വിവാഹജീവിതം നശിപ്പിക്കാനല്ല എന്ന്, ’ എന്ന് പറഞ്ഞു.

‘നേരം വൈകിപ്പോയി,’ അവർ പറഞ്ഞു. അവർ ഹോണടുത്ത് ഭർത്താവിനെ വിളിച്ചു.

‘വീട്ടിലേക്കു വരു,’ ശ്രീമതി സക്ഷേപന പറഞ്ഞു. ‘ഈ ഇപ്പോൾ തന്ന വീട്ടിലേക്ക് ഇപ്പോൾ തന്ന വരാനാണു പറഞ്ഞത്. സെന്റ് ഡേയാഗത്തെക്കുറിച്ചാനും എനിക്കരിയേണ്ടതില്ല. ഇപ്പോൾ തന്ന വീട്ടിലേക്കു വരണം, വിനീത്.’

അവർ എന്തു നേർക്കു തിരിഞ്ഞു.

‘നിങ്ങൾക്കന്നൊരു വേണ്ടത്?’ അവർ ചോദിച്ചു.

‘നിങ്ങളുടെ സഹായം. സത്യം കണ്ടത്താൻ,’ എന്ന് പറഞ്ഞു.

‘എന്തു സത്യം? നിങ്ങളുടെ കയ്യിൽ തെളിവുണ്ട്. നിങ്ങൾ എന്തു ജീവിതം നശിപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.’

ഞാനല്ല, പ്രോഫസറാണ് കാര്യങ്ങൾ നശിപ്പിച്ചതെന്ന് എനിക്കവരോടു പരയണമെന്നു തോന്തി. എക്കിലും എന്ന് അജണ്ടയിലേക്ക് ഓതുങ്ങി.

‘നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവ് സാരയെ കൊന്തിരിക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ട്.’

‘എന്ത്? വിനീതോ? നിങ്ങൾക്കന്നൊരു കുഴപ്പം? എന്തു ഭർത്താവ് ഒരു പ്രണയ ബന്ധമുണ്ടാക്കാൻ

ശ്രമിക്കുകയായിരുന്നോ? അദ്ദേഹം കൊലയാളിയാണോ?’

‘ദയവു ചെയ്ത് ശാന്തയാക്കു, ശ്രീമതി സക്ഷേമ, ’ സൗര്യം പറഞ്ഞു, ‘കേശവ് പറയുന്നതു കേൾക്കു.’

‘മാധം, അദ്ദേഹത്തിന് വ്യക്തമായ ഉദ്ദേശമുണ്ടായിരുന്നു. പിപ്രച്ഛി കിട്ടിയതിനുശേഷം സാറ അദ്ദേഹത്തെ തുറന്നു കാട്ടാനുള്ള സാദ്യതയുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് അതിനുള്ള അവസരവുമുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ക്രാന്മല്ലിൽ തന്നെയാണ് താമസിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന് രാത്രിയിൽ പുരത്തിരങ്ങി ഹിമാദ്രിയിലേക്ക് പോകാം. സാറയുടെ മുറിയിലേക്ക് ജാലകത്തിലൂടെ കടക്കാം, കൊല്ലാം, പുരത്തിരങ്ങാം. ആരും കണ്ണടത്തുന്നതിനുമുമ്പ് അദ്ദേഹത്തിന് തിരിച്ച് കിടക്കയിലെത്താം.’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘തൈങ്ങളുടെ കിടക്കയിൽ?’ ശ്രീമതി സക്ഷേമ ചോദിച്ചു.

‘അതെ, മാധം.’

‘നമ്മൾ വിനീതിനെക്കുറിച്ചാണ് സംസാരിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹം ഏഴുപ്പതിയിലും റൂബർഫോഡിലും പറിച്ചയാളാണ്. അദ്ദേഹം അത്തരമെരു കാര്യം ചെയ്യുമെന്ന് നിങ്ങൾ നേരായും കരുതുന്നുണ്ടോ?’

‘ഒരു പിപ്രച്ഛി വിദ്യാർത്ഥിയെ നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവ് ലൈംഗികമായി പീഡിപ്പിക്കുമെന്ന് നിങ്ങൾ നേരായും കരുതിയിട്ടുണ്ടോ?’ സൗര്യം ചോദിച്ചു. അവർ നിപുണ്ടിരയായി.

‘മാധം, ഈത് നിങ്ങൾക്ക് താങ്ങാനാകുന്നതിലധികമാണ്. പക്ഷേ, തൈങ്ങൾക്ക് സത്യമരിയണം,’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘എന്ത്?’

‘അനു രാത്രി നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവ് വീടുവിട്ടു പോയിട്ടുണ്ടോ?’ താൻ ചോദിച്ചു.

അവർക്ക് മറുപടി പറയാനാകുന്നതിനുമുമ്പ് വാതിൽമണി മുഴങ്ങി. ശ്രീമതി സക്ഷേമ എഴുന്നേറ്റ് വാതിൽ തുറന്നു. പ്രാഹസർ പതിയെ നടന്നു വന്നു, അദ്ദേഹത്തിന് ഇടതു കാലിൽ ചെറിയെരു മുട്ടുണ്ട്.

‘എന്തു നാശമാണ്...’ എന്നായും സൗരഭിന്നയും വീടിൽ കണ്ണ അയാൾ അലറി. ‘എന്തു നരകമാണ് നിങ്ങളിവിട

ചെയ്യുന്നത്? എൻ്റെ വിട്ടിലേക്കു വരാൻ നിങ്ങൾക്കങ്ങനെ
യെരും വന്നു?’

ശ്രീമതി സക്സോന ഭർത്താവിന്റെ അടുത്തേക്കു ചെന്നു.
അയാൾക്ക് പ്രതികരിക്കാൻ കഴിയുന്നതിനുമുമ്പ് അവർ
അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാതിനു കുറുകേ ആശ്രതകിച്ചു.

“പമ്മി!” കാതിൽ കൈ ചേർത്ത് പ്രൊഫസർ വിളിച്ചു.

മറുപടിയായി രണ്ടികൾ കൂടി ശ്രീമതി സക്സോന വെച്ചു
കൊടുത്തു. നിന്തിക്കപ്പെട്ട പഞ്ചാബി സ്ത്രീയേക്കാൾ
ഉഗ്രകോപമില്ല നരകത്തിനു പോലും!

‘അവർ നുണ പരയുകയാണ്, പമ്മി,’ കരയാറായതു
പോലെ പ്രൊഫസർ പറഞ്ഞു.

‘അവർ നുണ പരയുകയല്ലോ എനിക്കും വരാം,’ ശ്രീമതി
സക്സോന പറഞ്ഞു.

സൗരഭ്യം തൊന്തു പോകാനെഴുന്നേറ്റു.

‘തങ്ങൾക്ക് ശ്രീമതി സക്സോനയോട് എതാനും
ചോദ്യങ്ങൾ കൂടി ചോദിക്കാനുണ്ട്. പിന്നീടു വരാം,’ തൊൻ
മര്യാദയോടെ പറഞ്ഞു.

‘വേണ്ട,’ ശ്രീമതി സക്സോന പറഞ്ഞു, ‘ഇപ്പോൾ ചോദിക്കു.
വിനീത് ഇവിടെ വേണം.’

തങ്ങൾ വീണ്ടും ഇരുന്നു. പ്രൊഫസർ സക്സോന കാതിൽ
കൈ ചേർത്ത് നില്പ്‌പു തുടർന്നു.

‘ശ്രീമതി സക്സോന, ഹൈവേവരി എട്ടിന് രാത്രിയിൽ
നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവ് എവിടെയായിരുന്നു?’

‘എന്നപ്പോലെ മണിയായ ഒരു ഭാര്യ എന്തറിയാൻ? തൊൻ
ഉരങ്ങിക്കിടന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം പോയിക്കാണും.’

‘ഇല്ല, പമ്മി. തൊൻ പോയിട്ടില്ല.’

‘തൊൻ കാലിപ്പോർണിയയിലെ ജോലി ഉപേക്ഷിച്ചത്
നിങ്ങൾക്കു വേണിയാണ്, വിനീത്. തൊനൊരു സീനിയർ
കൺസൾട്ടന്റായിരുന്നു. എല്ലാം നിങ്ങളുടെ ദേശഭക്തിക്കും
ഗവേഷണ ഭ്രാന്തിനും വേണിയാണ്. എനിട്ട് നിങ്ങൾ
എന്നോടെതാണു ചെയ്തത്?’

‘പമ്മി, യാതൊന്നും സംഭവിച്ചില്ല.’

‘അവൾ ഒന്നും സംഭവിക്കാൻ സമ്മതിക്കാത്തതു കൊണ്ട്!’ കൗശലത്തോടെ ശ്രീമതി സക്ഷേപം പറയുകയും ഉയർത്തിയ കയ്യോടെ ഒരടി കൂടി അയാളുടെ അടുത്തേക്കു നീങ്ങുകയും ചെയ്തു.

പ്രൊഫസർ സക്ഷേപം ഒരടി പുറകോടുവെച്ചു. ‘ദയവായി എന്ന അടിക്കരുത്.’

‘ഞാൻ നിങ്ങളെ നശിപ്പിക്കും. ആഭാസൻ!’ അവർ എൻ്റെ നേർക്കു തിരിഞ്ഞതു. ‘ഞാനെന്താണു ചെയ്യേണ്ടത്? അന്നു രാത്രി എൻ്റെ ഭർത്താവ് ഇവിടെയില്ലായിരുന്നു എന്ന് ഏതെങ്കിലും രേഖയിൽ ഒപ്പിട്ടു തന്റെണ്ടതുണ്ടാ?’

‘വേണ്ട,’ പ്രൊഫസർ അലറിക്കരെന്ത് ഭാര്യയുടെ കാൽക്കൽ വീണ്ടും.

‘അതു മതിയാകും, ഇല്ലോ? ഇയാളെ ജീവിതം മുഴുവൻ അകറ്റി നിർത്താനുള്ള തെളിവ്?’ ശ്രീമതി സക്ഷേപം ചോദിച്ചു.

ഞാൻ തോളു വെട്ടിച്ചു. എന്നിക്കതേ കുറിച്ച് യാതൊന്നുമറിയില്ല.

‘നിങ്ങൾ എന്തു തന്നാലും തങ്ങളുൽ പൊലീസിനു കൊടുക്കും’ ഞാൻ പറഞ്ഞതു.

പ്രൊഫസർ തരയിൽ മുട്ടു കുത്തി നിൽക്കുകയാണ്.

‘ഞാൻ യാച്ചിക്കുകയാണ്. അതെ, ഞാനവളെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. അവൾ സുന്ദരിയും മിടുക്കിയുമായിരുന്നു. ഞാൻ ദുർബുലനായിപ്പോയി. പക്ഷേ, യാതൊന്നും സംഭവിച്ചിട്ടില്ല. ഞാൻ അവളെ കൊന്നിട്ടില്ലെന്ന് നിന്നെപ്പിടിച്ച് ആണ്ടിടാം.’

‘എങ്കിൽ ആരാണ്ടു ചെയ്തത്?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു. അയാളുടെ ഭാര്യ ചീരുന്നുണ്ടായിരുന്നു, ‘എന്നെപ്പിടിച്ച് ആണ്ടിരുത്. വ്യത്തികെട്ട് മനുഷ്യൻ.’

‘എന്നിക്കരിയില്ല.’

‘നിങ്ങൾ പൊലീസിന്റെ അടുത്തേക്കു പോകു,’ ക്രോധത്തോടെ ശ്രീമതി സക്ഷേപം പറഞ്ഞതു.

‘ആരക്കിലും അന്നുരാത്രി ഞാൻ ഹോസ്പിറ്റലേക്ക് പോകുന്നതു കണ്ടിട്ടുണ്ടാ? ഞാൻ വീടുവിട്ടു പോകുന്നതും?’

‘ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് പറയും,’ ശ്രീമതി സക്ഷേപം പറഞ്ഞതു.

‘മാധ്യം, നിങ്ങളിപ്പോൾ ദേഹ്യത്തിലാണ്. എങ്ങെൽക്ക് എന്തിനേക്കാളുമ്പുറം സത്യമാണ് അറിയേണ്ടത്,’ എന്ന് പറഞ്ഞു. ‘നിങ്ങൾ അല്ലോ ശാന്തമായി ചിന്തിച്ചിട്ട് എങ്ങളോട്-’

ശ്രീമതി സക്ഷേമൻ ഇടയ്ക്കു കയറിപ്പരഞ്ഞു.

‘എന്നിക്കെങ്ങെനെ ശാന്തയാകാനാകും? ഈ വിധ്യിക്കു വേണ്ടി രണ്ടു ലക്ഷം ഡ്രാംർ വാർഷികവരുമാനമുള്ള ജോലിയാണ് എന്നുപേക്ഷിച്ചത്. എല്ലാം ഇയാളുടെ “ആദർശങ്ങൾക്കുവേണ്ടി.”’

ഈ പോകാനെന്നുന്നേറ്റു.

‘എങ്ങെൽ നിങ്ങൾക്കല്ലോ സ്വകാര്യത തരാം. പോകാം, സൗര്യം.’

‘പോകാം. മാധ്യം, ഒരു കാര്യം കൂടി,’ സൗര്യം വാതിലിനടുത്തു നിന്ന് പറഞ്ഞു.

‘എന്ത്?’ ശ്രീമതി സക്ഷേമൻ ചോദിച്ചു.

‘പ്രഷ്ഠ കുകർ എറെ നേരം അടച്ചുവെക്കരുത്. അതിനുള്ളിലെ കരുത്ത തുവരപ്പരിപ്പ് വെന്തു കുഴയും.’

‘ഡീൻ സക്ഷേമനയോ?’ എടുശതമാനം കൊഴുപ്പുള്ള പാലോഴിച്ചതും ചുട്ടു കൂടുതലുള്ളതും നുറു ശതമാനം സൗജന്യവുമായ ഹൃവാസ് വാസ് ട്രാർ ബക്സിലെ ലാതെത തൊണ്ടയിൽ തടങ്കിയും പോലെ റാണ ചോദിച്ചു. സൗര്യം എന്നും അയാൾക്കെതിരെ ഇരിക്കുന്നുണ്ട്.

ഇന്നസ്പെക്ടർ റാണ കാപ്പിക്കപ്പെട്ട താഴെവെച്ചു. അയാൾ ഉച്ചത്തിൽ രാവണനെപ്പോലെ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

‘അതെ,’ ഉറച്ച ശബ്ദത്തിൽ എന്ന് പറഞ്ഞു. ‘അവശ്യമായ തെളിവുകളുണ്ടനോ നിങ്ങളും സമ്മതിക്കും.’

‘ഉം,’ റാണ പൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്നതു തുടർന്നു.

‘എക്കിലെത്തിനാണ് നിങ്ങൾ പൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്, സാർ?’ സൗര്യം ചോദിച്ചു. അവന് റാണയോട് സംസാരിക്കാൻ ഇപ്പോഴും ഉൾഭയമുണ്ട്.

‘ഞാൻ നിങ്ങളെ കളിയാക്കി ചിരിക്കുകയല്ല. മുഴുവൻ കാര്യങ്ങളും അത്യന്തം രസകരമാണ്. ആ കഴുത വളരെ ധർമ്മിഷ്ഠനായി നടിച്ചു. എന്ന ക്യാമ്പസിലേക്ക് കടക്കാൻ അനുവദിച്ചില്ല. എന്നിട്ടിപ്പോൾ അയാളൊരു കള്ളൻ പ്രാഹസനരാണെന്നു തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു,’ റാണി വീണ്ടും പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

ഞാനെന്തു പാൽക്കപ്പിലേക്ക് തുറിച്ചു നോക്കുകയും ഇൻസ്പെക്ടറുടെ പൊട്ടിച്ചിരി അവസാനിക്കാൻ കാത്തിരിക്കുകയും ചെയ്തു. അയാൾ വീണ്ടും സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി.

‘കാവൽക്കാരനിൽനിന്ന് ഷൈഖുടിയിലെ ഡീനിലേക്ക്. സമൂഹത്തിന്റെ താഴേത്തട്ടിൽനിന്ന് മുകളിലേക്കുള്ള ഈ ചാട്ടം അതിശയകരമാണ്. മാധ്യമങ്ങൾക്കിൽ എൻ്റെ രസിക്കും.’

‘അപ്പോൾ അയാളെ അറിയും ചെയ്യാമോ?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു. ‘എങ്ങനെന്നുതു സാഖ്യമാകും?’

‘അതു എളുപ്പമല്ല. ഭർത്താവ് രാത്രി പുരത്തു പോയിരുന്നുവെന്ന് അയാളുടെ ഭാര്യ മൊഴി തരണം. അല്ലെങ്കിൽ, അക്കാരുതെതക്കുറിച്ച് എന്നിക്കത്ര ഉറപ്പില്ല.’

‘ഉറപ്പില്ല?’

‘ഈ തീർച്ചയായും നല്ല എരിവും പുളിയുമുള്ള കമയാണ്. പക്ഷേ, കാവൽക്കാരനെ വെറുതെ വിട്ട് ഡീനിനെ അറിയും ചെയ്യുകയാണല്ലോ. ഇക്കാര്യത്തിൽ നമുക്ക് തെറ്റു പറ്റിയാൽ ഡൽഹി പൊലീസിനെ എല്ലാവരും കല്പിഞ്ഞു കൊല്ലും.’

‘അപ്പോൾ നിങ്ങളയാളെ അറിയും ചെയ്തില്ലോ?’

‘ഭാര്യയുടെ മൊഴി കൊണ്ടു വരു,’ റാണി പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം സമയം നോക്കി. ‘എന്നിക്കിപ്പോൾ പോകണം. മുടി വെട്ടാനുണ്ട്.’

ഞങ്ങൾ റാണിയെ അയാളുടെ ജിപ്പനിയിൽ കയറ്റി.

‘സാരയുടെ ഇമയിലോ?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘അയാൾ ഒരു തരുവു രോഗിയാണെന്നതിന്റെ മാത്രം തെളിവാണത്. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അയാളെ അറിയും ചെയ്യാനാക്കില്ല.’

ഞാൻ തലയാട്ടി. ഇൻസ്പെക്ടർ എൻ്റെ പുരത്തു തട്ടി.

‘മോശമൊന്നുമായിട്ടില്ല. നല്ല പ്രയതിം.’

‘മാഗി? വീണ്ടും?’ വേലക്കാരി ശോബി ആലുവും ചപ്പാത്തിയുമുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്.’

‘എനിക്ക് വേലക്കാരിയുണ്ടാക്കുന്ന അഹാരം മടുത്തു,’ താൻ പറഞ്ഞു.

തെങ്ങളുടെ അപാർക്കമന്റിലെ ചെറിയ അടുക്കളെയിലാണ് താനും സൗരഭ്യം. താൻ ചീനച്ചുട്ടിയിൽ പയറുവർഗ്ഗങ്ങളും കാരറ്റും കാപ്സിക്കവും വട്ടിയെടുത്തു. പച്ചക്കറികളിലേക്ക് ഗരം മസാല ചേർക്കുകയും ഒരു തവിയുപയോഗിച്ച് ഇളക്കുകയും ചെയ്തു. മറ്റാരു ബർണ്ണിൽ താൻ മുന്ന് മാഗിപ്പാക്കരറ്റുകൾ പാകപ്പെടുത്തിയെടുത്തു. സൗരഭ് അതിലേക്ക് രണ്ടു പാകരറ്റു കൂടി പൊട്ടിച്ചിട്ടു.

താൻ രണ്ടു കോപ്പകളിൽ മെച്ചപ്പെടുത്തിയ, മുല്യം വർദ്ധിപ്പിച്ച മാഗി നൂധിൽസുകൾ പകർന്നു.

തെങ്ങൾ തീന്മേശയിലേക്കു നീങ്ങുകയും ഒരോറു വിഭവം മാത്രമുള്ള അതതാഴം കഴിക്കുകയും ചെയ്തു.

‘അപ്പോൾ, ശ്രീമതി സക്സേന അതു തരിശ്ലേണു പറഞ്ഞു, അല്ലോ?’ വായിലേക്ക് ഒരു നീംബ നൂധിൽ ഒച്ചയോടെ വലിച്ചു കയറ്റിക്കൊണ്ട് സൗരഭ് ചോദിച്ചു.

‘അതെ. അവരത് ദേശ്യം വന്നപ്പോൾ പറഞ്ഞതാണ്. പിന്നീട് അവരതിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചു കാണും. ഭർത്താവ് ആടാസനാണെങ്കിലും അയാളെ ജയിലിലേക്കയെക്കാൻ അവർക്ക് ഇഷ്ടമുണ്ടാക്കില്ല.’

‘അപ്പോൾ ഭാര്യയുടെ മൊഴി കിട്ടില്ല.’

‘ഇല്ല,’ താൻ എന്ന് കോപ്പ വീണ്ടും നിരച്ചു. ‘പ്രൊഫസറ കുടുക്കണമെങ്കിൽ കുടുതൽ ശക്തമായ തെളിവുകളുണ്ടാക്കണം.’

‘നൂധിൽസ് ഗംഡിരമായിട്ടുണ്ട്,’ സൗരഭ് പറഞ്ഞു.

‘നൃസിദ്ധാന്തം കണ്ണു ചിമ്മി. ‘സക്സേനയാകുമോ അതു ചെയ്തിട്ടുണ്ടാകുക?’

‘സാറയ്ക്ക് അയാളുടെ മുഴുവൻ ഗവേഷണജീവിതവും അവസാനിപ്പിക്കാനാകുമായിരുന്നു,’ സൗരഭ് പറഞ്ഞു.

‘ഹോസ്റ്റൽ കവാടത്തിലെ സിസിടിവി ദ്യൂഷ്യങ്ങളിൽ അയാളില്ല. മുൻഡിലേക്ക് കയറാനുള്ള മറ്റാരു വഴി മാവിലുണ്ടയാണ്,’ തൊൻ പറഞ്ഞു.

‘അതെ,’ സൗരദ്ധ് പറഞ്ഞു, ‘ജാലകം തുറന്നു കിടന്നിരുന്നതു കൊണ്ട് അത് സാറ തുറന്നതാണെന്ന് അനുമാനിക്കാം.’

‘അതെ, അവളുത് തുറന്നിട്ടുണ്ടാകാം. ആ തെരുവു രോഗി മാവിലുണ്ട കയറി തനിക്ക് ആശംസകൾ നേരാൻ വനിരിക്കുന്നുവെന്ന് അവൾ കരുതിക്കാണും. കുഴപ്പമില്ല, ഏതാനും ആഴ്ചകൾ കൂടി, അതിനുശേഷം താൻ സ്വതന്ത്രയാകും. അങ്ങനെ ചിന്തിച്ച് അവൾ ജാലകം തുരക്കുന്നു.’

‘എന്നിട്ട്?’ സൗരദ്ധ് ചോദിച്ചു.

‘അയാൾ വരുന്നു, അവളെ കൊല്ലുന്നു. പോകുന്നു. കിടയ്ക്കയിലെത്തുന്നു. പമ്മിയും കൂടെ ചുരുംഭു കിടന്നുണ്ടുന്നു. കമ അവസാനിച്ചു. എല്ലാം ചേരുംപടി ചേരുന്നില്ലോ?’ തൊൻ ചോദിച്ചു.

സൗരദ്ധ് ഏതാനും നിമിഷം ആലോചിച്ചതിനുശേഷം തല നിശ്ചയഭാവത്തിൽ കുലുക്കി.

‘എന്ത്?

‘അത് സാദ്യമല്ല,’ സൗരദ്ധ് പറഞ്ഞു.

‘എന്തു സാദ്യമല്ലെന്ന്?’

‘മുടന്ത്. അയാൾക്ക് മുടന്തുണ്ട്.’ സൗരദ്ധ് പറഞ്ഞു.

‘എന്ത്?’

‘നീ കണ്ടതല്ലോ, അയാൾ വീടിലേക്ക് പതുക്കെയ്യാൻ നടന്നു കയറിയത്. അയാൾക്ക് നേരിയ മുടന്തുണ്ടായിരുന്നില്ലോ?’

‘അടുത്തിടെ അയാൾക്ക് മുൻവേറ്റിട്ടുണ്ടാ?’

‘അറിയില്ല. നീ ലാപ്പടോപ്പ് തുരക്ക്.’

തെങ്ങൾ പ്രാഹസർ സക്സോഫോൺ യൂട്യൂബ് വിഡിയോകൾ പരിശോധിച്ചു. അധികവും എഞ്ചിനീയറിംഗ് സമേളനങ്ങളിലെ അതിവിരസമായ പ്രസംഗങ്ങളാണ്. ഉടക്കമെല്ലായ്മ ഭേദമാക്കാനും അവയുപയോഗിക്കാം.

അതിലൊന്നിൽ, ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കുമുമ്പ്, അയാൾ വേദിയിലേക്ക് നടക്കുന്ന ദ്യശ്രൂം തങ്ങൾക്ക് കണ്ണു.

‘അത് അനും മാത്രമായിരുന്നില്ല. അയാൾക്ക് ശരിക്കുമെന്നു മുടന്തുണ്ട്,’ താൻ പറഞ്ഞു.

എതാനും വീഡിയോകളിലൂടെ കൂടി കടന്നുപോകുന്നോൾ സൗരക്ക് നിബൃദ്ധിപ്പംനായിരുന്നു.

‘അയാൾക്ക് ആ മാവിൽ കയറാനാകില്ലെന്നു തോന്നുന്നു,’ എതാനും നിമിഷങ്ങൾക്കുശേഷം താൻ പറഞ്ഞു.

‘അതെ,’ സൗരക്ക് പറഞ്ഞു. ‘എനിക്കെത് ഏറെ ദുഷ്കരമായിരുന്നു. നിങ്ങളുടെ കാലുകളിലൊന് നേരയല്ലക്കിൽ അത് അസാധ്യവുമാണ്.’

‘അത് സക്സൈനയല്ല,’ താൻ ലാപ്ടോപ്പ് വലിച്ചുടച്ചു. ‘ഇക്കാര്യം റാണ്യോട് പരയുന്നതായിരിക്കും നല്ലത്.’

ഇൻസ്പെക്ടറു വിളിക്കാനായി താൻ അല്ലോ മാറിനിന്നു. സൗരക്ക് താൻ ഫോൺ വിളി അവസാനിപ്പിക്കുന്നോഫേക്കും തീന് മേശകരികിലേക്ക് തിരിച്ചുവന്നു.

‘അയാളെന്തു പറഞ്ഞു?’

‘നമ്മൾ വിഡ്യുതികളാണെന്ന്. ആ ഡീനിനെ അററ്റു ചെയ്തിരുന്നുകിൽ അയാൾ മോശകാരനാകുമായിരുന്നു എന്ന്.’

‘സത്യം. വേറെന്തെങ്കിലും?’

‘അതു മാത്രം. പിന്നു സ്കേഹത്തോടെ അഞ്ചാറ് ഡൽഹി തെരികളും,’ താൻ പറഞ്ഞു.

അരയായം 16

ക്യാമ്പസിനു തൊട്ടടുത്തുള്ള ഡിയർ പാർക്കിൽവെച്ച് എന്ന കാണാൻ താൻ പ്രോഫസർ സക്സേസനയോക്ക് ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇത്തവണ അയാൾ ഉടനെത്തന്നെ വരാമെന്നു സമ്മതിച്ചു. വെള്ള വരകളുള്ള നീല ഷൈലേറ്റി ട്രാക്സ്പ്രൈഡാണ് അയാൾ ധരിച്ചിരുന്നത്. ഓരോ ചുവടിലും ക്ലോശത്തോടെ ഇടതു കാലുയർത്തിയാണ് അയാൾ നടന്നത്.

‘പ്രോഫസർ സക്സേസ്, നിങ്ങൾ അവളെ കൊന്നിട്ടില്ലെന്ന് എനിക്കരിയാം.’

അയാൾ എന്ന അതിശയത്തോടെ നോക്കി.

‘എന്ത്?’ അയാൾ ചോദിച്ചു.

‘ഈ മുട്ടൽ നിങ്ങളെ രക്ഷിച്ചു. നിങ്ങൾക്ക് മരത്തിൽ കയറാനാകില്ല.’

‘താന്ത് ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന് പറഞ്ഞത്തല്ല?’

‘ആ കാവൽക്കാരനുമത് ചെയ്തിട്ടില്ല.’

‘ഈല്ലോ?’

ലക്ഷ്മണിന്റെ ഫോൺിലെ ബൗസർ ഹിന്ദുരിയെക്കുറിച്ച് താന്നാജോട്ടു പറഞ്ഞതു.

‘നമ്മുടെ രാജ്യം വിചിത്രമാണ്. നിരപരാധിയായ ഒരുവനെയാണ് പുട്ടിയിട്ടിരിക്കുന്നത്,’ സക്സേസ് പറഞ്ഞതു.

താൻ തലയാട്ടി. ‘സാർ, ആരാണ് അവളെ കൊന്നതെന്ന ചോദ്യം അവശേഷിക്കുന്നു.’

‘അത് എനിക്കെങ്ങെന്നയറിയാം?’

‘നിങ്ങൾക്കവല്ല വർഷങ്ങളായി അറിയാമായിരുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് എന്നെങ്കിലും ഉംഹം കാണുമല്ലോ.’

‘നിങ്ങൾ സാറയുടെ കൂടുംബത്തെ കണ്ടിട്ടുണ്ടാ?’
സക്കേന്ന ചോദിച്ചു.

‘ഉവ്വ്. അഴ്ചനെയും രണ്ടാനമ്മയെയും.’

‘അവളുടെ അർദ്ധസഹോദരനെയോ?’

‘സിക്കൻറ്? ഇല്ല. അവനെക്കുറിച്ച് താനേരെ കേട്ടിട്ടുണ്ട്.
ശവസംസ്കാരചുടങ്ങിന് കാണുകയും ചെയ്തു.’

‘കേൾക്ക്, താനിൽ പറയുമ്പോൾ എന്ന വർഗ്ഗീയ
വാദിയെന്ന് കുറപ്പെടുത്തരുത്. പക്ഷേ, സാറയുടെ
അഴ്ചനെയോ അർദ്ധസഹോദരനെയോ കുറിച്ച് എനിക്ക് നല്ല
അഭിപ്രായമില്ല. അവർ സംശയകരമായ
പശ്ചാത്തലമുള്ളവരാണ്.’

‘എന്തുകൊണ്ട്?’

‘അവളുടെ കൂടുംബത്തിൽ അക്രമാസക്തരായ
മൂലികവാദികളുണ്ടാകാം. എതിർക്കുന്നവരെ തീർത്തു
കളയുന്നവർ.’

‘ഭീകരസംഘടനകളെയാണോ ഉദ്ദേശിച്ചത്?’

‘അതെ, നിങ്ങളുൽത്ത് പരഞ്ഞുകഴിഞ്ഞെല്ലാ, അതെ.’

‘പക്ഷേ, സാറ അതിൽ നിന്നെല്ലാം വളരെ
ദുരൈയായിരുന്നെല്ലാ. നിങ്ങൾ ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട
എന്തെങ്കിലും പറയാൻ പോകുകയാണോ?’

‘ബിഗ്യാറ്റാ സെർവർ മുൻഡിൽവെച്ച് അവർ
സിക്കൻറിനോടു സംസാരിക്കുന്നത് താനൊരിക്കൽ കേട്ടു.
അവർ തോക്കുകളെ കുറിച്ച് പരാമർശിച്ചു.’

‘തോക്കുകൾ?’

““തോക്കുകളും ഉത്തരം, സിക്കൻറ്” എന്നോ മറ്റോ.’

‘അതോരു പൊതുവായ പ്രസ്താവനയാകാം.’

‘എന്ന വിശ്വസിക്കു, അതോരു പൊതുവായ
ഉപദേശമായി തോന്തിയില്ല. സിക്കൻറ് എതോ സംഘടനയിൽ
അംഗമാണെന്നു തോന്തുന്നു. സാറ അതിൽനിന്ന് അവനെ
പിന്തിരിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. കൂടുതൽ വിശദാംശങ്ങൾ നേരായും
എനിക്കരിയില്ല. എനിക്ക് പേടിയായി. അതുകൊണ്ട് താൻ
അതെക്കുറിച്ച് അവളോടൊന്നും തന്ന ചോദിച്ചില്ല.’

നെങ്ങെൻ്ത് പാർക്കിനു പുറത്തേക്കു കടന്നു. പ്രോഫസർ തന്റെ കാറിൽ കയറി.

‘വേരെനെതക്കിലും?’

പ്രോഫസർ അല്ലെങ്കിൽ നിർത്തിയതിനുശേഷം സംസാരിച്ചു.

‘ശവസംസ്കാരത്തിനു ശേഷം പമ്മി ചിലതു പറത്തു.’

“എന്ത്?”

‘അവളുടെ അച്ചുനമ്മമാർ നമൾ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നയതെ സാരയുടെ മരണത്തിൽ ദുഃഖിതരായി തോന്തിയില്ല. രണ്ടാമത മാത്രമല്ല, അവളുടെ അച്ചുന്നപോലും. അതെങ്ങനെ സംഭവിക്കാറുമുണ്ട്. അവർ ചിലപ്പോൾ തെട്ടുലിൽ നിന്ന് മുക്കി നേടിക്കാണില്ല.’

‘നന്ദി, സാർ,’ തൊൻ പറത്തു. ‘ഈത് സഹായിക്കാവുന്ന വിവരമാണ്.’

പ്രോഫസർ കാർ റൂഡ്രകു ചെയ്തു.

‘ഈത് അതിശയകരം തന്നെ. അവൾ കുടെയില്ലാതിരുന്നിട്ടും നിങ്ങളുടെ കൊലയാളിയെ കണ്ടുപിടിക്കാൻ നടക്കുന്നു.’

തൊൻ പുണ്ണിരിച്ചു. ‘അവൾ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സ്കോളർഷിപ്പ് വേണ്ടണ്ടുവെച്ചതെന്തിനാണെന്ന് ഇപ്പോളെന്നിക്ക് മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ട്,’ അയാൾ പറത്തു. അയാളുടെ അടുത്ത വാക്കുകൾ എന്തിന്റെ ഒച്ചയിൽ മുങ്ങിപ്പോയി. ‘ഉം, ചെറുപ്പുക്കാരുടെ പ്രണയം.’

‘അയാൾ എന്താണുദ്ദേശിച്ചതെന്ന് എനിക്കരിയില്ല,’ തന്നുത്ത സോധ മൊത്തിക്കാണ്ട് തൊൻ പറത്തു. ‘അവളുടെ കുടുംബം സംശയകരമായ പശ്ചാത്തലമാണുള്ളതെന്ന് അയാൾ പറത്തുവെന്നു മാത്രം.’

റാണയും തൊനും ഹൃവാസ് വാസ് വില്ലേജിലെ ഒരു മദ്യശാലയായ രാസ്തയുടെ ടെറസിലായിരുന്നു. ‘സക്കേസൻ പരാജയ’ത്തിന്റെ വിഷമം തീർക്കാൻ തൊൻ റാണയ്ക്ക് മദ്യം വാങ്ങിക്കാടുക്കാമെന്ന് പറയുകയായിരുന്നു. അയാൾക്ക്

ഹുവാസ് വാസിലെ ഒരു മദ്യശാലയിലും പണം കൊടുക്കേണ്ടതില്ലെന്നതു ശരിയാണെങ്കിലും. അയാൾ റം ഒരു ലാർജ്ജും ഒരു കോക്കും ആവശ്യപ്പെട്ടു. തൊൻ ഒരു സോധയിലൊതുക്കി.

‘സംശയകരം? എങ്ങനെ? അമ്മാവന്മാരെ വിവാഹം കഴിക്കുന്ന മച്ചുനത്തികളുടെ തരത്തിൽപ്പെട്ടവരോ?’ റാണ ചോദിച്ചു.

‘അലേയല്ലോ,’ തൊൻ പറത്തു, ‘നിങ്ങളെന്താണി പറയുന്നത്? അവളുടെ കുടുംബത്തിന് ഭീകരസംഘടനകളുമായി ബന്ധമുണ്ടാണ് സക്കേന്നയ്ക്കു തോന്നിയത്.’

‘ഈ ശല്യം പിടിച്ച കശ്മീരികൾ! എന്തും അവർക്ക് സാധ്യമാണ്.’

‘സാറ ഒരു ഭീകരവാദിയായിരുന്നില്ലോ,’ തൊൻ പറത്തു. ‘അവർ എന്ന സമാധാനരാലികളിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി.’

‘എല്ലാം പുറംപുച്ചു! അകത്തു മുഴുവൻ അക്രമമാണ്,’ റാണ പറത്തു. മുന്നു പെൺകുട്ടികളുള്ള ഇടതുവശതെ മേശയിലേക്ക് അയാൾ തിരിത്തു. അവരിലെബാരാൾ, ഏതാണ്ക് ഇരുപതു വയസ്സുള്ളവർ, ഇരകം കുറഞ്ഞ ചുവന്ന വസ്ത്രമാണിട്ടിരിക്കുന്നത്.

‘അവർക്ക് തന്മുക്കുന്നില്ലോ?’ ഡൽഹിയിലെ പുരുഷമാരിൽനിന്നു മാത്രം കേൾക്കാൻ കഴിയുന്ന ഭാവത്തിൽ അയാൾ പറത്തു. തൊൻ അയാളെ വിഷയത്തിലേക്ക് തിരിച്ചു കൊണ്ടു വന്നു.

‘സാറയുടെ അച്ചുന് നല്ലതു പോലെ നടക്കുന്ന വ്യാപാരമുണ്ട്. സംഘർഷം മുലമാണ് അയാൾക്ക് കശ്മീര വിട്ടു പോരേണ്ടി വന്നത്.’

ഇൻസ്പെക്ടർ തൊൻ പറത്തതെല്ലാം അവഗണിക്കുകയും തൊട്ടുത്ത മേശയിലെ പെൺകുട്ടികളെ കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്നത് തുടരുകയും ചെയ്തു.

‘ഇത്തരത്തിൽ വേഷം ധരിച്ച് പുരത്തിരഞ്ഞാൻ ഈ പെൺകുട്ടികൾക്ക് പേടി തോന്നുന്നില്ലോ? എന്നിട്ടവരുടെ ചന്തി ആരക്കിലും പിടിച്ചു തൈക്കിയാൽ പൊലിസിനെ വിളിക്കും,’

ചുവപ്പു നിറമുള്ള വസ്ത്രം ധരിച്ച പെൺകുട്ടിയിൽ തന്ന കണ്ണുറപ്പിച്ച് അയാൾ പറത്തു.

ആവശ്യത്തിന് കാമാർത്തി തീർത്ത് അയാൾ തിരിച്ചു വരുന്നതു വരെ ഞാൻ മിണ്ടാതിരുന്നു. അവസാനം അയാൾ എന്റെ നേർക്കു തിരിത്തെ പല്ലിളിച്ചു.

‘ക്ഷമിക്കണം, നിങ്ങൾ എന്താണു പറത്തുകൊണ്ടിരുന്നത്?’ അയാൾ ചോദിച്ചു.

‘സാറയുടെ അച്ചുന് ഏതെങ്കിലും ഭീകരസംഘടനയുമായി ബന്ധമുണ്ടെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല.’

‘നിങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെയത് പറയാനാകും? ചിലപ്പോൾ അയാൾ അവരോട് സഹാനുഭൂതി കാണിച്ചിരിക്കാം. ചിലപ്പോളവർക്ക് പണം നൽകിക്കാണും.’

‘അയാളുടെ മുൻഭാര്യയായിരുന്ന ഫർസാനയുടെ കുടുംബത്തിൽ മൂലികവാദികളുണ്ടായിരുന്നു. അയാൾക്കത് ഇഷ്ടമായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് അയാളവളുമായി പ്രധാനമായും പിരിത്തതു തന്ന.’

‘ഹും...’ റാണ പറത്തു. ‘ഇതാരു ഭീകരവാദക്കേസാണകിൽ നമ്മുടെ കയ്യിൽ നിൽക്കില്ല. ഭീകരവാദവിരുദ്ധസ്ക്വാദ് ഇടപെടേണ്ടി വരും. കൂടുതൽ ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഇതു കൈകാര്യം ചെയ്യും. എന്നപ്പോലെയുള്ള മണ്ഡനല്ല.’

തലയാട്ടിക്കൊണ്ട് അയാളാരു മണ്ഡനാണെന്ന് ഉറപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ടോ? അതോ മറ്റാരു ഓഫീസർക്കും അയാളുടെയത്ര മികച്ച രീതിയിൽ അതു കൈകാര്യം ചെയ്യാനാവില്ലെന്നു പറത്തെ സ്വയമൊരു മണ്ഡനാക്കണോ? എനിക്കരിയില്ലായിരുന്നു. പകരം സോഡ മൊത്തിക്കുടിക്കാൻ ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു.

‘അതു വിഭേദക്,’ കണ്ണുകൾ ചുളിച്ച് ഇൻസ്പെക്ടർ പറത്തു. ‘ഇതിൽ ഭീകരസംഘടനകൾ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അവർ നിങ്ങളെ കൊല്ലും. അതെയ്ക്കും മതിപ്പു വില ഇതിനില്ല.’

‘അപ്പോൾ, സാറയെ കൊന്നതാരാണെന്ന് നമ്മൾ ഒരിക്കലും കണ്ടത്തില്ലെന്നാണോ? ഞാൻ ആവശ്യത്തിലധികം ഉടക്ക ചോദിച്ചു. ‘കൊന്ത്’ എന്ന

വാക്കു കേട്ട് തൊടുത്ത മേശയിലെ മുന്നു പെൺകുട്ടികൾ തെങ്ങളെ തിരിഞ്ഞു നോക്കി.

‘ചിലപ്പോൾ അതൊരു ദൂരദിമാനക്കാലയാകാം. അതിന് ഭീകരവാദവുമായി യാതൊരു ബന്ധവും കാണില്ല,’ എസുകട്ടകൾ മദ്യവുമായി കൂടുതൽ നന്നായി കലരാനായി ഫോറ്റു കുലുക്കിക്കൊണ്ട് റാണ പറഞ്ഞു.

‘ദൂരദിമാനക്കാലയോ? സാരയുടെ അച്ചൻ അവളെ കൊന്നതാണോ?’ തെട്ടലോടെ താൻ ചോദിച്ചു.

‘അല്ലെങ്കിൽ കൊല്ലിച്ചു. അതു സംഭവിക്കാറുണ്ട്. എനിക്ക് അത്തരം കേസുകളിയാം.’

‘എന്തു കൊണ്ട്?’

‘അവർ ഹിന്ദുആൺകുട്ടികളെ ഭോഗിക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു, അല്ലോ?’ റാണ ചോദിച്ചു.

എൻ്റെ കാതുകൾ മുളി. അയാളുടെ മുഖം പറിച്ചെടുക്കാൻ മാത്രമാണ് താനാഗ്രഹിച്ചത്. ആ വാക്കുകൾ ഉച്ചരിച്ച ആ വായ കീറിപ്പോളിക്കാനും. അനങ്ങാതെയിരിക്കാൻ എനിക്ക് സർവ്വശക്തിയും പ്രയോഗിക്കേണ്ടി വന്നു. ഒരു പൊലീസുകാരനെ അടിക്കുന്നത്, താൻ എന്നോടു തന്ന പറഞ്ഞു, മോശം ആശയമാണ്.

‘അവളുടെ അച്ചന്മമമാർക്ക് രഖുവിനെ ഇഷ്ടമായിരുന്നു. അവൻ മതം മാറാനും തയ്യാറായിരുന്നു.’

‘ആ മദ്രാസി മുസ്ലീംമാകുമെന്നോ? അവളെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ മാത്രം?’ ലിംഗമാറ്റശസ്ത്രക്രിയക്കാണ് രഖു സമ്മതിച്ചെന്നതുപോലെ റാണ ചോദിച്ചു.

‘സാരയുടെ അച്ചൻ എന്നോടും ഇതേ കാര്യം തന്ന പറഞ്ഞിരുന്നു.’

‘എന്നിട്ട് നിങ്ങളുൽത്ത് പറ്റിപ്പെട്ടു പറഞ്ഞെന്താ?’ റാണ ചോദിച്ചു. താൻ തലയാട്ടി.

അയാൾ എൻ്റെ പുരത്തു തട്ടി. ‘അതാണ് ധീരനായ രജപുത്ര യുവാവ്. നിങ്ങളുടെ ദൈവത്തിനെ വിട്ടു പോകാൻ മാത്രം വലുതല്ല ഒരു പെൺകുട്ടിയും. നന്നായി!’

‘എനിക്കതീന് കഴിത്തില്ല. എൻ്റെ അച്ചന്മമമാർ ആത്മഹത്യ ചെയ്യുമായിരുന്നു.’

‘തീർച്ചയായും. ആരോടെക്കിലും മതം മാറാൻ പറയാനുള്ള ദൈര്യം അവർക്കെങ്ങനെയുണ്ടായി? താൻ പറഞ്ഞില്ല, അവർ വിചിത്രസ്വഭാവികളാണ്.’

‘താൻ പറഞ്ഞത് ഇതാണ്, സാർ. അവർ രഹസ്യവിനെ വെറുത്തില്ല. സാരയ്ക്ക് ഹിന്ദുകാമുകനുള്ളതിനോട് അവർക്ക് ഇഷ്ടക്കുറവില്ലായിരുന്നു. മറിച്ച്, അവർക്ക് രഹസ്യവിനെ, അവന്റെ വിജയത്തിന്റെ പേരിൽ ഇഷ്ടമായിരുന്നു.’

‘അവൻ മുസ്ലീമാകാൻ സമ്മതിച്ചതു കൊണ്ടാണ് ആ മദ്രാസിയെ അവർക്ക് ഇഷ്ടമായത്.’

‘ഉം, അതുകൊണ്ടു കൂടിയാണ്. പക്ഷേ, ദുരഡിമാനക്കാലയ്ക്ക് യാതൊരു സാഹചര്യവും താൻ കാണുന്നില്ല.’

‘അതു നിങ്ങൾക്കാരിക്കലും അറിയില്ല. ഒരു തറവാടി മുസ്ലീം അവളെ വിവാഹം കഴിക്കണമെന്ന് ആ വൃദ്ധൻ ആഗ്രഹിച്ചു കാണും. കണ്ടില്ല, അയാൾ ശവസംസ്കാരച്ചടങ്ങിന് ലേശം പോലും കരഞ്ഞില്ല!’

‘അതുതന്നെന്നയാണ് ശ്രീമതി സക്സേനയും പറഞ്ഞത്.’

‘ആ ആഭാസൻ ഡീനിന്റെ ഭാര്യയോ?’ റാണ ചോദിച്ചു.

‘അതെ, സക്സേന എന്നോടു പറഞ്ഞതു,’ താൻ പറഞ്ഞു. ‘നിങ്ങൾ ഇങ്ങനെന്നയാരു കാര്യം പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് താനോർക്കുകയാണ്, സഹാപർപ്പണങ്ങനെ ദിഷ്ടിപ്പുചെയ്തിയിരുന്നു.’

‘എപ്പോൾ?’ ഇൻസ്പെക്ടറുടെ കണ്ണുകൾ തിളങ്കി. ‘നോക്ക്, നിങ്ങൾ ഇതെന്നോടു പറഞ്ഞിട്ടില്ലോ.’

‘താൻ മതം മാറാൻ കഴിയില്ലെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ. സാരയെ താൻ വിട്ടുപോകണമെന്ന് അയാൾ ആഗ്രഹിച്ചു. എന്ന ഉപദ്രവിക്കുകയോ കൊല്ലുകയോ ചെയ്യാൻ കഴിയുമെന്ന് അയാൾ പറഞ്ഞു.’

‘ഹാംഹാസിൽ താമസിക്കുന്ന ഗുണ്ട മാത്രമാണെന്നയാൾ. ആ ഡീൻ പറഞ്ഞതു ശരിയാണ്. അവർ സംശയം ജനിപ്പിക്കുന്നവരാണ്.’

താൻ റാണയുടെ വാക്കുകൾ പരിശോധിക്കുന്നേംപോൾ അയാൾ വീണ്ടും മുന്നു പെൺകൂട്ടികളുടെ നേർക്ക് തിരിഞ്ഞു.

‘അത് ചുവപ്പു വേഷക്കാരി. അവർക്കു രാത്രി അത് വല്ലാതെ വേണമെന്നു തോന്നുന്നു.’

‘എൻ്റെ മകളുടെ കൊലപാതകം അനേപ്പിച്ചു കളയാമെന്ന് നിങ്ങൾക്കങ്ങളെന്ന തോന്നി?’ സഹ്യർ ചോദിച്ചു. പട്ടകുറ്റൻ പുമുഖത്തിനുള്ളിൽ അയാളുടെ ശബ്ദം മുഴങ്ങി. ഞായറാഴ്ച രാവിലെ തൊനും സൗരഭ്യം അയാളെ സന്ദർശിക്കാൻ പോയതായിരുന്നു. ലക്ഷ്മണും സക്രൈനയും നിരപരാധികളാണെന്ന് കണ്ണടത്തിയതു വരെയുള്ള കമ തൊനയാളോടു പറഞ്ഞു.

‘അവളുടെ പിഎച്ച്യാഡി ശൈഖിനെക്കുറിച്ചുള്ള വ്യതികെട്ട് കാര്യങ്ങൾ നീയിങ്ങളെന്ന തപ്പി നടക്കുന്നതെന്നിനാണ്?’

‘നിങ്ങൾക്ക് ദെട്ടുകൾ തോന്നുന്നില്ലോ, അക്കിൾ? എപ്പോടിയിലെ ശൈഖ് സാരയെ ശല്യപ്പെടുത്തി. നിങ്ങൾക്ക് ദേശ്യം തോന്നുന്നില്ലോ?’ തൊന് ചോദിച്ചു.

‘എനിക്ക് നിങ്ങളോടാണ് ദേശ്യം. മരിച്ചിട്ടുപോലും നിങ്ങൾ എൻ്റെ മകളെ വെറുതെ വിടുന്നില്ലല്ലോ.’

‘ആരാണ് അവളെ കൊന്നതെന്ന് കണ്ണടത്തണമെന്നു മാത്രമാണ് തൊനാഗ്രഹിക്കുന്നത്.’

‘നിങ്ങളാരാണ്? പൊലീസ്? അവളുടെ കുടുംബക്കാർ? ആരാണ്?’

തൊന് നിഘ്നബാധത പാലിച്ചു.

‘നിങ്ങളും സാരയും തമ്മിൽ യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല,’ പല്ലുകൾ ഇറുമ്പിക്കൊണ്ട് സഹ്യർ പറഞ്ഞു. ‘എൻ്റെ വിട്ടിൽനിന്ന് പുറത്തു കടക്ക്. എൻ്റെ മരിച്ചു പോയ മകളുടെ ജീവിതത്തിൽ നിന്നും.’

സഹ്യർ എഴുന്നേറ്റു നിന്നു, തങ്ങളോട് പുറത്തെക്കു പോകാൻ സുചിപ്പിക്കുന്നതു പോലെ.

‘അക്കിൾ, ക്രഷ്ണക്കേണ്ടതില്ല. അതു കാര്യങ്ങളെ കുടുതൽ വഷളാക്കും,’ സൗരം ആദ്യമായി, ഉച്ച ശബ്ദത്തിൽ സംസാരിച്ചു.

‘കുടുതൽ വഷളാകുമെന്നോ? സഹിത് ചോദിച്ചു. ‘ഇനിയെന്താണ് കുടുതൽ വഷളാകാനുള്ളത്? എനിക്കെന്തെന്തെല്ലാം മകളെ നഷ്ടപ്പെട്ടു കഴിത്തല്ലോ.’

‘ആളുകൾ ദുരഭിമാനക്കാലയെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുന്നതാണ് കുടുതൽ വഷളായ അവസ്ഥ, അങ്കിൾ,’ സഹര്ദ്ദ തുറന്നു പറഞ്ഞു. കൊലപാതകക്കുറിം ചുമത്തുനോച്ചും ബഹുമാനത്തോടെ അവന്യാളെ അങ്കിളെന്നു തന്നെ വിളിക്കുന്നത് എത്ര മനോഹരമാണ്!

‘എന്ത്?’ കണ്ണു ചിമ്മിക്കൊണ്ട് സഹിത് ചോദിച്ചു. ‘നിങ്ങളുടെ ബുദ്ധിക്കുന്നതാണു സംഭവിച്ചത്? അരാണി ഭ്രാന്തുപിടിച്ച സുഹൃത്ത്?’

‘ഇവൻ എൻ്റെ ഏറ്റവുമടക്കത്തെ സുഹൃത്താണ്. ഇവൻ ഭ്രാന്തുമില്ല. ഇവൻ മിടുകനോണ്. ദയവായി ഇരിക്കു,’ തൊൻ പറഞ്ഞു.

സഹര്ദ്ദ പുണ്ണിരിച്ചു. സഹിത് വീണ്ടുമിരുന്നു.

‘അങ്കിൾ, സാറയുടെ ശവപരിശോധന നടത്താൻ സമ്മതിക്കാതിരുന്നതെന്താണ്?’ തൊൻ ചോദിച്ചു.

‘എന്ത്? എൻ്റെ കൊച്ചുപെൺകുട്ടിയുടെ ശരീരം ഹരാമികൾ കീറിമുറിക്കാൻ അനുവദിക്കണമായിരുന്നോ? അവർ ശവപരിശോധനയിൽ ചെയ്യുന്നതെന്താണെന്നു പോലും നിങ്ങൾക്കരിയാമോ?’

‘എന്താണു സംഭവിച്ചതെന്ന് അവർ കണ്ടുപിടിക്കും,’ തൊൻ പറഞ്ഞു.

‘അവരെന്താണ് കണ്ടുപിടിക്കുന്നത്? വാർത്താചാനലുകൾക്ക് എരിവും പുളിയുമുള്ള കമകൾ വിളന്നാനുള്ള ചേരുവകളോ?’

സഹരഭും തൊനും പ്രതികരിച്ചില്ല. ‘അവൾ മരിച്ചപ്പോൾ അവരെല്ലാം ആരോഗ്യാശിച്ചത് നിങ്ങൾക്ക് കണ്ടതല്ല? ആരും സാറയെക്കുറിച്ചോ അവളുടെ കുടുംബാഗംങ്ങളെ കുറിച്ചോ ചിന്തിച്ചില്ല. വേരെന്താണു നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടത്? അവൾ മാനദംഗപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ എന്നു ചർച്ച ചെയ്യേണ്ടോ?’

‘അവൾ മാനദംഗപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരുന്നില്ല,’ തൊൻ പറഞ്ഞു. ‘അത്തരംകാര്യങ്ങൾ സംഭവിച്ചിട്ടില്ല. തൊനാണ് ആദ്യം

മുതദേഹം കണ്ടത്.’

‘ഭാന്തു പിടിച്ച എത്തെക്കിലും ടിവി അവതാരകൾ അത് മിന്നഞ്ഞാക്കിയാലോ? കുടുംബം കടന്നുപോകുന്നത് എന്തിലുടെയാണെന്ന് നിങ്ങൾക്കരിയാമോ?’

സഫ്റ്റർ എന്തെങ്കിലും മറയ്ക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അയാളുടെ നന്നായിത്തന്നെ ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

‘അക്കിൾ, ഈ ചോദ്യം ചിലപ്പോൾ പൊന്തിവരാം. അനുരാത്വി നിങ്ങൾ എവിടെയായിരുന്നു?’ താൻ ചോദിച്ചു.

സഫ്റ്റർ എന്ന അല്ലന്നേരം നോക്കിയതിനുശേഷം സംസാരിച്ചു.

‘വീട്ടിൽ. അവളുടെ പിറന്നാൾ ആരോളാഷത്തിന് തയ്യാറാടുക്കുകയായിരുന്നു.’

‘സാക്ഷികളുണ്ടോ?’ സൗരക്ക് ചോദിച്ചു.

‘ഹാംഗൗസിലെ മുഴുവൻ ജോലിക്കാരും.’

‘അവർ നിങ്ങളുടെ ജോലിക്കാരാണ്. നിങ്ങൾ ശമ്പളം കൊടുക്കുന്നവർ.’

‘ആരോടു വേണമെങ്കിലും ചോദിക്കാം. വെവ്വേറെ വിളിച്ച്. എല്ലാവരും ഒരേ കാര്യം തന്നെ നിങ്ങളോട് പറയും. ഒരു മിനിറ്റ്, നിങ്ങൾ എന്ന കുറപ്പുടുത്തുകയാണോ?’

‘ചിലർ അങ്ങനെ ചെയ്തേക്കാം. ദുരദിമാനക്കലാലകൾ സംഭവിക്കാറുണ്ട്,’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘എന്താരു അസംഖ്യം,’ അയാൾ പരിഹസിച്ചു.

‘ശ്രവസംസ്കാരചൂടങ്ങിനോ മറ്റേതെങ്കിലും നേരത്തോ നിങ്ങളെ ക്ഷുഭിതനായോ കണ്ണിരണ്ണിതോ താൻ കണ്ടില്ല.’

‘താൻ പരസ്യമായി വൈകാരികപ്രകടനം നടത്തുന്നയാളില്ല. എന്തു കൊച്ചു പെൺകുട്ടി. അവൾ ഉപേക്ഷിച്ചു പോയ അതുപോലെത്തന്നെ അവളുടെ മുറിയുണ്ട്. താനവിടെ ചെന്നിരുന്ന് കരയും. എനിക്ക് വേദനയില്ലെന്നു പറയാൻ നിങ്ങൾക്കെങ്ങനെ ദേശവ്യാഘരം വന്നു!’

‘ചിലപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് വേദനയുണ്ടാകാം. ചിലപ്പോൾ നിങ്ങൾ-’

‘എന്ത് ചിലപ്പോൾ? താനൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. ആരെയും ഉപദ്രവിക്കാൻ പോലും കഴിയാത്തയാളാണ് താൻ. കൊല്ലുന്ന

കാര്യം, അതും സ്വന്തം മകളെ, പരയാനുമില്ലാണോ.’

‘നിങ്ങളെന്ന കൊല്ലുമെന്ന് ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്, ഞാൻ പറഞ്ഞതു.

സഹ്യർ ഞാനുമായി കണ്ണുകൾ കോർത്തു. വീണ്ടും സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നതിനുമുമ്പ് ഏതാനും നിമിഷം തേങ്ങൾ പരസ്പരം തുറിച്ചു നോക്കി.

‘എന്റെ സ്വന്തം മകളെ ഞാൻ കൊന്നുവെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് ആരോപിക്കാൻ കഴിയുമെന്നാണോ? ആളുകൾ അത് വിശ്രൂസിക്കുമെന്നാണോ?’

‘എനിക്കെത്ത് തെളിയിക്കാനാകാത്തതു കൊണ്ട് നിങ്ങളുതു ചെയ്തില്ലെന്നാണോ?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘നിങ്ങൾക്കെത്ത് തെളിയിക്കാനാകുമോ?’

‘നമുകൾ പോകാം, സൗരഭ്.’

ഞാൻ പോകാനായി എഴുന്നേറ്റു. സൗരഭ് എന്ന ഉദ്യാനത്തിലേക്ക് പിന്തുടർന്നു. സഹ്യർ എന്നോട് ശഹാദ സ്രീകരിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞ ഉംഖതാലിടം തേങ്ങൾ മറികടന്നു. രൂഖിയുടെ പുറകേ സാറ അപ്പോഴും ഓടുന്നുണ്ടെന്ന് എനിക്കു തോന്തി. കരയാതിരിക്കാൻ ഞാൻ കഴിയാവുന്നതു തിട്ടുക്കെത്തിൽ നടന്നു.

‘നിൽക്ക്,’ സഹ്യർബ�ന്റെ ശബ്ദം ഞാൻ പുറകിൽ നിന്നു കേട്ടു. ഞാൻ തിരിഞ്ഞതു നിന്നു. യജമാനന്റെ ഉത്തവനുസരിച്ച് തേങ്ങളെ തല്ലിച്ചുതക്കാൻ സിനിമാമട്ടിൽ നിൽക്കുന്ന ഗുണ്ഡകളെയാണ് ഞാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചത്. എന്നാൽ സഹ്യർ തനിച്ചായിരുന്നു.

‘അക്കേതക്കു വരു,’ അയാൾ പറഞ്ഞതു.

സൗരഭും ഞാനും തരിച്ചു നിന്നു. അയാൾ തേങ്ങളെ കിടങ്ങിലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകുമെന്നും വിശ്രന്നു വലഞ്ഞ മുതലകൾക്ക് തിനാനിട്ടു കൊടുക്കുമെന്നും ഞാൻ വിചാരിച്ചു.

‘എന്റെ കൂടെ വരു. നമുകൾ വായനാമുറിയിലിരുന്ന് സംസാരിക്കാം,’ അയാൾ പറഞ്ഞതു.

വീടിന്റെ മറ്റു ഭാഗങ്ങൾക്കെന്നതു പോലെ സഹ്യർദ്ദിന്റെ വായനാമുൻ്നിയിക്കും നവാബി സമുദ്ദിയുണ്ടായിരുന്നു. മരപ്പാളികൾ കൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞ തരയിൽ ക്ഷർമ്മീരിൽനിന്നു കൊണ്ടുവന്ന വിലപിടിച്ച് പട്ടു പരവതാനികൾ വിരിച്ചിരുന്നു. മുൻ്നിയുടെ ഒരു വശത്ത് തേക്കു കൊണ്ടുള്ള കൂറ്റൻ വായനാ മേശയും ഏറെ വലിപ്പമുള്ള തോൽക്കണ്ണേരകളുമുണ്ട്. മറുവശത്ത് തോലു കൊണ്ടുള്ള കരുത്ത സോഫയും. നൃറുകണക്കിന് പുസ്തകങ്ങളുള്ള അലമാര ഒരു ഭിത്തിയെ മുഴുവനായും മറച്ചു. സഹ്യർദ്ദി തൊന്തും സൗരദ്ദും സോഫകളിലിരുന്നു.

‘സിക്കന്ദരിനെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്കെന്തിയാം?’ സഹ്യർദ്ദി എന്നോടു ചോദിച്ചു.

‘സാരയ്ക്ക് അവരെ ഏറെ ഇഷ്ടമായിരുന്നു,’ തൊൻ പറഞ്ഞതു. ‘ഗ്രീനഗറിൽ അവനോടൊപ്പം വളർന്ന കുട്ടിക്കാലം അവളെപ്പോഴും ഓർമ്മിച്ചു. അവൻ നിഷ്കളേക്കനും നാട്യമില്ലാത്തവനുമാണെന്ന് അവർ പറയാറുണ്ട്.’

എന്റെ അവസാനത്തെ വാക്കു കേട്ടപ്പോൾ സഹ്യർദ്ദി പുഛ്പേതാട ചിരിച്ചു.

‘വേരെനെല്ലാമരിയാം?’ അയാൾ ചോദിച്ചു.

‘അവനോട് അടുപ്പം പുലർത്തുന്നതിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ സാരയെ നിരുത്സാഹപൂട്ടുത്തി.’

സഹ്യർദ്ദി നെടുവിൽപ്പിട്ടു.

‘തൊൻ അവളെ അതിൽ നിന്ന് തടയാൻ ശ്രമിച്ചു. സിക്കന്ദർ തഹർരിക് -ഇ- ജിഹാദിന്റെ അംഗമായതിനാൽ,’ സഹ്യർദ്ദി പറഞ്ഞതു.

‘എന്താണത്?’ തൊൻ ചോദിച്ചു.

‘തഹർരിക്-ഇ-ജിഹാദ് ക്ഷർമ്മീരിലെ ഒരു വില്പനവാദസംഘടനയാണ്.’

‘അതോരു ഭീകരസംഘടനയാണോ?’ സൗരഡ് ചോദിച്ചു.

‘ആരോടാണ് നിങ്ങളു ചോദിക്കുന്നത് എന്നതിന് അനുസരിച്ചിരിക്കും അതിനുള്ള ഉത്തരം,’ കൈ തുടയിൽ ഉരസിക്കൊണ്ട് സഹ്യർദ്ദി പറഞ്ഞതു.

‘എനിക്ക് മനസ്സിലായില്ല,’ സൗരഡ് പറഞ്ഞതു.

“ഇന്ത്യൻ സർക്കാർ പരയുന്നത് അതോരു ഭീകരസംഘടനയാണെന്നാണ്. തഹർിക്-ഇ-ജിഹാദും അതിനെ പിന്തുണക്കുന്നവരും കരുതുന്നത് അവർ കർമ്മീരിനെ സ്വതന്ത്രമാക്കാൻ പ്രവർത്തിക്കുകയാണെന്നാണ്.’

‘എന്തിൽ നിന്ന് സ്വതന്ത്രമാക്കാൻ?’ എന്ന് ചോദിച്ചു.

‘ഇന്ത്യയിൽ നിന്ന്,’ സഹായർ പറഞ്ഞു.

‘എന്നിട്ടു ചെയ്യാൻ? സ്വന്തം രാജ്യമുണ്ടാക്കാനോ?’

‘തഹർിക്-ഇ-ജിഹാദ് കർമ്മീർ പാകിസ്ഥാനിൽ ചേരണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നു. വേരെ ചില സംഘടനകളാകട്ട പുർണ്ണമായ സ്വാതന്ത്ര്യം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇത്തരത്തിലുള്ള ഏതാണ്ട് ഇരുപതിലധികം സംഘടനകളുണ്ട്.’

‘ഇരുപത്? എന്താണ് ഇത്രയുമധികം?’ സൗരൈ ചോദിച്ചു.

‘ഓരോ സംഘടനയുടെയും നേതാക്രമാർ അധികാരത്തിനുവേണ്ടി പോര്ടിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണെന്ന്. അവർ വിലാദിക്കുകയും വേരെ സംഘടനയുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.’

‘ലക്ഷ്യത്തിനായി ഒരുമിക്കുന്നതിനേക്കാൾ പ്രധാനമാണോ അധികാരം?’ സൗരൈ ചോദിച്ചു.

‘തീർച്ചയായും. അല്ലെങ്കിൽ തന്നെ കർമ്മീരികളെ ആരാൺ കാര്യമാക്കിയെടുക്കുന്നത്? ഈ ഇരുപത് സംഘടനകളും കർമ്മീരിനെ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അതിന് ഇന്നതെത്ത് അവസ്ഥ വരുമായിരുന്നോ?’

കർമ്മീരിനെ മനസ്സിലാക്കുന്നത്
താല്പര്യമുണ്ടാക്കിയെങ്കിലും എന്നിക്ക് പ്രധാന
വിഷയത്തിലേക്ക് തിരിച്ചു വരണമായിരുന്നു.

‘അക്കിൾ, ക്ഷമിക്കണം. ഇതെല്ലാം സാരയുമായി എങ്ങനെ ബന്ധപ്പെടുകിടക്കുന്നു?’

‘എന്നിക്ക് പേടിയുണ്ട്,’ സഹായർ പറഞ്ഞു, ‘സിക്കന്ദർ കാരണം തഹർിക്-ഇ-ജിഹാദുമായി സാറ ബന്ധപ്പെടുവെന്. എന്തോ സംഭവിച്ചു. അതുകൊണ്ടവർ...’

സഹായർ പാതിയിൽ സംസാരം നിർത്തി നെടുവീർപ്പിട്ടു.

‘നിങ്ങൾ പൊലീസിനോട് ഇതു പരയണമായിരുന്നു. യമാർത്ഥത്തിൽ സംഭവിച്ചതെന്താണെന്ന് അവർ

കണ്ണൂപിടിക്കുമായിരുന്നു,’ എന്ന് പറഞ്ഞു.

‘എന്നിട്ട് എൻ്റെ മകളെ അവർ ഭീകരവാദിയായി മുട്ടുകുത്താനോ?’

‘സാർയ്യക്ക് ഭീകരവാദിയാകാൻ കഴിയില്ല. അവർ മിടുകൾഡിയും വിവേകമുള്ളവളുമായിരുന്നു. അവർ സംവാദങ്ങളിലും ആക്രീവിസ്റ്റിലും വിശ്രൂഷിച്ചു. അവർ അക്രമത്തെ വെറുത്തു,’ എന്ന് പറഞ്ഞു.

‘പക്ഷേ, നിങ്ങളെത്തങ്ങളെന്ന മറുള്ളവരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തും? അവളുടെ അർദ്ധസഹാദരൻ ഒരുഭീകരസംഘടനയുടെ ഭാഗമാണ്. അവർ പാക്കിസ്ഥാനിലേക്കു പോയി. അത് സാമൂഹ്യമാധ്യമങ്ങളിലുണ്ടാകും. മാധ്യമങ്ങളിലെ ശവംതീനിക്കഴുകനാർക്ക് അതുമതിയണ്ണോ.’

‘പാക്കിസ്ഥാൻ?’ സൗര്യം ചോദിച്ചു.

ഈ കഴിഞ്ഞ വർഷം സാറ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂഷൻ പോറ്റു ചെയ്ത ചിത്രങ്ങൾ ഓർമ്മിച്ചു. അവർ ഏതോ സാഹിത്യാസ്വദത്തിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നു.

‘കരാച്ചി സാഹിത്യാസ്വദത്തിന് അവർ പോയ കാര്യമാണോ പറയുന്നത്?’ എന്ന് ചോദിച്ചു.

ഈ ഫോൺിൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റുഷൻ തുറന്നു. അവർ സാഹിത്യാസ്വദത്തിൽ നിന്നുള്ള മുന്നു ചിത്രങ്ങൾ ഒരു വർഷം മുമ്പ് പോറ്റു ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഹാതതിമാ ഭൂട്ടാ സെഷൻിലെ കാണികൾക്കിടയിൽ അവളിരിക്കുന്ന സെൽഫിയാണ് ആദ്യത്തെത്ത്. ‘കരാച്ചി സാഹിത്യാസ്വദം’ എന്നാഴുതിവെച്ച പ്രവേശനകവാടത്തിന്റെ ചിത്രമാണ് രണ്ടാമത്തെത്ത്. കൂപ്പഡണ്ഡി കടക്കൽത്തീരത്തെ സുര്യാസ്തമയത്തിലെ അവളുടെ നിശ്ചൽച്ചിത്രമാണ് മുന്നാമത്തെത്ത്. അവളുടെ നീംബ മുടി കാറ്റിൽ പറക്കുന്നുണ്ട്. മങ്ങിയ പ്രകാശം അവളുടെ മുഖത്തിന്റെ ഏറിയ പക്കും മരച്ചിരുന്നു. ആ ചിത്രം കണ്ണത്തിനുശേഷം എന്നവളെ വിളിച്ചുതും എന്ന തിരിച്ചെടുക്കാൻ കൈഞ്ഞിയതും എന്നൊർത്തു.

ഞാൻ എന്ന വർത്തമാനകാലനിമിഷത്തിലേക്ക്
തള്ളിയിട്ടു.

‘ഈ യാത്രയാണോ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ചത്?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.
സഹിതർ എന്തു ഹോണർ കയ്യിലെടുത്തു. ‘സാറ
എല്ലായ്പോഴും സാഹിത്യാസവങ്ങൾക്ക് പോകുമായിരുന്നു.
അവർ കണ്ണാളിയിലെയും ബാംഗ്രൂരിലെയും
കൊൽക്കത്തയിലെയും സാഹിത്യാസവങ്ങൾക്ക്
പോയിരുന്നു. അവളോടൊപ്പ് അഞ്ചു വർഷംമുമ്പ് ഞാൻ
ജയ്പുരിലേക്കും പോയിട്ടുണ്ട്,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘ഞാനിതൊന്നും കണ്ണിരുന്നില്ല,’ സൗമ്യമായ
ശബ്ദത്തോടെ സഹിതർ പറഞ്ഞു. ആ ചിത്രങ്ങൾ
വലുതാക്കാനായി അയാൾ സ്കീനിൽ പതിയെ തൊട്ടു.
‘നിങ്ങൾക്കിത്തല്ലാം എങ്ങനെ കിട്ടി?’

‘ഇത്തല്ലാം അവർ ഇൻസ്റ്റ്രൈമിൽ പോന്നു ചെയ്തതാണ്.
എല്ലാവർക്കും കാണാൻ,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

സഹിതർ കണ്ണിരു തുടച്ചു.

‘എനിക്കെന്തും മകളെയോർത്ത് നഷ്ടബോധം തോന്നുന്നു,
എന്നേ,’ അയാൾ പറഞ്ഞു.

ശവസംസ്കാരച്ചടങ്ങിൽ കണ്ണതിൽ നിന്നു
വ്യത്യസ്തമായി സഹിതർ ദുർബ്ബുലന്നും എല്ലപ്പോൾ
മുൻപെടുന്നവനുമാണെന്നു തോന്നി.

‘അങ്ങനെയെങ്കിൽ തങ്ങളെ സഹായിക്കു. ആരാണിൽ
സാരയോടു ചെയ്തതെന്നു കണ്ണു പിടിക്കാൻ,’ ഞാൻ
പറഞ്ഞു.

അയാൾ തലയാട്ടി.

‘നിങ്ങൾക്കത് മനസ്സിലാക്കില്ല. തങ്ങൾ മുസ്തിങ്ങളാണ്.
മറുള്ളവർ സംശയദ്വഷ്ടിയോടെ മാത്രമേ തുടങ്ങു. നിങ്ങൾ
രണ്ടുപേര് പോലും. എന്തും മകളെ ഞാൻ
കൊന്നിട്ടുണ്ടാകാമെന്ന് നിങ്ങളും കരുതി.’

സൗരഭ്യം തൊന്നും പരസ്പരം നോക്കി.

‘എല്ലാവരും സംശയത്തിന്തു നിശ്ചലിലാണ്, അക്കിൾ.
ആരാണതു ചെയ്തെന്ന് തങ്ങൾ കണ്ണത്തും വരെ,’ ഞാൻ
പറഞ്ഞു.

‘പൊലീസ് സാറയുടെ കൊലപാതകം തഹർക്കുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തുകയാണെങ്കിൽ സാറ ഒരു ഭീകരവാദിയായി മുട്ട കുത്തപ്പെട്ടും. ഞാനും. സന്ദനനായ ഒരു മുസ്ലീം വ്യാപാരി ഭീകരവാദികളോട് സഹാനുഭൂതിയുള്ള വനായിരിക്കും, അല്ലോ?’

‘ആണോ?

മുവത്ത് ഭാവവ്യത്യാസമില്ലാതെ ഞാൻ ചോദിച്ചു. അയാൾ അതിശയത്തോടെ എന്ന നോക്കി.

‘നിങ്ങൾക്ക് ഭ്രാന്തു പിടിച്ചോ? എനിക്ക് ഭീകരവാദികളെ അങ്ങേയറ്റം വെറുപ്പാണ്. എന്ത് സംസ്ഥാനത്തെ നശിപ്പിച്ചത് അവരാണ്. അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾ രാജ്യത്തിലെ എല്ലാ നല്ല മുസ്ലീങ്ങളുടെയും സർപ്പേരിന് താടിക്കുന്നു. അവരെന്തെല്ലാം കൊടുക്കുന്നകാര്യം മറന്നേക്ക്, ഞാൻ അവരെയെല്ലാം കൊന്നാടുക്കാൻ പണം കൊടുക്കാം,’ ദേഹ്യം നിറഞ്ഞ ശബ്ദത്തോടെ അയാൾ പറഞ്ഞു.

സൗരഭ്യം ഞാനും മിണ്ഡാതിരുന്നു. മനസ്സിന്തെ സമനില വിശ്വാസത്തിനു ശേഷം സഫറൽ സംസാരിച്ചു.

‘എന്ന സംശയിക്കുന്നതിൽനിന്ന് നിങ്ങളെയോ മറുള്ളവരെയോ തടയാൻ എനിക്ക് എന്തു ചെയ്യാനാകും? എനിക്ക് ഇക്കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് എല്ലാമറിയില്ല. ചെയ്തതെന്താണോ അതവർ ചെയ്തു, അതു തനെ.’

‘അക്കിൾ, സാറയുടെ മുൻ ഇപ്പോഴും അവർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതു പോലെ തന്നെയാണെന്ന് നിങ്ങൾ പറഞ്ഞു,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘അതെ?’

‘അങ്ങനെയെങ്കിൽ, അതോന്ന് പരിശോധിക്കാൻ തങ്ങൾക്കു താൽപര്യമുണ്ട്,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

തങ്ങളുടെ മാളവ്യനഗർിലെ മുഴുവൻ
അപാർട്ട്മെന്റിനേക്കാളും വലിപ്പമുണ്ടായിരുന്നു സാറയുടെ
മുൻകൾ. മുൻയുടെ നടുവിൽ മേൽക്കെട്ടിയുള്ള ഒരു തേക്കു

കട്ടിലുണ്ട്. നീല നിർത്തിൽ സമൃദ്ധമായ ചിത്രത്തയുകളുള്ള പട്ടവിരി അതിൽ നിവർന്നു കിടന്നു. പള്ളക്ക് പുശ്രിയ ഒരു അരികു മേശമേൽ ഫ്രെയിം ചെയ്ത നിരവധി ചിത്രങ്ങളുണ്ട്. പ്രാണിക മരസാധനങ്ങൾ ആ മുൻകയ രാജസ്ഥാനിലെ ഏറ്റവും മികച്ച പെപത്യുക ഹോട്ടലുകളോട് കിടപിടിക്കുന്നതാകി. വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ഞാൻ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ കണ്ണതിൽ നിന്ന്, കട്ടി കുറത്ത തിരുപ്പീലകളൊഴിച്ചു നിർത്തിയാൽ അവളുടെ മുൻ അധികമൊന്നും മാറിയിട്ടില്ല. സീനിയാപ്പുകൾ തുനിച്ചേർത്തതും സകീർണ്ണമായ ചിത്രപ്പണികളുള്ളതുമായ പരവതാനി തെയിൽ വിരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

‘ഞങ്ങൾ അവളുടെ മുൻ ഭിവസവും വൃത്തിയാക്കുന്നുണ്ട്,’ സഹാർ പറത്തു. ‘അവൾ ഇപ്പോഴും ഇവിടെതന്നെന്നയാണ് താമസിക്കുന്നത്.’

ഞാൻ ഫ്രെയിം ചെയ്ത ചിത്രങ്ങളിലുടെ കണ്ണാടിച്ചു. കുടുംബവുമൊത്തുള്ള അവധിക്കാലത്തിന്റെ ചിത്രങ്ങളാണ് അവയിലേരെയും. ഇന്ത്യാഗ്രഹിന് മുമ്പിൽ കൈകോർത്തു പിടിച്ച് നിൽക്കുന്ന അവളുടെയും രഹസ്യവിന്റെയും ചിത്രമാണ് അവയിലൊണ്. കൂട്ടിയായ സാരയെയും ഞാൻ കണ്ടു. അവൾ അച്ചുന്റെയും ഒരു ചെറിയ ആൺകുട്ടിയുടെയും പരമ്പരാഗത കൾമീരി കഫ്താൻ *യരിച്ച ഒരു സ്ത്രീയുടെയും കൂടെയാണു നിൽക്കുന്നത്.

‘ഇത് സിക്കേറാണോ?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘അതെ. ഇതെന്റെ മുൻ ഭാര്യയായ ഫർസാനയാണ്,’ സഹാർ പറത്തു. ‘ഈ വീടിൽ ഞാൻ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള ഏകഭൂതകാല ചിത്രം ഇതാണ്.’

പുരാതനമായ ആർ അലമാരവലിപ്പുകൾ ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചു. സാറ അവളുടെ വസ്ത്രങ്ങളും മറ്റു വസ്തുവകകളും അതിനുള്ളിലാണ് സുകഷിച്ചിരുന്നത്.

‘അക്കിൾ, ഞങ്ങൾ ഇതൊന്നു തുറന്നോട്ടു?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

സഹാർ സമ്മതഭാവത്തിൽ തലയാട്ടി. ഞാനും സൗരഭ്യം ഞങ്ങൾക്കിടയിൽ മുന്ന് അലമാരവലിപ്പുകൾ വീതം വിഭജിച്ചു.

ഞാൻ ആദ്യത്തെ വലിപ്പ് തുറന്നു. അതിൽ സാരയുടെ വസ്ത്രങ്ങളാണ്. കമിതാക്കളായതിനുശേഷമുള്ള ആദ്യത്തെ വാർഷികത്തിന് ഞാനവർക്കു സമ്മാനിച്ചു, ചുവപ്പും വെള്ളയും പുക്കളുള്ള സർവാർ കമീസ് ഞാൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. മാലകളും കമലുകളും മുടിപിന്നുകളും നിരത്ത ആമാടപ്പുട്ടി പരതിയപ്പോൾ എനിക്ക് സാരയുടെ സ്വകാര്യതയിലേക്ക് അതിക്രമിച്ചു കടക്കുന്നതു പോലെ തോന്തി.

‘നിങ്ങളെന്നതാണ് കണ്ണടത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നത്?’ മിതമായ ജിജ്ഞാസയോടെ സഹായർ ചോദിച്ചു.

‘എനിക്കെനിയില്ല.’ രണ്ടാമത്തെ അലമാര വലിപ്പിലേക്ക് നീങ്ങിക്കൊണ്ട് ഞാൻ പറഞ്ഞു. ‘ഇതിനുമുമ്പ് ഞാൻ ഇങ്ങനെയൊരു കാര്യം ചെയ്തിട്ടില്ല’.

രണ്ടാമത്തെ അലമാരവലിപ്പിനുള്ളിൽ അവളുടെ അടിവസ്ത്രങ്ങളായിരുന്നു. ഞാനത് അടയ്ക്കുകയും അടുത്ത വലിപ്പിലേക്ക് നീങ്ങുകയും ചെയ്തു. അതിൽ നിരയെ സമീക്കളും ഷുസുകളുമാണ്.

‘എന്തക്കിലും?’ ഞാൻ സൗരഭിനോടു ചോദിച്ചു.

‘വസ്ത്രങ്ങൾ, വസ്ത്രങ്ങൾ, കൂടുതൽ വസ്ത്രങ്ങൾ മാത്രം,’ സൗരക്ക് പറഞ്ഞു. സാരയ്ക്ക് നാല് അലമാരവലിപ്പു നിരയെ വസ്ത്രങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. നാൽപത്തിയഞ്ച് മിനിറ്റു കൊണ്ട് തങ്ങൾ അടിവസ്ത്രങ്ങളുടേതാഴിച്ചുള്ള അലമാരവലിപ്പുകളെല്ലാം പരിശോധിച്ചു കഴിത്തിരുന്നു.

‘നീയത് പരിശോധിച്ചോ?’ ആ അലമാരവലിപ്പിലേക്ക് ചുണ്ടിക്കാട്ടി സൗരക്ക് ചോദിച്ചു.

‘ഇല്ല, നമ്മളതു പരിശോധിക്കണമെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

സൗരക്ക് സാരയുടെ അച്ചുനെ ഒളിക്കണ്ണിട്ട് നോക്കി. കാര്യമായൊന്നും കണ്ണടത്താത്ത ആ തിരച്ചിലിൽ വിരസത തോന്തിയ സഹായർ തന്റെ ഫോൺ പരിശോധിക്കുകയായിരുന്നു.

‘അക്കിൾ,’ സൗരക്ക് പറഞ്ഞു. അവൻ രണ്ടാമത്തെ അലമാരവലിപ്പിലേക്ക് ചുണ്ടിക്കാട്ടി. ‘തങ്ങൾക്കിൽ പരിശോധിക്കാമോ?’

‘എന്ത് വേണമെങ്കിലും ചെയ്യു. ഞാൻ നിങ്ങളെ തടസ്സപ്പെടുത്തിയാൽ, നിങ്ങളെന്ന സംശയിക്കും. എന്ത് മരിച്ച മകളുടെ വസ്തുകളിലുടെ കടന്നുപോകാൻ നാണമില്ലാത്തവരാണമ്പ്ലാ നിങ്ങൾ,’ ഹോൺ പരിശോധന തുടർന്നുകൊണ്ട് സഹ്യർ പറഞ്ഞു.

‘ക്ഷമിക്കണം, അക്കിൾ. എങ്ങൻ...’ ഞാൻ അവനോട് മിണ്ഡാതിരിക്കാൻ പറഞ്ഞു.

ഞാൻ രണ്ടാമതെത്ത അലമാരവലിപ്പ് തുറന്നു. അതിൽ നിരയെ കാൻവാസ് കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ പെട്ടികളാണ്. പെട്ടികളിൽ നിരയെ റേഞ്ച് വെച്ച് അടിവസ്ത്രങ്ങളും ബ്രാകളും. സൗരക്ഷ ഏതാനും അടിവസ്ത്രങ്ങൾ പെട്ടിയിൽ നിന്ന് പെറുക്കിയെടുത്തു. ‘നമുക്കിൽ പരിശോധിക്കേണ്ടതില്ല,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘ശരി,’ അടിവസ്ത്രങ്ങൾ തിരികെ വെച്ചുകൊണ്ട് അവൻ പറഞ്ഞു. ഞാൻ പെട്ടികളിലെബാന് വലിപ്പിലേക്ക് തജ്ജിവെച്ചു. പുരകിലുള്ള എന്തോ കട്ടിയുള്ള സാധനത്തിൽ അത് ചെന്നു മുട്ടി.

‘എന്താണത്?’ ഞാൻ കൈ അതിനുള്ളിലേക്കിട്ടു. ഒരു കീപാധിലാണ് ഞാൻ തൊടുത്ത്. ‘ഇതിനുള്ളിൽ ഒരു സേപ്പുണ്ട്,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘അതു വലിച്ചെടുക്കു,’ സൗരക്ഷ പറഞ്ഞു.

സഹ്യർ എങ്ങൻ പരയുന്നത് ശ്രദ്ധിച്ചു.

‘എന്തുപറ്റി?’

‘അക്കിൾ, ഇതിനുള്ളിൽ ഒരു ചെറിയ ഗോദ്ദേശ് സേപ്പുണ്ട്,’ സൗരക്ഷ പറഞ്ഞു. അവൻ അലമാരിക്കുള്ളിൽനിന്ന് സേപ്പ് പുരത്തെക്കു വലിക്കാൻ ശ്രമിച്ചുകിലും കഴിഞ്ഞില്ല. സഹ്യർ എങ്ങളുടെ അടുത്തെക്കു വന്നു.

‘എനിക്കിൽ ഓർമ്മയുണ്ട്. അവളിൽ ഓൺലൈനായാണ് വാങ്ങിയത്. ആഭരണങ്ങളോ പണമോ മറ്റോ സൂക്ഷ്മിക്കാനാണെന്നു പറഞ്ഞത്.’

‘അത് പുരകിൽ ഉറപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്,’ സൗരക്ഷ പറഞ്ഞു.

‘അതെ, തീർച്ചയായും. ഞാനാണത് ഉറപ്പിച്ചു കൊടുത്തത്,’ സഹ്യർ പറഞ്ഞു.

‘നിങ്ങൾക്കിൽ തുറക്കാനുള്ള കോധ് അറിയാമോ, അക്കിൾ?’ എന്ന് ചോദിച്ചു.

സഹ്യർ നിഷ്പയഭാവത്തിൽ തലയാട്ടി.

‘ഇതിന് താക്കോൽ കാണും,’ സഹ്യർ പറഞ്ഞു.

‘അതെവിടെയാണെന്ന് എനിക്കറിയില്ല,’ സഹ്യർ പറഞ്ഞു.

ഒരു മണിക്കൂറോളം മുഴുവൻ മുറിയിലും തപ്പിയിട്ടും തെങ്ങൾക്ക് താക്കോൽ കണ്ടത്താനായില്ല.

‘നമുക്കിൽ കൂത്തിപ്പാളിക്കേണ്ടി വരും,’ സഹ്യർ പറഞ്ഞു.

‘എങ്ങനെ?’ സഹ്യർ ചോദിച്ചു.

‘ഇതൊരു ചെറിയ സേഫ് മാത്രമാണ്. ലോഹങ്ങൾ മുറിക്കുന്ന യന്ത്രമുപയോഗിച്ച് ഈത് മുറിക്കാനാകും,’ സഹ്യർ പറഞ്ഞു.

ക്കാണ്! വെൽഡിംഗ് ടോർച്ചുപയോഗിച്ച് ലോഹപണിക്കാരൻ സേഫിന്റെ മുൻവശത്തെ പാളി അടർത്തിയെടുത്തു. അഞ്ചു മിനിറ്റു നേരത്തെ ജോലിക്ക് ആയിരും രൂപ കുലിയും വാങ്ങി അയാൾ പോയി.

എന്ന് സേഫിനുള്ളിലുണ്ടായിരുന്നതെല്ലാം പുറത്തെക്ക് എടുക്കുകയും കിടക്കയുടെ നടുവിൽ വെക്കുകയും ചെയ്തു. സഹ്യർ സൗരഭ്യം എന്നും അതിനു ചുറ്റും ഇരുന്നു.

എന്ന് സേഫിനുള്ളിലെ സാധനങ്ങൾ ഓരോനായി പെറുക്കിയെടുത്തു. ആദ്യത്തെത്തന്ത് ഒരു പാസ്പോർട്ടായിരുന്നു.

‘അത് സാരയുടെ പാസ്പോർട്ടാണ്,’ സഹ്യർ പറഞ്ഞു.

‘എന്നൊരു പട്ടികയുണ്ടാക്കേണ്ട്?’ ഹോം കൈയ്യിലെടുത്തുകൊണ്ട് സഹ്യർ ചോദിച്ചു.

‘തീർച്ചയായും,’ എന്ന് പറഞ്ഞു.

എന്ന് സേഫിനുള്ളിലെ സാധനങ്ങൾ ഓരോനായി പരയുകയും സഹ്യർ തന്റെ ഹോംിൽ അതെല്ലാം കുറിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്തു.

‘വിവിധ രാജ്യങ്ങളിലെ പണം. ഏകദേശം ഇരുപതിനായിരത്തൊളം ഇന്ത്യൻ രൂപ. തൊള്ളായിരും യുഎസ്

ഡോളർ, പാക്കിസ്ഥാൻ്റെ പതിനായിരം രൂപയോളം.’

സഹ്യർദ്ദിന്നെന്തു ഫോൺ മുഴങ്ങി. ‘അതെന്ന് പാണ്ഡിക്കശാലയിൽ നിന്നാണ്. എനിക്കിൽ എടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. നിങ്ങൾ ഇഷ്ടമുള്ളതു ചെയ്യു. ഞാൻ വായനാമുറിയിലുണ്ടാകും,’ സഹ്യർദ്ദിന് മുറിയിൽ നിന്നു പോയി.

സഹ്യർദ്ദിന് പോയപ്പോൾ ഞാൻ സൗരഭിന്നു നേരെ തിരിത്തു.

‘അയാൾ സത്യസന്ധനാബന്ന് തോന്നുന്നു, അല്ലോ? അതോ, അയാൾ നടിക്കുന്നതാണോ?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘പറയാനാകില്ല. എന്തായാലും ഇതെല്ലാം പരിശോധിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് അയാൾ നമ്മളെ തടങ്ങില്ല.’

‘ശരിയാണ്. നമുക്ക് പരിശോധന തുടരാം. വെൽവെറ്റ് മടിബ്രീല. ഇതിനുള്ളിലെത്താബന്ന് നോക്കേടു,’ ഞാൻ അതിനുള്ളിലുള്ളതെല്ലാം കുലുക്കി പുരത്തെക്കിട്ടു. രത്നങ്ങളും വില പിടിച്ച കല്പുകളും പതിച്ച സ്വർണ്ണക്കമ്മലുകൾ!

‘പുരാതനവും സാമ്പദായിക മട്ടിലുള്ളതുമായ കമ്മൽ,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘വിലപിടിച്ചതാബന്നു തോന്നുന്നു,’ കമ്മലിന്നെ രൂപഭംഗി ശ്രദ്ധിച്ചു കൊണ്ട് സൗരക്ക് പറഞ്ഞു.

ഞാൻ സേഫിനുള്ളിൽ അവശേഷിച്ച സാമഗ്രികളിലുടെ കടന്നു പോയി.

‘തവിട്ടു നിറമുള്ള കടലാസു സഞ്ചി,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു. ഞാന്ത് കീഴ്മേൽ മരിച്ചു. നിരവധി സാധനങ്ങൾ അതിൽനിന്ന് പുരത്തെക്കു വീണ്ടും.

‘ഗംഭീരം, ഗർഭനിരോധന ഉറകൾ,’ ഞാനും സൗരഭും ഒരുമിച്ച് പറഞ്ഞു.

‘എന്താണിത്?’ സൗരക്ക് ചോദിച്ചു. അവൻ ചോക്കേറ്റ് ബാറിന്നെ വലിപ്പമുള്ളതും വെളുത്തതും ദീർഘ ചതുരാക്യത്തിയുള്ളതുമായ മുന്ന് കടലാസു പെട്ടികൾ പെറുക്കിയെടുത്തു.

‘പ്രേഗ ന്യൂസ്,’ പെട്ടികൾക്കു മുകളിൽ എഴുതിവെച്ചിരുന്നു.

‘ഈത്, ഗർഭപരിശോധന നടത്താനുള്ള കിട്ടുകളാണ്,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘അരതെ, കരീനാ കപ്പുറിനെ ഇതിന്റെ പരസ്യത്തിൽ ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഗർഭമുണ്ടാക്കാൻ ഇത് സഹായിക്കുമോ?’

‘ഇല്ല, നിങ്ങൾക്ക് ഗർഭമുണ്ടായെന്ന് ഇത് പരഞ്ഞു തരും. പക്ഷേ, സാരയെന്തിനാണ് ഇത് സുകഷിച്ചിരിക്കുന്നത്?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

സൗരക്ഷ തോളു വെട്ടിച്ചു.

ഓരോ പെട്ടിക്ക് മുകളിലും ഓരോ ചെറിയ റൂക്കർ ഒട്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഓരോന്നിലും ബാർക്കോഡുമുണ്ട്. ‘പ്രേഗ്കിറ്റ്, അവത് രൂപ,’ എന്ന എഴുത്തുമുണ്ട്.

‘അവളൊരു പ്രണയബന്ധത്തിലായിരുന്നേല്ലോ,’ എന്റെ സ്വന്തം ചോദ്യത്തിന് മറുപടിയായി ഞാൻ പരഞ്ഞു. ‘വിവാഹ നിശ്ചയവും കഴിഞ്ഞിരുന്നു.’

ഞാൻ തൊണ്ടക്കുഴിയിലെ ഭാരം വിശുദ്ധയുകയും അടുത്ത സാമഗ്രി കൈയ്തിലെടുക്കുകയും ചെയ്തു. ‘ഒരു ഓഫ്‌പ്രോഡിന്റെ പെട്ടി,’ പെട്ടി തുറന്നു കൊണ്ട് ഞാൻ പരഞ്ഞു. അതിനകത്ത് ഒരു സെൽഫോൺുണ്ടായിരുന്നു.

‘അത് ഓണാക്ക്,’ സൗരക്ഷ പരഞ്ഞു.

അത് തുറന്നു വരാൻ ഒരു മിനിറ്റുത്തു. അതിനകത്ത് സിം കാർഡുണ്ടന് സുചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഫോൺ നേര്ത്തവർക്കിലേക്ക് ബന്ധിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. അതു തുറക്കാനായി പാസ്വോഡ്യുകൾ ഓന്നും തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

‘സാരയുടെ ഫോൺ?’ സൗരക്ഷ ചോദിച്ചു.

‘തീർച്ചയായും അവളുടെ പ്രധാന ഫോൺ ഇതല്ല. അവൾക്ക് എല്ലാം ആണുള്ളത്.’

‘ഇതിന്റെ നമ്പറെന്തയാണ്?’ സൗരക്ഷ ചോദിച്ചു.

അത് കണ്ടത്താൻ ഞാനത്തിൽ എന്റെ നമ്പർ ഡയൽ ചെയ്തു. എന്റെ ഫോൺ മുഴങ്ങി.

‘ഇത് വിചിത്രമാണേല്ലോ. ഈ നമ്പർ തുടങ്ങുന്നത് +92 ലാണ്,’ എന്റെ ഫോൺ പരിശോധിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ പരഞ്ഞു.

‘ഭായ്, ഇതൊരു പാക്കിസ്ഥാൻ നമ്പറാണ്. ഇതൊരു പാക്കിസ്ഥാൻ സിം ആണ്.’

ഞാൻ ആ ഫോൺ വലിച്ചുറിഞ്ഞു. പേടിയോടെ ചാടാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന എന്തോ ഓന്ന് പാക്കിസ്ഥാൻ എന്ന പേരിലുണ്ട്!

‘അവർക്കൊരു പാക്കിസ്ഥാൻ സിം ഉണ്ടായിരുന്നോ?’
ഞാൻ ചോദിച്ചു. ‘ഞാൻ ഈ നമ്പർ കുറിച്ചടുക്കേടു,’

‘ഹോണിൽ വേരെതെങ്കിലുമുണ്ടോ? നമ്പറുകൾ?
ചിത്രങ്ങൾ?’ സൗര്യ ചോദിച്ചു.

ഞാൻ ഹോൺ തുറന്നു. അതിൽ മുന്ന് നമ്പറുകൾ
മാത്രമാണുള്ളത്- എസ്, ഐ, ഡബ്ല്യൂ.

ഞാൻ ‘പിക്ചുർ ലൈബറി’യിലേക്കു പോയി.

‘കരാച്ചി സാഹിത്യാസ്വത്തിൽ നിന്നുള്ള ഏതാനും
ചിത്രങ്ങൾ ഇതിലുണ്ട്,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു. ‘നിൽക്ക്,
സാരയുടെയും സിക്കന്ദറിന്റെയും ഒരു സെൽഫിയുമുണ്ട്.’

‘എന്ന കാണിക്കു,’ സൗര്യ പറഞ്ഞു.

‘അവന്റെ കയ്യിലെബാരു യന്ത്രത്തോക്കുണ്ട്!’

ഒരു ഹോട്ടൽ മുറിയെന്നു തോന്തിച്ച സ്ഥലത്തിന്റെ
തറയിലിരിക്കുകയാണ് അവർ. സിക്കന്ദർ കയ്യിൽ ഒരു തോക്കു
പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്.

‘നാശം,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു. ‘അവൻ തികഞ്ഞ
ഭീകരപ്രവർത്തകനാണ്.’

‘അവർ ചിരിക്കുകയാണ്. സാരയും.’ സൗര്യ പറഞ്ഞു.
ഞാൻ എന്തു ചെയ്യണമെന്നറിയാതെ നിന്നു. സാറ അവരുടെ
ഭാഗമായിരുന്നോ?

ചിത്രമെടുത്ത മുറിയിൽ ഒരു ജാലകമുണ്ട്. കുറേ
വെദ്യുത വയറുകളും പരസ്യപ്ലകകളും ഏതാനും
പരസ്യബാനവുകളുമല്ലാതെ എനിക്ക് അതിലുടെ
എരെയൊന്നും കാണാനായില്ല.

‘ഇതും പാക്കിസ്ഥാനിൽ നിന്നുന്നതെന്നോ?’ സൗര്യ
ചോദിച്ചു.

ഞാൻ ചിത്രം വലുതാക്കി നോക്കി. അതോടെ കാഴ്ചയുടെ
വ്യക്തത നഷ്ടപ്പെട്ടുകൂടില്ലും പരസ്യപ്ലകകളിലെ ഏതാനും
ദേവനാഗിരി ലിപികൾ എനിക്ക് തിരിച്ചറിയാൻ കഴിഞ്ഞു.

‘പുരത്ത് ഹിന്ദി പരസ്യങ്ങളാണുള്ളത്.’ അവർ
ഇന്ത്യയിലാണ്. ഞാൻ പറഞ്ഞു.

ഞാൻ ഹോൺ മാറ്റിവെച്ച് മറ്റു സാമഗ്രികളിലേക്കു
തിരിഞ്ഞു.

‘ഒരു ബിസിനസ് കാർഡ്,’ താൻ പറത്തു. ‘ഈത് ഉറുദുവോ അതോ അറബിയോ?’

വിശദാംശങ്ങൾ എഴുതിയെടുക്കുന്നതിനിടയിൽ സൗര്യം അറിയില്ലെന്ന മട്ടിൽ തലയാട്ടി.

‘വെളുത്ത പൊടിയുള്ള ചെറിയ പുണ്ണിക്കു കൂട്,’ താൻ പറത്തു.

‘ടാൽക്കം പൗഡിനോ?’ അവൻ ചോദിച്ചു.

‘അവളെന്തിനാണ് ടാൽക്കം പൗഡി സേഫിൽ സുക്ഷിക്കുന്നത്? ഒന്നു രൂചിച്ച് നോക്കുന്നോ?’ താൻ ചോദിച്ചു.

‘നിനക്ക് വട്ടുണ്ടാ? അത് സയനെന്നോ മറ്റോ ആകാം. നമുക്ക് ഈ ഭീകരവാദികളെ ഒരിക്കലും മനസ്സിലാക്കില്ല.’

‘സാറ ഒരു ഭീകരവാദിയായിരുന്നില്ല,’ എന്നു പറയാൻ താൻ നാക്കു വളച്ചു. പകേജ്, എല്ലാം തിക്കഞ്ഞവളും താൻ വിചാരിച്ച സാറാ ലോൺ ഇത്തരം സാമഗ്രികൾ അവളുടെ സേഫിൽ സുക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നതെന്തിനാണ്?’

‘ഒരു പിച്ചള ക്യാപ്സുൾ. ഈതാരു വെടിയുണ്ടയല്ല?’ താൻ ചോദിച്ചു.

മാരകമായ ആ ലോഹകഷ്ണം സൗര്യം കൈയ്ക്കിലെടുത്തു.

‘അതെ,’ സൗര്യം പറത്തു. ‘വേരെയെന്തല്ലാം?’

‘പാക്കിസ്ഥാനിൽ നിന്നുള്ള ഏതാനും നാണയങ്ങൾ.’

‘ശരി, നമുക്ക് ഈതിന്റെയെല്ലാം ഫോട്ടോകളെടുക്കാം.’

സേഫിൽ നിന്ന് കണ്ടെടുത്ത സാമഗ്രികളിൽ ഓരോനിന്റെയും ചിത്രങ്ങൾ സൗര്യം ഫോണുപയോഗിച്ച് പകർത്തി.

‘ഈത് താനറിയുന്ന സാരയല്ല,’ താൻ പറത്തു.

‘ഭായ്, ഈ സ്ത്രീകളുടെ മനസ്സിലുള്ളിലെന്താണെന്ന് നമുക്കൊരിക്കലും പറയാനാകില്ല,’ വെടിയുണ്ടയുടെ ചിത്രം വലുതാക്കിക്കൊണ്ട് സൗര്യം പറത്തു.

സഫ്റ്റർ ഫോൺ വിളി അവസാനിപ്പിച്ച് സാരയുടെ മുറിയിലേക്ക് തിരിച്ചു വന്നു.

‘യാ ബുദ്ധാ,’ ഗർഭപരിശോധനാകിറ്റുകളും വെടിയുണ്ടയും കണ്ടപ്പോൾ അയാൾ പറത്തു. ‘എതാണിതെല്ലാം?’

‘ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടാണ് അതു ചോദിക്കേണ്ടത്. ഈത് നിങ്ങളുടെ വീടാണ്,’ സഹബർ പറഞ്ഞു.

സഹബർ ഹോൺ കയ്യിലെടുക്കുകയും യന്ത്രത്തൊക്കുമായി നിൽക്കുന്ന സിക്കന്ദരിന്റെയും സാരയുടെയും ചിത്രം കാണുകയും ചെയ്തു.

‘ഞാൻ അളളാഹുവിനെ പിടിച്ച് ആണയിടാം, എനിക്ക് ഇതിനെപറ്റി യാതൊന്നുമരിയില്ലായിരുന്നു,’ അയാൾ പറഞ്ഞു.

വെളുത്ത പൊടിയുള്ള ഷാസ്ത്രിക്കു കൂട് അയാൾ കയ്യിലെടുത്തു. ‘എന്താണിത്?’

‘അരിയില്ല,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു. ‘അതിരിക്കട്ടെ, നിങ്ങൾക്കിൽ വായിക്കാനാകുമോ?’ - ഞാൻ ബിസിനസ് കാർഡ് അയാൾക്കു നേരെ നീട്ടി.

‘ഹാശിം അബ്ദുള്ള, കമാൻഡർ, തഹർബ�ക് -ഈ- ജിഹാദ്,’ സഹബർ പറഞ്ഞു.

‘വേരെയെന്തകില്ലും?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘ഈല്ല. ഹോൺ നമ്പരോ വിലാസമോ ഇല്ല.’

ഞാൻ എല്ലാ സാമഗ്രികളും പെറുക്കിയെടുത്ത് എൻ്റെ തോർസംഖ്യിലിട്ടു.

‘ഞങ്ങൾക്കിത്തല്ലാം കൊണ്ടു പോകേണ്ടതുണ്ട്,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

സഹബർ ഒരു നിമിഷം ചിന്തിച്ച ശേഷം സമ്മതഭാവത്തിൽ തലയാട്ടി.

‘നിങ്ങൾ അവളെ സ്നേഹിച്ചു,’ പോകാനായി തൊന്തുശുന്നേറ്റപ്പോൾ സഹബർ പറഞ്ഞു.

അതൊരു ചോദ്യമായിരുന്നില്ലകില്ലും ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. ‘അതെന്ന്.’

‘അവളും നിങ്ങളെ ഏറെ സ്നേഹിച്ചു, കേശവ്.’

‘അതെന്നോ?’

‘ഒരു കുടുംബത്തിന്റെ ഭാഗമാകാൻ അവൾ ഏറെ മോഹിച്ചു. നിങ്ങളിലുടെ അത് സാധിക്കുമെന്ന് അവൾ കരുതി. പക്ഷേ, നിങ്ങളുടെ അച്ചുനമ്മാർ അവളെ ഇഷ്ടപ്പെടാതിരുന്നത് സാരയെ തകർത്തു കളഞ്ഞു.’

ഞാൻ മിണ്ടിയില്ലോ. എന്ന സംബന്ധിച്ചിടതേതാളം അതൊരു ലോലമായ തെരുവാണെന്ന് അയാൾക്കരിയില്ലോ?

‘നിങ്ങൾ മതം മാറണമെന്നു ഞാൻ ശർച്ചതിന് അവർ ഒരു വർഷതേതാളം എന്നോടു വഴക്കിട്ടു. അവർക്ക് നിനെ നഷ്ടപ്പെട്ടു. എന്നിൽ നിന്നും അവർ അകന്നു പോയി. അപ്പോഴാണ് സിക്കന്ദരിനോട് അവർ വീണ്ടും അടുത്തത്.’

‘അയിരിക്കാം. ഞാൻ ബന്ധം പുനഃസ്ഥാപിക്കാൻ പല വട്ടം ശ്രമിച്ചുകൂടും അവളെനെ അവഗണിച്ചു.’ ഞാൻ പിരുപ്പിരുത്തു.

‘അവർ നിനെ സ്നേഹിച്ചു. പക്ഷേ, അവർ മോഹിച്ചത് നിങ്ങളവർക്ക് നൽകിയില്ല- സുസ്ഥിരമായ ഒരു കൂട്ടംബം. എനിക്കും അതു നൽകാൻ കഴിത്തില്ല. എന്തു മുന്ന് വിവാഹങ്ങൾ കാര്യങ്ങളെ ... അസ്ഥിരമാക്കി. സാറയ്ക്ക് അവളുടെ അമ്മയെയും പിന്നീട് സിക്കന്ദരിനെയും പിന്നീട് നിങ്ങളെയും നഷ്ടപ്പെട്ടു. എന്തു പാവം പെൺകുട്ടി തനിച്ച് ആ വിഷമങ്ങളിലുടെ കടന്നുപോയി.’

‘എന്നോടു ക്ഷമിക്കണം, അക്കിൾ,’ ഞാൻ സൗമ്യതയോടെ പറത്തു. ‘ഇതെല്ലാം എന്നോടു പറയേണ്ട കാര്യമില്ലോ.’

സഫ്റ്റർ എന്തു സഖിയിലേക്ക് വിരത്തുണ്ടി.

‘ഇതെല്ലാം പോലീസിനോ മാധ്യമങ്ങൾക്കോ കിട്ടുകയാണെങ്കിൽ എല്ലാം തീർന്നു. നിങ്ങൾ സ്നേഹിച്ചുവെന്ന് പറയുന്ന സാറയെന്ന പെൺകുട്ടി എന്നതെതക്കും ഒരു ഭീകരവാദിയായി മുട്ടകുത്തപ്പെട്ടും.’

‘ഞാൻ ആരുടെ അടുത്തെതക്കും പോകുന്നില്ലോ. ഈത് പുരത്തു വന്നാൽ കൊലയാളിയോ, കൊലയാളികളോ ജാഗരുഗരാകും,’ ഞാൻ പറത്തു.

‘ഭായ്, നീ കാര്യമായി പറയുകയാണോ? കൊലയാളിയുടെ പിരകേ പോകാൻ നിന്നുംപോലും താൽപര്യമുണ്ടോ?’ എറെ നേരത്തിനുശേഷമാണ് സൗരക്ഷം സംസാരിച്ചത്.

‘എന്തുകൊണ്ടില്ലോ?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘ഇതിൽ ഭീകരവാദികളുടെ കയ്യുണ്ടെങ്കിൽ അവർ നമ്മുടെ തലച്ചോറ് വെടിവെച്ചു തെറിപ്പിക്കും,’ സൗരക്ഷം പറത്തു. അവൻ കിടകയെത്തിൽ നിന്ന് താഴേക്കിരിങ്ങി.

‘നമുക്കതിനെക്കുറിച്ച് പിന്നീടു സംസാരിച്ചാലോ?’ ഞാൻ സൗരഭിനോട് ചോദിച്ചു.

‘യാതൊന്നും ഈനി സംസാരിക്കാനില്ല. ഞാൻ വീട്ടിലേക്ക് പോകുകയാണ്,’ സൗരഭ് സാരയുടെ മുറിയിൽനിന്ന് പുറത്തിരഞ്ഞി.

‘നിങ്ങളുടെ സുഹൃത്ത് പറയുന്നതു നേരാണ്. ഈ ആളുകൾ അപകടകാരികളാണ്. അവരാണ് സാരയെ കൊന്നതെന്ന സത്യം വേദനയോടെ അംഗീകരിക്കുകയും അങ്ങനെയങ്ങ് മുന്നോട്ടു പോകുകയും ചെയ്യുക മാത്രമാണു വേണ്ടത്,’ സഹ്യർ പറഞ്ഞു,

ഞാൻ സഞ്ചി വലിച്ചടയ്ക്കുകയും മുതുകിലിട്ടുകയും ചെയ്തു. ഞാൻ പോകാനായി എഴുന്നേറ്റു.

‘എനിക്ക് ജീവിതത്തിൽ ഒരു കുഴപ്പമുണ്ട്, അക്കിൾ. എനിക്ക് അങ്ങനെയങ്ങ് മുന്നോട്ടു പോകാനാക്കില്ല.’

---

* കഹ്താൻ - അശത്തത്തും നീളമുള്ളതുമായ കുപ്പായം

അധ്യായം 17

‘ഇപ്പോഴും ദേഹ്യത്തിലാണോ? എന്തെങ്കിലും കഴിക്കുകയെങ്കിലും ചെയ്യു,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു. ഞാനും സൗരദ്വും ഉച്ഛവക്ഷണനേരത്ത് ചന്ദ്രൻ ക്ഷാസസ്റ്റിന്റെ ലൂഡും മുറിയിലിരിക്കുകയാണ്. മുന്നു ദിവസമായി അവനെന്നോട് സംസാരിച്ചിട്ടില്ല. തങ്ങളുടെ വീട് നിബൃഥിപ്പമായ ഒരു ശമ്പത്രക്കിയാമുറി പോലെയാണ്. നിബൃഥിപ്പരായ ശമ്പത്രക്കിയ വിദ്ധിയരെ പോലെ തങ്ങൾ പരസ്പരം സംസാരിക്കാതെ ദൈനംദിന ജീവിതം മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോയി. ഞാൻ എല്ലാ തരത്തിലുള്ള പ്രലോഭനങ്ങളും- വിസ്കിയും രസഗുളകളും ‘ഹൈ ഡെഫിനിഷൻ’ അഭ്യർത്ഥില സിനിമകളും- അവനെ പാടിലാക്കാനായി ഉപയോഗിച്ചു. എന്നിട്ടും ഒരു വാക്കുപോലും പറയാൻ അവൻ തയ്യാറായില്ല. അവൻ പൊട്ടിത്തറിക്കുകയോ പ്രാകുകയോ സാധനങ്ങൾ എറിത്തുടയ്ക്കുക പോലുമോ ചെയ്തില്ല. അസ്യസ്ഥനാകുന്നേവാൾ ദുർമ്മാവം കാട്ടുന്നവനാണ് സൗരം.

തങ്ങളിൽനിന്ന് ഏതാനും കണ്ണേരകൾ അപ്പുറമിരുന്ന് മറ്റു രണ്ടിട്ടാപകർ ഉച്ഛവക്ഷണം കഴിക്കുന്നുണ്ട്.

‘ഞാൻ നല്ല ചുട്ട് പറക്കുന്ന ചോലെ ബട്ടുരെ വാങ്ങിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഓരോന്നുമെങ്കിലും കഴിക്കു,’ പൊരിച്ചുടുത്ത മാവിന്റെയും മസാലക്കൂട്ട് നിരത്തെ ചോലെയുടെയും മത്തുപിടിപ്പിക്കുന്ന ഗന്യം സൗരഭിന്റെ മുക്കിനുള്ളിൽ നിരത്തു. എന്നിട്ടും അവൻ ഓരോ സഹജവാസനയെയും പൊരുതി തോൽപ്പിക്കുകയും അപ്പാരതെത അവഗണിക്കുകയും ചെയ്തു. അവൻ കാർബൺിക്കരസത്തെത്തിന്റെ അഞ്ചിത്വം കനമുള്ള

പാപുസ്തകം വായിക്കുന്നതു തുടർന്നു. അത്
കയ്യിലെടുക്കുന്നത് ജിമ്മിൽ പോയി പേശികൾ
പെരുപ്പിക്കുന്നതിനു തുല്യമാണ്. പ്രത്യേകിച്ച്
കാരണമൊന്നുമില്ലാതെ അവൻ ബെൻസിൽ തന്മാത്രയുടെ
ഷയ്ക്കുജ രൂപത്തിൽ തുറിച്ചു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

‘ഞാൻ നമ്മളെ അപകടത്തിലേക്ക് തളളി വിടില്ല. നോക്ക്,
കൊലയാളികളെ കണ്ടുപിടിക്കണമെന്ന് നിന്നക്കുമില്ലോ?’

‘കൊലയാളികൾ സെൽഫിയെടുക്കുന്നോൾ
അലക്കാരമായി യന്ത്രത്തോക്കുകൾ
ഉപയോഗിക്കുന്നവരല്ലോകിൽ,’ സൗരക്ഷ്യ പറഞ്ഞതു.

‘അവസാനം നീ സംസാരിച്ചല്ലോ. നിന്നക്ക് ഇക്കാര്യത്തിൽ
ജിജ്ഞാസയില്ലെന്നു മാത്രം എന്നോട് പറയരുത്.’

‘ഭായ്, ഈത് ജിജ്ഞാസയുടെ കാര്യമല്ല. നീങ്ങളുടെ
ചന്തിയിലേക്ക് വെടിയുണ്ടകൾ തുരുതുരെ പാഞ്ഞതുകയറാൻ
ആഗ്രഹിക്കാത്തതിന്റെ കാര്യമാണ്. നീ ആ ദീക്കരവാദ
സംഘടനയെക്കുറിച്ച് അനേഷ്ഠിക്കാൻ പോകുകയാണോ?
വെറുതേ രസത്തിന് മറ്റുള്ളവരെ കൊല്ലുന്നവരെക്കുറിച്ച്?’

‘എനിക്ക് അവരുടെ സംഘടനയിൽ യാതൊരു
താൽപര്യവുമില്ല. സാരയ്ക്ക് എന്തു സംഭവിച്ചു എന്നറിയാൻ
മാത്രമാണ് ഞാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്.’

‘എന്തിന്?’ അവൻറെ ഉച്ചത്തിലുള്ള ചോദ്യം കേട്ട് രണ്ട്
അധ്യാപകരും ഞങ്ങളെ തിരിത്തു നോക്കി.

‘പതുക്കൈ സംസാരിക്ക്,’ ഞാൻ പറഞ്ഞതു.

‘തുലണ്ട് പോ,’ അവൻ പറഞ്ഞതു. ‘ഞാൻ നിന്നോടു
സംസാരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.’

‘എനിക്കിൽ അവസാനിപ്പിക്കണം, ഗോലു. ഞാനത്
സാരയുമായി ഓരിക്കലും അവസാനിപ്പിച്ചില്ല. ബന്ധം
വേർപ്പിരിഞ്ഞപ്പോൾ പോലും അവൻ വളരെപ്പെട്ടെന്ന്
സന്ദർക്കമെല്ലാം അവസാനിപ്പിക്കുകയാണു ചെയ്തത്.
അവൻ തിരികെ വരാൻ ആഗ്രഹിച്ചപ്പോഴാകട്ട, നിരവധി
ചോദ്യങ്ങൾ അവശേഷിപ്പിച്ച് എന്നെന്നക്കുമായി എന്ന വിട്ടു
പോകുകയും ചെയ്തു. എനിക്കത് ഓരിക്കലും
അവസാനിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.’

‘ക്ഷമിക്കണം, എന്താൻ നീ എപ്പോഴും പരഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ അവസാനിപ്പിക്കൽ?’

‘അതു മറന്നേക്കൽ.’

‘എനിക്കൊരിക്കലും ഒരു കാമുകി ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഇതെല്ലാം കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ടത് എങ്ങനെയാണെന്ന് എനിക്കുറിയില്ല. എനിക്കത് കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ടി വന്നിട്ടുമില്ല.’

‘നീ എന്ന സഹായിക്കുമെന്ന് പരഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. ഹൃദയവും-തലയും, ഓർമ്മയില്ലോ?’

‘ഭായ്, നീ നിന്റെ തല ഉപയോഗിക്കുന്നതാണു നല്ലത്. അല്ലെങ്കിൽ അവരത് വെട്ടികളെയും. നിന്റെ ഡിനിന്റെ നെറ്റിയിട്ട് ഭാരുതെ കാണുന്നതു പോലെയാകില്ല അത്. ഈത് താരിക്- ഈ-ജുമധ്യാൺ.’

‘തഹർരീക് - ഈ - ജിഹാദ്,’ എന്ന് പുഞ്ചിരിച്ചു.

‘അതെന്തായാലും. സേഫിൽ നിന്നു കിട്ടിയ സാമഗ്രികളെല്ലാം റാണയ്ക്ക് കൊടുത്തേക്കൽ.’

‘അയാൾ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുമെന്നതുപോലെ. ലക്ഷ്യമണിനെ ജയിലിൽ നരകിക്കാൻ വിട്ടിട്ട് അയാൾ സന്തോഷത്തോടെ ഇരിക്കും.’

‘അത് ലക്ഷ്യമണിന്റെ ദാർഭാഗ്യം. നമ്മൾ ഇങ്ങനെയാക്കേയാണ് കേസുകൾ തെളിയിക്കുന്നത്. രാജ്യത്തിന്റെ ശാപമാണത്. നമുക്കത്തിൽ യാതൊരു കാര്യവുമില്ല.’

‘എനിക്ക് മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ട്. നമുക്ക് സുരക്ഷിതമായി അൽപ്പ സ്വല്പം അനേകഷിച്ചതിനുശേഷം മാത്രം പോലീസിന്റെ അടുത്തേക്കു പോയാലോ?’

‘എങ്ങനെ?’

‘എന്നത് നിന്നോടു പറയാം. ആദ്യം ഈ ആഹാരം കഴിക്കാമോ?’ എന്ന് പരഞ്ഞു. ‘ഈ ബട്ടുര പുപോലെ മുദ്രുലമാണ്.’

ഈ ആഹാരം നിരച്ച പിണ്ഠതാണ് അവന്റെ നേർക്കൽ തള്ളി നീക്കി. കാണാതെ പോയ കുഞ്ഞിനെ എറ

വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം കണ്ണത്തിയതു പോലെ സൗര്യ് പിഞ്ഞാണത്തെന്നുകണി.

‘താൻ പ്രാതൽ പോലും കഴിച്ചതല്ല,’ സൗര്യ് പറഞ്ഞു.

‘എന്തിന്?’

‘താൻ അസ്യസ്ഥനാണന്ന് നിന്നെ കാണിക്കാൻ,’ സൗര്യ് ഒരു ബട്ടുര ചീനിയെടുക്കാൻ തുടങ്ങി. പത്തിഞ്ച് നീളമുള്ള, വിർത്തു നിൽക്കുന്ന ആ റോട്ടി എത്താനും നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ഒരു ഗുഹാമനുഷ്യനെ പോലെ അവൻ കഷ്ണം കഷ്ണമാക്കി നുറുക്കി.

‘ഒരിക്കലും നമ്മുടെ ദേശ്യം ആഹാരത്താടു കാണിക്കരുത്,’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘നമ്മളെ പോലെയുള്ള ദ്യൂഷൻ മാസ്തിഷ്കമാർ എന്ത് അന്നേഷണമാണ് അല്ലെങ്കിലും നടത്താൻ പോകുന്നത്?’ ആദ്യത്തെ ബട്ടുര തിന്നു തീർക്കുന്നതിന് മുമ്പ് രണ്ടാമത്തേതും കൈകലാക്കി കൊണ്ട് അവൻ ചോദിച്ചു.

‘വലിയ അന്നേഷണമാണും താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. എനിക്ക് സിക്കന്ദരിനോടു സംസാരിക്കണം. എന്തായാലും അവൻ സാരയുടെ ബന്ധുവാണെല്ലാ.’

‘ആ അർഘ്യസഹാദരണോ? ഫോൺിന്റെ പവർബാങ്കുപോലെ എക്കെ 47 കൊണ്ടു നടക്കുന്നവനോ?’

‘നമുക്കവെനോട് ആദ്യം ഫോൺിൽ സംസാരിക്കാം.’

‘നരകം! ഇല്ല ഭായ്. നമ്പർ അറിഞ്ഞാൽ അവർ നിന്ന് പുറകെ വരും.’

‘നമുക്ക് ആ പാക്കിസ്ഥാൻ ഫോൺിൽനിന്നു വിളിക്കാം. “എന്” എന്നാണുതിയ നമ്പർ അവന്റെതാണന്ന് എനിക്കുറപ്പുണ്ട്.’

‘ഭായ്,’ സൗര്യ് പറഞ്ഞു. അവൻ തെല്പിട നിർത്തി.

‘എന്താണ്?’

സൗര്യ് കയ്യുയർത്തി എന്നോട് കാത്തുനിൽക്കാൻ ആംഗ്യംകാട്ടി. അഞ്ചു നിമിഷങ്ങൾക്കുശേഷം അവൻ ഒരു നീംബ എന്പക്കം വിട്ടു. രണ്ട് അധ്യാപകരും അരപ്പോടെ തെങ്ങെളെ നോക്കി.

‘നനായിട്ടുണ്ട്,’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘എന്തായാലും. ഞാൻ പറത്തത് എന്താണെന്നു വെച്ചാൽ, ഭായ്, നിനകൾ അവരെ വിളിക്കാം. പക്ഷേ, എഴുതിവെച്ചാലും, നീ വാളെടുക്കുന്നത് യാതൊരു കാരണവുമില്ലാതെയാണ്.’

ഞങ്ങൾ എൻ്റെ മുൻ്നിലെ കട്ടിലിൽ രോമപുതപ്പ് പുതച്ചിരിക്കുകയാണ്.

“‘എസ്’ അവനാണെന്ന് നിനക്കെങ്ങനെയിരാം?’ സൗര്യ് ചോദിച്ചു.

‘നമുക്കത് കണ്ണുപിടിക്കാം,’ ഞാൻ പറത്തു. ഞാൻ ആ നമ്പർ ഡയൽ ചെയ്തു. ഓരോ മൺിയൈച്ചക്കൊപ്പവും എൻ്റെ ഹൃദയം ഉച്ചത്തിലുചൂത്തിൽ മിടിച്ചു. ആരും ഹോണ്ടുത്തില്ല.

പത്ത് മൺിയൈച്ചകൾക്കുശേഷം ഞാൻ വിളി അവസാനിപ്പിക്കുകയും നിരാശയോടെ തല കുലുക്കുകയും ചെയ്തു.

‘ആരുമെടുത്തില്ലോ?’ സൗര്യ് ചോദിച്ചു.

‘ഇല്ല.’

‘ഇതോടെ സാറാ ഭോൾ കൊലപാതകക്കേസന്നേഷണം അവസാനിച്ചു. ശുഭരാത്രി,’ സൗര്യ് പറത്തു. അവൻ കട്ടിലിൽ നിവർന്നു കിടക്കുകയും രോമപുതപ്പുകൊണ്ട് ദേഹമാസകലം മുടുകയും ചെയ്തു.

‘ഞാൻ ഒരു തവണകൂടി ശ്രമിക്കും,’ ഞാൻ പറത്തു. ഞാൻ ആ നമ്പർ വീണ്ടും ഡയൽ ചെയ്തു. പ്രതികരണമൊന്നുമുണ്ടായില്ല.

‘ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടെങ്കിലും. ആരുമത് എടുക്കില്ല,’ പുതപ്പിനടിയിൽ നിന്ന് തലനീട്ടി അവൻ പറത്തു. ‘ഭായ് വേരെ വിഷയം പറയാം- നീ ടിന്റഡിൽ ഞാൻ പറത്തതു പോലെ ചെയ്തോ? നിനകൾ സൗജന്യമായി മാച്ചുകൾ കിട്ടും’

ഞാൻ അവരെ അവഗണിക്കുകയും ഹോൾ മാറ്റിവെക്കുകയും ചെയ്തു.

‘നിന്റെ മുൻ്നിയിൽ പോയി ഉരങ്ങു, സൗര്യ്,’ ഞാൻ പറത്തു.

‘ഇല്ല, ഭായ്, ശീകരവാദികളെക്കുറിച്ചുള്ള സംസാരത്തിനുശേഷം എനിക്ക് തനിച്ചുറങ്ങാൻ പേടിയാണ്.’

‘ഗോലു, നിന്റെ വലുപ്പം നോക്ക്. തനിച്ചുറങ്ങാൻ നിന്മക്കങ്ങനെ പേടിയാകും?’

സൗര്യ് ഓന്നും മിണ്ടാതെ ഉറക്കം നടിച്ചു കിടന്നു.

ഞാൻ കിടക്കവിളക്ക് അണ്ണയ്ക്കുകയും സൗരഡിന്റെ അടുത്തു കിടക്കുകയും ചെയ്തു. മുകളിൽ നിശ്ചമായി കിടക്കുന്ന പകയുടെ ഇരുണ്ട ബാഹ്യരേഖകളിലേക്ക് ഞാൻ തുറിച്ചുനോക്കി. ഓർമ്മകൾ എന്റെ തലയ്ക്കുള്ളിൽ തളംകെട്ടിനിന്നു. എനിക്ക് സാരയെ നേരായും അറിയാമായിരുന്നില്ലോ? മറ്റാരുടെതോ ആയിരുന്ന ഒരു പെൺകുട്ടിക്കു വേണ്ടിയാണോ ഞാൻ ആധി പിടിച്ചത്? അവളെയാണോ ഞാൻ ആദർശവത്കരിച്ചത്? ഞാനുമായി പിരിഞ്ഞതിനുശേഷമാണോ അവർ മാറിയത്? എന്റെ അച്ചുനമ്മമാരിൽ നിന്നേറ്റ അപമാനം അവളെ മൂലിക്കവാദിയാക്കി മാറ്റിയോ? സാരയെ ഏറെ സ്നേഹിച്ച സിക്കന്ദർ എന്തിനവളെ ഉപദ്രവിക്കണം?

എതാനും നിമിഷങ്ങൾക്കുശേഷം കുറ്റബോധം എന്നിൽ നിരത്തു. സുസ്ഥിരമായ കുടുംബത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള സാരയുടെ അഭിലാഷം ഞാൻ കാണാതെ പോയതിനെക്കുറിച്ചും എന്റെ കുടുംബത്തിന്റെ അംഗീകാരം ലഭിക്കാത്തതിൽ അവർക്ക് മുൻവേറ്റതിനെക്കുറിച്ചും സഹഃസ്ര പരഞ്ഞത് ഞാനോർത്തെടുത്തു. ആശയക്കുഴപ്പത്തിൽ അകപ്പെട്ട ഞാൻ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടാവാനിടയുള്ള എല്ലാത്തിനോടും അളളിപ്പിടിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.

ഫോണിന്റെ ഉച്ചത്തിലുള്ള മണിയൊച്ച എന്റെ ചിന്തകളെ തടസ്സപ്പെടുത്തി.

‘നാശം. ആ പാക്കിസ്ഥാൻ ഫോണാണ് ഒച്ചവെയ്ക്കുന്നത്.’ സൗര്യ് പരഞ്ഞതു. അവൻ പുത്തിനടിയിൽ നിന്ന് ചാടിയെഴുന്നേൽക്കുകയും ഒരു തൊട്ടി പാറകളെ ആരോ തലയിലേക്കരിഞ്ഞതുപോലെ മുൻകൾ ചുറ്റും ഓടുകയും ചെയ്തു.

‘നമ്മൾ ചെയ്യുന്നതെന്നതാണ്, ഭായ്?’ അവൻ ചോദിച്ചു.

‘ശാന്തനാകു. അയാൾ തിരികെ വിളിക്കുകയാണ്.’

‘ഒരു പാക്കിസ്ഥാൻ ഹോണിൽ,’ പാക്കിസ്ഥാൻ ഹോണുകൾ കയ്യിലെടുത്തയുടനെ പൊട്ടിത്തറിച്ച് നമ്മൾ കൊല്ലുമെന്നതു പോലെ സൗര്യ അലറിക്കരേണ്ടു. ഞാൻ വിരൽ ചുണ്ടിനോടു ചേർത്ത് സൗരഡിനോട് മിണ്ടരുതെന്ന് ആംഗ്രേം കാട്ടി.

ഞാൻ ഹോണെടുത്തു.

‘അസ്സുലാമു അലൈക്കും,’ അപ്പുറത്തു നിന്ന് ഓരാൾ പറത്തു.

‘ഹലോ,’ ഞാൻ പറത്തു. ‘എന്നു വെച്ചാൽ അസ്സുലാമു അലൈക്കും. ക്ഷമിക്കണം, വാ അലൈക്കുമുസ്സു ലാം.’

അപ്പുറത്തുള്ള മനുഷ്യൻ നിപൂജിപ്പനാണ്.

‘ഈ സിക്കന്ദരാണോ?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘ആരാൻ, ജനാബ്?’ അയാൾ തിരിച്ചു ചോദിച്ചു.

‘നിങ്ങൾ സാറയുടെ ഹോണിലേക്കാണു വിളിച്ചത്, അല്ലോ?’

‘ആരാൻ സംസാരിക്കുന്നത്? നിങ്ങൾക്ക് എവിടെ നിന്നാണ് ഈ ഹോൺ കിട്ടിയത്?’ അയാൾ ചോദിച്ചു.

‘ഞാൻ സാറയുടെ സുഹൃത്താണ്.’

‘എന്താണ് നിങ്ങളുടെ പേര്?’

‘കേശവ്,’ ഞാൻ പറത്തു.

ഞാൻ പേരു പറത്തപ്പോൾ സൗര്യ ഇരുപുരികങ്ങളും ഉയർത്തി. ഒച്ചവെയ്ക്കാതിരിക്കാൻ ഞാനവന്ന് വായ കൈകൊണ്ട് മുടി.

‘ശ... എന്നികവെനോട് പേരു പറത്തേതു തീരു, അല്ലെങ്കിലവൻ സംസാരിക്കില്ലോ?’ ഞാൻ സൗരഡിനോട് പതിയെ പരയുകയും ഹോണിലേക്ക് തിരിച്ചു പോകുകയും ചെയ്തു.

‘ഞാൻ കേശവാണ്. സാറയുടെ സുഹൃത്ത്. ഈ സിക്കന്ദരാണോ? ശവസംസ്കാര ചടങ്ങിൽവെച്ച് നമ്മൾ കണ്ടിരുന്നു.’

‘ഉവോ?’

അപ്പോൾ അത് സിക്കന്ദരാണ്.

‘നിങ്ങൾ എന്ന ഓർക്കുനിലോ? സാറയുടെ രാജസ്ഥാനിൽ നിന്നുള്ള സുഹൃത്ത്?’

‘അപ *എന്നോട് നിങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞിരുന്നു.’

‘അവർ പറഞ്ഞിരുന്നോ?’ സാറ് എന്നുകുറിച്ച് എന്തു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടാകുമെന്നാലോചിച്ച് താൻ ചോദിച്ചു.

‘ഈ ഫോൺ എങ്ങനെയാണ് നിങ്ങൾക്കു കിട്ടിയത്?’

‘സിക്കന്ദർ ഭായ്, നമുക്കൊന്ന് കണ്ടാലോ?’

സൗര്യ് വീണ്ടും പ്രതിഷ്ഠയിക്കാനായി വായ തുറക്കുകയും താനവന്റെ വായ മുട്ടുകയും ചെയ്തു.

‘എന്തിന്?’ സിക്കന്ദർ ചോദിച്ചു.

‘സാറയുടെ മരണത്തെക്കുറിച്ച് എനിക്ക് ചില ചോദ്യങ്ങളുണ്ട്.’

‘എന്ത് ചോദ്യങ്ങൾ? കൊലയാളി ജയിലിലാണ്.’

‘കാവൽക്കാരൻ അത് ചെയ്തിട്ടില്ല.’

‘എനിക്ക് അതെക്കുറിച്ച് യാതൊന്നുമറിയില്ല.’

‘നമുകൾ ഒരു തവണയെങ്കിലും കാണണം.’

‘ഈല്ല,’ അയാൾ ഫോൺ താഴെവെച്ചു. താൻ സൗര്യിന്റെ വായിൽ നിന്ന് കയ്യുടുത്തു.

സൗര്യ് മിച്ചിച്ച കണ്ണുകളോടെ എന്ന നോക്കി.

‘എന്താണ്?’ താൻ ചോദിച്ചു.

‘നീയൊരു ഭിക്രവാദിയെ കാണാൻ പോകുകയാണോ?’

‘അയാൾ സാറയുടെ കുടുംബത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. കൂടാതെ, തേങ്ങൾ കാണാനോ സംസാരിക്കാനോ പോകുന്നില്ല.’

‘കൊള്ളാം. മുന്നോട്ടു പോകാൻ സാധ്യമല്ലാത്ത ഒരു ഘട്ടത്തിൽ നമ്മൾ എത്തിച്ചേരണമെന്നാണ് താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ കൊലപാതകത്തെ ചൊല്ലിയുള്ള ഈ ഒഴിയാബാധ അവസാനിക്കുമല്ലോ.’

‘എനിട്ട്, പകരം നാമെന്തു ചെയ്യും? ജയിക്കാൻ അസാധ്യമായ ഒരു പരീക്ഷയെ മറികടക്കാൻ ഒരു താൽപര്യവുമില്ലാത്ത കൂട്ടികളെ പറിപ്പിക്കുകയോ?’

അത് നമ്മുടെ ജോലിയാണ്, ഭായ്.’

താൻ ഒപ്പോ ഫോൺ കൈയ്യിലെടുക്കുകയും സിക്കന്ദറിന്റെ നീവർ വീണ്ടും ഡയൽ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. മുന്ന് ശ്രമങ്ങൾക്കുശേഷം അയാൾ ഫോൺടുത്തു.

‘എനിക്ക് നിങ്ങളെ കാണാൻ താൽപര്യമില്ലെന്ന് പറഞ്ഞതല്ലോ. ഈനി എന്ന വിളിക്കരുത്,’ സിക്കന്ദർ പറഞ്ഞു.

‘എന്റെ മുന്നിലുള്ള മറ്റാരു വഴി സാരയുടെ വീട്ടിൽ നിന്ന് കിട്ടിയതെല്ലാം പൊലീസിന് കൈമാറുകയാണ്,’ താൻ പറഞ്ഞു.

സിക്കന്ദർ നിബൃഥിപ്പനായി. എന്റെ അടിയന്തരശരദ്യ ആകർഷിക്കാൻ സൗര്യം വായുവിൽ കൈവിശിക്കാണിച്ചു. താൻ ഫോൺ നിബൃഥിപ്പമാക്കി.

‘എന്താണ്?’ താൻ സൗരഭിനോട് ചോദിച്ചു.

‘നീ ആരെയാണ് ഭിക്ഷണിപ്പേടുത്തുന്നത്? ഒരു ഭിക്രവാദിയെയോ?’ പരിഭ്രമത്തോടെ സൗര്യം ചോദിച്ചു.

‘ശാന്തനാകു്,’ താൻ പറഞ്ഞു. താൻ ഫോൺ സംഭാഷണത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുപോയി.

‘നിങ്ങൾ അവിടെയുണ്ടാ, സിക്കന്ദർ?’

‘ഉം്മു്,’ അയാൾ പറഞ്ഞു.

‘സിക്കന്ദർ, പൊലീസിന്റെ അടുത്തെക്കു പോകാനോ നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെടാനോ എനിക്ക് യാതൊരു താൽപര്യവുമില്ല. സാരയെ കൊന്നത് ആരാണെന്നു കണ്ടത്താൻ മാത്രമാണ്, അവളോട് അടുപ്പമുള്ള എല്ലാവരോടും താൻ സംസാരിക്കുന്നത്.’

‘താൻ എന്റെ ആപയെ കൊല്ലുമെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതുന്നുണ്ടാ? എനിക്ക് എറെ പ്രിയപ്പെട്ട ഓരാളെ?’

‘താൻ അങ്ങനെ ഒരിക്കലും പറഞ്ഞില്ല. എനിക്ക് നിങ്ങളെ കാണണമെന്നെന്നുള്ളു. തങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ അച്ചുനെന്നും കണ്ടു്’

‘തങ്ങൾ? നിങ്ങളുടെ കുടെ വേരെ ആരെല്ലാമാണുള്ളത്?’

‘എന്റെ ഏറ്റവും അടുത്ത സുഹൃത്ത് മാത്രം, സൗര്യ്.’

“ദയവ് ചെയ്ത് എന്റെ പേരു പറയരുത്” സൗര്യം ഉച്ചത്തിലും വ്യക്തമായും വിളിച്ചു പറഞ്ഞത്തിനാൽ എനിക്ക് അവന്റെ വായ വീണ്ടും പോതേണ്ടി വന്നു.

ഒരു വീഡിയോ ഗൈറ്റിമിന് പറ്റിയ പത്രാത്തലമാണ് പഹർഗണ്.
 പരിക്കേൽക്കാതെ തെരുവുകളിലൂടെ കടന്ന് പോകുന്നതു
 തന്നെ ഒരു വെല്ലുവിളിയാണ്. നേരിയ ഇടവഴികളിലൂടെ
 മുന്നോട്ടു നടക്കുന്നതിനിടയിൽ എന്നും സൗരദ്വു
 ഓട്ടോറിക്ഷകളിൽനിന്നും സൈക്കിൾ റിക്ഷകളിൽനിന്നും
 പശുകളിൽനിന്നും കഴുതകളിൽനിന്നും
 മോട്ടാർബൈക്കുകളിൽനിന്നും
 വഴിയോരക്കച്ചവടക്കാരിൽനിന്നും ആയിരക്കണക്കിന്
 കാൽനട യാത്ര കാരിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞതു മാറി. അവസാനം
 തൈങ്ങൾ ഉദ്രോഗിച്ച സ്ഥലത്തെത്തി- കദം ശരീഹ്
 ആരാധനാലയത്തിനും ശ്രീവക്ഷത്തിനുമിടയിൽ സ്ഥിതി
 ചെയ്യുന്ന നേംചന്ന പക്കോധകടയിൽ.
 ഉദ്രോഗിക്കാതെയാണെങ്കിലും അങ്ങേയറ്റം മതേതരമായ
 ഒരിടമായിരുന്നു അത്!

ഇളംചാരനിനമുള്ള പത്താൻ സ്വീക്ഷ്യ ധരിച്ച സിക്കേൽ
 തൈങ്ങളെക്കാൾ മുന്നേ അവിടെയെത്തിച്ചേർന്നിരുന്നു.
 തുടുത്ത ശ്രീശുമുഖം മറയ്ക്കാനോ കുടുതൽ പക്കു
 തോന്നാനോ അയാൾ മുവത്ത് കുറ്റിത്താടി വളർത്തിയിരുന്നു.
 കടയിലെ ഓരോരുത്തരെയും അയാൾ സൃഷ്ടമമായി
 നിരീക്ഷിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു; അയാളുടെ കാലുകളാകട്ടേ
 മുകളിലേക്കും താഴേക്കും തുള്ളികളിച്ചു.

അയാൾ തൈങ്ങളെ ഇനിയും ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടില്ല.

‘ഭായ്, നമുക്ക് പോകാം,’ സൗരക്ഷ പറഞ്ഞതു. ‘അയാളുടെ
 കുർത്തയ്ക്കുള്ളിൽ തോക്കു കണ്ണേക്കാം. അയാൾ നമ്മളെ
 കൊന്നേക്കാം.’

‘അയാളെന്തിന്തു ചെയ്യണം?’

‘അയാൾക്ക് ഇഷ്ടമുള്ള എന്തിനും. അയാളുടെ
 പക്കോധകൾക്ക് നമ്മൾ ആവശ്യമുള്ള ചട്ടി
 അവശ്രേഷ്ഠിപ്പിച്ചില്ല എന്നു പറഞ്ഞു! എന്തു കാരണത്തിനും
 അയാൾക്ക് നമ്മളെ കൊല്ലാം.’

‘ചട്ടി?’

‘നമ്മൾ പക്കോധ കഴിക്കുന്നുണ്ട്, ഇല്ലോ? ഈ സ്ഥലം
 പക്കോധയ്ക്ക് പ്രശ്നസ്തമാണ്.’

‘ഞാൻ അക്കദേതക്കു പോകുകയാണ്,’ തലയാട്ടിക്കാണ്ട് ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘ഞാൻ ഇതാ ഇവിടെയുണ്ട്. നിങ്ങൾക്ക് എന്നോടു സംസാരിക്കാനുള്ളതെന്നാണ്?’ ഞാൻ നടന്നടുത്തയുടനെ സിക്കൈൽ ചോദിച്ചു.

‘സംസാരിച്ചു തുടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പ് നമുക്കല്ലും ആഹാരം കൊണ്ടുവരാൻ പറഞ്ഞതാലോ?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

ആഹാരം സൗരഭിനെ കർമ്മനിരതനാക്കുകയും അവൻ്റെ പേടി കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്യും. തങ്ങൾ അരക്കിലോ പലതരത്തിലുള്ള പക്കാധകളും മുന്നു കഴു മധുരമുള്ള മസാലച്ചായയും കൊണ്ടുവരാൻ പറഞ്ഞു.

വെയ്ക്കുർ തങ്ങളാവശ്രൂപ്പുട് ആഹാരം മിനിറുകൾക്കുള്ളിൽ കൊണ്ടു വന്നു: ഗോബി, ആലു, ഉള്ളി, മുളക്, പാലകൾ പക്കാധകൾ അതിലുണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാം എരിവുള്ളതും രണ്ടു തവണ പൊരിച്ചടുത്തതും. പച്ചകരികൾ തിനാൻ പക്കാധകളേക്കാൾ സ്വാദിഷ്ഠംവും അനാരോഗ്യകരവുമായ മറ്റാരു വഴിയില്ല.

സിക്കൈൽ ആഹാരം തൊട്ടില്ല. സൗരഭ് എല്ലാതരം പക്കാധയും ഓരോന്നു വീതമെടുത്തു.

‘നിങ്ങൾ കഴിക്കുന്നില്ലോ?’ സൗരഭ് സിക്കൈൻനോടു ചോദിച്ചു. ‘അല്ലോ രൂചിച്ചു നോക്കു.’

സൗരഭിന് ആരോടെക്കിലും പേടി തോന്തിയാൽ അവൻ അയാളോട് ട്രിച്ചേർന്നു നിൽക്കാൻ ശ്രമിക്കും.

‘തങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ സഹായം വേണം. തങ്ങൾ സാധ്യുടെ കേസ് തെളിയിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘ഇവന്നാണു ശ്രമിക്കുന്നത്. ഞാൻ വെറുതെ കൂടു നടക്കുന്നതെയുള്ളൂ,’ പച്ചമുളകു പക്കാധ കടിച്ചുകൊണ്ട് സൗരഭ് പറഞ്ഞു.

‘എനിക്കെങ്ങെനെ നിങ്ങളെ സഹായിക്കാനാകും?’ സിക്കൈൽ ചോദിച്ചു.

‘നിങ്ങൾ അവളോട് നല്ല അടക്കപ്പെട്ടിലായിരുന്നില്ലോ?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘അപ എനിക്ക് രണ്ടാമതെത്ത അമ്മയെ
പോലെയായിരുന്നു.’

‘തഹർിക്-ഇ-ജിഹാദിലെ അരക്കിലുമാണോ അവളെ
കൊന്നത്?’

സംഘടനയുടെ പേരു കേട്ടയുടെനും സിക്കന്ദർ
ചാടിയെഴുന്നേറ്റു. സൗരക്ക് അവന്റെ മുവം എൻ്റെ ചുമലിനു
പുറകിലൊളിപ്പിച്ചു.

‘എനിക്ക് പോകണം,’ അയാൾ പറഞ്ഞു.

‘എന്തുകൊണ്ട്?’ താൻ ചോദിച്ചു. ‘നമ്മളിപ്പോൾ
കണ്ടതല്ലെയുള്ളു. ദയവായി ഇരിക്കു. അഞ്ചു മിനിറ്റു മാത്രം.’

ഒന്നും ബോധ്യപ്പെടാത്തതുപോലെ തങ്ങളെ
നോക്കിയെക്കിലും സിക്കന്ദർ ഇരുന്നു. താൻ ഒരു കപ്പു ചായ
അയാളുടെ നേരെ നീക്കി വെച്ചു. അയാൾ കാർക്കശ്രേത്രതാട
തല നിഷേധ്യഭാവത്തിൽ കുലുക്കി.

‘തഹർികിനെ കുറിച്ച് നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞതാരാണ്?’
സിക്കന്ദർ ചോദിച്ചു. ‘അപയെ ഒഴിച്ചു നിർത്തിയാൽ ധാതൊരു
താല്പര്യവും ഇക്കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾക്കില്ലെന്ന് താൻ
വിചാരിച്ചത്.’

‘എനിക്കില്ല. സാരയോട് നിങ്ങൾ അവസാനമായി
സംസാരിച്ചതെന്നാണ്?’

‘മരിക്കുന്നതിന് മുന്നു ദിവസം മുമ്പ്. അപ എന്ന വിളിച്ചു.’

‘എന്താണ് നിങ്ങൾ രണ്ടു പേരും സംസാരിച്ചത്?’

‘അതിൽ നിങ്ങൾ തലയിടേണ്ടതില്ല. സഹോദരന്റെയും
സഹോദരിയുടെയും സംസാരം.’

‘നിങ്ങൾ അർദ്ധസഹോദരന്റെയും?’ വായിൽ ചുട്ടുള്ള
ഗോബി പക്കാധ തിരുക്കിക്കൊണ്ട് സൗരക്ക് ചോദിച്ചു.
സിക്കന്ദർ അവരെ തുറിച്ചു നോക്കി.

‘അർദ്ധസഹോദരങ്ങൾക്കിടയിലും ശരിക്കുമുള്ള
അടുപ്പമുണ്ടാകാം,’ സിക്കന്ദർ പറഞ്ഞു.

‘തീർച്ചയായും,’ സൗരക്ക് തന്തായ പ്രീണനമട്ടിൽ പറഞ്ഞു.
‘എന്തെങ്കിലും കഴിക്കു, സിക്കന്ദർ ഭായ്. മുളകുപക്കാധ
വളരെ നല്ലതാണ്.’

സിക്കന്ദർ അവരെ അവഗണിച്ച് എന്ന് നേർക്കു തിരിഞ്ഞു.

‘എന്ന കണ്ടിട്ട് ഒരു പാടായെന്ന് ആപ പറഞ്ഞു. പിന്നു... താൻ ശരിക്കുള്ള ജോലിക്ക് പോകണമെന്നും.’

‘അരല്ലുകിൽ നിങ്ങൾ എന്തു ജോലിയാണു ചെയ്യുന്നത്?’ താൻ ചോദിച്ചു. ‘നിങ്ങൾക്ക് പറയാൻ ബുദ്ധിമുട്ടില്ലുകിൽ.’

‘അരല്ലുരച്ചില്ലോ ജോലികൾ. ചിലപ്പോൾ ഡൽഹിയിൽ, ചിലപ്പോൾ ശ്രീനഗരിൽ.’

‘എന്താക്കയാണ് അരല്ലുരച്ചില്ലോ ജോലികൾ?’

‘ടക്കുകളിൽ സാധനങ്ങൾ കയറ്റൽ. രാജ്യത്തിലെങ്ങാളുമിങ്ങാളും ചരക്കത്തിക്കാൻ കർമ്മിരി വ്യാപാരികളെ സഹായിക്കൽ. അങ്ങനെയുള്ള ജോലികൾ.’

‘അസുസ്ഥനാകരുത്, നിങ്ങൾക്ക് തഹരീക്-ഇ-ജിഹാദുമായി ബന്ധമുണ്ടാ? ’ താൻ ചോദിച്ചു.

‘എനിക്കെതിന് മറുപടി പറയാൻ ആഗ്രഹമില്ല. നിങ്ങൾ എന്തിന്തരിയണം?’

‘സാരയ്ക്ക് തഹരീകുമായി ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നോ എന്നനികർണ്ണിയണം. അതെങ്കിലും എന്നോടു പറയു, സിക്കന്ദർ.’

‘ഇല്ല.’

‘അപ്പോൾ...’ താൻ പറയാൻ തുടങ്ങിയപ്പോഴേക്കും സിക്കന്ദർ എഴുന്നേറ്റു.

‘എന്താണ്?’ താൻ ചോദിച്ചു. ‘നിങ്ങളെന്തിനാണ് നിൽക്കുന്നത്?’

അയാൾ മറുപടി പറയാതെ കൈത്തോക്ക് പുറത്തെടുത്തു.

സൗര്യ് വാ തുറന്നു. തെങ്ങങ്ങോട് സിക്കന്ദർ ആവശ്യപ്പെട്ടില്ലുകിൽ പോലും സൗര്യ് അറിയാതെ കൈകൾ മുകളിലേക്ക് ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചു. ആവശ്യത്തിലധികം സിനിമകൾ കണ്ടിന്നേ ഫലം! അവന്ന് ഒരു കയ്യിൽ ഉള്ളിപ്പേക്കാധയുണ്ടായിരുന്നു.

‘സിക്കന്ദർ ഭായ്, നമ്മൾ സംസാരിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്. എന്താവശ്യത്തിനാണ്...’ ശവ്വും കഴിയാവുന്നതു

ശാന്തമാക്കി ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘വായടക്ക്, ഹരാമി. മതിയാക്ക്. ആപയും നിങ്ങളും തമിലുള്ള ബന്ധം അവസാനിച്ചിട്ട് ഏറെയായെന്ന് എനിക്കെന്നാം. നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ നടത്തുന്ന കൂറാണേപ്പെഷണം പിന്നൈയെന്തിനാണ്?’

അയാൾ തോക്ക് എന്റെ മുവത്തേക്ക് ചുണ്ടി. ഹൃദയാലാതമുണ്ടാകുമെന്ന് എനിക്ക് തോനിപ്പോയി. ഞാൻ എന്റെ കൈപ്പടങ്ങൾ അനുനയിപ്പിക്കുന്ന ഭാവത്തിൽ പരത്തിവെച്ചു.

‘നിങ്ങളെ അസ്യസ്ഥനാക്കിയതിൽ വേദിക്കുന്നു. ഞാൻ സംസാരിക്കാൻ മാത്രമാണ് ആഗ്രഹിച്ചത്.’

‘ഞാൻ പോകുന്നു. എന്ന പിന്തുടരുത്, മനസ്സിലായോ?’

സിക്കന്ദർ പുരത്തേക്കു പോകുന്നതു നോക്കി വെയ്ക്കുന്നതു ആഹാരം കഴിക്കാൻ വന്നവരും കടയുടമയും തരിച്ചു നിന്നു. അയാൾ പുരത്തെ നിരത്തിലെത്തുകയും തോക്ക് കുർത്തയുടെ കീഴയിലേക്ക് തിരിച്ചിട്ടുകയും ചെയ്തു. നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ അയാൾ പഹർഗജിലെ ആൾക്കുട്ടത്തിനിടയിൽ മാത്രതുപോയി.

‘അയാൾ പോയി,’ ഞാൻ സൗരഭിനോടു പരഞ്ഞു. ‘ഈ നിനക്ക് കൈകൾ താഴെയിടാം.’

‘ഹും...’ കൈകളുയർത്തിപ്പിടിച്ചു കൊണ്ടു തന്ന അവൻ പരഞ്ഞു.

‘ആദ്യം വായിലുള്ളത് തിന്നുതീർക്ക്.’

സൗരഭ് അതു വിശ്വാദിത്തിർത്ത് സംസാരിച്ചു.

‘എന്താരു നാശം!’ സൗരഭ് അലവി. ‘എനിക്ക് അച്ചുനമ്മമാരുണ്ട്. നാശം, നാശം, കേശവ്. ഞാൻ നിന്റെ കുടുംബം ഇനിയെരിക്കലും വരില്ല. നമ്മൾ ട്രഷ്ടേഞ്ചുകുന്നവരാണ്, ജെയിംസ് ബോണ്ടിന്റെ അനന്തരവന്മാരല്ലോ.’

‘നമുക്ക് കുഴപ്പമൊന്നുമില്ലല്ലോ. ഓടിപ്പോയവനാണ് ഭീരു.’

‘അയാൾ പോയിത്തുലയച്ചു. നമുക്ക് പക്കാധ കഴിക്കാമെന്നല്ലോ നീ പരഞ്ഞത്? അയാളിപ്പോൾ നമ്മളെ പക്കാധയാക്കിയേണെ.’

ഞാൻ കടയുടമയോട് ബില്ലു കൊണ്ടു വരാൻ ആംഗ്രോ
കാട്ടി.

‘കുഴപ്പമില്ല, സാഹിബ്. അതു സഖ്യമായി കരുതു,’
കടയുടമ പറഞ്ഞു. തെങ്ങശർ പോകുന്നതു വരെ അയാൾ
ശ്രാസ്മടക്കിപ്പിടിച്ചു.

---

* ആപ - ചേളി

അധ്യായം 18

‘പക്കോട്ട പരാജയം’ കഴിഞ്ഞ് ഒരാഴ്ചക്കുശേഷം തങ്ങൾ സ്വീകരണമുറിയിലിരുന്ന് ടിവിയിൽ ഒരു റിയാലിറ്റി ഷോ കാണുകയായിരുന്നു. പരിപാടിയിൽ കൊച്ചു പെൺകുട്ടികൾ മുഖത്ത് ചായം പുരട്ടി മാറകനുത്തം കളിച്ചു. സൗരഭിന്നർ കണ്ണുകൾ ആ സിസണിലെ ഫിനാലെയിൽ ഒട്ടിച്ചേരുന്നു നിന്നു. പരിപാടി കാണുന്നതിനിടയിൽ താൻ ഹോണിലും വ്യാപ്തതനായിരുന്നു.

‘നിന്ന് ഹോൺ താ,’ സൗരഭ് പറഞ്ഞു. താനവനെ അവഗണിച്ചു.

‘നിയെന്തിനാണ് ഈതു കാണുന്നത്? ഈത്തരം പരിപാടികൾ അസ്വസ്ഥതയുണ്ടാക്കും,’ ഹോണിൽ തന്ന കണ്ണുപ്പിച്ച് താൻ പറഞ്ഞു.

‘എന്താണ് അസ്വസ്ഥതയുണ്ടാക്കുന്നതെന്ന് താൻ പറഞ്ഞു തരാം,’ എന്ന് ഹോൺ തട്ടിപ്പിച്ച് സൗരഭ് പറഞ്ഞു.

‘എന്തു നരകമാണിത്, ഗോലു?’

‘നി ഹോണിൽ എന്തു ചെയ്യുകയായിരുന്നു?’

‘ഓന്നുമില്ല. എന്ന് ലിക്കഡ്യംഗൾ പ്രോഫെഷൻ പുതുക്കിയിട്ടുണ്ടാ എന്നു നോക്കി.’

‘പുതുക്കാൻ നമുക്ക് യാതൊന്നുമില്ല. നമുക്കില്ലോ അതേ വിലക്കണമായ പ്രോഫെഷൻ തന്നെയാണുള്ളത്.’

‘ഒരു പുതിയ ഹോട്ടോ ചേർക്കാമെന്നു കരുതി.’

‘കുന്തം! ഹോണിൽ ട്രിറ്റർ തുറന്നു വെച്ചിരിക്കുന്നതെന്തിനാണ്?’

മുന്നി ബെദ്ദനാം ഹൃദയി എന പാട്ടിനോടൊത്ത് ഒരു കൊച്ചു പെൺകുട്ടി വട്ടം കരഞ്ഞാൻ തുടങ്ങി. ഇടിവെട്ടു പോലുള്ള

കയ്ക്കിയോടെ വിധികർത്താക്കളും കാൺകളും അവളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

‘ഈ അസംബന്ധം നിയമവിധേയമാകുന്നതെങ്ങനെ?’ സൗരഭിന്റെ ചോദ്യം അവഗണിച്ചു കൊണ്ട് താൻ ചോദിച്ചു.

‘മറുപടി പറയു, ഭായ്.’

‘താൻ,’ താൻ പറഞ്ഞു. ‘വിവരം പുതുക്കുകയാണ്. സമകാലിക സംഭവങ്ങൾ.’

‘എനിക്കെതു കാണാം. നീ ട്രിറ്റിൽ തഹർിക് -ഈ-ജിഹാദ് തിരഞ്ഞു.’

‘ഉഭ്രോ?’

സൗരഭ് ടിവി നിർത്തി. അവൻ എന്ന അഭിമുഖീകരിക്കാനായി കാപ്പിമേശയിൽ വന്നിരുന്നു. താങ്ങാനാകുന്നതിൽ കൂടുതൽ ഭാരം പേരി അതു തെരഞ്ഞി.

‘ഭായ്, താൻ വളരെ ഗൗരവത്തിലാണ്,’ എന്ന മോഹനിദ്രയിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു പോലെ അവൻ എൻ്റെ കണ്ണുകളിലേക്ക് തുറിച്ചുനോക്കി.

താൻ താഴേക്കു നോക്കി.

‘നീ ആ ഭ്രാന്തൻ്റെ തോക്കു കണ്ടല്ലോ. നീ ആ കേസ് ഇനിയോരിക്കലും താടില്ല.’

‘താൻ മോണിൽ വെറുതെ കരഞ്ഞുകയായിരുന്നു.’

‘ഭീകരസംഘടനകളുണ്ടായിരുന്നത് വിവരങ്ങൾ തിരയുന്നത് വെറുതെ കരഞ്ഞിടക്കലോണോ?’

‘എനിക്ക് വെറുതെ ജീജ്ഞാനാസ തോന്തി. നോക്ക്, നമുക്ക് മുന്നേ ഇതറിയാം. സിക്കന്ദർ തഹർികിന്റെ ഭാഗമാണ്. സാരയെയും തഹർികിനെയും കുറിച്ച് താൻ ചോദിച്ചപ്പോൾ അയാൾ ഓടിപ്പോയി.’

സൗരഭ് ചുണ്ടിൽ ഒരു വിരൽ ചേർത്തു.

‘ഭൂ... ഭായ്. താൻ പറയുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കാനാണു പറഞ്ഞത്. നീ ഭ്രാന്തനായി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.’

‘എന്ത്?’ താൻ ചോദിച്ചു.

‘എന്തോ അസംബന്ധം സംഭവിച്ചു. ഭീകരവാദികൾ സാരയെ കൊന്നു. കമ തീർന്നു. അതിനെക്കുറിച്ച് നീ ഇനിയോരിക്കലും ചിന്തിക്കില്ല. ഒരിക്കലും! കൂടുതൽ

സിദ്ധാന്തങ്ങളാണും തന്നെ വേണ്ട. കൂടുതൽ വിശകലനവും. അതു നിന്നേ തലയിൽ നിന്ന് തുടച്ചു മാറ്റ.'

'എങ്ങനെ?' താൻ ചോദിച്ചു.'വേരാനിനെക്കുറിച്ചും എനിക്ക് ചിന്തിക്കാനാകുന്നില്ല. വേരാനിനും ജീവിതത്തിൽ അർത്ഥമുള്ളതായി തോന്നുന്നില്ല. വേരാനിനും പുല്ലു വില പോലും തോന്നുന്നില്ല.'

'ങ്ങു പുതിയ ജോലി കിട്ടുന്നതോ?' താൻ നിഷ്യഭാവത്തിൽ തലയാട്ടി.

'എനിക്ക് പുതിയ ജോലി കിട്ടണമെന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അതിനെക്കുറിച്ച് താനിപ്പോൾ ഒരു ചുക്കും ചിന്തിക്കുന്നില്ല.'

'ങ്ങു പുതിയ പെൺകുട്ടിയെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതോ?'

'താൻ ആ മാനസികാവസ്ഥയിലല്ല. ഒരു പെൺകുട്ടി തന്നെ എനിക്ക് ആവശ്യത്തിന് നോവു നൽകി.'

'ടിന്റിയർ, ഭായ്, വേദനയില്ലാത്ത സ്നേഹമാണത്. എനിക്ക് ടിന്റിയറിൽ രണ്ടു മാച്ചുകൾ കിട്ടി.'

'ഉഖ്വാ? എന്നിട്ടുന്നു സംഭവിച്ചു?'

'യാതൊന്നും സംഭവിച്ചില്ല. ചാറു ചെയ്തതോടെ അവർ എന്ന അണ്ണമാച്ചു ചെയ്തു.'

'എന്ത്? എന്തുകൊണ്ട്?'

'സത്യസന്ധയതയെ അവർ വിലമതിക്കുന്നുണ്ടന് പറഞ്ഞു. ശരിയെന്ന് താനും. താനെന്നതാണു തേടുന്നതെന്ന് അവർ ചോദിച്ചു. താന്ത് പരയുകയും ചെയ്തു.'

'അവരേരാക്ക് നീ എന്താണു പറഞ്ഞത്?'

'ലൈംഗികബന്ധമെന്ന് താൻ പറഞ്ഞു. അല്ലെങ്കിൽ ശാരീരികമായി എന്തെങ്കിലും. കൈ കൊണ്ടുള്ള പണി പോലും മതിയാകും.' ഭാവഭേദമില്ലാത്ത മുവരേതോടെ സൗരക്ഷ്യം പറഞ്ഞു.

'എന്ത്?' താൻ ചോദിച്ചു. 'നീ എന്തു പറഞ്ഞതെന്ന്?'

'താൻ നിന്നോടു പറഞ്ഞാലോ. താൻ സത്യസന്ധയ കാണിച്ചതാണ്.' താൻ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

'എന്നിട്ട്?' താൻ ചോദിച്ചു.

'അവരേരെന്ന ഒഴിവാക്കി. കൊടിച്ചിപ്പട്ടികൾ. സത്യസന്ധയ, എന്നു ചന്തിയാണത്.'

‘ഇവിടെ വരു എന്ത് “ശാരീരികമായി എത്തെങ്കിലും” ഓമനേ,’ അവനെ കരടിപ്പിടുത്തം പിടിക്കാൻ നോക്കിയിട്ട് താൻ പറഞ്ഞു.

‘എന്ന വിടു. എന്നിട്ട് താൻ പറയുന്നത് കാര്യമായെടുക്കു.’

‘താൻ കാര്യമായെടുത്തു,’ പൊട്ടിച്ചിരി തുടർന്നുകൊണ്ട് താൻ പറഞ്ഞു. ‘കാര്യമായി ചോദിക്കുകയാണ്, “കൈ കൊണ്ടുള്ള പണി പോലും കുഴപ്പമില്ല,” എന്നു നീ ശരിക്കും പറയേതാ?’

‘താൻ താമസം മാറ്റുകയാണ്. താനാണോ കേസാണോ വേണ്ടതെന്ന് നീ തീരുമാനിക്കും,’ സൗരദ് പറഞ്ഞു.

‘എന്ത്?’ താൻ ചോദിച്ചു. എന്തും മുഖത്തുനിന്ന് ചിരി ആവിയായിപ്പോയി.

താങ്ങൾ രണ്ടുപേരും അപ്പുന്നേരതെക്ക് ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല.

സൗരദ് മേശകടുത്തു നിന്ന് എഴുന്നേറ്റു. ‘എന്നിക്ക് ആവശ്യമായ മറുപടി കിട്ടി. താൻ ഈ വാരാന്ത്യത്തിൽ താമസം മാറ്റും,’ അവൻ പറഞ്ഞു.

‘നീ എന്ത് വൈകാരികനാടകമാണ് കളിക്കുന്നത്?’ താൻ ചോദിച്ചു. ഇരിക്കാൻ താനവന്നു കൈ പിടിച്ചു വലിച്ചു.

‘എന്താണ്?’ അവൻ എന്തും നേർക്കു തിരിത്തു.

‘തുലംതുപോകട്ട. എന്നിക്കേരെ കാര്യങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ടു കഴിത്തു. ഇനി നിന്നെങ്കുടി നഷ്ടപ്പെടുത്താനാകില്ല.’

‘അരായും, ഭായ്? നീയെന്നിക്കുവേണ്ടി അതു ചെയ്യുമോ?’

‘നിന്നെങ്കുടിച്ചുള്ള നല്ല കാര്യങ്ങൾ ഇപ്പോൾ നിർബന്ധിച്ചു പരയിപ്പിക്കരുത്! ടിവി വെയ്ക്ക്. മുന്നി ബംഗാം പെൻകുട്ടി വിജയിച്ചോ എന്നറിയാൻ എന്നിക്കാഗ്രഹമുണ്ട്.’

‘കുടുതൽ കുട്ടികളെ ചേർത്തുനാതിൽ നമുക്ക് പരാജയം സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ സമ്മതിച്ചു തരാനാകില്ല,’ ചന്ദ്രൻ പറഞ്ഞു.

പാൻ മസാലയുടെ, വിലാ കുറഞ്ഞ കൊള്ളേണിന്റെ മണവും പൊതുവെയുള്ള അപ്രിയവും ആ മുൻഡിൽ നിരഞ്ഞു നിന്നു. കോർപ്പറേറ്റുകളിലെ ആഴ്ച തോറുമുള്ള മാനേജ്മെന്റ് യോഗങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ച് ദി ഇക്കണ്ണാമിക് ടെംസിൽ വന്ന ലേവനം ചന്ദൻ വായിച്ചിരുന്നു. ചന്ദൻ ക്ഷാസസ്സ് ഒരു സേച്ചാധിപത്യസ്ഥാപനമാണ്, കോർപ്പറേറ്റലു എന്ന വസ്തുത അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് ചന്ദൻ ആ ആശയത്തെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. തെങ്ങൾക്കിള്ളോൾ ശനിയാഴ്ച രാവിലെ എടുമണിക്ക് ക്ഷാസുകൾ തുടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പുള്ള രണ്ടു മണിക്കൂർ ചന്ദന്റെ മുന്നിൽ റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യണം. അത്തരം യോഗങ്ങൾക്ക് ചന്ദൻ ഒപ്പചാരികമായി സ്വീകൃതകൾ ധരിച്ചു. ദക്ഷിണേന്ത്യൻ സിനിമകളിലെ വിലുന്ന് മകളുടെ വിവാഹത്തിന് ചമത്താരുങ്ങിയ അയാളുടെ സഹായിപ്പോലെയാണ് അപ്പോൾ ചന്ദൻ!

അതിരാവിലെയുള്ള അത്തരം യോഗങ്ങൾ അദ്ദൂപകരും ശ്രിപായിമാരും- സൈക്സി ഷീല പോലും- വെറുത്തു.

‘വളരെ നല്ല തീരുമാനം, സാർ,’ രസതന്ത്രം പരിപ്പിക്കുന്ന ബീജ്ഞ ചൗണ്ടെ ആദ്യത്തെ യോഗത്തിൽ പറത്തു.

‘നമ്മളിപ്പോൾ നേരായും പ്രൊഫഷണലായി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു,’ മോഹൻ എന്ന ഭൂതികശാസ്ത്ര അദ്ദൂപകൻ പറത്തു. അദ്ദേഹം ‘ഉത്തേതാലകം’ എന്നാണിയപ്പെടുന്നത്. ഉത്തേതാലകങ്ങളും ഒരൊറ്റ വിഷയം പരിപ്പിക്കുന്നതിൽ ഡൽഹിയോട്ടാകെ പ്രശ്നപ്പതനാണ് അയാൾ.

ചന്ദൻ അരോറയോട് പറ്റിക്കൂടി സുവിപ്പിക്കലെന്നത് ഒരു കലാരൂപമാണ്. സൈക്സി ഷീലയ്ക്ക് അക്ഷരാർത്ഥത്തിലും മറ്റുള്ള അദ്ദൂപകർക്ക് ആലക്കാരികമായും അതു ചെയ്യേണ്ടി വരും. അവരെല്ലാം അക്കാരുത്തിൽ തെങ്ങളേക്കാൾ മിടുകരാണ്. എന്നാൽ ഈന്ന് ചന്ദന്റെ മാനസികഭാവം മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിൽ എല്ലാ വ്യാജസ്തുതികളും പരാജയപ്പെട്ടു.

‘കുട്ടികളുടെ എല്ലാം നോക്കു! മുന്നു മാസത്തിനുള്ളിൽ അത് 402-ൽ നിന്ന് 376 ആയി ചുരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു,’ അയാൾ

പറഞ്ഞു. സംസാരത്തിനിടയിൽ അയാളുടെ വായിൽനിന്ന് പാൻ മസാലയുടെ ഒരു തുള്ളി പുറത്തു കടക്കുകയും എൻ്റെ കൈത്തണ്ടയിൽ പതിക്കുകയും ചെയ്തു. സൗര്യ അതു കാണുകയും മുവത്ത് അപ്പു പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. സഹതാപം കാണിക്കാനായി അവൻ എന്നിക്കൊരു ടിഷ്യൂ നീട്ടി.

‘ശ്രീമാൻ സൗര്യ മഹേശ്വരി,’ ചന്ദ്രൻ അരോറ പറഞ്ഞു.

‘സാർ,’ നിവർന്നിരുന്നുകൊണ്ട് സൗര്യ മറുപടി പറഞ്ഞു.

‘ഇവിടെ ശ്രദ്ധിക്കു,’ ചന്ദ്രൻ പറഞ്ഞു.

‘താൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ട്, സാർ.’

നിങ്ങളെന്താണ് പർപ്പിക്കുന്നത്?’

‘സാർ?’

‘എതു വിഷയം?’

‘രസത്തിനും താങ്കളെന്ന ജോലിക്കു വെച്ചിരിക്കുന്നത് അതിനാണാല്ലോ.’

‘എല്ലാ വാതക നിയമങ്ങളും എന്നോടു പറയു.’

അവിടെയിരുന്ന എട്ട് അദ്ധ്യാപകരും സെക്കണ്ടി ഷീലയും പരസ്പരം വിലക്ഷണമായി നോക്കി.

‘താങ്കൾ കാര്യമായി പറഞ്ഞതാണോ, ചന്ദ്രൻ സാർ?’

‘അതെ. ഈ കാര്യങ്ങൾ എൻ്റെ ആളുകൾക്ക് അറിയാമോ എന്നു നോക്കടു.’

‘ബോധിലിന്റെ നിയമം, ചാർസിന്റെ നിയമം, ശ്രഹാമിന്റെ വ്യാപന നിയമം, അവോഗാദ്രോഹയുടെ നിയമം, ഡാൽട്ടൺ ഭാഗിക മർദ്ദ നിയമം. അതോരോന്നും വിശദികരിക്കേണ്ടതുണ്ടോ സാർ?’ സൗര്യ ചോദിച്ചു.

‘ഇല്ല,’ ചന്ദ്രൻ മുരണ്ടു. ‘പക്ഷേ, കൂട്ടികളുടെ എല്ലാം താഴേക്കുപോയതെന്താണെന്ന് വിശദികരിക്കണം. അത് പർപ്പിക്കുന്നതിന്റെ വിശ്രഷ്ടം കൊണ്ടായിരിക്കും.’

അരും മറുപടി പറഞ്ഞില്ല.

‘താൻ എല്ലാവരുടെയും ശമ്പളം വെട്ടിക്കുറയ്ക്കാൻ പോകുകയാണ്. ഒരു മാസം പത്ത്, അല്ലെല്ല ഇരുപതു ശതമാനം കുറവ്,’ ചന്ദ്രൻ പറഞ്ഞു.

‘എന്ത്?’ താനിയാതെ പറഞ്ഞു പോയി. ഹിറ്റലറിനോട് മുവത്തുള്ളത് കോമാളിമീശയാണെന്ന് താൻ നേരിട്ടു

പരിഞ്ഞത്തു പോലെ എല്ലാവരും തെട്ടുലോടെ എന്ന നോക്കി.

‘നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാകുന്നില്ല? കച്ചവടം മോശമായാൽ ശമ്പളവും കുറയും,’ ചന്ദ്രൻ പരിഞ്ഞത്തു.

‘കൂട്ടികളുടെ എല്ലാം കൂടിയപ്പോൾ നിങ്ങളൊരിക്കലും ശമ്പളം വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടുമില്ല,’ ചന്ദ്രൻ കേൾക്കാതിരിക്കാൻ താൻ താഴ്ന്ന ശബ്ദത്തിൽ പിരുപിരുത്തു.

‘നിങ്ങളെന്താണു പരിഞ്ഞത്ത്?’ ചന്ദ്രൻ ചോദിച്ചു.

‘നുമുക്കില്ല, സാർ. മറ്റു കോച്ചിൽ കൂഞ്ഞുകളും തുറന്നിട്ടുണ്ട്. ജൈഹായ്ക്കുവേണ്ടി തയ്യാറെടുക്കാൻ ഓൺലൈൻ അപ്പുകളുണ്ട്.’

കഴുത്തരപ്പൻ മത്സരത്തിനുവേണ്ടി കൂട്ടികളെ തയ്യാറെടുപ്പിക്കുവേബാൾ നമ്മുടെ സ്വന്തം വ്യാപാരം ആ മത്സരത്തിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെടുമെന്ന് വിചാരിക്കരുത്.

‘നിങ്ങൾ ചന്ദ്രൻ കൂഞ്ഞുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടോ? നിങ്ങൾ കൂട്ടികളോട് അവരുടെ കൂടുകാരെയും ഇങ്ങോടു കൊണ്ടു വരാൻ പറയാറുണ്ടോ? പുതിയ കൂട്ടികളെ കിട്ടാൻ അതാണ് എറ്റവും മികച്ച വഴി,’ ചന്ദ്രൻ പരിഞ്ഞത്തു.

‘ഞങ്ങൾ അദ്യാപകരാണ്, സാർ. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതൊന്നും മാന്യമായി തോന്നാറില്ല...’ സൗരൈ പരിഞ്ഞതു.

‘എന്ത് മാന്യത്? ഈത് കച്ചവടമാണ്, ബൈഹൻചോയ്. * മനസ്സിലായോ?’

ധർമ്മിയുടെ ഔദ്യോഗികമായ അഭിവാദ്യം ചന്ദ്രൻ ഉപയോഗിച്ചതു കേട്ട സെക്കണ്ടി ഷീല ചുവന്നുപോയി. ചിലപ്പോൾ എന്നിക്കു തോന്നിയതാകാം, തന്റെ കാമുകന്തെ പുരുഷാധികാരപ്രദർശനം അവളിലല്ലം വികാരമുണ്ടത്തിയതുപോലെ തോന്നി.

സൗരൈ എന്ന നോക്കി. ശാന്തനായിരിക്കാൻ താൻ മനസ്സുകൊണ്ട് അവനോടു പരിഞ്ഞതു.

ചന്ദ്രൻ തുടർന്നു, ‘നിങ്ങൾ സ്വയം “അദ്യാപകർ” എന്നു വിളിക്കുന്നതും നിർത്തു. ബിരുദങ്ങളും ഡിപ്പോമകളും കൊടുക്കുന്ന സർവ്വകലാശാലയല്ല ഈത്. ഈതാരു കോച്ചിൽ

സെന്റ്‌റാണ്. ഒരു പരീക്ഷയെ മരിക്കടക്കാൻ നമ്മൾ കൂട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. അതിൽനിന്ന് പണവുമുണ്ടാക്കുന്നു.’

മേശയ്ക്കു ചുറ്റുമിരുന്ന എല്ലാവരും തല താഴേയ്ക്ക് തുകിയിട്ടു.

‘പുരത്തു കടക്കു, എല്ലാവരും! ഇത്തവണ ശമ്പളം വെട്ടിക്കുറയ്ക്കും. അടുത്ത മുന്നുമാസത്തിനുള്ളിൽ കൂട്ടികളുടെ എണ്ണം മെച്ചപ്പടില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ ഓരോരുത്തരെയായി പിരിച്ചു വിടും. അതൊരു അത്യാവശ്യമാണ്. ശ്രീമാൻ വാതക നിയമങ്ങൾ, നിങ്ങൾ പ്രത്യേകിച്ചും, കേടുപ്പോ?’

‘ഉംഗി, സാർ,’ സൗരദ് പറഞ്ഞു.

‘എനിക്കയാളെ വെറുപ്പാണ്!’ സൗരദ് ഭ്രാധനത്താട ഇടനാഴിയിൽവെച്ച് എന്നോടു പിറുപിറുത്തു. ‘അതു ജീഹാദി സികന്ദരിനെക്കാണ്ട് ഇയാളെയൊന്ന് കൊല്ലിക്കാമോ?’

ഞാൻ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

‘എനിക്കത് ചെയ്യാൻ കഴിത്തിരുന്നുകിൽ! പക്ഷേ, ആ അദ്ദും അടച്ചുവെച്ചുള്ളോ. പകരം ഞാനെന്ന് സഹോദരനെ തിരഞ്ഞെടുത്തു,’ അവന്ന് മുടി ചികിപ്പരത്തിക്കൊണ്ട് ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘അവർ പ്രതികരിച്ചോ?’ സൗരദ് ചോദിച്ചു.

‘ഉംഗി. അവളാണ് എനിക്കാദ്യമെഴുതിയത്,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു. ടിന്റിയർ ആപ്പ് എന്താണെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ അപ്പോഴും ശ്രമിക്കുന്ന ഞാൻ ഹേണിലേക്ക് തുറിച്ചു നോക്കി. ഞാനവിടെ ഒരു മാച്ച് കണ്ണടത്തിയിട്ടുണ്ട്.

‘നിന്നക്കു ഭാഗ്യമുണ്ട്, ഭായ്. എന്താണവളുടെ പേര്?’

‘സോണിയ,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

ങ്ങു ശനിയാഴ്ച രാത്രി തെങ്ങൾ വീട്ടിലെ കട്ടിലിൽ കിടക്കുകയായിരുന്നു. സൗരക്ഷ എനിക്ക് ടിന്റിയിനെ കുറിച്ച് ദ്യൂഷനെടുക്കുകയാണ്, എങ്ങനെ സെപ്പ് ചെയ്യണമെന്നും എങ്ങനെ മാച്ചുകളോട് സംസാരിക്കണമെന്നും.

‘ഇങ്ങനെന്നയാണോ ഇപ്പോളെല്ലാവരും പ്രണയം കണ്ടതതുന്നത്?’ താൻ ചോദിച്ചു. റാംദിവുവിൽ വെച്ച് സാരയെ കണ്ടത് താനോർത്തു. ഇന്നാണൊക്കിൽ എന്തു സംഭവിക്കും? അവൻ എന്ന് ചിത്രത്തിൽ ഇടത്തോട്ടാണോ വലത്തോട്ടാണോ സെപ്പ് ചെയ്തിട്ടുണ്ടാവുക?

‘പ്രണയകാലം മരിച്ചു പോയിരിക്കുന്നു, ഭായ്. നിങ്ങൾക്കെന്തു വേണമെന്ന് പറയുക, അതു കഴിയാവന്തരെ വേഗത്തിൽ നേടിയെടുക്കുക,’ സൗരക്ഷ പറത്തു.

‘അവൻ ഇപ്പോൾ സന്ദേശമയച്ചതെയുള്ളൂ. “എന്താണു വിശ്വേഷം,” എന്ന് താനും ചോദിച്ചു,’ താൻ പറത്തു.

‘അതു നല്ലതാണ്. അവൻ മുന്നുകെ എടുത്തല്ലോ. അവൻക് സന്ദേശമയകൾ,’ സൗരക്ഷ പറത്തു.

താൻ ‘ഹായ്’ എന്നു മറുപടി പറത്തു.

‘അപ്പോൾ നിന്നുക്കെന്ന കാണാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടോ?’ അവൻ ചോദിച്ചു.

‘ഭാഗ്യം തന്നെ, ഭായ്. അവൻ പെട്ടെന്നു തന്നെ നിന്നെ കാണാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു,’ സൗരക്ഷ പറത്തു.

‘ഉരുവു പറയട്ടേ?’ താൻ ചോദിച്ചു.

‘തീർച്ചയായും. നിന്നു പ്രണയസല്ലാപത്തിന് ഒരവസരം കിട്ടിയിരിക്കുന്നു.’

‘തീർച്ചയായും’ എന്ന് താൻ മറുപടി അയച്ചു.

എന്ന് ജീവിതത്തിലെ പുതിയ കാമുകിയുടെ മറുപടിക്കായി താൻ കാത്തിരുന്നു. അഞ്ചു മിനിറ്റിനു ശേഷം അവൻ മറുപടി പറത്തു.

‘ങ്ങു മണിക്കൂറിന് അയ്യായിരം രൂപ. ങ്ങു മണിക്കൂർ പരമാനന്ദം.’

താൻ സന്ദേശം സൗരഭിന് കാണിച്ചു കൊടുത്തു.

‘എന്ത്?’ സൗരക്ഷ ചോദിച്ചു. ‘ഓ, ലൈംഗികത്താഴിലാളി. ക്ഷമിക്കണം, ഭായ്. അവളെ അണ്മാച്ച് ചെയ്യു. അവൻ

കുഴപ്പക്കാരിയാണെന്നു തോന്നുന്നു.’

താൻ സോണിയയെ അണർമാച്ച് ചെയ്യുകയും
അതുമിനിറ്റിനുള്ളിൽ തങ്ങളുടെ പ്രണയകമ
അവസാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. താൻ മുറിയിലെ
വെളിച്ചമണംചു. സൗരക്ഷ ഇപ്പോഴും എന്ത് മുറിയിലാണ്
ഉരങ്ങുന്നത്.

‘താൻ കജീണിതനാണ്, ശുഭരാത്രി,’ താൻ സൗരഭിനോട്
ഇരുട്ടിനുള്ളിലുടെ പറഞ്ഞതു.

‘അങ്ങനെയാകട്ടെ, ശുഭരാത്രി. പക്ഷേ, ഒരു കാര്യം?’

‘എന്താണെന്ത്?’

‘സോണിയ വിലപേശലിന് തയ്യാറാകുമായിരുന്നെന്ന് നീ
കരുതുന്നുണ്ടോ?’

ക്രാസിനുശേഷം ഉത്തരക്കടലാസുകൾ പരിശോധിച്ചുകൊണ്ട്
താൻ ക്രാസ് മുറിയിലിരുന്നു. സൗരക്ഷ അക്കത്തെക്കു വരികയും
വാതിലടക്കുകയും ചെയ്തു.

‘എന്താണു കാര്യം?’ താൻ ചോദിച്ചു.

‘ചന്ദൻ എനിക്ക് മുന്നറിയിപ്പു തന്നു.’ സൗരക്ഷ പറഞ്ഞതു.

‘മുന്നറിയിപ്പോ?’ ഉത്തരക്കടലാസിൽ നിന്ന് മുവമുയർത്തി
നോക്കി താൻ ചോദിച്ചു.

‘എനിക്ക് പുതിയ കുട്ടികളെ കിട്ടിയില്ല. അടുത്ത
മാസത്തിനുള്ളിൽ പുതിയ കുട്ടികളെ കൊണ്ടുവന്നില്ലെങ്കിൽ
ജോലിയിൽനിന്ന് പിരിച്ചു വിടുമെന്ന് പറഞ്ഞതു.’

‘താനും കുട്ടികളെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടില്ല. പോരാത്തതിന് ഒരു
കുട്ടിയെ പറഞ്ഞതു വിടുകയും ചെയ്തു.’

‘അഞ്ചോ?’

‘അവന് ഫാഷൻ പരിക്കാനാണ് ഇഷ്ടം.
അത്തരമൊരാൾക്ക് എങ്ങനെ ജേഖണ്ണ കടക്കാൻ
സാധിക്കും?’

‘ഭായ്, ചന്ദൻ നിന്നെ കൊല്ലും.’

‘അക്കാര്യത്തിൽ വേവലാതി വേണ്ട്,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു. ‘അകുട്ടി ഈ വർഷത്തെ മുഴുവൻ ഫീസും ഒന്നുകിയിട്ടുണ്ട്. അതവന്ന് തിരിച്ചു കൊടുക്കില്ല. ചന്ദ്രൻ പണം നഷ്ടപ്പെടില്ല. പക്ഷേ, അകുട്ടിക്കിവിടെ ഒരു വർഷം നഷ്ടപ്പെടില്ലല്ലോ.’

ചന്ദ്രൻ ക്ലാസ്സിലെ ശ്രീപാത്യിയായ ബിശ്വാസ് ചായകപ്പുകൾ നിരഞ്ഞതാബാളവുമായി ക്ലാസ്സുമുറിയിലേക്ക് കയറി വന്നു. തെങ്ങളോരോ കപ്പ് കയ്യിലെടുത്തു.

‘ബിശ്വാസ്, കുറച്ച് ബിസ്കറ്റ് കൊണ്ടു വരാമോ?’

‘ഈ ബിസ്കറ്റ് കൊടുക്കേണ്ടന് ചന്ദ്രൻ സാർ പറഞ്ഞു,’ അയാൾ പറഞ്ഞു.

‘എന്ത്? എന്തുകൊണ്ട്?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘ചിലവു കുറയ്ക്കലോ മറ്റോ ആണെന്നു തോന്നുന്നു. അദ്ദേഹം പറയുന്നതെന്താണെന്ന് ആർക്കരിയാം,’ ബിശ്വാസ് അത്യും പറഞ്ഞിട്ട് മുൻ വിട്ടുപോയി.

ചന്ദ്രൻ തെങ്ങളെ പിരിച്ചുവിടാൻ ഇനിയെത്ര ദിവസം കൂട്ടി ശേഷിച്ചുണ്ടനെ അന്വരപ്പോടെ ഞാനും സൗരഭ്യം ഒന്നും മിണ്ഡാതെ ചായ കുടിച്ചു. ഞാൻ ഉത്തരക്കടലാസുകളുടെ പരിശോധന തുടർന്നു. എതാനും മിനിറ്റുകൾക്കു ശേഷം സൗരഭ്യം സംസാരിച്ചു.

‘ഭായ്, ഞാനോരിക്കലും ഒരു എഞ്ചിനീയരാകാൻ ആഗ്രഹിച്ചില്ല. എന്തേ അച്ചുനമ്മമാർ നിർബന്ധിച്ചതു കൊണ്ടു മാത്രമാണ്’ ഞാൻ എഞ്ചിനീയരിങ്ങിനു ചേർന്നത്. വിശ്വാസമില്ലാത്തതോ അത്യുത്സാഹമില്ലാത്തതോ ആയ ഒരു കാര്യം ചെയ്യാൻ പോയ എന്നിക്കിട്ടു തന്നെ കിട്ടണം.’

ഞാൻ കയ്യിലെ ഉത്തരക്കടലാസിൽ നിന്ന് തലയുയർത്തി നോക്കാതെ മുവം കോട്ടി.

‘എന്നിക്കാരു കാര്യം പറയാമോ?’ സൗരഭ്യ ചോദിച്ചു. ‘കേൾക്കുമ്പോൾ നീ എറെ ആവേശം കാണിക്കരുത്.’

‘എന്താണത്?’

‘എന്നിക്ക് കേസിനെക്കുറിച്ചോർത്ത് നഷ്ടപ്പോധം തോന്നുന്നു.’

‘സാരയുടെ കേസോ?’ ഞാൻ തലയുയർത്തി അവനെ നോക്കി.

‘അതെ. അത് എന്ന സജീവമാക്കിയിരുന്നു. കാര്യമുള്ളതെന്തോ നമ്മൾ ചെയ്യുകയാണെന്ന തോന്നലുണ്ടായിരുന്നു. നമുക്കൊരു ലക്ഷ്യമുണ്ടായിരുന്നു.’

‘ആണോ?’

‘ലക്ഷ്യമണിന്റെ പോൻ താൻ ഹാക്കു ചെയ്തതു പോലെ. സക്സേസനയ്ക്കൊരു മുടത്തുണ്ടെന്ന് താൻ കണ്ണു പിടിച്ചതു പോലെ.’

‘അതെ, നീയാൻ’ അതെല്ലാം ചെയ്തത്. താൻ ആ കേസുപേക്ഷിക്കാൻ അതാണ് ഏറ്റവും വലിയ കാരണം. നീയില്ലാതെ എന്നിക്കുതു ചെയ്യാനാകില്ല.’

താൻ ഉത്തരക്കടലാസുകളിലേക്ക് തിരിച്ചുപോയി.

‘ആ ജിഹാദി നമ്മുടെ മുവത്തേക്ക് തോക്കുചുണ്ടി. അതുകൊണ്ടാണ് താൻ നിന്നെങ്കൊണ്ടതു നിർത്തിച്ചത്,’ സൗരഡ് പറഞ്ഞു.

‘ഔവ്വ്, എന്നിക്കരിയാം.’

സൗരഡ് തലയാട്ടുകയും നിഘ്നബ്ദനാകുകയും ചെയ്തു. താൻ അവസാനത്തെ ഏതാനും ഉത്തരക്കടലാസുകൾ കൂടി നോക്കാൻ തുടങ്ങി. ‘നീ എന്തിനാണ് ട്രിറ്റിൽ തഹർിക്-ഇ-ജിഹാദ് തിരഞ്ഞെടുത്തു?’

‘എൻ്റെ?’ ഉത്തരക്കടലാസുകളിൽ നിന്ന് തലയുയർത്തി നോക്കിയിട്ട് താൻ ചോദിച്ചു. ‘നീയെന്തിനാണ് അതിനെക്കുറിച്ചുല്ലാം സംസാരിക്കുന്നത്, ശോലു്?’

‘താൻ ജിജ്ഞാസ കൊണ്ട് ചോദിക്കുകയാണ്. എന്തുകൊണ്ട് ട്രിറ്റ്?’

‘തഹർികിനെക്കുറിച്ചുറിയാൻ, സിക്കൈർ എവിടെയാണെന്നു കണ്ണുപിടിക്കാൻ. ഇത്തരം സംഘടനകൾക്ക് പലപ്പോഴും ട്രിറ്റിൽ സജീവ സാന്നിഡ്യമുണ്ടാകാറുണ്ട്.’

‘ശരി. ആ വെള്ളുത്ത പൊടിയെന്താണ്? നീയത് കണ്ടത്തിയോ?’

താൻ പേനയുടെ അടപ്പിട്ടുകയും എല്ലാ ഉത്തരക്കടലാസുകളും മാറ്റി വെക്കുകയും ചെയ്തു.

‘കാര്യമായിട്ടാണോ, സൗരഡ്?’

‘എന്ത്?’

‘ഇല്ല, ഞാനത് കണ്ണടത്തിയില്ല. ആ കേസിൽ മുന്നോട്ടു പോകുന്നതിൽ നിന്ന് നീയെന്ന തടങ്ങതു, ഓർമ്മയില്ലോ?’

‘സിക്കൻറിന്റെ ഫോൺ രേഖകളോ? അതു കിട്ടാൻ റാണ്യകൾ നമ്മളെ സഹായിക്കാനാകും.’

‘അതെന്തിനാണു നീ ചോദിക്കുന്നത്?’

സൗരക്ഷ ഒഴിത്തെ ചായകപ്പേൾ മേശപ്പുറത്ത് ഒച്ചയോടെ വെച്ചു.

‘എതാണു കൂടുതൽ മോശേമൻ എനിക്കരിയില്ല. കേസിൽ ഇടപെടാൽ ജിഹാദി കൊല്ലുമെന്ന അപകടസാധ്യതയാണോ? അതോ ചന്ദ്ര ക്ലാസ്സിലെ പതിയെയുള്ള മരണമാണോ?’ അതേയും പരത്തിട്ട് സൗരക്ഷ മുൻ്നിയിൽനിന്നു പോയി.

പതിവായി   ആവർത്ത്തിക്കുന്ന   ദുഃസ്യപ്പനത്തിൽനിന്ന്
ഞാനെന്നുന്നു. എതാണ്ടല്ലാ രാത്രിയും സാറ തന്റെ കഴുത്തു
തെരിക്കുന്ന   കൊലയാളിയിൽനിന്ന്   പിടിവിടുവിക്കാൻ
പാടുപെടുന്നത് ഞാൻ സ്വപ്നം കാണും.

ഞാൻ സമയം നോക്കി. പുലർച്ചയാണ്, മുന്നു മണി.

സൗരക്ഷ എഴുന്നേറ്റിരിക്കുകയായിരുന്നു. അവൻ എൻ്റെ കിടകയെണ്ടി എൻ്റെയടുത്തിരുന്ന് അവൻ്റെ ലാപ്ടോപ്പിൽ എന്നോ ചെയ്യുകയാണ്. ‘എന്തു ചെയ്യുകയാണ്?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘സിക്കൻറ്   ശ്രീനഗരിലുണ്ട്.   എനിക്കത്   ഉറപ്പിച്ചു
പരയാനാകും.’

ഞാൻ എഴുന്നേറ്റിരുന്നു.

‘എന്ത്? ആർ?’

‘സിക്കൻറ്. അവൻ ചിലരുടെ കൂടെയിരിക്കുന്ന ചിത്രമുണ്ട്. തഹർികിന്റെ അക്കാണ്ടുകളിലോന്ന് ട്രിറ്റിൽ പോറ്റു
ചെയ്തതാണ് ആ ചിത്രം. അത് ആധികാരികവും ഇംഗ്ലീഷ് കാലതേതതുമാണെന്നു തോന്നുന്നു.’

‘ഗംഭീരം,’ ആ ചിത്രം നോക്കിക്കാണ്ട് ഞാൻ പറഞ്ഞു. അതിൽ സിക്കന്ദരും മറ്റ് ആരു ചെറുപ്പക്കാരും തഹർബ�ക് -ഇജിഹാദിന്റെ കൊടിയുമായി നിൽക്കുന്നുണ്ട്. ചിത്രത്തിന്റെ പശ്വാതലവത്തിൽ മലനിരകളുണ്ട്.

‘നീയിതെങ്ങനെ കണ്ടെത്തി?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘നമ്മൾ സേഫിൽ നിന്നു കണ്ടുത്ത ബിസിനസ് കാർഡിലെ അവബിഘ്നങ്ങൾക്കും ഉപയോഗിച്ച് തിരഞ്ഞു. ഗുഡിൾ ട്രാൻസിലേറ്റ് ഉപയോഗിച്ചും നിരവധി അക്കൗണ്ടുകളിലുടെ കടന്നു പോയും അതു കണ്ടുപിടിക്കാൻ അല്ലോ നേരമെടുത്തു. പക്ഷേ, നോക്ക്. അവർ ഈ ചിത്രം പോറ്റു ചെയ്തിരിക്കുന്നത് രണ്ടു ദിവസം മുമ്പാണ്.’

ഞാൻ പിറുപിറുത്തു, ‘എന്തിന്?’

‘അവരെന്തിനാണ് ഈ ചിത്രം പോറ്റു ചെയ്തിരിക്കുന്നത്? യാതൊരു ഉള്ളവധില്ല.’

‘അരുത്, ഗോലു. നീയന്തിനാണിതു ചെയ്യുന്നത്? എന്തിന്?’

‘എന്റെ ജീവിതത്തിലിപ്പോൾ ആകെ അർത്ഥമുള്ള കാര്യം ഇതാണ്. നമ്മൾ വളരെയടുത്താണോന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നു. നമ്മളിൽ ഉപേക്ഷിക്കരുത്.’

‘നിന്നക്കുറപ്പാണോ?’

സൗര്യം കൈകൊണ്ട് ഹൃദയത്തിൽ തട്ടുകയും തലയാട്ടുകയും ചെയ്തു.

---

* ബൈഹൻചോദ്യ-തെറിവാക്ക്

അധ്യായം 19

‘ഈ പൊടി എവിടെ നിന്നാണു നിങ്ങൾക്ക് വീണ്ടും കിട്ടിയത്?’
റാണ ചോദിച്ചു.

‘കൂസിലെ ചില കുട്ടികൾ. നിങ്ങൾക്കാറിയാമോ
ഇതെന്താണെന്ന്?’

സാറയുടെ സേപിൽനിന്നു കണ്ണടുത്ത വെളുത്ത
പൊടിയിൽനിന്ന് ഒരും ഒരു തീപ്പട്ടിയിലെടുത്ത് താൻ
കൊണ്ടു വന്നിരുന്നു. ഹൃവാസ് വാസ് വില്ലേജിലെ ഒരു
കെട്ടിടത്തിന്റെ രണ്ടാം നിലയിലുള്ള നിശാക്കണ്ണായ
മുണർഷേനിലേക്കു വന്നതായിരുന്നു താനും സൗര്യം
റാണയും. രാത്രി പത്തുമണിക്ക് ആ വലിയ മദ്യശാലയിൽ
പതിനഞ്ചു പേര് മാത്രമാണുണ്ടായിരുന്നത്. പെൺകുട്ടികളുടെ
കുറവിനെ കുറിച്ച് വിലപിച്ച റാണയ്ക്ക്, അർദ്ധരാത്രി
കഴിഞ്ഞാൽ കാര്യങ്ങൾ മെച്ചപ്പെടുമെന്ന് മാനേജർ ഉറപ്പു
നൽകി.

‘ഈത് കൊക്കെയിനാണ്. പൊട്ടൻ കളിക്കുന്നതു നിർത്ത. നീ ഇത് ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടോ?’ റാണ ചോദിച്ചു.

‘ഈല്ല, സാർ. കൊക്കെയിൻ, മയക്കുമരുന്നാണോ?’

‘അതെ. ഹൃവാസ് വാസിലെ പണക്കാരായ പിള്ളേൾ
ഇതൊരു ഗ്രാമിന് ഏഴായിരം രൂപ കൊടുക്കും.’

‘എന്ത്?’ താൻ ചോദിച്ചു.

‘പിള്ളേരേ, നിങ്ങളെ എനിക്കിഷ്ടമാണ്. പക്ഷേ,
മയക്കുമരുന്നുകളുടെ കാര്യത്തിൽ താൻ തമാഴ കളിക്കാറില്ല.
പരയ്, ഏതു നരകത്തിൽ നിന്നാണ് നിങ്ങൾക്കിന്തു കിട്ടിയത്?’

‘താൻ പരഞ്ഞല്ലോ. കൂസിലെ ഒരു കുട്ടി.’

‘എന്നെടുടികൾ തയ്യാറെടുക്കുന്ന കൂട്ടികളുടെ കയ്യിൽ കൊക്കെയിരോ? അസംബന്ധം!’

‘ഇത് സൗത്ത് ഡൽഹിയാണ്. തൈങ്ങളുടെ സ്ഥാപനത്തിലേക്കു വരുന്ന എല്ലാവരും പഠനത്തെ ശാരവമായി കാണുന്നവരല്ല,’ സൗരദ് പറഞ്ഞു.

“എന്തായാലും അവനെ കോച്ചിൻ കൂസിൽനിന്ന് പുറത്താക്കും,” താൻ പറഞ്ഞു.

തൈങ്ങളുടെ വിശദികരണം അതു ബോധ്യപ്പെട്ടില്ലെന്നു തോന്തിയെങ്കിലും രാണ തല കുലുക്കി.

‘കൂടിക്കാൻ എന്തെങ്കിലുമെടുക്കാം, അല്ലെ സാർ?’ മദ്യം വിളമ്പുന്നയാൾ വന്നപ്പോൾ സൗരദ് ചോദിച്ചു.

‘അതെ, റമ്മും കോക്കും. ലാർജ്ജ്. എല്ലാവർക്കും. നാശം, ഇനിയും സ്ത്രീകൾ വരാത്തതെന്താണ്? അവരുടെ അച്ചുമാർ ഇന്നുരാത്രി അവരെ പുറത്തു പോകാൻ അനുവദിക്കാത്തതാണോ?’ രാണ ചോദിച്ചു.

മദ്യം വിളമ്പുന്നയാൾ അതിന് മറുപടി പറഞ്ഞില്ല. അയാൾ മുന്നു പേരുക്കും മദ്യം തയ്യാറാക്കി വിളമ്പി.

‘നീ കേസിലെ പുരോഗതിയെക്കുറിച്ച് എന്നാടൊന്നും പറഞ്ഞില്ല. നിനെ വിടാതെ പിന്തുടരുകയാണെല്ലാ ആ കർമ്മിരിപ്പുണ്ടകൂടി,’ വലിയ കവിൾ മദ്യം ഇരക്കിക്കൊണ്ട് രാണ പറഞ്ഞു.

‘ജോലിത്തിരക്കായിരുന്നു. അതിനു പുരകേ പോകാൻ നേരു കിട്ടിയില്ല,’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘താല്പര്യം നഷ്ടപ്പെട്ടു, അല്ലേ? കുറ്റാനേംഷണം എത്ര ബുദ്ധിമുട്ടാണെന്നു മനസ്സിലായോ?’

‘താൻ സമതിക്കുന്നു,’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘നിങ്ങളുടെ അച്ചുനെ കണ്ണോ? ദുരഭിമാനക്കാല? അയാളാണ് അതു ചെയ്തതെന്ന് എനിക്കുറപ്പാണ്. ഈ മുല്ലമാർക്ക് എന്തും ചെയ്യാനാകും.’

‘തൈങ്ങളാരിക്കൽ അയാളെ കണ്ടു,’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘എന്നിട്ട്?’

‘കുറ്റകൃത്യം നടന്ന സമയത്ത് അയാൾ മറ്റാരിടത്തായിരുന്നു എന്നതിന് തെളിവുണ്ട്. അയാൾ

സാറയുടെ പിന്നാളാഖോഷത്തിനായി വീടിൽ
തയ്യാറെടുക്കുകയായിരുന്നു.'

'അങ്ങേനെയാണോ?' റാണ ചിന്താകുലനായി പറഞ്ഞു. അയാൾ മദ്യം കുടിച്ചു തീർക്കുകയും ഫ്രാസ് താഴെ
വെക്കുകയും നീംഡതും അപ്പുള്ളവാക്കുന്നതുമായ 'ആഹ്'
ശബ്ദമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു.

'അതെ,' താൻ പറഞ്ഞു. 'തങ്ങേൾക്ക് വഴി
മുട്ടിയിരിക്കുന്നു.'

എൻ്റെ ഹ്യൂദയം പടപടാ മിടിച്ചു. താൻ ഒരു പൊലീസ്
ഉദ്യാഗസ്ഥനോടാണ് നുണ പറഞ്ഞത്. തങ്ങേൾ തെളിവ്
മറച്ചുവെച്ചുന്ന് റാണ കണ്ണഡത്തിയാൽ എന്തുണ്ടാകും? എൻ്റെ
പരിഭ്രമം അയാൾ ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കാനായി താൻ മറ്റാരു
ഫ്രാസ് മദ്യം കുടി ആവശ്യപ്പെട്ടു.

'ഈ പൊടി നിങ്ങൾക്ക് ആ ലോണിന്റെയടുത്തു നിന്നല്ല
കിട്ടിയതെന്ന് ഉറപ്പാണോ? അയാളെങ്ങെന്നെയാണ് ഇത്തയ്യും
ധനികനായത്? ചിലപ്പോൾ ആ മുള്ള ഒരു മയക്കുമരുന്നു
വ്യാപാരിയാകാം,' റാണ പറഞ്ഞു.

താൻ വിരഞ്ഞലിച്ചു പോയി.

'ശ്രഷ്ടിച്ച കാലമത്രയും താനയാളെ പൂട്ടും.
കൊലപാതകത്തിനല്ലെങ്കിൽ, മയക്കുമരുനിന്റെ പേരിൽ. നീ
പറഞ്ഞതാൽ മാത്രം മതി,' എൻ്റെ നേരെ വിരൽചുണ്ടി റാണ
പറഞ്ഞു.

'അല്ല, സാർ,' തലയാട്ടിക്കൊണ്ട് സൗര്യം പറഞ്ഞു.
'തങ്ങേൾക്കരിയില്ല. നേരുപറഞ്ഞതാൽ, താനാണ്
കേശവിനോട് കേസിൽ ഇടപെടുന്നത് അവസാനിപ്പിക്കാൻ
പറഞ്ഞത്.'

'എന്തിന്? പേടിച്ചു പോയോ?'

'അതെ,' കീഴ്ചുണ്ടു കടിച്ചു കൊണ്ട് സൗര്യം പറഞ്ഞു.
'കൂടാതെ തങ്ങേൾക്ക് ജോലിയിൽ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്.'

'കൊള്ളാം. ഇവിടെ ചുറ്റിത്തിരിയുന്നതിൽ യാതൊരു
കാര്യവുമില്ല,' റാണ പറഞ്ഞു, 'അയാളുടെ ഫോൺ ശബ്ദിച്ചു.
'എനിക്ക് പോകേണ്ടതുണ്ട്. ഒരു അത്യാവശ്യം.'

'മറ്റാരു കൂറ്റകൃത്യമാണോ, സാർ?' സൗര്യം ചോദിച്ചു.

‘അഴി. ഇന്നുന്ത് അമ്മായിയമയുടെ പിരിനാളാണ്. ഞാൻ അത്താഴത്തിന് വീട്ടിലെത്താമെന്ന് വാക്കു കൊടുത്തതാണ്. ഞാന്തു മറന്നു പോയി. ഞാനവർക്ക് ഒരു സമ്മാനം പോലും വാങ്ങിയില്ല. നാശം പിടിച്ച അമ്മയും മകളും രാത്രി മുഴുവൻ എന്ത് തല തിന്നും.’

പ്രഭാഷിന്ത ഒച്ച കാരണം അല്ലെന്നേതേതക്ക് തങ്ങൾക്കു സംസാരിക്കാനായില്ല.

‘എഴുലക്ഷം രൂപ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ കക്കുസിലോഴുകിപ്പോയി. നമുക്കെത് വിൽക്കാമായിരുന്നു,’ സൗരക്ക് പറഞ്ഞു.

‘നമ്മുടെ ജോലി മോശമാണ്. പക്ഷേ, മയക്കുമരുന്നു കച്ചവടക്കാരാക്കേണ്ട അവസ്ഥ ഇതു വരെ വന്നിട്ടില്ല,’ കൈകഴുകിക്കൊണ്ട് ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘ഹൃഹൃടി സ്വപ്നം മയക്കുമരുന്നു തന്നെയല്ലോ?’

‘അതെ. പക്ഷേ, അത് നിയമവിധേയമാണ്. വീട്ടിൽ കാർബൺിക് രസതന്ത്രത്തിന്ത് പുസ്തകങ്ങൾ സുക്ഷിക്കുന്നതിൽ കുഴപ്പമില്ല. എന്നാൽ ആരെകിലും നമ്മുടെ വീട്ടിൽ നാനുവു ശ്രാം കൊകയിൻ കണ്ണത്തിയാൽ നമ്മൾ പത്തു വർഷം അകത്തു പോകും.’

തങ്ങൾ ശുചിമുറിയിൽ നിന്ന് പുറത്തേക്കു വന്നു.

‘ഇനിയെന്താണ്?’ സൗരക്ക് ചോദിച്ചു.

‘ഞാൻ പറഞ്ഞതു പോലെത്തന്നെ. ഞാൻ ശ്രീനഗരിലേക്കു പോകും. അപകടത്തിലേക്ക് എടുത്തുചാടില്ലെങ്കിലും ഞാൻ കഴിയാവുന്നതു കാര്യങ്ങൾ കണ്ണത്താൻ ശ്രമിക്കും.’

‘അപ്പോൾ താനെന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്?’ സൗരക്ക് ചോദിച്ചു.

‘ഇവിടെ തന്നെയിരിക്കും. ഞാൻ പറഞ്ഞതു പോലെ, ആവശ്യമില്ലാത്ത പ്രശ്നങ്ങൾ വിളിച്ചു വരുത്തുണ്ട്. ഇവിടെയിരുന്നും കേസ് വിശകലനം ചെയ്ത് നിന്നുക്കുന്ന സഹായിക്കാം.’

‘അവിടേക്ക് തനിച്ചു പോകാൻ താനെങ്ങെന നിന്നെ
അനുവദിക്കും?’

എനിക്ക് കുഴപ്പമൊന്നുണ്ടാകില്ല. നമ്മൾ സ്ഥിരമായി
ഹോണിൽ ബന്ധപ്പെടും.’

തങ്ങൾ സോഹയിലിരുന്ന് ടിവി വെച്ചു. ടോയ് റൈറാറി എന്ന
സിനിമയാണ് അതിലുണ്ടായിരുന്നത്. തങ്ങളുൽക്ക് കാണാൻ
തുടങ്ങി. ഒരു രംഗത്തിൽ, നല്ല സുഹൃത്തുകളായ വൃഥി, ബന്സ്
ലെറ്റർഹയർ എന്നീ കളിപ്പാവകൾ പരസ്പരം അടിപിടി
കൂടുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ, രണ്ടു പേരും പരസ്പരം ‘മിസ്’
ചെയ്യുന്നുമുണ്ട്. യു ഹാവ് ഗോട്ട് എ ഫ്രെഞ്ച് ഇൻ മീ എന്ന
പാട്ടാണ് പശ്വാത്തലത്തിൽ മുഴങ്ങിയത്.

യു ഹാവ് ഗോട്ട് എ ഫ്രെഞ്ച് ഇൻ മീ
ദേർ ഇഷ്ടസ്റ്റ് എനിതിങ്ങൾ എ ചുഡ്യൻ്റെയു ഹോർ യു
വി റൂക്ക് ടുഗ്രേതർ ആന്റ് സീ ത്രു
കോസ് യു ഹാവ് ഗോട്ട് എ ഫ്രെഞ്ച് ഇൻ മീ
യു ഹാവ് ഗോട്ട് എ ഫ്രെഞ്ച് ഇൻ മീ

അവസാനം ആ രണ്ട് കാർട്ടൂൺ കൂടുകാരും ശണ്ട്
തീർക്കുകയും കണ്ണിരിറുന്ന കരടിക്കെട്ടിപ്പിടുത്തങ്ങൾ
അനേയാന്നും നൽകുകയും ചെയ്തു.

സൗരക്ക് തന്റെ കണ്ണുകൾ തുടച്ച് എന്റെ നേർക്കു തിരിഞ്ഞു.
‘താനും വരുന്നുണ്ട്,’ സൗരക്ക് പറഞ്ഞു.

‘എന്ത്? പക്ഷേ-’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘ഇനി “പക്ഷേ” ഓന്നും ഭവണം. താനും കശ്മീരിലേക്കു
വരുന്നുണ്ട്. താൻ എല്ലാ ബുക്കിങ്ചുകളും ചെയ്യാം.’

‘പക്ഷേ ഗോലു്-’

‘കശ്മീരിൽ ഭൂമിയിലെ സ്വർഗ്ഗമാണെന്നാണു പറയുന്നത്,
അല്ലോ? ഇപ്പോൾ താൻ ഭൂമിയിലെ നരകമായ ചന്ദൻ
ക്കാസസ്റ്റിലാണ്. എന്തും അതിനേക്കാൾ മികച്ചതാണ്.
അപ്പോൾ തീരുമാനിച്ചു. താനും വരുന്നുണ്ട്.’

‘സൗരക്ക്, അതു പിന്നെ-’

‘മിണ്ടരുത്. അത് തീർച്ചപ്പെടുത്തികഴിഞ്ഞു.’

താൻ സൗരക്കിനെ നോക്കി. തടിച്ചുരുണ്ട മുഖം അവന് ഒരു
പിക്സാർ * കരടിപ്പാവയ്ക്കുടെ രൂപം നല്കി.

‘ഞാൻ നിനെ സ്കേണഹിക്കുന്നു,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘ആരേകിലും എന്ന കൊന്നാൽ നീ ആ കേസും ഇതുപോലെ തെളിയിക്കുമോ?’

‘ഞാൻ കൊലയാളിയോട് നിനക്കു പകരം എന്ന കൊല്ലാൻ പറയും,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

സൗര്യം നാണിച്ചു ചുവന്നു. ഞാൻ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

‘നീ ഇത്തരം വിവേകശുന്നമായ വൈകാരികനാടകങ്ങൾ ആടുന്നു. ഞാൻ കർമ്മിരിലേക്കുള്ള യാത്ര പോലുള്ള വിവേകശുന്നമായ കാര്യങ്ങൾചെയ്യാൻ സമ്മതിക്കുന്നു.’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘അവധിയോ? എന്താണത്?’ ചന്ദ്രൻ അരോറ ചോദിച്ചു. അയാൾ എറെ ചവച്ച പാൻമസാലച്ചണ്ടിയും തുപ്പലും പ്രത്യേകമായിവെച്ച ചവറു കുടയിലേക്ക് തുപ്പി. തങ്ങൾ അയാൾക്കെന്തിരെ ഓഫീസിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. അയാളുടെ കണ്ണുകൾ എനിക്കും സൗരഭിന്നമിടയിൽ തുടരെത്തുടരെ ചാഞ്ചാടി.

‘ഒഴിവുകാലം, സാർ,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു. ‘ഞാനും സൗര്യം ഒരുമിച്ച് ഒഴിവുകാലം ചിലവഴിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.’

മുഴുവൻ സ്വത്തും തങ്ങളുടെ പേര്കൾ എഴുതിവെക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടതുപോലെ അയാൾ തങ്ങളെ തുറിച്ചുനോക്കി.

‘നിങ്ങൾക്കെന്തിനാണ് ഒരു ഒഴിവുകാലം?’ ചന്ദ്രൻ ചോദിച്ചു. ‘അതും രണ്ടുപേര്ക്കും ഒരുമിച്ച്? നിങ്ങളുടെ കൂസുകളങ്ങനെ മുഖ്യാട്ടുപോകും?’

‘മറ്റാർഡിത്തിരുന്ന് ജോലി ചെയ്യുന്നതു പോലെയായിരിക്കുമത്. കുട്ടിത്തൽ കുട്ടികളെ എങ്ങനെ ഈ സ്ഥാപനത്തിൽ ചേർക്കാനാകുമെന്ന് ചിന്തിക്കാനുള്ള ഒരിടം,’ സൗര്യം പറഞ്ഞു. ‘മറ്റ് അദ്ധ്യാപകരോട് തങ്ങളുടെ കൂസുകൾ കൂടി കൈകകാര്യം ചെയ്യുന്ന കാര്യം സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്.’

‘ഈ തിരക്കുള്ള സമയമാണ്,’ ചന്ദ്രൻ അലറി. സൈക്കണ്ണി ഷീല അമ്പരപ്പോടെ കീബോർഡിൽ നിന്ന് തലയുയർത്തി നോക്കി.

‘കൂസുകൾ മുടങ്ങില്ലെന്ന് തങ്ങൾ ഉറപ്പു വരുത്താം, സാർ,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘ഞാനത് ഗൗണിക്കുന്നില്ല. പക്ഷേ, പുതിയ കൂട്ടികൾ? നിങ്ങൾ എത്ര പേരെ ചേർത്തു?’

‘എത്രപേര് എന്നുവെച്ചാൽ?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘നിങ്ങൾ എത്രപേരെ ഈ സ്ഥാപനത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നുണ്ട്. പറയു, ശ്രീമാൻ മഹേശ്വരി?’

‘ഈതുവരെ? നിങ്ങൾ ആ യോഗത്തിൽ എന്നോടു പരഞ്ഞത്തിനു ശേഷം?’ സൗര്യ ചോദിച്ചു.

ചന്ദ്രൻ തലയാട്ടി.

‘എതാണ്ട് പുജ്യമെന്ന് പറയേണ്ടി വരും,’ സൗര്യ പരഞ്ഞു.

‘പുജ്യം? കണ്ണോ! എന്നിട്ടും നിങ്ങൾക്ക് ഒഴിവുകാലം വേണമെന്നാണോ?’

‘ഞങ്ങൾ തിരിച്ചു വനിട്ട് അതെല്ലാം ചെയ്തുകൊള്ളാം, സാർ,’ ഞാൻ പരഞ്ഞു.

‘എവിടപ്പോകാനാണ് ഉദ്ദേശ്യം?’

‘ശ്രീനഗർ.’

‘കശ്രമീർ?

‘അതെ, സാർ.’

‘എന്തിന്? നിങ്ങൾക്ക് മരിക്കാൻ തിടുകമൊയ്യാ?’

‘ഈല്ല, സാർ,’ ഞാൻ പരഞ്ഞു. ‘അതോരു സമൃദ്ധി സംസ്ഥാനമാണ്. ദശലക്ഷ്മണക്കിനാളുകൾ അവിടെ താമസിക്കുന്നുണ്ട്.’

‘എല്ലാവരും ഭീകരവാദികൾ.’

‘അത് ശരിയല്ല, സാർ,’ ഞാൻ പരഞ്ഞു.

‘പക്ഷേ, എന്തിന് ശ്രീനഗർ? ആരാണു നിങ്ങൾ? മധുവിധുവിനു പോകുന്ന ദംപതികളോ?’

മറുപടി പറയാനാകാതെ ഞാനും സൗര്യം മിണ്ണാതിരുന്നു. അയാൾ ഞങ്ങളുടെ മൂന്നം സമ്മതമായി പരിഗണിച്ചു.

‘ശരിക്കും? അപ്പോൾ നിങ്ങൾ 377-ാം വകുപ്പാണോ?’

‘അല്ല, സാർ,’ സൗര്യ അവരപ്പോടെ വാ പൊളിച്ചു നിന്നപ്പോൾ ഞാൻ പരഞ്ഞു. 377-ാം വകുപ്പിനാണും അവനറിയില്ല.

‘അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ ശ്രീനഗരിലേക്കു പോകുകയാണെല്ലോ? നിങ്ങൾ എവിടെയാണ് താമസിക്കുക?’

‘ഹാസ്സേവാട്ടിൽ, സാർ,’ സൗരക്ഷ പറത്തു.

‘ഹാസ്സേവാട്ടിലാണോ താമസിക്കാൻ പോകുന്നത്? കാര്യമായിട്ടു പറയുന്നതാണോ? ഈതാരു മധുവിധുവാണ്ണല്ലോ, അല്ലോ?’

‘മധുവിധു’ എന്ന വാക്ക് സെക്കന്റി ശീലയെ ജാഗരൂകയാക്കി. ഈവോയ്സുകൾ അടിക്കുകയാണെന്ന് നടിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവളുടെ ശ്രദ്ധ തൈങ്ങളുടെ സംസാരത്തിലാണ്ണല്ലോ. ആരും ആരെയും ജൈഇല്ലയ്ക്ക് തയ്യാറെടുക്കാൻ പരിപ്പിക്കാത്തത്തയും വിദ്യരമായ ഒരിടത്തെക്ക് ചന്ദൻ ഒരിക്കൽ ഭാര്യയെയും ഉപേക്ഷിച്ച് തന്ന കൊണ്ടു പോകുന്ന ഒരു ദിവസം ചിലപ്പോൾ അവളും സ്വപ്നം കാണുന്നുണ്ടാകും.

താമസത്തിനുള്ള ഏർപ്പാടുകളെക്കുറിച്ച് ഏനിക്കൊന്നും അറിയില്ലായിരുന്നു. ഞാൻ സൗരക്ഷിനു നേർക്കു തിരിഞ്ഞു.

‘നമ്മളെന്തിനാണ് ഹാസ്സേവാട്ടിൽ താമസിക്കുന്നത്?’

‘അതിന് ചിലവു കുറവാണ്. അതിനെക്കുറിച്ച് നല്ല അഭിപ്രായവുമാണ്. അതു സുരക്ഷിതമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഹാസ്സേവാട്ടുതന്നെ ഏർപ്പാടാക്കി.’

‘നമ്മൾ ഹാസ്സേവാട്ടിലെ ഒരു മുൻയാണോ പകിടാൻ പോകുന്നത്?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘നടുവിൽ ഏവിടെയെങ്കിലും എന്നാണു നീ പറത്തത്,’ സൗരക്ഷ പറത്തു. ‘ഈത് നഗരത്തിന്റെ ഒത്ത നടുവിലാണ്, ത്യലം നദിയിൽ.’

ചന്ദൻ അരോറ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

‘ശീലാ മാധം, ആൺകുട്ടികൾക്ക് പെൺകുട്ടികളെ കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ ഈതാണു സംഭവിക്കുന്നത്.’ അയാൾ അവളെ നോക്കി കണ്ണിറുക്കി. അതെ, പെൺങ്ങളെ വലവിശി വിഴ്ത്തുന്നയാൾ സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു! സെക്കന്റി ശീല നാണ്ടേതാട പുണ്ണിരിച്ചു.

‘സാർ, തൈങ്ങൾ സ്വവർദ്ധപ്രണയികളാണ്.’

‘നീങ്ങൾ അങ്ങനെയാണെങ്കിലും കുഴപ്പമൊന്നുമില്ല. അതു ഫേഡമാക്കാൻ യോഗാദ്യാസങ്ങളുണ്ട്.’

‘ഭേദമാക്കാൻ?’ ആ അത്ഭ്യാസങ്ങൾ ശരിക്കും എത്തരത്തിലുള്ളതായിരിക്കുമെന്ന് അന്വരന്ന ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘സാർ, ഞങ്ങൾ സ്വവർഖ്പണയിക്കള്ളു,’ സൗരം പറഞ്ഞു.

‘സ്വവർഖ്പണയിയാകുന്നത് തെറ്റല്ലെങ്കിൽ പോലും,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘നിങ്ങളുടെ രഹസ്യങ്ങൾ എന്തെന്നുതുനിന്ന് മറച്ചു പിടിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല.’

‘ചന്ദൻ സാർ, ഞങ്ങൾക്ക് രണ്ടാഴ്ചതേതക്ക് അവധി വേണം. അവധിക്കിടയിൽ ഞങ്ങളെന്തു ചെയ്യുമെന്നത് നിങ്ങളുടെ ഉത്കണ്ഠംയെയെല്ലു.’

എന്ത് ഡിക്കാരത്തിൽ അയാളിലും അസുസ്ഥനായതുപോലെ തോന്തി. അയാൾ ഒരു ഫയൽ തുറന്ന് ജോലി ചെയ്യുന്നതുപോലെ നടിച്ചു.

‘നിങ്ങൾക്ക് പോകാനാകില്ല. തിരക്കുള്ള സമയമാണ്. എല്ലാവരും ഇവിടെത്തന്നെ വേണം,’ ഞങ്ങളെ തലയുയർത്തി നോക്കാതെ ചന്ദൻ പറഞ്ഞു.

‘സാർ, കഴിഞ്ഞ രണ്ടുവർഷത്തിനുള്ളിൽ ഞങ്ങൾ യാതൊരു വിധത്തിലുള്ള അവധിയും എടുത്തിട്ടില്ല,’ സൗരം പറഞ്ഞു.

‘ഞാനും. ചന്ദൻ എല്ലാ ദിവസവും ചന്ദനിലേക്ക് വരുന്നുണ്ട്, എല്ലാ ദിവസവും,’ ഒരേ വാചകത്തിൽ രണ്ടു തവണ ചന്ദൻ അവനവെനക്കുറിച്ച് മുന്നാമതൊരാളുന്നപോലെ സംസാരിച്ചു.

‘അതു വളരെ നല്ലതാണ്, സാർ. പകേശ, ഞങ്ങൾ രണ്ടാഴ്ചതേതക്ക് കരഞ്ഞാൻ പോകുകയാണ്. നിങ്ങൾക്ക് ഞങ്ങളുടെ അഭാവംകൊണ്ട് യാതൊരു കുഴപ്പവുമുണ്ടാക്കാൻ പോകുന്നില്ല,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

ചന്ദൻ അതിശയത്താട എന്ന നോക്കി. ഞാൻ അയാളോട് അടുത്തക്കു വരാൻ ആംഗ്രോ കാട്ടി. അയാൾ മുന്നോട്ടാണ്ടിരുന്നു.

‘ശ്രീമതി ചന്ദൻ അരോറയോട് ഞങ്ങളതിനെക്കുറിച്ച് ചോദിക്കണമെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് ആഗ്രഹമില്ലെങ്കിൽ,’ ഞാൻ അയാളുടെ ചെവിയിൽ പറഞ്ഞു.

‘എന്ത്?’ കോടിയ വായയോടെ അയാൾ ചോദിച്ചു.

‘തങ്ങൾക്കരിയാം. ഷീലാമാധവും നിങ്ങളും! നിങ്ങൾക്ക് രണ്ടു പേര്‌ക്കും ഹാസ്യവോട്ടുപോലും വേണ്ട. നിങ്ങളുടെ ഓഫീസു തന്ന ധാരാളം,’ തൊൻ പറത്തു.

അയാളുടെ മുഖം ഇരുണ്ട തവിട്ടു നിന്റെത്തിൽ നിന്ന് അപ്പിൾ ചുവപ്പിലേക്കും അതിൽ നിന്ന് ഇരുണ്ട ഉംതനിന്റെത്തിലേക്കും നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ മാറിപ്പോയി.

‘തൊൻ ... തൊൻ...’ ചന്ദൻ വാക്കുകൾ കിട്ടാതായി.

‘അപ്പോൾ തങ്ങളുടെ അവധി തികളാഴ്ച ആരംഭിക്കുകയാണ്. കുഴപ്പമില്ലല്ലോ, സാർ?’ തൊൻ ചോദിച്ചു.

‘ഇല്ല,’ വായയുടെ പ്രവർത്തനം അപ്പോഴും ശരിയായിട്ടില്ലാത്ത ചന്ദൻ പറത്തു. ‘ഷീലാ, ദയവു ചെയ്ത് ഇവരുടെ അവധി ദിവസങ്ങൾ കമ്പ്യൂട്ടറിൽ ചേർക്കു.’

‘നന്ദി, സാർ,’ സൗരൈ പറത്തു. തങ്ങൾ പോകാനായി ഏഴുന്നേറ്റു.

‘കശ്മീരിലെ ഉണങ്ങിയ പഴങ്ങൾ പ്രശ്നതമാണ്. നിങ്ങളുടെ കഴിച്ചു നോക്കണം,’ തങ്ങൾ ഓഫീസു വിട്ടു പോരുവോൾ ചന്ദൻ പറത്തു.

---

* പിക്സാർ-ഡോയ് റോറി, എ ബഗ്സ് ലെഹ്മ തുടങ്ങിയ മികച്ച അനിമേഷൻ സിനിമകൾ സൃഷ്ടിച്ച അനിമേഷൻ കമ്പനി

ശ്രീനഗർ

അധ്യായം 20

‘നീ നമുക്കു വേണ്ടി ഒരു ഹാസ്യബോട്ട് ഏർപ്പാടാക്കിയെന്ന് എനിക്കിപ്പോഴും വിശ്വസിക്കാനാകുന്നില്ല,’ ബാഗ്രേജ് ബൈൽറ്റിൽനിന്ന് എന്ത് സ്വീക്കേണ്ട് വലിച്ചെടുത്ത് താൻ പറഞ്ഞു.

കശ്മീരിലേക്കുള്ള വിമാനങ്ങളിൽ അര ഡസണർ സുരക്ഷാ പരിശോധനകളുണ്ടായിട്ടും സമയത്തിനു തന്നെ, ഉച്ചകൾ, തങ്ങൾ ശ്രീനഗരിലെത്തി. ശ്രീനഗരിലെ ഷയ്വ് ഉൽ ആലം അന്തർദ്ദേശീയ വിമാനത്താവളത്തിൽ യാത്രക്കാരേക്കാളായികൊം സിഎൻഎസ്‌എപ്പ് ജവാൻമാരും പട്ടാളക്കാരുമാണ്.

‘എന്ന വിശ്വസിക്കു, നിന്നക്കുത് ഇഷ്ടപ്പെട്ടും,’ സൗരീ പറഞ്ഞു. ‘ദൈവരെ വിളിക്കേണ്ട്.’ അവൻ ഫോൺ വലിച്ചെടുക്കുകയും അതിലേക്ക് തുറിച്ചുനോക്കുകയും ചെയ്തു.

‘എന്താണ്?’ താൻ ചോദിച്ചു.

‘നെറ്റ്‌വർക്ക് ഇല്ല. നിന്ന് ഫോൺ ഉപയോഗിക്കേണ്ട്?’ സൗരീ ചോദിച്ചു.

എന്ത് ഫോണിലും സിനൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. രണ്ടു പേരും ഫോൺകൾ രണ്ടു തവണയെങ്കിലും ഓഫാക്കുകയും ഓൺകുകയും ചെയ്തു. എന്നിട്ടും നെറ്റ്‌വർക്ക് തിരികെ വന്നില്ല.

‘നിങ്ങളുടെത് പ്രീപേയർഡ് കാർഡുകളാണോ?’ ബാഗ്രേജ് ബൈൽറ്റിനടുത്തുവെച്ച് ഒരു സഹയാത്രികൻ തങ്ങളോട് ചോദിച്ചു.

‘അരതെ,’ സൗരഭ് പറഞ്ഞു. ‘ഞാൻ ഡാക്ടറിലേക്ക് താമസം മാറ്റിയപ്പോൾ എടുത്തതാണ്. പിന്നീടൊരിക്കലും പോറ്റ് പെയ്സിലേക്ക് മാറിയില്ല.’

‘ഞാനും,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘മറ്റു സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള പ്രീപെയ്സ് കാർഡുകൾ സുരക്ഷാ കാരണങ്ങളാൽ ജമ്മു കശ്മീരിൽ പ്രവർത്തിക്കില്ല.’

ആധുനികമായ വിമാനത്താവളത്തിൽ നിന്ന് തങ്ങൾ പുറത്തിരാൻ. തങ്ങളുടെ പേരുകൾ എഴുതിയതും ഹൃദയത്തിന്റെ ആകൃതിയുള്ളതുമായ ഷുകാർഡ് പിടിച്ചു നിൽക്കുന്ന ഓരാളെ ഞാൻ കണ്ടു.

‘കാര്യമായിട്ടാണ്ടോ, സൗരഭ്?’ ഞാൻ സൗരഭിന്നു നേർക്കു തിരിഞ്ഞു.

‘നല്ല സേവനം. അണ്ടോ?’ അവൻ ചോദിച്ചു.

തങ്ങൾ എയർപോർട്ട് റോഡിലുടെ വടക്കു ദിക്കിലേക്ക്, നഗരമദ്ധ്യത്തിനു നേരെ യാത്ര തിരിച്ചു. വെളുത്ത ക്രീംറോളുകളുടെ ആകൃതിയുള്ള വിമാനത്താവളം വിട്ടിരാങ്ങിയപ്പോൾ തങ്ങൾ ചുറ്റിനും മലനിരകൾ കണ്ടു. നഗരത്തിനു പശ്ചാത്തലമാരുകൾ മണ്ണുതൊപ്പിയിടക്കാടുമുടികൾ എപ്പിൽ മാസത്തെ സുര്യനിൽ തിളഞ്ഞി. നഗരമദ്ധ്യം ഇന്ത്യയിലെ മെട്ടായല്ലാത്ത മറ്റൊത്താരു നഗരത്തെയും ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു.

ശ്രീതളപാനീയങ്ങളുടെയും സെൽഫോൺകളുടെയും അടിവസ്ത്രങ്ങളുടെയും പരീക്ഷാപരിശീലന കൂസുകളുടെയും പരസ്യങ്ങൾ നഗരത്തിന്റെ ഭൂപ്രകൃതിയിൽ പൂളികൾ കൂത്തി. ഇന്ത്യയെനാൽ ഇതെല്ലാമാണെന്ന് എന്നിക്കു തോന്തി. സൗകര്യപ്രദമായ അടിവസ്ത്രം ധരിച്ച കറിനമായി പഠിക്കുക. ഫോൺകൊണ്ട് കളിക്കുകയും കോക്ക് കൂടിക്കുകയും ചെയ്യുക. എന്നിട്ട് അതെല്ലാം ആവശ്യത്തിക്കുക.

‘ഈത് ഇന്ത്യയിലെ മറ്റൊത്താരു സഹായം പോലെയാണ്ടോ,’ എന്നപ്പോലെത്തന്നെ ചിന്തിച്ചു കൊണ്ട്

സൗരം പറഞ്ഞു.

‘ഇത് ഇന്ത്യ തന്നെയാണ്,’ താൻ തോളു വെട്ടിച്ചു.

‘ഇവർക്ക് വേരെ ഭരണാലടന്നും പതാകയും,
മറ്റൊന്താക്കയോ ഇല്ലോ?’

താൻ ദ്രൈവരുടെ നേർക്ക് കൈ
ചുണ്ടിക്കാണിക്കുകയും ചുണ്ടുകളോട് വിരൽ
ചേർത്തമർത്തുകയും ചെയ്തു. കഷ്മീരിൽ രാഷ്ട്രീയം
സംസാരിക്കുന്നത് കൂഴപ്പം വിളിച്ചു വരുത്തുമെന്ന് താൻ
കെട്ടിരുന്നു. എനിക്ക് കൂഴപ്പം ആവശ്യമില്ല. സെത്ത് ഹോണുകൾ
പ്രവർത്തിക്കണമെന്നെന്നുള്ളു.

‘അസ്സുലാമു അലൈക്കും, സൗരം ഭായ്, കേശവ് ഭായ്. താൻ
നിസാം,’ ഹൗസ്ബോട്ടിലേക്കു കടക്കുമ്പോൾ താടിയുള്ള,
വടതെത്താപ്പിവെച്ച ഓൾ തെങ്ങെല്ല അടിവാദ്യം ചെയ്തു.
അയാൾ മലിന്തെ ശരീരമുള്ളവനും നാഗരികനുമാണ്.

‘വരു, വരു, എൻ്റെ പുറകെ വരു. താൻ നിങ്ങെല്ല
മുറിയിലേക്കു കൊണ്ടു പോകാം,’ നിസാം പറഞ്ഞു.

ശ്രീനഗർ നഗരത്തിന്റെ മദ്യത്തിൽ ത്യലം നദിയിൽ
കെട്ടിയുറപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ് തെങ്ങെല്ലുടെ ഹൗസ്ബോട്ട്. സാറ
കൂട്ടിക്കാലം ചിലവഴിച്ച വസിൽ ബാഗിന് അടുത്താണ്ട്.
ഹൗസ്ബോട്ടുമയ്ക്ക് അത്തരത്തിലുള്ള അര ധനം
ബോട്ടുകളുണ്ട്. ഓരോനിലും മുന്നോ നാലോ മുറികളും.
ദിവസത്തിൽ ഏറിയ പക്കും ആ ബോട്ടുകൾ തുണിൽ കെട്ടിയിട്ട
നിലയിലായിരിക്കും. അതോരു ഒഴുകുന്ന ഹോട്ടൽ
പോലെയാണ്. എൻ്റെ ഹോസ്റ്റൽ മുറിയേക്കാൾ വലുപ്പമൊട്ടും
കൂടുതലില്ലാത്തതും മരം കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയതുമായ
കാബിനായിരുന്നു തെങ്ങെല്ലുടെ മുറി. അതിനുള്ളിലൊരു
ഇടുക്കെട്ടിലുണ്ട്.

‘ഇത്തല്ല,’ താൻ പറഞ്ഞു. ‘തെങ്ങൾക്ക് വെവ്വേറെ
ഒറ്റക്കെട്ടിലുകളുള്ള മുറി വേണം.’

‘സാധാരണയായി ദമതികളാണ് ഇങ്ങോട്ടു വരാറുള്ളത്. അവർക്ക് വെദ്യേരെ കിടക്കേകൾ വേണ്ടിവരാറില്ല. പക്ഷെ, അതു കുഴപ്പമില്ല. തൊട്ടടുത്ത ബോട്ടിൽ മറ്റാരു മുൻഡുണ്ട്,’ നിസാം പറഞ്ഞു.

‘നിന്നക്ക് രണ്ടുപേരുക്കും വെദ്യേരെ മുൻ ഏർപ്പാടാക്കാമായിരുന്നു,’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘എന്നിട്ട് ഇരട്ടി പണം കൊടുക്കാനോ?’ സൗരഭ് ചോദിച്ചു.

പണത്തിന് സ്വകാര്യതയെ വെല്ലുന്ന മുല്യമുണ്ടെന്ന് എനിക്കു തോന്തി.

‘നിങ്ങൾക്കെന്തു തന്നെ ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിലും, നിസാം സഹായത്തിനുണ്ട്,’ തങ്ങളുടെ മുൻഡു അടുത്തത്തിയപ്പാൾ നിസാം പറഞ്ഞു.

‘എന്ത് സെൽഫോൺ പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല,’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘പുതിയ സിം കാർഡുത്താൽ, അതു പ്രവർത്തിച്ചു തുടങ്ങാൻ ഓഫ്‌ചയറ്റുക്കും.’

‘എന്ത്?’ താൻ ചോദിച്ചു.

‘ഇന്ത്യൻ സർക്കാരിന്റെ നിയമങ്ങൾ. തങ്ങൾക്കെന്തു ചെയ്യാനാകും? അവർ അവർക്കിഷ്ടമുള്ളതു ചെയ്യുന്നു,’ നിസാം പറഞ്ഞു.

‘താനെങ്ങനെ മറ്റുള്ളവരുമായി സന്പർക്കം പുലർത്തും?’ താൻ ചോദിച്ചു.

നിസാം സൗരഭിനു നേരെ തിരിഞ്ഞു.

‘നിങ്ങളുടെ തിരക്കുള്ള സുഹൃത്തിനോടു പറയു, ശാന്തനായിരിക്കാൻ. അദ്ദേഹം ഒഴിവുകാലം ആശോഷിക്കാനാനാണ് ശ്രീനഗരിലേക്കു വന്നത്.’

‘എക്കിലും പരസ്പരം സന്പർക്കം പുലർത്തണമല്ലോ,’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘ബോട്ടിൽ വെ ഫൈ ഉണ്ട്. പാസ്വേഡ് കട്ടിലിനരികിലുള്ള മേശ മേലുണ്ട്,’ നിസാം പറഞ്ഞു.

‘ഫോൺ വിളിക്കുന്നതോ? സിം കിട്ടാൻ യാതൊരു വഴിയുമില്ലോ?’ താൻ ചോദിച്ചു.

നിസാം കീഴയിൽ നിന്ന് ഒരു ഫോൺ പുരത്തുടുത്തു.

‘ഇതാ, ഇതിലെ സിം പുരത്തെടുത്ത് ഉപയോഗിക്കു.’

‘നിങ്ങളുടെ സിം ആണോ, നിസാം ഭായ്?’ സൗരക്ഷ ചോദിച്ചു.

‘ഇതെന്തെന്തു കയ്യിൽ അധികമുള്ള ഹോണാണ്. ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കാറുള്ളതു കൊണ്ട് തങ്ങൾ ഏതാനും ഹോണുകൾ കയ്യിൽ കരുതാറുണ്ട്.’

‘സാറ അവർ വളർന്ന വീടിനെക്കുറിച്ച് എന്നോടു പരഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. സിക്കന്ദറിനെ കണ്ണുപിടിക്കാൻ, നാളെ നമ്മുടെ ആദ്യത്തെ ലക്ഷ്യം അതാണ്,’ താൻ പറഞ്ഞു.

കശ്മീർ പശ്ചാത്തലത്തിന്റെ ഉദാത്തമായുകയായി ബോളിവുഡ് സിനിമകളിലും എണ്ണമറ്റ ഹോട്ടോഗ്രാഫുകളിലും കണ്ണ ദാൽ തടാകത്തിനരികിലേക്ക് നടക്കാൻ പോയതായിരുന്നു തങ്ങൾ. സാറയുടെ നഗരത്തിലാണ്, അവർ വളരുകയും സന്തോഷത്തോടയിരിക്കുകയും ചെയ്ത സ്ഥലത്താണ് തങ്ങളെന്ന കാര്യം താൻ മറക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. ഈ ഇളങ്കാറ്റ് അവളെ അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടാകുമോ? ഈ തടാകത്തിലെ വെള്ളം അവർ തൊട്ടിട്ടുണ്ടാകുമോ? താൻ ആശ്വാസ്യപ്പെട്ടു.

‘സഹാർ അക്കിൾ നിനക്ക് കൃത്യമായ വിലാസം നല്കിയിട്ടുണ്ടല്ലോ, അല്ലോ?’ സൗരക്ഷ ചോദിച്ചു.

‘ഉം. ഏറെക്കാലം മുന്ന് അയാളുടെ കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന വിലാസ മാണന്ത്. സിക്കന്ദരും കുടുംബവും അവിഭാനിന് താമസം മാറ്റിയിട്ടുണ്ടാകുമോ എന്നതാണ് എന്തെന്ന് വേവലാതി. സഹാർഡിന്റെ കയ്യിൽ വസിൽ ബാഗിലെ വിലാസം മാത്രമെയുള്ളു.’

‘നമുക്കെത് താമസിയാതെ കണ്ണടത്താം.’

തങ്ങൾ കൗമാരപ്രായക്കാരായ ഏതാനും കശ്മീരി ആൺകുട്ടികളെ കടന്നുപോയി. അവർ ഒരു ബെണ്ണിലിരുന്ന് ഹോണ് കൊണ്ടു കളിക്കുകയാണ്. താൻ അവരിലോരാജ്ഞാട് അതതാഴ്ത്തിന് ഒരു സ്ഥലം നിർദ്ദേശിക്കാൻ പറഞ്ഞു.

‘അഹർദ്ദുസ് റെസ്സറന്റിൽ പോകു,’ നേരിയ കുറ്റിത്താടിയുള്ള ഒരു ആൺകുട്ടി പറഞ്ഞു. ‘അവിടെ നല്ല വാസ്വാൻ *കിട്ടും.’

‘നന്ദി,’ അവൻ മനോഹരമായ പച്ചക്കണ്ണുകളിൽ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ട് താൻ പറഞ്ഞു.

താനും സൗരഭ്യം പോകാനായി തിരിഞ്ഞപ്പോൾ ആ ആൺകുട്ടി വീണ്ടും സംസാരിച്ചു.

‘നിങ്ങൾ ഇന്ത്യയിൽ നിന്നാണോ?’

ചോദ്യം കേടുവരുന്ന് താൻ തിരിഞ്ഞു നിന്നു.

‘അതെന്ന്, നിങ്ങൾ ഇന്ത്യക്കാരല്ലോ?’ താൻ ചോദിച്ചു.

‘താനൊരു കഷ്ഠമീരുകാരനാണ്,’ അവൻ പറഞ്ഞു. അവൻ കുട്ടുകാരല്ലാം പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. അവർിലൊരാൾ കയറ്റിക്കുകപോലും ചെയ്തു.

തങ്ങൾ അവിടംവിട്ടു പോകുന്നതാണ് നല്ലതെന്നു സുചിപ്പിച്ച് സൗരം എന്ന പതിയെ തട്ടി.

‘പക്ഷേ, കഷ്ഠമീരു ഇന്ത്യയുടെ ഭാഗമാണ്,’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘തങ്ങൾക്ക് ഇന്ത്യയെ വെറുപ്പാണ്,’ മറ്റാരാൺകുട്ടി പറഞ്ഞു. ‘താൻ കാബേജ് വെറുക്കുന്നു’ എന്നോ ‘താൻ മുള്ളക്കി വെറുക്കുന്നു’ എന്നോ പരയുന്നതു പോലെ സാധാരണ മട്ടിലാണ് അവന്തു പറഞ്ഞത്.

‘വെറുപ്പോ?’ താൻ ചോദിച്ചു.

‘വാ, പോകാം,’ മുവത്ത് വ്യക്തമായി കാണാവുന്ന പേടിയോടെ സൗരം പറഞ്ഞു. ‘നിർദ്ദേശത്തിന് നന്ദി. തങ്ങൾക്ക് പോകണം.’

സൗരഭിന്ന് വാക്കുകൾക്കേക്ക് ആൺകുട്ടികൾ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

‘പേടിക്കരുത്. തങ്ങൾ ഭീകരവാദികളും,’ ആദ്യം സംസാരിച്ച ആൺകുട്ടി പറഞ്ഞു.

‘തങ്ങൾ ഭീകരവാദികളുണ്ട് എവരെത്തപ്പിടിച്ചാണയിടാം,’ രണ്ടാമതെത്ത ആൺകുട്ടി പറഞ്ഞു.

അവർ സംസാരിക്കുന്നത് കാര്യമാത്ര പ്രസക്തമായാണ്. അവർക്കിതുപോലെ മുമ്പും സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് താനുഹിച്ചു.

ങ്ങു ബൈബിലിരിക്കുന്ന ങ്ങു കൂടും കർമ്മിരി മുള്ളിം ആൺകുട്ടികൾ-വിനോദസഞ്ചാരികൾ തീർച്ചയായും അവരിൽനിന്ന് അകലം പാലിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടാകും.

‘താൻ രാജസ്ഥാൻകാരനാണ്. പക്ഷേ, താൻ ഇന്ത്യക്കാരനുമാണ്,’ താൻ പുണ്ണിരിച്ചു. ‘നിങ്ങളുടെ രാജ്യത്തെ വെറുകരുത്.’

‘ഇന്ത്യ തങ്ങളുടെ രാജ്യമല്ല. ഇന്ത്യ തങ്ങളെ പരിഗണിക്കുന്നില്ല.’

സൗര്യ് എന്റെ വാരിയെല്ലിലേക്ക് കൈമുട്ട് കുത്തിക്കയറ്റി.

‘നമുകൾ പോകാമെന്നല്ലോ പറഞ്ഞതു്?’ അവൻ ചോദിച്ചു. അവൻ പറഞ്ഞതു നേരാണ്. കർമ്മിരിൽ രാഷ്ട്രീയം പരയരുതെന്ന എന്റെ തന്ന നിയമം ലംഘിക്കുകയാണു താൻ.

‘നിങ്ങളുടെ പേരേന്താണ്?’ സൗര്യിനെ അവഗണിച്ചു കൊണ്ട് താൻ ആൺകുട്ടികളോടു ചോദിച്ചു.

‘താൻ കരീം, ഇത് സാദിവ്,’ രണ്ടാമത്തെ ആൺകുട്ടിയെ ചുണ്ഡിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് പച്ചക്കണ്ണുകളുള്ള ആൺകുട്ടി പറഞ്ഞു. മറ്റു മുന്ന് ആൺ കുട്ടികളും അവരുടെ പോണ്ണുകളിൽ തിരക്കിട്ടു പണിക്കളിലാണ്.

‘നിങ്ങളെന്താണു ചെയ്യുന്നതു്?’

അവർ പരസ്പരം മിഴിച്ചു നോക്കി.

‘പഠിക്കുകയാണോ?’ താൻ ചോദിച്ചു.

അവർ നിഷ്പയഭാവത്തിൽ തലയാട്ടി.

‘ജോലി ചെയ്യുകയാണോ?’ താൻ ചോദിച്ചു.

അവർ വീണ്ടും നിഷ്പയഭാവത്തിൽ തലയാട്ടി.

‘ഇല്ല, തങ്ങൾ ഒന്നും ചെയ്യുന്നില്ലോ,’ കരീം പറഞ്ഞു. ‘ഇവിടെ ജോലികളാണുമില്ലോ.’

‘ജോലിയില്ലാത്തവർക്ക് പോകാൻ സിനിമാ തീയതിരുകളുമില്ലോ,’ മറ്റാരാൾ പറഞ്ഞു. എല്ലാവരും പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

സൗര്യ് എന്ന വലിച്ചിഴച്ചു കൊണ്ടു പോയപ്പോഴും കരീമിന്റെ പച്ചക്കണ്ണുകൾ എന്റെ കൂടെ പോന്നു.

‘നീയെന്തിനാണ് ഇന്നലെ ആ നാട്ടുകാരോട് മിണ്ഡാൻ പോയത്?’ സൗരക്ഷ ചോദിച്ചു. ഞങ്ങൾ ഹൗസ്ബോട്ടിൽ നിന്ന് ഇടത്തോടു തിരിഞ്ഞ് വസിർ ബാഗിലെത്താനായി ത്യലം നദിയുടെ തീരത്തു കൂടെ നടക്കുകയായിരുന്നു. സാറയുടെ പഴയ വിലാസത്തിലെ അതിരടയാളങ്ങളിലൊനായ ഫാലക് റെസ്റ്റോറന്റിൽ നിരത്തിലേക്ക് ഞങ്ങൾ തിരിഞ്ഞതു.

‘എനിക്ക് ജീജ്ഞാനം തോന്തി. നമ്മൾ ഇന്ത്യയിൽ നിന്നാണോ വന്നതെന്ന് അവർ ചോദിച്ചതു നീ കേട്ടില്ലോ?’

‘ചിലപ്പോൾ നീയൊരു വിദേശരിയാണെന്ന് അവർ കരുതിക്കാണും.’

‘എന്നകണ്ടാൽ പരിപ്പും രോട്ടിയും പോലെ ഇന്ത്യക്കാരനാണെന്നു തോന്നും. എനിട്ടവൻ പറയുന്നു, “താൻ ഇന്ത്യക്കാരനല്ല, ക്ഷമീരിയാണെന്ന്.” ഇവർക്കൊക്കെ എന്താണ്?’

‘ഇവിടെ ഇത്രയധികം പട്ടാളക്കാർ എന്തിനാണെന്ന് ഇപ്പോൾ നിനക്കു മനസ്സിലായല്ലോ. അവരോട് നദിയുണ്ട്. ആരോ നമ്മളെ പിന്തുടരുന്നതു പോലോരു പേടി എപ്പോഴുമുണ്ട്.’ സൗരക്ഷ പറഞ്ഞതു. അവൻ പാതയുടെ മുലയിലേക്ക് ചുണ്ടിക്കാട്ടി. വഴിയിലും കടന്നു പോകുന്ന ഓരോരുത്തരിലും കണ്ണുറപ്പിച്ച് അവിടെ നാലു പട്ടാളക്കാർ നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

‘ഇന്ത്യൻ പട്ടാളത്തയാണ് ആളുകൾ വെറുക്കുന്നത്,’ താൻ പറഞ്ഞതു. ‘അവരാണ് നാട്ടുകാരുടെ ശത്രു. സാറ ഇതെല്ലാം എന്നാടു പറയാറുണ്ട്. എന്നാൽ, ഇന്നലെത്തു പോലെ അതു നേരിട്ടു കാണുന്നത് മറ്റാരു അനുഭവമാണ്.’

‘നന്ദി കെട്ടവർ! പട്ടാളമില്ലാതിരുന്നുവെങ്കിൽ, പാക്കിസ്ഥാൻ ഇം പ്രദേശത്തെ തകിടുപൊടിയാക്കിയേണെ.’

‘അതത്ര ലളിതമല്ല,’ താൻ പറഞ്ഞതു. ‘അഉളുകൾ നേരായും പട്ടാളത്തെ ചൊല്ലി അസ്യസ്ഥരാണ്. അവർക്കു പറയാനുള്ളത് കേൾക്കുന്നതായിരിക്കും നമുക്കു ചെയ്യാവുന്ന മികച്ച കാര്യം. അതു പോട്ടു, അതാണോ ഫാലക്?’

റസ്സിന്തീനു തൊട്ടുതുള്ള ഒരു കടയുടമയ്ക്ക് തങ്ങൾ വിലാസം കാട്ടിക്കൊടുത്തു.

‘സിക്കൈരിനെ കാണാനാണോ? സിക്കൈർ ലോൺ?’ കടക്കാരൻ ചോദിച്ചു. അയാൾ രണ്ട് വെറ്റിലയെടുത്ത് ചുണ്ണാവു തേച്ചു.

‘അതെ. അയാൾ താമസിക്കുന്നത് ഇവിടെയാണോ?’

‘അയാളുമായി എന്താണ് ഇടപാട്?’ കടക്കാരൻ ചോദിച്ചു. അയാൾ കുറച്ച് അടക്കാച്ചീളുകളും പെരുഞ്ചിരകവും ഏലക്കായയും വെറ്റിലയിൽ വെച്ചു.

‘തങ്ങൾക്ക് അയാളെ ഡൽഹിയിൽനിന്ന് അറിയാം. തങ്ങളുടെ സുഹൃത്താണയാൾ,’ തൊൻ പറഞ്ഞതു. സൗരഭ് പരിശ്രിമതേതാട എന്ന നോക്കി. തൊൻ സാമ്യമായി ചിരിച്ചു.

‘അപ്പോൾ കാര്യങ്ങൾ നിങ്ങളിയേണ്ടതാണ്ടാലോ. അയാളും ഉമ്മ ഫർസാനയും രണ്ടുവർഷം മുമ്പുവരെ ഇവിടെയായിരുന്നു താമസം. ഇപ്പോൾ വിരളമായേ ഇങ്ങാട്ടു വരാറുള്ളു.’

‘അവർ എവിടെയാണ് ഇപ്പോൾ താമസിക്കുന്നതെന്നിയാമോ?’ സൗരഭ് ചോദിച്ചു.

‘ഫർസാന ബീഗം രാജ്ഘാഗിലേക്ക് താമസം മാറ്റിയെന്ന് തൊൻ കേട്ടു. അപ്പറ്റുസ് ഹോട്ടലിന്റെ അടുത്തെക്ക്.’

‘അവരുടെ മകനോ?’

‘സിക്കൈർ ഏപ്പോഴും നെട്ടോട്ടത്തിലാണ്. ഇടയ്ക്കു മാത്രം വീട്ടിലേക്കു വരും. പട്ടാളവും പൊലീസും അയാളുടെ പുറകെയുണ്ട്. നിങ്ങൾ അതിനിയണം. നിങ്ങൾ നേരായും അയാളുടെ സുഹൃത്തുകളാണോ?’

‘അതെ,’ തൊൻ പറഞ്ഞതു.

‘നിങ്ങൾക്ക് തൊൻ വിശേഷപ്പെട്ട പാൻ ഉണ്ടാക്കിത്തരട്ടേ?’

‘രാജ്ഘാഗിലെ എത്ര കടക്കാരെ ഇതുവരെ കണ്ടു? ’ തൊൻ ചോദിച്ചു.

‘അമ്പതിലധികം,’ സൗര്യ് പറഞ്ഞു. ‘രണ്ടു ദിവസം അദ്ദേഹം പാഴായി.’

അതു വെകുന്നേരമായിരുന്നു. തൈജൻ
ഹൗസ്ബോട്ടിന്റെ പൊതുവായ
സ്ഥികരണമുറിയിലിരിക്കുകയാണ്. അങ്ങേയറ്റം
സ്നേഹസന്ധനരും മധുവിധു ആശോഷിക്കുന്നവരുമായ
സർഭാർ ദഡികളുമായാണ് തൈജൻ സ്ഥികരണമുറി
പകിട്ടിരുന്നത്. അവരാകട്ടേ ഇരുപതു ചുവടുവെച്ച് സ്വന്തം
മുറിയിൽ പോകുന്നതും അവിടെവെച്ച് കാര്യങ്ങൾ
നടത്തുന്നതും ബുദ്ധിമുട്ടായി കരുതുന്നവരാണ്. തടാകം
പശ്ചാത്തലമാക്കി സെൽഫിയെടുക്കുന്നോൾ തന്റെ വധുവിനെ
ചുംബിക്കണമെന്ന് സർഭാർ ശരിച്ചു.

ആ സ്ത്രീയെ സംബന്ധിച്ചിടതേതാളം കാര്യങ്ങൾ അല്ലോ
അസുസ്ഥിക്കാണെന്ന് എന്നിക്കുതോന്തി. തന്റെ
സ്വപ്നരാജകുമാരനെ അറിയാൻ തുടങ്ങുന്നതെയുള്ളൂ
അവൾ. അതോരു നിശ്ചയിച്ചുറപ്പിച്ച വിവാഹമാണെന്നു
തോന്തി. ചിലപ്പോൾ അതോരു വിവാഹ ആപ്പിലുടെ
നടത്തിയതാകാം. അവർക്ക് സ്വകാര്യത നൽകാനായി ഞാൻ
ദുരേയ്ക്കു നോക്കി.

‘നമുകൾ വേറെന്തു ചെയ്യാനാകും?’

‘കേബിൾടിവിക്കെടകൾ,’ സൗര്യ് പറഞ്ഞു.

‘എന്ത്?’

‘പത്രവിതരണകാർ. അങ്ങനെയുള്ളവരെ നമുകൾ
തേടിപ്പോകാം.’

‘ഡോക്ടർമാരെയും പൂംബർമാരെയും കൂടി?’

‘നോക്കട്ടേ. നാളെ രാവിലെ നേരത്തെ തുടങ്ങാം.’

‘നൃംഖി, സൗര്യ. നീയില്ലാതെ എന്നിക്കിത്തല്ലാം
ചെയ്യാനാകുമായിരുന്നില്ല.’

‘മിണ്ടാതിരികൾ. ഒരു കാര്യവുമില്ലാതെ വികാരപ്രകടനമോ!
നമ്മളാരാണ്? മധുവിധുവിനു വന്ന ദഡികളോ?’ സൗര്യ്
ചോദിച്ചു.

ഞാൻ പോട്ടിച്ചിരിച്ചു.

‘നിനക്ക് മട്ടപ്പു തോനുനില്ലോ? ഒരു ഫലവുമില്ലാതെ ഇങ്ങനെ അനേഷ്ഠിക്കുന്നതിൽ?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘എന്നാലുമത് ചന്ദ്രൻ അരോറയുടെ മുഖം കാണുന്നതിനേക്കാൾ നല്ലതാണ്. എങ്കിൽ, ഈപ്പോൾ നോക്കരുത്. ആ സർദാർ ഇന്നു നല്ല ആവേശത്തിലാണ്.’

‘നമുക്കും അതെ മട്ടിലൊരു സെൽഫിയെടുത്ത് അവരെ ശല്യപ്പെടുത്തിയാലോ?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

മുന്നു ദിവസത്തിനുശേഷം ഒരു കേബിൾ ടിവിക്കാരൻ തങ്ങളുടെ രക്ഷകനായി മാറി.

‘ഹർസാന ലോൻ, അല്ലോ? റെസിഡൻസി റോഡിലെ ചുവന്ന കെട്ടിടത്തിലാണ് അവർ താമസിക്കുന്നത്. മുന്നാമത്തെ നില,’ അയാൾ പറഞ്ഞു.

‘നിങ്ങൾക്കുറപ്പാണോ?’

‘അവർ പണമൊടുക്കുന്നതിൽ എപ്പോഴും പിന്നിലാണ്. എനിക്കവരെ അറിയാം. എന്ന വിശ്വസിക്കാം.’

തങ്ങൾ ആ വീടിന്റെ മുന്നിലെത്തുകയും മണിയടിക്കുകയും ചെയ്തു.

അന്പതുകളിൽ പ്രായമുള്ള ഒരു സ്ത്രീ വാതിൽ തുറന്നു. കറുത്ത ബുർബ ധരിച്ച അവരുടെ മുഖം മാത്രം കാണാം.

‘ജീ, ജനാബ്?’ അവർ ചോദിച്ചു.

‘ഹർസാന മാധ്യം?’

‘അതെ..’

‘ഞാൻ കേശവ്. സാറയുടെ അടുത്ത സുഹൃത്ത്.’

അവർ തങ്ങളെ ഒരു വാക്കുപോലും പറയാതെ അടിമുടി ഉഴിഞ്ഞു.

‘നിങ്ങളുടെ മകളല്ലോ, സാറ്?’ ഭർത്താവിന്റെ മുൻവിവാഹത്തിലെ മകൾ എന്നതാണ് കൂടുതൽ

ശരിയെങ്കിലും, ആ സാഹചര്യത്തിലേക്ക് സാങ്കേതികതകൾ കൊണ്ടുവരാൻ എനിക്ക് ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ഈനിയെന്താണു ചെയ്യേണ്ടതെന്ന പരിഭ്രമത്തോടെ അവർ വാതിലിനു കുറുകെ കൈവെച്ചു.

‘ചിലപ്പോൾ നിങ്ങളെന്ന ഓർമ്മിക്കുന്നുണ്ടാകില്ല. ഞാൻ കോളേജിൽ അവർക്കുണ്ടാണ് പരിച്ഛിട്ടുണ്ട്,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘സാറ അവളുടെ പിതാവിനോടൊപ്പം പതിനെം്പതുവർഷംമുമ്പ് പോയതാണ്. അതിനുശേഷമുള്ള അവളുടെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് എനിക്ക് ഏറ്റവും അറിയില്ല.’

‘എനിക്കെന്താണു അവർക്കുണ്ടാണ്. സിക്കന്ദരിനെ കുറിച്ചും.’

‘നിങ്ങൾക്കുന്നു വേണ്ടത്? സാറ പോയില്ലോ.’

‘തങ്ങൾക്ക് അകത്തിരുന്ന് അല്ലോ സംസാരിക്കാമോ?’

‘എന്തിനെക്കുറിച്ചു്?’

‘സാറയെയും സിക്കന്ദരിനെയും കുറിച്ചു്. തങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളോട് പക്കുവെക്കാൻ ചില കാര്യങ്ങളുണ്ട്.’

അവർ സൗരഭിനു നേരേ കൈചൂടി.

‘ഈതാരാണ്?’ അവർ ചോദിച്ചു.

‘എൻ്റെ ഏറ്റവുമടുത്ത സുഹൃത്ത്, സൗരം. തങ്ങൾ ഡൽഹിയിൽ നിന്നാണ്. നിങ്ങളെ കണ്ടത്താൻ ഒരാഴ്ചയെടുത്തു.’

അവർ കണ്ണുകൾ ഇരുക്കിപ്പിടിച്ചു.

‘നിങ്ങൾ പട്ടാളത്തിൽ നിന്നാണോ? നിങ്ങളോടൊക്കെ നൂൺ പറയുകയാണോ?’

‘അല്ല, ആന്തീ,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു. ഞാൻ എൻ്റെ വാലറ്റ് പുരത്തെടുത്തു. ‘നോക്കു, ഐഎഫിയിൽ നിന്നുള്ള എൻ്റെ പശ്യ തിരിച്ചറിയൽ കാർധ. സാറ പറിച്ച അന്തേ കോളേജ്. ഈതാണ് എൻ്റെ ഇപ്പോഴത്തെ കാർധ. ഞാൻ ഒരു കോച്ചിൻ ഇൻസ്റ്റിറ്യൂട്ടിൽ പഠിപ്പിക്കുകയാണ്.’

അവർക്ക് സംശയം വിട്ടുമാറിയില്ല. ഞാൻ ഫോൺ തുറന്ന് അഞ്ചു വർഷം മുമ്പുതെത്ത ചിത്രങ്ങൾക്കായി പരതി.

‘ഈതാ, ആന്തീ. ഈതാ സാറയും ഞാനും. കോളേജ് കാസ്റ്റിനിൽ.’

ഹോട്ടോയിൽ ബോൾവിറ്റാ കപ്പുകളുമായി നിൽക്കുകയാണ് താനും സാരയും. എനിക്കും അവർക്കും വെദ്യേരെ പ്രബന്ധങ്ങൾ പിറ്റേന് സമർപ്പിക്കാനുണ്ടായിരുന്നു. തങ്ങൾ രാത്രി മുഴുവൻ ജോലിയെടുക്കുകയും അതവസാനിപ്പിക്കുകയും വെകുന്നേരും വരെ കിടകയിൽ പറിച്ചേർന്നു കിടകുകയും ചെയ്തു. എനിക്ക് തല കരങ്ങുന്നതുപോലെ തോനി. മരക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ, എനിക്കെങ്ങനെ അവളിൽനിന്ന് പുറത്തു കടക്കാനാകും? അവളുടെ എല്ലാ ഹോട്ടോകളും മായ്‌ച്ചുകളയുമെന്ന് താൻ എനിക്കു തന്നെ വാക്കു കൊടുത്തു.

‘അക്കത്തെക്കു വരു, ഇതൊരു ചെറിയ വീടാണ്. അതു നിങ്ങൾ കാര്യമാക്കില്ലെന്ന് കരുതുന്നു,’ ഫർസാന പറഞ്ഞു.

---

* വാസ്യാൻ - നിരവധി ക്ഷമീരി വിഭവങ്ങളടങ്ങിയ ആഹാരം

അധ്യായം 21

‘അല്ലോ റഹം,’ തുറന്ന കൈത്തലങ്ങളുയർത്തി പർസാന നിബൃഥിമായി പ്രാർത്ഥിച്ചു. രണ്ടു കപ്പു കാവകുടിക്കുന്നതിനിടയിൽ താൻ സാരയുടെ മരണത്തിന്റെയും അതിനേക്കുറിച്ചുള്ള അനേഷ്ടണത്തിന്റെയും കമാതുവർത്തിച്ചു.

‘അപ്പോൾ അങ്ങനെയാണ് കാര്യങ്ങൾ! സാരയോടാത്തുള്ള സിക്കന്ദരിന്റെ ചിത്രം കിട്ടിയതു കൊണ്ടാണ് തെങ്ങൾ അയാളെ കണ്ടത്. പക്ഷെ. അയാൾ ഓടിപ്പോയി,’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘അവർ വളരെ അടുപ്പമുള്ളവരായിരുന്നു,’ പർസാന പറഞ്ഞു. ‘സാരയുടെ പിതാവ് അവരെ വേർപ്പിരിക്കുന്നതു വരെ.’

‘അവർക്ക് എല്ലായ്പ്പോഴും സിക്കന്ദരിനെ കുറിച്ച് കരുതലുണ്ടായിരുന്നു,’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘അവർ അർദ്ധസഹോദരങ്ങളായിരുന്നെങ്കിലും താൻ കണ്ടിട്ടുള്ള യമാർത്ഥ സഹോദരങ്ങളേക്കാൾ അടുപ്പമുള്ളവരായിരുന്നു.’

താൻ തലയാട്ടുകയും പുണ്ണിരിക്കുകയും ചെയ്തു.

‘പക്ഷെ, ഈതു ജീവിതമാണ്,’ അവർ പറഞ്ഞു. ‘ചിലപ്പോൾ രക്തബന്ധമില്ലെങ്കിൽ പോലും മനുഷ്യർ അടുപ്പമുള്ളവരാകും. നിങ്ങളെത്തന്നെ നോക്കു. സാരയും നിങ്ങളും വേർപ്പിരിഞ്ഞു. എന്നിട്ടും നിങ്ങളിൽ ഇവിടെയെത്തിയിരിക്കുന്നു. ഈക്കാരുത്തിൽ നേരു ചികയുന്ന ഒരേ ഓരാൾ നിങ്ങളാണ്.’

‘ആൺഡി, നിങ്ങൾ തെങ്ങളെ സഹായിക്കുമോ?’

അവർ ഒഴിത്തെ ചായകപ്പുകൾ താമ്പാളത്തിൽ പെറുകലിവെച്ച് എഴുന്നേറ്റു.

‘താൻ എടുത്തു വെക്കാം, ആന്തി,’ സൗര്യ പറഞ്ഞു. അവൻ അവരുടെ കയ്യിൽ നിന്ന് ചായത്താമ്പാളം വാങ്ങി അടുക്കളെയിലേക്ക് നടന്നു.

‘ആന്തി, തെങ്ങേർക്ക് സിക്കന്ദരിനോട് സംസാരിക്കണം. പരയുന്നതിൽ കഷമിക്കണം, സിക്കന്ദർ ഓടിപ്പോയാൽ സംശയം അയാളിലാകും.’

‘എന്തു സംശയം?’

‘സാരയെ അയാൾ കൊന്നതാണെന്ന സംശയം,’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘നിങ്ങേർക്ക് ഭാന്താണോ?’ അവർ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

താൻ അമ്പരപ്പോടെ അവരെ നോക്കി.

‘സാരയെ നിങ്ങേർക്ക് നന്നായി അറിയാമെന്നാണു താൻ കരുതിയത്. സിക്കന്ദർ അവന്റെ ആപയെ ഒരിക്കലും കൊള്ളില്ല.’

‘പക്ഷേ, അയാളും സംശയത്തിന്റെ നിശ്ചലിലാണ്.’

‘അവനാകില്ല അതു ചെയ്തത്,’ ഫർസാന് നിശ്ചയഭാവത്തിൽ തലയാട്ടി. അവനെ സംബന്ധിച്ചിടതേതാളം അതേനെ, സ്വന്തം ഉമ്മയെ കൊല്ലുന്നതു പോലെയാണ്.’

‘കൊന്നിട്ടില്ലെങ്കിൽ അയാൾക്ക് തെങ്ങേളോടു സംസാരിക്കാമല്ലോ. എന്തിനാണയാൾ ഓടിപ്പോയത്?’

‘അവൻ പേടിച്ചിട്ടുണ്ടാകും. അവനൊരു കൊച്ചുകുട്ടിയാണ്,’ ഫർസാന് പറഞ്ഞു. അവരുടെ കണ്ണുകൾ നിരഞ്ഞതായുകാൻ തുടങ്ങി. അടുക്കളെയിൽക്കിന്ന് തിരിച്ചു വന്ന സൗര്യം താനും പരസ്പരം നോക്കി.

‘അയാൾ തെങ്ങേളെയാണ് പേടിപ്പിച്ചത്, ആന്തി. അയാളുടെ കയ്യിലെബാരു തോക്കുണ്ട്. അവനൊരു കുട്ടിയേ അല്ല,’ താൻ പറഞ്ഞു.

ഫർസാന് എഴുന്നേംലുക്കുകയും മുറിയിലെ ഇടുങ്ങിയ ജാലകത്തിലും പുറത്തെക്കു നോക്കുകയും ചെയ്തു. പുറത്തുള്ള അപാർക്കമെന്റ് സമുച്ചയത്തിലേക്ക് അവർ തുറിച്ചു

നോക്കി. മനസ്സിന്റെ നിയന്ത്രണം വീണ്ടുത്ത ശ്രേഷ്ഠം അവർ സംസാരിച്ചു.

‘അവൻ മാനസികമായി വളർന്നിട്ടില്ല. അഞ്ചാം ക്ലാസ്സാട്ട് പറിപ്പു നിർത്തി. കുറത്ത്...’

‘കുറത്ത ബുദ്ധിനിലവാരം?’ താൻ ചോദിച്ചു.

‘അതെ, എല്ലാവരും അവനെ മണ്ഡനന്നു വിളിച്ചു. അവന് പൊക്കവും വലിപ്പവും കൂടി. പക്ഷെ, അപ്പോഴുമവൻ ഒരു കുട്ടിയായിത്തന്നെയിരുന്നു.’

ജാലകത്തിലുടെ നോക്കിക്കാണ്ട് അവർ സംസാരം തുടർന്നപ്പോൾ താൻ തലയാട്ടി.

‘അപ്പോഴാണ് സാറയുടെ പിതാവ് പോയത്. അയാൾക്ക് ദുർമ്മാനവാദിനിയായ സൈനബിനെ കിട്ടി. അവൻ തങ്ങളെ എല്ലാവരെയും നശിപ്പിച്ചു. സിക്കന്ദരിന് പിതാവിനെയും സാറ ആപയെയും നഷ്ടപ്പെട്ടു. അതവനെ കുഴപ്പത്തിലാക്കി. അവൻ രണ്ടു തവണ ആത്മഹത്യ ചെയ്യാൻ പോലും ശ്രമിച്ചു. അള്ളാഹുവാണ് അവനെ രക്ഷിച്ചത്.’

അവർ വീണ്ടും തങ്ങളുടെ കൂടെ വനിരുന്നു.

‘എന്നോട് ക്ഷമിക്കണം, ആന്തി,’ താൻ പറത്തു. ‘നിങ്ങൾ കടന്നുപോയ ദുരിതങ്ങൾ താൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. പക്ഷെ, തങ്ങളെ സഹായിക്കു. സിക്കന്ദരിനെ കൊണ്ട് തങ്ങളോടു സംസാരിപ്പിക്കു.’

‘താൻ പറയുന്നത് അവൻ കേൾക്കുമെന്നാണോ നിങ്ങൾ കരുതിയത്? അവൻ ഓന്നിനും കൊള്ളാത്ത മൂലികവാദികളുടെ കൂടെ കരഞ്ഞിനടക്കുകയാണ്. ഒരു ജോലി കണ്ടത്തണ്ണെന്ന് താനവന്നോട് പറത്തു. ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും ബുദ്ധിയുള്ള ആൺകുട്ടിയല്ലെങ്കിൽ പോലും അവനൊരു കട തുടക്കാമല്ലോ. പക്ഷെ, അവൻ യാതൊന്നും ചെയ്യില്ല.’

‘മൂലികവാദികൾ?’ താൻ ചോദിച്ചു.

‘ആസാദിക്കുവേണ്ടി മുറവിളി കൂടുന്ന മുല്ലമാർ. അതെ, തങ്ങളെല്ലാവരും ഇന്ത്യയെ വെറുക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ, തങ്ങൾ തോക്കും ചുഴറ്റിക്കാണ്ട് ചുറ്റി നടക്കാറില്ല. ചിലപ്പോൾ നമ്മൾ വിധിയെ അംഗീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്.’

‘വിധി? ആന്തി, ഇന്ത്യ നമ്മുടെ രാജ്യമാണ്.’

‘പക്ഷേ, കർമ്മിൽ തങ്ങളുടെ സംസ്ഥാനമാണ്. തങ്ങളുടെ സ്വത്വം. തങ്ങളുടെ സർവ്വത്വം.’

‘ആന്തി, ഓരോ സംസ്ഥാനവും ഇങ്ങനെ സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങിയാൽ എന്തു സംഭവിക്കും?’ സാരക്ക് ചോദിച്ചു.

‘കർമ്മിരിന്ത കാര്യം വ്യത്യസ്തമാണ്,’ പർസാന ശറിച്ചു. ‘അരും പരിഹരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കാത്ത പ്രശ്നന്മാണു തങ്ങൾ. രാഷ്ട്രിയ അയയും എന്ന നിലയിൽ മാത്രമേ എല്ലാവർക്കും തങ്ങളെ ആവശ്യമുള്ളു.’

എനിക്ക് എന്നത്തനെ വീണ്ടും ഓർമ്മിപ്പിക്കേണ്ടി വന്നു: അതി സകീർണ്ണവും മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാത്തവിധം കുഴിത്തു മരിത്തത്തുമായ കർമ്മിൽ രാഷ്ട്രിയത്തിലേക്ക് കടക്കരുത്.

‘സിക്കന്ദർ ഇപ്പോൾ എവിടെയാണ്, ആന്തി?’ താൻ ചോദിച്ചു.

‘പത്തു ദിവസംമുമ്പ് അവൻ ഇവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. പിന്നീട് ഒന്നിനും കൊള്ളാത്ത ആ തഹർിക് കൂടുകാരുമൊത്ത് പഹൽഗാമിലേക്കു പോയി. അവിട നിന്നാണ് ഇന്നലെ എന്നയവൻ വിളിച്ചത്.’

‘അയാളുടെ നമ്പർ തരാമോ? തങ്ങളുടെ കയ്തിലുള്ളത് ഇവിടെ പ്രവർത്തിക്കില്ലോ,’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘അവന്ത് മാറ്റിക്കാണ്ടെയിരിക്കും. എന്തായാലും എനിക്കൊന്നും ഒളിക്കാനില്ല. എന്ത് ഫോൺ നോക്കിക്കൊള്ളു. അതിലെ ഏറ്റവുമൊടുവിലത്തെ വിളി അവന്നേന്താണ്.’

അവൻ ബുർബയുടെ കീശയിൽ നിന്ന് ഫോൺ പുറത്തടുത്തു. ബുർബകൾക്ക് കീശയുണ്ടന് എനിക്കരിയില്ലായിരുന്നു.

താൻ സിക്കന്ദർിന്ത നമ്പർ ഡയൽ ചെയ്തു.

‘സലാം, അമ്മി ജാൻ,’ സിക്കന്ദർ ഫോണടുത്തു.

‘ഹായ്, സിക്കന്ദർ,’ താൻ പറഞ്ഞു. ‘ഈത് കേശവാണ്.’

അപ്പുറത്ത് നിബൃംഖംഡത.

‘സിക്കന്ദർ, നമുക്ക് സംസാരിക്കണം.’

‘ഹറാമി, അമ്മിയുടെ ഫോൺ നിങ്ങൾക്കങ്ങനെ കിട്ടി?’

‘പർസാന ആന്തീ ഇപ്പോൾ തങ്ങളോടൊപ്പമുണ്ട്.’

‘വുദാ കസം, എൻ്റെ അമ്മിക്കെനെതക്കിലും സംഭവിച്ചാൽ താൻ നിന്റെ കുലം മുടിക്കും.’

‘തങ്ങളിപ്പോൾ ഒരുമിച്ച് കാവ കുടിച്ചതെയുള്ളു.’

താൻ ഹോൺ പർസാനയ്ക്കു കൊടുത്തു.

‘അയാൾ അമ്മിയോട് സലാം പറയുന്നു,’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘ജിയോ, ബേട്ടേ,’ പർസാന പറഞ്ഞു.

താൻ പർസാനയിൽനിന്ന് ഹോൺ തിരികെ വാങ്ങി.

‘വേവലാതിപ്പടാനൊന്നുമില്ല,’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘താൻ അദ്ദേഹ നിന്നെ കൊല്ലേണ്ടതായിരുന്നു,’ ഒരു ഡസൻ തെരിവാക്കുകളുടെ അകമ്പടിയോടെ അയാൾ പറഞ്ഞു.

താനയാളോട് സുകാര്യമായി സംസാരിക്കാൻ അപാർക്കമെന്തിൽ നിന്ന് പുറത്തു കടന്നു.

‘പറയുന്നതു കേൾക്കു. നിങ്ങളോടു സംസാരിക്കാനാണ് ഇത്രയും ദുരം താണ്ടി തങ്ങളിവിടെ വന്നത്.’

‘എന്തിന്?’

‘നിങ്ങളും സാരയും യന്ത്രത്തോക്കുമുള്ള ഒരു ചിത്രം തങ്ങളുടെ കയ്യിലുണ്ട്. അവളുടെ സേഫിൽനിന്ന് കിട്ടിയ മറ്റു വസ്തുകളും. അതെല്ലാം പൊലീസിനു കൈ മാറാൻ ഡൽഹിയിലെ സുഹൃത്തുകളോട് താൻ പറയട്ടേ?’ താൻ ചോദിച്ചു.

‘എന്തു വസ്തുകൾ?’ സാധാരണമട്ടിലുള്ള ശബ്ദത്തിൽ അയാൾ ചോദിച്ചു.

‘നിങ്ങളെ വലിയ കുഴപ്പത്തിൽ പെടുത്താൻ മാത്രം തെളിവുകൾ അതിലുണ്ട്. അപ്പോൾ തങ്ങളെ കാണു, ഇനിയൊരിക്കലും എന്നെ ശപിക്കാതിരിക്കു. അല്ലെങ്കിൽ ഇന്നു രാത്രി തന്നെ നിങ്ങൾ ഒരു ഭീകരവാദിയായും സഹോദരിയുടെ കൊലയാളിയായും ദേശീയ വാർത്തകളിൽ നിന്നയും.’

അയാൾ ഓന്നും മിണ്ടിയില്ല.

‘സിക്കെന്റ്?’ താൻ വിളിച്ചു.

‘പഹൽഗാമിലേക്ക് വരു,’ അല്ലെന്നേത്തിനുശേഷം അയാൾ പറഞ്ഞു.

മുന്നു കാവാ. വെട്ടിത്തിളയ്‌ക്കുന്നത്,’ സൗര്യ് വെയ്റ്ററോട് പറഞ്ഞു. ശ്രീൻ ടീ കുകുമവും ഏലവും കറുവാപ്പടയുമിട്ട് തിളപ്പിച്ചുണ്ടാകുന്ന ആ കശ്മീരി പാനിയമാണ് സൗരഭിന്റെ ഏറ്റവും പുതിയ അഭിനിവേശം. അവന്ത് ദിവസം ആറു കപ്പുകളേക്കിലും കുടിച്ചു. കശ്മീരികൾ ചെയ്യുന്നതു പോലെ, തിളയ്‌ക്കുന്ന ചുടിൽ തേനും ചതച്ച അണ്ഡിപരിപ്പുകളും ചേർത്ത് കാവ കുടിക്കാനാണ് അവൻ ഇഷ്ടം.

‘മതിയാകൾ, അതിൽ ആവശ്യത്തിന് തേൻ ചേർത്തുകഴിഞ്ഞു, ഗോലു,’ ഒരു ജാറിന്റെ കാൽഡാഗം തേൻ കാവയിലേക്കാഴിക്കുന്നതു കണ്ട് താൻ പറഞ്ഞു.

‘തേൻ നമുക്കു നല്ലതാണ്, അല്ലോ?’ വെയ്റ്റർ പോയപ്പോൾ സൗര്യ് ചോദിച്ചു.

‘അതെ, ഗോലു. പക്ഷേ, “നമുക്ക് നല്ലതായ” വസ്തുക്കൾക്കും ഒരു പരിധിയുണ്ട്. ചെറിയ അളവിൽ കഴിക്കുന്നോൾ മാത്രമാണ് അതെല്ലാം നമുക്കു നല്ലതാകുന്നത്.’

‘പ്രണയം പോലെയോ?’ സൗര്യ് ചോദിച്ചു.

അവൻ പരയാൻ ശ്രമിക്കുന്നതെന്താണെന്ന് മനസ്സിലായപ്പോൾ താൻ മിണ്ഡാതിരുന്നു. അവൻ ഒരു കവിൾ കാവ കുടിക്കുകയും വിഷയം മാറ്റുകയും ചെയ്തു.

‘ഇവിടെ ശ്രീനഗരിനേക്കാൾ തന്നുപ്പുണ്ട്,’ സൗര്യ് പറഞ്ഞു. ശ്രീനഗരിൽനിന്ന് പഹൽഗാമിലേക്കുള്ള തൊണ്ടുറു കിലോമീറ്റർ നീണ്ട കുത്തിക്കുലുങ്ങുന്നതും വള്ളത്തു പുള്ളത്തുമായ ബന്ധു യാത്ര മുന്നു മൺിക്കുരെടുത്തു. പഹൽഗാമിലെ പ്രധാനപ്പട്ട ചന്തയ്‌ക്കുത്ത ദാനാ പാനിയെന്ന റണ്ടുന്തിലാണ് തെങ്ങൾ. നീരയെ പൊലിസുകാരും പട്ടാളക്കാരുമുള്ള ഒരു പൊതുസ്ഥലത്തുവെച്ച് സിക്കൈരിനെ കാണാൻ താനാഗ്രഹിച്ചു. യുണിഫോമിട്ട് അരയസൻ പേരേക്കിലും പാതയ്‌ക്കപ്പെടുത്തുള്ളതിനാൽ സിക്കൈരി വീണ്ടും തോക്കു കൊണ്ടുള്ള അഭ്യാസം കാണിക്കാൻ മുതിരില്ല.

‘നമുക്കിൽ വേഗം തീർക്കാം. ഞാനിവിടയുണ്ടന് എൻ്റെ സഹോദരമാരോടു പരഞ്ഞതിട്ടില്ല,’ സിക്കന്ദർ പരഞ്ഞതു.

‘സഹോദരമാരോ?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘എൻ്റെ ആളുകൾ. അതിൽ നീ തലയിടേണ്ടതില്ല. ആപയെ കുറിച്ചു നിങ്ങൾക്ക് എന്താണിയേണ്ടത്?’

സാറയുടെ സേഫിലെ വസ്തുകളുടെ പോട്ടോ ഞാനയാളെ കാണിച്ചു.

‘ഇതിനെക്കുറിച്ചും വിശദികരിക്കു,’ ഞാൻ പരഞ്ഞതു. ‘ഈ ചിത്രം എപ്പോഴാണെന്തുത്തത്? എന്തിനാണ് സാറയ്ക്ക് പാക്കിസ്ഥാനിലെ രൂപയും സിം കാർധും?’

‘ഞങ്ങൾ ഡൽഹിയിൽവെച്ചാണ് ഈ ചിത്രമെടുത്തത്. എൻ്റെ ഹോട്ടൽ മുറിയിൽവെച്ച്. ഭാഗ്യംകെട്ട ഒരു ചിത്രമാണത്.’

‘എന്തു കൊണ്ട്?’

‘അതു വിട്ടേക്കു.’

‘കൂടുതൽ കാര്യങ്ങൾ പരയു. അവർക്ക് പാക്കിസ്ഥാനിലെ സാധനങ്ങൾ എങ്ങനെ കിട്ടി?’

സിക്കന്ദർ നെടുവിർപ്പിച്ചു.

‘അപ പാക്കിസ്ഥാനിലേക്കു പോയിരുന്നു. സാഹിത്യമേളയ്ക്കോ മറ്റോ.’

‘കരാച്ചി സാഹിത്യാസവത്തിലേക്കാണോ?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘അതെ. അങ്ങനെയാണ് ആപയ്ക്ക് പാക്കിസ്ഥാനിലെ പണവും സിംകാർധും കിട്ടിയത്. അതത്ര വലിയ കാര്യമാണോ?’

‘വലിയ കാര്യം വേരെയുണ്ട്,’ സൗരൈ പരഞ്ഞതു. ‘അവർക്കെന്തിനാണ് വില്ക്കാൻ മാത്രമുള്ള കൊക്കയെന്നും വെടിയുണ്ടയും?’

‘എനിക്കെറിയില്ല,’ അയാളുടെ മുഖം കരുതതു.

ഞാൻ സൗരഭിന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞതു. ‘ഇയാളേനോ ഓളിക്കുന്നില്ലോ?’

‘തീർച്ചയായും,’ സൗരൈ പരഞ്ഞതു.

‘ഞാൻ ആപയെ കൊന്തിട്ടില്ല, പോരേ?’ സിക്കന്ദർ കൈകൊണ്ട് മേശപ്പുറത്ത് ആഞ്ഞതിച്ചു. ഒഴിഞ്ഞ

കാവകപ്പുകൾ അല്ലോ നൃത്തം ചവിട്ടി.

‘കലിതുള്ളുന്നത് നിരപരാധിത്വം തെളിയിക്കില്ല,’ എന്ന്
പറഞ്ഞു.

‘തോകകുകൾ കാട്ടി ഭീഷണിപ്പുടുത്തിയാലും.
തെങ്ങൾക്കെന്തകിലും സംഭവിച്ചാൽ ഡൽഹിയിലെ ഏൻ്റെ
സുഹൃത്തുകൾ എല്ലാ തെളിവുകളും പൊലീസിനു നൽകും,’
തെങ്ങളുടെ സുരക്ഷിതത്വം ഉറപ്പുവരുത്താനായി മിന്നെത കമ
സംരക്ഷിച്ചു.

‘നിങ്ങൾ വീണ്ടും ആയുധം കൊണ്ടു വനിട്ടുണ്ടോ?’ എന്ന്
ചോദിച്ചു. സിക്കന്ദർ എഴുന്നേറ്റുന്നിന് കൈകൾ പൊക്കി.

‘വേണമെങ്കിൽ നോക്ക്. ഏൻ്റെ കയ്യിൽ യാതൊനുമില്ല.
ചന്ത പോലൊരു സ്ഥലത്ത് പട്ടാളം അവിടവിടയായി
ആളുകളെ പരിശോധിക്കും. എന്നതു മണ്ഡനാനുമല്ല.’

‘കൊള്ളാം. ഇരിക്ക്,’ എന്ന് പറഞ്ഞു. ‘സാറ ഇതെല്ലാം
സേഫിൽ സുക്ഷിച്ചിച്ചത് ഏന്തിനാബന്നു തെങ്ങളോട് പറയു.’

സിക്കന്ദർ ചുറ്റുന്നോക്കി. ഏറ്റവുമടുത്തിരിക്കുന്നവർ
പോലും രെഡു മേശേ അപ്പുറത്താണുള്ളത്. അയാൾ
തിട്ടുകത്തിൽ പറഞ്ഞു, ‘എന്ന തെറ്റായ കാര്യങ്ങൾ
ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, സാറ ആപയെ
അപകടപ്പുടുത്തിയിട്ടില്ല.’

‘നിങ്ങളുമുള്ള ചെയ്തിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഈ രഹസ്യങ്ങളെല്ലാം
തെങ്ങളുടെ അടുത്ത് സുരക്ഷിതമാണ്,’ എന്ന് പറഞ്ഞു.

‘എന്ന ഹാശിം അബ്ദുള്ളകുവേണിയാണ്
പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹം ആരാബന്ന് നിങ്ങൾക്ക്
തീർച്ചയായും അറിയാമായിരിക്കും,’ താൻ ബിൽ
ഗേറ്റ്സിനെക്കുറിച്ചു മുകേഷ് അംബാനിയെക്കുറിച്ചു ആണ്
സംസാരിക്കുന്നതെന്നതു പോലെ സിക്കന്ദർ പറഞ്ഞു.

‘ക്ഷമിക്കണം, അറിയില്ല. ആരാബായാൾ?’ എന്ന്
ചോദിച്ചു.

‘തഹർിക്-ഇ-ജിഹാദിന്റെ തലവന്നാണ് അദ്ദേഹം.
അദ്ദേഹമെന്നിക്ക് ജീവിതത്തിൽ ശ്രേഷ്ഠമായ ലക്ഷ്യം തന്നു.
അഭിനിവേശത്തോടെ ജീവിക്കാൻ പറിപ്പിച്ചു. ഹാശിം
ഭായിയെന്നാൽ ഏനിക്ക് എല്ലാമാണ്.’

നിരപരാധികളായ മനുഷ്യരെ കൊല്ലുന്നതോ
മാത്രരാജുതെത്ത് വെറുക്കുന്നതോ ശ്രേഷ്ഠമായ ലക്ഷ്യമല്ലെന്
എനിക്കയാളോടു പറയാൻ തോന്തി. പക്ഷേ, കർമ്മിരിൽവെച്ച്
രാഷ്ട്രീയം പറയില്ലെന് നിയമം ഞാനോർക്കുകയും
മിണ്ടാതിരിക്കുകയും ചെയ്തു. സിക്കേൻ പറഞ്ഞു, ‘ആസാദ്
കർമ്മിരിലാണ് ഹാൾഡിം ഭായ് താമസിക്കുന്നത്.’

“പാക്കിസ്ഥാൻ അധിനിവേശ കർമ്മിർ” എന്നാണോ
നിങ്ങളുടേതിച്ചത്? സൗരക്ക് ചോദിച്ചു.

‘അത് ഇന്ത്യയുടെ കുപ്രചരണമാണ്. യാമാർത്ഥത്തിലിൽ
“ഇന്ത്യൻ അധിനിവേശ കർമ്മിരാണ്”.’

രാഷ്ട്രീയം വേണ്ട, ഞാൻ വീണ്ടുമെന്ന ഓർമ്മിപ്പിച്ചു.

‘വിട്ടു കളയു്’ ഞാൻ പറഞ്ഞു. ‘കമ തുടരു്.’

‘ഞാൻ ‘തഹർികിൽ താഴെത്തട്ടിലെ ഒരു പോരാളിയായി
ചേർന്നു. ഹാൾഡിം ഭായ് എനിക്ക് വലിയൊരു കാര്യം ചെയ്യാനുള്ള
അവസരം തന്നു. അപ്പോഴാണ് ഞാനൊരു അബദ്ധം
ചെയ്തത്.’

അയാൾ തങ്ങളുടെ കണ്ണുകളെ ഒഴിവാക്കി.

‘എന്ത് അബദ്ധം?’ സൗരക്ക് ചോദിച്ചു.

‘ഞാൻ സാറ ആപയെ പറ്റിച്ചു്.’

‘വ്യക്തമായി പറയണം,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു. സിക്കേൻറിലുള്ള
എന്നോ ഒന്ന് എന്ന അലോസരപ്പെടുത്തി. അയാൾ നേരായും
പോട്ടനാണോ? അതോ അങ്ങനെ നടിക്കുന്നതോ?

‘കരാച്ചിയിൽ സാഹിത്യാത്മവം സംഘടിപ്പിക്കുന്നവരെ
തനിക്കരിയാമെന്ന് ഹാൾഡിം ഭായ് പറഞ്ഞു. അവർക്ക്
സമാധാനശ്രമങ്ങളുടെ ഭാഗമായി ഇന്ത്യയിൽനിന്ന് കുറച്ചു
പേരെ, പ്രത്യേകിച്ചും മിടുകരായ വിദ്യാർത്ഥികളെ,
ക്ഷണിക്കമെന്നുണ്ടതെ. എനിക്ക് പോകാനാകില്ല. എന്തെല്ലാം
പാസ്പോർട്ടിൽ കഴിയുന്നതു കുറച്ച് പാക്കിസ്ഥാൻ മുട്ടകളേ
പാടു എന്ന് ഹാൾഡിം ഭായ് പറഞ്ഞു. വേറെയാരെങ്കിലും
മനസ്സിലുണ്ടോയെന്ന് അദ്ദേഹം എന്നോടു ചോദിച്ചു.’

‘അപ്പോൾ നിങ്ങൾ സാരയെ നിർദ്ദേശിച്ചു, അല്ലോ?’

‘അതെ, സാറ ആപയ്ക്ക് പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കുന്നത്
ഇഷ്ടമായിരുന്നു. ആപ ഇന്ത്യയിൽ നിരവധി

സാഹിത്യാസ്വദങ്ങളിൽ പകുതിയിരുന്നു. ഞാൻ ആപയോക് ഇക്കാര്യം ചോദിച്ചു. വിമാനക്കൂലിയും താമസച്ചുലവും സംഘടകർ നൽകും. തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട മറുചില വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുവേണ്ടിയും അവരതു ചെയ്യുന്നുണ്ടതേ. ആപ ഉടന്തി സമ്മതിച്ചു.’

‘അങ്ങനെയാണോ സാറ പാക്കിസ്ഥാനിലേക്കു പോയത്?’

‘അതെ. ഹാശ്രിം ഭായ് ആപയെ കരാച്ചിയിൽവെച്ചു കണ്ടു. അദ്ദേഹം ഏതാനും സമ്മാനങ്ങൾ എന്നിക്കു വേണ്ടി കൊടുത്തയച്ചു. വസ്ത്രങ്ങളും ലാലുഡക്ഷണങ്ങളും നിരച്ച ഒരു ചെറിയ സ്റ്റോളി അദ്ദേഹം ആപയ്ക്ക് നൽകി.’

‘എന്നിട്ട്?’ സിക്കന്ദരിന്റെ ഓരോ വാക്കും ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുന്ന സ്വരങ്ക് ചോദിച്ചു.

‘അവർ വിമാനത്താവളത്തിലേക്കുള്ള വാഹനത്തിൽവെച്ച് അതിനുള്ളിൽ ചില മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തി. വസ്ത്രങ്ങളുടെ അട്ടിക്കടിയിൽ അവർ കൊക്കയീൻ നിരച്ചു. എടു കിലോ കൊക്കയീൻ.’

‘എടുകിലോ കൊക്കയീൻ?’ സ്വരങ്ക് ചുള്ളമടിച്ചു. ‘അതു വളരെ കൂടുതലല്ലോ?’

‘അതിന് അഞ്ചു കോടി രൂപയിലധികം വില വരും. ‘തഹർബ�ക് പണം കണ്ണെത്തുന വഴികളിലൊനാണത്. ‘തഹർബ�കിനുള്ള എൻ്റെ ആദ്യത്തെ വലിയ സംഭാവനയായിരുന്നു അത്,’ സിക്കന്ദർ പറഞ്ഞു.

ഞാൻ നെടുവീർപ്പിട്ടു. ചന്ദൻ ക്ലാസ്സിനേക്കാൾ മോശമായ തൊഴിലിടങ്ങൾ ലോകത്തിലുണ്ട്, ഞാനോർത്തു. മയക്കുമരുന്നു പണം കൊണ്ട് മുഖ്യാട്ടു പോകുന്ന സംഘടനകളെ പോലെയുള്ള ചില ഇടങ്ങൾ!

‘നിങ്ങൾ സ്വന്തം സഹോദരിയെ മയക്കുമരുന്നു ചുമക്കുന്ന കോവർ കഴുതയായി ഉപയോഗിച്ചോ?’

‘അതു തെറ്റാണെന്ന് അനുന്നിക്കരിയില്ലായിരുന്നു. ഹാശ്രിം ഭായ് അതു നന്നായി ആസുത്രണം ചെയ്തിട്ടുമുണ്ടായിരുന്നു. കല്ലുംസിൽ ആരും തന്ന ആപയെ സംശയിച്ചില്ല. ആപ അതെല്ലാം വീട്ടിലേക്കു കൊണ്ടു വന്നു.’

‘അതോടെ എല്ലാം ശരിയായോ? കന്നും പിടികുടിയിരുന്നേങ്കിൽ അവൾ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ജയിപിൽ കഴിയുമായിരുന്നു.’

‘എെഎടിയിൽ പറിക്കുന്ന പെൺകുട്ടി, സാഹിത്യാസ്വത്തിനു പോയി തിരിച്ചു വരുന്നവർ, ആരും സംശയിക്കില്ലെന്ന് ഹാശ്രിം ഭായ് എന്നോടു പറഞ്ഞു.’

‘അണോ? അവരത് കണ്ണഭത്തിയിരുന്നേങ്കിലോ?’
ഉയരുന്ന ശബ്ദത്തോടെ താൻ ചോദിച്ചു.

അയാൾ പ്രതികരിച്ചില്ല.

ദേശ്യമടക്കാനും വളർച്ച മുറ്റിയ ആ മനബുദ്ധിയുടെ ചെകിട്ടതട്ടിക്കാതിരിക്കാനും താൻ തീർഖലമായി നിശ്ചസിച്ചു. ശാന്തനാകാൻ സുചിപ്പിച്ചു കൊണ്ട് സാരക് എന്ത് കൈത്തണ്ണയിൽ പിടിച്ചു.

‘താൻ ആപയിൽ നിന്ന് സഞ്ചി വാങ്ങാൻ പോയി. പക്ഷേ, താനെന്തതുന്നതിനു മുമ്പേ ആപയു തുറന്നിരുന്നു.’

‘അവൾ മയക്കുമരുന്നു കണ്ണോ?’ താൻ ചോദിച്ചു.

‘അതെ. ആപ എന്ന ശകാരിക്കുകയും അടിക്കുകയും ചെയ്തു. ആർക്കുവേണ്ടിയാണു താൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്ന് ആപയോട് പരയേണ്ടിവന്നു. ഹാശ്രിം ഭായ് എറെ നല്ല കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്ന് എനിക്ക് വിശദികരിക്കേണ്ടി വന്നു.’

‘അവളെന്തു പറഞ്ഞു?’

‘ആപ സമ്മതിച്ചില്ല. അത്തരക്കാരുമായി ബന്ധം മുറിക്കാൻ ആപ എന്നോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. ആ സഞ്ചി പൊലിസിനെ എൽപ്പിക്കാനും.’

‘നിങ്ങളു ചെയ്തോ?’

‘ഇല്ല. ഹാശ്രിം ഭായിയെ കയ്യാഴിയാൻ എനിക്കു സാധിക്കുമായിരുന്നില്ല.’

‘അവളുടെ സമ്മതിചോ?’

‘തീർച്ചയായും ഇല്ല. പക്ഷേ, താൻ ആപയോട് നുണ്ണ പറഞ്ഞു. ആ സഞ്ചി കൊടുത്താൽ അവരെന്ന വെറുതെ വിടുമെന്നു പറഞ്ഞു. ആ സംഘത്തിൽനിന്ന് താൻ പുറത്തു പോകുമെന്നും.’

‘എന്നിട്ട് നിങ്ങളുടെ ചെയ്തില്ല, അല്ലോ?’

അയാൾ വീണ്ടും തറയിലേക്കു നോക്കി.

‘തങ്ങളുടെ മഹത്തായ ലക്ഷ്യം എനിക്ക് ഉപേക്ഷിക്കാനാകില്ല,’ അയാൾ പറഞ്ഞു, ‘മഹത്തായ ലക്ഷ്യം’ എന്നതുകൊണ്ട് അയാളുടേശിച്ചത് എന്തു നരകമായാലും.

‘മയക്കുമരുന്നു കച്ചവടം നടത്തുന്നവർക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നതു ശരിയാണോ?’

‘തങ്ങൾക്കു മുമ്പിൽ വേരെ വഴികളില്ല. അതിശക്തമായ ഭരണകൂടങ്ങൾക്കെതിരെയാണ് തങ്ങളുടെ പോരാട്ടം. നല്ല കാര്യങ്ങൾ നേടാൻ നിങ്ങൾക്ക് ചിലപ്പോൾ ചീതു കാര്യങ്ങളും ചെയ്യേണ്ടി വന്നേക്കാം,’ ചൊല്ലിപ്പിച്ചതു പോലെ അയാൾ പറഞ്ഞു.

‘ഹാശ്രിമാണോ ഈതു പറഞ്ഞത്?’

‘അരതെ. സാറ ആപ അതിലെബാരു പോതി സുക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് എനിക്കുറിയില്ലായിരുന്നു. എന്തായാലും ‘തഹ്രീകിൽ തൊനിപ്പോൾ മയക്കുമരുന്നുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാറില്ല. പുതിയ ആളുകളെ സംഘത്തിൽ ചേർക്കുന്നതിലാണ് തൊനിപ്പോൾ സജീവം.’

‘പുതിയ ആളുകളെ ചേർക്കൽ’ എന്നു കേടപ്പോൾ അവരിപ്പോഴും അതു തുടരുന്നുണ്ടോ എന്നും എനിക്ക് അപേക്ഷിക്കാമോ എന്നും ചോദിക്കാനാണ് തോനിയത്. ഇവിടെ ജോലി ചെയ്യുന്നത് ഒരു തിരഞ്ഞെടുപ്പു പോലുമല്ലെന്ന് തൊൻ എന്നെന്നതെന്ന ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും സ്വയം ശക്കാരിക്കുകയും ചെയ്തു.

‘മരിക്കുന്നതിനു തൊടുമുന്ന് നിങ്ങൾ സാരയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നോ?’

‘അതെയധികമില്ല. ഇടയ്ക്ക് വല്ലപ്പോഴും വിളിക്കും. ഈ അസംബന്ധമല്ലാം മറന്ന് ജോലിക്കു പോകാൻ ആപ എന്നോടു പറഞ്ഞു. ഒരിക്കൽ ആപ നിങ്ങളുടെ ഉദാഹരണം പോലും എടുത്തു കാട്ടി. തൊൻ ‘തഹ്രീക് വിട്ടിട്ടില്ലെന്ന് അവർക്ക് അറിയില്ലായിരുന്നെല്ലാ.’

‘എൻ്റെ ഉദാഹരണം?’ ജീജ്ഞാനാസയോദ തൊൻ ചോദിച്ചു.

‘ആപ പറഞ്ഞു, “എന്ന നോക്ക്, സിക്കന്ദർ, ഞാൻ കേശവിനോടൊത്ത് എൻ്റെ അഭിനിവേശം പിന്തുടർന്നു. പ്രായോഗികജീവിതവും പ്രധാനമാണെന്ന് ഞാൻ ഓരീക്കലും മനസ്സിലാക്കിയില്ല. അതെന്ന എവിടെയുമെത്തിച്ചില്ല. എന്നിക്ക് പ്രായോഗികമായി രഹസ്യവിനെ തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടി വന്നു.”’

‘പ്രായോഗികകം?’

‘എന്നിക്കുമുത്ത് മുഴുവനും മനസ്സിലായില്ല. രഹസ്യവിനെ എറെ സ്ഥാപിക്കുന്നുണ്ടെന്ന്’ ആപ സമ്മതിച്ചെങ്കിലും ആത്യന്തികമായി അതൊരു പ്രായോഗിക തീരുമാനമായിരുന്നു. അയാളുടെ കുടുംബത്തിന് സാരയെ ചൊല്ലി യാതൊരു പ്രശ്നങ്ങളുമില്ലായിരുന്നു.’

‘അവളെന്തിനാണ് നിങ്ങളോടിതെല്ലാം പറഞ്ഞത്?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘ഹ്യൂദയം ചിലപ്പോൾ നമ്മളെ തെറ്റായ ഇടങ്ങളിലേക്ക് കൊണ്ടു പോകുന്നുവെന്നു പറയാൻ! ‘തഹ്രർക്കിലായിരുന്നല്ലോ എൻ്റെ ഹ്യൂദയം. പകരം തല ഉപയോഗിക്കാനും മറ്റാരു ജോലി കണ്ടത്താനും ആപ എന്നോടു പറഞ്ഞു.’

‘ഓ,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു. അവളുടെ ഹ്യൂദയം നയിച്ച തെറ്റായ ഇടം ഞാനായിരുന്നു! എക്കിലും ഞാനായിരുന്നു അവളുടെ ഹ്യൂദയത്തിന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് എന്നു കേട്ടതിൽ എന്നിക്കു സന്തോഷം തോന്തി.

‘ശരി,’ സൗര്യം പറഞ്ഞു. ‘തങ്ങൾക്ക് ഉപകാരപ്രദമാക്കും എന്നു നിങ്ങൾക്ക് കരുതുന്ന എന്തെങ്കിലും പറയാനുണ്ടോ?’

‘ഇല്ലെന്നു തോന്തുന്നു. ഞാനിതൊന്നും ആരോടും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. എന്നിക്കിപ്പോൾ പോകാമോ?’

ഞാൻ തലയാട്ടി. സിക്കന്ദർ പോകാനായി എഴുന്നേറ്റു.

‘ക്ഷമിക്കണം, ഒരു ചോദ്യം കൂടി,’ സൗര്യം പറഞ്ഞു.

‘എന്ത്?’

‘സാരയോടൊത്തുള്ള സെൽഫി. എന്നാണതെടുത്തത്?’

‘സാറ ആപ ഡൽഹിയിൽ എന്ന കാണാൻ വന്നപ്പോൾ.’

‘നിങ്ങൾക്കെന്തിനാണ് യുന്നതേതാക്ക്?’

‘പുതിയ അംഗങ്ങളെ തോക്കുപയോഗിക്കുന്നതു പറിപ്പിക്കാൻ.’

‘ഇരിക്ക്, സിക്കന്ദർ,’ ‘ഹൃദയം ചിലപ്പോൾ നമ്മളെ തെറ്റായ ഇങ്ങളിലേക്ക് കൊണ്ടു പോകുന്നുവെന്’ വാക്കുകൾ വീണ്ടും വീണ്ടും ആലോചിക്കുന്നതു നിർത്തുകയും കൊലപാതകക്രസിലേക്കു തിരിച്ചു വരികയും ചെയ്തപ്പോൾ താൻ പറഞ്ഞു.

‘എന്തിന്?’ അയാൾ ചോദിച്ചു. കെട്ടിയ കയ്യാടെ അയാൾ നില്പ് തുടർന്നു.

‘ഞങ്ങൾ പൊട്ടമാരാണെന്നോ വിചാരിച്ചത്?’

‘എന്തു സംഭവിച്ചു?’

‘നിങ്ങൾ ‘തഹ്രീക് വിട്ടുവെന്ന് സാരയോട് പറഞ്ഞു, അല്ലോ?’

‘അതെ.’

‘എങ്കിൽ ആ ചിത്രത്തിൽ സാരയെന്തിനാണ് യന്ത്രത്തോക്കെന്തിയ നിങ്ങളെ കണ്ടിട്ടും പുണിരിക്കുന്നത്?’ താൻ ചോദിച്ചു.

‘എനിക്ക് പോകേണ്ടതുണ്ട്.’

‘ആ ചിത്രം ഭാഗ്യം കെട്ടതാണെന്നും നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതല്ലോ. എന്തുകൊണ്ടാണത്?’ സൗരക്ഷ ചോദിച്ചു.

സിക്കന്ദർ ചുളിപ്പോയി. അയാൾ തല പൊത്തിപ്പിടിച്ചു.

‘തലവേദനയുണ്ട്. ക്ഷമിക്കണം.’

‘നമ്മളിനിയും പറഞ്ഞു തീർന്നിട്ടില്ല,’ താൻ പറഞ്ഞു. ‘എന്ന വിശ്വസിക്കു. പൊലീസ് നിങ്ങളെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതിനേക്കാൾ നല്ലത് തങ്ങളോട് സഹകരിക്കുന്നതാണ്.’

‘എനിക്ക് വിശ്രമിക്കണം. പിന്നീടു സംസാരിച്ചാലോ?’

‘എപ്പോൾ? നാളെ?’

അയാൾ തലയാട്ടുകയും കൂട്ടിക്കളെ പോലെ മുക്കുചീറ്റുകയും ചെയ്തു.

‘അതെ, നാളെ എന്ന വിളിക്കു,’ സിക്കന്ദർ റസ്റ്റീറ്റിൽനിന്ന് എഴുന്നേറ്റു പോയി.

‘നമ്മൾ കുറേക്കൂടി രോമക്കുപ്പായങ്ങൾ കൊണ്ടു വരേണ്ടതായിരുന്നു,’ സൗരക്ഷ പറഞ്ഞു. അവൻ കൈകൾ കൂട്ടിത്തിരുമ്പി. പഹൽഗാമിൽ തെങ്ങൾ താമസിക്കുന്ന ഹീവൻ ഹോട്ടലിന്റെ പുത്തകിടിയിൽ തീ കൂട്ടിയിട്ടുണ്ട്. സൗരദ്ദും താനും അത്താഴത്തിനുശേഷം അവിടെ തീ കായാൻ ചെന്നിരുന്നു.

‘സിക്കന്ദരിനെ സംബന്ധിച്ച എന്നെന്നാക്കയോ ശരിയല്ലാതെയുണ്ട്,’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘ശ്രാന്തനാക്. അയാൾക്ക് അല്ലോ സമയം കൊടുക്കണം. അപ്പോൾ അയാളെല്ലാം തുറന്നു പറയും,’ സൗരക്ഷ പറഞ്ഞു.

‘അയാൾ കൂടിലഹൃദയമുള്ളവനാണ്,’ താൻ പറഞ്ഞു. ‘അയാൾ നിഷ്കളേക്കനായും മണ്ഡനായും നടിക്കുകയാണ്.’

‘അയാൾ പേടിച്ചു പോയിക്കാണും,’ സൗരക്ഷ പറഞ്ഞു.

‘അസംബന്ധം. നമ്മൾ സത്യം അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ട നേരമായെന്നു തോന്നുന്നു.’

‘എന്തു സത്യം?’ തീക്കുണ്ടംത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ തിളങ്ങുന്ന വട്ടമുഖത്തോടെ സൗരക്ഷ ചോദിച്ചു.

‘അയാൾ ഒരേ കൂടുംബത്തിൽ പെട്ടവനാകാം, അയാൾ വൈകാരികമായി സംസാരിക്കുന്നവനാകാം, അല്ലബുദ്ധിയാകാം. പക്ഷേ, സാരയുടെ അർദ്ധസഹാധരൻ നിഷ്കളേക്കനായ കുഞ്ഞല്ല. യമാർത്ഥത്തിൽ അവനെയാണ് ഇക്കാര്യത്തിലെന്നിക്ക് എറ്റവും കൂടുതൽ സംശയം.’

‘എന്തു കൊണ്ടാണ് നീയങ്ങളെ പറഞ്ഞത്?’ സൗരക്ഷ ചോദിച്ചു. തീക്കുണ്ടംത്തിന് വളരെയടുത്തിരിക്കുന്ന അവൻ എത്തുനിമിഷവും കത്തിപ്പോകുമെന്ന് എന്നിക്കു തോന്തി.

‘തീനാളങ്ങളിൽനിന്ന് ദുരെ മാറിയിരിക്കും,’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘ശരി,’ മുന്നിൽ പുറകിലേക്കു മാറിയിരുന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു.

‘ഇതാണു സംഭവിച്ചതെന്ന് താൻ കരുതുന്നു. സിക്കന്ദർ ഭിക്രവാദിയായി. സാരയത് കണ്ടുപിടിച്ചു. അയാളെ പല തവണ തടയാൻ ശ്രമിച്ചു. പക്ഷേ, അയാളുടു ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. ക്ഷമ നഷ്ടപ്പെട്ട സാര അവസാനം പൊലിസിന്റെ അടുത്തേക്കു പോകാൻ തീരുമാനിച്ചു.’

‘അപ്പോൾ സികന്നർ അതിനുമുമ്പ് അവളെ കൊന്നോ?’
സൗരൈ ചോദിച്ചു.

‘അരത.’

‘സാമ്യതയുണ്ട്. അവൾ ജാലകം തുറന്നു കൊടുത്തതും അതു കൊണ്ടായിരിക്കും. അത് സിക്കൈറിനുവേണ്ടിയാണ്.’

ഞാൻ വിരലുകൾ നൊട്ടുയിട്ടും. ‘അതുതനെ.’

‘അത് ചിത്രമോ? എന്തിനാണ് സാറു പുണ്ണിരിക്കുന്നത്?’

‘അവളുടിന് നിർബന്ധിതയായിക്കാണും. അല്ലെങ്കിൽ, നിൽക്കും, അവൾ പൊലീസിനു നൽകാനുള്ള തെളിവ് ശേഖരിച്ചതാകാം.’

‘അവൾ അതുകൊണ്ടാണ് കൊക്കയിനും വെടിയുണ്ടയും സുക്ഷിച്ചത്, അല്ലോ?’ സൗരക്ക് ചോദിച്ചു.

‘കലക്കി! അതുതനെ. അവൾ തെളിവ് ശേഖരിക്കുകയായിരുന്നു. സിക്കന്ദർ ഭീകരപ്രവർത്തനം നിർത്താത്തതു കൊണ്ട് അവൾ പൊലീസിന്റെ അടുത്തെക്കു പോകാൻ തീരുമാനിച്ചു. അയാൾ അതു കണ്ടതുകയും അവളെ കൊല്ലുകയും ചെയ്തു.’

‘പക്ഷേ, അയാൾ തന്റെ സഹോദരിയെ സ്കേഡിച്ചു, സാരട്ട് പറത്തു.

‘അവളെ കൊല്ലുന്നത് എന്തെങ്കിലും “മഹത്തായ ലക്ഷ്യ്”ത്തിനു വേണ്ടിയാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ ആ പൊട്ടൻ എന്തു ചെയ്യുമായിരുന്നു?’

സൗരക്ഷ മറുപടി പരയുന്നതിനു മുമ്പ് കവിള്ളു ചൊറിഞ്ഞു.

‘କୋଲ୍‌’

തെങ്ങേൾ ഏതാനും നിമിഷം പരസ്പരം തുറിച്ചുനോക്കി. എല്ലാം കൂടിയിണങ്ങിയിരിക്കുന്നു, ആ സിദ്ധാന്തം എല്ലാ കാര്യങ്ങളെയും യഥാസ്ഥാനത്തുവെച്ചു. തെങ്ങേൾ സന്ദേഹത്തെ കൈകൾ കൊട്ടി.

‘നമുകയാളെ കിട്ടി. ഇൻസ്പെക്ടർ റാണെയെ വിളിക്ക്. നമുകയാളുടെ സഹായം വേണ്ടിവരും,’ എന്ന് പറഞ്ഞു. അതെ, എനിക്ക് കൊലയാളിയെ പിടിക്കിട്ടി. തീയിൽ നിന്നുയരുന്ന തിളങ്ങുന്ന ചുട്ട് എന്തെ മുവ തെത്ത് മാത്രമല്ല, ഉള്ളിനെയും ചുട്ടുപിടിപ്പിച്ചു.

അരയായം 22

‘അയാളുടെ ശ്രദ്ധയെ പിടിച്ചു നിർത്തണം,’ സൗരക്ഷ പറഞ്ഞു. ‘കൂടുതൽ ചോദ്യങ്ങളാണും തന്നെ വേണ്ട. സൗഹ്യദത്തോടെ പെരുമാറണം.’

തൊൻ തലയാട്ടി. തെങ്ങേൾ ഹീവൻ ഹോട്ടലിന്റെ സ്ഥികരണ ലോബിയിലിലേക്ക് വന്നതാണ്. തെങ്ങേൾ ഹോട്ടലിലെ ഹോണിൽക്കിന് സിക്കന്ദരിന്റെ നമ്പറിലേക്ക് വിളിച്ചു.

‘സലാം, സിക്കന്ദർ ഭായ്,’ ആരോ ഹോണിൽക്കുത്തപ്പോൾ തൊൻ പറഞ്ഞു.

‘ആരാണ് ജനാബ്?’ അത് സിക്കന്ദരിന്റെ ശബ്ദമായി തോന്തിയില്ല.

‘സിക്കന്ദരുണ്ടോ? തൊൻ അയാളുടെ സുഹൃത്തായ കേശവാണ്.’

‘നിങ്ങൾ സിക്കന്ദരിന്റെ സുഹൃത്താണോ?’

‘അതെ,’ തൊൻ പറഞ്ഞു.

‘നിങ്ങൾ പഹത്തശാമിലുണ്ടോ?’

‘ഉം്ഘ്,’ തൊൻ പറഞ്ഞു.

‘നിങ്ങൾക്കിങ്ങാട്ടു വരാനാകുമോ? മുണ്ഡവ്യു റിസോർട്ട്‌സ്.’

‘സിക്കന്ദർ എവിടെയാണ്?’

‘അയാൾ ഇവിടെയുണ്ട്. നിങ്ങൾ വരുമോ?’

‘ഉം്ഘ്, ഉറപ്പായും. നിങ്ങളാരാണ്?’

‘അഹമ്മദ്. വേഗം വരു, ദയവായി.’

പീവനിൽനിന്ന് എതാണ്ട് ഒരു കിലോമീറ്റർ അകലെയുള്ള മുൺവ്യൂ റിസോർട്ട്‌സിലേക്ക് താനും സൗരഭ്യം നടന്നു. സിക്കന്ദരാണ് കൊലയാളിയെന്ന് തലേന്നു രാത്രി താൻ ഇൻസ്പെക്ടർ റാണെയെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞിരുന്നു. ‘നിങ്ങൾ സാറാക്കേസ് വീണ്ടും തുടങ്ങിയോ? കശ്മീരിലേക്കും പോയോ? നീയെരു ഭാന്തൻ കാമുകൻ തനെ,’ എന്നാണ് അയാളാദ്യം പറഞ്ഞത്. ഭാഗ്യത്തിന് തങ്ങളുടെ മുഴുവൻ കമയും അയാൾ കേൾക്കുകയും തങ്ങളെ സഹായിക്കാമെന്ന് അവസാനം സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. വേരാനിനുമല്ലക്കിലും തങ്ങളുടെ സുരക്ഷക്കൈകിലും! ‘എത്തും വേഗം ആ നരകത്തിൽനിന്ന് പുരത്തു കടക്ക്. കശ്മീർ ഹൃവാസ് വാസ്തു. സിക്കന്ദരിനെ ഇനി തനിച്ചു കാണരുത്,’ സംസാരം അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് അയാൾ പറഞ്ഞു.

താൻ വീണ്ടും റാണെയെ വിളിച്ചു.

‘തങ്ങൾ മുൺവ്യൂ റിസോർട്ട്‌സിലേക്ക് അയാളെ കാണാനായി പോകുകയാണ്,’ കുത്തനെയുള്ള കയറ്റം കാരണം കിതച്ചുകൊണ്ട് താൻ പറഞ്ഞു.

‘താൻ പഹഞ്ചാം പൊലീസ് സ്റ്റേഷൻിലെ ഇൻസ്പെക്ടർ സർഫിനെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ അയാൾ സഹായിക്കും.’

‘അയാളിപ്പോൾ തങ്ങളുടെ കൂടെ വരണം,’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘ശാന്തനാക്. നിങ്ങൾ പിരിമുറുക്കത്തിലാണെന്നു തോനുന്നല്ലോ,’ താൻ കയറ്റം കയറിക്കാണ്ഡിരിക്കുന്നോൾ റാണ പറഞ്ഞു.

‘തീർച്ചയായും താൻ പിരിമുറുക്കത്തിലാണ്. അഹമ്മദ് എന്നു പേരുള്ള ആരോ ആണ് സിക്കന്ദരിന്റെ ഫോണടുത്തത്. അയാൾ മുൺവ്യൂ റിസോർട്ട്‌സിലേക്ക് വരാൻ തങ്ങളോടു പറഞ്ഞു.’

‘ഓ, മറുള്ളവരും രംഗത്തിന്റെയോ?’

‘അതെ,’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘എങ്കിൽ ആദ്യം സർഫിനെ അങ്ങോടു പറഞ്ഞയക്കണം. നിങ്ങൾ തനിച്ചു പോകരുത്. നിങ്ങൾ വിധികളാണ്.

കശ്മീരിലേക്കു പോകുന്നതിനു മുമ്പ് എന്നോട്
ആലോച്ചിക്കേണ്ടതായിരുന്നു.’

‘ക്ഷമിക്കണം, സാർ. ഉറ്റ്, തെങ്ങേൾ അയാൾക്കുവേണ്ടി
കാത്തിരിക്കാം,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘കേൾക്കു, കേൾവ്.’

‘പറയു, ഇൻസ്പെക്ടർ റാണ്,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു. ഞാൻ
നന്ദിയോ, അപകടസാധ്യതകൾ അഭിമുഖീകരിച്ചതിനും കേസ്
എതാണ്ഡു തെളിയിച്ചതിനും പ്രശംസാവാക്കുകളോ
പ്രതീക്ഷിച്ചു.

‘പൊലീസിന് സിക്കൈറിനെ കിട്ടുന്നോൾ ആദ്യം എന്ന
വിളിക്കു. എനിക്ക് ഇതാദ്യം മാധ്യമങ്ങളോടു പറയണം. സഹഫ്
ഇക്കാര്യം ആരോടും പറയരുത്.’

തല നരച്ച ഇൻസ്പെക്ടർ സഹഫ്, അയാളേക്കാൾ പ്രായം
തോന്തിച്ച പൊലീസ് ജീപ്പിൽനിന്ന് പുരത്തിരിങ്ങി. രണ്ടു
കോൺസ്ലിജുമാർ അയാളെ അനുഗമിച്ചു. സംശയം
ഒഴിവാക്കാൻ അവരെല്ലാവരും സാധാരണ
വേഷത്തിലായിരുന്നു. മുൻവും റിസോർട്ടിനു പുരത്തുള്ള
ഒഴിഞ്ഞ പാർക്കിംഗ് സ്ഥലത്തു വെച്ച് തെങ്ങേൾ അവർ മുന്നു
പേരെയും കണ്ടുമുട്ടി.

‘ശാന്തരായിരിക്കു. ഫോട്ടുലിലെ സാധാരണ
സന്ദർശകരായി നടിക്കു,’ ഇൻസ്പെക്ടർ സഹഫ് പറഞ്ഞു.

ചുരുണ്ട താടിരോമങ്ങളുള്ള ഓരാളാണ്
റിസപ്പശനിലുണ്ടായിരുന്നത്.

‘ഞാൻ കേൾവ്. അഹമ്മദ് എന്നു പേരുള്ള ആരക്കിലും
ഇവിടെയുണ്ടോ?’

‘ഞാനാണ് അഹമ്മദ്,’ അയാൾ പറഞ്ഞു. ‘ഞാനിവിടതെത
മാനേജരാണ്. നിങ്ങളാണോ സിക്കൈറിനെ നേരത്തെ വിളിച്ച
സുഹൃത്ത്?’

അപ്പോഴാണ് അയാൾ സൗരഭിന്നയും
കുടെയുള്ളവരെയും കണ്ടത്. ‘ആരാണിവരെല്ലാം?’ അയാൾ

ചോദിച്ചു.

‘എന്റെ സുഹൃത്തുകൾ,’ എന്ന് പറഞ്ഞു. ‘സിക്കൻഡ് എവിടെ?’

‘എന്റെ പുരക്കേ വരു.’

രണ്ടാം നിലയിലെ ഒരു മുറിയിലേക്ക് അഫ്ഫമറ്റും എന്നും നടന്നു. സൗരഭ്യം ഇൻസ്പെക്ടർ സറഫും കോൺസിലിളുമാരും ഏതാനും അടി പുരകിൽ തെങ്ങെല്ല പിന്തുടർന്നു. മുൻവയ്ക്കിനേം ഇൻസൈർട്ടിലെ ഇടനാഴികളിൽ ആവശ്യത്തിന് സുര്യപ്രകാശമെത്താത്തതിനാൽ നല്ല തന്മുഖംഭായിരുന്നു. ഇടനാഴിയുടെ ഏറ്റവുമറ്റത്തുള്ള മുൻ അഫ്ഫമർ താക്കോലുപയോഗിച്ച് തുറന്നു. അയാൾ മച്ചിലെ മത്ത വെളിച്ചം തെളിച്ചു.

മുഖത്തു മുഴുവൻ രക്തം പരന്ന് സിക്കൻഡ് കട്ടിലിൽ കിടക്കുന്നംഭായിരുന്നു. തൊട്ടടുത്ത് അയാളുടെ തോക്കുണ്ട്.

‘അയ്യോ,’ സൗരഭ് ശ്രാസമടക്കിപ്പിടിച്ച് വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. സിക്കൻഡിന്റെ മുഖത്തിന്റെ കീഴ്ഭാഗം തിരിച്ചറിയാൻ വയ്ക്കാത്ത വിധത്തിൽ വികൃതമായിരുന്നു. അയാളുടെ ശരീരത്തിൽ നിന്നുയർന്ന അഴുകിയ മണം തറയിലെ പരവതാനിയിൽ നിന്നുയർന്ന പഴകിയ മണത്തോട് ഇടകലരുകയും ശ്രസനം ദുഷ്കരമാക്കുകയും ചെയ്തു. തൊന്ത്രാളുടെ പൊട്ടിച്ചിതറിയ മുഖം കണ്ണ് മരവിച്ചു പോയി. ചുറ്റുമുള്ളവരെല്ലാം വളരെപ്പതിയെ നീങ്ങുന്നതായി എനിക്കു തോന്തി. കാതുകൾ മുളിത്തുടങ്ങി, മറുള്ള ശബ്ദങ്ങെല്ലയെല്ലാം അത് തടഞ്ഞു വെച്ചു. ഇൻസ്പെക്ടർ സറഫ് ടിവിയുടെ റിമോട്ടുന്തു പോലെ സിക്കൻഡിന്റെ കൈത്തണ്ണ പൊക്കിയെടുത്തു.

‘മരിച്ചു,’ ഇൻസ്പെക്ടർ സറഫ് പറഞ്ഞു. ‘വായിൽ വെടിവെച്ച് ആത്മഹത്യ ചെയ്തു.’

‘ഇക്കാര്യത്തിൽ തലയിടാൻ വയ്ക്കാത്തതു കൊണ്ടാണ് നിങ്ങെ എന്നിങ്ങനൊടു വിളിച്ചത്,’ അഫ്ഫമർ പറഞ്ഞു. ‘ഈ ഹോട്ടൽ മാത്രമാണ് എനിക്കുള്ള വരുമാനമാർഗ്ഗം. ഇവിടെ നടന്ന ആത്മഹത്യയെക്കുറിച്ചുള്ള വാർത്ത പരന്നാൽ—’

ഇൻസ്പെക്ടർ സറഫ് ഇടക്കു കയറിപ്പിരഞ്ഞു, ‘നിങ്ങളേപ്പോൾ ഈ ശരീരം കണ്ണഡത്തിയത്?

‘മുന്നുമൺക്കുർ മുന്പാണ് ജോലിക്കാർ അതു കണ്ണടത്തിയത്. താനവരോട് മിണ്കാതിരിക്കാൻ പറഞ്ഞു. ആരെങ്കിലും വിളിക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷയോടെ താനിയാളുടെ സെൽഫോൺ കയ്യിൽ തന്നെവെച്ചു. നിങ്ങൾ വിളിക്കുകയും ചെയ്തു.’

‘ഇയാൾ ആദ്യം ഇവിടെ എത്തിയതെപ്പോഴാണ്?’

‘അണ്ണു ദിവസം മുന്പ്. നിങ്ങൾക്ക് ഈ മുത്ശരീരം കൊണ്ടുപോകാമോ? അല്ലെങ്കിൽ ഇയാളുടെ വീട്ടുകാരെ അറിയിക്കാമോ? പൊലീസ് ഇവിടെ വരണ്ണമെന്ന് എനിക്ക് ആഗ്രഹമില്ല, ദയവു ചെയ്ത്,’ സമനില പതിയെ നഷ്ടപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരുന്ന അഹമ്മദ് പറഞ്ഞു.

‘തങ്ങൾ പൊലീസുകാരാണ്,’ ഇൻസ്പെക്ടർ സഹി പറഞ്ഞു. അയാൾ തിരിച്ചറിയൽ കാർധ്യ പുറത്തെടുത്തു.

അഹമ്മദ് ഇൻസ്പെക്ടറുടെ കാൽക്കൽ വീണ്ടും.

‘എനിക്ക് ഇതിനെക്കുറിച്ച് യാതൊന്നുമറിയില്ല, ദയവു ചെയ്ത്, സാഹിബ്.’

ഇൻസ്പെക്ടർ അഹമ്മദിന്റെ തോളുകളിൽ പിടിച്ച് അയാളെ ഉയർത്തി.

‘ഇയാൾ ആരായിരുന്നുവെന്നും എന്താണ്യാൾ ചെയ്തു കൊണ്ടിരുന്നതെന്നും നിങ്ങൾക്കറിയാമോ?’

‘ഇല്ല, സാഹിബ്,’ അഹമ്മദ് പറഞ്ഞു.

ഇൻസ്പെക്ടർ സഹി അഹമ്മദിന്റെ ചെകിട്ടതട്ടിച്ചു. ആളുകളുടെ, പ്രത്യേകിച്ചും മോശം സാമ്പത്തിക ശേഷിയുള്ളവരുടെയോ ശക്തി കുറത്തവരുടെയോ, ചെകിട്ടതട്ടിക്കുന്നതിൽ കുഴപ്പമില്ലെന്ന് പൊലീസ് കരുതുന്നതെന്താണ്ണന് എനിക്കറിയില്ല.

‘ഭീകരവാദികളാണെന്നറിഞ്ഞിട്ടും ഇവർക്ക് മുൻ കൊടുക്കുന്നതെന്തിനാണ്? നിങ്ങളെന്തു കൊണ്ട് പൊലീസിനെ വിവരമറിയിക്കുന്നില്ല?’ ഇൻസ്പെക്ടർ സഹി ചോദിച്ചു.

അഹമ്മദിന്റെ കണ്ണുകളിൽ നന്ദിഞ്ഞു.

‘സാഹിബ്, ഇവിടുള്ളവരുടെ മുന്പിൽ മറ്റാരു വഴിയുമില്ല,’ അഹമ്മദ് കുപ്പിയ കൈകളോടെ പറഞ്ഞു. ‘അവർ വരികയും ഇഷ്ടമുള്ളപ്പോൾ പോകുകയും ചെയ്യും. തങ്ങൾ വിസമ്മതം

കാൺചൂൽ തോക്കു ചുണ്ടും. അവരെ ഇവിട
താമസിപ്പിച്ചാൽ പൊലീസുകാരും പട്ടാളക്കാരും തോക്കു
ചുണ്ടും. തെങ്ങളെന്തു ചെയ്യണം? എനിക്ക് ചെറിയ
കുട്ടികളുണ്ട്.’

‘നിങ്ങളും ഇന്ത്യയെ വെറുക്കുന്നുണ്ടാ?’
വെറുക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അയാളു സമ്മതിക്കുമെന്നതു
പോലെ ഇൻസ്പെക്ടർ ചോദിച്ചു.

‘ഇല്ല, സാഹിബ്. ഇന്ത്യയിലെ വിനോദസഞ്ചാരികളിൽ
നിന്നാണ് താൻ ജീവിക്കാനുള്ള വരുമാനമുണ്ടാക്കുന്നത്.
താനെന്തിന്വരെ വെറുക്കണം?’

‘ഇയാൾ അവസാനത്തെ ദിവസങ്ങളിൽ എന്തല്ലാം
ചെയ്തു?’ സിക്കന്ദരിനെ ചുണ്ടിക്കാട്ടി ഇൻസ്പെക്ടർ ചോദിച്ചു.

‘ഇയാൾ ദിവസവും ഏതാനും മണിക്കൂറുകൾ പുറത്തു
പോകും. ചിലപ്പോൾ, ലോബിയിൽവെച്ച് ചെറിയ
ആൺകുട്ടികളുമായി സംസാരിക്കും.’

‘പുതിയ ഭീകരവാദികളെ ചേർക്കലാണോ?’

‘എനിക്കെനിയില്ല, സാഹിബ്.’

‘ഈ മുൻഡിയിൽ എന്തെങ്കിലും കണ്ടോ?’

‘തെങ്ങൾ യാതൊന്നും തൊട്ടിട്ടില്ല,’ അഹമ്മദ് പറഞ്ഞു.
‘നിങ്ങൾക്ക് ഇഷ്ടമുള്ളതെന്തും പരിശോധിക്കാം.’

‘കേൾവോ? നിങ്ങളിവിടെയുണ്ടാ?’ എൻ്റെ കണ്ണുകൾക്കു
മുമ്പിൽ വിരൽ തൊട്ടിച്ചുകൊണ്ട് ഇൻസ്പെക്ടർ സഹി
ചോദിച്ചു. അയാൾ മുന്നു തവണയെങ്കിലും എൻ്റെ പേരു
വിളിച്ചതിനുശേഷമാണ് താനു ശരശിച്ചത്. എൻ്റെ കണ്ണുകൾ
വിണ്ടും സിക്കന്ദരിന്റെ ശ്രിനാഭിനമായ മുവത്തേകൾ തിരിച്ചു
പോയി. ഇന്നലെ താൻ സംസാരിച്ച അതേ മുഖം.

‘ക്ഷമിക്കണം ഇൻസ്പെക്ടർ.’

‘താൻ അറിയും ചെയ്യണമെന്ന് നിങ്ങളാവശ്യപ്പെട്ട പ്രധാന
പ്രതിയാണ് മരിച്ചു പോയത്.’

‘അ ... തെ,’ യുക്തിയുക്തമായ ലിതിയിൽ
സംസാരിക്കാനാകാതെ താൻ പറഞ്ഞു. സൗരഭിന്റെ മുഖം
ചുളിയുന്നത് താൻ കണ്ടു. അവൻ കുളിമുൻഡിലേക്കോടി.
അവൻ ചർദ്ദിക്കുന്ന ഒഴു താൻ കേട്ടു.

‘അംബുലൻസ് വിളിക്ക്. മുത്ശരീരം മാറ്റ്,’ ഇൻസ്പെക്ടർ കോൺസൾട്ടിംഗ്മാരിലൊരാളോട് പറഞ്ഞു. രണ്ടാമതെത്ത കോൺസൾട്ടിംഗ്മാരിനോട് അയാൾ പറഞ്ഞു, ‘ഇവിടെ ആത്മഹത്യാക്കുറിപ്പുകൾ എന്തെങ്കിലുമുണ്ടായെന്നു നോക്ക്.’

ഞാൻ മുറിയിലെ കസേരയിലിരുന്നു. സൗര്യ ചർദ്ദിക്കുന്ന ഒച്ച എനിക്കും മനംപുരുട്ടലുണ്ടാക്കി. കോൺസൾട്ടിംഗ്മാരിലൊരാൾ കിടകയെല്ലാം തലയിണകൾ പോകിനോക്കി. അയാൾ മേശയുടെ വലിപ്പുകളും തുറന്നു നോക്കി.

‘എല്ലാവരും പുരത്തിരങ്ങിയാൽ എനിക്ക് കുറച്ചു കൂടി നനായി തിരയാം,’ കോൺസൾട്ടിംഗ് പറഞ്ഞു.

സൗര്യും ഞാനും മിണ്ടാനാകാതെ ലോബിയിലെ സോഫ്റ്റിലിരുന്നു. ഇൻസ്പെക്ടർ സറപ്പ് തങ്ങളുടെ എതിരെയിരുന്ന് ആരോടോ ഹോണിൽ സംസാരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അരമൺിക്കുറിനുശേഷം, മുറിയിൽ പരതിക്കൊണ്ടിരുന്ന കോൺസൾട്ടിംഗ് താഴേക്കുവന്നു. അയാളുടെ കയ്യിൽ ഒരു ലക്കോട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

‘ഈ അയാളുടെ കീശയിൽ നിന്നു കിട്ടിയതാണ്,’ അയാൾ പറഞ്ഞു. ‘അതിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു, “ഹാശ്മിം ഭായിക്ക്. ഈ തഹർികിലെ എത്തെങ്കിലും സഹോദരന് കൊടുക്കു. അവർ എന്ന തിരഞ്ഞെടുവരും.”’

ഇൻസ്പെക്ടർ ആ ലക്കോട്ടു തുറന്നു. അതിനകത്ത് ഒരു കടലാസു കഷ്ണമുണ്ട്. കൈ കൊണ്ടഖുതിയ ഒരു വെബ് വിലാസമാണ് അതിലുള്ളത്.

ഡബ്ബുഡബ്ബുഡബ്ബു.ബിറ്റ്.എൽവൈ/അത്വിഡതഹർിക്
‘എന്താണിത്?’ ഇൻസ്പെക്ടർ സറപ്പ് ചോദിച്ചു.

‘അതോരു വെബ് ലിങ്കിന്റെ ചുരുക്കരൂപമാണ്. നമുക്കു നോക്കാം,’ അവസാനം ശബ്ദം തിരിച്ചു കിട്ടിയ സൗര്യ പറഞ്ഞു.

ഹോട്ടലിലെ ഡെസ്ക്കോപ്പ് കമ്പ്യൂട്ടറിൽ സൗരം ആ വെബ് വിലാസം അടിച്ചു നോക്കി. ആ പേജ് ഒരു സ്വകാര്യ യൂട്ടുബ് വീഡിയോയിലേക്കാണ് പോയത്. ഹോട്ടലിൽ സിക്കന്ദർ മരിച്ചു കിടന്ന മുറിയിൽ അയാളിരിക്കുന്നത് തെങ്ങേൾ കണ്ടു. അയാൾ ചില പ്രാർത്ഥനകൾ ഉരുവിട്ടുകയും അതിനുശേഷം ക്യാമറയോട് സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തു.

‘ഹാശിം ഭായ്, മാപ്പ്. തൊന്തേയെ നിരാശപ്പെടുത്തി. ചില ആളുകൾ എൻ്റെ പുറകെയുണ്ട്. അവർ തൊന്നാരിക്കലും ചെയ്യാത്ത കുറ്റത്തിന് എന്ന പൊലീസിനു കൈമാറും. അല്ലാഹുവാണോ സത്യം, തൊൻ സാറ ആപയെ കൊന്തിട്ടില്ല. സാറ ആപ എന്നിക്ക് രണ്ടാമതെത്ത അമ്മയെ പോലെ ആയിരുന്നു. തൊന്നാനും തനെ ചെയ്തിട്ടില്ല.

‘പൊലീസ് എന്ന പിടിച്ചാൽ, അവർ എന്ന ഭ്രാഹിക്കും. ആപയെ കുറിച്ചു മാത്രമല്ല, തഹർികിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളും ലക്ഷ്യങ്ങളും കുറിച്ചും പരയിപ്പിക്കും. അത്തരമൊരു അവസ്ഥയിലേക്ക് എന്ന വിട്ടുകൊടുക്കാൻ തൊൻ അനുവദിക്കില്ല. നിങ്ങളെയെല്ലാവരെയും അപകടത്തിലാക്കുന്നതിനേക്കാൾ നല്ലത് തൊന്നെന്റെ ജീവിതം ഇപേക്ഷിക്കുന്നതാണ്. അങ്ങ് തെങ്ങളെ പരിപ്പിച്ചതു പോലെ, മഹത്തായ ഒരു ലക്ഷ്യത്തിനുവേണ്ടി ആത്മബലി നടത്താൻ എന്നിക്ക് സന്തോഷമെയ്യുള്ളൂ.

‘കശ്മീർ ഓക്കം സ്വത്രന്തമാകുന്നേം അങ്ങയുടെ മുഖത്തു വിരിയുന്ന ചിരി കാണാൻ തൊനുണ്ടാക്കില്ലെന്ന കാര്യത്തിൽ എന്നിക്ക് സകടമുണ്ട്. തൊൻ അങ്ങെയെ സ്വന്നഹിക്കുന്നു, ഹാശിം ഭായ്, തഹർിക് കുടുംബത്തയും. ദയവായി എൻ്റെ അഫ്ഫിയെ സംരക്ഷിക്കു. അങ്ങതു ചെയ്യുമെന്ന് എന്നിക്കരിയാം.

‘സാറാ ആപാ, തൊനുടനെ ജന്നത്തിൽവെച്ച് നിങ്ങളെ കാണും. ആപ പോയതോടെ, ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കാനുള്ള കാരണങ്ങളിൽ ഒന്നു കുറഞ്ഞതു.

‘എല്ലാവരോടും വുദാ ഹാഫിസ്.’

സിക്കന്ദർ മറ്റാരു പ്രാർത്ഥന കൂടി ഉരുവിട്ടു. എതാനും നിമിഷങ്ങൾക്കുശേഷം അയാൾ തോക്ക് വലിച്ചെടുത്തു.

അയാൾ തോക്കിന്കുഴൽ വായിൽവെച്ചു. എന്നാണു സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നതെന്ന പ്രതീക്ഷയിൽ എൻ്റെ കണ്ണുകൾ ചുളുകയും മുഖം മുറുകി വലിയുകയും ചെയ്തു.

പക്ഷേ, അയാൾ വെറുതെ കൈ വീശുകയും വീഡിയോ നിർത്തി വെക്കുകയും ചെയ്തു. അയാൾക്ക് ചിത്രീകരണം അവസാനിപ്പിക്കുകയും വീഡിയോ അപ്ലോഡ് ചെയ്യുകയും വെടിവെച്ചു മരിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് അതിന്റെ ലിങ്കുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യണമല്ലോ.

‘അതിശയം തനെ,’ തുറന്ന വായയോടെ സൗര്യം പറത്തു.

‘ആത്മഹത്യാക്കുറിപ്പുകൾ തയ്യാറാക്കാൻ പോലും ഉന്നതസാങ്കേതിക വിദ്യ ഉപയോഗിച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു,’ സറഫ് പറത്തു.

ങ്ങു മണിക്കുറിനുശ്രേഷ്ഠം, കോൺസ്ലിജുമാരും ഹോട്ടലിലെ ജോലിക്കാരും സിക്കന്ദരിന്റെ മുതശരീരം ആംബുലൻസിലേക്കു കയറ്റി.

‘അയാളെ മോർച്ചറിയിലേക്ക് കൊണ്ടു പോകു. ഇതിനെക്കുറിച്ച് ആരോടും മിണ്ടരുത്. അയാളുടെ ഉമ്മയെ മാത്രം വിവരം അറിയിക്കു,’ ഇൻസ്പെക്ടർ സറഫ് പറത്തു.

ആംബുലൻസ് ഹോട്ടൽ മുറ്റത്തുനിന്ന് പോയതിനുശ്രേഷ്ഠം ഇൻസ്പെക്ടർ, അഹമ്മദിന്റെ നേർക്കു തിരിഞ്ഞു.

‘ചത്തവൻ ഒരു തുപ്പനാണ്. യാതൊന്നും ഇവിടെ അനേഷ്ടിക്കാനില്ല. നിങ്ങളുടെ ഹോട്ടൽ വ്യത്തിയാക്ക്. അവനെപ്പോലെ ആരൈക്കിലും ഇനിയിവിടെ താമസിക്കാൻ വന്നാൽ തെങ്ങളെ അറിയിക്കണം.’

‘തീർച്ചയായും, സാഹിബ്. നന്ദി, സാഹിബ്. അല്ലാഹു തുണയ്ക്കെട്ട്.’

അഹമ്മദ് ഹോട്ടിലിനുള്ളിലേക്ക് മാത്രതുപോയി. സറഫിനോടൊപ്പം വന്ന കോൺസ്ലിജുമാർ ജീപ്പിലേക്കു കയറി.

പാർക്കിം സമലത്ത് സറഫും സൗരഭും തൊനും മാത്രമായി.

‘ഇയാൾ തന്റെ അർദ്ധസഹോദരിയെ കൊന്നതായി തൊനുന്നില്ലോ,’ താടി തലോടിക്കൊണ്ട് സറഫ് പറഞ്ഞു.

തൊൻ തലയാട്ടി.

‘അവരെരാറിക്കലും അവസാനനിമിഷത്തിൽ നുണ്ണ പറയാറില്ലോ,’ പൊലീസ് ജീപ്പിലേക്കു കയറിക്കൊണ്ട് സറഫ് പറഞ്ഞു. അയാൾ ജാലകത്തിലുടെ തല പുറത്തേക്കു നീട്ടി.

‘തൊനൊരു കാര്യം പറയട്ടോ?’ സറഫ് ചോദിച്ചു.

‘തീർച്ചയായും, സാർ,’ തൊൻ പറഞ്ഞു.

‘കുറ്റാനേപ്പണം എല്ലാവരുടെയും പണിയല്ല. നമുക്ക് ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ മാത്രം ഉച്ചു നിൽക്കണം.’

‘എന്തെങ്കിലും പറയു, ഭായ്,’ സൗരഭ് പറഞ്ഞു. ‘നീ ഇന്നു മുഴുവനും സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ടോ?’

‘തിരിച്ചുപോകാനുള്ള ഫലപ്രസ്തുതശ്രദ്ധ നീ പരിശോധിച്ചുനോ ഇല്ലെന്നോ?’ തൊൻ ചോദിച്ചു.

പഹൽഗാമിൽനിന്ന് തെങ്ങെളെ ശ്രീനഗരിലേക്ക് തിരിച്ചു കൊണ്ടു പോകുന്ന ബന്ധ് മലമാതകളിലുടെ വള്ളത്തു പുള്ളത്തു നീങ്ങി. തൊൻ കണ്ണുകളടച്ചു. കശ്മീരിലെ നീലാകാശത്തിന്റെയും മഞ്ഞതുതൊഴ്ഘിയിടുക കൊടുമുടികളുടെയും ദൃശ്യങ്ങൾ എനിക്കൊന്നുമല്ലാതായി. എനിക്ക് വിട്ടിലേക്കു പോകണം.

‘എല്ലാ ദിവസവും ഡൽഹിയിലേക്ക് ആറു ഫലപ്രസ്തുതകളുണ്ട്. തിരിച്ചു പോകുകയെന്നത് ഒരു പ്രശ്നമേയല്ലോ,’ സൗരഭ് പറഞ്ഞു.

തെങ്ങേൾ വിണ്ടും നിബൃദ്ധിപ്പരായി. എഞ്ചിനീയറന്ന നിലയിലും അദ്ദുപക്കന്ന നിലയിലും തൊൻ പരാജയമാണെന്ന് എനിക്കരിയാം. കുറ്റാനേപ്പണക്കന്ന നിലയിലും തൊനൊരു പരാജയമാണെന്ന് എനിക്കിപ്പോഴിയാം. ചിലപ്പോൾ സാറ എന്ന വിട്ടു പോയത്

അതു കൊണ്ടാകാം. അവളെന്നിൽ സദാ പരാജയപ്പെടുന്ന ഓരാളേ കണ്ടിരിക്കാം. എനിക്കവേഞ്ഞാക് ജീവിച്ചിരിക്കുന്നോൾ നീതി പുലർത്താനായില്ല. ഇപ്പോഴാകട്ടെ, അവർക്കു കൊടുത്ത വാദാനം പോലും പാലിക്കാനാകുന്നില്ല-അവളുടെ കൊലയാളിയെ കണ്ടുപിടിക്കുമെന്ന ഉറപ്പ്.

‘നീയെന്താണു ചിന്തിക്കുന്നത്, ഭായ്?’
അരമൺകുറിനുശേഷം സൗര്യ ചോദിച്ചു.
‘ചന്ദൻ ക്ഷാസസ്റ്റിൽ ഇപ്പോഴും നമുക്ക്
ജോലിയുണ്ടാകുമെന്ന് താനാശിക്കുന്നു.’

താൻ എന്റെ രോമക്കുപ്പായങ്ങൾ സ്വീക്കേസിലേക്ക് പെറുകവിയെറിഞ്ഞു.

‘നീ ടിക്കറ്റുകൾ വാങ്ങിയോ?’ താൻ ചോദിച്ചു.
‘താനെല്ലാം അടുക്കിവെച്ചു കഴിഞ്ഞു.’

‘ഇന്ത്രനെറ്റ് കിടുന്നില്ല. നിസാംഭായിയുടെ സിമ്മിലും വൈപ്പെയിലും.’

‘കുഴപ്പമില്ല, നമുക്ക് ടിക്കറ്റ് വിമാനത്താവളത്തിൽനിന്നു വാങ്ങാം,’ താൻ പറഞ്ഞു.

സൗര്യിന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ അപ്പോഴും അലമാരയിൽ തുങ്ങിക്കിടക്കുന്നത് താൻ ശ്രദ്ധിച്ചു.

‘ഇതെന്താണ്?’ താൻ ചോദിച്ചു. ‘എല്ലാം അടുക്കിവെക്കാൻ താൻ നിന്നൊടു പറഞ്ഞത്തല്ലോ?’

സൗര്യ എന്റെ മുന്നിൽ വന്നു നിന്നു. വെളുത്ത രോമക്കുപ്പായത്തിൽ അവനൊരു ഡ്യൂവക്കരടിയാണെന്നു തോന്തി. ഡ്യൂവക്കരടി തന്റെ കൈപ്പത്തികൾ എന്റെ ചുമലിൽവെച്ചു.

‘ആദ്യം സാറ. ഇപ്പോൾ സിക്കേൻ. ഇതെല്ലാം സംഭവിക്കുന്നതുമാണ്. പക്ഷേ, ഇങ്ങനെ ഒളിച്ചോടാമോ?’ അവൻ ചോദിച്ചു.

‘എനിക്ക് സംഭവമില്ല. എനിക്കിൽ ചെയ്യാൻ കഴിയുമെന്നു തോന്തത്തു കൊണ്ടാണ് താൻ പോകുന്നത്. നേരു

പരഞ്ഞാൽ ഇന്ന് ജീവിതത്തിലെനിക്ക് ഒന്നും ചെയ്യാനാകില്ല.'

'അസംഖ്യം... നമ്മൾക്കൊരു തിരിച്ചടിയുണ്ടായി. അതിനർത്ഥം നമ്മളിൽ ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നല്ല.'

ഞാൻ തോളു വെച്ചിച്ചു. 'എന്തായാലും നമുക്ക് ഇനിയിവിടെ ചെയ്യാൻ യാതൊന്നും ശേഷിച്ചിട്ടില്ല.'

'എന്തുകൊണ്ട്? നമ്മളിനിയും കൊലയാളിയെ കണ്ടത്തിയിട്ടില്ലോ.'

ഞാൻ കട്ടിലിൽ പോയിരുന്നു. എന്നിട്ട് സൗരഭിന്റെ മുവത്തു നോക്കാതെ സംസാരിച്ചു.

'നമുക്കതിനാകില്ല. നമ്മളുടെ മിടുകനോരല്ല.'

സൗരഭ് എന്നറ്റെ അടുത്തു വന്നിരുന്നു.

'നമ്മളത്തിന് വളരെ അടുത്തത്തിയിരുന്നു,' സൗമ്യമായ ശബ്ദത്തിൽ അവൻ പരഞ്ഞു.

'ഇല്ല, നമ്മളത്തിയിരുന്നില്ല. നമുക്ക് ദയനീയമായ വിധത്തിൽ തെറ്റിപ്പോയി. സിക്കന്ദർ ഞാൻ കാരണമാണു മരിച്ചത്.'

'എന്ത്?' തുറന്ന വായയോടെ സൗരഭ് ചോദിച്ചു.

'ഞാനയാളെ സമർദ്ദത്തിലാഴ്ത്തുകയും പൊലീസിനോടു പരയുമെന്ന് ഭിഷണിപ്പുടുത്തുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെയാണ് അയാൾ ആത്മഹത്യ ചെയ്തത്. അയാൾ സാരയെ കൊന്നിട്ടില്ലെങ്കിലും.'

'അയാളൊരു ഭീകരവാദിയായിരുന്നു. ഒരു "തുരപ്പൻ" എന്നാണ് ഇൻസ്പെക്ടർ സറഫ് അയാളെക്കുറിച്ച് പരഞ്ഞത്.'

'അയാൾ സാരയുടെ സഹോദരനായിരുന്നു. അവർ ഇതിന് എന്നുകൂടിലും മാപ്പു തരുമായിരുന്നോ? വീടിൽ അവനെക്കാത്തിരിക്കുന്ന അമ്മി...'

സൗരഭ് അവൻറെ കൈ എന്നറ്റെ കയ്യിൽവെച്ചു.

'സിക്കന്ദരാണെന്നു ചെയ്തതെന്ന് ഞാൻ വിചാരിച്ചു. തെളിവുണ്ടെന്നും,' ഞാൻ എന്നോടു തന്നെ പരഞ്ഞു.

'എനിക്ക് അക്കാര്യത്തിൽ സംശയമേ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.'

'ഇക്കാര്യത്തിൽ വിജയിക്കണമെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചു, ശോലു. സാരയ്ക്കുവേണ്ടി മാത്രമല്ല. ഒരിക്കലെങ്കിലും

വിജയിക്കാൻ തൊൻ ആഗഹിച്ചു. ഇല്ല, തോന്നാരിക്കലും വിജയിക്കാൻ പോകുന്നില്ല.’

“ തൊന്തരൻ്റെ സ്വീക്ഷണിൽ തൊഴിച്ചു
സിപ്പിട്ടില്ലാത്തതിലാൽ പെട്ടിയുടെ മുടി തുറന്നു പോയി.
അതിന്റെ മുകൾപ്പാളിയ്ക്കുള്ളിൽ, സാരയുടെ സേഫിൽ
നിന്നുള്ള വസ്തുകൾ സുകഷിച്ച് പൊതിയുണ്ടായിരുന്നു.

‘ഇതെല്ലാം,’ അതു ചുണ്ടിക്കാട്ടി തൊൻ പറഞ്ഞു, ‘വെറും ചവരാണ്. നമളാരാണെന്നാണ് നമുടെ വിചാരം? നാടൻ ഹോംസും വാട്സണും? ഒരു കോധിണ്ട് ജോലി പോലും കിട്ടാത്ത ഭൂലോകത്തേൽവിയാണ് ഈ തൊൻ. സകീർണ്ണമായ ഈ കോലപാതകക്കേരസ് പ്രതിക്രാന്തിയെന്ന തെളിയിക്കാനാക്കും?’

‘നിന്നെന്തെന്ന ഭൂലോകത്തോൽവിയെന്നു വിളിക്കുന്നത് നിർത്തു, ഭായ്. നീയതലാ.’

‘തൊൻ്റ് കാര്യമായി എന്തെങ്കിലും നേടുന്നത് നീ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ?’

‘നീ ചുരുക്കിയില്ലതിയല്ലോ.’

‘അതൊരു ആക്സസ്മിക് വിജയമാണ്. ഉത്തരകടലാസൂക്ഷ്മ നോക്കുന്നോൾ പറ്റിയ അവധി! ഒരു കമ്പ്യൂട്ടർ തെറ്റ്!’

‘നിർത്തു, ഭായ്.’

‘നമ്മൾ ഒരു നിരപ്പരാധിയെ കൊന്തു.’

‘ഒരു ഭിക്കരവാദി മരിച്ചു. നമ്മൾ രാജ്യത്തിന് നന്ദ ചെയ്തു.’

തൊൻ സൗരഭിന്ന നോക്കി. അവൻ തോള്ളു വെട്ടിച്ചു.

‘അതു തന്ത്യില്ലാത്തവൻ കൊല്ലുന്നതെങ്ങനെയെന്ന് കൂടുതലാളുകളെ പറിപ്പിക്കുമായിരുന്നു.’

‘എന്തായാലും, ഇനി നമുക്കിവിടെ ചെയ്യാൻ
അവശേഷിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നാണ്?’

‘നമുക്ക് അടിസ്ഥാനകാര്യങ്ങളിലേക്ക് തിരിച്ചു പോകാം. സാറയുടെ ഡിജിറ്റൽ പാദമുട്ടകൾ പിന്തുടരാം. അവളുടെ ഇൻസ്റ്റഗ്രാം പോസ്റ്റുകൾ നമ്മൾ ശരിക്കും പരിശോധിച്ചിട്ടില്ല.’

‘അതിലൊനുമില്ല. ഇരുപതുകളിൽ പ്രായമുള്ള മറ്റൊരു പെൺകുട്ടിയുടെ ഇൻസൂഗ്രാമും പോലെയാണ് അത്.’

‘ഇപ്പോൾ നമുക്കരിയാവുന്ന കാര്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അതിലുടെ വീണ്ടും കടന്നുപോകാം. കൂടാതെ, സേഫിലുണ്ടായിരുന്ന കൊക്കയെന്നും വെടിയുണ്ടയും പോലുള്ള വലിയ കാര്യങ്ങളിൽ നമ്മൾ മുഴുകിപ്പോയിട്ടുണ്ട്. മറ്റുള്ള വസ്തുകളും പരിശോധിക്കേണ്ടതല്ലോ?’

‘എന്തല്ലാം വസ്തുകൾ?’

‘ഗർഭപരിശോധനാകിട്ടുകൾ പോലുള്ളവ,’ സേഫിലെ വസ്തുകൾ സുക്ഷിച്ച പൊതി തുറന്നുകൊണ്ട് സൗര്യം പറഞ്ഞു.

‘അതു തന്തകഴുവേറി രഹസ്യവും സാരയും മുൻകരുതലില്ലാതെ ഭോഗിച്ചുകാണും. അല്ലാതെന്തോ?’

സൗര്യം എന്ന കടുപ്പിച്ചു നോക്കി.

‘ഭായ്, സ്വയം നിയന്ത്രിക്കു. അവളിപ്പോൾ മരിച്ചു കഴിഞ്ഞു. നിന്നക്കവെള്ള ഇഷ്ടവുമായിരുന്നു.’

‘ക്ഷമിക്കണം,’ തൊന്തർ പിറുപിറുത്തു. ‘തൊന്തർ പിരിമുറുക്കത്തിലാണ്.’

‘ഈ കമ്മലുകളോ?’ സൗര്യം ചോദിച്ചു. ‘നമ്മളിൽ പരിഗണിച്ചിട്ടുയില്ല. ഈവരും വളരെ വിലപിടിച്ചതാണെന്നു തോന്നുന്നു.’

തൊന്തർ കമ്മലുകൾ കൈവെള്ളയിലെടുത്തു. ഓരോ സ്വർഖിക്കമെലിന്നും പത്തുരുപാനാണ്യത്തിന്റെ വലിപ്പത്തിൽ തുങ്ങുന്ന പതകമെണ്ട്. പതകങ്ങളിൽ രത്നവും മറ്റ് വിലപിടിച്ച കല്ലുകളും പതിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഹൗസ് ബോട്ടിലെ മുറിയുടെ ജാലകത്തിലുടെ കടന്നുവന്ന സുര്യരശ്മികൾ രത്നങ്ങളെ തിളക്കി.

നിസാം വാതിലിൽ തടി.

‘ജനാബ്, തൊനോന്തർ ശല്യപ്പെടുത്തണ്ടോ?’

‘എൻ്റെ?’ തൊന്തർ തലയുയർത്തി നോക്കി.

‘തീർച്ചയായും, നിസാം ഭായ്,’ ഗർഭപരിശോധനാകിട്ടുകൾക്കു മുകളിൽ പെട്ടുന്ന തലയണ കയറ്റിവെച്ച് സൗര്യം പറഞ്ഞു.

‘ഇന്തർനെറ്റ് വീബ്സൂം കിട്ടിത്തുടങ്ങി എന്നു പറയാൻ വന്നതാണ്. ഈനലത്തെ കല്ലേറിനെ തുടർന്ന് സർക്കാർ അതു തടഞ്ഞുവെച്ചതാണ്. ഈപ്പോളത് തിരികെ വന്നു,’ നിസാം പറഞ്ഞു.

‘എന്ത്? വീബ്സൂം കല്ലേരോ?’ താൻ ചോദിച്ചു.

‘ചോദിക്കരുത്, ജനാബ്. തെങ്ങെഴർക്ക് മതിയായി! കഴിഞ്ഞയാഴ്ച നിരപരാധികളായ രണ്ട് ചെറുപ്പക്കാരെ ഇന്ത്യൻ പട്ടാളം പിടിച്ചുകൊണ്ടു പോയതിനെതിരെ പ്രതിഷ്ഠയിക്കുക മാത്രമായിരുന്നു ജനങ്ങൾ. ഈത്തരം വാർത്തകൾ വിനോദസഞ്ചാരികളുടെ വരവിനെ ബാധിക്കും. താൻ അതിന്റെ കെടുതികൾ അനുഭവിക്കും,’ നിസാം പറഞ്ഞു.

‘എനിക്കെത് മനസ്സിലാക്കും,’ താൻ പറഞ്ഞു. ‘എന്തായാലും, ഇന്തർനെറ്റ് തിരികെ വന്നതിൽ സന്തോഷം.’

നിസാം എന്ന്റെ കയ്യിലെ കമ്മലുകൾ ശ്രദ്ധിച്ചു.

‘മാഷാ അളള്ളാ,’ നിസാം പറഞ്ഞു. ‘എന്തൊരു ഭംഗിയുള്ള ജിമുക്കികൾ. ഈത് ചേടുത്തിയമ്മക്കാണോ?’

‘ചേടുത്തിയമ്മ മരിച്ചു പോയി’ എന്നു പറയാൻ തുടങ്ങിയെങ്കിലും താൻ പകരം പുണ്ണിരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. ‘ഈത് തനി കശ്മീരി മട്ടിലുള്ളതാണ്, അല്ലോ?’

‘തീർച്ചയായും, നൃസു ശതമാനം കശ്മീരി,’ നിസാം കൈനീട്ടി.

നിസാം കമ്മലുകൾ കയ്യിലെടുത്തു. അയാളത് തന്റെ കണ്ണുകളോട്ടുപൂശ്ചിച്ചു.

‘വളരെ നല്ല പണിമിടുകൾ. ഈതിന് നല്ല വില കാണും. ഈതുപോലെയൊന്ന് കശ്മീരിൽ നിന്നു മാത്രമേ നിങ്ങെഴർക്ക് കിട്ടു.’

‘ഈതൊരു സുഹൃത്തിന്റെതാണ്,’ സൗരം പറഞ്ഞു.

‘തെങ്ങെഴർക്ക് ഈതു പോലോരു ജോധി കൂടി വേണം. എവിടെക്കിട്ടുമെന്നറിയാമോ?’

‘ഇന്ത്യയിലങ്ങാളമിങ്ങാളമുള്ള സ്വർണ്ണപ്പണിക്കാർ ഏതു മാത്യകയും നിങ്ങെഴർക്കിപ്പോൾ പണിതു തരും,’ നിസാം പറഞ്ഞു. ‘പക്ഷേ, ഈതു പോലെ നേരായും തന്തായ കമ്മൽ

വേണമെന്നുണ്ടക്കിൽ, നിങ്ങൾ ശ്രീനഗരിലെ ഓനാംകിട സ്വർണ്ണകടകകളിൽ പോകേണ്ടിവരും.’

‘എത്തെല്ലാം?’ സൗരക്ഷ ചോദിച്ചു.

‘ഇവിടത്തെ സ്വർണ്ണകടകകളുടെ പേരുകൾ താൻ നിങ്ങൾക്കു തരാം,’ നിസാം പറത്തു. ‘ഷൈത്തറ്റർ ഹൗസ്ബോട്ട്‌സിലെ നിസാം പറത്തയച്ചതാണെന്ന് അവരോടു പറയു. അവർ നിങ്ങളെ സഹായിക്കുകയും കൂടുതൽ മെച്ചപ്പെട്ട സേവനം നിങ്ങൾക്ക് നൽകുകയും ചെയ്യും.’

‘നന്ദി,’ താൻ പറത്തു.

‘അപ്പോൾ, പ്രതിഷ്ഠയപ്രകടനത്തിൽ സംഭവിച്ചതെന്നാണ്?’ നിസാമിന്റെ ശരവ കമ്മലുകളിൽ നിന്ന് തിരിച്ചു വിടാനായി സൗരക്ഷ ചോദിച്ചു.

‘പട്ടാളം തിരിച്ചടിച്ചു, സ്വയംപ്രതിരോധത്തിനാണെന്ന് അവർ പറയുന്നു! എന്നതെത്തയും പോലെ അവർ നശിച്ച പെല്ലറ്റു തോക്കുകളുപയോഗിച്ചു. ചില കൂട്ടികൾക്ക് ചെവിയിൽ മുറിവേറ്റു. അവർക്ക് കേൾവിശക്തി നഷ്ടപ്പെടുക്കാം. ജനങ്ങളിപ്പോൾ പട്ടാളത്തെ ചൊല്ലി എറെ അസ്യസ്ഥരാണ്. പട്ടാളം ഇന്ത്രൻനെറ്റ് ബന്ധം വിശ്വേദിക്കും. ഇതിങ്ങനെ തുടർന്നുകൊണ്ടയിരിക്കും,’ നിരാശയോടെ നിസാം പറത്തു. ‘യാ ബുദ്ധാ, ഈതെന്ന് അവസാനിക്കും?’

‘ഈനെന്നതാണ് അത്താഴത്തിന്?’ അധികം വൈകുന്നതിനുമുമ്പ് താനെന്നിൽ ‘രാഷ്ട്രീയം പാടില്ല’ എന്ന നിയമത്തെ വിളിച്ചു വരുത്തി. പകേശ, നിസാം സംസാരം അവസാനിപ്പിക്കാൻ തയ്യാറായില്ല.

‘ഈന്ത്യയുടെ മറ്റു ഭാഗങ്ങൾ എങ്ങനെയാണ് സമാധാനത്തോടെ കഴിയുന്നത്? തങ്ങൾക്കെന്തുകൊണ്ട് ഒരു വഴി കണ്ടത്താനാകുന്നില്ല, കേൾവ് ഭായ്?’

‘നമുകൾ കഴിയും, കഴിയും ... അതിരിക്കെട്ട്, തങ്ങൾക്ക് സ്വർണ്ണകടകകളുടെ പേര് നാളെയാകുമ്പോഴേക്കും തരുമോ?’

‘ഓ,’ ലൗകികമായ കാര്യത്തിലേക്ക് പെട്ടെന്നു താൻ ചുവട്ടു മാറ്റിയതിൽ നിസാം അന്വരന്നു. എന്തായാലും, വിഷയവിദശ്യർക്കും ലോകനേതാക്കൾക്കും കഴിത്ത എഴുപത്തു വർഷമായി പരിഹരിക്കാൻ കഴിയാതെ പോയ

കശ്മീർ പ്രദ്വാനം പരിഹരിക്കുന്നതിന്റെ ഏതാണ്ട്
വിളുന്നിലെത്തിയിരുന്നാലോ എങ്ങെൽ!

‘അത് അത്താഴമാകുന്നോഫേക്കും തരാം. എനിക്ക്
അടുക്കളെയിലേക്ക് പോകേണ്ടതുമുണ്ട്. ഈനു രാത്രി
വിശ്രഷ്ടപ്പെട്ട ബിരിയാണിയാണ് എങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നത്.’

നിസാം കമ്മലുകൾ തിരിച്ചു തനിട്ട് മുൻ വിട്ടുപോയി.

സൗര്യ എന്ന നോക്കി ചിരിച്ചു.

‘എന്താണ്?’

‘ഇന്ത്രൻറ് തിരിച്ചുവന്നു. അടുത്ത ഫ്ലൈറ്റ് എന്ന
ബുക്കു ചെയ്യും?’

‘നിൽക്കാം.’

‘എന്തിന്?’

‘നമുക്ക് ഏതാനും സ്വർണ്ണകടകൾ സന്ദർശിക്കണമെന്ന്
എനിക്കു തോന്നുന്നു.’

‘എന്തിന്?’ കളളച്ചിരിയോടെ സൗര്യ ചോദിച്ചു.

‘ചെട്ടത്തിയമ്മയ്ക്ക് ഒരു ജോധി കമ്മൽ വാങ്ങാൻ,’
ഞാൻ സൗര്യിനെ നോക്കി കണ്ണിരുക്കി.

‘ടിന്റുവൻ ചെട്ടത്തിയമ്മ, അല്ലോ?’

അന്നത്തെ ദിവസം ആദ്യമായി എങ്ങെൽ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

അരധായം 23

‘ഈത് ഞങ്ങളുണ്ടാക്കിത്തരാം. അതെ, ഞങ്ങൾക്ക് നിസാം ഭായിയെ അറിയാം. അയാളുടെ ഹൗസ്ബോട്ടുകളിൽ നിന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് എൻ്റെ ഇടപാടുകാരെ കിട്ടാറുണ്ട്.’

‘അതെ, അയാളാണ് ഞങ്ങളെ അയച്ചത്. നിങ്ങൾക്കിൽ പണിയാനാകുമെന്ന് ഞങ്ങൾക്കരിയാം. പക്ഷേ, നിങ്ങളാണോ ഞങ്ങളുടെ കയ്യിലുള്ള ഈ കമ്മലുണ്ടാക്കിയത്?’

സെയിറ്റ് ഹമീർ പോരയിലെ അവുന്ന് ജുവല്ലേഴ്സിലാണ് ഞങ്ങൾ. രാവിലതെത്ത അന്വേഷണത്തിന്റെ ഭാഗമായി ഞങ്ങൾ കയറുന്ന നലാമത്തെകടയാണെന്ന്.

‘സാർ, ഞങ്ങൾ ഇതിനേക്കാൾ നന്നായി പണിതു തരാം. ഇതിനെന്തു വിലയായി?’ വില്പനക്കാരൻ ചോദിച്ചു.

‘നിങ്ങളിലും ഇതുണ്ടാക്കിയത്, അബ്ദു്?’ സൗരക്ക് ചോദിച്ചു. ഞങ്ങൾ അവിടെനിന്ന് ഇരഞ്ഞാൻ തുടങ്ങി.

‘നിൽക്കു, സാർ,’ അയാൾ പറഞ്ഞു. രണ്ടു കപ്പ് ചുടുള്ള കാവയും ഒരു പിത്താണം ഇംത്തപ്പശ്വും ഒരു ആൺകുട്ടി കൊണ്ടുവരുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

‘ഞങ്ങളുടെ അതിമിയാകു, ജനാബ്. നിങ്ങൾ ഒന്നും വാങ്ങിക്കണമെന്നില്ലു്,’ അയാൾ പറഞ്ഞു.

‘ഈത് ശ്രീനഗരിൽ തന്നെയുണ്ടാക്കിയതാണോ എന്നു പറയാമോ?’ താൻ ചോദിച്ചു.

അയാൾ കമ്മലുകളിലോന്ന് കയ്യിലെടുത്തു.

‘തീർച്ചയായും. ഈത് എവിടെയുണ്ടാക്കിയതാണെങ്കിലും പണി കശ്മീർ മട്ടിലാണ്. ഇതിലെ കൊത്തുപണികൾ അതാണു സുചിപ്പിക്കുന്നത്.’

പറ്റിക്കിടക്കുന്ന വടത്തെതാപ്പിയും വെളുത്ത കുർത്തയും യരിച്ച പ്രായം ചെന്ന ഒരു മനുഷ്യൻ കസേരയിൽ നിന്നെന്നുനേത്തക്കുകയും തെങ്ങെള്ളുടെ അടുത്തേതക്ക് പതിയെ വരികയും ചെയ്തു. അയാളാണ് ആ ജുവലൈഡ്സിന്റെ ഉടമയെന്നു തോന്തി.

‘കാണിക്കു,’ ഉടമ പറഞ്ഞു. അയാൾ കണ്ണുകൾ ചുള്ളുകൾ കമ്മലുകൾ അടുത്തു പിടിച്ചു നോക്കി. അയാൾ കീഴയിൽ നിന്ന് ഒരു ഭൂതകണ്ണാടി പുരത്തെടുത്തു.

‘ഈത് തെങ്ങെള്ളുടെയല്ല. പക്ഷേ, ഈ പ്രദേശത്തു നിന്നുള്ളതു തന്നയാണ്. ഇതുണ്ടാക്കുന്ന സ്വർണ്ണപ്പണിക്കാരെ എനിക്കരിയാം,’ കമ്മലുകൾ പരിശോധിച്ചിരിന്നുശേഷം അയാൾ പറഞ്ഞു.

‘നന്ദി,’ തൊൻ പറഞ്ഞു.

‘തെങ്ങൾക്കാരു അവസരം തരു. ഇതിനേക്കാൾ മികച്ചത് തെങ്ങെള്ളുണ്ടാക്കിത്തരാം,’ അയാൾ പറഞ്ഞു.

‘ഈയാളുടെ ഭാര്യ അതേ സ്ഥലത്തേതക്ക് പോകണമെന്ന് ശരിക്കുന്നു,’ തൊൻ സൗര്യ്യിനെ ചുണ്ടിക്കാട്ടി. വീർത്തു ചുവന്ന രോമക്കുപ്പായത്തിൽ അവവെന്ന കണ്ടാൽ ഒരു പെൺകോന്തൻ ഭർത്താവാണെന്ന് തോന്നുമായിരുന്നു.

‘അതു നിങ്ങെളുടെ ഇഷ്ടം,’ നിരാശ കലർന്ന ശബ്ദത്തോടെ ഉടമ പറഞ്ഞു.

‘അക്കിൾ, ഇതാരാണ് പണിത്തെന്നു കണ്ടത്താൻ തെങ്ങളെ സഹായിക്കാമോ?’ തൊൻ ചോദിച്ചു.

‘ഈത് വില പിടിച്ചതാണ്. അതുകൊണ്ടു തന്ന ഇതു വാങ്ങിച്ചത് മികച്ച ഏതെങ്കിലും സ്വർണ്ണകടയിൽ നിന്നായിരിക്കും. അതിൽ കടയുടെ അടയാളമുണ്ടോ?’ അയാൾ വില്പനക്കാരന്റെ നേർക്കു തിരിത്തു. ‘ആ മെങ്കോന്സ്കോപ്പ് ഇങ്ങെടുക്കു.’

വിൽപ്പനക്കാരൻ കടയുടെ പുരകു വശത്തേതക്കു പോയി.

‘ഈത്തരത്തിലുള്ള ഒരു ജോഡി കമ്മലിന് എന്തു വില കാണും?’ തൊൻ ഉടമയോട് ചോദിച്ചു.

‘മുന്ന്, ചിലപ്പോൾ നാലു ലക്ഷം,’ ഉടമ പറഞ്ഞു. ‘എൻ്റെ പേര് ഹാഫിസ് എന്നാണെന്നു കൂടി പറഞ്ഞതാട്ടു.’

ഞങ്ങൾ പരസ്പരം കൈകകൾ കുലുക്കി.

വിൽപ്പനക്കാരൻ ഒരു കോമ്പുണ്ട്

മെക്രോസ്കോപ്പുമായി തിരികെ വന്നു. ഹാഫിസ് ഒരു കമ്മൽ മെക്രോസ്കോപ്പിന്റെയിൽവെക്കുകയും വ്യുഹേഫൻറിലേക്കു നോക്കി കമ്മൽ മുകളിലേക്കും താഴേക്കും ചലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അയാൾ രക്ഷയില്ലെന്തു പോലെ തല കുലുക്കി.

‘അടുത്ത കമ്മൽ തരു,’ ഹാഫിസ് പറഞ്ഞു.

അയാൾ രണ്ടാമതെത്ത കമ്മലും ലെൻസിന്റെയിൽ വെച്ചു.

‘വില പിടിച്ച ആദരണ്ണങ്ങളിൽ മിക്ക സ്വർണ്ണകടക്കാരും അവരുടെ അടയാളം, ആദ്യാക്ഷരങ്ങളോ മറ്റൊ, കൊത്തിവെക്കും,’ ഒറ്റക്കല്ലുകൊണ്ട് വ്യുഹേഫൻറിലുടെ നോക്കി ഹാഫിസ് പറഞ്ഞു. ‘ഇതിലുമുണ്ട്. എസ്ജേ.’

‘എന്താണ് എസ്ജേ?’ സൗരക്ക് ചോദിച്ചു.

ഹാഫിസ് കമ്മലുകൾ ഞങ്ങൾക്ക് തിരിച്ചു തന്നു.

‘നമുകൾ നോക്കാം. “എസ്ജേ” എന്നാൽ സോന ജുവലൈഷ്സ് ആകാം. അതെന്തെന്തു സുഹൃത്തിന്തോണ്. ഹനുമാൻ മനിനിന് എതിർവശത്ത് എസ് വെം സിംഗ് ജുവലൈഷ്സുണ്ട്. ഹരിസിംഗ് ഹൈ സ്കീറ്റിൽ സലാം ജുവലൈഷ്സുണ്ട്,’ ഹാഫിസ് പറഞ്ഞു. ““എസ്ജേ” എന്ന അക്ഷരങ്ങളോടൊക്കുന്ന ഇത്രയും സ്വർണ്ണകടകളാണ് എനിക്ക് ഓർത്തെടുക്കാനാകുന്നത്.’

നിസാം തന സ്വർണ്ണകടകളുടെ പട്ടിക സൗരക്ക് കീഴയിൽ നിന്നെടുത്തു.

‘വേരെയുമുണ്ട്. ലാൽ ചൗക്കിലെ ശബ്ദം ജുലൈഷ്സ്. ശ്രീനഗർ ലധാകൾ ഹൈവേയിലെ ഷാക്കത്ത് ജുലൈഷ്സ്,’ പട്ടിക വായിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ പറഞ്ഞു.

‘നിങ്ങളുടെ അനേഷണം സഹലമാക്കു. അതേ കട നിങ്ങൾക്ക് കണ്ണടത്താനായില്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ ഇവിടെത്തന്നെയുണ്ടാകും,’ ഹാഫിസ് പുണ്ണിരിച്ചു.

‘അല്ലെ, ഇത് സോന ജുല്ലേഴ്സിലുണ്ടാക്കിയതല്ല,’ കമ്മൽ കയ്യിലെടുത്ത നിമിഷം തന്നെ കടയുടമ പറഞ്ഞു.

‘തങ്ങെള്ളുടെ കടയിൽ നിന്നല്ല,’ ഷബ്ദം ജുല്ലേഴ്സിലെ ഹിജബ് ധരിച്ച പെൺകുട്ടി പറഞ്ഞു.

‘എസ്റ്റജേ’ എന്ന് ആദ്യാക്ഷരങ്ങളുള്ള മറ്റ് നാലു സ്വർഖ്ഖകടകൾ കൂട്ടി തങ്ങെളെ അന്നേ ദിവസം നിരാകരിച്ചു.

കടകൾ കയറിയിരിങ്ങുന്നതിനിടയിൽ തങ്ങെളാരു ഇടവേളയെടുക്കുകയും വഴിയോരത്തെ ചായകടയിൽ നിന്ന് ചായ കൂടിക്കുകയും റസ്കൾ തിന്നുകയും ചെയ്തു.

‘നമുകൾ ഏതാനും കടകളിൽ കൂടി പോയി നോക്കാം. എന്നിട്ടും കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ ഡൽഹിലേക്ക് ഫ്ലൈറ്റ് ബുക്കു ചെയ്യാമെന്നു തോന്നുന്നു,’ കാവയിൽ റസ്കൾ മുകളിക്കാണ്ക് താൻ പറഞ്ഞു.

‘നിങ്ങളുടെ കടയിലാണോ ഈ ആദരണമുണ്ടാക്കിയതെന്ന് അറിഞ്ഞതാൽ കൊള്ളാം,’ കമ്മലുകൾ ഷൗക്കത്ത് ജുവല്ലറിയുടെ ഉടമയ്ക്ക് നൽകിക്കൊണ്ട് താൻ പറഞ്ഞു. അയാൾ കൗണ്ടറിനു പുറകിൽ ചുമം പടിഞ്ഞിരിപ്പാണ്. നല്ല പ്രകാശമുള്ള ആ കടയിലെ ഭിത്തികൾ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെട്ട ആദരണങ്ങളാൽ തിളങ്കി.

‘ഇതോ?’ കമ്മലുകൾ കയ്യിലെടുത്തു പിടിച്ച് കടയുടമ ചോദിച്ചു. അയാൾ അവയ്ക്കു മുകളിലുടെ വിരലോടിച്ചു.

‘അതെ, തീർച്ചയായും,’ കടയുടമ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. ‘ഈ ഷൗക്കത്ത് ജുവല്ലേഴ്സിന്റെ മികച്ച പണിത്തരങ്ങളിലോനാണ്.’

നാലു ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം ആദ്യമായി ‘അതെ’ എന്നു കേട്ടപ്പോൾ താനേതാണ് അവിടെത്തന്നെ നിലം പതിക്കുമായിരുന്നു. എന്റെ പ്രകടമായ ആശ്വാസം കണ്ണ് കടയുടമ പരിഭ്രമിച്ചു.

‘എന്തു സംഭവിച്ചു?’ അയാൾ കൈ നീട്ടി. ‘താൻ ഷൗക്കത്താണ്.’

ഞാൻ കൈ പിടിച്ചു കുലുക്കി. ‘നിങ്ങളെ കാണാൻ കഴിഞ്ഞതിൽ തങ്ങൾക്കെത്ര സന്ന്യാഷമുണ്ടാണ് പരഞ്ഞറിയിക്കാനാകില്ല.’

ഷൗകത്തെ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

‘സന്ന്യാഷം എനിക്കാണ്. നിങ്ങൾക്ക് കുടുതൽ ആദരണാദേശ് ആവശ്യമുണ്ടാ? എങ്കിൽ ശരിയായ സ്ഥലത്തെക്കാണ് വനിരിക്കുന്നത്.’

അയാൾ തങ്ങൾക്ക് അന്നത്തെ ആറാമത്തെ കപ്പു കാവയും തന്നു! അയാൾ കമലുകൾ വെളിച്ചത്തിലേക്ക് ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചു.

‘ഇതിന്റെ കൊത്തുപണികൾ നോക്കു! എത്ര മനോഹരം,’ ഷൗകത്തെ പരഞ്ഞു.

‘ഇതാർക്കു വേണ്ടിയാണ് നിങ്ങളുണ്ടാക്കിയത്?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

ഷൗകത്തെ അവരപ്പോടെ എന്ന നോക്കി.

‘എനിക്ക് മനസ്സിലായില്ല. അപ്പോൾ ഈത് നിങ്ങളുടെതല്ലോ?’

‘ഇതൊരു സൂഹ്യത്തിന്റെതാണ്. അവളിപ്പോൾ ജീവിച്ചിരിപ്പില്ല,’ ഞാൻ പരഞ്ഞു.

ഷൗകത്തെ വലതു കൈകൈാണ് ചെവിതടക്കുടെ തുംബുകൾ പിടിക്കുകയും പ്രാർത്ഥന ഉറുവിടുകയും ചെയ്തു.

‘കേട്ടതിൽ വിഷമമുണ്ട്. എന്നാണവർക്ക് സംഭവിച്ചത്?’

സൗരഭ്യം ഞാനും പരസ്പരം നോക്കി.

‘വാഹനാപകടം,’ സൗരക്ക് പരഞ്ഞു.

‘യാ ബുദ്ധാ. ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി എന്നാണു ചെയ്തു തരേണ്ടത്?’

‘അവളുടെ അച്ഛനമമാർക്ക് ഈ കമലുകൾ മുൻഡിയിൽ നിന്നു കിട്ടി. പക്ഷേ, അവർക്ക് ഈ കമലുകളെ കുറിച്ച യാതൊന്നുമരിയില്ല. തങ്ങൾ ശ്രീനഗർ സന്ദർശിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ആരാണ് അവർക്കിൽ കൊടുത്തതെന്നറിയാൻ ശ്രമിക്കാമോ എന്നവർ തങ്ങളോടു ചോദിച്ചു,’ ഞാൻ പരഞ്ഞു.

‘അച്ഛനമമാരെ അറിയാമല്ലോ,’ സൗരക്ക് പരഞ്ഞു, അതിന്റെ അർത്ഥമെന്താണെന്ന് എനിക്ക്

മനസ്സിലായില്ലെങ്കിലും. ‘അരക്ഷനമമാരെ അറിയാമല്ലോ’ എന്നു പറയുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് അല്ലോ യുക്തി മാറ്റിവെക്കാമെന്നാണ് അർത്ഥമെന്ന് താനുഹിച്ചു. ഷഞ്ചത്തെത്ത് തങ്ങളെ അല്ലോ സംശയത്തോടെ നോക്കി.

‘മകളുടെ മരണത്തിൽ എൻ്റെ അസ്ഥാനവർ. തങ്ങൾക്കാകുന്ന മട്ടിൽ അവരെ സഹായിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്,’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘നല്ല കടയിലാണ് നമ്മളുത്തിയതെന്നു തോന്നുന്നു, ഭായ്. നമ്മുടെ കുടുംബംഗങ്ങൾക്കും നമുക്കിപ്പോൾ നല്ലാരു സ്വർഖ്മകട കിട്ടി,’ സൗരീ എന്നോടു പറഞ്ഞു.

അത് ആ കടക്കാരന് ബോധിച്ചതുപോലെ തോന്തി. അയാൾ തലയാട്ടുകയും ഇരിപ്പിടത്തിനു മുകളിലുള്ള തട്ടിൽ നിന്ന് മെക്കോസ്കോപ്പ് കയ്യിലെടുക്കുകയും ചെയ്തു. അയാൾ വീണ്ടും കമലുകൾ പരിശോധിച്ചു.

‘തീർച്ചയായും ഇതു തങ്ങളുടേതാണ്. ഇതിൽ കടയുടെ അടയാളമുണ്ട്,’ മെക്കോസ്കോപ്പിനു മുകളിലേക്ക് കുനിത്തിരുന്നു കൊണ്ട് അയാൾ പറഞ്ഞു.

‘അങ്ങനെയാണ് തങ്ങളിവിടെ എത്തിയത്,’ താൻ പറഞ്ഞു.

ഷഞ്ചത്തെത്ത് മെക്കോസ്കോപ്പ് മാറ്റിവെച്ചു.

‘കൊള്ളാം. പക്ഷേ, ഇതു വിറ്റത് എന്നിക്കോർമ്മയില്ല. എന്ന് രണ്ടാണ് മകളിൽ ആരൈക്കിലുമായിരിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ എന്ന് അനന്തരവൻ.’

‘അവരോടാണ് ചോദിക്കാമോ?’ താൻ ചോദിച്ചു.

‘അവർ ബാക്കിലെ എന്തോ ആവശ്യത്തിന് ഇപ്പോൾ പുരത്തിരഞ്ഞിയതെയുള്ളൂ. വേഗം തിരിച്ചു വരും. നിങ്ങൾക്കിവിടെ കാത്തിരിക്കാം.’

രണ്ടുമൺിക്കുരോളം ഷഞ്ചത്തെ ജുവലൈസിൽ കാത്തിരുന്നതിനു ശ്രേഷ്ഠമാണ് ഒരു ഫോർച്ചുണർ പുരത്തു വന്നു നിന്നത്. ഇരുപതുകളിൽ പ്രായമുള്ള മുന്നു പേര്, എല്ലാവർക്കും ഫ്രഞ്ചു താടിയുണ്ട്, വാഹനത്തിൽ നിന്ന് പുരത്തിരഞ്ഞി.

‘തിരിച്ചു വരാൻ ഈതെവെകിയോ?’ ഷൗകത്തെ വാച്ചു നോക്കി.

‘പട്ടാളം വഴിക്കളില്ലാമടച്ചു. എല്ലായിടത്തും പരിശോധന. എല്ലായിടത്തും വാഹനതടസ്സവും ബഹളവും,’ അവരിലെബാരാൾ പറഞ്ഞു.

‘ഇന്ത്യൻ പട്ടാളം തുലണത്തുപോകട്ട്,’ മറ്റാരാൾ പറഞ്ഞു.

‘അല്ലോ മര്യാദയോടെ സംസാരിക്കും. നമുക്ക് അതിമികളുണ്ട്,’ തെങ്ങെല്ല ചുണ്ടിക്കാട്ടി ഷൗകത്തെ പറഞ്ഞു.

‘ഹായ്, തൊൻ മൊഹ്സിൻ. ഷൗകത്തെ ചാച്ചയുടെ അനന്തരവൻ,’ തൊടുമുന്ന് ഇന്ത്യൻ പട്ടാളത്തെ ശപിച്ചയാൾ പറഞ്ഞു. ‘ക്ഷമിക്കണം, തൊനോന്നും...’

‘സാരമില്ല. തൊൻ കേശവ്. ഈത് സൗരഭ്.’

‘തൊൻ അലി, ഈത് എന്തു സഹ്യാദരൻ സലിം,’ ശ്രേഷ്ഠിച്ച രണ്ടുപേരിലെബാരാൾ പറഞ്ഞു.

‘അവരെന്തു മകളോൻ,’ ഷൗകത്തെ പുത്രിരിച്ചു.

ഷൗകത്തെ അവരോട് കമ്മലിനെക്കുറിച്ച് ചോദിച്ചു.

അവർ കമ്മലുകൾ ഓരോന്നായി കൈമാറി പരിശോധിച്ചു.

‘ഈതു വിറ്റതായി തൊനോർക്കുന്നില്ല,’ അലി പറഞ്ഞു.

‘തൊനും,’ മൊഹ്സിൻ പറഞ്ഞു.

‘കാണിക്കും,’ സലിം കമ്മലുകൾ കയ്യിലെടുത്തു.

‘എപ്പോഴാണിതു വാങ്ങിയത്?’ അയാൾ ചോദിച്ചു.

‘കഴിത്തെ എതാനും വർഷങ്ങൾക്കുള്ളിലാക്കാൻ ഇടയുണ്ട്,’ തൊൻ പറഞ്ഞു.

‘ഈത് പൗരാണിക ആട്ടരണമായി തോനാമെക്കിലും അങ്ങനെയല്ല. ഈത് പഴയ കർമ്മിരി സ്വർണ്ണപ്പണിയുടെ മികച്ച പകർപ്പാൻ,’ മൊഹ്സിൻ പറഞ്ഞു. ‘ഉവ്വേം, തൊനിപ്പോൾ ഓർക്കുന്നു.’

‘എന്ത്?’ തൊനും സൗരഭും ഒരേസമയം ചോദിച്ചു. തെങ്ങളുടെ ഉത്സാഹത്തിൽ അന്വരൻ എല്ലാവരും തെങ്ങെല്ല നോക്കി.

‘അതു മനുഷ്യൻ, പട്ടാളക്കാരെന പോലെ തോനിച്ചയാൾ ... പൊകക്കാരൻ, ദൃഡഗാത്രനും കർക്കശേക്കാരനും. അയാളുടെ

മുത്തൃഡിയുടെ കമലുകൾ വീണ്ടുമുണ്ടാക്കണമെന്നു പറഞ്ഞു, 'മൊഹൻസിൻ പറഞ്ഞു.

'നീയതിനെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചത് എനിക്കോർമ്മയുണ്ട്,' അലി പറഞ്ഞു. 'പക്ഷ, വാങ്ങിയ ആളേ ഓർത്തെടുക്കാനാകുന്നില്ല.'

'എനിക്കോർമ്മയുണ്ട്,' മൊഹൻസിൻ പറഞ്ഞു. 'അയാൾ പണമാണു തന്നത്. പണം വാങ്ങി നടത്തുന്ന വില്പനകൾ രേഖപ്പെടുത്തുന്ന പുസ്തകമെടുക്കു.

അലി കൗൺസിൽറിലുള്ള വലിപ്പു തുറന്നു. കാർബൻ കോപ്പികളുടെ വരകൾ വീണ ഒരു നോട്ടുപുസ്തകം അയാൾ പുറത്തെടുത്തു. കൈകൊണ്ടശുതിയ കുത്തിവരകളുള്ള, കുകുമനിവും വെള്ളനിവുമുള്ളതാളുകൾ അതിലുണ്ട്. അയാളും മൊഹൻസിനു കൈമാറി.

'ഇതിന് മുന്നു ലക്ഷ്യത്തിലധികം രൂപ വില വരും. എൻ്റെ കയുക്കൾത്തിൽ എഴുതിവെച്ച, മുല്യം കൂടിയ വില്പനകളുടെ രേഖകൾ പരിശോധിക്കുന്നു,' മൊഹൻസിൻ പറഞ്ഞു. അയാൾ നോട്ടുപുസ്തകത്തിലെ താളുകൾ ധ്രൂവിയിൽ മറിക്കാൻ തുടങ്ങി. അയാൾ ഒരു പുസ്തകം നോക്കിത്തീർത്തു. അലി അയാൾക്ക് മറ്റാരെല്ലം കൂടി കൊടുത്തു.

അഞ്ചു മിനിറ്റിനു ശേഷം, മൊഹൻസിൻ തിരച്ചിൽ നിർത്തുകയും ഒരു പ്രത്യേക താളിൽ വിരലുകൾ കൊണ്ട് തട്ടുകയും ചെയ്തു.

'ഒരു വർഷംമുമ്പ്, കണ്ണാ,' ഷാക്കത്തിന് നോട്ടുപുസ്തകം കാണിച്ചു കൊടുത്തു കൊണ്ട് മൊഹൻസിൻ പറഞ്ഞു. തുറന്ന താളിൽ ആ കമലുകളുടെ തന്ന രൂപരേഖയുണ്ടായിരുന്നു.

'ഇതു തന്ന,' ഷാക്കത്ത് പറഞ്ഞു. 'നോക്ക്, മുന്നു ലക്ഷ്യത്തി എൻ്റെ പതിനായിരം രൂപ. രത്നം, ഇന്തനിലം, കുന്നൻ, 22 കാരറ്റ് സ്വർണ്ണം. രണ്ടു ലക്ഷം രൂപ മുൻകൂർ ഓക്കി. ഓരാഴ്ചക്കു ശേഷം, 2017 മെയ് 28-ന് കമ്മൽ കൈമാറി. ബാക്കി തുക തന്നു. എല്ലാം പണമായിത്തന്നെ.'

താൻ ആശയക്കുഴപ്പത്തോടെ ഷാക്കത്തിനെ നോക്കി.

'കഴിത്തെ വർഷം മേയിൽ ആരോ അത് വാങ്ങിയെന്നോ?' താൻ ചോദിച്ചു.

‘അതെ,’ മൊഹ്സിൻ പറഞ്ഞു.

‘ആര്?’

മൊഹ്സിൻ വീണ്ടും തന്റെ നോട്ടുപുസ്തകം നോക്കി. അയാൾ നിഷ്പയഭാവത്തിൽ തലയാട്ടി.

‘അയാളുടെ പേരിലു്,’ അയാൾ പറഞ്ഞു.

‘വിലാസമോ മറ്റോ?’ താൻ ചോദിച്ചു.

‘ഇല്ല, അയാൾ മുൻകൂർ പണം മാത്രം തന്നു. തെങ്ങൾ ഒരു താല്കാലിക ശ്രീതി അയാൾക്ക് കൊടുത്തു. പിന്നീട് അയാൾ കമ്മൽ വാങ്ങാനും ബാക്കി പണമൊടുക്കാനും വന്നു.’

‘ഇത്യും വില പിടിച്ച ആദരണ്ണങ്ങൾ, വാങ്ങുന്നയാളിന്റെ പേരു പോലും ചോദിക്കാതെ കൊടുക്കുമോ?’ സൗരൈ ചോദിച്ചു.

‘തെങ്ങളുടെ വ്യാപാരത്തിൽ എല്ലാത്തരം ഇടപാടുകാരുമുണ്ടാകും. ചിലർ തെങ്ങളുടെ കുടുംബസുഹൃത്തുകളുാകും. ചിലർ ഹനസ്യസ്വഭാവമുള്ളവരും. തെങ്ങളുമുണ്ടാകുന്നു,’ വെള്ളത്ത താടി പിടിച്ചു വലിച്ചു കൊണ്ട് ഷൗക്കത്ത് പറഞ്ഞു.

‘അയാളെങ്ങനെതെത്ത് ആളായിരുന്നുവെന്ന് ഓർക്കുന്നുണ്ടാ?’ താൻ മൊഹ്സിനോട് ചോദിച്ചു.

‘ഉം, സുന്ദരനായിരുന്നു. കണ്ടിട്ട് കശ്മീരിയാണെന്നു തോന്തി. വെള്ളത്തിട്ടാണ്. ആറ്റിയെക്കിലും ഉയരമുണ്ട്. അയാൾ ഒരു പട്ടാളക്കാരനാണെന്നുതോന്തി,’ മൊഹ്സിൻ പറഞ്ഞു.

‘അയാൾ യുണിഫോമിട്ടാണോ വന്നത്?’ സൗരൈ ചോദിച്ചു.

‘അല്ല, പക്ഷേ ആ നടപ്പ്! പട്ടാളക്കാർക്കേ അതു ഉഷാറുണ്ടാകും,’ മൊഹ്സിൻ പറഞ്ഞു. ‘രണ്ടാമതെത്ത വരവിൽ പച്ച പട്ടാളവാഹനവുമുണ്ടായിരുന്നു.’

സൗരൈ കടയുടെ ചുറ്റും നോക്കി. അവൻ മച്ചിലുറപ്പിച്ച കൂമരകൾ കണ്ടു.

‘ഷൗക്കത്ത് ഭായ്, കഴിത്തെ വർഷം മേയിലെ സിസിടിവി ദ്യൂജ്യങ്ങൾ കിട്ടുമോ?’ സൗരൈ ചോദിച്ചു.

‘ഇല്ല,’ സലിം പറഞ്ഞു. ‘സിസിടിവി ദ്യൂജ്യങ്ങൾ രണ്ടു മാസം വരെ മാത്രമേ സുക്ഷിക്കപ്പെടുന്നുള്ളൂ. എന്തിനാണിതെല്ലാം?’

വല്ല കുഴപ്പവുമുണ്ടോ?’

‘ഇല്ല,’ സൗരദ്വം തൊനും എഴുന്നേറ്റു. ‘കാര്യമുള്ള ഓന്നുമില്ല. അയാളെ ഓന്നു കാണാമെന്നു കരുതിയാണു തങ്ങൾ...’

‘ക്ഷമിക്കണം. അറുപതു ദിവസത്തിലധികം പഴക്കമുള്ളതെല്ലാം ഹാർഡ് ദൈവവ് മായ്ചു കളയും,’ സലിം പറഞ്ഞു.

‘വളരെ നന്ദി,’ തൊൻ പറഞ്ഞു. തൊൻ കൈകുപ്പി. തങ്ങൾ പോകാനെഴുന്നേറ്റു.

‘ഈ കമലുകൾ എപ്പോഴെങ്കിലും തങ്ങൾക്ക് തിരിച്ചു തരാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ,’ ഷാകതെത് പറഞ്ഞു, ‘അതിനു നല്ല വില തരാം.’

സൗരട്ട് വശം ചെരിഞ്ഞു കിടന്നപ്പോൾ ഹൗസ്ബോട്ടിലെ കട്ടിയില്ലാത്ത മരക്കട്ടിൽ തെരഞ്ഞി. പാതിരാത്രിയാകാറായിരുന്നു. തൊൻ വയറ്റിൽ ലാപ്പട്ടോപ്പ് കയറ്റിവെച്ച് ചിട്ടയോന്നുമില്ലാതെ വെബ്ബേസറ്റുകൾ പരതുകയാണ്.

‘മുന്നുലക്ഷ്യത്തി എൻ്റപതിനായിരം രൂപയുടെ കമലുകൾ,’ സൗരട്ട് പറഞ്ഞു. ‘ആരാണ് ഈത്തരം സമ്മാനങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നത്?’

‘അച്ചുനമ്മമാർ,’ തൊൻ പറഞ്ഞു. ‘പക്ഷേ, അവരത് കൊടുത്തിട്ടില്ല.’

‘അരല്ലുകിൽ കാമുകൻ,’ സൗരട്ട് പറഞ്ഞു.

‘രഘു?’ തൊൻ ചോദിച്ചു. ‘അവനോടെനികതെ ചോദിക്കാവുന്നതെയുള്ളൂ.’

‘അതെ. പക്ഷേ, മൊഹ്സിൻ പറഞ്ഞത് വെള്ളത്ത നിന്മുള്ള, ആറ്റി പൊക്കത്തിൽ, ഉറച്ച ശരീരമുള്ള ആളെന്നാണ്. അത് രഘുവാകാനിടയില്ല.’

‘അയാൾ സുന്ദരനാണെന്നും പറഞ്ഞു. അതെന്തായാലും രഘുവല്ലു,’ തൊൻ പറഞ്ഞു.

‘സിക്കെൻറ്?’ സൗരട്ട് ചോദിച്ചു.

‘അരും സഹാദരിക്ക് ഇത്രയും വിലപിടിച്ച കമലുകൾ സമാനിക്കാറില്ല. സിക്കന്ദർ മെലിഞ്ഞവനും ഉയരം കുറഞ്ഞവനുമാണ്.’

‘ചിലപ്പോൾ സിക്കന്ദർ മറ്റാരെയെങ്കിലും പരഞ്ഞയച്ചതാകാമല്ലോ. പിന്നീ, രഘു ധനികനാണ്. അയാൾ ആരെയെങ്കിലും അയച്ചതാകാം.’

‘അക്കാര്യം നമുക്ക് രഘുവിനോടു ചോദിക്കാം,’ താൻ പരഞ്ഞതു. താൻ ഹോണ്ടുത്ത് വാട്ട്‌സാപ്പിൽ ഒരു ‘ഹായ്’ രഘുവിന് അയച്ചു.

‘ഹായ്, കേശവ്, കുറേയായല്ലോ. എന്താക്കയുണ്ട്?’ ഒരു മിനിറ്റിനുള്ളിൽ അവന്റെ മറുപടിയെത്തി.

‘ഒരു കാര്യം തിരക്കാമെന്നു വെച്ചു.’

‘തീർച്ചയായും,’ രഘു പരഞ്ഞതു.

‘നീ എവിടെയാണ്?’

‘താൻ സാൻഹ്രാൻസിസ്കോയിൽ. ഇപ്പോൾ എത്തിയതേയുള്ളു.’

‘കൊള്ളാം. അതു ശരിക്കും ആരെയാണ്.’

‘അതെന്നു മിനിറ്റിനു ശേഷം അവൻ മറുപടി പരഞ്ഞതു. അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ പൊട്ടിവിണ്ടാണ്.’

‘അതേയോ? അവിടെ നേരമെന്തായി?’

അണ്ണു മിനിറ്റിനു ശേഷം അവൻ മറുപടി പരഞ്ഞതു.

‘ഉച്ചയായി.’

‘ക്ഷമിക്കണം. നീ തിരക്കിലാണെന്നു തോന്നുന്നു.’

‘സാരമില്ല. അല്ലെന്നോ സംസാരിക്കാം. യോഗം തുടങ്ങിയിട്ടില്ല.’

‘സാരയ്ക്ക് വില പിടിച്ച എന്തെങ്കിലും സമാനം കൊടുത്തത് ഓർക്കുന്നുണ്ടോ?’

‘ഇല്ല. അവൻകൊരിക്കലും വിലപിടിച്ച സമാനങ്ങൾ ഇഷ്ടമായിരുന്നില്ല. താനവർക്ക് ഒരു ഷൈഹോണർ കൊടുത്തെങ്കിലും.’

‘എപ്പോൾ?’

‘കഴിഞ്ഞ പിന്നാളിന്. എന്താണു കാര്യം? കേസിനു പുറകെയാണോ?’

‘അല്ലോ മാത്രോ! ഏറെയല്ലോ. അതിന്റെങ്ങളാണും കൊടുത്തിട്ടില്ലോ?’ തൊൻ ചോദിച്ചു.

‘ഇല്ല, ഒരിക്കലുമില്ല. സാങ്കേതികവിദ്യയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് വസ്തുകൾ മാത്രമാണ് അവൾക്ക് താൻ കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. ബുദ്ധത്ത് സ്വീകർ, ഹയ്മാണുകൾ- അത്തരം വസ്തുകൾ.’

‘നന്ദി,’ എന്ന് പറയുതി. ഭൂലോകപരാജയം, എന്ന്
വിചാരിച്ചു.

‘എന്താണ്? എന്തു സംഭവിച്ചു?’ അവൻ ചോദിച്ചു.

‘ഞാനെന്തു പറയും?’ ഞാൻ സൗരദിന്ദ്രി നേർക്കു തിരിത്തു.

‘അവളുടെ അച്ചനമമാർ കമലിനെ കുറിച്ച് ചോദിച്ചുവെന്നു പറയ്,’ സൗരൈ പറത്തു.

‘അതവർക്ക് അവനെ നേരിട്ട് വിളിച്ചു ചോദിക്കാമല്ലോ,’
ഞാൻ പറത്തു. ‘നില്ക്ക്, എനിക്കൊരു സുതം തോനുന്നു.’

തൊന്തര രജിസ്ട്രാറിന് പിന്നെയും വാട്ക്കസാപ്ലീ സങ്കേഷണമയച്ചു.

‘അവളുടെ ഹോസ്റ്റൽ കൂട്ടുകാരിയായ സനം റസ്റ്റാൻ
എന്ന വിളിച്ചിരുന്നു. സാറയുടെ ഒരു ജോഡി കമ്മൽ
അവളുടെ അടുത്തുണ്ടായ പരിഞ്ഞു. സാറയ്ക്ക് സമ്മാനം
കിട്ടിയതാണതെന്നേത്.’

‘അതണോ?’ രഹ്യം ചോദിച്ചു.

‘അതെ,’ രജു എന്ന വിശ്വസിച്ചുന് ഉറപ്പില്ലാതെ താൻ പറഞ്ഞു.

‘ഞാന്മു അതു സമാനിച്ചത്. ചിലപ്പോൾ മറ്റാരു കൂടുകാരിയാകാം.’

‘അവ വിലയേറിയതാണെന്നു തോന്നുന്നു. മുൻ്നു ലക്ഷം രൂപയിലധികം.’

எதான் கமலுக்கலூடெ ஹோட்டோயெடுத்த அவர்க் கொயிலுக்கு கொடுத்து. அவர்க் கொயிலுக்கு மினிறிங் பேஷமான் மருபடி கொடுத்தது.

‘ഇത് എറെ കൊത്തുപണികളുള്ളതാണ്. ഈതാരു കുടുകാരി കൊടുത്തതാകാൻ വഴിയില്ല’

‘അരത്തു തന്നെ.’

‘ചിലപ്പോൾ അവളുടെ അച്ചുനമ്മാർ? ചിലപ്പോൾ ഒരു ബന്ധു?’

‘ചിലപ്പോൾ,’ തൊൻ പറത്തു. ‘തൊന്ത് അവളുടെ അച്ചുനമ്മാർക്കു കൊടുക്കാം.’

‘നിന്നക്കെതിനു കഴിയുമോ? ദയവായി അങ്ങനെ ചെയ്യു,’ രഹു മറുപടി പറത്തു.

‘തീർച്ചയായും. എന്തായാലും നന്ദി. നീ എപ്പോൾ തിരിച്ചുവരും?’

‘ഇന്നു ഉച്ച തിരിത്താൽ യാത്ര തിരിക്കും. ഇന്നുതന്നെ നാട്ടിൽ തിരികെയെത്തൻ തിരക്കുകളുണ്ട്.’

‘നീയിപ്പോൾ വന്നതെയെല്ലായുള്ളു?’

‘അതെ. വെറും ആറുമണിക്കൂറിനു വേണ്ടിയാണ് തൊൻ വന്നത്. ഇന്നു തന്നെ തിരികെ പോകണം. നാളെ ഒരു പുതിയ ഉല്പന്നം വിപണിയിൽ ഇരകലാണ്.’

‘ഗംഡീരം. ഭ്രാന്തു പിടിച്ച യാത്ര! എതാനും മണിക്കൂറുകൾക്കുവേണ്ടി ഇന്ത്യയിൽനിന്ന് അമേരിക്കയിലേക്ക് പോകുക!’

‘എനിക്കെത് ശ്രീലമാണ്. എല്ലായ്പ്പോഴും ഇത്തരം യാത്രകളുണ്ട്. എന്തായാലും, തൊൻ യോഗത്തിനായി തയ്യാറെടുക്കേണ്ടുണ്ട്.’

‘തീർച്ചയായും.’

‘ഹോയ്, കേശവ്,’ എതാനും നിമിഷങ്ങൾക്കു ശ്രേഷ്ഠം രഹു ഒരു സന്ദേശമയച്ചു.

‘എന്താണ്?’

‘നന്ദി. നിനെ മുന്ന് തൊൻ മോശമായി വിലയിരുത്തിയിട്ടുണ്ടന് എനിക്കെന്നിയാം. പക്ഷേ. നന്ദി. സഹായിക്കാനായി നീ ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുന്നതും ചെയ്യുന്നതുമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങൾക്കും.’

‘തൊനോന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. ശരിക്കും പറത്താൽ, ഇതു വരെ തൊൻ തോറ്റിട്ടുയുള്ളു.’

‘നീ ഇപ്പോഴും ശ്രമിക്കുകയാണ്. നേരു പറത്താൽ, എനിക്കിപ്പോഴും പേടിയാണ്. എന്തെ അച്ചുനമ്മാർക്കാകട്ട് എല്ലാത്തിനോടും പേടിയാണ്. അവർ എന്ന എപ്പോഴും

ശ്രദ്ധിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പക്ഷേ, നിന്നക്ക് പേടിയില്ല. നന്തി.’

‘സാരമില്ല. ഞാനും നിന്നെ മോശമായി വിലയിരുത്തി. നീ ഒരു നല്ല മനുഷ്യനാണ്.’

‘നന്തി, സുഹൃത്തെത. ചിയേഴ്സ്.’

എന്താണ് തിരിച്ചു പ്രതികരിക്കേണ്ടതെന്ന്
എനിക്കെറിയുമായിരുന്നില്ല. ഞാൻ രണ്ടു സ്ഥലെലികൾ
മറുപടിയായി അയച്ചു.

‘ഒരു കെട്ടിപ്പിടുത്തവും ചുംബനവും കൂടി അയക്കാൻ
പോകുകയാണോ?’ എന്റെ സന്ദേശം കണ്ടപ്പോൾ സർട്ട്
പറഞ്ഞു.

‘എന്ത്?’ ഫോൺ മാറ്റിപ്പിടിച്ചു കൊണ്ട് ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘എന്താണിത്? മുൻകാമുകമാർ തമിലുള്ള
പ്രണയോത്സവമോ?’

‘നിന്നക്ക് അസുയ തോനുനുണ്ടോ? ഞാൻ രജുവിനോട്
സംസാരിക്കുന്നതിൽ?’

‘എന്തസംബന്ധം!’

‘നിന്നക്ക് അസുയയാണ്. എന്റെ ഗോലുക്കുത്തെ, ഞാൻ
നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു.’

‘മിണ്ഡാതിരിക്ക്. കാര്യത്തിലേക്കു വാ. രജുവല്ലുക്കിൽ
വേറാരാണ് സാരയ്ക്ക് കമ്മൽ കൊടുത്തത്?’

ഞാൻ തല ചൊരിഞ്ഞു.

‘എനിക്കെറിയില്ല,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു. ‘നമ്മളിപ്പോൾ എന്തു
ചെയ്യും?’

‘സക്സോഫോനയാണത് അവൾക്കു നൽകിയതെന്ന് നീ
കരുതുന്നുണ്ടോ?’

‘തമാശ പറയുകയാണോ? ഒരോറു ലൈബ്രറി പ്രോഫസറും
ആ കമ്മൽ വാങ്ങിക്കാൻ മാത്രം പ്രേമലോലുപരോ ധനികരോ
അണ്ണ.’

‘അപ്പോൾ ആരാണത്?’

‘സാരയുടെ ജീവിതത്തിൽ ആരാണുണ്ടായിരുന്നതെന്ന്
നാം കണ്ടതേതണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഏതു വിധേനയും.’

ഞാൻ എന്ത് ഫോൺിൽ ഇൻസ്റ്റഗ്രാം തുറന്ന് സൗരഭിനു കൊടുത്തു.

‘എന്താണിത്?’ അവൻ ചോദിച്ചു.

‘സാമൂഹ്യമാധ്യമങ്ങളിലെ അവളുടെ അക്കൗണ്ടുകളിലുടെ വീണ്ടും കടന്നുപോകണമെന്ന് നീ പറഞ്ഞിരുന്നു. നമുക്കതു ചെയ്യാം.’

‘ഉയരക്കാരനും ഉറച്ച ശരീരമുള്ളവനുമായ പട്ടാളക്കാരെന തിരയാൻ?’

‘അതെ, സാർ,’ ഞാൻ സൗരഭിനെ അഭിവാദ്യം ചെയ്തു. ‘വെളുത്ത നിറമുള്ളവനും സുന്ദരനും കൂടിയാണ്.’

‘നിന്നേക്കാൾ സൗന്ദര്യമാർക്കാണ്, കേശവ് ഭായ്? അല്ലോ?’ സൗരക്ക് പല്ലിളിച്ചു കാട്ടി.

‘നല്ല തമാഴക്കാരൻ! ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്ക. നമുക്ക് പോയ്ക്കൾ നോക്കാം,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘സൗരക്ക് സാറയുടെ പോയ്ക്കൾ ഓരോന്നായി തുറന്നു.

‘മരിക്കുന്നതിനു തൊട്ടുമുമ്പുള്ള പോയ്ക്ക്
ഹൈദരാബാദിലെ ആശുപത്രിയിലുള്ള രല്യൂവിന്റെ
ചിത്രമാണ്.’

‘അടിക്കുറിപ്പ് വായിക്ക്,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

“നിങ്ങളുടെ കാമുകൻ മുറിവേറ്റ് ദുരേയായിരിക്കുന്നോൾ
പിന്നാളുകൾ രസകരമല്ല. മിസ് യു രാലു,” സൗരക്ക് വായിച്ചു.

ഞാൻ തലയാട്ടി.

‘നമുക്ക് തുടക്കം മുതലുള്ള പോയ്ക്കൾ വായിക്കാം. ഇൻസ്റ്റഗ്രാമിൽ ചേർന്നതു മുതൽക്കുള്ളത്. അല്ലെങ്കിൽ ഒന്നും തന്നെ മനസ്സിലാക്കില്ല,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

സൗരക്ക് സാറയുടെ അക്കൗണ്ടിലെ ആദ്യത്തെ ചിത്രം പരതിയെടുത്തു.

‘ശരി,’ സൗരക്ക് പറഞ്ഞു, ‘2013 സെപ്റ്റംബർ 12-ന് അവൻ
അക്കൗണ്ട് തുറന്നപ്പോഴുള്ള ആദ്യത്തെ പോയ്ക്ക്.’

‘തങ്ങേൾ അന്ന് ഒരുമിച്ചായിരുന്നു. തങ്ങളുടെ
ചിത്രമാണോ അത്?’

‘അത് രൂഖിയുടെ ചിത്രമാണ്,’ സൗരക്ക് പറഞ്ഞു.
‘അവളുടെ നായ്.’

‘അരതെയോ! അടുത്ത ചിത്രം, ദയവായി,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘ഒരു മാസത്തിനുശേഷം, കർമ്മിരിനക്കുറിച്ചുള്ള അവളുടെ ഫ്ലോഗിന്റെ ചിത്രം.’

‘ഫ്ലോഗിന്റെ തലക്കെടുത്താൻ?’

‘കർമ്മിരിലെ സമാധാനസ്ഥാനങ്ങൾ നമുക്ക് ഉപേക്ഷിക്കാൻ കഴിയാത്തതെന്നു കൊണ്ടുനാൽ. നമുക്ക് ഫ്ലോഗ് വേരാരു ടാബിൽ തുറക്കേണ്ടി വരും. തുറക്കേണ്ടെന്ന്?’ സൗരക്ക് ചോദിച്ചു.

ഞാൻ വേണ്ടുന്നു തലയാട്ടി.

‘അടുത്ത പോസ്റ്റ്,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘ഒരു മാസം കൂടി കഴിഞ്ഞ്: അവളുടെ ഹോസ്റ്റൽ മുറിയുടെ ചിത്രം. അടിക്കുറിപ്പ് ഇതാണ്, ‘നൂറ്റണ്ണം മുറിയിലെ പെൺകുട്ടി. എന്ന് ഇടം, എന്ന് ലോകം.’

‘അരതെ, ഞാനോർക്കുന്നു. അവൻ ആശ്രവാരിൽനിന്ന് മാനസിക പിരിമുറുക്കത്തോടെ തിരിച്ചു വന്ന സമയമാണത്.’

‘പിന്നീട് 2014 ജനുവരി ഓന്നിന്. അരതോരു ഉദ്യരണിയുടെ ചിത്രമാണ്. ‘നിങ്ങൾക്ക് എന്തെങ്കിലും നഷ്ടപ്പെടുമ്പോൾ, അരതോരു നഷ്ടമായി കണക്കാക്കാതിരിക്കുക. നിങ്ങൾ യാത്ര ചെയ്യേണ്ട പാതയിലേക്ക് നിങ്ങളെല്ലായ്ക്കുന്ന സമാനമായി മാത്രം അതിനെ കരുതുക.’ സൗരക്ക് വായിച്ചു.

“തീർച്ചയായും. അതിനു തലേന്നു രാത്രി തങ്ങൾ വേർപ്പിരിഞ്ഞതു, ഓർക്കുന്നില്ലോ? പുതുവർഷത്തലേന്ന്.”

‘അടുത്ത പോസ്റ്റ് 2014 ഏപ്രിലിലാണ്. അവൻ ഒരു സമേളനത്തിലാണ്. “ഭ്രാംബൻ ആർട്ടിഫിഷ്യൽ ഇന്റലിജൻസ് കോൺഫറൻസിൽ അതിശയത്തോടെയും പ്രചോദിതയായും.”’

‘അവിടെവെച്ചായിരിക്കും അവൻ ആ തനയില്ലാത്തവൻ രഹസ്യവിനെ കണ്ടത്, എന്നിക്കരിയാം.’

‘ആ തനയില്ലാത്തവനെ നിനക്കിപ്പോൾ ഇഷ്ടമാണെന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിച്ചത്. അയാൾക്ക് സ്ഥലമലികൾ അയക്കുകയാണെന്നും,’ സൗരക്ക് പറഞ്ഞു.

‘വായടക്ക്. അതിനു ശേഷമെന്താണ്?’

‘അടുത്ത മാസം, അവളുടെയും രഹസ്യവിന്റെയും ചിത്രം. മറ്റാരു സമേളനത്തിൽ.’

‘എന്താണതിന്റെ അടിക്കുറിപ്പ്?’

‘എൻ്റെ നല്ല സുഹൃത്ത് രബു. ഐശ്വര്യിയ്ക്കു ശേഷം സ്വന്തമായി ആർട്ടിഫിഷ്യൽ ഇൻഡിജൻസ് കമ്പനി തുടങ്ങി. പ്രചോദനം നൽകുന്നവരുടെ കൂടെ അതേ കോളേജിൽ പഠിക്കാനായത് ഭാഗമാണ്.’

“നല്ല സുഹൃത്ത്, കുന്നം!”

‘ഭായ്, അത് മതിപ്പുള്ളവാക്കുന്നതാണ്. അയാൾ സ്വന്തമായ ആർട്ടിഫിഷ്യൽ ഇൻഡിജൻസ് കമ്പനി തുടങ്ങി.’

ഞാൻ സൗരഭിന്റെ തടിയൻ ചന്തിയിൽ കാലുയർത്തി തൊഴിച്ചു.

‘അയ്യോ, എനിക്കു നൊന്തു. ശരി, അടുത്ത പോള്ള് രണ്ടു ജോഡി കാലുകളുടെ ചിത്രമാണ്. ഒരു കടൽത്തീരത്ത്. ഒരുമിച്ചുള്ളയാത്ര എന്നാണ് ഹാഷ്ടാഗ് പറയുന്നത്.’

‘അവരതു ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയത് അപ്പോൾ മുതലാണെന്നർത്ഥം. അതെ, അത് സാറയുടെയും രബുവിന്റെയും കാലുകളാണ്, ചിലപ്പോൾ ലൈംഗിക ബന്ധത്തിലേർപ്പുട്ടിനു തൊട്ടു പുരകേ എടുത്തതായിരിക്കും.’

‘ഭായ്, ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കു. നമ്മൾ ഒരു കാര്യം കണ്ടുപിടിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്.’

‘ക്ഷമിക്കണം,’ ഞാൻ നെടുവീർപ്പിട്ടു. ‘ഈത് ദുഷ്കരമാണ്. എകിലും മുന്നോട്ടു പോകു.’

‘കുറേകാലതേതക്ക് വേരാനുമില്ല. പിന്നീട് ജയ്പുർ സാഹിത്യാസ്വത്തിൽ നിന്നുള്ള ചിത്രങ്ങൾ.’

‘അവർക്ക് അങ്ങോട്ടു പോകാൻ എപ്പോഴും ഇഷ്ടമായിരുന്നു. തെങ്ങാളാരിക്കൽ പോയിരുന്നു.’

‘അടുത്ത പോള്ള് 2015 ഫെബ്രുവരി ഓവതിനാണ്.’

‘അവളുടെ പിറന്നാൾ.’

‘അതെ. “പിറന്നാൾ സമ്മാനം. ഏറെത്തിരക്കുള്ള കാമുകൻ ശ്രദ്ധയിലേക്ക് നിന്നും രിക്കാതെ തന്ന സ്നേഹ യാത്ര.” കുറേ ചുംബന ഇമോജികളും സ്മേജലികളും കെട്ടിപ്പിടിക്കൽ ഇമോജികളും കുറേയേരെ ആശ്വാസ്യചിഹ്നങ്ങളും.’

‘പ്രണയിക്കുന്ന വിവ്യികൾ, മുന്നോട്.’

‘ഇനിയുള്ള ഏതാനും പോന്തുകൾ കുടുംബത്തെതാടാപ്പം കേരളത്തിൽ ചിലവഴിച്ച അവധിക്കാലത്തിന്റെതാൻ. പിന്നീട് കൾമീർ കരകാശലവിദ്യകളെ കുറിച്ച് ഒരു ബ്ലോഗ്. അതിനുശേഷം, മറ്റാരു സാഹിത്യാത്മവത്തിലെ ചിത്രങ്ങൾ. ബാംഗ്ലൂർ സാഹിത്യാത്മവം.’

‘പിന്ന?’ തൊൻ പറഞ്ഞു.

‘നോക്ക്, -ഫെബ്രുവരി 9, 2016-ഒരു ഗിഹ്ദ് ഹാംപർഡിന്റെ ചിത്രം. ചോക്രോറുകൾ, വൈൻ, കുക്കിസ്, ഷൂടുത്ത് ഹൈഡ്രോണുകൾ. ‘ബെയ് വീണ്ടുമെന്ന അതിശയിപ്പിക്കുകയും ലാളിച്ചു വഷളാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.’ ഭായ്, എന്താണവർ രഹസ്യവിനെ ‘ബെയ്’ എന്ന വിളിക്കുന്നത്?’

‘ചിലർ കാമുകനെ വിളിക്കുന്നത് അങ്ങനെയാണ്.’

‘ബെയ്? പരുക്കൻ വിളി, അല്ലോ?’

‘ഹിന്തിയിൽ മാത്രം. അതു വിട്ട്, ഇനിയെന്താണുള്ളത്?’

‘2015 ആഗസ്റ്റ് 15. മറ്റാരു കൾമീർ ബ്ലോഗ് ചിത്രം. കൾമീരിലെ ഒരു പട്ടാളക്ക്യാമ്പിൽനിന്ന് സ്വാതന്ത്യദിനത്തിലെ പ്രത്യേക റിപ്പോർട്ട്.’

‘നിൽക്ക്. ആ ബ്ലോഗ് പുതിയ ടാബിൽ തുറക്കു.’

സൗരേഖ് ‘സാറയുടെ താഴേരച്ചിന്തകൾ’ എന്ന ബ്ലോഗിൽ കൂടിക്കു ചെയ്തു. മത്തു തൊപ്പിയിട്ട് പർവ്വതങ്ങളുടെ ചിത്രമാണ് ബ്ലോഗിന്റെ പശ്വാത്തലം.

കൾമീരിലെ ബാരാമുള്ള ജില്ലയിലെ ഒരു പട്ടാളക്ക്യാമ്പിലേക്കുള്ള സാറയുടെ സന്ദർശനം വിവരിക്കുന്നതാണ് ആ ബ്ലോഗ്. പ്രാദേശിക പട്ടാളകമാന്ത്രിക അനുവാദത്തോടെ പട്ടാളത്തിലെ വിവിധ വിഭാഗങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികളെ അവർ അഭിമുഖം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. തങ്ങളുടെ ദൈനന്ദിന ചിട്കളെക്കുറിച്ചും താഴേരയെ സുരക്ഷിതമാക്കി വെക്കുന്നതിനുള്ള പ്രത്യേക ദൗത്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും പട്ടാളക്കാർ സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പട്ടാളക്കാരിലൊരാൾ പറഞ്ഞു, ‘തങ്ങളുടെ ജോലി ദുഷ്കരമാണ്. പക്ഷേ, തദ്ദേശവാസികളിൽ നിന്നുള്ള അപമാനങ്ങളും ശത്രുതയുമാണ് അതിനേക്കാൾ ദുഷ്കരമായിട്ടുള്ളത്.’

കുംബാനിൽ നിന്മുള്ള ഏതാനും ചിത്രങ്ങൾ കുടി ആ ഷ്ടോഗിലുണ്ട്. ഗംഡിരമായ സുര്യാസ്തമനത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഒരു കുടാരം, ചായ കുടിക്കുന്ന പട്ടാളക്കാരിലെബാരൾ, യുണിഫോമിട്ട് ഒരു പട്ടാള ഉദ്യോഗസ്ഥൻ. അയാൾ രെയ്സിംഗ് സണ്ട്യൂഡാസുകൾ വെച്ച് ഇന്ത്യൻ പതാകയ്ക്കരുകിൽ അഭിമാനത്തോടെ നിൽക്കുകയാണ്.

‘നല്ല ഷ്ടോഗ്,’ സൗര്യൻ പറഞ്ഞു.

‘അതെ,’ തൊനല്ലും നിർത്തി. തൊൻ ഓഫീസറുടെ ചിത്രത്തിൽ തട്ടി. ‘സൗര്യൻ, ഇതാരാണ്?’

‘അത്?’

‘ഈ മനുഷ്യൻ, രെയ്സിംഗ് ഫ്രാസും മറ്റും. ഇയാൾക്ക് നല്ല പൊക്കമുണ്ട്, ഇപ്പോൾ?’

‘ഉംഖ്. ഓ, ഇയാളാണോ ശ്രീമാൻ സുന്ദരൻും വെള്ളുത്തവനും?’

‘ഇയാളെ നല്ല പരിചയം തോന്നുന്നു. തൊനിതിനുമുമ്പ് ഇയാളെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.’

‘ഉറപ്പാണോ?’ സൗര്യൻ ചോദിച്ചു.

‘അതെ. നുറു ശതമാനം,’ തൊൻ പറഞ്ഞു.

‘സാരയോടാപ്പം?’

‘അല്ലോ ... അതെ. സാരയുടെ ശവസംസ്കാരത്തിനാണ് തൊനിയാളെ കണ്ടത്. സഹ്യർ അക്കിൾ എന്ന അപമാനിച്ചത് ഓർമ്മയുണ്ടോ? ഈ മനുഷ്യൻ അഷ്ടോൾ സഹ്യർന്റെ തൊട്ടടുത്തുണ്ടായിരുന്നു. ജോലി മാറ്റിവെച്ച് ചടങ്ങിൽ പങ്കെടുക്കാൻ ഇത്തരും ദുരം വന്നതിന് അക്കിൾ ഇയാളോട് നന്ദി പറഞ്ഞു.’ തൊൻ ചുഴിഞ്ഞ് ചിന്തിച്ചു. ‘ഹയസ്. ഇയാളുടെ പേര് ഹയസ് എന്നാണ്.’

‘ഈ പേര് നീ മുന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ടോ?’

‘ഉംഖ്, സാര ഓരിക്കൽ ഇയാളെ പറ്റി പറഞ്ഞതിട്ടുണ്ട്. ഇയാൾ കൂപ്പറ്റുന്ന ഹയസ് വാൻ ആണ്. സ്കൂളിൽ സാരയുടെ സീനിയറായിരുന്നു. അവർ കുടുംബസുഹൃത്തുകളുമാണ്.’

സൗര്യൻ ആ പട്ടാള ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ ചിത്രം വലുതാക്കി നോക്കി.

‘ഇയാളാകുമോ ആ കമ്മലുകൾ വാങ്ങിയത്?’

‘ഷൗകത്തെ ജുവാലോഫ്‌സിന് അതുറപ്പിക്കാനാകും.’

സൗരദ് ആ ചിത്രത്തിന്റെ സ്കീൻഷേഡ് എന്റെ ഫോണിലെടുത്തു.

പിന്നീട് സാരയുടെ ഇൻസ്റ്റഗ്രാമിലേക്ക് തിരിച്ചുപോയി.

‘കരാച്ചി സാഹിത്യാസ്വത്തിൽ നിന്നുള്ള ചിത്രങ്ങളാണ് ഫ്ലോഗിനു ശേഷമുള്ളത്,’ താൻ പറത്തു.

‘നമ്മളത് കണ്ടതാണ്,’ താൻ പറത്തു.

‘പിന്നീട് അവളുടെ പിറന്നാൾ-2017 ഫെബ്രുവരി 9- വരെ പോള്ളുകളൊന്നും തന്നെയില്ല. അന്ന് എഴു ഫോൺ സെവൻ ഫൂസിന്റെ ചിത്രമുണ്ട്.’

‘രഖു കൊടുത്തത്,’ താൻ പറത്തു. സൗരദ് ആ ചിത്രം വലുതാക്കി നോക്കി.

‘നീയെന്താണി ചെയ്യുന്നത്?’

‘നല്ല ഫോൺ. ഇതിന് എത്ര ജിബി സുക്ഷിക്കാനാകുമെന്ന് നോക്കിയതാണ്.’

‘കാര്യമായിട്ടും? ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കു, ഗോലു.’

‘ക്ഷമിക്കണം. ശരി, അടുത്ത പോള്ള് 2017 ഏപ്രിൽ മുമ്പിനാണ്. ഒരു ഹാസ്റ്റബോട്ടിന്റെ ജാലകത്തിലുടെ കാണാവുന്ന സുരോദയത്തിന്റെ ചിത്രം. ഒഴുകിനൊപ്പം എന്നാണ് ഹാഷ്ടാഗ്.’

‘വിചിത്രം തന്നെ. അതിനുശേഷം?’

അതിനുശേഷം ആറുമാസത്തേക്ക് യാതൊന്നും തന്നെ അവർ പോള്ളു ചെയ്തിട്ടില്ല. 2017 നവംബർ ഒരു ഉദ്യരണി, “ചില ഓർമ്മകൾ എന്നേന്നുമുള്ളതാണ്.”

‘സാരയും ഉദ്യരണികളോടുള്ള അവളുടെ ഇഷ്ടവും.’ താൻ പറത്തു. അവളുടെ ചിരിക്കുന്ന മുവം മനസ്സിൽ തെളിഞ്ഞപ്പോൾ താൻ നെടുവിൽപ്പിട്ടു. വീണ്ടും അവളെക്കുറിച്ചോർത്ത് എനിക്ക് നഷ്ടബോധം തോന്നാൻ തുടങ്ങി. താൻ പെട്ടുന്നു തന്നെ മനോനില വീണ്ടെടുത്തു. ‘അതിനുശേഷം?’

‘2017-ലെ പുതുവർഷത്തലേൻ. അവർ ഒരു കരുതൽ സാരിയാണ് ഉടുത്തിരിക്കുന്നത്. ചന്ദ്രൻ ദരസിൽ നിന്ന് നീ അവളെ വിളിച്ചതോർമ്മയില്ലോ? ആ രാത്രിയിലെ നാടകവും?’

‘നിർഭാഗ്യവശാൽ തൊന്തോർക്കുന്നു. തുടരു,’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘ങനുമില്ല. പിന്നീട് അവളുടെ അവസാനത്തെ പോറ്റുണ്ട്. കയ്യിൽ ഷാറ്ററിട രഹ്യവിന്റെ ചിത്രം.’

സൗര്യ് ഹോണർ തിരികെത്തരികയും കോട്ടവായിടുകയും ചെയ്തു.

‘രാത്രി രണ്ടുമൺ കഴിഞ്ഞു.’

‘നമുകൾ ആ കമലിനെക്കുറിച്ച് ഷണ്കത്തിനോട് ചോദിക്കണം.’

‘നമുകൾപ്പോൾ കിടന്നുരജാം, ഷശ്രലക്ക് ജനാബ്. ഉണർന്നിട് നമുക്കതു ചെയ്യാം.’

‘ഈത് അയാൾ തന്നെ,’ താൻ പറഞ്ഞു. സൗരഭിന്നു കാണാത്തക്ക രീതിയിൽ താൻ ഹോണർ തീർമ്മേശയിൽവെച്ചു.

‘ബ്ലോഗിലെ പട്ടാള ഉദ്യോഗസ്ഥനോ? എന്താണയാളുടെ പേര്?’

‘ഹയസ്. അയാളാണ് കമൽ വാങ്ങിയത്. മൊഹ്സിനുമായുള്ള എൻ്റെ ചാറ്റ് നോക്ക്. താൻ വാട്ട്‌സാപ്പിൽ ഹയസിന്റെ ചിത്രം അയാൾക്ക് അയച്ചു കൊടുത്തിരുന്നു.’

സൗര്യ് എൻ്റെ ഹോണിലേക്ക് നോക്കി. മൊഹ്സിൻ മറുപടി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു, ‘തീർച്ചയായും ഇയാളാണ്.’

‘ഗംഭീരം. സാരയുടെ സ്കൂളിലെ സീനിയർ ഇതെല്ലാം വിലപിടിച്ച കമൽ സമ്മാനിച്ചുതെന്തിനാണ്?’ സൗര്യ് ചോദിച്ചു.

‘കൂടാതെ, അവളുടെ പ്രതിശ്രൂതവരന് ഇതെക്കുറിച്ച് യാതൊന്നും അറിയാത്തതെന്താണ്?’ താൻ ചോദിച്ചു.

ഇനിയെന്താണു ചെയ്യേണ്ടതെന്ന ആശയക്കൂഴിപ്പതേതാട താനും സൗരഭും പരസ്പരം നോക്കി.

‘നമുകൾ ഹയസിനെ കാണാൻ ശ്രമിക്കാം,’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘എങ്ങനെ?’ സൗര്യ് ചോദിച്ചു.

‘താൻ സഹ്യർ അക്കിളിനോട് ചോദിക്കാം. അയാളുടെ കയ്യിൽ ഹയസിനെ ബന്ധപ്പെടാനുള്ള വഴികളുണ്ടാകും,’ താൻ

പറമ്പത്തു.

അയ്യായം 24

‘തൊൻ ക്യാമ്പിന്റെ പ്രവേശനകവാടം വരെ നിങ്ങളെല്ല കൊണ്ടു ചെന്നാക്കാം. പക്ഷേ, അരക്കിലോമീറ്റർ ഇപ്പുറം വണ്ണി നിർത്തിയിടേണ്ടിവരും. പട്ടാളത്തിന്റെ നിയമങ്ങളാണ്ട്രോ,’ ടാക്സി ദൈവവർ പറഞ്ഞു. ശ്രീനഗരിൽ നിന്ന് ബാരാമുള്ളയിലേക്കുള്ള യാത്ര രണ്ടുമൺിക്കുരെടുത്തു. വാടകയ്ക്കെടുത്ത വെള്ളത്ത ഇന്നോവ കാരിൽ നിന്ന് തങ്ങൾ ബാരാമുള്ള പട്ടാളക്ക്യാമ്പിന്റെ പടിവാതിലിൽ ഇരഞ്ഞി. ഓലീവ് പച്ച നിറമുള്ള യുണിഫോമും ഇരുണ്ട രെയ്സാൻ എവിയേറ്റർ സണ്ട്രൂഡാസുകളും ധരിച്ച ക്യാപ്റ്റൻ ഫയസ് അവിടെ തങ്ങളെല്ല കാത്തു നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

‘സ്വാഗതം, കേശവ്,’ അയാൾ പറഞ്ഞു. ശവസംസ്കാരചുടങ്ങിൽ വെച്ചു കണ്ടതിനേക്കാൾ അയാൾക്ക് ഉയരം തോന്തി. ചിലപ്പോഴത് അയാൾ പട്ടാളബുട്ടുകൾ ധരിച്ചതിനാലാകാം. അയാൾക്ക് നിരവധി തിളങ്ങുന്ന തോൾപടകളും ഷർട്ടിന്റെ കീശയിൽ നിരവധി കീർത്തിമുദ്രകളുമുണ്ടായിരുന്നു. തങ്ങൾ പരസ്പരം കൈകൾ കുലുക്കി, അയാളെന്റെ കൈ തെരിച്ചു എന്നും പറയാം.

‘പട്ടാളക്ക്യാമ്പു കാണാനാഗ്രഹിച്ചത് ഈ സുഹൃത്താണോ?’ സൗരഭിനെ നോക്കി ഫയസ് ചോദിച്ചു.

തൊൻ തലയാട്ടുകയും സൗരഭിനെ പരിചയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. തൊൻ സഹ്യർദ്ദിന്റെ കയ്യിൽനിന്ന് അയാളുടെ നമ്പർ വാങ്ങുകയും കാണാൻ ഒരവസ്രം ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. സൗരഭ് ഇന്ത്യൻ പട്ടാളത്തിന്റെ ഒരു വലിയ ആരാധകനാണെന്നും കശ്മീരിലെ

അവധിക്കാലത്തിനിടയിൽ അവൻ ചില പട്ടാളക്കാമ്പുകൾ കാണാനാഗ്രഹമുണ്ടായും താൻ സുചിപ്പിച്ചു.

പ്രവേശനകവാടത്തിൽ നിന്ന് എതാനുമടി അകലെയുള്ള സ്വീകരണ മുറിയിലേക്ക്-അതോരു കൂടാരമാണ്-ഹയസ് തങ്ങളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി. കൂടാരത്തിനുള്ളിൽ തങ്ങൾ ഒരു കാപ്പിമേശക്കു ചുറ്റും അർദ്ധ വ്യത്താകൃതിയിൽ നിരത്തിയിട്ട് ചുരത്തക്ക്ഷേരകളിലിരുന്നു. ചെളി പുരണ്ട തരയിൽ ഒരു കശ്രമീരി പരവതാനി വിരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

‘ഇതാണ് തങ്ങളുടെ എളിയ താമസസ്ഥലം,’ ഹയസ് പറഞ്ഞു. ‘നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ സുരക്ഷിതമാക്കിവെക്കാൻ ഇവിടെ നിന്നാണ് തങ്ങൾ ശ്രമിക്കുന്നത്.’

‘അതിനു നന്ദി. കേശവ് പറഞ്ഞതു പോലെ താൻ ഇന്ത്യൻ പട്ടാളത്തിന്റെ വലിയൊരു ആരാധകനാണ്,’ സൗരക്ഷ പറഞ്ഞു.

‘തങ്ങൾ ബഹുമാനിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു,’ ഹയസ് അല്ലാം തല കുമ്പിട്ടു. ഉണക്കമുന്തിരികളും ബദാമും നിരത്തെ പിണ്ഠാണവും കാവകപ്പുകളുമായി ഒരു പട്ടാളക്കാരൻ കടന്നു വന്നു.

‘ഇതിന്റെയൊരും ആവശ്യമേയില്ല. ഇപ്പോൾ തന്ന തങ്ങൾ നിങ്ങളെ ആവശ്യത്തിന് ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നുണ്ട്,’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘ഇല്ലെയില്ല. ഇവിടെ വിരസതയുണ്ട്. സിവിലിയമാരായ സന്ദർശകരുണ്ടാകുന്നത് രസമാണ്.’

എനിക്ക് വിഷയം സാറയിൽ എത്തിക്കേണ്ടതുണ്ട്, അതുകൊണ്ട് തന്റെ കാവ മൊത്തിക്കാണ്ട് സാധാരണ മട്ടിൽ പറഞ്ഞു, ‘സാറ ഭോഗ്യാഗ്രാഹിയത് ഇന്തേ സ്ഥലത്തെക്കുറിച്ചല്ലോ?’

‘അതെ,’ ഹയസ് പറഞ്ഞു. ‘ദൈവം അവളുടെ ആത്മാവിനെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നു. എത്രമാത്രം നമകൾ നിരത്തെ പെണ്ഠകൂട്ടിയായിരുന്നു അവൾ.’

‘നിങ്ങൾ അവളുടെ സ്കൂളിലാണോ പരിച്ചത്?’ താൻ ചോദിച്ചു.

‘താൻ അവളുടെ സീനിയരായിരുന്നു. ലോൺ കുടുംബം തങ്ങളുടെ സുഹൃത്തുകളോണ്.’

‘ഞാൻ നിങ്ങളെ ശവസംസ്കാരത്തിനു കണ്ടിരുന്നു. നമൾ സംസാരിച്ചില്ലെങ്കിലും ഞാൻ സാറയുടെ പിതാവിനോട് സംസാരിക്കാൻ ചെന്നപ്പോൾ നിങ്ങളുംഡായിരുന്നു.’

‘അതെതെ, ഞാൻ നിങ്ങളെ ഓർക്കുന്നുണ്ട്. ദുരന്തപുർണ്ണമായ ഒരു ദിവസം,’ ഫയസ് പറഞ്ഞു. ഞാൻ അയാളുടെ ശബ്ദത്തിൽനിന്ന് കാപട്യോ വയിച്ചെടുക്കാൻ ശ്രമിച്ചുകൂടിലും കഴിഞ്ഞില്ല. സഞ്ച്ചാസുകൾ അയാളുടെ കണ്ണകളെ മറച്ചിരുന്നതിനാൽ ഫയസിനെ വായിച്ചെടുക്കാൻ കൂടുതൽ പ്രയാസമായിരുന്നു.

ഞാൻ മറ്റാരു കവിൾ കാവ കൂടി ഇരക്കി. എന്നിട്ട് ഞാൻ വലതു കവിൾ തിരുമ്മി, തങ്ങൾ മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിച്ച സൂചനയാണത്. സൗര്യം സൂചന മനസ്സിലാക്കുകയും ശുചിമുറിയിലേക്ക് പോകുകയും ചെയ്തു.

‘ഞാനും സാറയും പ്രണയത്തിലായിരുന്നു എന്നു നിങ്ങൾക്കരിയില്ലോ?’ സൗര്യം പോയതിനുശേഷം ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘ഉം്ഘ്,’ ഫയസ് പറഞ്ഞു. ‘തങ്ങളപ്പോൾ അതു അടുപ്പമുണ്ടായിരുന്നില്ല.’

‘എപ്പോഴാണ്’ അവളെ അവസാനമായി കണ്ടത്? കഴിയാവുന്നതു കുറച്ച് അന്ത്യപ്പണഡാവം ശബ്ദത്തിൽ വരുത്തി ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘ഓ, ഞാനത് ഓർക്കുന്നു പോലുമില്ല. ഒരു വർഷത്തിനു മുമ്പോ മറ്റൊ, അവളുടെ ധർമ്മിയിലെ വീട്ടിൽവെച്ചാണെന്നു തോന്നുന്നു.’

‘നിങ്ങളത്തിനുശേഷം അവളോട് സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ടോ? പിന്നീട് അവളുടെ മരണവാർത്തയാണോ കേടുത്?’

‘ഇടക്ക് പരിചയം പുതുക്കാനുള്ള ചില വിളികൾ. കാര്യമായിട്ടാനുമില്ല. എന്താണ്?’

ഞാൻ തലയാട്ടി.

‘ഞാനിപ്പോഴും തെട്ടുലിലാണ്. എന്താണു സംഭവിച്ചതെന്ന അവശ്യമാണ്,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘ആ കാവൽക്കാരൻ, അല്ലോ? ഭീകരം. ഇതെന്നു തരം സുരക്ഷയാണ്?’

‘അതെ, ഭീകരം.’
 ‘സ്ത്രീകളുടെ സുരക്ഷിതത്വം വലിയ
 പ്രശ്നമായിരിക്കുകയാണ്.’

തൊന്തരം തലയാട്ടി.
 കാലുറകളുടെ കീഴയിൽ നിന്ന് കമ്മലുകൾ എന്ന
 തോണ്ടുന്നതായി എനിക്കു തോന്തി. സൗര്യം
 ശുചിമുൻഡിയിൽനിന്ന് തിരിച്ചുവന്നു. തൊന്ത് വിഷയം മാറ്റി.
 ‘ഇവിടെ എകാന്തത അനുഭവപ്പെടില്ലോ, ക്യാപ്പറ്റൻ?’ തൊന്ത്
 ചോദിച്ചു.
 ‘ഉംഗം. നീങ്ങൾക്ക് കുടുംബത്തെ ഇവിടെ താമസിപ്പിക്കാൻ
 അനുവാദമില്ലോ.’
 ‘നീങ്ങളുടെ കുടുംബം എവിടെയാണ്?’ സൗര്യം ചോദിച്ചു.
 ‘എന്തെ ഭാര്യയും കുട്ടികളും ഇപ്പോൾ ദുഃഖിയിലാണ്.
 എന്തെ ഭാര്യാസോഹദരം അവിടെയുണ്ട്.’
 ‘ഓ,’ തൊന്ത് നിവർന്നിരുന്നു. സൗര്യം തൊന്തും പരസ്പരം
 ഒളിക്കണ്ണറിഞ്ഞു.
 ‘എന്ത്?’
 ‘വിവാഹിതനാകാൻ മാത്രം പ്രായം നീങ്ങൾക്കുണ്ടെന്നു
 തോന്തുന്നില്ലോ!’ സൗര്യം പറഞ്ഞു.
 പരസ്പർ പുഞ്ചിരിച്ചു.
 ‘നന്ദി. എനിക്ക് മുപ്പത്തിയൊന്നു വയസ്സായി. എനിക്ക് ഇരട്ട
 ആൺകുട്ടികളുണ്ട്. മൂന്നുവയസ്സായവർ.’
 ‘എനിക്കും അത് ഉപരിക്കാനായില്ലോ,’ തൊന്ത് പറഞ്ഞു.
 ‘പട്ടാളജീവിതം നീങ്ങളെ ഉള്ളജ്ജസ്യലനാകൾ
 നിലനിർത്തുന്നും.’
 ‘അപ്പോൾ നീങ്ങളുടെ ഭാര്യ ദുഃഖിയിലാണെല്ലോ?’ തൊന്ത്
 ചോദിച്ചു.
 ‘അല്ലോ. അവൾ ആറുമാസത്തേക്ക് സഹോദരൻ്തെ കുടെ
 താമസിക്കാൻ പോയതാണ്. അതിനുശേഷം
 ഇരട്ടകുട്ടികൾക്ക് ഒപ്പചാരികവിദ്യാഭ്യാസം ആരംഭിക്കും.
 പട്ടാളം നീങ്ങൾക്ക് ധർമ്മാദിയിൽ ഒരു വീട് തന്നിട്ടുണ്ട്.
 അവിടെയാണ് നീങ്ങൾ താമസിക്കുന്നത്.’

‘നല്ലതു തന്നെ. പട്ടാളക്കാരുടെ കാര്യങ്ങൾ പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടാലോ,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

“അതെ, അത് അർജുനർ വിഹാരിൽ ചെറിയെയാരു ഫ്ളാറ്റാണ്. പക്ഷേ അത് താഴെത്തെ നിലയിലാണ്. ഒരു ചെറിയ ഉദ്യാനവുമുണ്ട്. കൂട്ടികൾക്ക് അത് വളരെ ഇഷ്ടമാണ്.”

‘ധർമ്മിയിൽ ഉദ്യാനം ഒരു ആധാർവരമാണ്,’ സൗരീ പറഞ്ഞു.

‘അതൊരു ചെറിയ പച്ചത്തുരുത്താണ്. സാധുധസേനകളിലുള്ളവരുടെ നിരവധി കുടുംബങ്ങൾ അവിടെയുണ്ട്. ആ കുട്ടായ്മ ഏറെ സഹായിക്കും. സർമ്മയ്ക്ക് അവിടെ നിരവധി കുടുക്കാരികളുണ്ട്. വീട്ടിലില്ലാത്ത ഭർത്താക്കന്മാരെക്കുറിച്ച് അവർക്ക് പരസ്പരം പരാതി പറയാമല്ലോ,’ ഹയസ് പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

‘നിങ്ങൾ ഇടയ്ക്കിടെ ധർമ്മിയിലേക്ക് പോകാറുണ്ടോ?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘ജോലിക്കിടയിൽ ഒഴിവു കിട്ടുമ്പോഴെല്ലാം പോകും. അത് അത്രയധികമാനും ഉണ്ടാകാറില്ലെന്നു മാത്രം,’ ഹയസ് പറഞ്ഞു.

‘നിങ്ങൾക്കവരുടെ അഭാവം അനുഭവപ്പെടുന്നുണ്ടാകും, അല്ലോ?’ കാപ്പിമേശമേലിരുന്ന പിത്താണ്ടത്തിൽനിന്ന് ഒരു വലിയ കുമ്പിൾ ബദാമുകൾ കൈകലാക്കിക്കൊണ്ട് സൗരീ ചോദിച്ചു.

‘എല്ലാ ദിവസവും അവരുടെ അഭാവം ഞാനറിയുന്നുണ്ട്,’ ഹയസ് നേടുവിർപ്പിക്കു. ‘എല്ലാ നിമിഷവും.’

അയാൾ സണ്ടൂരാസുകൾ ഉംബിമാറ്റി. അയാളുടെ ഇളം ചാരനിറമുള്ള കണ്ണുകളിൽ വിഷാദമുണ്ട്. അയാൾ ഫോൺ പുറത്തെടുത്തുത് കുടുംബത്തിന്റെ ചിത്രം കാട്ടിത്തന്നു. ലോകത്തിൽവെച്ചു തന്നെ ഏറ്റവും ഉയരമുള്ള കെട്ടിടങ്ങളിലൊനായ ബുർജ് വലീഫയുടെ അടുത്ത് നിൽക്കുകയാണ് അയാളുടെ ഭാര്യയും രണ്ട് ചെറിയ ആൺകൂട്ടികളും. രണ്ടുപേരുടെയും കയ്യിൽ ഓരോ ഐസ്ക്രീം കോണുകളുണ്ട്.

‘പട്ടാളത്തിൽ ജോലി ചെയ്യുന്നത് ദുഷ്കരമാണ്,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘അതെന്ന് ഹയസ് പറഞ്ഞു. ‘അത് ദുഷ്കരമാണ്. പക്ഷേ, എല്ലാമെന്റെ ദേശത്തിനു വേണ്ടിയാണെല്ലാ.’

‘നിങ്ങൾ വളരെയേറെ പ്രചോദനം തരുന്നു’ ഈടം കയ്യിലെ അവസാനത്തെ ബഹാമും തിനു തീർത്തതുകൊണ്ട് സൗരഡ് പറഞ്ഞു. വലംകൈ കൊണ്ട് അവൻ ഒരു പിടി ഉണക്കമുന്നിരികൾ വാരിയെടുത്തു. അത്രയധികം ആഹാരം കൈകലാക്കുന്നതിന് ഞാൻ സൗരഭിനെ തുറിച്ചു നോക്കിയെങ്കിലും അവൻ എന്ന അവഗണിച്ചു.

‘നന്ദി. ഈത് ദേശസ്ഥേഷം മാത്രമാണ്,’ ഹയസ് പറഞ്ഞു.

‘തങ്ങൾക്ക് പോകേണ്ടതുണ്ട്. നിങ്ങളെ ഈപ്പോൾ തന്ന ആവശ്യത്തിലധികം ശല്യപ്പെടുത്തികഴിഞ്ഞു,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

ഞങ്ങളെല്ലാവരും എഴുന്നേറ്റു.

‘യാതൊരു ശല്യവുമില്ല,’ ഹയസ് പറഞ്ഞു.
‘സന്ദർശകരുണ്ടാകുന്നത് രസകരമാണ്. തങ്ങളുടെ ദൗത്യത്തെ വിലമതിക്കുന്നവരാകുമ്പോൾ പ്രത്യേകിച്ചും. പോകുന്നതിനുമുമ്പ് ക്യാമ്പിൽ സിവിലിയമാരെ കാണിക്കാവുന്നതെങ്കിലും ഭാഗങ്ങൾ കാണിച്ചു തരാം.’

പട്ടാളക്കാരുടെ കൂടാരങ്ങൾക്കും ഹയർിൻ്റ് റേഖിനും അരികിലുടെ തങ്ങൾ നടന്നു. അതിനുശേഷം ഹയസ് തങ്ങളെ പ്രവേശനകവാടത്തിന് അടുത്തത്തിച്ചു. സൗരഡ് അല്ലോ മുമ്പിൽ നടന്നതിനാൽ ഞാനും ഹയസും ഒരുമിച്ചായി.

‘എനിക്ക് പുതിയ വിവരങ്ങളാണുമരിയില്ല-സാരയുടെ കേസിൽ എന്താണു സംഭവിക്കുന്നത്?’ ഹയസ് എന്നോടു ചോദിച്ചു.

‘അതു പോലെത്തന്നെ. ലക്ഷ്മൻ തടവിലാണ്. വിചാരണ തുടങ്ങിയിട്ടില്ല,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘അത് അയാൾ തന്നയാണ്, അല്ലോ?’ ഹയസ് ചോദിച്ചു.

‘മറ്റു പ്രതികൾ ആരെയും അവർക്ക് കിട്ടിയിട്ടില്ല. അപ്പോൾ അതു ലക്ഷ്മൻ തന്നയാകുമെന്നു തോന്നുന്നു,’ ഞാൻ

പറഞ്ഞു. ഞാൻ കൈകൾ കീഴയിലിട്ടു. വിരലുകൾ കമ്മലിൽ തൊട്ടു.

‘തന്തകഴുവേറി, അവന് വധശിക്ഷ കിട്ടണം,’ ഫയസ് പറഞ്ഞു.

‘സാറ എപ്പോഴെങ്കിലും മറുവല്ലതും സുചിപ്പിച്ചുണ്ടോ?’
ഞാൻ ചോദിച്ചു.

ക്യാപ്റ്റന്റ് ശരീരം മുറുകി വലിഞ്ഞു. ആദ്യമായി തെങ്ങളുടെ സംസാരത്തിനിടയിൽ ഞാനയാളിൽ അസ്വസ്ഥ കണ്ടു. എന്നിരുന്നാലും അയാൾ നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ തന്ന അതിൽനിന്ന് തിരിച്ചുവന്നു.

‘മറുവല്ലതും എന്നു പറഞ്ഞാൽ?’ അയാൾ ചോദിച്ചു.

‘അവർ തനിക്ക് ശത്രുക്കളുണ്ടെനോ മറ്റോ
പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ? അപകടം മനക്കുന്നുണ്ടെനോ മറ്റോ?’

‘ഇല്ലോയില്ല,’ ശാന്തമായ ശബ്ദത്തിൽ ഫയസ് പറഞ്ഞു.
‘അവർ സാധാരണമട്ടിലായിരുന്നു. ജീവിതത്തെ കുറിച്ച് എറെ
ആവേശഭരിതയായിരുന്നു. എന്താണു ചോദിച്ചത്?’

‘ഒന്നുമില്ല. ഞാൻ പറഞ്ഞതു പോലെ, ഞാനിപ്പോഴും
അതിന്റെ തെട്ടുലിലാണ്.’

‘ഞാനും. പക്ഷേ, ഈ കാവൽക്കാർ. അവർ
ഗ്രാമങ്ങളിൽനിന്നു വരുന്നവരും വിദ്യാഭ്യാസമില്ലാത്തവരുമാണ്.
സ്വകാര്യസുരക്ഷാഭ്യർഷിക്കാൻ പട്ടാളക്കാരല്ല.’

‘തീർച്ചയായും,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

തെങ്ങൾ ക്യാമ്പിന്റെ പ്രവേശനകവാടത്തിന്
അടുത്തത്തി. ദ്രോഹവർ അപ്പോഴേക്കും അവിടെ കാറുമായി
എത്തിയിരുന്നു. സൗരക്ക കാരിനകത്തുണ്ട്.

‘നിങ്ങൾക്ക് സിക്കന്ദരിനെ നല്ലതുപോലെ
അറിയാമായിരുന്നോ?’ ഞാൻ ഫയസിനോടു ചോദിച്ചു.

അയാൾ വീണ്ടും സണ്ട്രൂബസുകൾവെച്ചു.

‘അവളുടെ സഹോദരൻ? ഈല്ല. അവർ ഡൽഹിയിലേക്കു
മാറിയതിനു ശേഷമാണ് തെങ്ങൾ സുഹൃത്തുകളായത്.’

‘അവർക്ക് അയാളെ വലിയ ഇഷ്ടമായിരുന്നു.’

ഫയസ് തോളു വെട്ടിച്ചു. ‘അവർ എല്ലാവരെയും
സ്നേഹിക്കുമായിരുന്നു. ഇത്തരമൊരു അന്ത്യം അവർ

അർഹിക്കുന്നില്ല. എന്തായാലും ... നിങ്ങളുടെ ബന്ധവർ കാത്തുനില്ക്കുകയാണെന്നു തോന്നുന്നു.’

‘നീ ആ കരികഷ്ണങ്ങളുടെ മുകളിൽ കയറിയിരിക്ക്. നല്ലതുപോലെ വെന്തു കിട്ടും,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു. തങ്ങൾ ഹാസ്സേബാട്ടിൽനിന്ന് തൊട്ടടുത്തുള്ള ശ്രിക്കാര റാഡിറൻസിലേക്ക് വന്നതായിരുന്നു. ചണ്ടത്തിന്റെ കട്ടിലുകളിൽ പുരത്തിരിക്കാനുള്ള സൗകര്യമുണ്ട്. എല്ലാ കട്ടിലിനടുത്തും ഏടുത്തു കൊണ്ടു നടക്കാവുന്ന അംഗീതിയെന്ന നെരിപ്പോടുണ്ട്. മുന്നു ഡിഗ്രി സെൽഷ്യസിലേക്ക് ഉംശ്ശമാവ് താണു പോയിരുന്നു. നീറിക്കത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കൽക്കരിയിൽനിന്ന് ഏതാനുമടി അകലെയാണ് സൗരക്ക് ഇരിക്കുന്നത്.

അവൻ മറുപടിയോന്നും പറഞ്ഞില്ല. അവന്റെ പല്ലുകൾ മാത്രം കൂട്ടിയിടിച്ചു.

‘നമുകൾ ഹാസ്സേബാട്ടിലേക്ക് തിരിച്ചു പോകാം,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു. ‘അവരുടെ അത്താഴം നല്ലതാണ്.’

‘ഇല്ല, എനിക്ക് കുഴപ്പമില്ല. ഇവിടത്തെ വാസ്വാൻ ഗംഭീരമാണെന്നു കേടുത്,’ കൈകളിലേക്ക് ഉണ്ടിക്കൊണ്ട് സൗരക്ക് പറഞ്ഞു.

വെയ്ക്കുന്ന സൗരഭിന്റെ ദയനീയാവസ്ഥ കാണുകയും തങ്ങൾക്ക് രണ്ടു പുതപ്പുകൾ കൊണ്ടുവന്നു തരികയും ചെയ്തു. തന്നെള്ളത് ശരീരത്തിൽ ചുറ്റി. പത്തു മിനിറ്റിനുശേഷം സൗരക്ക് സംസാരിക്കാൻ കഴിയാവുന്ന വിധത്തിൽ ചുട്ടു പിടിച്ചിരുന്നു.

‘ക്യാപ്പറ്റനെ സംബന്ധിച്ച എന്തോ ഒന്ന് വിചിത്രമാണ്,’ അവൻ പറഞ്ഞു.

‘താനുമത് സമ്മതിക്കുന്നു. അത് അയാൾ കമ്മലിനെക്കുറിച്ച് പറയാത്തതു കൊണ്ടാകാം. അതോഴിച്ചു നിർത്തിയാൽ മര്യാദയുള്ള, സർക്കാരശ്രീലമമുള്ള, വിനീതനായ,

നല്ല കുടുംബം പുലർത്തുന്ന ഓരാൾ. അയാളെ സംബന്ധിച്ച എല്ലാം നല്ലതാണ്,’ താൻ പറത്തു.

‘ଓരാൾ വളരെ നല്ലവനാണെങ്കിൽ മികവാറും എന്തോ കുഴപ്പമുണ്ടാകും.’

വെയ്റ്റർ തങ്ങൾക്കുള്ള ആഹാരവുമായി വന്നു. ഷിർമാൽ പറിച്ചട്ടുകുന്നതിലും രോഗൻ ജോശും മേതി മാസും സഹേദ് കോക്കുറും നിരത്തെ പിത്താണങ്ങൾ തുടച്ചു നകുന്നതിലും ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ചതു കൊണ്ട് സൗരക്ക അടുത്ത പത്തു മിനിറ്റു നേരത്തെക്ക് സംഭാഷണത്തെ കുറിച്ച് മറന്നുപോയി. കശ്മീരിലെ ഔപചാരികമായ ഏറ്റവും മുന്തിയ വിരുന്നാണ് വാസ്വാൻ.

വിശാലമായ വാസ്വാൻ വിരുന്നുകളിൽ മുന്ന് ഡസൻ വിഭവങ്ങൾ പോലുമുണ്ടാകും. മിക്ക വിഭവങ്ങളും രാത്രി മുഴുവൻ പതിയെ പാകം ചെയ്തെടുത്തതും കൂടായ്മ മട്ടിൽ വിളമ്പുന്നതുമാണ്.

‘എന്ത് ഉള്ളറം കേൾക്കണമെന്നുണ്ടാ?’ താൻ ചോദിച്ചു.

മറുപടിയായി സൗരക്ക ഏസ്കമീട്ടു. താന്ത് സമ്മതമായി കണക്കാക്കി.

‘അയാൾക്ക് സാരയെ ഇഷ്ടമായിരുന്നു,’ താൻ പറത്തു.

‘പ്രണയം?’

‘അതെ. സാര കശ്മീർ സന്ദർശിക്കുന്നു. ഫയസിനെ കാണുന്നു. പട്ടാളത്തെക്കുറിച്ച് ഷ്ടോഗ് എഴുതുന്നു.’

‘കൊള്ളാം.’

‘ഫയസിന് സാരയോട് ഭ്രമം തോന്നുന്നു. പകേശ, സാരയ്ക്ക് താല്പര്യം തോന്നുന്നില്ല.’

‘അവളും അയാളെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കാൻ ഏറെ സാദ്യതയുണ്ട്. അവർ തമിൽ പ്രണയബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു,’ സൗരക്ക പറത്തു.

‘എന്ത്? എങ്ങനെ? അവൾ രജുവിനോടൊത്തായിരുന്നു. ഫയസാകട്ടു വിവാഹിതനാണ്.’

‘പ്രണയം, അല്ലെങ്കിൽ കാമം, അത്തരം കാര്യങ്ങളെ കണക്കിലെടുക്കാറില്ല. ഫയസ് കാണാൻ കൊള്ളാവുന്നവനാണ്, ഭായ്.’

‘സാറയ്ക്ക് പ്രണയബന്ധമോ? ഒരു വിവാഹിതനുമായിട്ട്?’
ഞാൻ ചോദിച്ചു.

കൊടുവേദന എന്നിലുടെ തുള്ളൽത്തിരങ്ങി.
രലുവിനോടൊത്ത് സന്തോഷത്തോടെയിരിക്കുന്നതു
കൊണ്ടാണ് എന്നിലേക്കവെൾ തിരിച്ചു വരാത്തതെന്നായിരുന്നു
എന്റെ വിചാരം. പക്ഷേ, അവളുടെ ജീവിതത്തിൽ മറ്റാരു
പുരുഷനു കൂടി ഇടമുണ്ടായിരുന്നു, എന്നിക്കു
മാത്രമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

‘അതെ, ഒരു ഭ്രമത്തിന് കൊലപാതകം ചെയ്യാനുള്ള
ഉഗ്രകോപമുണ്ടാക്കാനാകില്ല. പക്ഷേ, ഒരു പ്രണയബന്ധത്തിന്
അതിനാകും.’

ഞാൻ പ്രതികരിച്ചില്ല. സാറ രലുവിനെ
ചതിച്ചിട്ടുണ്ടാകാമെന്ന സാധ്യത ഉൾക്കൊള്ളാൻ
ശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു ഞാൻ.

‘കേശവ്, എന്തു സംഭവിച്ചു?’ സൗരക്ക് എന്റെ കാലു പിടിച്ച്
കുലുക്കി.

‘എൻ്റെ? ഒന്നുമില്ല. നമ്മളെന്താണ് പരഞ്ഞു
കൊണ്ടിരുന്നത്?’

‘സാറയ്ക്ക് ഫയസിനോട് ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു.
അതെനിക്കുറപ്പാണ്.’

‘അപ്പോൾ അതിനിടയിലാണോ ഫയസ് ആ കമ്മലുകൾ
അവർക്കു സമ്മാനിച്ചത്?’

‘അതു തന്നെ, കാര്യങ്ങൾ മോശമാകുന്നതിനു മുമ്പ്.’

‘എങ്ങനെ?’

‘ചിലപ്പോൾ സാറ കൂടുതൽ ആവശ്യങ്ങൾ
മുന്നോട്ടുവെക്കുകയും അയാളുടെ ഭാര്യയോട് കാര്യങ്ങൾ
പരയുമെന്ന് ഭിഷണിപ്പേടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കാം.’

‘ഇല്ല, സാറയ്ക്ക് രലുവുണ്ടായിരുന്നു. അവർ
ഈയും ദിനാനുബന്ധിച്ചുവരുമെന്നതിയത്.’

‘അങ്ങനെയെങ്കിൽ, ചിലപ്പോൾ സാറ
അതവസാനിപ്പിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടാകും. പക്ഷേ, ഫയസ്
സമ്മതിച്ചു കാണില്ല.’ നെരിപ്പോടിലെ കൽക്കരിക്കടുത്തേക്ക്

അപകടകരമാംവണ്ണം കൈകൾ വടത്തിൽ ചുഴറ്റിക്കൊണ്ട് സൗരക്ഷ പറഞ്ഞു.

“സാറയ്ക്ക് ഫയസുമായി ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, ആ പിശവോർത്ത് അവൾ പശ്വാത്തപിക്കുകയും രഹസ്യവിന്റെ അടുത്തേതെങ്ക് തിരിച്ചു പോകുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ ക്യാപ്പറ്റന് അത് അംഗീകരിക്കാനാകുന്നില്ല. അയാൾ അസുയാലുവാകുന്നു.”

‘അതെ, അയാൾ പട്ടാളക്ക്യാമ്പിൽ ദുഃഖിതനും വിഷാദവാനും കുപിതനുമായി ഇരിക്കുന്നു,’ സൗരക്ഷ പറഞ്ഞു.

‘അപ്പോഴാണ് അയാൾ അവളെ കൊല്ലാൻ തീരുമാനിക്കുന്നത്.’

‘ഫിർണി, സാഹിബ്? ഇവിടത്തെ ഫിർണിക്കുവേണ്ടി ആളുകൾ കൊലപാതകം നടത്താറുണ്ട്,’ പായസവുമായി വന്ന വെയ്റ്റർ പറഞ്ഞു.

‘ഉണ്ടാം കൊള്ളാം. പക്ഷേ, ഫയസാണതു ചെയ്തതെന്ന് നമ്മളെങ്ങനെ തെളിയിക്കും?’ തൊൻ ചോദിച്ചു.

ഞങ്ങൾ ഹാസ്സേബാട്ടിലെ തീന്മേശായിലിരുന്ന് പ്രാതൽ കഴിക്കുകയാണ്. സൗരക്ഷ ആറുകഷ്ണം ടോറ്റ് പിഞ്ഞാണത്തിലേക്ക് എടുത്തു വെക്കുകയും അവയിൽ ഓരോനായി അരുമയോടെ വെണ്ണ തേച്ചുടക്കുകയും ചെയ്തു.

‘നമ്മുടെ കയ്യിൽ കമ്മലുകളുണ്ട്,’ സൗരക്ഷ പറഞ്ഞു.

‘ആർക്കേക്കിലും സമ്മാനം നൽകുന്നതെപ്പോഴാണ് കുറമായത്? നമ്മക്ക് ശക്തമായ തെളിവാണ് ആവശ്യം. ഒരു പട്ടാള ഉദ്യോഗസ്ഥനെ കുറപ്പെടുത്തുന്നത് തമാശയല്ല. നേരായ തെളിവുകളില്ലാതെ റാണി ഇതു തൊടുക പോലുമില്ല.’

‘നമ്മളെന്തു ചെയ്യും, ഭായ്?’ സൗരക്ഷ ചോദിച്ചു. വെണ്ണ തേച്ചതിനു ശേഷം സൗരക്ഷ ഓരോ ടോറ്റിലും ജാം തേക്കാൻ തുടങ്ങി.

‘ഇത്രയധികം ആഹാരം കഴിക്കുന്നതൊന്നു നിർത്താമോ?’
കഴിഞ്ഞ തവണ എത്രയായിരുന്നു നിന്റെ ഭാരം?
തൊണ്ടുറിയാറു കിലോ?’

‘തൊണ്ടുറിയഞ്ചെര കിലോ. എന്തായാലും, ഒരു ദിവസതെത്ത്
എറവും പ്രധാനപ്പെട്ട ആഹാരമാണ് പ്രാതൽ. നമ്മൾ
നല്ലതുപോലെ ആഹാരം കഴിക്കണം,’ സൗരക്ഷ ദോസ്തിലെബാനു
കട്ടിച്ചു.

‘ഗോലു, നീ എല്ലാ നേരത്തെ ആഹാരവും നല്ലതു പോലെ
കഴിക്കുന്നുണ്ട്.’

‘നീയാകട്ട ഒട്ടും കഴിക്കുന്നുമില്ല,’ ദോസ്തിന്റെ പാതിയും
തീർക്കുന്നതു വലിയ കട്ടി കട്ടിച്ചുകൊണ്ട് സൗരക്ഷ പറഞ്ഞു.

‘എനിക്കൊരു പദ്ധതിയുണ്ട്. ചിലപ്പോഴത് നേരായ
തെളിവു നേടാൻ സഹായിക്കും. പറ്റില്ലെന്നു പറയരുത്.’

‘ശരീ, എന്താണ്ട്?’ മരുഭൂമി ദോസ്തി കൂടി കയ്യിലെടുത്ത്
സൗരക്ഷ ചോദിച്ചു.

‘നമുക്കാദ്യം ഡൽഹിയിലേക്കു പോകണം,’ തൊൻ
പറഞ്ഞു. ‘പിനെ, നീ ഇനിയും ദോസ്തി കഴിക്കുന്നതും
നിർത്തണം.’

‘ഈതൊരു ഭ്രാന്തൻ പദ്ധതിയാണ്. ഓരിക്കലും തൊന്തിന്റെ
ഭാഗമാകില്ല,’ സൗരക്ഷ പറഞ്ഞു. തെങ്ങേൾ സീറൂബെൽറ്റുകൾ
മുറുക്കി. ഡൽഹിയിലേക്കുള്ള വിമാനം ശ്രീനഗർ
വിമാനത്താവളത്തിന്റെ റൺവേയിലുടെ ഓടിത്തുടങ്ങി.

‘ഈത് അതു ഭ്രാന്തൻ ആശയമൊന്നുമല്ല. നമുക്കിൽ
ചെയ്യാനാകും. നേരു പറഞ്ഞതാൽ തെളിവു കിട്ടാനുള്ള, ജോലി
പൂർത്തിയാക്കാനുള്ള ഒരേയൊരു വഴിയാണിത്,’ തൊൻ
പറഞ്ഞു.

‘ജോലിയെക്കുറിച്ചു പരയുകയാണെങ്കിൽ,
തിരിച്ചെത്തുമ്പോൾ ചിലപ്പോൾ നമുക്കൊന്നും കാണില്ല,’
സൗരക്ഷ പറഞ്ഞു.

തെങ്ങേൾ അവധിക്കാലം മുന്നാഴ്ചയിലേക്ക് നീട്ടിയിരുന്നു.

‘നീ ചന്ന് എൻ്റെ വയറ്റിലെ അണുബാധയുടെ കാര്യം കാണിച്ച് ഇമെയിൽ അയച്ചില്ലോ?’ താൻ ചോദിച്ചു.

‘അത് അയച്ചു. ഇവിടെയുള്ള ഡോക്ടറുടെ വൈദ്യരിപ്പോർട്ട് കാണണമെന്ന് അയാൾ പറഞ്ഞു. താന്ത് ഒരു വ്യാജ ലെറ്റർഹൈഡിലുണ്ടാക്കാം. എതെങ്കിലും ശ്രീനഗർ കൂനിക്കിന്റെ മുദ്രയും ചേർക്കാം. മനസ്സിലാക്കാത്ത ഭാഷയിൽ എന്തെങ്കിലും എഴുതാം. ചന്ന് അതെക്കുറിച്ച് എന്തിയാം?’

‘രാഖ്ഷച കൂടി അവധി നീട്ടാൻ അയാൾ അതു മാത്രമാണോ ആവശ്യപ്പെട്ടത്?’

‘ആശുപ്രതിക്കിടക്കയിൽ നിന്നുള്ള നിന്റെ ഫോട്ടോയും ആവശ്യപ്പെട്ടു.’

‘അരാണയാൾ? ഫോറ്റുൽ വാർഡനോ?’

എയർഫോൺസ് തൈസർക്ക് സാൻവിച്ചുകൾ തന്നു. തൈസർ ജാലകത്തിലുടെ പുറതേതക്കു നോക്കി. തൈസർക്കു താഴെ മേഖലൈസർ ഹിമാലയൻ കൊടുമുടികളെ പുണ്ടന്നു. അതെയുമുയരത്തിൽ നിന്നു നോക്കുന്നോൾ താഴേക്കാണുന്ന താഴുര പ്രശാന്തമാണെന്നു തോന്തി. അതെയുമുയരത്തിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് മനുഷ്യരെ, ഭൂഗോളത്തിലെ എതാണ്ടല്ലോ കുഴപ്പത്തിന്റെയും കാരണക്കാരെ, കാണാനാകില്ലല്ലോ.

‘ആശുപ്രതിയിലെ ചിത്രം എങ്ങനെ കാണിച്ചു കൊടുക്കും?’

‘താൻ അത് എടുക്കാൻ മനു പോയെന്നു പറയാം. അല്ലെങ്കിൽ എൻ്റെ ഫോൺ ത്യലം നദിയിൽ വീണ്ടു പോയെന്നു പറയാം. അതുമല്ലെങ്കിൽ ആശുപ്രതിയിൽ വെച്ച് ഫോട്ടോയെടുക്കാൻ അനുവദിച്ചില്ലെന്നു പറയാം. അതൊക്കെ ആരു ശ്രദ്ധിക്കാൻ?’

‘ശരിയാണ്. ചന്ന് തുലഞ്ഞു പോകടെ.’

‘അതെ, തുലഞ്ഞു പോകടെ,’ നടുവിരലുയർത്തി സൗര്യം പറഞ്ഞു. പ്രശ്നാളാട്ട് അറുന്നുവീണ്ടു് അതു ശ്രദ്ധിച്ചു.

‘ക്ഷമിക്കണം, മാധ്യം,’ സൗര്യം വിരൽ മടക്കി. അവൻ എൻ്റെ നേർക്കു തിരിഞ്ഞു.

‘ഈ സാഹസികയാത്രയ്ക്കുശേഷം, ചന്ന് കൂദാസസ്സിൽ ദിവസം മുഴുവനും ഇരിക്കുന്ന കാര്യമോർക്കുന്നോൾ

ചർദ്ദിക്കാൻ വരുന്നു.’

‘സാഹസങ്ങൾ അവസാനിച്ചിട്ടില്ല. നമുക്ക് ക്യാപ്റ്ററന്റ് വീട്ടിലേക്കു പോയി തെളിവ് ശേഖരിക്കേണ്ടതുണ്ട്.’

‘നീ പട്ടാളക്കാരന്റെ വീട്ടിൽ അതിക്രമിച്ചു കയറി വെടി കൊണ്ടു ചാക്കാൻ പോകുകയാണോ?’

‘അത് ഓരോഴിന്തെ വീടാണ്. ഡൽഹിയിലെ മറ്റൊരാരു അപാർട്ടമെന്റ് കോളനിയെയും പോലെയാണ് അർജുന്റെ വിഹാരും. അവന്തു സുരക്ഷാട്ടമാരുള്ള എത്തേക്കിലും സെസനികതലവന്റെ വീടല്ല അത്.’

‘നമ്മളെങ്ങനെ അകത്തു കടക്കും? ജാലകം പൊളിച്ചോ?’

‘നമുക്ക് മുൻകൂട്ടി അവിടെ പോകുകയും ചുറ്റുപാടുകൾ നിരീക്ഷിക്കുകയും വേണം.’

‘ചിലപ്പോൾ അവിടെ കാവൽക്കാരുണ്ടാകും.’

‘ക്യാമ്പസിലുള്ളതു പോലെ പ്രധാന കവാടത്തിൽ മാത്രം.’

‘നമ്മൾ പിടിക്കപ്പെടാം, അററ്റും ചെയ്യപ്പെടാം. നമുക്ക് ജോലി നഷ്ടപ്പെടും. ആരും പിന്നീട് നമ്മളെ ജോലിക്കെടുക്കില്ല.’

‘നീ പറഞ്ഞതു നേരാണ്. വലിയ നഷ്ടമുണ്ടാകും. മണ്ഡൻ ആശയം തന്നെ! നമുക്കിൽ ഉപേക്ഷിക്കാം,’ താൻ പറഞ്ഞതു.

താൻ വിണ്ടും വിമാനത്തിന്റെ ജാലകത്തിലുടെ പുറത്തെക്കു നോക്കി. താഴെത്തെ കാഴ്ച, പരന്നതും ഉണങ്ങിയതും തവിട്ടുനിറമുള്ളതുമായ ഭൂമിയാണിപ്പോൾ. താൻ കണ്ണുകളടച്ചു. അരമൺിക്കുറിനുശേഷം സൗരം എന്ന ഉണർത്തി.

‘നിന്നക്ക് ഐശ്വര്യിലെ മെക്കാനിക്കൽ എണ്ണിനീയരിങ്ക് വിഭാഗത്തിൽനിന്ന് ഒരു പവർ ഡ്രിൽ കടം വാങ്ങാമോ? ക്യാമ്പസിലെ ജുനിയർ വിദ്യാർത്ഥികൾ നിന്നെ സഹായിക്കില്ലോ?’

‘ഉംബ്ര. പക്ഷേ, എന്തിന്?’

‘ആ ഡ്രില്ലുപയോഗിച്ച് താൻ താഴു പൊളിക്കാം.’

‘നമ്മൾ പിടിക്കപ്പെടുത്തൽ ആരും നമുക്ക് ജോലി തരില്ല എന്നല്ലോ നീ പറഞ്ഞത്? ഇപ്പോഴെന്തു സംഭവിച്ചു?’

‘ഇപ്പോഴും ആരും നമുക്ക് ജോലി തരുന്നില്ലല്ലോ.’

അരധായം 25

തുപ്പലാണ് ചന്ദ്രൻ ഇഷ്ട അത്യുധം. നിയന്ത്രണാതീതമായ അഖി ശമനയന്ത്രം കയ്യിലുള്ള അഖിശമനസ്വനാംഗത്തെ പോലെയായിരുന്നു ആ ദിവസം ചന്ദ്രൻ. അയാളുടെ വികാരങ്ങൾ ഭ്രാന്തിൽനിന്നും വിഭ്രാന്തിയിലേക്ക് ചാഞ്ചാടി.

‘രണ്ടാഴ്ച! അതും ഏറ്റവും തിരക്കു പിടിച്ച മാസങ്ങളുടെ നടവിൽ! തൊന്ത് അനുവദിച്ചു,’ തന്റെ വായുടെ നാലടി പരിധിയിലുള്ള എല്ലായിടത്തും ഗുട്ടബയുടെയും തുപ്പലിന്റെയും കൂടിക്കുഴഞ്ഞെന്നു തുള്ളികൾ തെരിപ്പിച്ചു കൊണ്ട് അയാൾ പറഞ്ഞു.

‘എനിക്ക് സുവമില്ലാതായി, സാർ. ഗാസ്ട്രോഎൻഡോസ്കോപിന്,’ തൊൻ പറഞ്ഞു. തൊന്നും സഉരഭം ഏതാനും മിനിറ്റുകൾക്കുമുമ്പ് ‘വയറ്റിലെ അണുബാധ’യെക്കുറിച്ച് ഗുഗിളിൽ തിരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നു.

‘എന്താണ്ട്?’ പാൻ ഇരട്ടിശക്തിയിൽ ചവച്ചുകൊണ്ട് ചന്ദ്രൻ ചോദിച്ചു.

‘ഗാസ്ട്രോഎൻഡോസ്കോപിന് വയറും ചെറുകുടലും കൂടിച്ചേർന്ന ഉദരവഴിയിലെ വീക്കമാണ്,’ വിക്കിപീഡിയതാളിലെ അദ്ധ്യയന്ത്രത്തെ വരി കടുകിട വിടാതെ തൊൻ ആവർത്തിച്ചു.

അവഘ്നയോടെ മുഖം ചുളിച്ച് ചന്ദ്രൻ എന്ന നോക്കി.

‘വയറിളക്കവും ചർദ്ദിയും വയറുവേദനയുമാണ് ലക്ഷ്യങ്ങൾ. പനി, ഉമേഷക്കുറവ്, നിർജ്ജലീകരണം എനിവയുമുണ്ടാകാം,’ വിക്കിപീഡിയയിലെ വിവരണം അവസാനിപ്പിച്ചു കൊണ്ട് സഉരം പറഞ്ഞു.

“നിങ്ങൾ “ജീഹ്ന” ആണോ “മെഡിക്കൽ” ആണോ പരിപ്പിക്കുന്നത്?” ചന്ദ്രൻ ചോദിച്ചു.

‘ജീഹ്ന, സാർ,’ തൊൻ പറഞ്ഞു.

‘എന്നിട്ടുന്തിനാണ്’   “മെഡിക്കൽ”   പോലെ സംസാരിക്കുന്നത്?’

‘സാർ?’ തൊൻ ചോദിച്ചു.

‘മുന്നാഴ്ച നിങ്ങൾ അപ്രത്യക്ഷരായി.   തൊൻ ശമ്പളത്തിൽനിന്ന് അതെല്ലാം വെട്ടിക്കുറക്കും.’

അപ്പോൾ അയാൾ തങ്ങേളെ പിരിച്ചുവിടാൻ പോകുന്നില്ലെന്നോ? കൊള്ളാം, ശമ്പളം വെട്ടിക്കുറച്ചാലും ജീവിക്കാമല്ലോ.

‘തീർച്ചയായും, സാർ,’ തൊൻ പറഞ്ഞു. തൊൻ രണ്ടുതവണ ചുമച്ചു. അസുഖം നട്ടിക്കുന്നോൾ നിങ്ങൾ ഇടക്കിട ചുമയ്ക്കേണ്ടതുണ്ടെല്ലോ.

‘നിങ്ങളുടെ കീഷണി തൊൻ കാര്യമാക്കുന്നില്ല. എന്ന് ഭാര്യ എന്തായാലും എന്ന വിട്ടുപോകുകയാണ്.’

‘കേട്ടതിൽ വിഷമമുണ്ട്, സാർ,’ സൗരക്ഷ പറഞ്ഞു.

‘അതെ, എന്ന് കൂടെ ജീവിക്കുന്നത് അസാധ്യമാണെന്ന് അവൾ പറഞ്ഞു. എനിക്ക് അതേക്കുറിച്ച് വേവലാതിയില്ല. അവർക്ക് ഇഷ്ട മുള്ളതു ചെയ്യാം.’

‘അവരുടെ നഷ്ടം, തീർച്ചയായും,’ തൊൻ പറഞ്ഞു.

‘എന്ത്?’

‘ഒന്നുമില്ല, സാർ,’

‘നിങ്ങളില്ലാതിരുന്ന സമയം നേരയാക്കാൻ രണ്ടുപേരും അധിക കൂസുകൾ എടുക്കുമല്ലോ, അല്ലോ?’

‘തീർച്ചയായും, സാർ. തങ്ങൾക്ക് എതാനും ദിവസം കൂടി അവധി തന്നാൽ മതി,’ തൊൻ പറഞ്ഞു.

‘ഇനിയും അവധിയോ?’ പുറത്തുള്ള കൂസുകളിൽ പോലും കേൾക്കാവുന്നതു ഉച്ചതിൽ ചന്ദ്രൻ ചോദിച്ചു.

‘വൈദ്യപരിശോധനകൾ, സാർ,’ സൗരക്ഷ പറഞ്ഞു. ‘ഇവന് സുവമായിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, എതാനും പരിശോധനകൾ കൂടി വേണം.’

‘നിങ്ങൾ ശ്രീനഗരിലേക്ക് തിരിച്ചുപോകും എന്നാണോ?’
ചന്ദൻ അഭരി.

‘ഇല്ല, സാർ,’ തൊൻ പറത്തു. ‘ധന്ത്യഹിയിൽ തന്ന.
എതാനും ദിവസങ്ങൾ മാത്രം.’

‘എങ്കിൽ നിങ്ങൾ പോകു. മനീഷ് എന്തിനാണു
പോകുന്നത്?’

‘എന്ത് പേര് സൗരദൈനാണ്, സാർ,’ സൗരം പറത്തു.
ചന്ദൻ സംശയത്തോടെ അവനെ നോക്കി.

‘ആണോ?’

‘അതെ, സാർ. അതെന്നായാലും, എനിക്ക് കേശവിനെ
ആശുപത്രിയിലേക്കു പോകാൻ സഹായിക്കേണ്ടതുണ്ട്.’

‘തൊനിപ്പോഴും വളരെ ദുർബ്യുലനാണ്, സാർ,’ തൊൻ
പറത്തു. തൊൻ അഞ്ചു തവണ ചുമച്ചു.
രോഗാണുകളിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടാനെന്നതു പോലെ ചന്ദൻ
തന്റെ കണ്ണേര എന്തെന്നുത്തുനിന്ന് എതാനും ഇഞ്ചുകൾ
പുറകിലേക്കു തളളിന്നിക്കി.

‘കോളറുള്ള സ്പോർട്ട് കീഷർട്ടുകളും വെളുത്ത
പരുത്തിക്കാലുരകളുമാണ് പട്ടാള ഉദ്യോഗസ്ഥമാർ
വെകുന്നേരം ധരിക്കുന്നത്,’ സൗരം പറത്തു.

അർജുൻ വിഹാരിന്റെ പ്രവേശനകവാടത്തിനടുത്തുള്ള
കാവൽമുറിയുടെ എതിരെയായി പാതയിൽ നില്ക്കുകയാണ്
തങ്ങൾ. തങ്ങൾ അർജുൻ വിഹാരിന്റെ ചുറ്റുപാടുകൾ
മുഴുവനും പരിശോധിച്ചു. ധൗലാ വാനിനടുത്ത് ഇരുപത്
അപാർട്ടമെന്റ് സമുച്ചയങ്ങൾ ചേർന്നതാണ് ആ
പട്ടാളകോളി. തങ്ങൾ പ്രധാന കവാടത്തിൽ സുരക്ഷാ
പരിശോധന നടത്തുന്ന ഇടം എതാനും മണിക്കൂറുകൾ
നിരീക്ഷിച്ചു. വെകുന്നേരം കോളനികക്കേതെങ്കും
പുറത്തെങ്കും കാർഡകാരുടെ വലിയ ഓഫീസുണ്ട്.
താമസക്കാരാണെന്ന് തോനിയാൽ കാവൽക്കാർ ആളുകളെ
പ്രത്യേകിച്ച് സുരക്ഷാ പരിശോധനയൊന്നുമില്ലാതെ

അക്കതേതകൾ കടത്തിവിടുന്നുണ്ട്. വെകുന്നേരതെത്തു കായികവസ്ത്രമണിഞ്ഞ് അത്മവിശ്വാസത്തെതാട നടക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥമാരെ കാവൽക്കാർ നോക്കുന്നതു പോലുമില്ല. സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും കുഴപ്പമൊന്നുമില്ലാതെ അക്കതേതക്കും പുറതേതക്കും പോയി. ദിക്കരിയാതെ ഉഴുന്നവരും പട്ടാളക്കാരുടെ രൂപഭാവങ്ങളില്ലാത്തവരുമായ പുരുഷമാരെയാണ് തടഞ്ഞു നിർത്തുന്നതും ചോദ്യം ചോദിക്കുന്നതും.

‘നമുകൾ അനുയോജ്യമായ വേഷത്തെതാട തിരിച്ചു വരാം,’ താൻ പറഞ്ഞു.

മുന്നു ദിവസത്തിനുശേഷം താനും സൗരഭ്യം വീണ്ടും അർജ്ജുൻ വിഹാരിന്റെ പ്രധാന കവാടത്തിനടുത്തത്തി. തങ്ങൾ വെകുന്നേരം വിവിധ ദിശകളിൽനിന്ന് ഒരേ സമയത്താണ് അവിടെയെത്തിയത്. തങ്ങൾ രണ്ടു പേരും മറ്റുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥമാരുടെ അതേ വേഷം തന്നെ ധരിച്ചിരുന്നു-കോളറുള്ള വെള്ളുത്ത ടീ ഷർട്ടും വെള്ളുത്ത മുരിക്കാലുരകളും.

‘ശുദ്ധസാധാഹനം, സാർ, കണ്ണതിൽ സന്തോഷം,’ താൻ പറഞ്ഞു. കുടുതൽ തടിച്ച സൗരഡ് എന്റെ സീനിയറാക്കണമെന്ന് തങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചിരുന്നു.

‘കൃത്യസമയം, ചെറുപ്പക്കാരാ, കണ്ണതിൽ സന്തോഷം,’ സൗരഡ് കൊള്ളാണിയൽ, ബീട്ടിഷ് മട്ടുന്ന് സ്വയം വിശ്വസിച്ച ഉച്ചാരണത്തിൽ ഏറെക്കുറെ വിചിത്രമായിത്തന്നെ മറുപടി പറഞ്ഞു. അവൻ എന്റെ പുറത്തു തട്ടി. അവൻ പട്ടാളക്കമാൻറുടെ വേഷത്തിൽ അല്ലോ അമിതാഭിനയം കലർന്നിട്ടുണ്ട്!

‘താനിപ്പോൾ വെകുന്നേരതെത്തു നടത്തം തീർത്തതേയേള്ളു, സാർ,’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘വരു, ചെറുപ്പക്കാരാ, വീട്ടിലേക്കുപോയി എന്തെങ്കിലും കുട്ടിക്കാം,’ സൗരഡ് പറഞ്ഞു.

ഞങ്ങളുടെ നാടകം അല്ലോ അമിതമായെന്നു
തോന്തിയെക്കിലും കാവൽക്കാരൻ ഞങ്ങളെ ശ്രദ്ധിച്ചതെയില്ല.

ഞങ്ങൾ അർജ്ജുന് വിഹാരിന്ദ്രയുള്ളിലേക്ക് കടക്കുകയും
നടവിലെ ഉദ്യാനക്കെട്ടിലേക്ക് നടക്കുകയും ചെയ്തു. പൊതു
ഉദ്യാനത്തിനു ചുറ്റും താമസസ്ഥലങ്ങളാണ്.
കെട്ടിടസമുച്ചാദാണ്.

‘പയസിന്ദ്ര വീട് എങ്ങനെ കണ്ണു പിടിക്കും?’ സൗര്യം
ചോദിച്ചു.

‘താഴെത്തെ നിലയിലാണെന്നല്ലോ അയാൾ പറഞ്ഞത്,’
എൻ പറഞ്ഞു.

‘താഴെത്തെ നിലയിൽ നിരവധി ഹാഡുകളുണ്ട്.’

‘ഇരുപത് സമുച്ചയങ്ങൾ. ഓരോന്തിലും താഴെത്തെ
നിലയിൽ രണ്ടു ഹാഡുകൾ വീതമുണ്ട്. അങ്ങനെയെക്കിൽ
നാലുത് ഹാഡുകളിലെണ്ണാണത്!’

‘അവയിലോരോന്നും പരിശോധിക്കാൻ എറ്റവും
നേരമെടുക്കും. നമുക്ക് ആരോടെക്കിലും ചോദിക്കാം,’ സൗര്യം
പറഞ്ഞു.

‘അത് ഒഴിവാക്കേണ്ടതാണ്,’ എൻ പറഞ്ഞു.
‘നമുക്കെങ്കാണു നടന്നുനോക്കാം. പേരേഴുതിവെച്ച ഫലകങ്ങൾ
കഴിയുന്നതു വായിച്ചു നോക്കാം.’

ഞങ്ങൾ ഉദ്യാനക്കെട്ടിന്ദ്ര വിളുന്നിലുടെ നടന്നു.
വിളക്കുകൾ തെളിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന വീടുകൾ ഞങ്ങൾ
ഒഴിവാക്കി. അവിടെ ആർപ്പാർപ്പണങ്ങളാണ് അർത്ഥം. തന്റെ
കൂടുംബം ദുഖായിലാണെന്നല്ലോ പയസ് പറഞ്ഞത്.

‘മേജർ യാദവ്. ഇത്ത്ലു,’ എൻ പറഞ്ഞു.

‘ക്യാപ്റ്റൻ അലുവാലിയ, ഇതുമല്ലോ,’ സൗര്യം പറഞ്ഞു.

പതിനഞ്ചു മിനിറ്റിനു ശേഷം, ഞങ്ങൾ എടുമതെത്തെ കെട്ടിട
സമുച്ചയത്തിന്ദ്ര താഴെത്തെ നിലയിൽ, വിളക്കുകൾ
തെളിയാത്ത ഒരു അപാർട്ടമെന്റ് കണ്ടെത്തി. അതിന്
പേരേഴുതിയ ഫലകവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും അവിടെ
അലംകൃത ലിപിയിലെഴുതിവെച്ച, വ്യത്താക്കുതിയിലുള്ള
അടയാളമുട്ടു അതിനു മുമ്പിലുണ്ടായിരുന്നു.

‘അതിന്റെ അർത്ഥമെന്നാണ് എനിക്കറിയാം. ദൈവം മഹാനാണെന്നാണ് എഴുതിവെച്ചിരിക്കുന്നത്. സാറയ്ക്ക് അതുപോലുള്ള ഒരു പതകമെണ്ടായിരുന്നു,’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘അപ്പോൾ ഇതൊരു മുസ്ലിംന്റെ വീടാണ്,’ സൗരദ് പറഞ്ഞു.

താൻ ചുറ്റുന്നോക്കി. ആരുമില്ലെന്നു കണ്ണഡപ്പോൾ തെങ്ങൾ അപാർക്കമെന്തിന്റെ വാതിലിനടക്കേതെങ്ക് ചെന്നു. താൻ അതിനു മുമ്പിലുള്ള ഉദ്യാനത്തിലേക്ക് എത്തിനോക്കി. കുഞ്ഞുങ്ങളെ ഉന്തിക്കൊണ്ടു നടക്കുന്ന, ഏറെക്കുറെ പഴയതും ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടതുമായ ഒരു വണ്ണി താനവിട കണ്ടു. അതിന് രണ്ടുകളുണ്ട്.

‘ഇടുകൾക്ക് എത്ര പ്രായമുണ്ടെന്നാണ് അയാൾ പറഞ്ഞത്?’ താൻ ചോദിച്ചു.

‘മുന്നു വയസ്സ്. ഓ, അത് ചെറിയ ഇടുക്കുട്ടികൾക്കുള്ള ഉന്തുവണ്ണിയാണ്!’

‘ഇതാണ് നമ്മൾ തേടിയ ഇടം. നമുക്കിപ്പോൾ പോകാം. എന്നിട്ട് അടുത്ത തായരാഴ്ച, ടി ടെന്തിയുടെ അവസാനകളിയുടെ ദിവസം. തിരിച്ചുവരാം.’

‘കളി എപ്പോഴാണു തുടങ്ങുന്നത്?’

‘എടുമണികൾ.’

തെങ്ങൾ പഴയ തന്ത്രമുപയോഗിച്ചു തന്നെ അർജ്ജുൻ വിഹാരിനുള്ളിലേക്ക് കടന്നു. ഇത്തവണ തെങ്ങൾ മുതുകിൽ തുക്കുന്ന ഒരു സഖിയും കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. കളി തുടങ്ങാൻ പിന്നെയും സമയമുള്ളതിനാൽ തെങ്ങൾ എട്ടാമതെത്ത കെട്ടിടത്തിന്റെ പത്തു നിലയും കയറുകയും ദറിപ്പിൽ കാത്തിരിക്കുകയും ചെയ്തു. ടി ടെന്തി ലോകപ്പിന്റെ ഒടുവിലത്തെ കളിയുടെ സമയത്ത്, അർജ്ജുൻ വിഹാരിലെ എല്ലാവരും ടിവിയിൽ മുഴുകുന്നോൾ, ഫയസിന്റെ വീട്ടിൽ കയറാനാണ് തെങ്ങളുടെ തീരുമാനം.

‘ഒരു മണിക്കൂർ കൂടിയുണ്ട്,’ താൻ പറഞ്ഞു.

സൗരക്ഷ അവന്റെ ഫോണിൽ ശെയിം കളിച്ചു.

‘താൻ കാൻഡിക്രഷിന്റെ മുന്നുറാം ലേവലിലെത്തി, ’
അവൻ പറഞ്ഞു.

‘കാൻഡിക്രഷാ?’ അതെന്തെന്തെ? ടിന്റഡർ നിർത്തിയോ?’
താൻ ചോദിച്ചു.

‘ടിന്റഡർ തുലണത്തുപോടു,’ എല്ലാ ജെല്ലി മിംബയികളെയും
തുരത്താൻ ഫോണിൽ വിരൽ നിരക്കിക്കൊണ്ട് അവൻ
പറഞ്ഞു.

‘കഴിഞ്ഞ ആഴ്ച നിനക്കൊരു ടിന്റഡർ മാച്ച് കിട്ടിയതല്ലോ?’

‘അതൊരു സ്ത്രീവേഷം കെട്ടിയ പുരുഷനായിരുന്നു.’

‘എന്ത്?’

‘എനിക്ക് മുലകളും ലിംഗവും ഹൃദയവുമുണ്ട്, കാണാൻ
വരുന്നോ എന്ന് അവൻ ചോദിച്ചു.’

താൻ പോട്ടിച്ചിരിച്ചു.

‘മുന്നിൽ രണ്ട് മോശമല്ലോ,’ താൻ പറഞ്ഞു. ‘നിനകൾ
യോജിച്ചു പോകാമായിരുന്നു.’

‘ശ... മിണ്ടരുത്. എല്ലാ പട്ടാളക്കാരും വന്ന് നമ്മളെ
തല്ലിച്ചുതക്കണമെന്നാണോ നിന്റെ ആഗ്രഹം?’ ഫോണിൽ
തന്നെ കണ്ണുറപ്പിച്ചുകൊണ്ട് സൗരക്ഷ ചോദിച്ചു.

ങ്ങു മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തങ്ങൾക്ക്
പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള നേരമായി.

‘ശ്രദ്ധിക്കു,’ താൻ പിരുപിരുത്തു.

ഫയസിന്റെ ഉദ്യാനത്തിലേക്കു കടക്കാൻ സൗരക്ഷ ചെടികൾ
കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ വേലി വക്കണ്ണുമാറ്റി. തങ്ങൾ
പുൽത്തകിടിയിലുടെ വിരൽ കുത്തി നടന്നു. കളി
തുടങ്ങിയിരുന്നു, കോളനി വിജനമായി തോന്തി. താൻ ചുറ്റിനും
നോക്കി, മുകളിലുള്ള അപാർക്മന്റുകളിലേക്കും. ഇരുട്ടിൽ
എനിക്കാരെയും കാണാനായില്ല.

സൗരക്ഷ പുല്ലിലിരുന്ന് മുതുകിലെ സഞ്ചി തുറന്നു. അവൻ
പവർഡില്ലും ബാറ്റിപ്പാതിയും മുന്നു തോർത്തുകളും

പുറത്തെടുത്തു. അവൻ ബാറ്റിപാക്ക് റില്ലിൽ തിരുക്കികയറുകയും സ്വിച്ചിടുകയും ചെയ്തു. റില്ലിൽ നിന്നുയർന്ന ഉച്ചത്തിലുള്ള മുളക്കശവ്വം കേട്ട തൈങ്ങളിരുവരും തുള്ളിപ്പോയി.

നാശം,’ എൻ പിരുപിരുത്തു. ‘ഇതിന് ഭയക്കര ഒച്ചയാണ്മ്ലോ.’

‘നിൽക്ക്,’ സൗര്യ പറത്തു. അവൻ പവർ റില്ലിന്റെ സ്വിച്ച് ഓഫാക്കുകയും മുന്നു തോർത്തുകൾ അതിനു ചുറ്റും പൊതിയുകയും ചെയ്തു.

അവൻ അപാർക്കമന്റിന്റെ ഉദ്യാനത്തെ അഭിമുഖിക്കിക്കുന്ന മുൻ വാതിലിനടുത്തെക്കു പോയി. എൻ താഴ് പരിശോധിക്കാനായി ഫോൺിലെ ഹാഷ്ച്ലേഡ് തെളിച്ചു.

‘നിനക്കിൽ ചെയ്യാനാകുമോ?’ എൻ പറത്തു. ‘ഈ വാതിൽപ്പിടിക്കുള്ളിൽ തന്നെയുള്ള താഴാൻ.’

സൗര്യ പറത്തു, ‘ഉള്ള്. പക്ഷേ, എന്നതു തുറന്നു കഴിഞ്ഞാൽ താഴ് മാറ്റിവെക്കേണ്ടി വരും. ആരോ അതിക്രമിച്ചു കയറിയെന്ന് തിരിച്ചുവരുമ്പോൾ അയാൾക്ക് മനസ്സിലാകും.’

‘ആരാൻ കയറിയതെന്ന് അയാൾ അറിയാത്തിട്ടെന്നൊളം കുഴപ്പമൊന്നുമില്ല,’ എൻ പറത്തു. ‘പെട്ടെന്നാനും അയാൾ തിരിച്ചുവരാനും പോകുന്നില്ല.’

സൗര്യ തുളയ്ക്കുന്ന യന്ത്രത്തിൽ നേരിയ സൂചിവെച്ച് താങ്കോൽ ദ്വാരഭേദതാട്ടു ചേർത്തമർത്തി.

‘തുടങ്ങേടു?’ അവൻ ചോദിച്ചു. എൻ തലയാട്ടി.

അവൻ റില്ലിന്റെ സ്വിച്ചിടു. അത് മുളക്കേതോടെ താഴ് തുളയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി.

‘ഇതിനിപ്പാഴും ഒച്ചയുണ്ട്,’ എൻ പറത്തു. തോർത്തുകൾ അത്രയോഗിച്ചുണ്ടായിരുന്നില്ല.

‘ശ് ... ഏതാനും നിമിഷം മാത്രം. നിൽക്ക്, താഴിന്റെ ഒരു കുറ്റി അഴിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു.’

സൗര്യ കുടുതൽ കട്ടിയുള്ള സൂചി യന്ത്രതോട് ചേർത്തു. അവൻ തുളയ്ക്കേൽ തുടർന്നു.

‘നിർത്താൻ, ഗോലു. അതിഭയകരമായ ഒച്ച്.’

‘ശാന്തനായിരിക്കും,’ തോർത്തുകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞ യന്നത്തിൽ മുഴുവൻ ശ്രദ്ധയും കേന്ദ്രീകരിച്ച് സൗര്യം പറത്തു. ‘കഴിഞ്ഞു. ആറു കുറ്റികളുമഴിഞ്ഞു.’

‘എന്ത്?’ താൻ കുശുകുശുത്തു. അവൻ ഡ്രിൽ തിരികെ സമ്മിയിലിട്ടു.

താൻ ഇരുട്ടിൽ വാതിൽപ്പിടി പിടിച്ചു. തുളയ്ക്കൽ അതിലെ ലോഹത്തെ ചുടു പിടിപ്പിച്ചിരുന്നു. താന്ത് വലതേതക്ക് തിരിച്ചപ്പോൾ വാതിൽ തുറന്നു.

‘വീട്ടിലേക്ക് സ്വാഗതം, പൊന്നു,’ സൗര്യം പറത്തു.

തങ്ങൾ ഇരുണ്ട മുറിയിലേക്ക് കാലെടുത്തു വെച്ചു. സൗര്യം താനും ഹോണിലെ ഹാഷ്പലെറ്റുകൾ പ്രകാശിപ്പിച്ചു. യുദ്ധരംഗങ്ങളുടെ ഏതാനും ചിത്രങ്ങളും ഒരു സോഫയും താൻ സീകരണമുറിയിൽ കണ്ടു. പക്ഷെ, മറ്റാനും കാണാൻ കഴിയാത്ത വിധത്തിൽ അതിനുള്ളിൽ ഇരുട്ടായിരുന്നു.

‘എന്തു ചെയ്യും?’ സൗര്യം ചോദിച്ചു.

‘ഓനുമില്ല. ഒരു കിടക്ക കണ്ണത്തി കിടന്നുവെങ്കുക. രാവിലെ മാത്രമേ നമുക്കെന്തെങ്കിലും പരിശോധിക്കാനാകു. ഇപ്പോൾ വിളക്കുകളും തെളിയിക്കാനാകില്ല.’

‘ഹോണിലെ വെളിച്ചമുപയോഗിച്ച് ... അയ്യോ!’, എവിടെയോ ഉംകിൽ മുട്ടുന ശബ്ദങ്ങളൊടൊപ്പം സൗര്യം ഉച്ചത്തിൽ വേദനിച്ചു കരഞ്ഞു.

‘എന്തു സംഭവിച്ചു?’

‘ഒരു മേശയിൽ കാലു തട്ടി,’ സൗര്യം പറത്തു. അവൻ ഏറ്റി നടന്ന സോഫയിൽ ചെന്നിരുന്നു.

‘കിടപ്പുമുറിയിലേക്ക്, ഗോലു. രാവിലെയാകും വരെ നാമോനും തന്ന ചെയ്യുന്നില്ല.’

സൗര്യ എന്നുയടുത്ത് കുർക്കം വലിച്ചുരങ്ങുകയാണ്. എൻ്റെ ഫോൺിൽ നിന്ന് രാവിലത്തെ അഞ്ചു മണി അലാറം മുഴങ്ങിക്കാണേയിരുന്നു. തൊൻ കിടക്കയിൽ എഴുന്നേറ്റിരിക്കുകയും പുരത്തെ പുലരിവെളിച്ചും കാണുകയും ചെയ്തു. രാത്രി മുഴുവൻ തൊനൊരു പോള കണ്ണടച്ചിട്ടില്ല.

തൊൻ കിടപ്പുമുറിയിലെ മേശപ്പുറത്തിരിക്കുന്ന ഡെസ്കോപ്പ് കമ്പ്യൂട്ടർ കണ്ടു. മേശപ്പുറത്ത് ഫയസിന്റെ കുടുംബഫോട്ടോ ഫ്രെയിം ചെയ്തു വെച്ചിട്ടുണ്ട്. തങ്ങൾ ശരിയായ വീട്ടിൽ തന്നെയാണ്!

‘എഴുന്നേൽക്കൻ, ഗോലു.’

അടുത്ത മുന്നു മണിക്കൂറു കൊണ്ട് തങ്ങൾ വാൻ കുടുംബത്തെക്കുറിച്ച് എൻ്റെക്കാരുങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി. അവർ പ്രാതലിന് ചോക്കാസോ വെറും കോൺപ്രൈക്സോ ആണ് കഴിക്കുന്നത്. അടുക്കളെയുടെ മുകൾത്തട്ടുകളിൽ മിൽക്കമെയ്യ് കണ്ടെന്ന് മിൽക്കിന്റെ രണ്ടു കൂട് സുക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. മുതിർന്നവർ സിനേതാൾ കുളിസോപ്പുകളും ഇടുകൾ ജോൺസൺസ് ബേബി സോപ്പുമാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

വീട്ടിലെ രണ്ടു കിടപ്പുമുറികളിലൊണ് കുട്ടികളുടേതാണ്. അവിടെ രണ്ട് അഴിക്കട്ടിലുകളും രണ്ട് അലമാരകളുമുണ്ട്. തങ്ങൾ അലമാരകൾ പരിശോധിച്ചു. അവയിലൊനിൽ നിന്നെയെ വസ്ത്രങ്ങളാണ്. മറൈതിൽ റ്റീൽ പെട്ടികളിൽ സുക്ഷിച്ച കളിപ്പാടങ്ങളും. സൗര്യ അവയിലൊണ് വലിച്ചെടുത്തു.

‘ഭയക്കരണം,’ സൗര്യ പറത്തു.

‘അതിനകത്തെത്തൊന്ന്?’ തൊൻ ചോദിച്ചു.

സൗര്യ അകത്തെത്തെക്കത്തി നോക്കി.

‘കാലോടിഞ്ഞ സ്വപ്നവർമ്മാൻ. മീശ വരച്ചു ചേർത്ത സൃഷ്ടർമ്മാൻ. ഇത്തല്ലാം തെളിവായി കൂട്ടാമോ?’

‘നമുകൾ പ്രധാന കിടപ്പുമുറി പരിശോധിക്കാം.’

‘ഇത് പുട്ടിയിട്ടുണ്ട്,’ ഫയസിന്റെ വലിയ അലമാരയ്ക്കു മുമ്പിൽനിന്ന് താൻ പറഞ്ഞു.

‘നമ്മൾ ഇതിനുമുമ്പ് താഴുകൾ പൊളിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുപോലെ!’ സൗരദ് പറഞ്ഞു.

സൗരദ് സമീയിൽനിന്ന് പരന്ന തുമ്പുള്ള സ്ക്രൂ ദൈവൻ പുറത്തെടുക്കയും അത് അലമാരയുടെ വാതിൽപ്പാളികൾക്കിടയിൽ തിരുകുകയും ചെയ്തു. ഉള്ളക്കാട ഏതാനും തട്ടുകൾ, വാതിലിന്റെ കൊള്ളുത്തുകൾ ഒച്ചയോടെ തുറന്നു.

‘നീ ഇക്കാര്യത്തിൽ മിടുകനോകുന്നുണ്ട്,’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘ബദൽജോലി! ലിക്കഡ്ഹാനിൽ താൻ ഈ വൈദശ്യങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കണമെന്നു തോന്നുന്നു.’

താൻ ഫയസിന്റെ അലമാര തുറക്കാനായി മുന്നോട്ടുചെന്നു.

‘ട്രിം’. വാതിൽമണിയുടെ മുഴക്കം തങ്ങെല്ല തെട്ടിച്ചു. താൻ സമയം നോക്കി. ഏടുരയായിട്ടുണ്ട്.

‘ആരാണ്ട്?’ സൗരദ് അടക്കിച്ചോടിച്ചു.

‘എതു നരകമാണെന്ന് ആർക്കരിയാം,’ താനും പിറുപിറുത്തു.

‘നമ്മൾ തുലഞ്ഞു.’

‘അതാരാണെന്നു നോക്കാം,’ താൻ പറഞ്ഞു.

തങ്ങൾ കിടപ്പു മുറിയിൽനിന്ന് സ്വീകരണമുറിയിലേക്ക് വിരലുകുത്തി നടന്നു. സൗരദ് എന്റെ പുറകിലായി പമ്പിടന്നു. തങ്ങൾ വാതിലിനടുത്തത്തിയപ്പോൾ വീണ്ടും മണി മുഴങ്ങി.

‘ഭായ്,’ പേടി നിരത്ത ശബ്ദത്തോടെ സൗരദ് പറഞ്ഞു.

‘ശ...’ താൻ പറഞ്ഞു. താൻ വാതിലിലെ ചെറുദ്രാരത്തിലൂടെ പുറത്തെക്കു നോക്കി.

‘ആരാണ്ട്?’ സൗരദ് ചോടിച്ചു.

താൻ ചുണ്ടിൽ വിരൽ ചേർത്തു.

ങ്ങു മിനിറ്റിനുശേഷം വാതിലിനു പുറത്തുള്ള ആൾ പോയി.

‘അയാൾ ഏതിരെയുള്ള വീട്ടിലേക്ക് പോകുകയാണ്,’ ചെറുദ്രാരത്തിൽ തന്ന കണ്ണു ചേർത്തുവെച്ച് താൻ പറഞ്ഞു. ഏതിരെയുള്ള വീടിന്റെ വാതിൽമണി അയാൾ മുഴക്കി.

‘അയാളെന്നാൻ അവരോടു പറയാൻ പോകുന്നത്?’
സൗര്യ ചോദിച്ചു.

എതിരെയുള്ള അപാർക്കമന്ത്രിന്റെ വാതിൽ തുറന്നു. ഒരു കെട്ടു വസ്ത്രങ്ങളുമായി ഒരു വേലക്കാരി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അവളുടെ മണി മുഴക്കിയ മനുഷ്യന് കൊടുത്തു. അയാൾ വസ്ത്രങ്ങളുമെടുത്ത് പോയി. താൻ കണ്ണ് ചെറുദ്രാരത്തിൽ നിന്നു നീക്കിയിട്ട് നിവർന്നു നിന്നു.

‘അത് അലക്കുകാരനാണ്. ഇസ്തിരിയിടാനുള്ള
വസ്ത്രങ്ങളെടുക്കാൻ വന്നതാണ്,’ താൻ പുണ്ണിച്ചു.

‘അയാളിപ്പോൾ എന്റെ ഹൃദയമാണ് ഇസ്തിരിയിട്ട്.
അതിപ്പോൾ പൊട്ടിത്തറിക്കുമെന്നു തോന്തി.’

‘നമുകൾ കിടപ്പുമുറിയിലേക്ക് തിരിച്ചു പോകാം.’

താൻ ഫയസിന്റെ അലമാര തുറന്നു. ഒരു വശത്ത്
അയാളുടെ ഭാര്യയുടെ വസ്ത്രങ്ങളാണ്. താന്ത്
പരതിയെക്കിലും കാര്യമുള്ളതെന്നും കണ്ണടത്തിയില്ല.
മറുവശത്ത് ഫയസിന്റെ പട്ടാളയുണിഫോമുകളും സിവിലിയൻ
വസ്ത്രങ്ങളുമാണ്. അടിയിലെ തട്ടുകളിൽ നിരവധി ജോഡി
ഭാരമുള്ളതും കുറുത്ത നിറമുള്ളതുമായ ബുട്ടുകളാണ്.

താൻ ഷുസുകളെടുത്ത് കിടപ്പു മുറിയുടെ തറയിൽവെച്ചു.

‘എന്താണു നീ ചെയ്യുന്നത്?’ സൗര്യ ചോദിച്ചു.

‘താഴെത്തെ തട്ടുകൾ പരിശോധിക്കുകയാണ്,’ താൻ
പറഞ്ഞു.

ഷുസുകളുണ്ടായിരുന്ന സ്ഥലത്തിനു പുറകിൽ.
കുത്തിത്തിരുക്കിയ നിലയിൽ താനൊരു സ്പോർട്ട് ബാഗ്
കണ്ണടത്തി. താന്ത് വലിച്ചു പുരേതക്കെടുക്കുകയും
തുരക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനുള്ളിൽ രണ്ടു ഡസണ്
ടെന്നിസ് പന്തുകളുണ്ടായിരുന്നു. താൻ സഞ്ചിക്കുള്ളിൽ
പരതി. തണ്ണുത്തതും ദീർഘചതുരാക്യത്തിയുള്ളതുമായ
എന്തിലോ എന്റെ വിരലുകൾ തൊടു. താന്ത് വലിച്ചെടുത്തു.

‘ഗംഭീരം,’ സൗര്യ ഉരക്കപ്പെറഞ്ഞു. താൻ നുറു ശ്രാമുള്ള
ഒരു സ്പർണ്ണബിസ്ക്കറ്റാണ് കയ്യിൽ പിടിച്ചിരുന്നത്.

‘ഈത് ശരിക്കുള്ളതാണോ?’ താൻ ചോദിച്ചു.

‘അതെതെ, ഭായ്. ഇനിയുമുണ്ടാ?’

ഞാൻ സഞ്ചി കമിഷ്ടതിപ്പിടിച്ചു. എന്നിസ് ബോളുകൾ പൊന്തിച്ചാടുകയും മുറിയിലുടെ ഉരുളുകയും ചെയ്തു. ഒന്നതു സ്വർണ്ണ ബിന്ദ്‌ക്കറുകൾ കൂടി പുറത്തു ചാടി.

‘ഇത് ഒരു കിലോ സ്വർണ്ണമുണ്ട്,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു. ‘എത്ര രൂപയുടെ മുതലാണെന്നിയാമോ? മുപ്പത്തു ലക്ഷം രൂപ.’

‘പട്ടാളക്കാർക്ക് ഇതെങ്കിലും ശമ്പളം കിട്ടുന്നുണ്ടോ?’ സൗരൈ ചോദിച്ചു.

‘ഇല്ല, ഗോലു. ഇത് കുഴപ്പം പിടിച്ചതാണ്,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു. പുലരി വെളിച്ചതിൽ സ്വർണ്ണം വെട്ടിത്തിളഞ്ഞി.

‘കളിപ്പാടങ്ങളുടെ പെട്ടികൾ വലിയ ഭാരമമാണെന്നല്ലോ നീ പറഞ്ഞത്ത്?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘അതെ, എന്താണ്?’

ഞങ്ങൾ കുട്ടികളുടെ മുറിക്കു നേരെ ഓടി. സ്വപ്നവിർമ്മാനങ്ങളും സുപ്പർമ്മാനങ്ങളും താഴേയായി ഞങ്ങൾ ഇരുപത് ബിന്ദ്‌ക്കറുകൾ കൂടി കണ്ണടക്കത്തു. അതെല്ലാം ഏറ്റവുമടിയിൽ വൃത്തിയായി അടുക്കിവെച്ചിരുന്നു. തീരച്ചയായും ആ ബിന്ദ്‌ക്കറുകൾ ‘പാർലെ ജി’ ആയിരുന്നില്ല.

‘എല്ലാം രാഷ്ട്രത്തിനുവേണ്ടി!’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘ഇതെല്ലാം കുഴഞ്ഞുമരിഞ്ഞ കാര്യങ്ങളാണ്. അയാൾ തെറ്റായ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നുണ്ടോ?’ സൗരൈ ചോദിച്ചു.

‘ചിലപ്പോളയാൾ തെരുവു രോഗിയായ കൊലപാതകിയാകാം, ഗോലു. നമുക്കയൊളുടെ കമ്പ്യൂട്ടർ പരിശോധിക്കാം.’

സൗരൈ ഫയസിന്റെ കമ്പ്യൂട്ടർ പ്രവർത്തിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഞാൻ പട്ടമേശയുടെ നാലു വലിപ്പുകൾ ശ്രദ്ധിച്ചു.

‘നമുക്കിനും പരിശോധിക്കണം,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘ഇയാളുടെ യന്ത്രം 1800-കളിലേതാണെന്നു തോന്നുന്നു. ബുട്ടിന്തെ അപ് തീരുന്നേയില്ല,’ കമ്പ്യൂട്ടറിന്റെ മോൺഡിറ്റിൽ

കണ്ണുറപ്പിച്ച് സൗര്യ പറത്തു. ‘ഈ വയസ്സൻ കുതിരയെ ഞാൻ ഹാക്കു ചെയ്യാൻ പോകുകയാണ്.’

ഞാൻ വലിപ്പുകൾക്കിടയിലെല്ലാം പരതി. അളക്കാനുള്ള ടേപ്പുകളും ചാർജർ കേബിളുകളും പോലുള്ള വീടുസാധനങ്ങളും റോഷൻറി സാധനങ്ങളുമല്ലാതെ അടിയിലെ മുന്നു വലിപ്പുകളിൽ മറ്റാനുമില്ലായിരുന്നു. മുകളിലെ വലിപ്പ് പുട്ടിയിരുന്നു.

‘ഇതിന് താക്കോലു വേണം,’ ഞാൻ പറത്തു.

‘താക്കോൽ?’ അമിതമായ ആത്മവിശ്വാസത്തോടെ സൗര്യ പുണ്ണിരിച്ചു. ‘എന്താണത്?’

അവൻ ഡിൽ ചുണ്ടിക്കാണിച്ചു. രണ്ടു മിനിറ്റിനുശേഷം മുകളിലെ വലിപ്പ് തുറന്നു കിട്ടി.

‘മരുന്നുകളുണ്ട്. അല്ലോ പണവും,’ അതിലെ സാമഗ്രികളിൽ വിരലിട്ടിളക്കി കൊണ്ട് ഞാൻ പറത്തു. ‘പിന്ന ഈത് ... ഗംഭീരം ... നിരവധി ഗർഭപരിശോധനാകിട്ടുകൾ.’

‘എന്ത്?’ സൗര്യ ചോദിച്ചു.

ഞാൻ പ്രേഗ ന്യൂസിന്റെ മുന്നു പൊതികൾ പുറത്തെടുത്തു. സൗര്യ അതിലെലാനെടുത്ത് തുറന്നു. ശുഭ്രവും ദിർഘചതുരാക്യത്തിയുള്ളതുമായ ‘വിന്റേഡാ’ നടുവിലുള്ള പ്ലാറ്റിക്കു തുണ്ടാണ് അതിനുള്ളിലുണ്ടായിരുന്നത്.

‘നമ്മളെന്താണ് ശരിക്കും ഈതു കൊണ്ടു ചെയ്യുന്നത്?’ സൗര്യ ചോദിച്ചു.

‘നമ്മളത്തിൽ മുത്തമൊഴിക്കണം’

‘ഹയസ് മുത്തമൊഴിക്കുന്നുണ്ടാ?’

‘നീ തിരുമണ്ണനാണോ, ഗോലു? സ്ക്രീകളാണ് മുത്തമൊഴിക്കുന്നത്. രണ്ടു വരകൾ തെളിഞ്ഞാൽ അവൾ ഗർഭിണിയാണ്.’

‘ഈ ചിലപ്പോൾ ഹയസിന്റെ ഭാര്യയുടെതാകാം,’ കുടുംബപോട്ടായിലേക്ക് വിരൽചുണ്ടി സൗര്യ പറത്തു. ‘ചിലപ്പോഴവർക്ക് മുന്നാമതൊരു കുട്ടി വേണമെന്നുണ്ടെങ്കിലോ?’

ഞാൻ പ്രേഗ ന്യൂസിന്റെ പെട്ടി പരിശോധിച്ചു. അതിന്റെ ഒരു വശത്ത് ചെറിയ, വെളുത്ത ലൂപ്പിക്കരുണ്ട്. ലൂപ്പിക്കരിൽ

ബാർകോഡും ‘പ്രൈറ്റ് കുടുംബം’ എന്ന എഴുത്തുമുണ്ട്.

‘ഗോലു, നിന്റെ കയ്യിൽ സാരയുടെ സേഫിൽ നിന്നുള്ള ചിത്രങ്ങളുമുണ്ടോ?’

‘ഉം,’ കമ്പ്യൂട്ടറിന്റെ കീബോർഡിൽ ടെസ്റ്റ് ചെയ്തുകൊണ്ട് സൗരദ് പറഞ്ഞു. ‘ഉം, കമ്പ്യൂട്ടറിന് ആ മണഡൻ ഒരു പാസ്വോർഡ് പോലും ഇട്ടിട്ടില്ല. ഹാക്കിംഗ് ആവശ്യമില്ല. എന്നതാരു നിരാശാ!’

‘നിന്നക്ക് അതിനകത്തേക്ക് കടക്കാനായോ?’ താൻ ചോദിച്ചു.

‘തീർച്ചയായും,’ കമ്പ്യൂട്ടർ മൗസിനു മുകളിൽ കൈ കൊണ്ടുചീട്ടിട്ട് സൗരദ് പറഞ്ഞു.

‘ആദ്യം സേഫിൽ നിന്നുള്ള ചിത്രങ്ങൾ എന്ന കാണിക്ക്.’

സൗരദ് എന്നിക്ക് ആവഞ്ഞേ ഫോൺ നീട്ടി. താൻ സാരയുടെ സേഫിലെ ഗർഡപരിശോധനാക്രിറ്റുകളുടെ ചിത്രങ്ങൾ തുറന്നു.

താന്ത് വലുതാക്കി നോക്കി.

‘ഒരേ കെമിസ്റ്റീന്റെ ടാഗാണ് രണ്ടിലുമുള്ളത്,’ താൻ പറഞ്ഞു.

സൗരദ് ആ ചിത്രം പ്രേഗ ന്യൂസ് കിറ്റുമായി ഒത്തുനോക്കി.

‘അതെ.’

‘അത് ഒരേ സ്ഥലത്തു നിന്ന് വാങ്ങിച്ചതാണ്,’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘ഹയസ് കുറേയെല്ലാം വാങ്ങി. എന്നിട്ട് ചിലത് സാരയ്ക്കു കൊടുത്തു. അവർക്കിടയിലെ ബന്ധം സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കമ്മലുകളുടെ കാര്യവും.’

‘സാറ ഗർഡിണിയായിരുന്നോ? ഹയസിന്റെ കുട്ടി ആവളുടെ വയറ്റിലുണ്ടായിരുന്നോ?’ താൻ ചോദിച്ചു.

മാനസികാഭാത്തതാൽ തകർന്ന് താൻ കട്ടിലിലിരിക്കുകയും മച്ചിലേക്ക് തുറിച്ചുനോക്കുകയും ചെയ്തു.

‘സാദ്യതയുണ്ട്. പക്ഷേ, എന്താണു യമാർത്ഥത്തിൽ സംഭവിച്ചത്? അയാൾ അവളെ ഗർഡിണിയാക്കിയോ? മരിക്കുന്നോയാൾ അവൾ ഗർഡിണിയായിരുന്നോ?’

താൻ കൈകൾ കൊണ്ട് ഇരു ചെവികളും പൊത്തി.

‘നിന്നെങ്ങനു പറ്റി, ഭായ്?’

‘ഇതെല്ലാം കുഴഞ്ഞു മരിഞ്ഞതാണ്. സാരയ്ക്കിൽക്കു ചെയ്യാനാക്കുമെന്ന് താനൊരിക്കലും വിചാരിച്ചില്ല. മണ്ഡനായ താൻ, അവൾ അഴിഞ്ഞതാടുകയും ഭോഗിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ-അവളാണ് പ്രപഞ്ചത്തിലെ എല്ലാം തികഞ്ഞവളെന്ന് കരുതി...’

‘ശ്രീ... അങ്ങനെ സംഭവിക്കും, ഭായ്,’

‘അവൾ എന്നോടു പറഞ്ഞു, “താൻ രഹ്യവിശ്വസ്തന്നു കൂടു സന്തോഷവത്തിയാണ്. എന്ന വെറുതെ വിടു,” അതു കൊണ്ടാണ് അവൾ എന്നുയടുത്തെക്ക് തിരിച്ചു വരാത്തതെന്ന് താൻ കരുതി.’

താൻ എഴുന്നേറ്റു നിന്നു. ഫയിസിംഗ് കൂടുംബചിത്രം താൻ കയ്യിലെടുക്കുകയും എന്ന് മുന്നിലുള്ള ഭിത്തിയിൽ അടിച്ചു തകർക്കുകയും ചെയ്തു. ചില്ലു കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഫ്രെയിം നൂറു കഷ്ണങ്ങളായി പൊട്ടിച്ചിതറി.

‘ഭായ്, സ്വയം നിയന്ത്രിക്കു. ആരെങ്കിലും ഒച്ച കേട്ടാൽ നമ്മൾ ചത്തതു തന്നെ,’

‘താനിപ്പോഴേ ചത്തു. നമുക്ക് പോകാം.’

‘അയാളുടെ കമ്പ്യൂട്ടർ പരിശോധിക്കാമോ?’ സൗരൈ ചോദിച്ചു.

‘എന്തെങ്കിലും ചെയ്യും, താൻ പറഞ്ഞു.

‘അതിനിടയിൽ ആ ബിസ്കറ്റുകൾ സഞ്ചിയിലെടുത്തു വെക്ക്. അയാളെ കൂടുക്കാനുള്ള തെളിവാക്കാൻ സാദ്യതയുള്ള എന്തും എടുക്കണം.’

‘ശരി,’ താൻ പറഞ്ഞു. മറ്റാർക്കോ എന്ന് നിയന്ത്രണം കൈമാറിയതു പോലെ താൻ യാന്ത്രികമായി സ്വർഖാബിസ്കറ്റുകൾ സഞ്ചിയിലേക്കു മാറ്റി.

ഫയസ് സാരയെ കൊന്നതോ അതോ അയാൾ അവളെ ഗർഭിണിയാക്കിയതോ-എതാണ് എന്ന കൂടുതൽ അസ്വസ്ഥനാക്കിയതെന്ന് എന്നിക്കെടുത്തില്ല.

‘കമ്പ്യൂട്ടറിൽ യാതൊന്നുമില്ല. ക്യാപ്പറ്റെന്ന് ബേഘസർ ഫിന്ററി മാത്രം.’

‘നമുക്ക് തെളിവു വേണം, സൗര്യ. നമ്മുടെ കയ്യിൽ വേണ്ടതു തെളിവില്ലെന്ന് പൊലീസ് പറയുതു്.’

‘അയാൾക്ക് അപ്പുളിസിനിമകൾ ഇഷ്ടമാണ്. പോൺഹബ് സ്ഥിരമായി കാണുന്നുണ്ട്. അയാൾക്ക് വിദേശരികളെയും ചെറുപ്പക്കാരികളെയുമാണ് ഇഷ്ടം. അതും എനിക്കിഷ്ടമായി!’

‘വായടയ്ക്ക്, എന്തെങ്കിലും ഉപകാരമുള്ളതു പറയു.’

‘ശാന്തനാകു, ഭായ്, അപ്പോൾ അയാൾ “ധർഹിയിലെ മികച്ച വിവാഹമോചന വക്കീലമാർ” എന്ന് ഗുശിളിൽ തിരഞ്ഞെടുത്തുണ്ട്.’

‘അപ്പോൾ എല്ലാം തിക്കണ്ണ വാൻ കുടുംബം എല്ലാം തിക്കണ്ണത്തല്ല,’ താൻ പറത്തു.

സൗര്യ ബൗസർ ഹിന്ധൻഡിലുടെ കടനു പോകുന്നതിനിടയിൽ സംസാരിച്ചു, ‘സാധാരണ ഓൺലൈൻ ഷോപ്പിംഗ് സെറ്റുകൾ, പിന്ന-നാൾ, ധർഹിയിലെ ഗർഭചരിത്ര കൂടിനിക്കുകളെ സംബന്ധിച്ച നിരവധി തിരച്ചിലുകൾ.’

‘എന്ത്?’

‘അതെ. ഡിസം ദി 27-ന്. സാറയുടെ മരണത്തിന് രണ്ടു മാസംമുമ്പ്. ബൗസർ ഹിന്ധൻഡി ഓരിക്കലും ആ മണഡൻ മായ്‌ചു കളയുന്നില്ല.’

‘നമുക്ക് ഈ കമ്പ്യൂട്ടറും കൊണ്ടു പോകാം.’

‘അതിന്റെ ആവശ്യമില്ല. താൻ ബൗസർ ഹിന്ധൻഡി എൻ ഡൈവിലേക്ക് പകർത്തിയിട്ടുണ്ട്.’ സൗര്യ പറത്തു.

‘കൊള്ളാം. വേരെന്തെങ്കിലും?’

‘ചില ചിത്രങ്ങളുണ്ട്. ഫോൺിൽ നിന്നു പകർത്തി വെച്ചത്,’ സൗര്യ പറത്തു.

സൗര്യ ചിത്രങ്ങളുടെ ഒരു ലൈബ്രറി തുറന്നു. ക്ഷർമ്മിരിലെ ബാരാമുള്ള ക്യാമിൽ നിന്നുള്ള ചിത്രങ്ങളായിരുന്നു അതെല്ലാം. അവയിലേറിയ പക്കിലും ഫയസ് സഹപ്രവർത്തകരോടൊപ്പമാണ് നിൽക്കുന്നത്. മുപ്പതു ചിത്രങ്ങൾക്കുശേഷം തങ്ങൾ സാറയുടെയും ഫയസിന്റെയും ഒരു സെൽഫി കണ്ടു. അവർ ഒരു ഹാസ്സോട്ടിൽ, മികവാറും ശ്രീനഗരിൽ, നിൽക്കുകയാണ്. അയാൾ അവളെ ചേർത്തു പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉച്ചമയക്കത്തിൽ നിന്ന് അപ്പോൾ മാത്രം

ഉണർന്നെന്നീറ്റ് കമിതാക്കളെ പോലെയാണ് അവർ ക്യാമരയിലേക്ക് ഉറ്റുന്നോക്കിയത്. അടുത്ത ചിത്രം ഹാസ് ബോട്ടിന്റെ ജാലകത്തിലൂടെ കാണുന്ന സുരേബയത്തിന്റെതാണ്.’

‘കൂടുതൽ തെളിവ് ആവശ്യമുണ്ടോ?’ കൈകൾ കൊട്ടിക്കൊണ്ട് സൗരക്ഷിച്ചോടിച്ചു.

‘ഈ സുരേബയചിത്രം സാര ഈൻ്റുഗ്രാമിൽ പോറ്റു ചെയ്ത അതേ ചിത്രമാണ്,’ താൻ പറഞ്ഞു.

“എങ്കിൽ നമുക്ക് ഈ ചിത്രങ്ങൾ കൂടിയെടുക്കാം,” സൗരക്ഷിച്ചെന്നു. അവൻ പെൻ ദൈവവ് ഫയസിന്റെ കമ്പ്യൂട്ടറിൽ കുത്തുകയും എല്ലാം ഉള്ളിയെടുക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനുശേഷം സൗരക്ഷികമ്പ്യൂട്ടർ ഷട്ട് ഡാൻസ് ചെയ്തു.

‘നമുക്ക് പോകാം,’ താൻ പറഞ്ഞു. ‘നമുക്ക് കൂസുകളെടുക്കാനുണ്ട്.’

‘നിൽക്കൽ, ഒരു കാര്യം കൂടിയുണ്ട്, ഭായ്.’

‘എന്ത്?’

‘ഇവിടെയുള്ള ചോക്കോസിൽ അല്ലോ പോകുന്നതിനു മുമ്പ് എനിക്ക് കഴിക്കാമോ?’

അധ്യായം 26

ചന്ദ്രൻ കൂസുമിന്റെ പ്രവേശനകവാടത്തിൽവെച്ച് ചന്ദ്രൻ തെങ്ങേലെ കണ്ണു. സൗരദ്വം തൊനും നേരം വൈകുകയും ആദ്യത്തെ കൂസുമിന്റെ പകുതിയും നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

‘ഇന്ന് ന്യൂമോൺഡ് ആയിരിക്കും, അല്ലോ?’ തുറിച്ച കണ്ണുകളോടെ ചന്ദ്രൻ ചോദിച്ചു.

‘അല്ലോ, സാർ,’ തൊൻ പറഞ്ഞു. ‘അലാറം അടിച്ചില്ല. തെങ്ങൾ രണ്ടുപേരും ഉറങ്ങിപ്പോയി.’

‘കൂസുമിൽ കാത്തിരിക്കുന്ന കൂട്ടികളോ?’

‘ക്ഷമിക്കണം, സാർ. തെങ്ങൾ പകരം കൂസുകളെടുക്കാം.’ സൗരം പറഞ്ഞു.

ചന്ദ്രൻ പൊട്ടിത്തെതിക്കാൻ തയ്യാറായതുപോലെ നിന്നു.

‘നമ്മൾ ഒരു കൊലപാതകം കൂടി ചെയ്യേണ്ടി വരുമോ?’ ചന്ദ്രൻ നിന്ന് രക്ഷപ്പേട്ടുനോച്ചി സൗരം ചോദിച്ചു.

‘നമ്മളേക്കാൾ മുന്നേ ഗുട്ട്‌വ അതു ചെയ്യുമെന്നാണ് തൊനാശിക്കുന്നത്,’ തൊൻ പറഞ്ഞു.

പിന്നീട് തൊനും സൗരദ്വം ഒഴിഞ്ഞത് റൂഡാഫുമുറിയിൽവെച്ച്, കൂസുകൾക്കിടയിൽ കണ്ണുമുട്ടി.

‘ഭായ്, ഫയസിന്റെ വീട്ടിൽനിന്ന് കിട്ടിയതെല്ലാം റാണയ്ക്കു കൊടുക്കാം. അത് വീട്ടിൽ സൃക്ഷിക്കാനാകില്ല,’ സൗരം പറഞ്ഞു.

‘നമുക്കിന് വൈകുന്നേരം പോകാം,’ തൊൻ പറഞ്ഞു.

എന്റെ ഫോൺ മുരണ്ണു. ചന്ദ്രൻ സമീപത്തൊനും പതിയിരിക്കുന്നില്ലെന്ന് തൊൻ ചുറ്റുനോക്കി ഉറപ്പുവരുത്തി.

‘എന്താണിത്! സൗരം, നോക്ക്...’

എന്ന് ഫോൺിന്റെ സ്ക്രീനിൽ ‘കൃപ്പറ്റൻ ഫയസ്’ എന്ന്
മിനിമറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

‘എന്ത് നാശമാണ്...’ സൗരദ്ധ പറഞ്ഞു.

എന്ന് കൈകൾ വിരച്ചു.

‘താനെന്തു ചെയ്യണം?’ താൻ ചോദിച്ചു.

‘നമ്മൾ വിട്ടിലേക്ക് അതിക്രമിച്ചു കയറിയെന്ന് അയാൾ
അറിഞ്ഞോ?’ സൗരദ്ധ ചോദിച്ചു.

ഫോൺ എന്ന് കയ്യിലിരുന്ന് വിരച്ചുകൊണ്ടയിരുന്നു.

‘എനിക്കെങ്ങെന്നെയറിയാം?’ താൻ ചോദിച്ചു.

‘ഫോണെടുക്ക്. സാധാരണമട്ടിൽ പെരുമാർ,’ സൗരദ്ധ
പറഞ്ഞു.

‘ശുഭസാധാഹനം, കൃപ്പറ്റൻ ഫയസ്,’ താൻ
ഫോണെടുത്തു. സൗരദ്ധും സംസാരം കേൾക്കാനായി
ഫോൺനോട് കാൽ ചേർത്തുവെച്ചു.

‘ശുഭസാധാഹനം, കേൾവ്. എന്താക്കെയുണ്ട് വിശ്വേഷം?
യൽപ്പിയെങ്ങെനെ?’ പ്രസന്നമായ ശബ്ദത്തിൽ ഫയസ്
ചോദിച്ചു.

‘സുഖം, സാർ. താൻ ജോലിയിലാണ്. ധർപ്പിയിൽ
കരിനമായ ചുടാണ്. ശ്രീനഗരിനെ ഓർമ്മ വരുന്നു.’

‘ഓ, തിരക്കിലാണല്ലോ? താൻ അധികനേരമെടുക്കില്ല.
താനൊരു കാര്യം ഓർത്തതു കൊണ്ടാണ് ഇപ്പോൾ വിളിച്ചത്.’

‘എന്താണ്, സാർ?’

‘വളരെ സവിശ്വേഷമായ കശ്മീരി കമ്മലുകൾ താൻ
സാറ്റ്‌കൾ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.’

സൗരദ്ധും താനും അതിശയത്തോടെ പരസ്പരം നോക്കി.

‘ഓ,’ താൻ പറഞ്ഞു. ‘എങ്ങെന്നെയാണത്
സവിശ്വേഷമാകുന്നത്?’

‘അവ പരമ്പരാഗത കശ്മീരി കമ്മലുകളാണ്. അവയ്ക്ക്
എതാനും ലക്ഷങ്ങൾ വില കാണും. അവയ്ക്ക് സാറ തന്ന
പണം കൊടുക്കാമെന്നു പറഞ്ഞിരുന്നു, കേട്ടോ.’

‘അവർ നിങ്ങൾക്ക് പണം തന്നോ?’

‘പിറ്റെച്ചഡി പഠനം അവസാനിപ്പിച്ച് ജോലി ചെയ്യാൻ
തുടങ്ങുമ്പോൾ മാത്രം പണം തന്നാൽ മതിയെന്ന് താൻ

അവളോടു പറഞ്ഞു. എന്നിട്ടും അവളെനികൾ അനുത്തിനായിരും രൂപ തന്നു. ശ്രേഷ്ഠിച്ച തുക ജോലി കിട്ടിയിട്ട് വാങ്ങിക്കാമെന്ന് തൊന്തും പറഞ്ഞു.’

‘ഓ,’ തൊൻ പറഞ്ഞു.

‘അതെ. അവർ എല്ലായ്പോഴും ശ്രീനഗരിലെ വിശ്വസ്തമായ എത്തെങ്കിലും സ്വർണ്ണകടയിൽനിന്ന് അത്തരം പരമ്പരാഗത കമ്മലുകൾ ആഗ്രഹിച്ചു. തൊൻ സഹായിക്കാമെന്നു പറഞ്ഞു.’

‘ഉം. വിളിച്ചതിനും ഇക്കാര്യം പറഞ്ഞതിനും നന്ദി. പക്ഷേ, അത് പ്രധാനമാണെന്ന് എനിക്കു തൊന്തുനില്ല. എങ്കിലും നന്ദി.’

‘എന്തായാലും ഇടയ്ക്കു വിളിക്കു. സൗരഭിനോട് അനേപ്പണം പറയു.’

‘തീർച്ചയായും.’

‘എന്നാൽ വൈക്കട്ട, ഇയ്യഹിന്ത്.’

ഫോൺ സംഭാഷണം അവസാനിച്ചു. തൊൻ സൗരഭിനെ നോക്കി. അവൻ പറഞ്ഞു, ‘നോക്ക്, അയാളെത്ര സൃതകാരനാണെന്ന്!’

‘നമ്മൾ അനേപ്പിക്കാനാണു ചെന്നതെന്ന് അയാൾ ഉള്ളഹിച്ചിട്ടുണ്ടാകും. അതുമല്ലെങ്കിൽ, നമ്മൾ കമ്മൽ കണ്ണെത്തുമെന്ന് കരുതിക്കാണും,’ തൊൻ പറഞ്ഞു.

‘അതെ, അതുകൊണ്ട് മുൻകുറായി വിശദിക്കരണം തന്നതാണ്.’

ഞങ്ങൾ എതാനും നിമിഷം നിബൃഥിപരായിരുന്നു.

‘അയാൾക്ക് റാണയെ വാങ്ങാനാകുമെന്ന് നീ കരുതുന്നുണ്ടോ?’ സൗരഭ് ചോദിച്ചു.

‘എന്ത്?’ തൊൻ ചോദിച്ചു.

‘നമ്മൾ എല്ലാ തെളിവുകളും റാണയ്ക്ക് നൽകുന്നു. ഫയസ് അയാളെ വിളിക്കുന്നു, അയാൾക്ക് കൂടുതൽ സ്വർണ്ണവിസ്കരിപ്പുകൾ നൽകാമെന്ന് വാദാനം ചെയ്യുന്നു. റാണ ലക്ഷ്യമണിനെ അകത്തിട്ടുന്ത് തുടരാൻ സമ്മതിക്കുന്നു, എന്തായാലും അതാണല്ലാ അയാൾക്കിഷ്ടം!’

‘റാണയെ വാങ്ങിക്കാനാകുമെന്ന് നീ കരുതുന്നുണ്ടോ?’

പെട്ടോളിന് തീ പിടിക്കുമോയെന്ന് ഞാൻ
ചോദിച്ചതുപോലെ സൗരം എന്ന നോക്കി.

‘ശരി,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു. ‘നമുക്ക് റാണിയുടെ അടുത്തേതക്ക്
ഇപ്പോൾ പോകണ്ട്.’

‘നമുക്ക് അതു അപകടസാധ്യത
കണക്കിലെടുക്കാതിരിക്കാൻ പറ്റില്ല,’ സൗരം പറഞ്ഞു.

എന്താണു ചെയ്യേണ്ടതെന്നാലോച്ചിച്ച് ഞാൻ
സൂച്ചമുറിയിൽ അങ്ങോടുമുണ്ടാക്കും നടന്നു.

“നമുക്ക് ഡൽഹിയിൽ എല്ലാവരുടെയും മുന്നിൽവെച്ച്
ഫയസിനെ നേരിടണം. അയാൾക്ക് അതരെയും
സ്വാധീനിക്കാനോ രക്ഷപ്പെടാനോ കഴിയരുത്,” ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘എങ്ങനെ?’

‘എനിക്കൊരു ഉപാധം തോനുന്നു,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘എന്താണത്?’

‘നമുക്ക് വീടിൽപോയി അതിനെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കാം,’
ഞാൻ സമയം നോക്കി. ‘എനിക്കിപ്പോൾ “ഡിഫറൻഷ്യൽ
ഇക്കുഷൻസ്” പറിപ്പിക്കാനുണ്ട്.’

‘തീർച്ചയായും. മറ്റാരു കാര്യം, ഭായ്,’ സൗരം അത്രയും
പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു നിർത്തി.

‘എന്താണത്?’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘ഒരു ആശയം മാത്രമാണ്. ഇക്കാര്യത്തിൽ നിന്നേ
അഭിപ്രായം തുറന്നു പറയണം. നമുക്ക്
സുർഖ്യാബിസ്ക്രൂകളിലെണ്ണു വിറ്റിട്ട് വീടിലേക്ക് ഒരു
എയർക്കണ്ടിഷൻറെ വാങ്ങിയാലോ?’

ചിന്തയിൽ മുങ്ങിപ്പോയ സഹാര താടി തടവിക്കാണ്ടിരുന്നു.
മികച്ച അഭിരൂചിയോടെ അലക്കരിച്ചു, സഹാരിന്റെ
സ്വീകരണമുറിയിൽ അയാളോടാത്തിരിക്കുകയാണ് ഞാനും
സൗരഭ്യം. ശ്രീനഗരിലെ സംഭവങ്ങൾ തങ്ങൾ അയാളോട്
പറഞ്ഞതേയുള്ളൂ.

‘സിക്കേൻ മരിച്ചോ? ശരിക്കും?’ അടുത്തിടെ മാത്രം ചായം പുരട്ടിയ താടിയിൽ വിരലുകളോടിച്ച് അയാൾ ചോദിച്ചു.

‘അതെ,’ തൊൻ പറഞ്ഞു.

സഹ്യർ കൈകൾ പരത്തുകയും പ്രാർത്ഥന ഉറുവിടുകയും ചെയ്തു.

‘യാ, അല്ലാ,’ സഹ്യർ പറഞ്ഞു. ‘ഹർസാനയ്ക്കും എനിക്കും ഒരേ സമയത്ത് തങ്ങളുടെ കൂട്ടികളെ നഷ്ടപ്പെട്ടു.’

സൗരഭ്യം തൊനും നിബൃംഖം രായി ഇരുന്നു.

‘ആ ആൺകൂട്ടി ഓരീക്കലും നേരായ വഴിയിൽ നടന്നില്ല. അതു തൊൻ സാരയോട് പലതവണ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഹർസാനയുടെ അവസ്ഥയെന്നാണ്?’ സഹ്യർ ചോദിച്ചു.

‘തങ്ങൾക്ക് അക്കാരുത്തക്കുറിച്ച് ഉറപ്പില്ല. അവരിപ്പോഴും ശ്രീനഗരിലാണ്,’ തൊൻ പറഞ്ഞു.

“അവൻ ഒരു ഭീകരവാദിയായിരുന്നിരിക്കാം. പകേജ്, അതുകൊണ്ട് അവളുടെ വേദന കുറയില്ലാണ്.”

‘തീർച്ചയായും,’ തൊൻ പറഞ്ഞു.

‘അപ്പോൾ, സാരയുടെ കൊലപാതകവുമായി സിക്കേൻ ബന്ധമൊന്നുമില്ലാണ്?’ സഹ്യർ ചോദിച്ചു.

‘ഇല്ല,’ തൊൻ പറഞ്ഞു. ‘തൊൻ പറത്തതുപോലെ, അത് ഫയസാണ്.’

സഹ്യർ അവിശ്വാസത്തോടെ തല കുലുക്കി. ‘ക്യാപ്പറ്റൻ ഫയസ്? ഫയസിന്റെ പിതാവ് അബ്ദുൾ വാനും തൊനും തമ്മിൽ പതിനഞ്ചു വർഷത്തിന്റെ പരിചയമുണ്ട്. തങ്ങൾ വളരെയടുത്ത കുടുംബസുഹൃത്തുകളാണ്.’

‘അങ്ങനെയാണ്’ അയാൾ സാരയുമായി അടുത്തത്. പകേജ്, പിന്നീട് സാറ തന്റെ തെറ്റ് മനസ്സിലാക്കി തിരുത്താൻ ശ്രമിച്ചു. എന്നാൽ ഫയസിന്തെ അംഗീകരിക്കാനായില്ല.’ തൊൻ പറഞ്ഞു.

‘ഫയസ് വിവാഹിതനാണ്. കൂട്ടികളുമുണ്ട്. അവരെന്നിക്ക് എന്നു പേരക്കൂട്ടികളെ പോലെയാണ്.’

‘തങ്ങൾ തെളിവു കിട്ടാനായി അയാളുടെ ധർമ്മപരിശീലന വീട്ടിൽ കയറി,’ സൗരഭ് പറഞ്ഞു. ‘അവർ

ഹൗസ്വോട്ടിലിരിക്കുന്ന ചിത്രം കിട്ടി. അതെ കടയിൽ നിന്നുള്ള ഗർഭപരിശോധനാകീര്ത്തുകളും.’

‘മതി,’ സഹ്യർ മുരണ്ടു. അസ്യസ്ഥതയോടെ അയാൾ എഴുന്നേൽക്കുകയും മുൻകപ്പുറമുള്ള പുസ്തകത്തട്ടുകളുടെ അടുത്തെക്കണ്ണ നടക്കുകയും ചെയ്തു. അവിടെനിന്നും തിരിച്ചു വന്നിട്ട് അയാൾ വീണ്ടും സംസാരിച്ചു.

‘അതു കൊല്ലയാളി! അവനെ തോൻ മകനെപോലെ കണ്ടു,’
ദേശ്യത്താൽ തുട്ടിക്കുന്ന വാക്കുകളോടെ സഹ്യർ പറഞ്ഞു.
‘താങ്ങൾ അവന്റെ വിവാഹത്തിനു പോയതാണ്. അവനെന്ന്
കൊച്ചു പെൻകുട്ടിയെ തൊടാനെങ്ങെനെ കഴിഞ്ഞു?’

സംരക്ഷിക്കും എനിക്കു എന്തു
പരയണമെന്നറിയില്ലായിരുന്നു.

‘അയാളാരു പട്ടാളക്കാരനാണ്. എന്നിൽക്കൂൾ ഇങ്ങനെയെല്ലാം ചെയ്യുന്നത്? ആ ഭീകരവാദികളിൽനിന്ന് അവന് എന്താണു വ്യത്യാസം?’

‘നമ്മളയാൾക്ക് ശ്രീകൃഷ്ണ വാങ്ങിച്ചു കൊടുക്കും, അക്കിൾ,’
സൗരദ്ധ് പറത്തു.

‘അതെന്ത് മകളെ തിരികെ കൊണ്ടു വരുമോ?’ തകർന്ന
ശവ്വദയേതാട സഹ്യർ ചോദിച്ചു.

ഒരു കണ്ണൂനിർത്തുള്ളി അയാളുടെ കവിളിലുടെ
ഒഴുകിയിരഞ്ഞി. അയാൾ തെങ്ങളുടെ അടുത്തേക്കൾ
വന്നിരിക്കുകയും മുഖം കൈതലാഞ്ഞൾക്കുള്ളിൽ
പുഴ്ത്തുകയും ചെയ്തു.

‘ഇല്ല, അക്കിൾ, സാറ തിരിച്ചു വരില്ല,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.
 ‘പക്ഷേ, കൊലയാളി ശ്രീക്ഷീക്ഷപ്പട്ടാൽ അവളുടെ
 അത്മാവിന് ശാന്തി ലഭിക്കും. ഇപ്പോൾ അയാൾ
 കീർത്തിമുദ്രകൾ ചാർത്തിയ ഉദ്യാഗസ്ഥനായി
 വിലസുകയാണ്.’

സഹഭർ മുവത്തു നിന്ന് കൈകളെടുത്തു മാറ്റി.

‘നൊന്നെന്താണു ചെയ്യേണ്ടത്?’

‘നിങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ ഒരു പ്രാർത്ഥനയോഗം വിളിച്ചു ചേർക്കണം. സാരയോട് അടുപ്പമുണ്ടായിരുന്ന എല്ലാവരെയും വിളിക്കണം,’ തൊൻ പറഞ്ഞു.

‘എന്തിനാണ് പ്രാർത്ഥനായോഗം?’

‘ഇപ്പോൾ റാണായ്ക്ക് തെളിവുകൾ കൊടുത്താൽ, അയാളതിന് വിലപേശുമെന്ന് തെങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നുണ്ട്. തെങ്ങൾക്ക് ഫയസിനെ എല്ലാവരുടെയും മുന്നിൽവെച്ച് നേരിട്ടുകയും അതിനുശേഷം പൊലീസിനെ വിളിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്,’ സൗരദ് പറഞ്ഞു.

“നമ്മളെങ്ങെന്ന അതു ചെയ്യും?”

‘പ്രാർത്ഥനായോഗത്തിനുശേഷം, അവർബ�ൽ ചിലരെ നമ്മൾ അത്താഴത്തിനു ക്ഷണിക്കണം. ഫയസിനോടൊത്ത് ഒരു മുറിയിൽ നമ്മള്ളാമിരിക്കണം,’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘എന്നിട്ടു ചെയ്യും?’ സഹദർ ചോദിച്ചു.

‘അത്താഴനേരത്ത് നമ്മൾ അയാളെ നേർക്കുന്നേർ കാണും,’ സൗരദ് പറഞ്ഞു.

‘പിന്നീട് പൊലീസുകാർ അയാൾക്ക് മധുരപലഹാരം നൽകും.’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘പേടിയുണ്ടോ?’ ഫോൺിൽനിന്ന് തലയുയർത്തി നോക്കിയിട്ട് സൗരദ് ചോദിച്ചു.

സൗരദും താനും എൻ്റെ കിടകയീൽ ഇരിക്കുകയാണ്. അടുത്ത ആഴ്ച കൂസിലെടുക്കേണ്ട ‘പ്രാബവിലിറ്റി’ പരീക്ഷയുടെ ചോദ്യക്കടലാസ് ടെപ്പു ചെയ്യുകയാണ് താൻ.

താൻ ലാപ്ടോപ്പിന്റെ സ്കീൻ അടച്ചുവെച്ചു.

‘ഇല്ല. ആകാംക്ഷ മാത്രം.’

പ്രാർത്ഥനായോഗത്തിന് ഇനി അഞ്ചു ദിവസം മാത്രമെയുള്ളൂ. സഹദർ അപ്രസന്നമായ, വെളുത്ത ക്ഷണക്കത്തയച്ചിട്ടുണ്ട്. താന്ത് കട്ടിലിനരികിലെ മേശപ്പുറത്തു നിന്നെടുത്തു.

അവർ തെങ്ങളെ വിട്ടുപോയിട്ട് താമസിയാതെ നൂറു ദിവസമാകും. പക്ഷേ എല്ലാ ദിവസവും, എല്ലാ നിമിഷവും തെങ്ങൾ അവളുടെ അടാവമരിയുന്നുണ്ട്.

ഞങ്ങളുടെ മകൾ സാറാ ലോൺിന്റെ ജീവിതത്തിലെ
പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരാളുന്ന നിലയിൽ
നിങ്ങളെ ഞങ്ങൾ നുറാം ദിവസത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ
വസ്തിയിൽ വെച്ച് നടക്കുന്ന
പ്രാർത്ഥനായോഗത്തിലേക്ക് കഷണിക്കുന്നു.
2018, മെയ് 20-ന് വൈകിട്ട് അമ്പു മണിക്ക്
238, വൈദ്യുന്ന് ഗ്രീൻസ്
ഉപചാരത്തോടെ,
സൈനന്ദ്രം സഹ്യർ ലോണും.

‘ഹയൻ് ഈ വിശ്വസിക്കുമോ? നുറാം ദിവസത്തെ
പ്രാർത്ഥന എന്ന പതിവു തന്നെയുണ്ടോ?’ താൻ ചോദിച്ചു.

‘വിലപിക്കാൻ പ്രത്യേകിച്ച് നിയമങ്ങളാണും തന്നെയില്ല.
ഇതവളുടെ അച്ചുനമ്മമാരുടെ കഷണമാണ്.
അത്തമാർത്ഥമാണെന്നേ തോനു. ഈ കുഴപ്പമില്ല,’ സൗരീ
അത്യും പരിഞ്ഞിട്ട് ഫോൺിലേക്ക് തിരിച്ചുപോയി. ‘മികച്ച
മാച്ചുകൾക്ക് എങ്ങനെ ടിന്റഡ് ഹാക്കു ചെയ്യാം?’ എന്ന
ലേവനം വായിക്കുകയായിരുന്നു അവൻ.

‘ടിന്റഡിന്റെ മാച്ചിൻ് അൽഗോരിതം നിനക്ക് ഹാക്ക്
ചെയ്യാൻ കഴിയുമെന്ന് കരുതുന്നുണ്ടോ?’

‘എനിക്കെതിനു കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ എന്തു സംഭവിക്കും?
സങ്കല്പിക്ക്. ഓരോ പെൺകുട്ടിയും, അവർ വലതേതാട്ട് സൈപ്പ്
ചെയ്താലും ഇടതേതാട്ടു സൈപ്പ് ചെയ്താലും, എന്നൊട്ട്
മാച്ചാകും,’

‘അപ്പോൾ അവർ നിന്റെ നേരായ ചിത്രം കാണുന്നോൾ,
നിനക്കു വേണ്ടി മുന്ന് ഇടതേതാട്ടാണു സൈപ്പ് ചെയ്തതെന്ന്
മനസ്സിലാക്കില്ലോ?’

‘പക്ഷേ, അവരെന്നെ വീണ്ടും പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, നമ്മൾ
അവരെ കടയിലെത്തിക്കുകയും ചരക്കുകൾ അവർക്ക്
കാണിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ
അവരതു വാങ്ങും.’

‘നീയാണോ ചരകൾ?’ താൻ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

‘ഒരു ചുടൻ പെണ്ണിനെ എന്റെ കയ്യിൽ കിടുന്നോഴും
ഇതുപോലെ ചിരിക്കണം, കേട്ടോ?’

‘ഞാൻ കളിയാക്കിയതാണ്,’ ഞാൻ സൗരഭിന്റെ രണ്ടു കവിളുകളും പിടിച്ചു വലിച്ചു. ‘ഒരു പെൺകുട്ടികൾ കിട്ടാവുന്ന ഏറ്റവും നല്ല ചരക്കാണ് നീ.’

‘അതെതെ, അതെതെ, കളിയാകൾ. ടിന്റഡിലായാലും അല്ലെങ്കിലും എനികൾ ഒരു പെൺകുട്ടിയെയും കിട്ടാൻ പോകുന്നില്ലെന്ന് എനിക്കെന്നിയാം.’

‘എന്തൊരു അസംഖ്യയാം!’

‘ഇന്ത്യയിലെ നിശ്ചയിച്ചുറപ്പിക്കുന്ന വിവാഹങ്ങളുടെ പേരിൽ ദൈവത്തിനു നന്ദി! ടിന്റഡില്ലെങ്കിലും എന്റെ അച്ചുനമ്മമാർ ആരെരെയെങ്കിലും കണ്ണെത്തും. നൃത്യാഭ്യാസകളായി ഇന്ത്യയിലെ അച്ചുനമ്മമാരാണ് അവരുടെ സന്താനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ആത്മാർത്ഥമായി ഇടത്തോട്ടും വലത്തോട്ടും സെസ്പ് ചെയ്യുന്നത്.’

ഞാൻ പോട്ടിച്ചിരിച്ചു.

‘അതിരിക്കട്ട, ശ്രീമാൻ അതിസന്ധനങ്ങൾ വിശേഷങ്ങളെന്തെല്ലാം? നീയുവനെ വിളിച്ചോ?’

സൗരഡ് രഘുവിനെയാണ് ഉദ്ദേശിച്ചത്. ഹേസ്റ്റബുക്ക് ഫീഡിൽ ഒരു വാർത്ത പൊന്തിവരുന്നത് ഞാൻ കണ്ണു: ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ആർട്ടിഫിഷ്യൻ ഇന്ത്യൻ കമ്പനി രഘുവിന്റെ കമ്പനിയിൽ പണം നിക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നു. അവർ രഘുവിന്റെ കമ്പനികൾ മുന്നുറു ദശലക്ഷം ഡ്യാളറിന്റെ മുല്യമുണ്ടാണ് വിലയിരുത്തിയിരിക്കുന്നത്.

‘അതിസന്ധനം അതിൽ പകുതി കിട്ടും. നിക്ഷേപകൾക്ക് ശേഷിച്ച പകുതിയും. അവനിപ്പോൾ നൃത്യത് ദശലക്ഷം ഡ്യാളറിന്റെ ആസ്തിയുണ്ട്. രൂപയിലത് ആയിരം കോടി വരും,’ സൗരഡ് പറഞ്ഞു.

‘തുലണ്ടു പോട്ടു,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘അതെതെ, ആയിരം കോടി! നിന്റെ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധയ്ക്ക്, അവനു നമ്മുടെ പ്രായമാണ്, ഇരുപത്തിയേഴ്.’

‘തെങ്ങൾ ഒരേ കോളേജിൽ നിന്നാണ്, ഒരേ ബാച്ച്. ഞാനും അവനും ഒരേ പെൺകുട്ടിയെ പ്രണയിക്കുക പോലും ചെയ്തു. അവന് ഇത്രയും മുല്യമുള്ളപ്പോൾ എനിക്കൊന്നുമില്ല. ഇതിനേക്കാൾ വലിയ തോൽവിയാകാൻ കഴിയുമോ എനിക്ക്?’

‘ഭായ്, അവൻ ആയിരു കോടി പത്തുശതമാനം പലിശക്ക് നിക്ഷേപിച്ചാൽ, വീണ്ടും ഒരു വർഷം നൂറു കോടി കിട്ടും.’

‘നന്ദി, സൗരദ്. എനിക്ക് ആശ്വാസം തോനുന്നുണ്ട്.’

‘ആ നൂറു കോടി പലിശപ്പണം കൊണ്ട് മറ്റാരു പത്തു കോടിയുണ്ടാക്കാം. ആ പത്തും നിക്ഷേപിക്കാം,’ സൗരദ് പറഞ്ഞു.

‘നീയിതോനു നിർത്തുമോ?’

‘ഭായ്, അവന്റെ സന്ധത്തിന്റെ പലിശയുടെ പലിശയുടെ പലിശയേക്കാൾ കുറച്ചു പണമേ നമ്മളുണ്ടാക്കുന്നുള്ളൂ.’

‘എന്ന ആശ്വസ്തിപ്പിച്ചതിന് നന്ദി, ശോലു.’

‘നീയവനെ വിളിക്കുന്നില്ലോ? ഫയസിനെക്കുറിച്ച് അവനോടു പരയണമെന്ന് നീ പറഞ്ഞിരുന്നു.’

‘അവന്റെ കമ്പനിയുടെ ഏറ്റവും പുതിയ കണക്കെടുപ്പിനും താൻ രഹ്യവിനെ അഭിനന്ദനക്കേണ്ടതുണ്ടോ?’

‘അതു വിട്ടു. പ്രാർത്ഥനായോഗത്തിൽ എല്ലാവരും പങ്കെടുക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണെന്നു പരയാൻ അവനെ വിളിക്കേണ്ടതുണ്ട്. നിന്നു തെരിയാവുന്നതാണ്. നീ അവനെ വിളിക്കുമെന്ന് കഴിഞ്ഞയാഴ്ച പറഞ്ഞിരുന്നു.’

താൻ ഹോൺ കയ്യിലെടുത്തു.

‘അതെ. പക്ഷേ, താനതെല്ലാം എങ്ങനെ പരയും?’ താൻ ചോദിച്ചു. ‘അവന്റെ പ്രതിശുദ്ധവയുവിന് മറ്റാരു പ്രണയമുണ്ടായിരുന്നെന്നും ആ പ്രണയം അവളെ ഗർഭിണിയാക്കിയെന്നും.’

‘നിന്ന് പ്രതികാരം ചെയ്യണമെന്ന തോന്നലുണ്ടാണ് താൻ കരുതിയത്. അവൻ നിന്റെ കയ്യിൽ നിന്ന് സാരയെ തട്ടിയെടുത്തു. അവൾ ഒരിക്കലും നേരായും അവന്റെതായിരുന്നില്ലെന്ന് വിളിച്ചു പറയ്.’

താൻ നിശ്ചയഭാവത്തിൽ തലയാട്ടി.

‘അതു ശരിയാണെന്നു തോനുന്നില്ലോ. അവനെ മുറിപ്പെടുത്താനുള്ള ആഗ്രഹം പോയി.’

‘എങ്കിൽ വിശദാംശങ്ങൾ പരയേണ്ടതില്ല. നമ്മൾ കൊലപാതകിയെ കണ്ടു പിടിച്ചുന്നു പരയും.

പ്രാർത്ഥനായോഗത്തിനു വരാനും. ഇവിടെ വനിക്ക് ബാക്കി പറയാം.’

‘ആരാണെന്ന് അവൻ ചോദിക്കും.’

‘ഹയസാണെന്നു പറയു. ദൈവത്തെയോർത്ത്, നീ അവനെ വിളിക്കുന്നുണ്ടോ? അതോ ഞാൻ വിളിക്കേണാ?’

സൗര്യ് എൻ്റെ ഫോൺ തട്ടിപ്പറിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. ഞാൻ കൈ മാറ്റിപ്പിടിച്ചു.

ഞാൻ ഫോൺ സ്പീക്കർത്ത് ഇടുകയും രഖുവിനെ വിളിക്കുകയും ചെയ്തു.

‘ഹോയ്, കേശവ്. കുറേയായല്ലോ,’ രഖു പറഞ്ഞു.

‘ഹായ്, രഖു, ഇന്ത്യയിലുണ്ടോ?’

‘ഉവ്വ്. ഓഫീസിലാണ്. എന്തുണ്ട് വിശ്രേഷം?’

ഞാൻ സമയം നോക്കി. പത്തരയായിരിക്കുന്നു.

‘ഇന്ത്യയും വൈകി ജോലിയെടുക്കുകയാണോ?’

‘വേണ്ടി വന്നു. പുതിയ നിക്ഷേപകനുണ്ട്. തങ്ങൾ ചില വിഭാഗങ്ങളെ കൂട്ടിച്ചേര്ക്കുകയാണ്. കിറുക്കു പിടിച്ച ഒരു മാസം.’

നാശം, ഞാനവനെ ഇപ്പോൾ അഭിനന്ധിക്കേണ്ടതുണ്ടോ, ഞാൻ അന്വരന്നു. വേണ്ടെന്ന് ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു; വിഷയത്തിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കാം.

‘നമ്മൾ പ്രാർത്ഥനായോഗത്തിൽവെച്ച് കാണും, അല്ലോ?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘ഞാൻ വരാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്. ഈ പുതിയ നിക്ഷേപകരല്ലാം എൻ്റെ തലയിലാണേന്നുള്ളതു. നിൽക്കൽ, നിന്നന്നയും അവളുടെ അച്ചുന്ന കഷണിച്ചിട്ടുണ്ടോ?’ അതിശയത്താട രഖു ചോദിച്ചു. അവൻ്റെ അതിശയത്തിന് കാരണമുണ്ട്. സഹായം എന്ന വരവുത്തു. അവിടെ എന്നിക്ക് പോകേണ്ട യാതാരു കാര്യവുമില്ല.

‘ഉവ്വ്. അതാരു പദ്ധതിയുടെ ഭാഗമാണ്. രഖു, തങ്ങൾ കേസ് തെളിയിച്ചു.’

‘നിങ്ങളുതു ചെയ്തോ?’

‘ഉവ്വ്, തങ്ങൾ കൊലപാതകിയെ കണ്ടത്തി.’

‘എങ്ങനെ? ആരാണ്?’

‘ക്യാപ്റ്റൻ ഫയസിനെപ്പറ്റി കേട്ടിടുണ്ടോ?’

‘ഉംഗ്, പട്ടാള ഉദ്യോഗസ്ഥൻ, കരുത്തൻ. സാറയുടെ കുടുംബം സുഹൃത്ത്. അയാൾ നിന്നെ സഹായിച്ചോ?’

‘ഇല്ല, രാജു. ക്യാപ്റ്റൻ ഫയസാൻ അതു ചെയ്തത്. അയാളാണ് കൊലപാതകി.’

‘എന്ത്?’ രാജു നിഭൂഖ്യമായി.

‘രാജു,’ ലൈൻ മുറിഞ്ഞ് പോയെന്നു കരുതി ഞാൻ വിളിച്ചു.

‘ഞാൻ ഇവിടെയുണ്ട്, ’ അവധുക്തമായ ശമ്പദത്തിൽ അവൻ പറഞ്ഞു. ‘നിന്നക്കുറപ്പാണോ? ഫയൻ?’

‘അതെ.’

‘എന്തിന്?’

‘അയാൾക്ക് അവളോട് ഇഷ്ടമായിരുന്നു,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘എന്ത്?’

‘അവർ തമ്മിൽ പ്രണയത്തിലായിരുന്നു.’

‘നീയെന്നാണി പരയുന്നത്? അയാൾ വിവാഹിതനാണ്. കൂട്ടികളുമുണ്ട്!’

‘എനിക്കരിയാം. എനിടുമവർ അടുത്തിടപഴകി.’

ഞാൻ കഴിയാവുന്നതു സൗമ്യനാകാൻ ശ്രമിച്ചു. ‘അടുത്തിടപഴകുക’ തുടങ്ങിയ മുദ്രുലമായ വാക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ചു. പക്ഷേ, രാജുവിന്റെ അവസ്ഥയിലുള്ള ആരും ‘നിങ്ങളുടെ കാമുകിയെ വേരാരാൾ ഭോഗിച്ചു’ എന്ന കേൾക്കു.

‘രാജു?’ അപ്പേരേതേതക്ക് ഒന്നും കേൾക്കാത്തപ്പോൾ ഞാൻ വിളിച്ചു. ‘അവിടെയുണ്ടോ?’

‘തെളിവുണ്ടോ?’

‘ശക്തമായ തെളിവ്.’

‘ഫക്ടിംഗ് ബാധ്യാധ്.’

ഒരു വാൽനക്ഷത്രം ഭൂമിക്കു കുറുകെക്കെന്നതായി എനിക്കു തോന്തി. രാജു അസഭ്യപദമുപയോഗിക്കുന്നത് ഞാനാദ്യമായി കേൾക്കുകയാണ്.

‘അ മണഡൻ പൊലീസുകാരൻ്റെ അടുത്തു പോകരുത്,’
രഹ്യം പറഞ്ഞു. ‘ഞാനയാളെ എത്താനും ദിവസങ്ങൾക്കുമുമ്പ്
വിളിച്ചിരുന്നു.’

‘ഉഖ്യാ?’

‘കേസിനെ കുറിച്ചിരിയാൻ ഞാൻ ഇടയ്ക്കൊക്കെ
അയാളെ വിളിക്കാറുണ്ട്. എങ്കിലും അയാൾക്ക് സാരയെ
കാവൽക്കാരൻ കൊന്നതാണെന്ന സിദ്ധാന്തത്തിൽ
ഉച്ചുനില്ക്കാനും ലക്ഷ്മണിനെ പുട്ടിയിടാനും തന്നെയാണ്
താല്പര്യമെന്നു തോന്തി.’

‘അതെ. അതാണയാൾക്ക് സർക്കരും.’

‘റാണി അതെല്ലാം അലക്കോലമാക്കും.
പട്ടാളത്തിലായതിനാൽ ഫയസ് കേസിൽ നിന്ന് എളുപ്പത്തിൽ
ഉള്ളിപ്പോകും.’

‘നന്ദി, അതാണ് ഞാനും വിചാരിച്ചത്. അതുകൊണ്ടാണ്
പ്രാർത്ഥനായോഗം,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

രഹ്യവിനെ പോലോരു ബുദ്ധിമാൻ എൻ്റെ അതേപോലെ
ചിന്തിക്കുന്നതിൽ, ഞാനത് സമ്മതിക്കാൻ
ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിലും, എനിക്ക് സുവം തോന്തി.

‘നിന്നക്ക് കാര്യമരിയാമെന്ന് അയാൾക്ക് വല്ല
ഉള്ളവുമുണ്ടോ?’ രഹ്യം ചോദിച്ചു.

‘ഇല്ല.’

‘കൊള്ളാം. അപ്പോൾ ഞാൻ തീർച്ചയായും
പ്രാർത്ഥനായോഗത്തിനു വരാം. ഇരുപതിന്, അല്ലോ?’

‘അതെ.’

‘ഞാൻ എന്തായാലും അവിടെക്കാണും.’

‘നമുക്കവിട വെച്ചുകാണാം,’ ഞാൻ നെടുവീർപ്പിട്ടു.
‘കൂടാതെ, രഹ്യം.’

‘എന്താണ്?’

‘അഭിനന്ദനങ്ങൾ. പുതിയ നിക്ഷേപക്കനക്കുറിച്ചും
എറ്റവും പുതിയ ആസ്തിയെക്കുറിച്ചും വായിച്ചു.’

‘ഓ, അതോ? നന്ദി,’ രഹ്യം പറഞ്ഞു.

‘എന്തായാലും അഞ്ചു ദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ കാണാമല്ലോ,’
ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘തീർച്ചയാണോ, കേൾവ്?’

‘അതെ.’

‘നന്ദി.’

‘ശരി.’

‘ഈ കടം എങ്ങനെ വീട്ടിൽത്തീർക്കുമെന്നറിയില്ല.’

എന്നോടു സംസാരിക്കണമെന്ന് സൗരക്ഷ ആംഗ്രേം കാട്ടി.

‘രു നിമിഷം, രഹ്യം.’ താൻ ഫോൺ നിപുണ്ഡമാക്കി.

‘എന്താണ്?’ താൻ സൗരഭിനോട് ചോദിച്ചു.

‘തീർച്ചയായും. അവന് നമ്മളോടുള്ള കടം വീട്ടാം. അവന് ആയിരം കോടിയുടെ ആസ്തിയുണ്ട്. അവൻ നമുക്ക്’ സൗരക്ഷ പറഞ്ഞു.

‘മിണ്ടാതിരിക്ക്,’ താൻ ഫോൺ സംഭാഷണത്തിലേക്ക് തിരിച്ചു പോയി. ‘ക്ഷമിക്കണം, രഹ്യം. നീയെനോ പറയുകയായിരുന്നു.’

‘ഒന്നുമില്ല. നിന്നോടുള്ള കടം വീട്ടാനാകില്ലെന്ന് പറഞ്ഞു. അവർ അയാളെ തുകിനിക്കൊള്ളുമെന്ന് താൻ ആശരിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ ജീവ പര്യന്തം ജയിലിനുള്ളിൽ തള്ളുമെന്ന്.’

‘അവരതു ചെയ്യും.’

‘താനവളുടെ അഭാവം ഓരോ നിമിഷത്തിലും അറിയുന്നു,’ രഹ്യം പറഞ്ഞു.

എന്നിക്കെത്ത് കേൾക്കണമെന്നില്ലെന്ന് താൻ പറയാനാഗ്രഹിച്ചു. പക്ഷേ, എന്നിക്കെതിനു കഴിത്തില്ല.

‘ഇന്ത്യ വിട്ടു പോകാമെന്ന് താനവളോട് പറഞ്ഞിരുന്നു. ഈ പ്രശ്നങ്ങളെല്ലാം കളഞ്ഞിട്ട്. എന്നിക്ക്...’ രഹ്യം തേങ്ങുന്ന ശബ്ദം താൻ കേട്ടു.

‘നിനക്കെന്തു തോന്നുന്നുവെന്ന് എന്നിക്ക് മനസ്സിലാക്കാം, രഹ്യം.’

നാശം, എന്തു മുൻകാമുകിയെ പ്രണയിച്ചവരെ ആശ്രൂസിപ്പിക്കേണ്ടത് എന്തു ചുമതലയാണോ?

അവൻ പറഞ്ഞു തീർന്നിരുന്നില്ല. ‘താൻ അവർക്ക് എല്ലാം നൽകാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. എന്തു എല്ലാ നേടങ്ങളും അഭിനന്ദനങ്ങളും. അവയെയാനും ഒന്നുമല്ല. അവളില്ലാത്ത ജീവിതം തികച്ചും അപൂർണ്ണമാണ്.’

‘അതൊന്നും ഒന്നുമല്ലെങ്കിൽ അവൻ പണമെല്ലാം നമുക്കു തരട്ട്,’ സൗരക്ഷ എൻ്റെ ചെവിയിൽ പിരുപിരുത്തു.

ഞാൻ സൗരഭിന്റെ ചന്തിയിൽ ചവിട്ടി. കരച്ചിൽ അടക്കാൻ പാട്ടു പെടുന്ന ദോളോട് സസാരിക്കുന്നേം വിഷാദവാനാക്കേണ്ടതുണ്ട്.

‘ഇതൊന്നും ഒന്നുമല്ല. ഈ പണം അർത്ഥശുന്യമാണ്,’ രഹ്യം പറഞ്ഞു. അവന് കരയാനൊരു ചുമലു വേണമെങ്കിൽ ഒരു മനഃശാസ്ത്രജ്ഞത്തെന പണം കൊടുത്ത് കാണാവുന്നതെയുള്ളൂ. അത് ഞാനാക്കണമെന്നില്ല.

‘എനിക്ക് മനസ്സിലാക്കാം, രഹ്യം. ആരോ വാതിലിൽ തട്ടുന്നുണ്ട്. അപ്പോൾ, ഡൽഹിയിൽവെച്ചു കാണാം?’

‘തീർച്ചയായും. നിന്റെ സമയമെടുത്തതിന് ക്ഷമിക്കണം. വീണ്ടും ഒരു പാട് നന്നി.’

ഞാൻ സംസാരം അവസാനിപ്പിക്കുകയും സൗരഭിന്റെ തലയിലേക്ക് ഒരു തലയിണ വലിച്ചെറിയുകയും ചെയ്തു.

‘ആഭാസൻ, ഇതാണോ തമാഴ പരയാനുള്ള നേരം?’

സൗരക്ഷ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

‘നീയത് നല്ലതു പോലെ കൈകാര്യം ചെയ്തു.’

‘ഉണ്ടോ?’

‘ഉണ്ട്. നീ അതവനോട് പരയുകയും ചെയ്തു, എന്നാൽ മുറിവിൽ കുത്തിയതുമില്ല,’ സൗരക്ഷ കിടക്കയിൽ കിടന്നു.

ഞാൻ ഫോൺം ലാപ്ടോപ്പും മാറ്റിവെച്ചു.

‘ഗൊല്ലു, നിന്റെ മുറിയിൽ പോയി ഉരങ്ങു്,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘എഴുന്നേൽക്കാൻ മടിയാകുന്നു, ഭായ്. ശുഭരാത്രി,’ സൗരക്ഷ കിടക്കരു വിളക്ക് അണിച്ചു.

ഞാൻ കണ്ണുകൾ തുറന്നു പിടിച്ചുതന്നെ കിടക്കയിൽ കിടന്നു. സൗരഭിന്റെ നേരിയ കുർക്കംവലിയും മുകളിലുള്ള പകയുടെ താളാത്മകമായ മുളകവുമല്ലാതെ എനിക്ക് യാതൊന്നും കേൾക്കാനില്ലായിരുന്നു. രഹ്യവുമായുള്ള എൻ്റെ സംഭാഷണം ഞാൻ ഓർത്തെതട്ടുത്തു. ഞാൻ ശരിക്കും വളർന്നോ? എനിക്ക് അവൻ്റെ വിജയത്തിൽ അസുയ തോന്നിയില്ല. തന്റെ പ്രതിശുദ്ധവയുവിന്റെ പ്രണയബന്ധമരിത്തത് അവൻ വേദനിച്ചതിൽ എനിക്ക്

അതന്ത്രിക്കാനും കഴിത്തില്ല. താൻ കുത്തുവാക്കുകളോ ആക്ഷേപവാക്കുകളോ പറത്തില്ല. അയിരം കോടി രൂപ യാതൊനു മല്ലെന്ന് തോന്നുന്ന വിധത്തിലുള്ള വേദന അനുഭവിക്കുകയാണ് അവൻ. അവളില്ലാത്ത ജീവിതം തികച്ചും അപൂർണ്ണമാണെന്നാണ് അവൻ പറത്തത് ...

എൻ്റെ മുകളിൽ കരങ്ങുന്ന പക്കയെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, രഹസ്യമായുള്ള എൻ്റെ അവസാനത്തെ ഫോൺ സംഭാഷണം തലയിൽ മുഴങ്ങി.

അരമൺിക്കുറിനുശ്രേഷ്ഠം, താൻ കിടക്കരെ വിളക്ക് വീണ്ടുമിട്ടു.

‘എന്തു സംഭവിച്ചു?’ ഉറക്കം തുങ്ങുന്ന ശബ്ദത്തോടെ സൗരക്ഷ്യം ചോദിച്ചു.

‘എനിക്ക് ഉരങ്ങാനാകുന്നില്ല. എനിക്ക് എവിടെയെങ്കിലും പോകണം,’ താൻ പറത്തു.

‘എൻ്റെ?’ സൗരക്ഷ്യകൾ തിരുമ്മിക്കൊണ്ട് ചോദിച്ചു.

‘ഒരു യാത്രയ്ക്ക് വരുന്നുണ്ടോ?’

‘എന്ത്?’ മത്തുപിടിച്ചതു പോലെ സൗരക്ഷ്യം ചോദിച്ചു.

‘പ്രാർത്ഥനായോഗം വരെ നമുക്ക് ഇവിടെനിന്ന് വിട്ടുന്നിൽക്കാം. ഉത്കണ്ഠംയെ കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ അതു നമ്മളെ സഹായിക്കും.’

‘എന്ത്? എവിടെ? അപ്പോൾ ക്ലാസ്സുകളോ?’

‘അതിനെക്കുറിച്ച് താൻ ആലോചിക്കുന്നില്ല.’

‘എനിക്ക് യാത്ര ചെയ്യാനാവില്ല, ഭായ്. എടുത്തു തീർക്കൊന്നുള്ള പാഠ ഭാഗങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ താൻ എൻ പുരകിലാണ്. ചന്ദ്രൻ എന്ന പിരിച്ചുവിടുക മാത്രമല്ല, കൊല്ലുകയും ചെയ്യും.’

‘ശരി. താനെന്നതായാലും ഏതാനും ദിവസത്തെക്ക് യാത്ര പോകുകയാണ്,’ താൻ പറത്തു. താൻ കിടക്കയെങ്കിൽ നിന്ന് ചാടിയെഴുന്നേറ്റ് എല്ലാ വൈദ്യുതവിളക്കുകളും തെളിച്ചു. അലമാര തുറന്ന് താൻ വസ്ത്രങ്ങൾ അടുക്കിവെക്കാനായി ഒരു സ്വീക്കേസ് വലിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്തു.

‘എവിടെക്ക്?’ കിടക്കയെങ്കിൽ എഴുന്നേറ്റിരുന്ന് തല ചൊറിത്തുകൊണ്ട് സൗരക്ഷ്യം ചോദിച്ചു.

‘പിനീടു പറയാം. നീ ഇപ്പോൾ ഉരങ്ങു. എനിക്കുവേണ്ടി ദയവായി ചന്നെന കൈകാര്യം ചെയ്യു.’

അമുഖം തുടരുന്നു

ഇൻഡിഗോ ഹൈസ്റ്റ് 766 എച്ച് വൈ ഡി-ഡിഇഎല്ലിൽ

‘ഇതാരു കാസുള്ള കമ തന്നു,’ താൻ പറഞ്ഞു.

കേശവ് ചിരിച്ചു.

‘നിങ്ങൾക്കിൽ രസകരമായി തോന്തിയതിൽ സന്തോഷം.’

‘പക്ഷേ, നിങ്ങളും അഞ്ചാരുത്തൻ തന്നു, കേശവ്. നിങ്ങൾ ശരിക്കും ശ്രീനഗർലേക്ക് പോകുകയും ഇത്തുയും കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുകയും ചെയ്തോ?’

‘ഉം, സൗര്യ് കൂടയുണ്ടായിരുന്നത് എന്ന ഒരു പാട് സഹായിച്ചു. പക്ഷേ, ശരാശരിക്കാരായ രണ്ട് കോച്ചിൽ കൊസ് അദ്ദൂപകരെ സംബന്ധിച്ചിടതേതാളം അതു മോശമൊന്നുമല്ലെന്ന് താൻ വിചാരിക്കുന്നു,’ കേശവ് പറഞ്ഞു.

‘അത് അവിശ്വസനീയമാണ്. പിനീടന്താണു സംഭവിച്ചത്? നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥനായോഗത്തിനു പോയോ?’

‘അത് നാലെയാണ്. ഇപ്പോൾ പാതിരാത്രി കഴിഞ്ഞ സ്ഥിതിക്ക് ഇന്നാണെന്നും പറയാം.’

‘എന്ത്? നിങ്ങൾ ഒരു മാറ്റത്തിന് നഗരം വിട്ടുപോകുയാണെന്ന് ഇപ്പോൾ സൗരഭിനോട് പറഞ്ഞത്തല്ലയുള്ളു?’

‘അത് നാലു ദിവസം മുമ്പാണ്. അതിനുശേഷം താൻ യാത്രയ്ക്കു പോയി. ഇപ്പോൾ വീടിലേക്ക് തിരിച്ചുപോകുകയാണ്.’

ഞാനെന്ത് വാച്ചിൽ ദിവസവും സമയവും നോക്കി. മെയ് 20, രാവിലെ 1:05 മണി

‘ഓ, നിങ്ങൾ എവിടെക്കാണ് പോയത്?’

‘നിരവധി സ്ഥലങ്ങൾ. എന്ത് മനസ്സിനെ ശാന്തമാക്കാൻ, സംശയങ്ങൾ തീർക്കാൻ, കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാൻ.’

തെലക്കാനയിൽനിന്ന് വരുന്ന വിമാനമായതുകൊണ്ട് ഞാൻ ഒരു ഉള്ളഹത്തിന് തയ്യാറായി.

‘തിരുപ്പതിയോ മറ്റോ?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

കേശവ് പുണ്ണിരിച്ചു.

‘ഞാൻ പോകേണ്ടിടത്ത് പോയി,’ അയാൾ പറഞ്ഞു.

കൂടുതലൊന്നും എന്നോടു പറയാൻ അയാൾക്ക് ആഗ്രഹമില്ലെന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലായി.

‘മാന്യരേ, നമ്മൾ താമസിയാതെ ഡൽഹിയിലേക്ക് ഇരങ്ങാൻ തുടങ്ങുകയാണ്,’ ഹാജരു അറുന്ദഡി വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. ‘നിങ്ങളുടെ സീറൂബവർദ്ധകൾ ദയവായി മുറുക്കു.’

വിമാനം പറന്നിരങ്ങി. ഡൽഹിയുടെ പുക മണ്ണു മുടിയ നിശാ വിളക്കുകൾ എങ്ങൾക്ക് കാണാൻ കഴിഞ്ഞു.

എതാനും മിനിറൂകൾക്കുള്ളിൽ വിമാനം നേരിയ തട്ടശ്രദ്ധവുംതോടെ ഇരങ്ങുകയും ഓടിയോടി നിൽക്കുകയും ചെയ്തു.

‘ഞാൻ പറഞ്ഞതെല്ലാം കേട്ടതിന് നന്ദി,’ അയാൾ പറഞ്ഞു.

‘എനിക്കും സന്തോഷം. അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ ഈന്ന് അയാളെ പിടി കൂടാൻ പോകുകയാണ്. സാറയുടെ കൊലയാളിയെ ജയിലിലേക്ക് അയക്കാൻ.’

‘ഞാൻ അങ്ങനെ പ്രത്യാശിക്കുന്നു.’

‘തീർച്ചയായും നിങ്ങൾക്കെതിനു കഴിയും.’

‘നന്ദി.’

‘പ്രാർത്ഥനായോഗത്തിൽ എന്തു സംഭവിച്ചുവെന്ന് എന്നോട് പിന്നീടു പറയാമോ?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘എന്തിന്?’

‘എനിക്ക് മുഴുവൻ കമയും കേൾക്കണമെന്നുണ്ട്.’

“‘അരയോ, വേണ്ട, വീണ്ടും വേണ്ട്,” എന്നു നിങ്ങൾ പറഞ്ഞ കമയോ?”

‘അങ്ങനെ പറഞ്ഞു പോയതിന് ഞാൻ ക്ഷമ ചോദിച്ചു കഴിഞ്ഞതെല്ലാ,’ നാണതോടെ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

സീറ്റ്‌ബവർദ്ധകൾ മുറുക്കാനുള്ള സന്ദേശം മാണ്ണു പോയതോടെ എല്ലാവരും എഴുന്നേൽക്കുകയും തികിത്തിരക്കി ഇടനാഴിയിലേക്ക് ഇരങ്ങുകയും ചെയ്തു.

വീടുകൾക്ക് തീ പിടിച്ചതു പോലെയോ എല്ലാവരേക്കാളും അണ്ണു മിനിറ്റുകൾക്കിലും മുമ്പേ വിമാനത്തിൽ നിന്ന് ഇങ്ങൻമെന്ന ശാര്യമുള്ളതു പോലെയോ ആണ് എല്ലാവരും പെരുമാറിയത്.

‘കമ പുർത്തിയാക്കാനായി ഞാൻ നിങ്ങളെ വിളിക്കാം,’ കൈശ്വർ പുണ്ണിരിച്ചു.

ഞങ്ങൾ കൈകൾ കുലുക്കുകയും നമ്പരുകൾ കൈമാറുകയും ചെയ്തു. വിമാനത്തിൽ നിന്നിരഞ്ഞിയ ഉടനെ അയാളുടെ ഫോൺ മുഴങ്ങി.

‘ശ്രീ, റാണി സാർ. ദ്രുശ്യങ്ങൾ കുഴപ്പമില്ല,’ അയാൾ പറഞ്ഞു. ഫോൺിൽ തിരക്കിട്ട് സംസാരിച്ചു കൊണ്ടു തന്ന ഞങ്ങൾ പരസ്പരം കൈവിശ്വുകയും അയാൾ അതിവേഗം കാലടികൾവെച്ച് എന്നിൽനിന്ന് അകന്നുപോകുകയും ചെയ്തു.

വെള്ളുന്തു ശ്രീനർസിൽ നിന്ന് പത്തു മിനിറ്റിൽ താഴെ മാത്രം അകലെയുള്ള എയറോസിറ്റിയിലെ അന്വാസ് ഹോട്ടലിലെ എൻ്റെ മുറിയിൽ താനെത്തി. ഉറങ്ങാൻ കിടന്നുകൂലും എന്നിക്കെതിന് കഴിത്തില്ല. ഏതാനും മണിക്കൂറുകൾക്കൂള്ളിൽ ഒരു പ്രാർത്ഥനായോഗം നടക്കും. എന്നിൽനിന്ന് മിനിറ്റുകൾക്കും, ഒരു പട്ടാള ഉദ്യാഗസ്ഥൻ കയ്യോടെ പിടിക്കുടപ്പെട്ടു.

ഞാൻ എണ്ണമറ പ്രാവശ്യം കിടക്കയിൽ തിരിത്തും മറിത്തും കിടക്കുകയും അവസാനം എൻ്റെ ഫോൺ കയ്യിലെടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഞാൻ കൈശ്വരിന് സന്ദേശമയച്ചു.

‘ഈന്നു വെകുന്നേരത്തിന് ആശംസകൾ, സുഹൃദ്ദേത്.’

അധ്യായം 27

‘പ്രിയപ്പെട്ട സുഹൃത്തുകളേ, സമാധാനം കണ്ണെത്താനാണ് നമ്മൾിവിടെ ഒത്തുചേരുന്നിരിക്കുന്നത്. സംഭവിച്ചതിനെ അംഗീകരിക്കാനുള്ള സമാധാനം കണ്ണെത്താനുള്ള ശ്രമമാണിത്. എല്ലാ നിമിഷവും തോനെന്ന് മകളുടെ അഭാവമറിയുന്നു എന്നുണ്ടെങ്കിലും എനിക്ക് സമാധാനം കണ്ടതെതണ്ടുണ്ട്. എന്നെ ദേശ്യം തോനാതിരിക്കാനും എന്തു കൊണ്ടാണിതെല്ലാം എന്ന് എപ്പോഴും ചോദിക്കാതിരിക്കാനുമുള്ള സമാധാനമാണെന്ന്. ദൈവവിധിയിൽ വിശ്വസിക്കാനുള്ള സമാധാനം,’ പ്രാർത്ഥനായോഗത്തിലെ എല്ലാവരെയും അഭിസംഖ്യാധന ചെയ്തുകൊണ്ട് സഹ്വർ പറഞ്ഞു.

വന്നവരെല്ലാം തന്നെ അർദ്ധവ്യത്താകൃതിയിൽ തിരയിലിരിക്കുകയാണ്. സ്ത്രീകളും പുരുഷരും വേവേം ദൈവാം ഇരിക്കുന്നത്. സാരയുടെ കരുപ്പും വെളുപ്പും ചിത്രങ്ങളുടെ കൊളാഷ് അവരുടെ മുന്പിലുണ്ട്. മങ്ങിയ നിറമുള്ള വസ്ത്രം ധരിച്ച നാലുതോളം പേര് ചടങ്ങിനു വന്നിട്ടുണ്ട്. അവരിലധികവും സാരയുടെ അമ്മാവരും അമ്മായിമാരുമാണ്. അവർ സെസനബിനോടും സഹ്വർ ന്ന് പ്രായമേറിയ, രോഗബാധിതയായ മാതാവിനോടുമൊത്ത് തിരയിൽ ഇരിക്കുന്നുണ്ട്.

രലു എൻ്റ് ഇടതു ഭാഗത്ത് മുന്നാളുകൾക്കപ്പുറം ഇരിക്കുന്നുണ്ട്. സൗരഭാകട്ട എൻ്റ് തൊട്ടടുത്തും. ആർക്കൂട്ടത്തിനിടയിൽ സാരയുടെ ഹോസ്റ്റലിൽ നിന്നുള്ള നിരവധി സുഹൃത്തുക്കളെ തോൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

സാറയുടെ ഹിമാദ്രിയിൽ നിന്നുള്ള സുഹൃത്തായ സന്മാൻ സഹദരിനുശേഷം സംസാരിച്ചുത്.

‘നുറ്റണ്ണാമത്തെ മുൻ ഇപ്പോഴും അവളുടേതാണ്. സാറ ഏതു നിമിഷവും അവിടേക്ക് കയറിവരും എന്നതു പോലെയാണെന്ത്. ഹിമാദ്രിയിലെ പുൽത്തകിടികളിൽ, അവിടെയാണ് സാറ പുസ്തകങ്ങളുമായി പരിക്കാൻ ഇരിക്കാറുള്ളത്, തൊൻ അവളെ തിരയുന്നു,’ സന്നം വൈകാരികമായി പറഞ്ഞു.

തൊൻ സമയം നോക്കി-അഭവര. ഫയസ് ഇതുവരെ ഏത്തിയിട്ടില്ല. ക്ഷണക്കെത്ത് അയച്ചതിനു പുറമേ സഹദർ ഫയസിനെ നേരിട്ടു വിളിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. വരാമെന്ന് ഫയസ് ഏറ്റിരുന്നതുമാണ്. ഏന്തെന്ന് നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് സഹദർ വിമാനത്താവളത്തിൽനിന്ന് ഫയസിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരാൻ കാരും അയച്ചിട്ടുണ്ട്. ആദ്യം അർജ്ജുൻ വിഹാരിലെ വീടിലേക്കു പോയി, അവിടെത്തെ നാശനഷ്ടങ്ങൾ അയാൾ കാണണമെന്ന് തങ്ങൾ ആഗ്രഹിച്ചില്ല.

‘വിമാനത്താവളത്തിന് അടുത്തു തന്നെയാണ് വെള്ളുന്തു ഗ്രീൻസ്. നിങ്ങൾ നേരെ ഏന്തെന്ന് വീടിലേക്ക് വരു. സത്രമയും കൂട്ടികളും ദുഖായിലായിരിക്കുന്നേബാൾ വീടിലേക്ക് പോകുന്നതെന്തിനാണ്?’ സഹദർ ഫയസിനോട് ഹോണിലുടെ ചോദിച്ചു.

തൊൻ ശ്രീനഗർ-ധർമ്മഹി വിമാനത്തിന്തെ അപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥ ഹോണിൽ പരിശോധിച്ചു. ഫയസിന്തെ വിമാനം വന്നു കഴിഞ്ഞതിരുന്നു.

‘അയാൾ വനിബ്ലൂക്കിലോ?’ സൗര്യം ഏന്തെ ചെവിയിൽ പിറുപിറുത്തു.

തൊൻ സമാധാനിപ്പിക്കുന്ന വിധത്തിൽ അവനെ നോക്കി തലയാട്ടി.

സന്തതിനു ശേഷം സഹദർ രജുവിനെ സംസാരിക്കാൻ വിളിച്ചു. തങ്ങളെ അഭിസംഖ്യായ ചെയ്യാനായി രജു എഴുന്നേറ്റു നിന്നയുടനെ, ഒരു ടൊയോട്ട ഹോർച്ചുണർ പുൽത്തകിടിയിലേക്കു വന്നത് തൊൻ കണ്ടു. ഫയസ് ഏത്തികഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു!

ഹയസ് ഷുസുകൾ ഉള്ളിമാറ്റി മുൻഡിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ സൗര്യം ആശ്വാസത്തോടെ നേടുവിർപ്പിക്കു. അയാൾ സഹഭാഗിനെയും കൂടുംവരത്തയും ദുരൈനിന്ന് കൈകൾ കൂപ്പി വണ്ണാൻ.

‘ഞാനെന്തു പറയാൻ?’ രഹസ്യം പറഞ്ഞതു നിർത്തി. ഹയസ് മുൻഡിലേക്കു വരുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ അവൻ കണ്ണട നേരേയാക്കി. ഹയസ് രഹസ്യവിനെ നോക്കി പുഞ്ചിരിച്ചു, അവൻ മറുപടിയായി ഒന്നു തലയാട്ടി. രഹസ്യം തന്റെ പ്രസംഗം ആരംഭിച്ചു.

‘അവളുടെ അടബാവം ഏറ്റവും കൂടുതൽ അനുഭവപ്പെടുന്നത് എന്നിക്കാണ്. ശ്രേഷ്ഠിച്ച ജീവിതം ഓരാളുടെ കൂടെ കഴിച്ചുകൂട്ടാൻ തീരുമാനിക്കുകയും അവൾ എന്നേന്നുമായി പോകുകയും ചെയ്താൽ ശ്രേഷ്ഠിച്ച ജീവിതം കൊണ്ട് നിങ്ങളെന്തു ചെയ്യും?’

പുരുഷമാരുടെ വിഭാഗത്തിലെ ഒരു മുലയിൽ ഹയസ് ഇരുന്നു. രഹസ്യം സംസാരം തുടരുന്നോൾ ഹയസ് സന്ദേശങ്ങൾ പരിശോധിക്കാനായി ഫോൺ തുറന്നു.

‘ഞാൻ തകർന്നു പോയിരിക്കുന്നു. ഞാൻ അതിനോട് പൊരുത്തപ്പെടാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്. ചിന്തിക്കാൻ സമയമില്ലാത്ത വിധം ഞാൻ ജോലിയിൽ മുഴുകുകയാണ്. പക്ഷേ, ഈ സഹനത്തിൽ ഞാൻ തനിച്ചുല്ലാൻ എന്നിക്കരിയാം. നിങ്ങളെല്ലാവരും ഇവിടെയുണ്ട്, സാരയുടെ അച്ചന്നമമാർ, അവളുടെ മുത്തപ്പുണ്ണി, അവളുടെ കൂട്ടുകാർ ... എന്തെല്ലാം വേദനയാണ് ഏറ്റവും വലുതെന്ന് ഞാനെങ്ങനെ പറയും? നിങ്ങളെല്ലാവരും ഈ നഷ്ടം സഹിക്കുകയും ഇപ്പോഴും വേദനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നമ്മൾ ഇനിയൊരിക്കലും പഴയതു പോലെയാക്കില്ല.’

ഹയസ് ഫോണിൽ തന്നെ ശ്രദ്ധിച്ചിരിക്കുകയാണ്. കണ്ണിരടക്കാൻ പാടുപെട്ട് രഹസ്യം സംസാരം നിർത്തി. സാരയുടെ ഇളയ മച്ചുനമാരിലോരാൾ അവന് ഒരു പ്രാണം വെള്ളം കൊടുത്തു. രഹസ്യം അതോന്നു മൊത്തതുകയും സംസാരം തുടരുകയും ചെയ്തു: ‘സാരയെ പോലെ ദയാലുവും ഉദാരവതിയും സ്നേഹവതിയും നമയുള്ളവളുമായ ഓരാളെ എന്തെല്ലാം ജീവിതത്തിൽ ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. എന്നിക്ക് സംഭവിച്ച

എറ്റവും നല്ല കാര്യമാണ് അവർ. തൊൻ ജീവിതത്തിൽ നേടിയതെന്നതായാലും, അതെല്ലാം അവളുടെ പ്രോത്സാഹനമാണ്. അവളുണ്ടായിരുന്ന കാലത്തെ പോലെയാകില്ല ഇനിയെയാരിക്കലും തൊൻ. അവർ എവിടെയായിരുന്നാലും തൊനവള്ളാട് പരയാനാഗ്രഹിക്കുന്നു-തൊൻ നിന്നോട് കൂദാശയുള്ളവനാണ്. നിന്നിൽ നിന്ന് തൊൻ പറിച്ച എല്ലാ നമകൾക്കും എല്ലാ ഓർമ്മകൾക്കും. നിന്നേറ്റുന്നതാവിനെ ദേവം അനുഗ്രഹിക്കു.

രഖു സംസാരം അവസാനിപ്പിച്ചു. ദുഃഖത്താൽ മതിമറന്ന്, കണ്ണുകളടച്ച് അവൻ അവിടെത്തന്നെ നിന്നു. സന്നം അവനെ തോളുത്തു കയ്യിട്ട് ആശ്വസ്തിപ്പിക്കുകയും തിരികെ കൊണ്ടുപോകുകയും ചെയ്തു.

എതാനും ബന്ധുകൾ സംസാരിച്ചതിനുശേഷം ഒരു മഴലവി പ്രാർത്ഥന ഉരുവിട്ടു. അതോടെ പ്രാർത്ഥനായോഗത്തിന് അവസാനമായി. പോകുന്നതിന് മുമ്പ് ഓരോരുത്തരും വ്യക്തിപരമായ ആദരാജാജലികൾ സഹ്യവിന്നോട് പരയാൻ മുന്നോട്ടു വന്നു.

എഴുമണിയായപ്പോഴേക്കും ഒരു പിടി സന്ദർശകൾ മാത്രം അവശേഷിച്ചു. ഫയസ് സഹ്യവിനെ ആലിംഗനം ചെയ്യാൻ വന്നു.

‘അക്കിൾ, തൊനും പോകാൻ തുടങ്ങുകയാണ്,’ അയാൾ പറഞ്ഞു.

‘ഇല്ലില്ല! ഇതെല്ലാം ദുരത്തു നിന്നാണ് നീ വന്നത്. അത്താഴം കഴിച്ചിട്ട് പോകാം,’ സഹ്യർ പറഞ്ഞു.

‘അക്കിൾ, തൊൻ പറഞ്ഞല്ലോ. വാർഷികസെസനികാഭ്യാസം തുടങ്ങികഴിഞ്ഞു. എന്നേ മേലുദ്ദേശനമന്ന് ഒരു ദിവസതേതക്ക് മാത്രമാണ് അവധി അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതും സഹതാപത്തിന്റെ ആനുകൂല്യത്തിൽ.’

‘ആയിരിക്കാം. പകേജ്, നിന്നേ ഫ്ലൈറ്റ് നാലേറ്റും...’

സഹ്യർത്ഥിന് മനോവ്യാദിയുണ്ടായതുപോലെ തോന്തി. ‘ഇതും വീടല്ലോ? എൻ്റെ കൂട്ടികളോടൊത്ത് ഈപ്പോഴും അത്താഴം കഴിക്കാനാകുമെന്ന തോന്തൽ നിലനിർത്താനെങ്കിലും എന്നെ അനുവദിക്കു.’ അയാൾ രഹസ്യവിനു നേരെ തിരിഞ്ഞു. ‘രഹസ്യം ദയവായി, നിങ്ങളും അത്താഴത്തിന് നിൽക്കു.’

‘തീർച്ചയായും, അകിൾ,’ രഹസ്യം മര്യാദയോടെ പറഞ്ഞു.

‘കേശവ്, സൗര്യ്, നിങ്ങളും. സനം, നിങ്ങളുടെ കൂട്ടുകാരോടും അത്താഴം കഴിച്ചിട്ട് പോകാമെന്നു പറയു. നിങ്ങൾ സെസനബിനു കൂട്ടാക്കും.’

സനം സമ്മതഭാവത്താടെ തലയാട്ടി.

‘കൂട്ടികളേ, വരു, നമുക്കൊരുമിച്ച് അത്താഴം കഴിക്കാം,’ സഹ്യർത്ഥി പറഞ്ഞു.

സഹ്യർത്ഥി ലോണിൻ്റെ തീന്തമുറി, ഓരോ തവണ പ്രവേശിക്കുന്നേബാഴും എന്നിൽ മതിപ്പുണ്ടാക്കി. കൊത്തുപണികൾ നിന്നെത്ത, പതിനേട്ടു പേരുകൾഒരിക്കാവുന്ന തീന്തമേശയിൽ ഈന്നു രാത്രി അഞ്ച് അതിമികൾ മാത്രമേയുള്ളൂ. തീന്തമേശയുടെ തലപ്പത്ത് പതിവു പോലെ സഹ്യർത്ഥി ഈരുന്നു. രഹസ്യവും ധയസും ഇടതു വശത്തും ഞാനും സൗരഭ്യവും വലതു വശത്തും ഈരുന്നു.

ഞാൻ ഫോൺ എൻ്റെ മട്ടിയിൽ വെച്ചു. ഞാൻ ഇൻസ്പെക്ടർ റാണയ്ക്ക് ഒരു സന്ദേശമെഴുതി.

‘തയ്യാറാണോ?’

‘തീർച്ചയായും. ഈതെന്താണു കാര്യമെന്ന് നിങ്ങൾ ഈനിയേക്കിലും പറയാമോ?’ അയാൾ മറുപടി അയച്ചു. ഒരു അടിയന്തിര കാര്യത്തിന് തയ്യാറായി നിൽക്കാൻ ഞാൻ റാണയോട് പറഞ്ഞിരുന്നു.

‘നിങ്ങൾ വെള്ളുന്ത് ശ്രീന്തസിൽ നിന്ന് എത്ര ദുരൈയാണ്?’ ഞാൻ തിരികെ സന്ദേശമയച്ചു.

‘ഞാൻ ഹൃവാസ് വാസിലാണ്. എക്കദേശം നാല്പതു മിനിറ്റ് അകലെ.’

‘ശരി. നിങ്ങൾക്കിപ്പോൾ പുറപ്പടാം. 238, വെസ്സുന്ത് ശ്രീനർസ്.’

‘അത് സാരയുടെ അച്ചുനമ്മമാരുടെ വീടല്ലോ?’

‘അതെ. ഏതാനും പൊലീസുകാരെയും കൂടും കൂടുണ്ടാം. ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് അവളുടെ കൊലയാളിയെ തരാം, തെളിവു സഹിതം.’

‘എന്ത്? ആരാണ്ട്? എങ്ങനെ? നിങ്ങൾക്കുറപ്പാണോ?’
അയാൾ മറുപടി അയച്ചു.

‘ഇവിടെ വന്ന് നിങ്ങളുടെ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം കണ്ടത്തു.’

ഞാൻ ഹോണിൽ നിന്ന് തലയുയർത്തി. സഫ്റ്റർ എന്ന നോക്കി പുതിയിരിച്ചു.

‘ഈ തലമുറ ഹോണുകളോട് ഒട്ടിയിരിക്കുകയാണ്. സാര പോലും അങ്ങനെയായിരുന്നു.’

‘കഷ്മിക്കണം, അക്കിൾ,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു. ‘എന്ത് അമ്മ ഞാൻ ആഹാരം കഴിച്ചോ എന്നേന്നിച്ചുതാണ്.’

‘അച്ചുനമ്മമാരെ പോലെ നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കാൻ മറ്റാർക്കുമാകില്ല,’ സഫ്റ്റർ പറഞ്ഞു.

രണ്ടു പരിചാരകൾ ആഹാരം നിറഞ്ഞ രണ്ടു താമാളങ്ങളോടെ തീർമുറിയിലേക്ക് വന്നു. അവർ ഓരോ വിഭവും-മത്തപ്പരിപ്പ്, ഫുൽക്കൈൾ, ഗോബി ആലു, ചികൻ സൂപ്പ്, റായ്ത-മേശയിൽവെച്ചു. സാധാരണ വിളവാറുള്ള സമുദ്ദമായ സദ്യകൾക്ക് പകരം വിഷാദമയമായ അവസരത്തിനു യോജിക്കുന്നതും ലളിതവുമായ ആഹാരമാണ് ലോൺ കൂടുംബം തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്നത്. പരിചാരകൾ ഓരോ വിഭവവും തങ്ങളുടെ പിണ്ഠാണങ്ങളിലേക്ക് വിളനിത്തനു.

‘ഞാനും കഴിഞ്ഞ വർഷം ഹോസ്പിറ്റൽ ചേർന്നു. ഇപ്പോളവർ പരയുന്നത് ഞാൻ ഇൻസുന്റ് ഗ്രാമിലും ചേരണമെന്നാണ്,’ സഫ്റ്റർ പറഞ്ഞു.

‘ഇൻസുഗ്രാം,’ സഖരക്ക് സഫ്റ്റർ തിരുത്തി.

‘അതെ, അതുതനെ. അത് വളരെ ആശയക്കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നതാണ്. വേരെ എന്തിലെക്കിലും

ഞാൻ ചേരേണ്ടതുണ്ടാ?’ സഹ്യർ ചോദിച്ചു.

‘സൗരഭിന് ഇഷ്ടപ്പെട്ട ഒരു അപ്പുണ്ട്,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു. ‘പുതിയ കൂട്ടുകാരെ കണ്ടത്താൻ അവനെ സഹായിക്കുന്ന ഓന്.’

‘എതാണ്ട്?’ സഹ്യർ ചോദിച്ചു.

‘ഒന്നുമില്ല,’ സൗരഭ് മേശകടിയിൽ എന്ന ചവിട്ടി.

‘അപ്പുകളാണിപ്പോൾ ലോകം ഭരിക്കുന്നത്,’ രജു പറഞ്ഞു. ‘ഹേസ് ബുക്കിന്റെതാൻ് ഇന്ത്യൻഗ്രാമും.’

‘അണോ?’ അതിശയത്തോടെ സഹ്യർ ചോദിച്ചു.

‘അതെ, വാട്ടസാപ്പും,’ രജു പറഞ്ഞു. അവൻ ഹോസ്റ്റലിൽ ചെയ്യാറുള്ളതു പോലെ ചോറും പരിപ്പും വെറുംകൈ കൊണ്ട് കഴിച്ചു.

‘എനിക്ക് വാട്ടസാപ്പ് ഇഷ്ടമാണ്,’ ഫയസ് പറഞ്ഞു.

‘ദുരൈയുള്ളവരുമായി സന്ദർക്കം പുലർത്താൻ അത് സഹായിക്കുന്നു.’

പരിചാരകൾ ആഹാരം വിളവികഴിഞ്ഞിരുന്നു.

‘പോകുന്നോൾ വാതിലടച്ചുക്കു,’ സഹ്യർ അവരോട് പറഞ്ഞു.

അവരനു പോയെങ്കിലും പുഞ്ചിരിയോടെ ഫയസ് സഹ്യറിനെ നോക്കി.

‘ക്ഷമിക്കണം, നമുക്ക് സാറയുടെ കേസ് ചർച്ച ചെയ്യാമെന്നു വിചാരിച്ചു,’ സഹ്യർ പറഞ്ഞു. ‘അത് വേറാരും കേൾക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ.’

ചപ്പാത്തി മുറിച്ച് ഭാലിൽ മുക്കിക്കൊണ്ട് ഫയസ് തലയാട്ടി.

‘കാവൽക്കാരൻ്റെ വിചാരണ താമസിയാതെ ആരംഭിക്കുമോ?’ ഫയസ് ചോദിച്ചു.

‘കാവൽക്കാരന്നല്ല അതു ചെയ്തത്,’ ശാന്തമായ സ്വരത്തിൽ സഹ്യർ പറഞ്ഞു.

‘അയാള്ളതു ചെയ്തിട്ടില്ലോ?’ ഫയസ് ചോദിച്ചു. ചപ്പാത്തിത്തുണ്ട് അയാളുടെ വായിലേക്കുള്ള വഴിമദ്ദ്യത്തിൽ നിന്നുപോയി.

‘ഇല്ലോ,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു. ഞാൻ കത്തിയും മുള്ളും മേശപ്പുറത്ത് വെച്ചു.

‘നിങ്ങൾക്കുറപ്പാണോ? അത് ലക്ഷ്യമണ്ണല്ലോ? പൊലീസ് അങ്ങനെയാണല്ലോ ടിവിയിൽ പരഞ്ഞത്ത്!’ ഫയസ് പരഞ്ഞതു.

‘എനിക്കുറപ്പാണ്,’ താൻ പരഞ്ഞതു. ‘യമാർത്ഥത്തിൽ, ആരാണ് കൊലയാളിയെന്നു പോലും എനിക്കെന്നാം.’

എല്ലാവരുടെയും കണ്ണുകൾ ഫയസിലേക്ക് തിരിഞ്ഞതു. അയാളുടെ ചപ്പാത്തി പിടിച്ചു കൈ വിരച്ചു.

‘എല്ലാവരും എന്തിനാണ് എന്നയിങ്ങനെ നോക്കുന്നത്?’ ഫയസ് ചോദിച്ചു.

‘വണ്ണകൻ! താൻ നിന്നു ഒരു മകനെ പോലെ കണക്കാക്കി,’ സഹ്ദർ പരഞ്ഞതു.

‘നിങ്ങളെന്താണി പരയുന്നത്, അക്കിൾ?’ ഫയസ് ചോദിച്ചു.

സഹ്ദർ ചെന്നിയിൽ കൈ കൊണ്ട് അമർത്ഥപ്പിടിച്ചു.

അയാൾ പരഞ്ഞതു, ‘തുടരു, കേശവ്.’

‘ക്യാപ്പറ്റൻ ഫയസ് വാൻ,’ താൻ പരഞ്ഞതു. ‘എഴുനേറ്റു നിൽക്കു.’

‘എൻ്റെ?’ ആദ്യമൊന്നു സംശയിച്ചുകൂടിലും ഫയസ് ചോദിച്ചു. സഹ്ദർ അയാളെ തുറിച്ചു നോക്കി. ഫയസ് എഴുനേറ്റു നിന്നു.

‘എനിക്ക് നിങ്ങളുടെ സഹായം വേണോ.’

‘എന്ത്?’ ഫയസ് ചോദിച്ചു.

‘എനിക്ക് നിങ്ങളുടെ കരുതൽ ആവശ്യമുണ്ട്. കൊലയാളി രക്ഷപ്പടാൻ ശ്രമിക്കുകയാണെങ്കിൽ.’

സൗരഭ്യം രഖുവും സഹ്ദരും അന്യാളിച്ചു.

‘നിങ്ങൾ പരഞ്ഞത്?’ സഹ്ദർ പരയാൻ തുടങ്ങിയെങ്കിലും താന്ത് തടസ്സപ്പെടുത്തി.

‘അക്കിൾ, താൻ ആവശ്യത്തിലധികം പരഞ്ഞതു കഴിഞ്ഞതു. കൊലയാളി തന്നെ നമ്മോടു സത്യം പരയാനുള്ള നേരമാണീത്.’

തീന്തുമേശയിലിരുന്ന എല്ലാവരും
ആശയക്കുഴപ്പത്തിലകപ്പെട്ടതു പോലെ പരസ്പരം നോക്കി.

‘എനിക്കു പരയാനുള്ളത് ഇതു മാത്രമാണ്-2018, ഫെബ്രുവരി 8, മൂള 766,’ താൻ പരഞ്ഞതു.

‘നീയെന്താണി പരയുന്നത്, ഭായ്? ഇതല്ലല്ലോ നമ്മൾ-’ സൗരഭ് പരഞ്ഞതു.

‘ഒരു മിനിറ്റ്, സൗര്യ്,’ ഞാൻ പറത്തു. ‘എന്ന് കയ്തിൽ വിമാനത്താവള്ളത്തിലെ സിസിടിവി ദ്വശ്രയങ്ങളുണ്ട്. എറ്റടക്കുകയാണ് നല്ലത്, അല്ലെങ്കിൽ...’

രലു കിരുകിരുശബ്ദത്തോടെ ക്രൈസ്തവത്താട പുരകിലേക്ക് തള്ളിമാറ്റുകയും എഴുന്നേംക്കുകയും ചെയ്തു.

‘എനിക്ക് ശുചിമുറിയിലേക്ക് പോകണം, ഇപ്പോൾ വരാം,’ രലു പറത്തു.

‘ക്യാപ്റ്റൻ ഫയസ്,’ ഞാൻ പറത്തു. ഞാൻ രലുവിന്റെ നേരെ കണ്ണുകളുടുട്ടി. ആ പട്ടാള കമാന്റോ ഓരോറു നിമിഷത്തിൽ എന്ന് സദ്വിശാശം മനസ്സിലാക്കി. അയാൾ ക്ഷണങ്ങേരും കൊണ്ട് ഇരിപ്പിടത്തിൽ നിന്ന് ചാടിയെഴുന്നേൽക്കുകയും രലുവിനെ കരുതത്തുള്ള കൈകൾ കൊണ്ട് പുരകിൽനിന്ന് കടന്നുപിടിക്കുകയും ചെയ്തു.

‘നീ എവിടെയും പോകുന്നില്ല,’ കുരുതത്തുള്ള മാംസപേശികൾ തുടിച്ചു നിൽക്കുന്ന ഫയസ് പറത്തു.

‘എയ്, എനിക്ക് ശുചിമുറി ഓന്നുപയോഗിക്കണം,’ സ്വത്രതമായ കൈ കൊണ്ട് കണ്ണട നേരേയാക്കി രലു പറത്തു.

‘ഇല്ല, നീ പോകില്ല. ഇരിക്ക്, രലു. എന്താണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് എല്ലാവരോടും പറയ്,’ ഞാൻ പറത്തു

ഫയസ് രലുവിനെ സ്വത്രതമാക്കി. രലു വീണ്ടും ഇരുന്നു.

‘എന്താണു സംഭവിച്ചത്?’ സഹായ ചോദിച്ചു.

‘ഭായ്, എന്താണിത്?’ സൗര്യ് എന്ന നോക്കി.

‘അയാൾ ഹൈദരാബാദിലായിരുന്നു!’ സഹായ ആശ്വാസ്യതോടെ പറത്തു.

ഞാൻ രലുവിന്റെ നേർക്ക് തിരിഞ്ഞു.

‘ഈ ആശയക്കുഴപ്പം ഓവസാനിപ്പിക്കാമോ?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

അധ്യായം 28

രഹ്യ പരയുന്നു:

എനിക്കരിയാം-ഞാനെന്നു തന്ന പരഞ്ഞാലും നിങ്ങളെന്ന ചീത്ത മനുഷ്യനായി തന്ന വിലയിരുത്തും. ഞാനാണ് ഈ കമയിലെ പ്രതിനായകൻ, അതിപ്രോശർ നിങ്ങൾക്കരിയാമണ്ണോ. ഞാൻ നിങ്ങളുടെയാരുടെയും സഹതാപം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ല. എന്നാക്കെ പരഞ്ഞാലും ഞാനവളെ കൊന്നണ്ണോ. ഒരു സസ്യാഹാരി, ‘ദോണ്ടു’ എന്ന് ഇരട്ടപ്രേരുള്ള തമിഴ് ബാഹമണ്ണപ്പയ്ക്ക് ഓരാളെ ശരിക്കും കൊലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഞാൻ ആ കുറുത്തിൽ നിന്ന് എത്താണ്ട് രക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ടു! സംശയിക്കാനായി നിരവധി മുസ്ലിങ്ങൾ ചുറ്റിനുമുള്ളപ്രോശർ ഒരു തമിഴ് ബാഹമണ്ണനെ ആരും അകകാരുത്തിൽ പരിഗണിക്കുക പോലുമില്ല. മുൻവിധികൾ, ഞാൻ നിങ്ങളോട് പരയുന്നു, ചിലപ്രോശർ അതിശയകരമായി ഉപയോഗിക്കാനാകും.

ഞാനെന്ന് വെറും കൈകൾ കൊണ്ടാണെന്നു ചെയ്തത്. ആ രാത്രി ഞാൻ ഇപ്രോശും ഓർക്കുന്നുണ്ട്. അവൻ ഉറങ്ങിപ്പോയിരുന്നു. ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ഓരാളോട് അതു ചെയ്യാൻ കുടുതൽ എളുപ്പമാണ്. അവരുടെ ഓക്സിജൻ വിതരണം മുൻചു കളയാൻ നിങ്ങൾക്ക് മികച്ച തുടക്കം കിട്ടും. ഉറങ്ങുമ്പോൾ അവൻ സംഭവിക്കുന്നതെന്നാണെന്നു പോലും മുപ്പതു നിമിഷത്തേക്ക് തിരിച്ചറിയില്ല. അതിനുശേഷം അവൻ ഉണ്ടും. എന്താണു സംഭവിക്കുന്നതെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ അവൻ ശ്രമിക്കുകയും പരിഭ്രമിക്കുകയും ചെയ്യും. പരിഭ്രമം അവരെ സംബന്ധിച്ചിടതെന്നാളും അവസ്ഥ മോശമാക്കുന്നു.

അവർ പരിശേഷത്താൽ കൈകാലിട്ടിക്കുകയും ഉന്നർജ്ജവും പരിമിതമായ ഓക്സിജനും പാശാക്കുകയും ചെയ്യും. സാറയും പരിശേഷിച്ചു. അവളുടെ കിളിയെ പോലുള്ള ശരീരം എൻ്റെ പിടുത്തത്തെ, ഞാനവളുടെ കഴുത്തിൽ വലംകൈ കൊണ്ട് ചുറ്റിപ്പിടിച്ചിരുന്നു, കൂടതെത്തരിയാൻ ശ്രമിച്ചു. അവളുടെ ഓക്സിജൻ ഒഴിത്തു പോയ ശ്രാസകോശം ഓരോ നിമിഷവും ദുർബലമായി. എന്ന കൂടതെത്തരിയാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോഴും ഞാൻ അവളുടെ കഴുത്തിലെ പിടുത്തം മുറുക്കി. എൻ്റെ ഒടിവു പറിയ കൈയിൽ അടിക്കാനും അവൾ ശ്രമിച്ചു. അതൊരു മാറ്റവുമുണ്ടാക്കിയില്ല.

എൻ്റെ വാച്ചിൽ സമയം നോക്കിയത് എനിക്കോർമ്മയുണ്ട്. ഒരു മിനിറ്റും പത്തു നിമിഷവും കഴിത്തുപോയിരുന്നു. നിങ്ങൾ രസകരമായ കാര്യം ചെയ്യുമ്പോൾ സമയം പറന്നു പോകുന്നു. എന്നാൽ നിങ്ങൾ ആരുടെയെക്കില്ലും കഴുത്തു തെരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിശയുന്നു. ഈതെങ്ങനെ ചെയ്യാമെന്നതിനെക്കുറിച്ച് നിരവധി ലേവനങ്ങൾ ഞാൻ ഇന്ത്രനെറ്റിൽ വായിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഓൾ മരിക്കാൻ ഏഴുമിനിറ്റു വരെ എടുക്കുമെന്നാണ് അതെല്ലാം പരയുന്നത്. ഏഴുമിനിറ്റുനാൽ നാനുറിഇരുപതു സെക്കന്റാണ്.

‘ശരി, ഇതെല്ലാം വിനയക്കുന്നത് നിർത്തു, സാറ. അതെന്ന ഭയപ്പെടുത്തുന്നു,’ ഞാൻ അവളോട് പറത്തത് ഓർക്കുന്നുണ്ട്.

അവൾ ഉന്നർജ്ജം കളയാതെ സൃഷ്ടിച്ചു വെക്കേണ്ടതായിരുന്നു. പൊരുതുന്നതിനു പകരം അവൾ കഴുത്തിലെ പേശികൾ മുറുക്കേണ്ടതായിരുന്നു. അപ്പോൾ അവളുടെ ശ്രാസനാളിയും രക്തവാഹിനിക്കുഴലുകളും അത്രയേതാളം തെരുങ്ങുമായിരുന്നില്ല. തീർച്ചയായും അവൾക്ക് അതൊന്നും അറിയുമായിരുന്നില്ല. എൻ്റെ പാവം സുന്ദരി സാറ! എന്നുക്കാൾ സൗന്ദര്യമുള്ളവളായിരുന്നുകില്ലും എൻ്റെയുത മിടുക്കിയായിരുന്നില്ല.

ഞാൻ ഉർവ്വലിഞ്ഞവനാണ്. ഞാൻ തലയ്ക്കുള്ളിൽ ചിന്തിക്കുകയും അനുഭവിക്കുകയും കാര്യങ്ങൾ പരയുകയും ചെയ്യുന്നവനാണ്. ചിലപ്പോൾ ഞാനവയ്യാനും തന്ന

വാക്കുകളിലൂടെ പ്രകടപ്പിച്ചെന്നു വരിച്ച്. അവൾ പ്രാണവായുവിനുവേണ്ടി പിടയുന്നോൾ ആ അവസാനത്തെ നിമിഷങ്ങളിൽ ഞാൻ അവളുമായി സന്ദൂർഖമായ മാനസികസംഭാഷണത്തിലേർപ്പട്ടായി ഞാനോർക്കുന്നു.

ക്ഷമിക്കണം, സാറ, ഞാൻ കേക്ക് കൊണ്ടു വന്നിട്ടില്ല. എനിക്ക് അത്യയും സാധനങ്ങൾ കൊണ്ടു വരാനാകുമായിരുന്നില്ല. നിന്റെ മുറിയിലേക്കെത്താൻ ആ സർച്ച് മരം കയറണമല്ലോ. നിനക്കും നിന്റെ മുൻകാമുകനും ഇത്തരം ശ്രിലായുഗകാര്യങ്ങൾ കാല്പനികമായി തോന്നാം. അത് ബാലിശ്രമാണെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. ഞാന്ത് ചെയ്തെങ്കിലും. നോക്ക്, ഞാൻ ആണത്തം കുറവുള്ളവനാണെന്ന് നിനക്ക് തോന്നരുത്. നുറു പേരുള്ള ഒരു കമ്പനി ഞാൻ നടത്തുന്നു എന്നത് കാര്യമല്ല. നിനക്ക് ലോകത്തിൽ ഓരാൾക്കും തരാനാകാത്തത് എനിക്ക് തരാനാകുമെന്നതും. ഞാൻ നിനക്ക് എന്റെ കമ്പനിയിൽ ഓഹരിവിഹിതം പോലും തന്നു. പക്ഷേ, നിന്റെ മുറിയിലെത്താൻ ഒരു മരത്തിൽ കയറിയില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ അപ്പോഴും ആണത്തമില്ലാത്ത, പേടിച്ചുണ്ട് ഭോണ്ടുവാൻ. പക്ഷേ ഇപ്പോൾ നോക്ക്, ഭോണ്ടുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടതേതാളം ഇതു മോശമല്ല, അല്ലോ?

ഞാൻ ഇതിനുവേണ്ടി ഒരു മാസത്തേതാളം കയ്യിലെയും തുടയിലെയും മാംസപേശികൾ ഉരുട്ടിയെടുത്തു. ഒറ്റക്കെ കൊണ്ക് മരം കയറാനും എനിക്ക് അഭ്യസിക്കണമായിരുന്നു. അതു കൊണ്ക് ഇന്നന്നിക്ക് ഓടിഞ്ഞ കയ്യുകൊണ്ക് മരം കോന്ന കഴിഞ്ഞതു. അതുകൊണ്ടാകാം ഇന്നന്റെ മുറുക്കിപ്പിടുത്തം ഇത്യും നന്നായി പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. നീയിപ്പോൾ പൊരുത്തുന്നതിന്റെ ഉളക്ക് കുറഞ്ഞതിട്ടുണ്ട്. നിന്റെ ശ്രാസകോശത്തിന് കാര്യം മനസ്സിലായിട്ടുണ്ട്. എത്ര തന്നെ ശ്രമിച്ചാലും ഓക്സിജൻ കിട്ടില്ലെന്ന കാര്യം! വെള്ളത്തിനു പുറത്തു വീണ മീനിനെപ്പോലെ. നിന്റെ ഉടൽ ഏതാനും നിമിഷങ്ങൾ വിരച്ചതിനുശേഷം തോന്തവി സമതിച്ചിരിക്കുന്നു. നിനക്ക് മീൻ തിനാൻ ഇഷ്ടമാണ്, അല്ലോ സാറ? മറ്റു ജീവികളേയോ? മരിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് അവയ്ക്കും

ഇങ്ങനെന്നാണ് തോന്തുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ സസ്യാഹാരിയായിരിക്കുന്നത്. ഭീമുവായതു കൊണ്ടല്ല.

നിന്നെ കൊല്ലണമെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ല. ഞാനത്തരക്കാരന്മെന്ന് നിന്നക്കരിയാം. എനിക്ക് തർക്കങ്ങൾ പോലും ഇഷ്ടമല്ല, പിന്നുയാണോ അകുമം? കേൾവ് വിളിക്കാറുള്ളത് ഓർമ്മയുണ്ടോ? അവൻ എന്ന പ്രകോപിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കും. ഞാൻ ഒരിക്കലും ആ ഇരയിൽ കൊത്തിയില്ല. എടുത്തുചാടി യാതൊന്നും പ്രവർത്തിക്കുന്നവനുമല്ല ഞാൻ. എന്നെ മനസ്സിൽ അസൃഷ്ടയും ദേശ്യവുമില്ല. അല്ല, ഒരിക്കലും അങ്ങനെയല്ല. ഉൾപ്പെരുണ്ടായുടെ പുറത്തു പ്രവർത്തിക്കുന്നത് വിധ്യികളാണ്. ഞാൻ, രാലു വൈക്കേഷ്, ഒരു വിധ്യിയല്ല. ഞാൻ വിരുപനാകാം, കോമാളിയാകാം, ചീനചുട്ടി പോലെ കരുത്തവനാകാം, കണ്ണടക്കാരനാകാം, വിരുപരായ കുട്ടികളെയുണ്ടാക്കാൻ പോകുന്ന അഴ്ചനാകാം (എന്നെ വാക്കുകളല്ല), പേടിച്ചുരണ്ട ഭോണ്ടുവാകാം. പക്ഷേ, ഞാനൊരു മണിന്ത്യൻ. ആဖ്പകളോളം ഞാനിതിനെക്കുറിച്ച് ഗവേഷണം നടത്തുകയും ആസൃതണം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. എന്നെ പദ്ധതിയെന്നുസരിച്ച്, പൊലീസും അല്ലെങ്കിൽ നിന്നെ കൊലയാളിയെ അനോഷ്ടിരിഞ്ഞുന ഏതൊരു മണിന്ത്യും എന്നെന്നുക്കും വടം കരഞ്ഞിക്കാണേഡയിരിക്കും. ഓ, ഈത് തെളിയിക്കാൻ ഉണ്ടു നടക്കുകയും നിരാശയാൽ മരിക്കുകയും ചെയ്യാൻ പോകുന്ന എല്ലാം തിക്കണ്ണ ഒരു മണിനെ എന്നിക്കരിയാം. സാറാ, ഇക്കാര്യത്തിൽ നിന്നെനെ ചൊല്ലി അഭിമാനിക്കാം. നിന്നെ ഇപ്പോൾ വെറുതെ വിടണമെന്നു പോലും ഞാൻ ആശ്രിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നെ അത്യുജ്ജലമായ പദ്ധതിയെക്കുറിച്ച് എനിക്കു നിന്നോടു പറയണമെന്നുണ്ട്. എന്നെ ബുദ്ധിശക്തിയെ ചൊല്ലി നിന്നും മതിച്ചു തോന്നണമെന്നും. നിന്നെ പ്രശ്നംസാവാക്കുകൾ എനിക്ക് കേൾക്കണമെന്നുണ്ട്. ശരി, രണ്ടു മിനിറ്റുകൾ മാത്രം.

നീ അനുകം നിരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതൊരു നല്ല ലക്ഷണമാണ്. തീർച്ചയായും ഇപ്പോഴും നീ മരിച്ചിട്ടുണ്ടാകില്ല, ബോധം സർജ്ജ കാണുമെക്കില്ലോ. ഏതാണ് ആദ്യം

പ്രവർത്തിചുതെന് എനിക്കരിയില്ല. ഞാൻ നിന്റെ രക്തവാഹിനിക്കുഴലുകൾ ദത്തുക്കുന്നുണ്ട്. അത് നിന്റെ തലച്ചോറിലേക്കുള്ള രക്തപ്രവാഹം തടയും. ഞാൻ നിന്റെ ശ്വാസനാളിയെ അമർത്ഥുന്നുമുണ്ട്. അപ്പോൾ നിന്റെ ശ്വാസകോശത്തിന് ഓക്സിജൻ കിട്ടില്ല. ചിലപ്പോൾ ഈ രണ്ടുകാര്യങ്ങളും ഒരുമിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടാകാം. ജീവശാസ്ത്രം ഓരിക്കലും എന്റെ വിഷയമായിരുന്നില്ല. സാങ്കേതികവിദ്യയായിരുന്നു എനിക്ക് എല്ലായ്ക്കൂഴും ഇഷ്ടം. ഈ ഒരു മിനിറ്റു കൂടി മാത്രം.

ഈന്നു രാത്രി ശാരീരികസ്ഥിതിലേർപ്പടാൻ നീ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. അവസാനത്തെ തവണ ഞാനും അതാഗ്രഹിച്ചിരുന്നുവെക്കില്ലോ ഞാൻ വേണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു. നിന്നക്ക് അതഭുതമായി. നോക്ക്, എനിക്ക് നേരമീല്ല. മാത്രവുമല്ല, ഒരധയാളവും അവശ്രേഷ്ഠിപ്പിക്കാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. അതിരിക്കെടു, എനിക്ക് നിനോട് ചോദിക്കാനുള്ള അവസരം കിട്ടിയില്ല. അധ്യാളാട്ട് താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ ഞാൻ എങ്ങനെയുണ്ടായിരുന്നു? ഞാനോരു വിത്തുകാളയല്ല. എനിക്ക് സിക്കം പാക്കോ ആറടി ഉയരമുള്ള ശരീരമോ ഇല്ല. ആറിഞ്ഞുള്ള, നിന്നക്കരിയാമല്ലോ എന്താണ് ഞാനുദ്ദേശിക്കുന്നതെന്ന്, അതു പോലുമീല്ല. അധ്യാളുടെത് വലുതാണോ? ഞാൻ അതിനെക്കുറിച്ചുല്ലാം എന്തിനാണ് ഈപ്പോൾ ആലോചിക്കുന്നതെന്ന് അറിയില്ല. ശരി, ഏഴു മിനിറ്റു കഴിഞ്ഞു. വിട, സാറാ.

എന്റെ പിടുത്തം അഴച്ചത് എനിക്കോർമ്മയുണ്ട്. ചതുവുകൾ അവളുടെ കഴുത്തിൽ അരോചകവും അമിതവലിപ്പമുള്ളതുമായ, ഒരു കൂട്ടം സ്നേഹകടികൾ പോലെ തിണർത്തു കിടന്നു. ഞാനവളുടെ ശരീരം കിടക്കയുടെ നടുവിലേക്ക് കിടത്തുകയും കിടക്കവിളക്ക് തെളിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഞാൻ പുലർച്ചക്ക് 1:50-നാണ് അവളുടെ മുറിയിലേക്കു വന്നത്. ഞാൻ സമയം നോക്കി. 2:45 അയിട്ടുണ്ട്. അസ്പത്തിയഞ്ച് മിനിറ്റു കൊണ്ടുള്ള എന്റെ നേട്ടത്തിൽ ഞാൻ എന്നത്തെന്ന അഭിനന്ധിച്ചു. ഞാൻ ഒരു മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ

ചാറു ചെയ്യുകയും ഉറങ്ങിയതായി അഭിനയിക്കുകയും കൊല്ലാൻ നടത്തുകയും ചെയ്തു. എല്ലാം ഒരു മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ. ഞാൻ മിടുകൻ മാത്രമല്ല, അസാധാരണമായ കാര്യഗ്രഹിയുള്ളവനുമാണ്.

എന്ത് കണക്കുകൂട്ടലുകളും സിച്ച് ഞാൻ 3:30-ന് ഇവിടോ വിട്ടു പോകേണ്ടതുണ്ട്. പക്ഷേ, അതിനു മുമ്പ് കുറച്ചു കാര്യങ്ങൾ കൂടി ചെയ്തു തീർക്കാനുണ്ട്. ആദ്യം ഞാൻ സാറയുടെ ഐഫോൺ കയ്യിലെടുത്തു. അവളുടെ തള്ളവിരൽ പതിപ്പിച്ച് ആദ്യശ്രമത്തിൽ തന്ന ഞാനതു തുറന്നു. അവളുടെ വിരലുകൾ മന്ത്രപരലുകൾ പോലെ തന്നുത്തിരുന്നു.

വിശ്വസ്തനായ പട്ടികകൂട്ടിയെ പോലെ പ്രതികരിക്കുമെന്ന് ഉറപ്പുള്ള ഓശൻകൾ ഞാൻ സന്ദേശമയച്ചു. ഞാൻ കേശവ് രാജ്പുരോഹിതുമായി ചാറ്റ് ആരംഭിച്ചു. തടിയൻ കൂട്ടുകാരൻ കുടയുള്ള മണ്ഡൻ ചിത്രമാണ് അയാളുടെ പ്രാഹീനലിലുള്ളത്. ഞാൻ അവന് ഒരു സന്ദേശമയച്ചു.

‘അപ്പോൾ നീ എനിക്ക് ഇനി ആശംസകൾ നേരുക പോലും ചെയ്തില്ലോ?’

അവൻ പ്രതികരിച്ചില്ല. ഞാൻ വീണ്ടുമൊരു സന്ദേശമയച്ചു.

‘ഇന്നുണ്ട് പിന്നാളാണ്. നിന്നക്കുത് ഓർമ്മയുണ്ടാക്കുമെന്ന് ഞാൻ ആശിക്കുന്നു.’

കേശവിന്റെ മറുപടിക്കു വേണ്ടി കാത്തിരിക്കുന്നോൾ ഞാൻ കിടക്കു വീണ്ടും നേരയാക്കി. ഞാൻ സാരയെ വശം ചെരിച്ചു കിടത്തുകയും കിടക്കവിരി മാറുകയും ചെയ്തു. അവളുടെ അലമാരയിൽ എപ്പോഴും കഴുകിവെച്ച വിരികളുണ്ടാകാറുണ്ട്. ഞാൻ മുഷ്ഠിഞ്ഞ കിടക്കവിരി ചുരുട്ടി എന്തെന്നും സംഖിയിൽ തിരുക്കിവെച്ചു. ഞാൻ വീണ്ടും പോണ്ടുത്തു. സന്ദേശങ്ങളിലേപ്പോൾ ഇരു നീലശരിയടയാളങ്ങളുണ്ട്, അവൻ ഓൺലൈനിലുണ്ട്. എനിക്കരിയാമായിരുന്നു! വിഹിയായ ആ മണ്ഡന് സാറയുടെ പിന്നാൾ തിവസം ഉറങ്ങാനാകില്ലെന് എനിക്കരിയാമായിരുന്നു. ഞാനവന് മറ്റാരു കൂട്ടം സന്ദേശങ്ങൾ കൂടി അയച്ചു.

‘അശംസകൾ കാണാത്തപ്പോൾ അപ്പും അന്വരമും പോയി.’

‘എന്തായാലും താനെന്നുകൊണ്ടാണ് നിനു കുറിച്ച് ആലോച്ചിച്ചതെന്ന് അറിയില്ല.’

‘നീ തിരക്കിലാണെന്ന് താനുഹിക്കുന്നു.’

അവൻ മറുപടി അയച്ചില്ല. താൻ സമയം നോക്കി. ഇരുപതു മിനിറ്റിനുള്ളിൽ എനിക്ക് പോകേണ്ടതുണ്ട്. വേദേ വഴിയില്ലാതെ താൻ കുറേക്കൂടി സന്ദേശങ്ങളും ചെയ്യാം.

‘നീ അവിടെയുണ്ടോ?’

‘എനിക്ക് നിന്നെന്നോർത്ത് നഷ്ടബോധം തോന്നുന്നു.’

ഒരു മിനിറ്റിനുശേഷം, അവൻ ടെപ്പു ചെയ്യുന്നത് താൻ കണ്ടു.

‘അതിശയകരം, നേരായും?’ അവൻ മറുപടി അയച്ചു.

‘നോന്നരം! മീൻ ഇരയിൽ കൊത്തുന്നുണ്ട്,’ താൻ എന്നോടു തന്ന പറഞ്ഞു. പത്തു മിനിറ്റ് നീണ്ട പഞ്ചാംശുവരിനുശേഷം അവൻ സാരയെ മുറിയിൽ വന്ന് കാണാൻ പുറപ്പെട്ടു.

വിശ്വസ്തനായ നായക്കൂട്ടി പുറപ്പെട്ടതിനാൽ താൻ പോകാനിരഞ്ഞി. താൻ സാരയുടെ ഫോൺ ഓഫു ചെയ്തു. താന്ത് വീണ്ടും ഓണാക്കി. അപ്പോളത് ഒരു പാസ്വോഡ് ആവശ്യപ്പെട്ടു. അവളുടെ തള്ളവിരൽ ഉപയോഗിച്ച് ആ ഫോൺ തുറക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നവരെ അതു കൈക്കാര്യം ചെയ്തു കൊള്ളും. താന്ത് വീണ്ടും ചാർജ്ജു ചെയ്യാൻവെച്ചു. താൻ തോട്ടിട്ടുണ്ടാകാൻ സാധ്യതയുള്ള എല്ലാം താൻ ടിഷ്യൂവും സാനിബൈസറുമുപയോഗിച്ച് തുടങ്ങു വ്യത്തിയാക്കി. എനിട്ട് ഉപയോഗിച്ച ടിഷ്യൂവെല്ലാം സഞ്ചിയിലേക്ക് തിരുക്കിക്കയറ്റി. താൻ ജാലകം തുറന്നു. ധന്തഹിയിലെ തണ്ണുത്ത ഫെബ്രൂവരിക്കാറ്റ് എന്തെ മുവത്തടിച്ചു. താൻ സമയം നോക്കി-3:04. താൻ ജൈലിസ് ബോണ്ടാണ്, താൻ എന്നോടു തന്ന പറഞ്ഞു. താൻ മാവിന്തേ ചില്ല കടന്നുപിടിക്കുകയും താഴേക്കുള്ള യാത്ര ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഞാൻ ഒട്ടകൾ റിംഗ് റോധിലേക്ക് നടന്നു. യുബർ ടാക്സി വിളിച്ച് തെളിവ് അവഗ്രഹിച്ചിപ്പിക്കാൻ മാത്രം വിധ്യിയായിരുന്നില്ല ഞാൻ. തണ്ണുപ്പിൽ കൈകൾ കൂട്ടിത്തിരുമ്പിക്കാണ്ട് ഞാൻ ഓട്ടോ കാത്തുന്നിന്നു. പത്തുമിനിറ്റിനു ശേഷം ഒരെണ്ണം വന്നു.

‘വിമാനത്താവളം,’ ഞാൻ ഓട്ടോബ്രൈവരോട് പറഞ്ഞു.

‘യാത്രക്കാരെ എടുക്കുന്നില്ല, വീട്ടിലേക്ക് പോകുകയാണ്,’ അയാൾ പറഞ്ഞു.

ഞാൻ രണ്ടായിരം രൂപരുദ്ധ അഞ്ച് ഉംതന്നിനമുള്ള നോട്ടുകളെടുത്ത് അയാളെ കാണിച്ചു.

‘ഇപ്പോഴെന്തു തോന്നുന്നു?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘കയറു, വീട്ടിലേക്ക് പോയിട്ട് എനിക്കെന്തു കാര്യം?’ ഓട്ടോബ്രൈവർ പറഞ്ഞു.

അരയായം 29

‘വിമാനത്താവളം?’ സൗര്യ് ചോദിച്ചു. സഫ്റ്ററിനെയും ഫയസിനെയും പോലെ അവനും ആശയക്കുഴപ്പത്തിലായിരുന്നു.

രജു എതിരെ കിടക്കുന്ന ഒഴിവെൽ കസേരയിൽ തുറിച്ചു നോക്കിയിരുന്നു.

‘എന്താണു സംഭവിക്കുന്നതെന്ന് എനിക്കു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല,’ സഫ്റ്റർ അവസാനം പറത്തു. ‘അയാൾ ഹൈദരാബാദിലെ ഒരു ആശുപത്രിയിലായിരുന്നു. ഞാനത് അയാളുടെ അച്ചുനമ്മാരോടും തിരക്കിയിരുന്നു.’

‘റാണ അയാളുടെ ഫോൺരേവകളും പരിശോധിച്ചിരുന്നു. അനുരാതി അയാളുടെ സെൽഫോൺിന്റെ ലൊക്കേഷൻ അപ്പോളോ ആശുപത്രികടുത്തായിരുന്നു,’ സൗര്യ് പറത്തു.

രജു പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. അവൻ എൻ്റെ നേർക്കു തിരിത്തു.

‘നോക്ക്, അവരിപ്പാഴുമത് വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. എൻ്റെ പദ്ധതി എത്ര ഉറപ്പുള്ളതായിരുന്നുവെന്നു കണ്ണോ?’

‘തീരച്ചയായും അത്ര ഉറപ്പുള്ളതൊന്നുമായിരുന്നില്ല.’

‘ഭായ്, കാര്യമായി ചോദിക്കുകയാണ്. എന്താണു നടക്കുന്നതെന്ന് തങ്ങളോടു പറയു,’ സൗര്യ് പറത്തു.

‘നിന്റെ ഫോണിൽ ഏതെങ്കിലും യാത്രാആപ്പ് ഉണ്ടോ?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘കുഡിയർ ട്രിപ്പും മേക്കംമെട്ടിപ്പുമുണ്ട്. അതെന്തിനാണ്?’

‘അതിൽ ഏതെങ്കിലുംമാന് തുറക്ക്. എന്നിട്ട് നാജൈ രാത്രിയിലെ ഫ്ലൈറ്റുകൾ നോക്ക്. ഹൈദരാബാദിൽ നിന്ന് ഡൽഹിയിലേക്ക്, പിന്നീട് പിറേനു രാവിലെ തിരിച്ചും.’

സൗര്യ് ഏതാനും നിമിഷം ഫോണിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ചു.

‘ദിവസവും നേരിട്ടുള്ള പതിനഞ്ച് ഫ്ലെള്ററുകളുണ്ട്,’ സൗര്യ പറഞ്ഞു.

‘എപ്പോഴാണ് അവസാനത്തെ ഫ്ലെള്റ്? ഹൈദരാബാദിൽ നിന്ന് ഡൽഹിയിലേക്ക്?’ എൻ ചോദിച്ചു.

‘ഇന്ധിഗോ ഇ766 രാത്രി 11:30-ന് ഹൈദരാബാദ് വിടുകയും 1:10-ന് ഡൽഹിയിലേത്തുകയും ചെയ്യും,’ എൻ പറഞ്ഞു.

എൻ സൗര്യിനെ നോക്കി പുണ്ണിച്ചു.

‘ഗംഭീരം,’ സൗര്യ പറഞ്ഞു. ‘എനിക്കെതു മനസ്സിലായി. അവൻ ഈ ഫ്ലെള്റിൽ വന്ന് 1:10-ന് ഡൽഹിയിൽ ഇരങ്ങുകയും ഐശ്വര്യിലേക്ക് പോകുകയും ചെയ്തു.’

‘അതു നേരത്ത്, വിമാനത്താവളത്തിൽ നിന്ന് അരമൺക്കുർ കൊണ്ട് ഐശ്വര്യിലേത്താം.’

‘നാശം, അവൻ ആശുപത്രിയിൽ നിന്ന് ഒളിച്ചു കടന്നു, രഖുവിന്നെ പദ്ധതി മനസ്സിലായ സൗര്യ പറഞ്ഞു.

‘അതെ, മികച്ച രീതിയിൽ തന്നെ ചെയ്തു, ഈലോ?’

‘ഓ,’ സൗര്യ പറഞ്ഞു. ‘മരിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് അന്നു രാത്രിയിൽ സാരയുമായി നീ നടത്തിയ ചാറുകൾ?’

‘അതു വ്യക്തമാണല്ലോ,’ എൻ പറഞ്ഞു, ‘രഖുവാനുതു ചെയ്തത്.’

‘ഇല്ലിലു്,’ എന്ന ഉത്കണ്ഠംയോടെ നോക്കി സൗര്യ പറഞ്ഞു.

‘സാരമില്ലു്,’ എൻ പറഞ്ഞു. ‘ഇനി ഡൽഹിയിൽ നിന്ന് ഹൈദരാബാദിലേക്ക് രാവിലെ ആദ്യത്തെ ഫ്ലെള്റ് എതാണെന്നു നോക്കും.’

‘ഇന്ധിഗോ ഇ765. അത് രാവിലെ 4:55-ന് ഡൽഹി വിടുകയും 7:05-ന് ഹൈദരാബാദിലേത്തുകയും ചെയ്യും,’ സൗര്യ പറഞ്ഞു.

‘രഖു അതിരാവിലെ ഹൈദരാബാദിലേത്തുകയും വാഹനങ്ങൾ അധികമില്ലാത്തതിനാൽ മുപ്പതു മിനിറ്റിനുള്ളിൽ അപ്പോളോ ആശുപത്രിയിലേത്തുകയും ചെയ്തു. 7:45 ആകുന്നോഫേക്കും തീർച്ചയായും അവൻ ആശുപത്രിക്കിടക്കയിൽ എത്തിയിട്ടുണ്ടാകും.’

‘ഓ,’ ഫയസ് പറഞ്ഞു. അയാൾക്കും രഹ്യം അതെങ്ങനെ ചെയ്തെന്ന് മനസ്സിലായികഴിഞ്ഞിരുന്നു. സഫ്റ്റർ തെട്ടുലോടെ വിരഞ്ഞലിച്ചിരുന്നു.

‘നിങ്ങൾ പറഞ്ഞേം അയാളുടെ ഫോൺ ലൊക്കേഷൻ...’ സഫ്റ്റർ പറഞ്ഞു.

‘അതെ,’ സൗരി പറഞ്ഞു. ‘റാണി അയാളുടെ ഫോൺ ടവർ ലൊക്കേഷൻ പരിശോധിച്ചതാണ്. അവൻ കൃത്യം പാതിരാത്രിക്ക് അവർക്ക് പിരിന്നാൾ ആശംസകളും അയച്ചിരുന്നു. ആ ചാറുകൾ അവൻ സോഷ്യലിൽവെച്ച് നിനക്ക് കാണിച്ചു തന്നിരുന്നു.’

‘ഉം്ഘ്, അതെനിക്കരിയാം,’ തൊൻ പറഞ്ഞു.

‘ശരിക്കും, ഭായ്, നീയെങ്ങനെയാണ് രഹ്യവിനെ സംശയിക്കുക പോലും-’ സൗരി ചോദിക്കാൻ തുടങ്ങിയെങ്കിലും തൊൻ തടസ്സപ്പെടുത്തി.

‘ഗോലു, തൊൻ യാത്രയ്ക്കു പോകുകയാണെന്ന് നിന്നോടു പറഞ്ഞതോർമ്മയുണ്ടോ?’

‘ഉം്ഘ്, ഒരാഴ്ചയ്ക്കു മുന്ഹ്.’

‘തൊൻ ഹൈദരാബാദിലേക്കാണു പോയത്.’

‘എന്തിന്?’ സൗരി ചോദിച്ചു.

അധ്യായം 30

‘നീ അവനുമായി നിന്നെ താരതമ്യപ്പട്ടനേതണ്ടതില്ല. അങ്ങനെയെക്കിൽ, അവൻ അതിസമ്പന്നനാണെങ്കിൽ തന്നെയെന്നതാണ്?’ ഞാൻ വീണ്ടും എന്നോടു തന്ന പറഞ്ഞു. ഞാൻ കിടക്കയീൽ കിടന്നുകിലും ഉറങ്ങാൻ കഴിഞ്ഞതില്ല. ഞാൻ രഖുവിനോട് ഇതിനുമുമ്പും സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ, അതൊരിക്കലും എന്തും ഉറക്കം കളഞ്ഞതിട്ടില്ല. അവൻ പറഞ്ഞ എന്തെങ്കിലുമാണോ അതിനു കാരണം? പരോക്ഷമായ കുത്തുവാക്കോ അധിക്ഷേപമോ അവൻ പറയുകയുണ്ടായോ? ഞാൻ തലയ്ക്കുള്ളിൽ തുണ്ടാക്കുന്ന സംഭാഷണം പുനരാവിഷ്കരിച്ചു. ഞാൻ അവനെ വിളിച്ചുതേയുള്ളൂ. ഫയസാൻ സാരയെ കൊലപ്പെടുത്തിയതെന്ന് തുണ്ടശർക്കണ്ടത്തിയ കാര്യം പറഞ്ഞു. അവരുടെ പ്രണയബന്ധത്തക്കുറിച്ച് അവനോടു പറഞ്ഞു. ഗർഭപരിശോധനാകിട്ടുകൾ പോലുള്ള മോശപ്പെട്ട വിശദാംശങ്ങൾ ഒഴിവാക്കുകയും ചെയ്തു. അവൻ പ്രതീക്ഷിച്ചതുപോലെത്തന്നെ പ്രതികരിച്ചു. ഫയസിനെ ശപിക്കുകയും വികാരാധിനനാകുകയുംചെയ്തു. പിന്നീട് അവനെന്നിക്ക് നന്ദി പറയുകയും എല്ലാം വിലക്കടതായിതോന്നുന്നുവെന്ന് പറയുകയും ചെയ്തു. അവളില്ലാത്ത ജീവിതം തീർത്തതും അപൂർണ്ണമായി തോന്നുന്നുവെന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു.

ആ വാചകം എന്തു കൊണ്ടാണ് എന്തും തലയ്ക്കൈത്ത കുടുങ്ങിക്കിടക്കുന്നത്? അത് പരിചിതമായിതേതാണി. ഞാൻ അതെന്തും മനസ്സിനുള്ളിൽ നിരവധി തവണ ആവർത്തിച്ചു.

ഞാൻ കട്ടിലിനടക്കുള്ള മേശപ്പുറത്തു നിന്ന് ഹോണർ കയ്യിലെടുത്തു.

ഞാൻ സാരയുമായുള്ള എൻ്റെ അവസാനത്തെ വാട്ട്‌സാപ്പ് ചാറ്റ് തുറന്നു. ജീവിതത്തിൽ എനിക്കുള്ള എറ്റവും വിലപിടിച്ച വസ്തുകളിലൊന്നാണത്. അനുമുതൽ എണ്ണമറ്റ തവണ ഞാൻ അതിലുടെ കടനു പോയിട്ടുണ്ട്. ഞാനതിലുടെ വീണ്ടും കടനുപോകുകയും അവസാനഭാഗത്തുകയും ഞാൻ തേടിയത് അവിടെനിന്നു കണ്ടതുകയും ചെയ്തു.

‘നീയില്ലാത്ത ജീവിതം തീർത്തും അപൂർണ്ണമാണെന്നു തോന്നുന്നു.’

ങ്ങു വിറയൽ എനിലുടെ കടനു പോയി. ഇല്ല, ഈതാരു യാദൃച്ഛികസംഭവം മാത്രമാണ്, ഞാനെനോടു തന്ന പരഞ്ഞു. ഞാൻ സഖരഭിനെ നോക്കി. അവൻ ഉറങ്ങികഴിഞ്ഞിരുന്നു.

ഞാൻ വീണ്ടും കിടന്നു. ‘അവൻ ഹൈദരാബാദിലായിരുന്നു. ആശുപത്രികാർ അത് സ്ഥിരീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. സൗത്തേഹിക ലാക്കേഷനും അവിടെയായിരുന്നു,’ എനിൽക്കെണ്ട തരച്ച ചിന്തയെ എൻ്റെയുള്ളിൽ നിന്നൊരു ശബ്ദം പ്രതിരോധിച്ചു. ‘അത് ഫയസാൻ. ശ്രദ്ധ അയാളിലുറപ്പിക്കു.

ഉറങ്ങാൻ തീരുമാനിച്ചുറപ്പിച്ച് ഞാൻ കിടക്കയിൽ തിരിഞ്ഞു കിടന്നു. അപ്പോഴാണ് മറ്റാരു ചിന്ത മനസ്സിലേക്കുവന്നത്.

ഫയസ് വിവാഹമോചനത്തിന് വകീലന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കിൽ അയാളെന്തിന് സാരയെ ഉപദ്രവിക്കണം? അതും അവർ ഗർഭിണിയാണെന്ന് അറിഞ്ഞതു നേരത്ത്? അയാൾ അവർക്കുവേണ്ടി സത്തമയെ ഉപേക്ഷിക്കാൻ തയ്യാറായിരുന്നു.

ഞാൻ വീണ്ടും എഴുനേറ്റിരുന്നു. ഞാൻ എൻ്റെ ഹോണിൽ കൂയർ ട്രിപ് ആപ്പ് തുറന്നു. ഹൈദരാബാദിനും ഡൽഹിക്കുമിടയിലെ എല്ലാ ഫ്ലൈറ്റുകളും ഞാൻ പരിശോധിച്ചു. ഞാൻ അവയെ സമയത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തരംതിരിച്ചു. അവസാനത്തെ ഫ്ലൈറ്റ് രാത്രി 11:30-ന്. പിറ്റേനു രാവിലെ, തിരിച്ചുള്ള ആദ്യത്തെ

പ്രഭലൈറ്റ് 4:55-ന്. ദുഷ്കരമെങ്കിലും ചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്ന കാര്യമാണെന്ത്.

രഹ്മാൻ സാന്ധ്രമാൻസിസ്കോയിലായിരുന്നപ്പോൾ തെങ്ങൾക്കിടയിൽ നടന്ന ചാറ്റ് താൻ ഓർത്തെടുത്തു.

‘എനിക്കെത് ശ്രീലമാൺ. താൻ എല്ലായ്പ്പോഴും ഇത്തരം യാത്രകൾ ചെയ്യാറുണ്ട്,’ അവൻ പറത്തിരുന്നു.

അത് ചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്ന കാര്യമാണോയെന്ന് ശരിക്കും ആ പ്രഭലൈറ്റുകളിൽ യാത്ര ചെയ്ത് പരിഗ്രാമിച്ചാലോ? താൻ എഴുന്നേറ്റിരുന്ന് വെളിച്ചും തെളിച്ചും.

‘എന്തു സംഭവിച്ചു?’ സൗരക്ഷ്യ ചോദിച്ചു.

‘എനിക്ക് ഉറങ്ങാൻ കഴിയുന്നില്ല. എനിക്കുവിഡേക്കൈക്കിലും പോകണം.’

‘എൻ്റെ?’ സൗരക്ഷ്യ ചോദിച്ചു.

അവൻ നടത്തിയ അന്തേ യാത്ര താൻ നേർവ്വിപരീതിശയിൽ ചെയ്തു. താൻ ധർമ്മിയിൽനിന്ന് ഹൈദരാബാദിലേക്കുള്ള രാവിലത്തെ ആദ്യത്തെ പ്രഭലൈറ്റായ ഐ765-ൽ 4:55-ന് കയറി. അത് ഹൈദരാബാദിൽ നിശ്ചയിച്ച സമയത്തിനും നേരത്തെ, 6:50-ന് എത്തി. താൻ വിമാനത്താവളത്തിൽ നിന്ന് പുറത്തെക്കിറങ്ങുമ്പോൾ നിരവധി സിസിടിവി ക്യാമറകൾ എന്ന് ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടു. ആ ക്യാമറകളുടെ ദൃശ്യങ്ങൾ വാങ്ങിക്കാൻ റാണ്യകൾ കഴിയുമെന്ന ആശയോടെ താൻ രാജീവ് ഗാന്ധി അന്തർദ്ദേശീയ വിമാനത്താവളത്തിൽ നിന്ന് 7:05-ന് പുറത്തിരങ്ങി. നിരവധി ദ്രോവർമാർ എന്ന നഗരം ചുറ്റിക്കാണിക്കാൻ തയ്യാറായി. അവർ പണം സീകരിക്കുകയും എന്ന കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടാതിരിക്കുകയും ചെയ്തു. താൻ അപ്പോളോ ആശുപത്രിയിലേക്ക് ഒരു ടാക്സി വിളിച്ചു. രാവിലെ വാഹനഗതാഗതം കുറവായതിനാൽ താൻ 7:29-ന് ആശുപത്രിയുടെ പ്രവേശനകവാടത്തിനടുത്തത്തി. താൻ പ്രധാനപ്പെട്ട ലോബിയിലേക്കു പോയി. അവിടെ പൊതുവായ ഉപയോഗത്തിന് ഒരു ശുചിമുറിയുണ്ടെന്ന് താൻ

കണ്ണത്തി. അവൻ അവിടെവെച്ച് എളുപ്പത്തിൽ വസ്ത്രം മാറുകയും രോഗികളുടെ പച്ചക്കുപ്പായം ധരിക്കുകയും ചെയ്യാമായിരുന്നു. തൊന്തർ സമയം നോക്കി; അതിപ്പോഴും 7:33 ആയിട്ടേയുള്ളൂ. സാറു മരിച്ചു ദിവസം ഏകദേശം 8:45-നാണ് റാണി രഹ്മാൻ വിളിച്ചതെന്ന് തൊന്തർ ഓർമ്മിച്ചു. രഹ്മാൻ അപ്പോൾ ആശുപത്രിയിൽ എത്തിയിട്ടു ഉണ്ടാക്കു. റാണി ആ സംഭാഷണം കേൾക്കാൻ എന്നു അനുവദിച്ചിരുന്നു. രഹ്മാൻ കൊടുക്കുന്നതിന് മുമ്പ് ഒരു നഴ്സ് ഫോണെടുത്തിരുന്നു. അവർക്ക് ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിപ്പോരായിരുന്നു.

തൊന്തർ ലിപ്പറ്റിൽ കയറുകയും ഓന്നാം നിലയിലെ സ്വകാര്യമുന്നികൾക്കടുത്തത്തുകയും ചെയ്തു. ആശുപത്രിയിൽ നിന്ന് ആരും കാണാതെ പുരത്തു കടക്കണമെങ്കിൽ അവൻ ഓന്നാം നിലയിൽ മുറിയെടുത്തിട്ടുണ്ടാകും., അപ്പോൾ അവൻ ജാലകത്തിലുടെ പുരത്തിരഞ്ഞാനാകും.

‘സാർ, എന്നിക്ക് നിങ്ങളെ സഹായിക്കാനാകുമോ?’ ഒരു നഴ്സ് എന്നോടു ചോദിച്ചു.

‘എൻ്റെ ഒരു സുഹൃത്ത് ഇവിടെയുണ്ടായിരുന്നു,’ തൊന്തർ പറഞ്ഞു. ‘അവെനെ പരിചരിച്ചു ഒരു നഴ്സുണ്ട്. അവരെ കാണമെന്നുണ്ട്. അവരോട് നന്ദി പറയണമെന്നും.’

‘അവരുടെ പേരെന്താണ്, സാർ?’

തൊന്തർ മിച്ചിച്ചു നോക്കി.

‘തൊന്തർ ഓർക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്. ജൈനി, അല്ലെങ്കിൽ ജാനി. അവർക്ക് തലയും ഉച്ചാരണമാണുണ്ടായിരുന്നത്,’ തൊന്തർ പറഞ്ഞു.

‘ഓ, ജാനി ആന്റിണി, സാർ,’ ആ നഴ്സ് പറഞ്ഞു. ‘അവർ ഇവിടെയെവിടെയോ ഉണ്ട്. റൂഡ് കാന്റീനിൽ നോക്കു. ജാനി പ്രാതൽ കഴിക്കാൻ പോയിട്ടുണ്ടാകും.’

‘പതിനായിരം രൂപ പാരിതോഷികമായി തരുന്ന രോഗിയെ ആരു മറക്കും?’ ഫോണിൽ രഹ്മാൻ ചീതും

കാട്ടിക്കൊടുത്തപ്പോൾ ജാനി ചോദിച്ചു.

ആശൂപത്രിയിലെ റൂഹ് കാന്തിനിന് മെദു വടയുടെയും ഡെറ്റാളിന്റെയും മണമായിരുന്നു. ആ ചെറിയ മുൻഡിൽ ചായ ഫ്ലാസ്കുകളുണ്ട്, ലാലുപലഹാരങ്ങൾക്കായി ഒരു കൗണ്ടറും. മേസ്തിരിമാരും കമ്പനികൾമാരും ലാബിലെ സഹായികളും കണക്കുശുദ്ധത്തുകാരും ഷുംബർമാരും നഷ്ടസുമാരുമുൾപ്പെടെ വിവിധ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട ആശൂപത്രി ജീവനക്കാർ വിവിധ മേശകൾക്കു പുറകിലുണ്ടായിരുന്നു. സംസാരിക്കുന്നത് ആരും കേൾക്കാതിരിക്കാൻ താൻ ജാനിയോടൊത്ത് ഒരു മുലയിലെ മേശയ്ക്കരികിൽ പോയിരുന്നു.

‘അപ്പോൾ നിങ്ങൾ എത്ര കാലം അയാളെ പരിചരിച്ചു? ഓരോച്ച്?’

‘അഞ്ചു ദിവസം. ഇവിടെ നിന്നു പോകുന്നോളും പുണ്ണറുണ്ടായിരുന്നു. പരിശോധനകളിൽ കുഴപ്പമില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ ഡോക്ടർ അദ്ദേഹത്തെ പോകാൻ അനുവദിച്ചു.’

‘താൻ വിഷമിക്കരുതെന്നു കരുതി അയാളൊരിക്കലും എന്നോട് കാര്യങ്ങളുടെ നിജസ്ഥിതി പറഞ്ഞില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ചോദിക്കാൻ താൻ തന്ന വന്നത്.’

‘അതു കുഴപ്പമില്ല, സാർ.’

‘എന്താണയാൾക്ക് ശരിക്കും സംഭവിച്ചത്?’

‘ഇടതു കയ്യിൽ നേരിയ പൊട്ടൽ. കൈകളിലും കാലുകളിലും ചതവുകൾ. പിണ്ണത്തു പോയ കണക്കാൽ.’

‘ഇവിടെ താമസിച്ച സമയത്ത് അയാൾ അസാധാരണമായി എന്തെങ്കിലും പരയുകയോ പ്രവർത്തിക്കുകയോ ചെയ്തോ?’

‘എത്തരത്തിൽ? ഇല്ല, സാർ. നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധികം സംസാരിക്കാത്ത പ്രകൃതമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അച്ചുനമ്മാർ കാണാൻ വന്നിരുന്നു. അല്ലാത്തപ്പോൾ അദ്ദേഹം വിശ്രമിക്കുകയോ ഹോം നോക്കുകയോ ചെയ്യും.’

‘അയാൾ ഹോം വിളിക്കാറുണ്ടാ?’

‘പ്രതിശ്രൂത വധുവിനെ മാത്രം. താൻ അവളുടെ ചിത്രം കണ്ടു. സുന്ദരിയാണ്. എത്രൊ മുസ്തിം പെൺകുട്ടി. അവൾ

മരിച്ചു പോയെന്ന് അദ്ദേഹം എന്നോടു പറഞ്ഞു. സകടകരം തനു.’

‘അതെ. സാറ്.’

‘അന്നവള്ളുടെ പിറന്നാളായിരുന്നുവെന്ന് തോന്നുന്നു. അവള്ളുടെ അടുത്തത്താൻ പറ്റാത്തതിൽ അദ്ദേഹം ഏറെ അസ്യസ്ഥനായിരുന്നു. അവളോട് ആദ്യം ആശംസകൾ അറിയിക്കുന്നത് താനാക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു. താനിപ്പോഴും ഓർക്കുന്നു, താനദ്ദേഹത്തെ സഹായിച്ചു.’

താൻ അതിശയത്തോടെ അവളെ നോക്കി.

‘സഹായിച്ചേനോ?’ താൻ ചോദിച്ചു.

‘ഡോക്ടർ റലുസാറിനോട് രാത്രി നേരത്തെ, ഒന്നതു മണിക്കെങ്കിലും, ഉറങ്ങണമെന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനാകട്ട പ്രതിശുദ്ധവയുവിന് പാതിരാത്രിയിൽ ആശംസകൾ അയക്കണമെന്ന ആഗ്രഹവും. അപ്പോൾ താൻ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിച്ചു.’

‘എങ്ങനെ?’

‘എനിക്കായിരുന്നു രാത്രിയിലെ ചുമതല. അദ്ദേഹം അണ്ണലോകം ചെയ്ത ഫോൺ എനിക്കു തന്നു. അദ്ദേഹം പിറന്നാൾ സന്ദേശം എഴുതി വെച്ചിരുന്നു. കൃത്യം പാതിരാത്രിയാകുമ്പോൾ ‘സെൻഡ്’ എന്നതിൽ തെക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം എന്നോടു പറഞ്ഞു. താനതു ചെയ്തു, സാറ മാധ്യത്തിന് ആദ്യത്തെ ആശംസ അദ്ദേഹത്തിൽനിന്ന് കിട്ടുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും മികച്ച കാമുകന്മേഖ്?’

‘അതെ,’ നെടുവിൽപ്പിട്ടുകൊണ്ട് താൻ പറഞ്ഞു. ‘അദ്ദേഹം അങ്ങനെയായിരുന്നു.’

അധ്യായം 31

എല്ലാവരെയും അനുരപ്പിച്ചു കൊണ്ട് രഹ്യ കയറ്റിച്ചു.

‘എന്താണിത്? ആരെകിലും കേൾവിന്റെ കരിനാദ്യാനത്തെ പ്രശംസിക്കേണ്ടതല്ലോ?’ രഹ്യ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

‘ഇതിലെന്താണിതു ചിരിക്കാനുള്ളത്?’ സൗരം ചോദിച്ചു.

‘ഞാൻ ഈ വിധ്യിയെ വില കുറച്ചു കണ്ടു,’ രഹ്യ പറഞ്ഞു.

‘നീ നിന്നെ വില കൂട്ടിക്കണ്ടു, മണ്ഡാ,’ സൗരം പറഞ്ഞു.

‘അപ്പോൾ ആരാബാവനെ തല്പിയത്?’ സഹ്യർ ചോദിച്ചു.

‘അങ്ങിൾ, ആയിരം കോടി ആസ്തിയുള്ള കമ്പനി കെട്ടിപ്പൂക്കാൻ സാധിച്ചവന് തന്നെ തല്പാൻ ഏതാനും ഗുണങ്കളെ ഏർപ്പാടാക്കാനും സാധിക്കില്ലോ?’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘കിടിലൻ ജോലി, പൊട്ടൽ-ചതവ്, എല്ലാമുണ്ട്,’ സൗരം പറഞ്ഞു.

‘അവൻ പ്രസിദ്ധന്റെ സ്വർണ്ണപതകം വാങ്ങിയ ആളാണെല്ലാ,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘അപ്പോൾ അവൻ ജാനിക്ക് ഫോൺ കൊടുക്കുന്നു, ശുഭരാത്രി നേരുന്നു, ജാലകത്തിലുടെ പുരത്തിരങ്ങി വിമാനത്താവളത്തിലെത്തുന്നു. എന്നിട്ട് ധർപ്പിയിലേക്ക് പരക്കുന്നു, ഏതാനും മനിക്കൂറുകൾക്കുള്ളിൽ തിരിച്ചു വരുന്നു. വിമാനടിക്കരുകൾ?’ സൗരം ചോദിച്ചു.

‘വിമാനത്താവളത്തിൽ നിന്ന് പണം കൊടുത്തു വാങ്ങി. ആധാർ കാർഡ് ഫോട്ടോഷോപ്പും ചെയ്തു മാറ്റി പകർപ്പുടുത്തു. അവൻ ചിത്രവും വേരൊരു പേരും,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘ഗംഗീരം, എല്ലാം ആലോച്ചിച്ചുറപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്,’ സൗരം പറഞ്ഞു.

‘മിടുകൻ, അണ്ണേ പയസ്?’ താൻ ചോദിച്ചു.

പയസ് ചുരുട്ടിയ മുഖ്തികളോടെ രഹസ്യവിനെ തുറിച്ചു നോക്കുകയായിരുന്നു.

‘എന്തിന് രഹസ്യ? നീയെന്തിനാണവളെ കൊന്നു കളഞ്ഞത്?’
പയസ് ദേഹം കടിച്ചുമർത്തിക്കൊണ്ട് ചോദിച്ചു. രഹസ്യ മറുപടി പറഞ്ഞില്ല.

പയസ് എഴുന്നേറ്റു നിന്നു. അയാൾ രഹസ്യവിന്റെ മുഖത്തു തന്ന ഇടിച്ചു. രഹസ്യവിന്റെ കണ്ണട നിലത്തു വീഴുകയും വായ മുറിഞ്ഞത് രക്തമാലിക്കുകയും ചെയ്തു.

രഹസ്യ നിപുണ്യവിന്റെ തുടർന്നു. പതിയെ അവൻ കണ്ണടയെടുക്കാനായി കുന്നിഞ്ഞതു. പയസ് ഓന്നു കൂടി ഇടിക്കാനാഞ്ഞത്തപ്പോൾ രഹസ്യ നിർത്താൻ ആംഗ്യം കാട്ടി.

“ഇതാനും എനിക്ക് വേദനികവില്ല. എനിക്കിൽ സഹിക്കാനാക്കും. എനെ തല്ലിച്ചതക്കാൻ ഗുണങ്ങളെ വാടകയ്ക്കെടുത്തവനാണ് താനെനോർമ്മയില്ലോ?” രഹസ്യ ചോദിച്ചു.

സഫ്റ്റർ മോഹാലസ്യത്തിൽ നിന്നെന്നതു പോലെ എഴുന്നേർക്കുകയും അമർത്തിയ ശബ്ദത്തിൽ പരയുകയും ചെയ്തു, ‘അവർ നിങ്ങളെ ഏറെ സ്നേഹിച്ചു.’

രഹസ്യ മറുപടി പറഞ്ഞില്ല.

‘നിങ്ങളെന്തിനാണ് എൻ്റെ കൊച്ചു പെൺകുട്ടിയെ കൊന്നുകളഞ്ഞത്?’ സഫ്റ്റർ അതെ താഴ്ന്ന ശബ്ദത്തിൽ, മനസ്സിലാക്കാൻ മാത്രമെന്നതു പോലെ ചോദിച്ചു.

രഹസ്യ പൊള്ളച്ചിരി ചിരിച്ചു.

‘അവളെനെ കൊന്നുകളഞ്ഞതു കൊണ്ട്.’

അധ്യായം 32

രഹ്യസംസാരിക്കുന്നു - രണ്ട്:

‘നമുക്കുറങ്ങാം, സാറാ’

‘അഭ്യുമിനിറ്റ്, ഇപ്പോൾ വരാമെനേ’ അവർ പറഞ്ഞു.

അവളുടെ ഫോൺിൽ നിന്നുള്ള ബെളിച്ചു ഒഴിവാക്കാൻ താൻ തിരിഞ്ഞു കിടന്നു. ഓഫീസിലെ ഒരു യോഗത്തിനായി എനിക്ക് നേരത്തെ ഉണ്ടേണ്ടതുണ്ട്. സാറ നാലുദിവസത്തേക്ക് ഹൈദരാബാദിലേക്ക് വന്നതാണ്. എങ്ങളിപ്പോൾ താഴ്ച ഫലക്കുമാ പാലസിൽ നിന്ന് അതതാഴ്ത്തിനുശേഷം തിരിച്ചു വന്നതെയുള്ളു. അവളെ എന്റെ കമ്പനിയുടെ പങ്കാളിയാക്കിയതിന്റെ ആരോഗ്യാശമായിരുന്നു അവിടെ നടന്നത്. എനിക്കവളെ കൈകൾക്കുള്ളിൽ വേണമെന്നു തോന്തി.

കുറച്ചു സമയത്തിനു ശേഷം താൻ അവളുടെ നേരത്തിരിഞ്ഞു.

‘അഭ്യു മിനിറ്റു കഴിഞ്ഞു.’

‘അതെ,’ ഫോൺിൽ കണ്ണുറപ്പിച്ച് അവർ അശ്രദ്ധമായി പറഞ്ഞു. അവളുടെ മുവരുതാരു പുണ്ണിരിയുണ്ട്.

‘അതുകൊണ്ട്, വാ.’

‘വരുന്നു,’ അവർ പറഞ്ഞു. അവർ വലതുകൈകൊണ്ട് ദെപ്പു ചെയ്യുന്നതിനിടയിൽ ഇടതുകൈകൊണ്ട് എന്റെ മുടി തലോടി.

‘ഇതാർക്കാണി സദേശങ്ങൾ അയക്കുന്നത്?’

‘ഇൻറ്റെയിലെ ഓൾ. അവർ എന്റെ ബ്ലോഗ് വായിക്കുകയും അതിനോട് വിയോജിക്കുകയും ചെയ്തു. അവളുമായി അല്ലെങ്കിലും തർക്കം.’

‘കാര്യമായിട്ട് സാറാ.’

എനിക്കവലെ വേണമായിരുന്നു. എൻ്റെ ഉടലിന്റെ
തൊട്ടുത്ത് അവളുടെ ഉടലില്ലാത്തതിന്റെ അഭാവം
എനിക്കനുഭവപ്പെട്ടു.

‘കണ്ണുകളടക്കു,’ എൻ്റെ തല തടവിക്കാണ്ക് അവൾ^റ
പറഞ്ഞു.

ഞാൻ അവളിൽ നിന്ന് വശം തിരിഞ്ഞു കിടന്നു. ഞാൻ
ഭിത്തിയിലെ ഘട്ടികാരത്തിലേക്ക് നോക്കി. പത്തു
മിനിറ്റിനുശേഷം ഞാൻ വീണ്ടും അവലെ ഓടക്കണ്ണിട്ടു
നോക്കാനായി തല തിരിച്ചു. സന്ദേശം ടെപ്പു ചെയ്യുന്നോൾ
അവൾ ചിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇന്തർനെറ്റിൽ ആകസ്മികമായി
കണ്ണു മുട്ടിയ അപരിചിതനോട് സംസാരിക്കുന്നോൾ ആരാണ്
അങ്ങനെ ചിരിക്കുന്നത്?

പത്തു മിനിറ്റിനു ശേഷം അവൾ ഫോൺ
അടച്ചുവെക്കുകയും കിടക്കയീലേക്ക് വീഴുകയും ചെയ്തു.
ഞാൻ അവളിൽനിന്ന് തിരിഞ്ഞു കിടന്നു. അവൾ പുറകിൽ
നിന്ന് എന്ന കെട്ടിപ്പിടിച്ചു.

‘ഇങ്ങനൊട്ടു പ്രേമചേഷ്ടകൾ കാട്ടുന്നതാണ് എള്ളുപ്പം,’
അവൾ പറഞ്ഞു.

ഞാൻ ഉറങ്ങിയതു പോലെ നടിച്ചു.

‘ക്ഷമിക്കു, പൊന്നേ,’ അവൾ പിരുപിരുത്തു.

ഞാൻ തിരിഞ്ഞു കിടന്നു. അവലെ എനിക്ക് ലാളിക്കാവുന്ന
മടിൽ സാറ കിടപ്പു മാറ്റി.

‘ലോകത്തിൽ വെച്ചേറവും നല്ല ഇടം ഇതാണ്,’ സാറ
പറഞ്ഞു.

ഞാൻ അവളുടെ പുരകുവശത്ത് കൈ വെക്കുകയും
പതിയെ മാറിടത്തിനുള്ളിലേക്ക് ഇഴത്തു കയറാൻ
ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു.

അവൾ എൻ്റെ കൈ മാറിടത്തിൽ നിന്ന് നീക്കിവെച്ചു.
ഞാൻ വീണ്ടും ശ്രമിച്ചു. അവൾ വീണ്ടും കൈ നീക്കിവെച്ചു.

‘ഇന്നു രാത്രി നമുക്ക് കെട്ടിപ്പിടിച്ചു കിടക്കുക മാത്രം
ചെയ്താലോ?’ എന്ന തിരിഞ്ഞു നോക്കിക്കാണ്ക് അവൾ^റ
ചോദിച്ചു.

അവളുടെ ചന്തമുള്ള ബദാം കണ്ണുകൾ പ്രകാശിച്ചു. അവയോട് എന്നെന്നങ്ങളെ പറിശ്ലേഷിക്കു പറയും?

‘തീർച്ചയായും,’ എൻ പരഞ്ഞു.

‘ശുഭരാതി, പൊനേ,’ അവൾ എൻ കവിളിൽ ചുംബിച്ചു.

അവൾ ഏതാനും മിനിറ്റിനുള്ളിൽ ഉറങ്ങിപ്പോയി. എനിക്കാകട്ടെ ഉറക്കം നഷ്ടപ്പെട്ടു. എൻ ചിന്താകുലനായി. ഏതാനും ആഴ്ചകളായി സാരയുടെ പെരുമാറ്റം വിചിത്രമാണ്. അവളുടെ ശ്രാസ്തതിന് താഴെ കൈവന്നപ്പോൾ എൻ കട്ടിലിനരികിലെ മേശപ്പുറത്തെക്ക് ചായുകയും അവളുടെ ഐഹോൺ കയ്യിലെടുക്കുകയും ചെയ്തു. അവൾ അനങ്ങിയതെയില്ല.

എൻ ഹോൺ അവളുടെ കയ്യിനടുത്തേക്ക് കൊണ്ടു ചെല്ലുകയും അവളുടെ തള്ളവിരൽ ഐ ഹോൺിൽ അമർത്ഥകയും ചെയ്തു. എന്നാടിയിടയിൽ ഹോൺ തുറന്നു വന്നു. എൻ കട്ടിലിൽ നിന്നിരങ്ങി ശുചിമുറിയിലേക്ക് പോയി.

എൻ ശുചിമുറിയിൽവെച്ച് സാരയുടെ വാട്സാപ്പ് തുറന്നു.

മുകളിൽ തന്ന സാരയും ക്യാപ്റ്റർ ഫയസുമായുള്ള ചാറ്റുണ്ട്. മുന്നു തിവസം മുമ്പുള്ള ഒരു സംഭാഷണത്തിലേക്ക് എൻ പോയി.

‘നിന്നക്ക് മനഃപ്രയാസമുണ്ടോ?’

‘കുറച്ച്. മുഴുവൻ പരിഗ്രമമട്ടിലായിട്ടില്ലെങ്കിലും.’

‘വേവലാതിപ്പേണ്ടതില്ല. ഓന്നുമുണ്ടാകില്ല.’

‘എനിക്കൊരിക്കലും ആർത്ഥവം ഇതു വൈകിയിട്ടില്ല.’

‘എൻത് വലിച്ചു പുറത്തടുത്തിരുന്നു. കൂടാതെ നീ കലണ്ടർ നോക്കിയതുമാണെല്ലാ.’

‘എനിക്കറിയാം ... എന്നാലും ... വേവലാതിയുണ്ട് 😊 ,

‘എൻ ഓമനേ, നിന്നെക്കാരു കുഴപ്പവുമില്ല.’

‘എന്നൊന്നു പരിശോധിച്ചു നോക്കിയാലോ? പ്രഗാ ന്യൂസോ മറ്റോ.’

‘കണക്കിലേരെ ചിന്തിച്ചു കുടേണ്ടതില്ല.’

‘എന്തുകൊണ്ട് പാടിലും? അത് രണ്ടാഴ്പ് വൈകി.’

‘എതാനും ദിവസം കൂടി നോക്കാം. ഒരാഴ്ച?’

‘ഹൈദരാബാദിൽ നിന്ന് തിരിച്ചെത്തിയാൽ നമ്മക്കാന് പരിശോധിച്ചാലോ?’

‘തീർച്ചയായും.’

‘ഇതിലുടെയെല്ലാം കടത്തിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതിൽ ക്ഷമിക്കണം.’

‘എൻ്റെ ഭാഗത്തും തെറ്റുണ്ട്.’

‘ഇല്ല. മുൻകരുതലൊനും നിങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കേണ്ടാണ് ശറ്റിച്ചതു താനാണ്. എനിക്ക് നിങ്ങളെ അനുഭവിച്ചരിയണമായിരുന്നു.’

എനിക്ക് തളർച്ച തോന്തി. കയ്യിൽ നിന്ന് വഴുതിവിഴാതിരിക്കാൻ താൻ ഫോൺ മുറുക്കെട്ടിച്ചു.

താൻ കുറേക്കൂടി പുതിയ ചാറുകളിലേക്ക് നീങ്ങി. ഇന്നത്തെ രാത്രിയിലെ ചാറാണ് എറ്റവും ഒരുവിലതേത്. ഏതോ ഷ്ടോഗ് വായനക്കാരിയുമായി തർക്കിക്കൂക്കയാണെന്ന് പറത്ത നേരത്ത് സാറ ഇതാണ് ശരിക്കും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നത്.

‘ഹൈദരാബാദ് എങ്ങനെയുണ്ട്?’ ഹയസ് സന്ദേശമയച്ചിരുന്നു.

‘കൊള്ളാം. പുതുക്കിയെടുത്ത ഒരു കൊട്ടാരത്തിൽ രഘുവിനോടൊത്ത് സുന്ദരമായ അത്താഴം കഴിച്ച് വന്നെത്തയുള്ളൂ.’

‘ഹും...’

‘എന്താണ്?’

‘എനിക്ക് അസൃയ തോന്തുനു എന്നു പറയാനുള്ള അനുവാദമുണ്ടോ?’

‘ഇല്ല.’

‘ശരി, പറയുന്നില്ല.’

‘നമ്മള്ളു തീരുമാനിച്ചതല്ലോ, ഹയസ്. അതു തീർന്നു.’

‘എനിക്കരിയാം.’

‘നിങ്ങൾക്കാരു കൂടുംബമുണ്ട്, കൂട്ടികളും.’

‘എനിക്കരിയാം. പക്ഷേ, നിന്നക്കുവേണ്ടി എനിക്കതെല്ലാം മാറ്റാനാകും.’

‘നമുക്കങ്ങെനെ സംസാരിക്കാതിരിക്കാം, ദയവായി.’

‘നിന്നെയെനിക്ക് നഷ്ടപ്പെടുന്നുണ്ട്, പോനേ.’

‘ഇന്നെന്തെല്ലാം ചെയ്തു?’

‘വാൻ മാർക്കറ്റിലേക്കു പോയി. പ്രേഗാ ന്യൂസ് വാങ്ങി.’

‘നിങ്ങളും വാങ്ങിയോ?’

‘ഉംബ്. പത്തു കിറ്റുകൾ.’

‘പത്രേതാ?’

‘ഉംബ്. ഞാൻ ഒരു അറബിപുരമോ മറ്റൊ നടത്തുന്നതു പോലെ മരുന്നുകടക്കാൻ എന്ന നോക്കി.’

‘കൊള്ളാം. നിങ്ങൾ പത്രത്തോം വാങ്ങിയെന്ന് വിശ്വസിക്കാനാകുന്നില്ല!!!!’

‘നീ രണ്ടുതവണ പരിശോധിച്ച് ഉറപ്പ് വരുത്തണമെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.’

‘ഇതിപ്പോൾ പത്തുതവണ പരിശോധന നടത്തുന്നതു പോലെയായില്ലോ. 😊😊😊 ’

‘വേഗം തിരിച്ചു വാ. എന്നിട്ട് നമുക്കതു പരിശോധിക്കാം.’

‘ശരി, എന്തായാലും നന്ദി. അങ്ങെനെ ചെയ്തതിനു നന്ദി.’

‘ചെയ്യേണ്ടതു മാത്രമാണ് ഞാൻ ചെയ്യുന്നത്.’

‘അങ്ങെനെയൊന്നുമുണ്ടാകില്ലോന് എനിക്കുറപ്പാണ്.’

‘അതെ, ഞാനും അങ്ങെനെ കരുതുന്നു. പക്ഷേ കേൾക്ക...’

‘എന്താണ് ഫയസ്?’

‘എന്തെങ്കിലുമുണ്ടെങ്കിലോ?’

‘ദയവായി അങ്ങെനെ പറയല്ലോ.’

‘നമ്മുടെ കൂട്ടി എത്ര ചന്തമുള്ളതായിരിക്കുമെന്ന് ഓർത്തു നോക്കു. ഈത്തും ചന്തമുള്ള അച്ചന്നമമാരുള്ള കൂട്ടി.’

‘ഹഹഹഹഹഹ.’

നീ ഇന്ത്യക്കുത്ത ദിവസങ്ങളിൽ രസം കണ്ണെത്തുന്നതെന്തിലാണെന്ന് അറിഞ്ഞതിൽ സന്തോഷം, ഞാൻ വിചാരിച്ചു.

‘രണ്ട് ചന്തമുള്ള ക്രമീരുകാർ. ചന്തമുള്ള ക്രമീരുകാരി മാലാവയ്ക്ക് ജനം നൽകുന്നു,’ ഫയസ് പറത്തിരിക്കുന്നു.

‘ഹയസ്! ’

‘ഭൂ... സാറാ. ഒരു നിമിഷത്തേക്ക് എൻ്റെ കൂടെ സ്വപ്നം കാണു. നിന്നക്ക് അതെക്കിലും എനിക്കുവദിച്ചു കൂടെ?’

‘നിങ്ങൾക്ക് വടക്കാണ്! ’

‘അതെ, എനിക്ക് വടക്കാണ്. അപ്പോൾ പറയു, ആണ്ടുകുട്ടിയോ പെൺകുട്ടിയോ?’

‘പെൺകുട്ടി. തീർച്ചയായും. പക്ഷേ എൻ്റെ ബുദ്ധി, നിങ്ങളുടേതല്ല.’

‘മിണ്ടാതിരിക്ക്.’

‘ഹഹഹഹഹഹ.’

‘പിനെ ചന്തമോ?’

‘അതിപ്പോൾ അച്ചുനേർത്താണകിലും എനിക്ക് സമ്മതമാണ്. അച്ചുന്ന അതിസുന്ദരനാണ്.’

‘ഓ. നന്ദി.’

‘ശരി, എനിക്ക് പോകാറായി. നേരം ഏറെ വൈകി. രഖു എന്ന വിളിക്കുന്നുണ്ട്.

‘നിൽക്ക്.’

‘എന്താണ്?’

‘എൻ്റെ കുട്ടിയെ പ്രസവിക്കു.’

‘എന്ത്?’

‘നീ രഖുവിന്റെ കൂടെയായാലും. നമ്മുടെ കുഞ്ഞ് അതിസുന്ദരിയെക്കിലുമാകും. രഖുവാണകിൽ അത് നിനക്കുറപ്പിക്കാനാകില്ലോ!)’

‘എന്ത്! ഹയസ്! മിണ്ടാതിരിക്ക്! 😊😊 ,

അവൾ ഹയസിനോട് മിണ്ടാതിരിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവൾ തന്ന സന്തോഷക്കണ്ണുനീരിന്റെ ഇമോജികളും ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ഇമോജികൾ തുലണയു പോകട്ട. അവ എല്ലാം മാറ്റിമറിക്കുന്നു, ഇല്ലോ?

‘അകക്ക്. പക്ഷേ, നീ നിന്റെ കുട്ടികൾ രഖുവിനെപ്പാലെയായിരിക്കാൻ അഗ്രഹിക്കുന്നില്ല, ഉണ്ടോ? കുകുത്ത, വൃത്തിക്കട കുട്ടികൾ.’

‘മിണ്ടാതിരിക്ക്, വംശീയവിരോധി ക്യാപ്പറ്റൻ! 😊😊 ,

‘അപ്പോൾ, ഒരു കർമ്മിരി ജനിതകനിക്ഷപം സുക്ഷിക്കുകയെക്കിലും ചെയ്യാമല്ലോ.’

‘എത്ര പെട്ടു കഴിച്ചു, ഫയസ്?’

‘നേരുപറത്താൽ ഒന്നും കഴിച്ചിട്ടില്ല.’

‘ശുദ്ധരാത്രി. അടുത്ത തവണ നമ്മൾ കാണുമ്പോൾ ആ പ്രഗാ ന്യൂസ് കിട്ടുകൾ കൊണ്ടുവരണം.’

‘നിൽക്കം...’

‘ശുദ്ധരാത്രി.’

ആ ചാറ്റ് അതിനുശ്രേഷ്ഠം അവസാനിച്ചു.

ഞാൻ എന്നത്തനു ശുചിമുറിയിലെ കണ്ണാടിയിൽ നോക്കി. തീർച്ചയായും ഞാൻ കരുത്ത തൊലിയുള്ളവനാണ്, ഫയസ് എന്തെങ്കിൽ ഭാവിസന്താനങ്ങളെ പറ്റി പറഞ്ഞതു പോലെ ‘കരുകരുത്തവൻ’. ‘കരുകരുത്ത, വൃത്തികെട്ട് കൂട്ടികൾ.’ എന്നാണ്യാൾ പറഞ്ഞത്. നല്ല തമാഴ, അല്ലോ? എനിക്കുണ്ടില്ല, അത് തമാഴയായി എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. പക്ഷ, സാറയ്ക്കങ്ങളെന്ന തോന്തി.

ഈങ്ങനെയാണോ ഒരു ഭൂലോകതോൽവിയുടെ രൂപം? എല്ലോടുകൂടിയിലെ പര്യുമാർ പണ്ഡ് ‘ചുട്ടിയ’ എന്നു വിളിച്ചിരുന്നു. അതിന്റെ ഏറ്റവും മികച്ച ഉദാഹരണമാണോ ഞാൻ? എന്തെങ്കിലും കാമുകി ഒരേ സമയത്ത് ഒരു പട്ടാളക്കാരനുമായി ഒളിസേവ നടത്തുന്നു, മുൻകരുതലുകളെടുക്കാതെ, ചിലപ്പോൾ അയാൾ അവരെ ഗർഭിണിയാക്കിയിട്ടുണ്ടാകാം. എന്തെങ്കിലും കരുകരുത്ത, വൃത്തികെട്ട് കൂട്ടികളാകുമെന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ അവൾ ഡിജിറ്റൽ, ഇമോജി രൂപത്തിലാണെങ്കിലും ഉമത്തയായി പൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.

‘ഞാനന്താണ് ഈക്കാര്യത്തിൽ ചെയ്യാൻ പോകുന്നത്?’ കണ്ണാടിയിലെ മനുഷ്യനോട് ഞാൻ ചോദിച്ചു. ഒരു കുന്തവുമില്ല. നേരുപറത്താൽ എനിക്ക് പേടിയാണ്. സാറ ഉണ്ടുകയും ഞാനവള്ളുടെ ഹോൺ പരിശോധിച്ചത് കണ്ണുപിടിക്കുകയും ചെയ്യുമോയെന്ന് ഞാൻ പേടിക്കുന്നു. അവളുടെ വണ്ണനയു കുറിച്ച് നേരിട്ടു ചോദിച്ചാൽ എന്തു സംഭവിക്കും? അവൾ ഞാനുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽ നിന്ന്, പ്രതിഷ്ഠയിച്ച് ഇരങ്ങിപ്പോയാലോ? എന്നപ്പോലെരു തോൽവിക്ക്

സാറയെപ്പാലോരു പെണ്ണകൂട്ടിയെ ഇന്നിയെന്നകിലും
കിട്ടുമോ? അവളോട് ദേശ്യം തോന്നുന്നതിനേക്കാൾ അവർ
നഷ്ടപ്പെടുമോ എന്ന പേടിയിലാണിപ്പോഴും ഞാൻ, അവർ
ഇത്രയെല്ലാം ചെയ്തിട്ടും. പാഠപുസ്തകത്തിലെ
ഭൂലോകതോൽവിയുടെ നിർവ്വചനം, അല്ലോ?

ഞാൻ കിടപ്പുമുറിയിലേക്ക് തിരിച്ചുപോയി. സാറയുടെ
മേശപ്പുറത്ത് അവളുടെ ഹോം ഞാൻ തിരികെ വെച്ചു.
ഗാഡനിദ്രയിലായ സാറ കിടന്നിടത്തു നിന്നും അനങ്ങിയിട്ടില്ല.

ഞാൻ കിടക്കയിൽ കിടക്കുകയും ഭിത്തിയിലെ
ഘടികാരത്തിലേക്ക് തുറിച്ചു നോക്കുകയും ചെയ്തു.
സാറയെയും ഫയസിനെയും കുറിച്ച്, ഫയസിനെയും
സാറയെയും കുറിച്ച് ആ രാത്രി മുഴുവൻ ഞാൻ ചിന്തിച്ചു.

‘ചുട്ടുള്ള ഇധുലിയും കാപ്പിയും’ സാറ പറഞ്ഞു. ‘നീ
ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന അതെ മട്ടിൽ.’

‘നീ എഴുനേന്തുകേണ്ടതില്ലായിരുന്നു,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.
ഞാൻ ഫിൽട്ടർ കാപ്പി മൊത്തിക്കൂടിച്ചു. ഏതാണ്ട് എൻ്റെ
അമ്മയുടെ അത്ര തന്നെ നന്നായി അതുണ്ടാക്കാൻ ഇപ്പോൾ
സാറയും പതിച്ചിട്ടുണ്ട്.

‘ഇന്നലെ രാത്രിയെക്കുറിച്ച് ക്ഷമ ചോദിക്കുന്നു,’ സാറ
പറഞ്ഞു. ‘ഞാനല്ലോ മന്ദേശ്വരത്തിലായിരുന്നു.’

‘എന്തിന്?’

‘ഞാൻ പരയാൻ തുടങ്ങിയതാണ്. ഇത്തവണ അതല്ലോ
വൈകിയിട്ടുണ്ട്.’

തീർച്ചയായും, പൊന്നു, അതെനിക്കരിയാം, ഞാനതു
പരയാനാഗഹിച്ചുകൂണ്ടിലും പറഞ്ഞില്ല.

‘ഓ,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു. ‘എന്തെങ്കിലും സാദ്യതയുണ്ടെന്നു
തോന്നുന്നുണ്ടോ?’

‘കഴിഞ്ഞ തവണ നീ ഡൽഹിയിലേക്ക് വന്നപ്പോൾ,’ സാറു പറഞ്ഞു, ‘ഞാൻ ആർത്ഥവചക്രത്തിന്റെ ഏതാണ്ട് പകുതിയിലായിരുന്നു.’

‘പക്ഷേ, ഞാൻ മുൻകരുതലെടുത്തിരുന്നു. ഞാനെല്ലായ്പ്പോഴും മുൻകരുതലെടുക്കാറുണ്ട്.’

‘എങ്കിൽ, പിന്നന്താൻ? അതൊരു ഹോർമോൺ അസന്തുലിതാവസ്ഥയല്ലക്കിൽ മറ്റാരു സാദ്യതയുമില്ല.’

നീ ഒരു പട്ടാളക്കാരന്റെ തോക്കിനെ ഭോഗിക്കുകയാണെങ്കിലോ, ഞാൻ ചോദിക്കാൻ തുനിഞ്ഞു. പകരം ഞാൻ ഒരു ഇന്ധുലി കട്ടിച്ചു.

‘നമ്മളെന്നു ചെയ്യണം? എന്നിക്ക് ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന വല്ലതുമുണ്ടോ?’

‘ഞാന്ത് കണ്ണുപിടിച്ചു കൊള്ളാം. ഇപ്പോൾ നിങ്ങളെന്നെമ്മനു മാത്രം എനിക്കു തോന്തി, എന്നെ കാപ്പി ടംപ്പുർ വിണ്ണും നിരച്ചിട്ട് സാറു പറഞ്ഞു.

‘നിനക്ക് എന്തെങ്കിലും ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ അറിയിക്കു,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘തീർച്ചയായും.’

ഞാൻ ഓഫീസിലേക്ക് പോകാൻ എഴുന്നേറ്റു.

‘രല്യു്,’ അവർ പുറകിൽനിന്ന് വിളിച്ചു. അവർ കൂടും സമ്മതിക്കാൻ പോകുകയാണോ? പിരിമുറുക്കതെത്താട ഞാൻ ശക്കിച്ചു.

‘എന്താൻ?’ ഞാനവള്ളുടെ നേർക്ക് തിരിഞ്ഞു.

‘നമ്മൾ അടുത്ത പട്ടി കൂടി മുന്നോട്ടു പോയി കുടുംബമായി ജീവിക്കാൻ തുടങ്ങണമെന്ന് നീ എപ്പോഴും പറയാറില്ലോ?’

‘ഉള്ള്.’

‘നമുക്ക് വിവാഹനിശ്ചയം നടത്താം. ഞാനതിന് തയ്യാറാണ്,’ സാറു പറഞ്ഞു. അവർ പുണ്ണിരിക്കുകയും എന്ന കെട്ടിപ്പിടിക്കുകയും ചെയ്തു.

തീർച്ചയായും നീ തയ്യാറാണ്, പൊന്നു, തീർച്ചയായും നീ തയ്യാറാണ്, ഞാൻ വിചാരിച്ചു. എന്നിട്ട് ഞാനവള്ള തിരിച്ചു കെട്ടിപ്പിടിച്ചു.

തന്റെ ഒരേയൊരു മകളുടെ വിവാഹനിശ്ചയത്തിന് സഫ്റ്റർ ലോൺ ഓരോറു അതർഭാടം പോലും വേംബന്നുവെച്ചില്ല. മുഴുവൻ വീട്ടും അയാൾ പുക്കൾ കൊണ്ടും ദീപങ്ങൾ കൊണ്ടും അലങ്കരിച്ചു. എന്തെന്ന് അച്ചന്മമമാർ ഹൈദരാബാദിൽ നിന്ന് ഒരു ഡസൻ ബന്ധുക്കളോടൊത്ത് വന്നിരുന്നു. സാറു ഒരു മുസ്ലീംമാണെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവർ ഒരക്ഷുരംപോലും മിണ്ടിയില്ല. അവരുടെ പ്രിയപ്പെട്ട മകനോട് പറില്ലെന്ന് പറയാൻ അവർക്കെങ്ങനെ കഴിയും? താൻ നേടണമെന്ന് അവർ ആഗ്രഹിച്ചതെല്ലാം താൻ നേടിയില്ലോ? സാറയുടെ ലോലമായ വിരലിലേക്ക് താൻ മുന്നു കാര്യിക്കേണ്ട സോളിറ്ററു മോതിരം തന്നിയിറക്കി. പച്ച നിറമുള്ള ലെഹക്കയിൽ അവർക്ക് അഭ്യമസൗജ്യം തോന്തി. അവർ എന്തെന്ന് കരുകരുത്തു വികൃതമായ വിരലിലും ഒരു മോതിരമണിയിച്ചു.

‘നിക്കാഹ് എന്നാണ്?’ സാറയുടെ അമ്മായിമാരിലെബാബർ സഫ്റ്ററിനോട് ചോദിച്ചു.

‘അത് അവർ തീരുമാനിക്കുന്നത്,’ അയാൾ പറഞ്ഞു.

ഉത്തരം കണ്ണടത്താനെന്നതു പോലെ സാറു എന്തെന്ന് കണ്ണുകളിലേക്ക് നോക്കി. അവർക്കുതിന് കഴിയില്ല. എന്തെന്ന് മനസ്സിനുള്ളിലുടെ കടന്നു പോകുന്നതെന്താണെന്ന് അവർക്കരിയില്ല. ഇതാണ് താൻ ചിന്തിക്കുന്നത്: സാറ, നീ എന്തിനാണ് താനുമായി വിവാഹനിശ്ചയം നടത്തിയത്? നീ ഗർഭിണിയാണെങ്കിൽ എന്ന വിവാഹം കഴിക്കാനും ഫയസിക്കേണ്ട കൂട്ടിയെ വളർത്താനുമാണോ? അതാണോ നിന്തേ വിചാരം? അതെന്നെ എന്താക്കി മാറും? വ്യഖിചാരിണിയുടെ ഭർത്താവോ?

‘സാറു പറയുന്നതു പോലെ, അക്കിൾ,’ താൻ പറഞ്ഞു.

‘അക്കിൾല്ല, അബു,’ സാറയുടെ അമ്മായിമാരിലെബാബർ എന്ന ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും പൊട്ടിച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്തു. താൻ തലയാട്ടുകയും പുഞ്ചിരിക്കുകയും ചെയ്തു. താൻ മതം മാറും. അവർക്കു താൻ ഓഹർക്കളുടെ പകുതി കൊടുക്കും. താൻ രാവും പകലും കർന്മമായി അദ്ദുണിക്കും.

ഞാൻ സാറയുടെ അച്ചുനെന 'അബു' എന്നു വിളിക്കും. സാറയെ സന്തോഷിപ്പിക്കാൻ ഞാനിതെല്ലാം ചെയ്യും. പകരം അവളെത്തു ചെയ്യും? ഒരു ജാരസന്തതിയെ വളർത്താൻ എന്നു ഏൽപ്പിക്കുകയോ?

'അടുത്ത മാസം?' സാറ ചോദിച്ചു. ഞാനവള്ള അസ്വരപ്പോടെ നോക്കി.

'നേരായും?' ഞാൻ ചോദിച്ചു. 'ഇതെല്ലാം വേഗത്തിലോ?'

'അല്ലെങ്കിൽ കഴിയാവുന്നതെന്നേതെന്ന്. എനിക്കിതെല്ലാം പുരകിലുപേക്ഷിക്കണം. എനിക്ക് ഇന്ത്യ മടുത്തു. സക്കേന്നയെയും ഈ ബന്ധുക്കളെയും ബഹളത്തെയും മലിനീകരണത്തെയും സഹിക്കാനാകുന്നില്ല.'

'ശരി,' ഞാൻ പറഞ്ഞു.

എൻ്റെ മനസ്സ് മമ്പിക്കപ്പെട്ടു കൊണ്ടെങ്കിരുന്നു. ഞാൻ അവളിൽനിന്ന് പിരിഞ്ഞാൽ, അവൾ ഓഹരിവിഹരിതം തിരിച്ചു തന്നില്ലെങ്കിൽ എന്തു സംഭവിക്കും? ജീവിച്ചിരിക്കുന്നൊവാൾ അവൾക്ക് അതിനു മേലെ അധികാരമുണ്ട്. നാശം, അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഞാനെന്തു ചെയ്യും?

'നമ്മുക്കെല്ലാം പുതുതായി തുടങ്ങാം,' സാറ എൻ്റെ ചെവിയിൽ പറഞ്ഞു.

'അതെ, വേഗം ഇതെല്ലാം അവസാനിക്കും,' ഞാൻ അവളുടെ കയ്യിൽ തലോട്.

അധ്യായം 33

സഹിത് അങ്ങേയറും അവരന്ന് രഹ്യവിനെയും ഹയസിനെയും നോക്കി. രഹ്യ വെള്ളം കുടിക്കാനായി കമ പരച്ചിൽ നിർത്തിവെച്ചപ്പോൾ താനും സഖരഭും കാത്തിരുന്നു. അവൻ ഒരോറു മോന്തിന് ഒരു ഫ്രാസ് വെള്ളം കുടിച്ചു തീർക്കുകയും വീണ്ടും സംസാരിക്കാൻ ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു.

‘നിങ്ങളെല്ലാം ഇപ്പോൾ വികാരാധിനരാണന് എനിക്കെന്നാം. പക്ഷെ, യുക്തിദ്വാരായും എൻ്റെ ഭാഗത്തുനിന്നും നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ, എനിക്കു മുമ്പിൽ വേരെ വഴികളില്ലായിരുന്നുവെന്ന് മനസ്സിലാക്കും.’

എല്ലാവരും തൈട്ടലോടെ രഹ്യവിനെ നോക്കി. അവൻ തുടർന്നു.

‘എൻ്റെ മുമ്പിലുള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ ഇതായിരുന്നു. ഓൺ, ഒരു ജാരസന്തതിയെ വളർത്തുന്ന മണ്ഡനാകുക. രണ്ട്, അവളുമായി പിരിയുകയും അവളെ നഷ്ടപ്പെടുത്തിൻ്റെ വേദന സഹിക്കുകയും ചെയ്യുക. അവളപ്പോൾ എൻ്റെ കമ്പനിയുടെ പകുതിയുമായി കാമുകൻ്റെ പുരകേ പോകും. രണ്ടു തരത്തിലായാലും താൻ തുലത്തുപോകും.’

എന്തോ പരയാനെന്നതു പോലെ ഹയസ് മുരടനക്കിയെങ്കിലും രഹ്യ സംസാരം തുടർന്നു.

‘അങ്ങെനെയാണ് എൻ്റെ മുമ്പിലുള്ള ഏക തിരഞ്ഞെടുപ്പ് മുന്നാമത്തെത്തായി മാറിയത്-സാരായെ ഇല്ലാതാക്കുക. അതു മിടുക്കോടെ ചെയ്താൽ താനൊരാറിക്കലും പിടിക്കപ്പെടില്ല. എനിക്കെവലെ നഷ്ടപ്പെടുമെന്നതു നേരു തന്ന. പക്ഷെ, അവളെ എനിക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞതല്ലോ. സാരയ്ക്ക് ശ്രിക്ഷ ലഭിക്കും. ഹയസ് മനഃങ്ങേശമനുഭവിക്കും. എനിക്ക് എൻ്റെ

കമ്പനി തിരികെക്കിട്ടുകയും ചെയ്യും. പദ്ധതി വിജയിച്ചാൽ, ആ മണഡൻ കേശവ് കളത്തിലിറങ്ങുകയും എന്ന കൂടുതൽ സുരക്ഷിതനാക്കാൻ മാത്രം ആശയക്കൂഴപ്പമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യും. നാശം, അവൻ ഫയസിനെ ജയിലാക്കുമായിരുന്നു. മധുരമുള്ള പ്രതികാരം! അത് എതാണ്ടു വിജയിച്ചതുമായിരുന്നു, പക്ഷേ...’

‘പക്ഷേ, താൻ നിനെ പിടിച്ചു,’ താൻ പറഞ്ഞു. ‘കഴിഞ്ഞ രാത്രി, താൻ ഡൽഹിയിലിറങ്ങിയപ്പോൾ റാണി ഹൈദരാബാദ് വിമാനത്താവളത്തിലെ സിസിടിവി ദ്വശ്രയങ്ങൾ കിട്ടിയിട്ടുണ്ടൻ പറഞ്ഞു. കയ്യിൽ ഷാസ്ത്രിയും മുതുകിൽ സഖിയുമായി നിന്റെ രൂപസാദ്വശ്രമുള്ള ഓരാളെ നിമിഷങ്ങൾ കൊണ്ട് അവർ ആ ദ്വശ്രയങ്ങൾക്കിടയിൽ കണ്ടെത്തി.’

‘മികച്ച പ്രകടനം, താന്ത്ര പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞല്ലോ. താൻ കയ്യടിക്കുകയും ചെയ്തു. വേരെ നിനക്കെന്താണു വേണ്ടത്? നൊബേൽ പുരസ്കാരമോ?’ നീരസത്താട രഘു ചോദിച്ചു.

‘അവൾ ഗർഭിണിയായിരുന്നില്ല,’ മേശയിൽക്കണ്ണുനികൊണ്ട് ഉറച്ച ശബ്ദത്തിൽ ഫയസ് പറഞ്ഞു.

എല്ലാവരും ഫയസിന്റെ നേർക്കു തിരിഞ്ഞു.

‘എന്ത്?’ രഘു ചോദിച്ചു.

‘അല്ല. അതോരു യമാർത്ഥ പേടിയായിരുന്നുകിലും അവൾ ഗർഭിണിയായിരുന്നില്ല. എന്റെ കൂട്ടിയെ നിങ്ങളെ ഏല്പിക്കാനുമല്ല അവൾ നിങ്ങളെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ ശ്രമിച്ചത്.’

ഫയസ് കൈകൾ കൊണ്ടു മുഖം മറച്ച് പൊട്ടിക്കരെത്തു.

‘തങ്ങൾ അടുപ്പത്തിലായത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്നു നിങ്ങൾക്കറിയാമോ?’ കരഞ്ഞു കൊണ്ട് ഫയസ് ചോദിച്ചു.

അയാൾ ഹോണെടുത്ത് സാറയുടെയും യന്ത്രത്താക്കു പിടിച്ച സിക്കന്ദരിന്റെയും സെൽഫി തങ്ങളെ കാണിച്ചു.

‘ഈ നമൾ സാറയുടെ പാക്കിസ്ഥാൻ ഹോണിൽ കണ്ട അതേ ചിത്രമാണ്,’ സൗരൈ എന്നോട് പതുക്കെ പറഞ്ഞു.

‘സാറ ഈ ചിത്രവുമായി എന്റെയടുത്തേക്കു വന്നു,’ ഫയസ് പറഞ്ഞു.

‘എന്തിന്?’ സഹഃദർ ചോദിച്ചു.

‘സിക്കെൻറിനെ മാറ്റിയെടുക്കാനും ഭീകരവാദപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നിന്ന് പിന്തിരിപ്പിക്കാനും സാരം ശ്രമിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ, അവന്തു കേട്ടില്ല. ഓർഡർ ഡൽഹിയിലെ ഒരു ഹോട്ടൽമുറിയിൽ സിക്കെൻറ തോക്കുകൾ കൂട്ടിവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് താൻ കണ്ടത്തിയതായി സാരം എന്നാടു പറഞ്ഞു. തലസ്ഥാനത്ത് ഭീകരാക്രമണം നടത്താനായിരുന്നു പദ്ധതി.’

‘അവളെങ്ങനെ അതു കണ്ടത്തി?’ താൻ ചോദിച്ചു.

‘അവൻ സിക്കെൻറിന്റെ വിശ്വാസം നേടിയെടുത്തു. അവന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ കുറിച്ചുള്ള അവളുടെ അഭിപ്രായം മാറിയെന്ന് സിക്കെൻറിനെ വിശ്വസിപ്പിച്ചു. തലസ്ഥാനത്തെ ആക്രമിക്കാനുള്ള വൻപദ്ധതിയെക്കുറിച്ച് അവൻ അവളോടു പറഞ്ഞു. അവളും അതിനെ പിന്തുണിച്ചു. അവൻ അവളെ സംഭരണസ്ഥലത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. അവിടെവെച്ചാണ് ഈ ചിത്രമെടുത്തത്.’

‘അതു തന്നെയാണ് എനിക്കും ആ ചിത്രത്തെ കുറിച്ച് തോന്തിയത്. സാരം ഒരു കാരണമുള്ളതു കൊണ്ടാണ് ചിരിക്കുന്നത്,’ സൗരക്ക് പറഞ്ഞു.

‘എനിട്ടു സംഭവിച്ചു?’ സഹ്യർ ചോദിച്ചു.

‘താന്ത് അധികൃതരെ അറിയിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. എന്നാൽ സാരയ്ക്കൊരു നിബന്ധനയുണ്ടായിരുന്നു. ഭീകരാക്രമണ പദ്ധതി പരാജയപ്പെടുത്തണം, പക്ഷേ സിക്കെൻറിനെ ഒഴിവാക്കണം,’ ഫയൻ പറഞ്ഞു.

“നിങ്ങളെന്തു ചെയ്തു?” താൻ ചോദിച്ചു.

‘എൻ്റെ ആദ്യത്തെ തെറ്റ് അതാണ്, അതു താൻ സമ്മതിച്ചു. അപ്പോഴേക്കും താൻ സാരയുമായി പ്രണയത്തിലാകപ്പെട്ടിരുന്നു,’ കണ്ണുകൾ ഉയർത്താതെ ഫയൻ പറഞ്ഞു.

‘പ്രണയം, അസംബന്ധം! നീ സൽമയെക്കുറിച്ചാലോചിച്ചില്ലോ? കൂട്ടികൾ?’ സഹ്യർ ചോദിച്ചു.
‘എനിക്കരിയില്ല. സൽമ വരുന്നതിനു മുമ്പേ താൻ സാരയെ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ, അവളപ്പോൾ കേശവുമായി പ്രണയത്തിലായിരുന്നു. എന്നയവൾ

ശ്രദ്ധിച്ചതു പോലുമില്ല. എള്ളപ്പം വഴങ്ങുന്ന
അവസ്ഥയിലായപ്പോഴാണ് എനിക്കവെള്ള കിട്ടിയത്.’

‘എള്ളപ്പം വഴങ്ങുന്ന അവസ്ഥയോ?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘രണ്ടുപേരും പിരിത്തെങ്കിലും നിങ്ങൾ മദ്യപിച്ച് അവളെ
വിളിക്കാറുണ്ടാലോ. ദയനീയമായിരുന്നു അപ്പോഴത്തെ
അവളുടെ അവസ്ഥ. അതിനിട അവൾ സ്ഥായിയായ
തിരഞ്ഞെടുപ്പുന്ന നിലയിൽ രഘുവിനെ സ്വീകരിച്ചിരുന്നു.
അതാണ് തന്നിക്കു വേണ്ടതെന്ന് അവൾ പറഞ്ഞു. പക്ഷേ,
ഈക്കിട, പ്രത്യേകിച്ചും നിങ്ങൾ വിളിച്ചതിനുശേഷം, അവൾ
നിങ്ങളുടെ കുട ആസ്യദ്ധിരുന്ന ഉമാം കൊതിച്ചു.
ഞാനവർക്ക് അതാണു നൽകിയത്. ആ കാലയളവിലെക്കിലും
ഞാനവളെ നേടുകയും ചെയ്തു.’

‘നീ ചെയ്തത് ലജ്ജാകരമാണ്,’ സഹിതർ പറഞ്ഞു.

ഹയസ് മറുപടി പറഞ്ഞില്ല.

‘സിക്കന്ദരിനെയും തോക്കുകളെയും കുറിച്ച് പറഞ്ഞതു
തുടരും,’ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘ഞാൻ എന്തെ യുണിറ്റിലെ അഞ്ചു പേരുമായി രാത്രിയിൽ
അവിടേക്കുപോയി. തോക്കുസംഭരണസ്ഥലത്ത് കാവൽ
നിന്നിരുന്ന രണ്ടുപേരെ തങ്ങൾ വെടിവെച്ചിട്ടും. പക്ഷേ,
സിക്കന്ദരിനെ പോകാൻ അനുവദിച്ചും,’ ഹയസ് പറഞ്ഞു.

‘പിന്നീടെന്തു സംഭവിച്ചു?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘അവൻ തോക്കുകളും വെടിക്കോപ്പുകളും പൊലീസിനു
കൈമാറി. അവൻ സന്തോഷത്താട അന്തരീക്ഷത്തു. പിറ്റേന്,
ആയുധവേദ്യയെ പേരിൽ ഒരു ചെറിയ വാർത്ത
പത്രങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു.’

‘നിയമവിരുദ്ധമകിലും ഇത്തരം സാഹസിക
പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്ന നിങ്ങളെ അവൾ ഇഷ്ടപ്പെട്ടതിൽ
അത്ഭുതമില്ല,’ ഹയസിനെ നോക്കാതെ രഘു പറഞ്ഞു.

‘അവളെ പരിഗണിച്ചതു കൊണ്ടും നഷ്ടപ്പെട്ട കരുതലും
അഭിനിവേശവും തിരിച്ചു നൽകിയതു കൊണ്ടുമാണ്
അവളെനെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടത്,’ ഹയസ് പറഞ്ഞു.

‘നിങ്ങൾ വിവാഹിതനായിരിക്കുന്നോൾ! രഘു പറഞ്ഞു.

ഹയസ് പ്രതികരിച്ചില്ല.

‘വേരെനെതക്കിലും, ഫയസ്?’ തൊൻ ചോദിച്ചു.

‘തൊൻ പണവും വാങ്ങി, അതാണെന്ന് രണ്ടാമതെത്തെറ്റ്,’ ഫയസ് പറഞ്ഞു. കുറുമേറ്റു പറയുന്നത് ദുഷ്കരമാണെന്നതു പോലെ അയാൾ കണ്ണുകൾ ഇരുക്കിയടച്ചു.

‘സിക്കൈർ എനിക്ക് ഒരു സമ്മാനം അയച്ചു തന്നു. സ്വർണ്ണബിസ്ക്കറ്റുകൾ! തൊന്ത് സുക്ഷിച്ചു. പട്ടാളഉദ്യാഗസ്ഥമാർക്ക് അത്ര ശമ്പളമാനുമില്ല. വിവാഹമോചനം നടന്നാൽ ഉള്ളതിൽ പാതി സത്തമക്ക് നൽകേണ്ടിയും വരും. സിക്കൈർ തന്ന സ്വർണ്ണം സാരയ്ക്കും എനിക്കും ഒരു നല്ലജീവിതം തരും എന്നു തൊൻ പ്രതീക്ഷിച്ചു.’

‘വണ്വകൻ! എൻ്റെ കുടുംബത്തോടു മാത്രമല്ല, ഈ രാജ്യത്തിനോടും,’ സഹ്ദർ പറഞ്ഞു.

‘തൊനോരു വണ്വകനല്ല,’ ഫയസ് അലറി. ‘തൊൻ രാജ്യത്തെ വലിയ ഒരു ഭീകരാക്രമണത്തിൽനിന്ന് രക്ഷിച്ചു. തൊൻ സത്തമയെ ഉപേക്ഷിച്ച് സാരയെ വിവാഹം കഴിക്കുമായിരുന്നു. തൊൻ ശരിയായ കാര്യമാണു ചെയ്തത്,’ ഫയസ് പറഞ്ഞു. അയാളുടെ ഉടൽ ആടിയുലത്തു. ‘എനിക്കെല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ടു.’

‘നിങ്ങൾ സഹതാപം പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടതില്ല,’ സഹ്ദർ പറഞ്ഞു.

‘തൊൻ പ്രലോഭിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. തൊൻ സ്വർണ്ണബിസ്ക്കറ്റുകൾ പൊലിസിനെ ഏൽപ്പിക്കാം,’ ഫയസ് പറഞ്ഞു.

സൗര്യ് അവൻ സമീയിൽനിന്ന് തിളങ്ങുന്ന സ്വർണ്ണബിസ്ക്കറ്റുകളുള്ള പുറ്റിക്കു കൂട് പുറത്തെടുത്തു.

‘ഇതാണോ നിങ്ങളുട്ടേശിച്ചത്?’ സൗര്യ് ചോദിച്ചു.

‘ഇത്...’ ഫയസിന്റെ കുകുമമുഖത്ത് മാതളനാരങ്ങയുടെ ചുവപ്പു നിറം പടർന്നു.

‘അതൊരു വലിയ കമയാണ്,’ തൊൻ പറഞ്ഞു. ‘നിങ്ങൾ സ്വർണ്ണബിസ്ക്കറ്റുകൾ ആരെയും ഏൽപ്പിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. അതെല്ലാം നിങ്ങളുടെ പട്ടാളമേലധികാരികൾക്ക് കിടുമെന്ന് തങ്ങൾ ഉറപ്പു വരുത്താം.’

‘പക്ഷ-’ ഫയസ് പറയാൻ തുടങ്ങിയെങ്കിലും രഹസ്യം തന്നെ പെടുത്തി.

‘നിങ്ങൾ അവളെ ഉപയോഗിച്ചു. സിക്കന്ദരിന്റെ കാര്യത്തിൽ അവർ ബലഹീനയാണെന്ന് അറിഞ്ഞു കൊണ്ട് നിങ്ങളുവരെ ഉപയോഗിച്ചു,’ രഹസ്യം പറഞ്ഞു.

‘ഇല്ല, സാറയും എന്നും നേരായും പ്രണയത്തിലായിരുന്നു.’

‘സാറ എന്നയാണ് സ്വന്നഹിച്ചത്,’ രഹസ്യം പറഞ്ഞു. ‘നിങ്ങളെയല്ല.’

‘അവർക്കു വേണ്ടി ചിലവഴിക്കാൻ നിങ്ങളുടെ കയ്യിൽ സമയമില്ലായിരുന്നു. കമ്പനി അവർക്കു വേണ്ടിയാണ് പടുത്തുയർത്തിയതെന്ന് നിങ്ങൾ പറയുന്നു. പക്ഷ, അവർക്കുവേണ്ടി നിങ്ങളോരിക്കലും സമയം മാറ്റിവെച്ചില്ല,’ ഫയസ് പറഞ്ഞു.

‘കമ്പനി മാത്രമാണ് എന്നിക്കാക്കയുള്ളത്. അത് തങ്ങൾക്കുള്ളതായിരുന്നു. അവളുടെ മനസ്സിലാക്കണമായിരുന്നു...’ രഹസ്യവിന്റെ ശബ്ദം വലിഞ്ഞു മുറുക്കി.

‘അവളുടെ മനസ്സിലാക്കി. തങ്ങൾ ചെയ്തതിനെക്കുറിച്ചോർത്ത് അവർ പശ്വാത്തപിക്കുകയും ചെയ്തു,’ ഫയസ് പറഞ്ഞു. ‘അവർ തങ്ങളുടെ ബന്ധം അവസാനിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിക്കണമെന്ന് അവർ ആഗ്രഹിച്ചില്ല. അവർ എല്ലാത്തിൽനിന്നും പുറത്തു കടക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. നിങ്ങളോടൊത്ത് പുതിയ തുടക്കം കുറിക്കാനും.’

‘പക്ഷ, നിങ്ങൾക്കിടയിൽ തെറ്റായ ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു!’

‘അതോരും തെറ്റായിരുന്നു, സമ്മതിച്ചു. പക്ഷ, ആരുമതിന് ആളുകളെ കൊലപ്പെടുത്താറില്ല.’

‘അതെങ്ങനെയാണ് അനുഭവപ്പെടുക എന്നതിനെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്കാനുമറിയില്ല-’ സൈറസിന്റെ ശബ്ദം രഹസ്യവിന്റെ സംസാരം തന്നെ പെടുത്തി.

‘അത് ഇൻസ്പെക്ടർ റാണയും സംഘവുമായിരിക്കും,’ എന്നു പറഞ്ഞു.

‘നീ കാര്യമായി പറഞ്ഞതാണോ?’ രഹസ്യം ചോദിച്ചു.

ഞാൻ തോളു വെട്ടിച്ചു.

‘നീ കുറ്റം ചെയ്തു. അതിന് പിശയോടുകലിയേ മതിയാകു.’

രബു എന്നയും സൗരഭിന്നയും നോക്കി.

‘നീങ്ങൾക്ക്

ജീവിതത്തിൽ

സന്ധാദിക്കാനാകുന്നതിനേക്കാൾ കുടുതൽ പണം ഞാൻ
തന്നാലോ?’ രബു ചോദിച്ചു.

‘എന്ത്?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘ഹയസിനെ കൊണ്ടു പോകാൻ പൊലീസുകാരോട്
പരഞ്ഞതാൽ മാത്രം മതി. ഇയാളാരു ചതിയനാണ്. ഇയാൾ
ജയിലിൽ കിടന്ന് നരകിക്കട്ടു.’

ഹയസ് നെറ്റി ചുളിച്ചുകൊണ്ട് എഴുന്നേറ്റു നിന്നു.

‘പത്തു ദശലക്ഷം ഡ്യോളർ. അഞ്ച് നിന്നും സുഹൃത്തിനും,
വാക്കുറപ്പിച്ചാലോ?’ ഗൗരവത്തേതാട രബു എന്നോടു ചോദിച്ചു.

ഞാൻ രബുവിന്റെ അടുത്തേക്കു ചെന്ന് അവന്റെ
കോളറിൽ പിടുത്തമിട്ടു.

‘അവളെന്ന വിടുപോയി. നിന്നെപ്പോലെ വൃത്തിക്കു
ഞുവന്നു വേണ്ടി! കൊടിച്ചിപ്പട്ടിയുടെ മകൻ,’ ഞാൻ പരഞ്ഞു.

രണ്ടു പൊലീസുകാരോടൊപ്പം ഇൻസ്പെക്ടർ റാണ
മുറിയിലേക്ക് കടന്നു വന്നു.

‘എന്താണിവിടെ നടക്കുന്നത്?’ റാണ ചോദിച്ചു.

‘ഇൻസ്പെക്ടർ സാഹിബ്,’ ഞാൻ പരഞ്ഞു.
‘കാവല്ക്കാരനുപകരം ഒരു ശതകോടിശ്ശുരൂനു
മാറ്റിയെടുക്കേണ്ട നേരമായി!’

ഞാൻ പൊലീസ് ജീപ്പിൽനിന്ന് പുരകിലുള്ള വാനിലേക്ക്
തിരിഞ്ഞുനോക്കി.

‘വേവലാതിപ്പുഡേണ്ടതില്ല.

അയാൾക്ക്

ഓടിപ്പോകാനാകില്ല. അത് സിനിമകളിൽ മാത്രമാണ്
സംഭവിക്കുന്നത്,’ റാണ പരഞ്ഞു.

ഞാനും സൗരഭും ഹുവാസ് വാസ് പൊലീസ് റൈഷനു
നേരെ നീങ്ങുന്ന റാണയുടെ ജിപ്പസിയിലാണ്. മുന്നിലിരിക്കുന്ന

റാണയുടെ മുവത്ത് സ്ഥിരമായ ചിരിയുണ്ട്.

‘കേശവ്,’ റാണ പറഞ്ഞു.

‘സാർ.’

‘നിങ്ങൾ കൊള്ളാമല്ലോ. നിങ്ങളെരിക്കലും പരാജയം സമ്മതിച്ചില്ല. വളരെ നല്ല നേട്ടം തന്നെ.’

‘നന്ദി, സാർ,’ താൻ പറഞ്ഞു. സൗരദും താനും പുണിരിച്ചു.

‘വലിയ വാഹനത്തിരക്കാനുമില്ല. അല്ലോ കൂടി വേഗതയിൽ വണ്ടിയോടിക്കാം,’ കാളവണ്ടിയുടെ വേഗതയിൽ ജിപ്പനിയോടിക്കുന്ന ദൈവവരോട് താൻ പറഞ്ഞു.

‘കുഴപ്പമില്ല. താൻ പതിയെ പോയാൽ മതിയെന്നു പറഞ്ഞതാണ്,’ റാണ പറഞ്ഞു.

‘എന്തിന്?’ താൻ ചോദിച്ചു.

വാഹനത്തിന്റെ മുൻവശത്തെ കണ്ണാടിയിലും റാണ തെങ്ങളെ നോക്കി കണ്ണിറുക്കി.

‘മാധ്യമങ്ങൾക്ക് എത്തിച്ചുരാൻ ആവശ്യത്തിന് സമയം കിട്ടണമല്ലോ,’ റാണ പറഞ്ഞു.

‘തീർച്ചയായും,’ സൗരഡ് പറഞ്ഞു.

പിറേന്നു രാവിലെ റാണയായിരിക്കും ധർമ്മിയിലെ പൊലീസുകാർക്കിടയിലെ താരം! കാവൽക്കാരനെ തുറന്നുവിട്ട് ശതകോടിശ്വരനെ തുറുക്കിലടക്കാൻ വേറേത് ഇൻസ്പെക്ടർക്ക് ചക്കുറ്റമുണ്ടാകും?

‘താൻ ഇട ഉദ്യോഗക്കയറ്റം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്,’ റാണ പറഞ്ഞു.

‘മുന്നന്നും കിട്ടില്ലോ?’ സൗരഡ് ചോദിച്ചു.

‘എന്ത്?’ റാണ ചോദിച്ചു. അതിലെ പരിഹാസം പിടിക്കിടുന്നതിനു മുമ്പ് അയാളുടെ ഫോൺ മുഴങ്ങി. പൊലീസിലെ പൊതുസന്ധർക്കെ വകുപ്പ് ധർമ്മിയിലെ മുഴുവൻ മാധ്യമങ്ങളും സ്റ്റേഷനിലേക്ക് യാത്ര തിരിച്ചിട്ടുണ്ടന് അയാൾക്ക് ഉറപ്പു കൊടുക്കാൻ വിളിച്ചതായിരുന്നു.

റാണ ഫോണിൽ സംസാരിക്കുന്നോശർ താൻ ജാലകത്തിലും മുഴു ചന്ദനിൽ ഉറുനോക്കി.

‘ഭായ്,’ സൗരഡ് പറഞ്ഞു.

‘എന്താണ്?’ ഞാൻ ചോദിച്ചു.

‘അഡിനെന്നങ്ങൾ.’

‘ഉം. നിനക്കും,’ സൗമ്യമായ ശബ്ദത്തിൽ ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘നീ സന്തോഷവാനാണോ?’

‘ഉം. ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നുണ്ട്.’

പക്ഷേ, ആ സന്തോഷം നിന്റെ ശബ്ദത്തിലില്ലല്ലോ. ആരാൺ കൊലയാളിയെന്ന് നീ കണ്ടത്തി!

‘മറ്റാനു കൂടി ഞാൻ കണ്ടത്തി.’

‘എന്താണത്?’

‘അവളുടെ അവസാനത്തെ ഭിവസം സാറാണെന്നോര്ത്തില്ലെന്ന്. ആ ചാറുകളാനും തന്ന അവളുടെത്തല്ലായിരുന്നു. അവൾ അപ്പോഴേക്കും മരിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു.’

‘അതെ,’ സൗര്യം പറഞ്ഞു. ‘രഹസ്യവാണതെല്ലാം അയച്ചത്.’

‘അത് കണ്ണുപിടിച്ചില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ എന്നു ഞാനാശരിക്കുന്നു.’

ഒരു കണ്ണുനീർത്തുള്ളി എന്റെ കണ്ണിൽനിന്നും അടർന്നുവീണ്ടു, ജാലകത്തിനു പുറത്തേക്ക് തലയിട്ട് ഞാനത് മറയ്ക്കാൻ ശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും.

വലിയ ഓയ്യും ഹാഷിന്റെ പ്രകാശവും പൊലീസ് സ്റ്റോഷനിൽ തെങ്ങെലെ എതിരെറ്റു.

‘റാണ സാർ, ഇടത്തേക്കു നോക്കു,’ ഒരു ഫോട്ടോഗ്രാഫർ പറഞ്ഞു.

‘റാണ സാർ, വലത്തേക്ക്, ദയവായി,’ മറ്റാരാൾ പറഞ്ഞു.

‘റാണസാർ, എബിപി ന്യൂസ്, ദയവായി ആദ്യത്തെ പ്രസ്താവന തെങ്ങെങ്കെൽ,’ ഒരു റിപ്പോർട്ടർ പറഞ്ഞു.

മാധ്യമപ്രവർത്തകരുടെ നിലവിളിയും ക്യാമറയുടെ വെളിച്ചവും നുറുക്കണക്കിന് ഹാഷ് ബർബുകളും ജിപ്പസിയിൽ നിന്നിരഞ്ഞിയപ്പോൾ തെങ്ങെലെ മുടികളെന്നു.

നേംഷൻ
റിപ്പോർട്ടർമാരിലൊരാളോടു സംസാരിക്കുന്നത് എന്ന് കേട്ടു.

‘സാറാ ലോൺ കൊലക്കേസ് തങ്ങൾ തെളിയിച്ചുവെന്നു
പറയുന്നതിൽ സന്തോഷമുണ്ട്. സാറാ ലോൺ ഫോറ്മേറ്റ്
പ്രതിശുദ്ധവരന്നും ഹൈദരാബാദിലെ വലിയൊരു
സാങ്കേതികവിദ്യാക്ഷണിയുടെ ഉടമയുമായ രഹസ്യം
വെക്കടേഷാണ് കൊലയാളി. സഖനരെ അറിയും ചെയ്യാൻ
ധർഘി പോലീസിന് പേടിയില്ലെന്ന് നിങ്ങൾക്ക്
മനസ്സിലായിക്കാണുമ്പ്ലോ. രഹസ്യം വെക്കടേഷിനെ അറിയും
ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. കാവൽക്കാരനായ ലക്ഷ്മൻ റോഫീസേ
താമസിയാതെ സ്വത്രന്തനാക്കും.’

ശ്രമശാനത്തിൽ അഭ്യുമണിക്കേത്തൊൻ എന്ന് നാലുമണിക്ക്
എഴുനേന്തുക്കേണ്ടിവന്നു; അത്യും നേരത്തെ ചെന്നാൽ
ആരുമെന്ന കാണില്ലപ്ലോ.

ഞാൻ സാറയ്ക്കേറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ട വെളുത്ത
പനിനിർപ്പുവ് അവളുടെ ഓർമ്മക്കല്ലിൽവെച്ചു.

‘നിനക്ക് എന്നതു പ്രിയക്കരനായിരുന്നുവെന്ന്
എനിക്കരിയില്ല. പക്ഷേ, എന്ന സംബന്ധിച്ചിടതൊളം
നീയെനിക്ക് എല്ലാമായിരുന്നു,’ എന്ന് പറഞ്ഞു. എന്ന്
മുട്ടുകുത്തിയിരുന്നു. എന്ന് കുന്നിയുകയും മണിൽ ശരിയും
മുട്ടിക്കുകയും ചെയ്തു.

‘ഞാൻ നിനെ സ്നേഹിച്ചു, സാറാ,’ എന്ന് പറഞ്ഞു.
‘ചിലപ്പോൾ വളരെയധികം! നന്ദി, പ്രണയം എന്താണെന്ന്
എനിക്ക് കാട്ടിത്തന്നിന്. ആരെയും എറെ
സ്നേഹിക്കരുതെന്ന് എന്ന പതിപ്പിച്ചതിനും നന്ദി.’

ഞാൻ പോകാനായി എഴുനേറ്റു.

‘വിട, സാറ. പ്രിയപ്പെട്ടവളേ, എന്ന് നിന്നോടുള്ള പ്രണയം
അഴിച്ചു കളയുകയാണ്.’

അയ്യായം 34

മുന്നു മാസങ്ങൾക്കു ശ്രേഷ്ഠം

‘അല്ലോ കുടി ഉയരത്തിൽ,’ താൻ പറത്തു.

മരപ്പണിക്കാരനും അയാളുടെ സഹായിയും അറിയിപ്പു പലക സ്ഥാപനത്തിന്റെ മുകളിൽ അതിഞ്ചുയർത്തി സ്ഥാപിച്ചു. താന്ത് ഉരക്കെ വായിച്ചു.

‘ഇസവ്യ ഡിറ്റക്ടീവ്സ്.’

സൗരഭാണ് തങ്ങളുടെ പുതിയ ഏജൻസിയുടെ പേരു നിർദ്ദേശിച്ചത്. മാളവ്യ നഗരിൽ ഒരു ചെറിയ, നൂറ് ചതുരശ്രമീറ്ററുള്ള മുൻ തങ്ങൾ വാടയ്ക്കെടുത്തിട്ടുണ്ട്. തങ്ങൾ ഒരു വെബ്സൈറ്റും സാമൂഹ്യമാധ്യമത്തിൽ അക്കൗൺടുകളും ഇസവ്യ ഡിറ്റക്ടീവ്സിനു വേണ്ടി തയ്യാറാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

‘ഈ പേരിനു പുറകിലുള്ള ന്യായം വീണ്ടുമൊന്നു പറത്തു തരാമോ?’ തങ്ങളുടെ ഏജൻസിയിലെ രണ്ട് മരക്ക്ഷേരകളിലോന്തു ഇരുന്നു കൊണ്ട് താൻ ചോദിച്ചു.

‘അക്ഷരമാലയിലെ അവസാനത്തെ ലിപിയാണ് ഇസവ്യ. പരമമായ ഓൺ. വിവിഹേപികൾക്കു നൽകുന്ന ഇസവ്യ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട സുരക്ഷ അന്തിമമായ ഓന്നാണ്. കേൾക്കാനും സുഖമുണ്ട്,’ സൗരഭ് പറത്തു.

‘അതു കൊണ്ടാണോ നീയതിനെ ഇസവ്യ എന്നു വിളിച്ചത്?’ ഒറ്റപ്പുരികമുയർത്തിപ്പിടിച്ചു താൻ ചോദിച്ചു.

‘നീയും ഒരു ഡിറ്റക്ടീവ് ആണല്ലോ. കണ്ടു പിടിക്കും,’ സൗരഭ് പറത്തു.

താൻ പുണ്ണിരിച്ചു.

‘അവൾ നിന്നോട് ചെയ്തതേരുത്തപ്പോൾ ആദ്യമൊന്നും അവരെ ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടതേയില്ല. പക്ഷേ, അവൾ എല്ലാറ്റിനുപരി മനുഷ്യഗുണങ്ങളുള്ളവളായിരുന്നു എന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. ജീവിതത്തിൽ ഒരു പുതിയ പാതയിലേക്ക് അവളാണ് നമ്മൾ നയിച്ചത്. അവൾ ചെറിയ ശ്രദ്ധാജാലി അർഹിക്കുന്നുണ്ട്.’

‘നന്ദി,’ ഞാൻ അവന്റെ മുടി സ്വന്നപ്പെടേതാടെ ചികിപ്പരത്തി.

‘അതിരിക്കട്ടേ, മധുരപലഹാരങ്ങളില്ലാതെ നമുക്കങ്ങളെന്നയാണ് ഒരു സ്ഥാപനം തുടങ്ങാനാകുക? നിൽക്കും, ഞാൻ ആ പുതിയ മധുരപലഹാരകടക്കയിലേക്ക് വിളിക്കാം. അവരുടെ ജീലേബി നീരെയാനു രൂചിച്ചു നോക്കേണ്ടതാണ്.’

‘അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് ഇതോടൊപ്പം ഒരു ഡിറ്റക്ടീവ് എജൻസിയുമുണ്ടോ?’ സൈബർ സെല്ലിലെ മുതിർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥനായ കാർജ്ജോൻസ് എന്നോടു ചോദിച്ചു. ഞാനവരുടെ ഗുഡ്ഗാവിലുള്ള ഓഫീസിൽ ഇരിക്കുകയാണ്. പുരത്ത് മെട്ടോ ട്രാക്കിന്റെ, മലിനീകരണം ചായം പുശ്രിയ കാഴ്ചയുണ്ട്.

‘അതെ. ഞാനും സുഹൃത്തായ സൗരഭ്യമാണ് അതു തുടങ്ങിയത്. തങ്ങൾ സാരാ ലോൺ കൊലക്കേണിൽ പൊലീസിനെ സഹായിച്ചിരുന്നു. തങ്ങളുൽത്ത് മനസ്സിനിന്നാണ്ടിയ തൊഴിലായി ആസ്പദിക്കുന്നുവെന്ന് മാത്രം. അവനും അഭിമുഖത്തിനു വന്നിട്ടുണ്ട്.’

‘തങ്ങൾ സാരാ ലോൺ കേസിനെക്കുറിച്ചു കേട്ടു. ആ ഏഷ്ടുടി പെൻകുട്ടി, അല്ലോ? എന്തായാലും തങ്ങളുടെതാരു സൈബർ സുരക്ഷാസ്ഥാപനമാണ്. കുറാനേഷണ വൈദശ്യം തങ്ങളെ നിശ്ചയമായും സഹായിക്കും.’

‘തണ്ടർക്ക് ഓപ്പാരികമായ കുറാനേഷണ
വൈദശ്യങ്ങളാണും തന്നെയില്ല.’

‘അങ്ങനെയെങ്കിൽ, ആ കേസ് തെളിയിക്കാൻ നിങ്ങളെ
സഹായിച്ചതെന്നാണ്?’

‘ജിജ്ഞാസ നിരന്തര, തുറന്ന മനസ്സ്. മുൻവിധികൾ പാടില്ല.
ഒരിക്കലും പരാജയം സമ്മതിക്കാത്ത മനോഭാവവും.’

‘ആ ഗുണങ്ങൾ നിങ്ങളെ ഏറെ ദുരം കൊണ്ടു പോകും.
കേസിൽ മാത്രമല്ല, ജീവിതത്തിലും,’ കാൾ പറത്തു.

‘നന്ദി, സാർ. എന്നാൻ അതും പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.’

‘എങ്കിലും, നിങ്ങളുടെ ചിന്താരീതി എന്നിക്കരിയാൻ
ആഗ്രഹമുണ്ട്. ആ കേസ് തെളിയിച്ചതെങ്ങനെയെന്ന്
വിശദമായി എന്നോടു പറയു.’

‘എന്താണ്?’ ചന്ദ്ര ചോദിച്ചു.

ഞങ്ങളയാളെ അഭിമുഖീകരിക്കിച്ചുകൊണ്ട് ചന്ദ്ര
ക്ഷാസസ്റ്റിന്റെ ഓഫീസിൽ ഇരിക്കുകയാണ്. അയാൾ
തലയുയർത്തി നോക്കാതെ കണക്കുകൾ
പരിശോധിക്കുന്നുണ്ട്.

‘തണ്ടർക്ക് നിങ്ങളോടല്ലോ സംസാരിക്കാനുണ്ട്,’ സൗരീ
പറത്തു.

‘എന്നിക്ക് നേരമില്ല. നിങ്ങളെന്നിവിടെ ചെയ്യുന്നത്?
പോയി പറിപ്പിക്കും.’

‘തണ്ടർക്ക് ഈ ജോലി ഉപേക്ഷിക്കുകയാണ്,’ എന്നാൻ
പറത്തു. ‘തണ്ടർക്ക് മറ്റാരു ജോലി കിട്ടി. പ്രമുഖമായ
സെബർ സുരക്ഷാ സ്ഥാപനത്തിൽ!’

‘തണ്ടർക്ക് അനേഷ്ടിക്കാൻ കേസുകളും കിട്ടുന്നുണ്ട്,’
സൗരീ പറത്തു.

‘എന്ത്?’ മലർക്കെ തുറന്ന വായയോടെ ചന്ദ്ര ചോദിച്ചു.
വായയിലെ ശുർഖാവു വെളിയിൽ കാണാമായിരുന്നു.

‘നിങ്ടെ അറപ്പുളവാക്കുന്നവനാണ്,’ സൗരീ എഴുന്നേറ്റു.

‘അവൻ പറഞ്ഞത് കാര്യമാക്കേണ്ടതില്ല,’ തൊനും
എഴുന്നേറ്റു.

‘തീർച്ചയായുമത് കാര്യമാണ്,’ സൗരക്ഷ പറഞ്ഞു.

‘ശരി, ചിലപ്പോളവൻ അത് കാര്യമായി പറഞ്ഞതാകാം.
പകൾ യും, ബൈബ്,’ - തൊൻ പറഞ്ഞു.

തങ്ങൾ രാത്രി വൈകിയ നേരത്ത് എൻ്റെ കിടപ്പുമുറിയിൽ
ഇലിക്കുകയായിരുന്നു. സൗരക്ഷ മോണിലാണ്. തങ്ങൾ
‘സിക്ക് പാക്’ അതതാഴം കഴിച്ചു തീർന്നതെയുള്ളൂ.
ആരോഗ്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പേരുണ്ടെങ്കിലും അത് തങ്ങളെ
സംബന്ധിച്ചിടതേതാളം ആർ പാക് മാശി നൃഡിൽസ് പാകം
ചെയ്തെടുക്കലാണ്.

സൗരക്ഷ മോണിൽ നിന്ന് തലയുയർത്തി എന്ന നോക്കി
പണ്ണിഞ്ചു.

‘എന്താണിതു സന്തോഷം?’ തൊൻ ചോദിച്ചു.

‘ടിന്റിയറിൽ പുതിയ മാച്ച്.’

‘അന്നായ ഒന്ന്?’

‘അതെ, സോഫ്റ്റ്‌വെയർ എണ്ടിനീയർ. നമ്മൾ²
ധിരുക്കീവുകളാണെന്ന കാര്യം അവളേറെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.’

‘നമ്മജ്ഞാ?’

‘തൊൻ നിന്നെന്നക്കുറിച്ചും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.’

‘എന്നിട്ട്?’

“നമ്മൾ ഒരു മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ ഹൃവാസ് വാസ്
വില്ലേജിൽവെച്ച് അവരെ കാണാൻ പോകുകയാണ്. അവൾ
എറ്റവുമടുത്ത കൂടുകാരിയെയും കൊണ്ടുവരുന്നുണ്ട്.
തയ്യാറാക്കു, ശ്രീമാൻ ധിരുക്കീവ്.

Your gateway to knowledge and culture. Accessible for everyone.

z-library.se   singlelogin.re   go-to-zlibrary.se   single-login.ru

[Official Telegram channel](#)

[Z-Access](#)

<https://wikipedia.org/wiki/Z-Library>